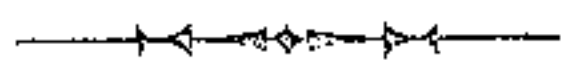

သံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဒုတိယတွဲ။

နမော၊ တဿ ဝဂ္ဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။
နမော၊ တဿ ဓမ္မဿ၊ သွာက္ခာ တဿ၊ သဗ္ဗိဋ္ဌိကဿ။ ။
နမော၊ တဿ သံဃဿ၊ သုပ္ပဗိုလန္တဿ၊ ဥဇုပ္ပဗိုလန္တဿ။ ။

၅-တိက္ခုနိသံယုတ်-၁-တိက္ခုနိဝဂ္ဂ။

၁ တိက္ခုနိသံယုတ္တဿ။ တိက္ခုနိသံယုတ်၏။ ပဋ္ဌမေ၊ ပဋ္ဌမသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤခရိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အာဠဝိကာတိ၊ အာဠဝိကာဟူသည်ကား၊ အာဠဝိယံ၊ အာဠဝိပြည်၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သော၊ အာဠဝိနဂရတောယေဝစ၊ အာဠဝိပြည်မှ သာလျှင်၊ နိက္ခဗ္ဗံ၊ ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုသော၊ အန္ဓဝနန္တိ၊ အန္ဓဝနံဟူသည်ကား၊ ကဿပသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ စေတိယေ၊ သရီယေဓာတ်စေတီမြတ်၌၊ နဝကမ္မတ္တာယ၊ အမှုသစ်အကျိုးငှါ၊ ခနံ၊ ရွှေငွေဥစ္စာကို၊ သမာဒပေတွာ၊ ခြီးမြင့်နှိုးဆော်၍၊ အာဂစ္ဆန္တဿ၊ လာသော၊ ယသောဓရဿ နာမဓမ္မဘာဏကဿ၊ တရားဟောခြင်းငှါ တတ်လိမ္မာသောယသောဓရာအမည်ရှိသော၊ အရိယသုဂ္ဂလဿ၊ အရိယာသုတော်မြတ်၏၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ဥပ္ပာဇေတွာ၊ နှုတ်ငင်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုနှုတ်ငင်သောအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အက္ခိတောဗ္ဗတ္တေဟိ၊ မျက်စိမျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိစောရသတေဟိ၊ ခိုးသားငါးရာတို့သည်၊ နိဝုတ္တတ္တာ၊ နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အန္ဓဝနန္တိသင်္ခံ၊ အန္ဓဝနံဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်သော၊ ဝနံ၊ တောတည်း၊ တံ၊ ထိုအန္ဓဝနံတောသည်၊ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ ဒက္ခိဏပသော၊ တောင်ဘက်မျက်နှာ လက်ျာနံပါး၌၊ ဝါရုတမတ္တေ၊ ရှစ်ဆယ်ဥသဘဝါ

၂ သဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဂုတ်မျှ၍၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာရက္ခာယ၊ မင်းစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊
 ဂုတ္တံ၊ ဘေးမဲ့၏။ တတ္ထ၊ ထိုအန္ဓဝန်၌၊ ပဝိဝေကကာမာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို
 အလိုရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ စ။ ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည် လည်းကောင်း၊
 ဘိက္ခုနီယောစ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆန္တိ ကိရ၊ သွား
 ကုန်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာယဝိဝေကတ္ထိနိ၊ ကာယဝိဝေကကို
 အလိုရှိသော၊ အယံပိ၊ ဤရဟန်းမိန်းမသည်လည်း၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊
 တံဝနံ၊ ထိုအန္ဓဝန်တောသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအန္ဓဝန်တောရှိရာအရပ်
 သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေသတည်း၊ နိဿရဏန္တိ၊ နိဿရဏံဟူသည်ကား၊
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ ပညာယာတိ၊ ပညာယဟူသည်ကား၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာ
 ဏေန၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏ်ဖြင့်၊ နတွံဇါနာသိတံပဒန္တိ၊ နတွံဇါနာသိတံပဒံဟူ
 သည်ကား၊ တွံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သတောရှိသော၊ နိဗ္ဗာနပဒံဝါ
 နိဗ္ဗာန်ဟူသောတရားအရကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဂါမိမဂ္ဂပဒံဝါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်စေတတ်သောမြတ်သောအရိယမဂ်ဟူသောတရားအရကိုလည်း
 ကောင်း၊ နဇာသိ၊ မသိလေစွ၊ သတ္တိသုလုပမာတိ၊ သတ္တိသုလုပမာဟူသည်
 ကား၊ ဝိနိဝိဇ္ဇနက္ခေန၊ နှလုံးရင်ကိုစူးဝင်ဖောက်ထွင်းတတ်သော သဘော
 ကြောင့်၊ သတ္တိသုလသဒိသာ၊ ထွ်မစောက်သွင်တံကျင်အလားသန်လျက်
 ဖြားနှင့်တူကုန်၏။ ခန္ဓာတေသံအဓိကုဋ္ဌနာတိ၊ ခန္ဓာတေသံအဓိကုဋ္ဌနာဟူ
 သည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ အဓိကုဋ္ဌန
 ဘဏ္ဍိက၊ ဖြတ်ပိုင်းသတ်ညှစ်စရာစည်းတိဥပမာရှိကုန်၏။ ပဌမံ၊ ရေးဦး
 စွာသောသုတ်တည်း။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဌာနန္တိ၊ ဌာနံဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဣသီဟိ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာသခင်တို့သည်၊
 ပတ္တဗ္ဗံ၊ မအပ်ချောက်အပ်၏။ ဒုရတိသမ္ဘဝန္တိ၊ ဒုရတိသမ္ဘဝံဟူသည်ကား၊
 ဒုပ္ပသဟံ၊ မအပ်မရာရောက်နှိုင်ခဲလှစွာသော၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်
 သည်၊ နှဂုံလပညာယာတိ၊ နှဂုံလပညာယဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တပညာယ၊
 အားနည်းသောပညာရှိသော၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမအဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒွိဟိအင်္ဂုလေဟိ၊ လက်ညှိုး နှစ်ချောင်းတို့ဖြင့်၊
 ကပ္ပာသဝဋ္ဋိ၊ ပိုင်းလိပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ယူ၍၊ သုတ္တံ၊ ချည်ကို၊ ကန္တန္တိ၊
 ဝင့်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို၊ နှဂုံလပညာတိ၊ နှဂုံလပညာ
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဉာဏမိဝတ္တမာနမ္ပိတိ၊ ဉာဏမိဝတ္တမာနမ္ပိဟူသည်
 ကား၊ ဖလသမာပတ္တိဉာဏေ၊ ဖလသမာပတ်ဉာဏ်သည်၊ ပဝတ္တမာနေ၊

၅-ထိက္ခန္ဓာနိသံပထဝီ-၁-ထိက္ခန္ဓာနိဝဂ်။

၃

ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မဝိပဿတောတိ၊ ဓမ္မဝိပဿတော ဟူသည်ကား၊
 စတုသစ္စဓမ္မ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ဝိပဿန္တဿ၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ဝါ၊ တနည်းလည်း၊ ပုဗ္ဗဘာဝေ၊ သစ္စာလေးပါးကို မြင်သည်မှစ၍ အသို့၌၊
 ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏၊ အာရမ္မဏဘူတံ၊ အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 ခန္ဓာပဉ္စကမေဝ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကိုသာလျှင်၊ ဝိပဿန္တဿ၊ ရှုသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကိဉ္စိဝါပနအညသိန္တိ၊ ကိဉ္စိဝါပနအညသိန္တိ ဟူသည်ကား၊
 အညံဝါ၊ မိန်းမယောကျာ်းမှတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော
 ဝတ္ထုကို၊ အဟံအသိဘိ၊ ငါဖြစ်၏ဟု၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဝသေန၊ တဏှာမာန
 ဒိဋ္ဌိကိုယူခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ကိသာဂေါတမိတိ၊ ကိသာဂေါတမိ
 ဟူသည်ကား၊ အပ္ပမံသလောဟိတတာယ၊ နည်းသောအသွေးအသားရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဿာ၊ ထိုထိက္ခန္ဓာအား၊ ကိသာဂေါတမိတိပန
 နာမံ၊ ကိသာဂေါတမိဟူသောအမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိရ၊ ထင်စွာ
 ပြုအံ့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဧကသိန္ဒိယေ၊
 တဦးသောအမျိုး၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အသိဘိကောဒိဓနံ၊ ကုဋေရှစ်
 ဆယ်သောဥစ္စာသည်၊ အင်္ဂါ၊ ရာဇဝီးသွေးချည်းသာလျှင်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊
 ကုဋုမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ အင်္ဂါ၊ ရာဇတာတံ၊ ဝီးသွေးဖြစ်ပြီဟု၊ အနိဟရိ
 တွာ၊ မထုတ်မူ၍၊ အာဝဿံ၊ မချွတ်၊ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ပုည
 ဝါ၊ ကောင်းမှုရှိသောသူသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ တဿ၊ ထို
 သူ၏၊ ပုညနု၊ ကောင်းမှုကြောင့်၊ ပုနု၊ တဖန်၊ ပါကတိကံ၊ ပြုကတေ့သည်၊
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလုံးသွင်း၍၊ စာဒိယော၊ အိုးစရည်းတို့
 ကို၊ သုဝဏ္ဏဟိရညဿ၊ ရွှေငွေဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ အာပဏာ၊ အိမ်
 ဈေး၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အထ၊ ထိုသို့နေ
 သောအခါ၌၊ ကော၊ တယောက်သော၊ ဒုဂ္ဂတကုလဿ၊ ဆင်းရဲသောအမျိုး
 ၏၊ မိတာ၊ သွီးသည်၊ အဘမာသကံ၊ ဝဲဝက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒါရုဿ
 ကံ၊ ထင်းဟင်းရှက်ကို၊ အာဟာရိဿာမိတိ၊ ဆောင်အံ့ဟူ၍၊ ဝိတိ၊ လင်းခရီး
 သို့၊ ဂတာ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုရွှေငွေကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကုဋုမ္ပိကံ၊
 သူကြွယ်ကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ကိ၊ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာပဏာ၊
 အိမ်ဈေး၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
 ရှိ၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဘဝိဿ

၄ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယထွံ၊

တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်သွေး၊ ကိ၊ အဘယ်
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကထေသိ၊ ဆိုဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
မေး၏၊ ဣမံဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ဤရွှေငွေကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကထေမိ၊ ဆိုပါ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ သော၊ ဤသတို့သွီး
သည်၊ ပုညဝတိ၊ ကောင်းမှုရှိသောသူသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့ကြံ၍၊ တဿ၊ ထိုသတို့သွီး၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊
မေး၍၊ အာပဏေ၊ အိမ်ဈေး၌၊ ဘဏ္ဍာ၊ ဥစ္စာကို၊ ပဋိသာမေတွာ၊ သိပြီး၍၊
တဿ၊ ထိုသတို့သွီး၏၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့သို့၊ ဥပသကံမိ
တွာ၊ ကပ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊
အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရူယ်သို့ရောက်သော၊
ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ ဧတံဒေရိကံ၊
ဤသူငယ်မကို၊ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာမိ၊
အရှင်၊ ဒုဂ္ဂတေဟိ၊ ဆင်းရဲသော သူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကေဠိံ၊ ပြက်
ရယ်မှုကို၊ ကိ၊ ကရောသိ၊ အဘယ်ကြောင့် ပြုဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ မိတ္တသန္တဝေါနာမ၊ အဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျမ်းဝင်သောသူ
တို့နှင့် ပေါင်းတော်ခြင်း မည်သည်၊ ဒုဂ္ဂတေဟိမိ၊ ဆင်းရဲသောသူတို့နှင့်
လည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နံ၊ ထိုသတို့သွီးကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်
လော့၊ ကုဗ္ဗုဗ္ဗ သာမိနိ၊ ဥစ္စာရှင်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၍၊ နံ၊ ထိုသတို့သွီးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ အတိ
ဟရတိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏၊ သော၊ ထိုသတို့သွီးသည်၊ သံဝါသံ၊ ပေါင်းတော်
ခြင်းကို၊ အန္တယ၊ စွဲ၍၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဝိဇာတာ၊ ဖွား၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊
ပဒသ၊ ခြေဖြင့်၊ အာဟိဏ္ဏနကာလေ၊ သွားတတ်သောအခါ၌၊ ကာလမကာ
သိ၊ သေလေ၏၊ သော၊ ထိုသတို့သွီးသည်၊ ဒုဂ္ဂတေဟိလေ၊ ဆင်းရဲသောအမျိုး
၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာကုလံ၊ မြတ်သောအမျိုးသို့၊ ဂတိံ၊ သွားရသော်
လည်း၊ ပုတ္တဝိနာသံ၊ သား၏ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်သည်၊ အမ္ပိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နဗလဝသောကာ၊ ဖြစ်သောအားကြီးသောစိုးရိမ်
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တဿ၊ သား၏၊ သရိရက်စွံ၊ အလောင်းကိုသြိုဟ်
ခြင်းကိစ္စကို၊ ဝါရေတွာ၊ တားမြစ်၍၊ တံမဓာကဇ္ဇေဝရံ၊ ထိုသူသေကောင်
ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ဝိလပန္တိ၊ မြည်တမ်းလျက်၊ စရတိ၊ ထွည်
လည်၏၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ မဟာတာယ၊ မြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝိလိယာ၊
ဘုရားထံသို့သွားသောစရီးလမ်းဖြင့်၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ

၅-ဘိက္ခုနီသံယုတ်-၁-ဘိက္ခုနီဝဂ်။

၅

ကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
 ဝုတ္တဿ၊ သားအား၊ အရောဂတာဝုတ္တဿ၊ အနာကင်းသည်၏အဖြစ်
 အလို့ငှါ၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ဒေသံ၊ ပေးတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ သျှောက်၏၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ သာဝုတ္တိံ၊ သာဝုတ္တိပြည်သို့၊ အာ
 ဟိဏှိတွာ၊ ဟုည့်လည်၍၊ ယသ္မိံ၊ ငေဟ၊ အကြင်အိမ်၌၊ မတပုဗ္ဗေ၊ သေ
 ဘူးသောသူသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ တတော၊ ထိုသေဘူးသောသူမရှိသောအိမ်မှ၊
 သိဒ္ဓတ္ထကံ၊ မုန်းညှင်းစေ့ကို၊ အာဟာရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့၊ ဝုတ္တဿ၊ သား
 အား၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ သာ၊ ထိုကိသာဂေါတမီသည်၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပဝိသိတွာ၊
 ဝင်၍၊ ဝုရုဂေဟတော၊ အပြီးဖြစ်သောအိမ်မှ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တနယေန၊ မိန့်တော်မူသောနည်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊
 သိဒ္ဓတ္ထကံ၊ မုန်းညှင်းစေ့ကို၊ ယာစန္ဒိ၊ တောင်းသည်ရှိသော်၊ စာရေ၊ စာရေ၊
 အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၌၊ ကုတော၊ အတယ်မှ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ စာရံ၊ အိမ်ကို၊ ပသိဿတိ၊ တွေ့မြင်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကတိပယာနိဂေဟာနိ၊ နှစ်အိမ် သုံး
 အိမ်တို့သို့၊ အာဟိဏှိတွာ၊ ဟုည့်လည်၍၊ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ အလုံးစုံသောသူတို့
 အားလည်း၊ အယံ၊ ဓမ္မတာ၊ ဤသေခြင်းသဘောတရားသည်၊ ဟောတိကိရု
 ဖြစ်သတတ်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဝုတ္တဿေဝ၊ သားအားသာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆင်ခြင်၍၊ သာဿယံ၊ စရပ်၌၊ ဆဝံ၊ သား၏အလောင်းကို၊ ဆဇေတွာ
 စွန့်ပစ်ခဲ့၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာမိ၊ တောင်း၏၊ သုတ္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဣမံ၊ ဤကိသာဂေါတမီကို၊ ပဗ္ဗဇေတု၊ ရဟန်းပြုလော့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခုနီဥပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမကျောင်းသို့၊ ပေသေသိ
 စေ၏၊ သာ၊ ထိုကိသာဂေါတမီသည်၊ ဝုရုဂေယေဝ၊ သင်ရန်း၏အဆုံး၌သာ
 လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ ဣမံ၊ ထေရ်၊ ဤ
 ထေရီမကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အထခေါကိသာဂေါတမီတိ၊ အထခေါကိ
 သာဂေါတမီဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧကမာသိတိ၊ ဧကသေသိ
 ဟူသည်ကား၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းထည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ရုဒမ္ပုဒီတိ၊
 ရုဒမ္ပုဒီဟူသည်ကား၊ ရုဒမာနမုဒီယံ၊ ပိုသောမျက်နှာရှိသကဲ့သို့၊ အစွန္တံ
 မတပုတ္တဖိုတိတ္ထေ၊ အစွန္တံမတပုတ္တဖိုဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိပြုတ်
 ကို၊ ဧဝံ၊ ဤထိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊
 အတိတံ၊ လွန်သည်တည်း၊ အစွန္တံ၊ အဆုံးကိုလွန်သည်၊ ဧတံ၊ ဤအစွန္တံဟူ

၆ သင်္ဂါထံဝဋ္ဋိသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

သောဝုန်သည်။ ဘာဝ နပုံသင်္က၊ ဘာဝ နပုံသကပုန်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤအနက်
သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝုတ္တမရဏံ၊ သားသေခြင်း
ဟုဆိုအပ်သော။ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ အတိတံ၊ လွန်သည်။ ဟောတိယထာ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ မတဝုတ္တာ၊ သေပြီးသောသားရှိသော၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မမ၊ ငါအား၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဝုတ္တမရဏံနာမ၊ သား
သေခြင်းမည်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိပြီး၊ ဝုရိသာတေ၊ နန္ဒိကာတိ၊ ဝုရိသာတေ၊ နန္ဒိ
ကာဟူသည်ကား၊ ဝုရိသာဝိ၊ ယောကျ်ားတို့သည်လည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ ဧတံ
ဤရှိဝဲခြင်း၊ ဘိစ္စကို၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အန္တိကာဝ ဆုံးကုန်သည်သာလျှင်
တည်း၊ ဝုတ္တမရဏဿ၊ သားသေသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ယောအန္တော၊ အကြွင်
အဆုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧသောဝ၊ ဤအဆုံးသည်ပင်လျှင်၊ မေ၊ ငါအား၊
ဝုရိသာနန္ဒိ၊ ယောကျ်ားတို့၏လည်း၊ အန္တော၊ ဆုံး၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ ဂဝေသိဝံ၊ ရှာဖွေခြင်းငှါ၊ အာဗ္ဗာ၊
မထိုက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗတ္ထဝိဟတာ
နန္ဒိဘိ၊ သဗ္ဗတ္ထဝိဟတာနန္ဒိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ခန္ဓာ
ယတနဓာတုဘဝယောနိဂတိဋ္ဌိတိနိဝါသေသု၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်ဘဝ
ယောနိဂတိဋ္ဌိတိနိဝါသတို့၌၊ မမ၊ ငါအား၊ တဏှာနန္ဒိ၊ တဏှာဟူသော နှစ်
သက်ခြင်းသည်၊ ဝိဟတာ၊ ကင်းပြီး၊ တမောခန္ဓာတိ၊ တမောခန္ဓာဟူ
သည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာခန္ဓာ၊ အဝိဇ္ဇာတိုက်ကို၊ ပဒါလိတောတိ၊ ပဒါလိတော
ဟူသည်ကား၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဘိန္ဓော၊ ခွဲအပ်ပြီး၊ တတိယံ၊ သုံးခု
မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ပဉ္စဂီကေနာတိ၊ ပဉ္စဂီကေနဟူသည်ကား၊
အာတတံ၊ တဖက်ပိတ်သော စည်လည်းကောင်း၊ ဝိတတံ၊ နှစ်ဖက်ပိတ်
သောစည်လည်းကောင်း၊ အာတတပိတတံ၊ နှစ်ဘက်ပိတ်၍ ကြက်အပ်
သောစည်လည်းကောင်း၊ ဃာနံ၊ တခဲနက်သောစည်လည်းကောင်း၊ သုသိရံ
အခေါင်းရှိသောစည်လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဂီသမန္နာဂတေန၊
အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ နိယျာတယာမိတုယောဝါတိ၊ နိယျာတယာမိ
တုယောဝဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောအာရုံတို့ကို၊ တုယံယော၊ သင့်
အားသာလျှင်၊ ဒေမိ၊ ပေးပါ၏၊ နာဟံတေနအတ္ထိကာတိ၊ နာဟံတေနအတ္ထိ
ကာဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေန၊ ထိုအာရုံငါးပါးဖြင့်၊ နအတ္ထိကာ၊
အလိုရှိပြီ၊ ပူတိကာယေနာတိ၊ ပူတိကာယေန ဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏံ
ဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့အဆင်းရှိသော၊ ကာယောဝိ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊

၅-သိက္ခာနိသံပုတ်-၁-သိက္ခာနိဝဂ်၊

၇

နိစ္စံ၊ အဋ္ဌိ၊ ဥဋ္ဌရိတ ပဋ္ဌရိတဋ္ဌေန၊ အထက်မှလည်း ယိုစီး အောက်မှလည်း ယိုစီးတတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ပူတိကာယောဝ၊ ဝုဉ်သောကိုယ်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပူတိကာယောနဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိန္ဒုနေနာတိ၊ ဘိန္ဒုနေနဟူသည်ကား၊ ဘိဇ္ဇနသဘာဝနေ၊ ပျက်စီးသော သဘောဖြင့်၊ ပာဂီနာတိ၊ ပာဂီနာဟူသည်ကား၊ ခုဏ္ဏဝိရုဏ္ဏံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်သို့၊ အာပဇ္ဇနဓမ္မေန၊ ရောက်သောသဘောဖြင့်၊ အဋ္ဌိယာမိတိ၊ အဋ္ဌိယာမိဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌာပိဋ္ဌိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟရာယာမိတိ၊ ဟရာယာမိ ဟူသည်ကား၊ လန္ဓာမိ ရှက်၏၊ သန္တာ သမာပတ္တိတိ၊ သန္တာသမာပတ္တိ ဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌဝိဓာ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ လောကီယ သမာပတ္တိ၊ လောကီသမာပတ်ကို၊ အာရမ္မဏသန္တာတာယစ၊ အာရုံငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အင်္ဂီသန္တာတာယစ၊ အင်္ဂါငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သန္တာတိ၊ သန္တာဟူ၍၊ ဝတ္တာ၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊ သဗ္ဗတ္တာတိ၊ သဗ္ဗတ္တဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ရူပါရူပတဝေသု၊ ရူပတဝအရူပတဝတို့၌၊ ခိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ တေသံဘဝါနံ၊ ထိုဘဝတို့ကို၊ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမာတဝေ၊ ကာမာတဝကို၊ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ သမာပတ္တိသုစ၊ သမာပတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဧတေသုဋ္ဌာနေသု၊ ဤအရာတို့၌၊ မယံ၊ ငါအား၊ အဝိဇ္ဇာတမော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အဓိကံသည်၊ ဝိဟတော၊ ကင်းပြီ၊ ဣဟိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ သုပုပ္ဖိတဂ္ဂန္တိ၊ သုပုပ္ဖိတဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂတော၊ အပျားမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ပုပ္ဖိတံ၊ ပွင့်သော၊ သာလရက္ခံ၊ အင်ကြင်းပင်ကို၊ နစတ္ထိတေဒုတိယာဝဏ္ဏဓာတူတိ၊ နစတ္ထိတေဒုတိယာဝဏ္ဏဓာတုဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝဏ္ဏဓာတုသဒိသာ၊ အဆင်းနှင့်တူသော၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဏ္ဏဓာတု၊ အဆင်းဓာတ်သည် နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တယာ၊ သင်နှင့်၊ သဒိသာ၊ တူသော၊ အညာ၊ တပါးသော၊ သိက္ခာနိရဟန်းမိန်းမသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဣဓာဂတာတာဒိ သိကာဘဝေယျန္တိ၊ ဣဓာဂတာတာဒိသိကာဘဝေယျဟူသည်ကား၊ ဣစဤအရပ်သို့၊ အဂတော၊ လာသော၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော၊

၈ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သန္တတံ၊ ပေါင်းတော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သိနေဟံဝါ၊ ချစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ နလဘာသိယထာ၊ မရသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင် တေမိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ တယာဝ၊ သင်နှင့်သာလျှင်၊ သဒိသာ၊ တူကုန် သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ပရမန္တရိကာယန္တိ၊ ပရမန္တရိကာယံဟု သည်ကား၊ ခွံနံ၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ အက္ခိနံ၊ ယျက်စီတို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ နာသ ဝံသေဝိ၊ နှာတံ၌လည်း၊ တိဋ္ဌန္တံ၊ တည်သော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နပဿသိ၊ မမြင်၊ ဝသိတူတမ္ပိတိ၊ ဝသိတူတမ္ပိဟူသည်ကား၊ ဝသိတူတာ၊ လေ့လာအပ်ပြီး သောဝဝသိတော်ရှိသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော သုတ် တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌ၊ သုတ်၌၊ ကောနုတံဣဒမာဒပယိဇာတိ၊ မာရောစေသိ တိ၊ ကောနုတံဣဒမာဒပယိဇာတိ၊ မာရောစေသိ ဟူသည်ကား၊ ကောနု၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ မန္ဒုဗုဒ္ဓိ၊ ပညာနည်းသော၊ ဗာလော၊ သူရိက်သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂါဟာပေသိ၊ ယူစေသနည်း၊ ပရိတ္တသန္တိ၊ ပရိတ္တ သံဟူသည်ကား၊ အညဗ္ဗိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူး အပြားပြားများသော၊ ဥပဒ္ဒဝံ၊ တေးရန်ကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မာရော၊ မာရ် နတ်သည်၊ ကောနုတံ ဣဒမာဒပယိတိ၊ ကောနုတံဣဒမာဒပယိဟူသော၊ ဟံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ မဒ္ဒန္တိ၊ ချေဖျက် လိုသည်ဖြစ်၍၊ အန္တဗာလော၊ အလွန်မိုက်သောမာရ်နတ်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အာဒပေသိ၊ ယူစေ၏၊ လောကေပန၊ လောက၌ကား၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ မြတ် သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေ သေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတု၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဗုဒ္ဓေါတိအာဒိ၊ ဗုဒ္ဓေါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ သစ္စေနိဝေသယိတိ၊ သစ္စေနိဝေသယိဟူသည်ကား၊ ပရမတ္ထသစ္စေ၊ ပရ မတ္ထသစ္စာဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ နိဝေသေသိ၊ သွင်းထားတည် နေစေ၏၊ နိရောဓံအပ္ပဇာနန္တောတိ၊ နိရောဓံအပ္ပဇာနန္တော ဟူသည်ကား၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဆဋ္ဌံ၊ မြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဧဝန္တိ၊ မာရဝသံပုနာတိ၊ ဧဝန္တိ၊ မာရဝသံ ပုနဟူသည်ကား၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ မရဏမာရ ကိလေသမာရ ဒေဝပုတ္တ မာရာနံ၊ မရဏမာရ ကိလေသမာရ ဒေဝပုတ္တမာရ်တို့၏၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ အာဂန္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပရူပိတောတိ၊ ပရူပိတောဟူသည်ကား၊ သန္တော

၅-တိက္ခနိသံယုတ်-၁-တိက္ခနိဝဂ်။

၉

ဝိတော၊ ပူပန်စေတတ်၏။ အဂတိယတ္တ မာရဿာတိ၊ အဂတိယတ္တ မာရဿဟူသည်ကား၊ ယတ္တ၊ အကြင်အရင်၌၊ တုယံမာရဿ၊ သင်မာရ်နတ်၏၊ အဂတိ၊ လားရာမဟုတ်၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ တသ္မိ နိဗ္ဗာနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ၊

ဂ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ သမဏိဝိယဒိဿသတိတိ၊ သမဏိဝိယဒိဿသိဟူသည်ကား၊ သမဏိသဒိဿ၊ ရဟန်းမိန်းမနှင့်အတူ၊ ဒိဿသိ၊ ထင်၏၊ ကိမိဝစရသိမောရဟာတိ၊ ကိမိဝစရသိမောရဟဟူသည်ကား၊ ကိကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ မောရဟာဝိယ၊ တွေဝေသကဲ့သို့၊ စရသိ၊ ထည့်သည်သနည်း၊ ဣတောဗဟိဒ္ဓါတိ၊ ဣတောဗဟိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ဣမဗ္ဗာသာသနာ၊ ဤသာသနာမှ၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ ပါသံ၊ ကျော့ကွင်းကို၊ ခေန္တိ၊ ပစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါသဏ္ဍာ၊ ပါသဏ္ဍာမည်ကုန်၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိတ္တေသု၊ စိတ်တို့၌၊ ဒိဋ္ဌိပါသံ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကျော့ကွင်းကို၊ ခိပန္တိ၊ ပစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သာသနံ ပန၊ သာသနာတော်ကိုကား၊ ပါသေ၊ ကျော့ကွင်းတို့ကို၊ မောစေသိ၊ လွတ်စေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါသဏ္ဍောတိ၊ ပါသဏ္ဍဟူ၍၊ နုရုတ္တတိ၊ မဆိုအပ်၊ ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါယေဝ၊ အပ၌သာလျှင်၊ ပါသဏ္ဍာ၊ ပါသဏ္ဍတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပသိဒန္တိတိ၊ ပသိဒန္တိ ဟူသည်ကား၊ သံသိဒန္တိ လဂ္ဂန္တိ၊ ကပ်ငြိကုန်၏၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ကိ၊ အဘယ်သူကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ မဏ္ဍာ၊ ပြီးပြည့်သည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ကထေန္တိ၊ ဖြေလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထိသကုကုလေဇာတောတိအာဒိ၊ အတ္ထိသကုကုလေဇာတောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ သဗ္ဗာတိဘူတိ၊ သဗ္ဗာတိဘူဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ခန္ဓာယတနာတုတဝယောနိဂတိအာဒိနိ၊ ခန္ဓာအာယတနာတော်ဘဝယောနိဂတိအစရှိသည်တို့ကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ ယွမ်းမိုးနှိပ်စက်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ မရဏမာရာဒယော၊ မရဏမာရ်အစရှိသည်တို့ကို၊ နုဒိနိဟရိ၊ ပယ်နှုတ်ပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မာရနုဒေါ၊ မာရနုဒမည်၏၊ သဗ္ဗတ္ထမပရာဇိတောတိ၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ရာဂါဒိသုဝါ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ မာရယုဒ္ဓေဝါ၊ မာရ်၏ စစ်ထိုးခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ အဇိတော၊ မအောင်အပ်သော၊

၁၀ သာဝါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သဗ္ဗတ္ထမုတ္တောတိ၊ သဗ္ဗတ္ထမုတ္တောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်
သော၊ ခန္ဓာဒီသု၊ ခန္ဓာအစရှိသည်တို့မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်တော်မူ၏၊ အသိ
တောတိ၊ အသိတောဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိနိဿယောနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟူ
သောမှီခြင်းဖြင့်၊ အနိသိတော၊ မမှီ၊ သဗ္ဗကမ္မက္ခယံပတ္တောတိ၊ သဗ္ဗကမ္မက္ခ
ယံပတ္တောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကမ္မက္ခယသင်္ခါတံ၊ အလုံးစုံသောကံ၏ကုန်
ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊
ဥပမိသင်္ခယေတိ၊ ဥပမိသင်္ခယေဟူသည်ကား၊ ဥပမိသင်္ခယသင်္ခါတော၊
ဥပမိကုန်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံပြု
သောအားဖြင့်၊ ဝိမုတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ရှိတော်မူ၏၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခု
မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ကေနိဒံပကတန္တိ၊ ကေနိဒံပကတံဟူသည်
ကား၊ ကေန၊ အတတ်သူသည်၊ ဣဒံ၊ ဤဆင်းရဲတုံးကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
သနည်း၊ ဗိမ္ဗန္တိ၊ ဗိမ္ဗံဟူသည်ကား၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ သန္ဓာယ၊
ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အစန္တိ၊ အစံဟူသည်ကား၊ ပတိဋ္ဌာနတ္တာ၊ တည်ရာ
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တဘာဝမေဝ၊ အတ္တဘောကိုသာလျှင်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊
ဟေတု ဘင်္ဂါတိ၊ ဟေတုဘင်္ဂါ ဟူသည် ကား၊ ဟေတု နိရောဓေန၊
အကြောင်း၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ပစ္စယဝေကလ္လေန၊ အကြောင်း၏ချို့လဲ၊
ခြင်းကြောင့်၊ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ နယိဓေသတ္တုပလတ္တတိတိ၊ နယိဓေသတ္တု
ပလတ္တတိဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံသုန္ဓသင်္ခါရပုဂ္ဂေ၊ ဤသက်သက်သော
သင်္ခါရတို့၏အရ၌၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ သက္ကောနာမ၊ သတ္တ
ဝါမည်သည်ကို၊ နဥပလတ္တတိ၊ မရအပ်၊ ခန္ဓေသုသန္ဓေသုတိ၊ ခန္ဓေသု
သန္ဓေသုဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့သည်၊
ပိစ္ဆိမာနေသု၊ ထင်ရှားရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ တေနတေနာကာရေန၊ ထိုထို
သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထိတေသု၊ ပိုင်းခြားမှတ်သား အပ်ကုန်
သော၊ သမ္ပုတိတိ၊ သမ္ပုတိဟူသည်ကား၊ သက္ကောတိသမညာမတ္တမေဝ၊
သတ္တဝါဟူသောအမည်မျှသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခ
ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စက္ခန္ဓဒုက္ခံ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း တည်းဟူသော ဒုက္ခ
တည်း၊ နာညတြိဒုက္ခာတိ၊ နာညတြိဒုက္ခာဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခကို၊
ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညော၊ တုပါးသည်၊ နေဝသန္တတိ၊ မဖြစ်၊ နနိရုဏ္ဏတိ၊

၅-ဘိက္ခုနီသံယုတ်-၁-ဘိက္ခုနီဝဂ်။

၁၁

မချုပ်။ ဣတိ။ ဤကားအနက်တည်း။ ။ဒသမံ။ ဆယ်ခုမြောက်သော
သုတ်တည်း။ ။ဘိက္ခုနီသံယုတ္တဝဏ္ဏနံ။ ဘိက္ခုနီသံယုတ်အဋ္ဌကထာ
သည်။ နိဗ္ဗိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ဗြဟ္မသံယုတ်-၁-ပဌမဝဂ်။

၁ ဗြဟ္မ သံယုတ္တဿ။ ဗြဟ္မ သံယုတ်၏။ ပဌမ။ ပဌမသုတ်၌။
အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဧဝံ။ ဤဆိုလတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်
၏။ ပရိဝိတက္ကောဥဒပါဒိတိ။ ပရိဝိတက္ကောဥဒပါဒိဟူသည်ကား။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ
နံ။ ခပ်သိမ်းသောဘုရားရှင်တို့၏။ အာဝိဏ္ဏသမာဝိဏ္ဏော။ ကောင်းစွာသာ
လျှင်လေ့သာတော်မူအပ်သော။ အယံစေတသောဝိတက္ကော။ ဤမိတ်အကြံ
တော်သည်။ ဥဒပါဒိ။ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ ကဒါ။ အဘယ်နံရောအခါ၌။
ဥဒပါဒိ။ ထင်ရှားဖြစ်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့မေးငြားအံ့။ ဗုဒ္ဓဘူတဿ။ ဘုရား
အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီး၍။ အဋ္ဌမသတ္တာဟေ။ အဋ္ဌမသတ္တာဟအ
တွင်း၌။ ရာဇာယတနမူလေ။ လင်းလွန်းပင်ရင်း၌။ သက္ကေနဒေဝနိမိန္ဓေန။
နတ်တို့ကိုအစိုးရသော သိကြားမင်းသည်။ အာဘတံ။ ဆောင်ယူ ကပ်လှူ
အပ်သော။ ဒန္တကဋ္ဌဉ္စ။ ဒန်ပူကိုလည်းကောင်း။ ဩသဟေရိဇ္ဇကဉ္စ။ ဆေး
ကျဇုန်ကိုလည်းကောင်း။ ခါဒိတွာ။ ခဲတော်မူ၍။ မုခံဓောဝိတွာ။ မျက်နှာသန့်
စင်တော်မူ၍။ စတုဟိလောကပါလေဟိ။ လောကပါလဖြစ်သောစတုမဟာ
ရာဇနတ်မင်း လေးယောက်တို့သည်။ ဥပနိတေ။ ဆောင်ယူကပ်လှူအပ်
သော။ ပစ္စဋ္ဌေ။ အဖိုးအသပြာ များစွာထိုက်သော။ သေလမယပဋ္ဌေ။ ဝဲ
နောက်ရောင်ဖိတ် ကျောက်သပိတ်၌။ တဇုဿဘလ္လိကာနံ။ တဇုဿဘလ္လိ
ကညီနောင်တို့၏။ ဝိဏ္ဏပါတံ။ ရသောမွန်မြတ်ဝိဏ္ဏပါတ်ကို။ ပရိသုဋ္ဌိတွာ။
ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍။ ဝုနံ။ တဖန်။ ပစ္စာဂတိံ။ လူးလာပြန်ခေါက်ကြွရောက်
တော်မူ၍။ အဇပါလနိဂြောဓေ။ အဇပါလညောင်ပင်အောက်၌။ နိသိန္ဒမတ္တ
ဿ။ နေတော်မူစဉ်။ စေတသော။ မိတ်တော်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော။
အကြံတော်သည်။ ဥဒပါဒိ။ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ အမိဂတောတိ။ အမိ
ဂတောဟူသည်ကား။ ပနိဝိဒ္ဓေါ။ သယုတ္တုဉာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ
အပ်သော။ ဓမ္မောတိ။ ဓမ္မောဟူသည်ကား။ စတုသစ္စဓမ္မော။ သစ္စာလေးပါး
တရားသည်။ ဂန္တိရောတိတေ။ ဂန္တိရောဟူသောဤစကားသည်။ ဥတ္တာန
ပနိက္ခေပဝစနံ။ တိမ်သည်၏အဖြစ်ကိုပယ်ကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း။

၁၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဒုဒ္ဒသသတိ၊ ဒုဒ္ဒသသဟူသည်ကား၊ ဂန္ထိရတ္တာဝ၊နက်နဲသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်သာလျှင်၊ ဒုဒ္ဒသ၊မြင်နိုင်ခဲ့၏၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သဖြင့်၊
 ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊မြင်အပ်၏၊ သုခေန၊လွယ်လင့်တကူအားဖြင့်၊ ဓဋ္ဌ၊မြင်ခြင်းငှါ၊
 နသက္ကာ၊မတတ်စကောင်း၊ ဒုဒ္ဒသတ္တာဝ၊မြင်နိုင်ခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 သာလျှင်၊ ဒုရနုပောခေးသိနိုင်ခဲ့၏၊ ဒုက္ခေန၊ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်၊ အဝဗုဒ္ဓါ
 တဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ သုခေန၊လွယ်လင့်တကူအားဖြင့်၊ အဝဗုဒ္ဓါတုံ၊ သိခြင်း
 ငှါ၊နသက္ကာ၊မတတ်စကောင်း၊ သန္တောတိ၊သန္တောဟူသည်ကား၊ နဗ္ဗု
 တော၊ ခပ်သိမ်းသော ပူပန်ခြင်းမှငြိမ်း၏၊ ပဏီတောတိ၊ ပဏီတောဟူ
 သည်ကား၊အတပ္ပကော၊ ရောင့်ရဲခြင်းကိုမဖြစ်စေတတ်၊ ဣဒံဒွယံ၊သန္တ
 ပဏီတဟူသောဤနှစ်ဝုဒ်ကို၊ လောကုတ္တရမေဝ၊လောကုတ္တရ-ဖြစ်သော
 နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာကို သာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်
 သတည်း၊အတက္ကာဝစရောတိ၊အတက္ကာဝစရောဟူသည်ကား၊ တက္က
 န၊ကြံဆသဖြင့်၊ အဝစရိတဗ္ဗော၊လေ့ကျက်ကျင်လည်အပ်သည်၊ ဩဂါ
 ဟိတဗ္ဗော၊သက်ဝင်အပ်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဥာဏောနေဝ၊မြတ်သော
 ဥာဏ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အဝစရိတဗ္ဗော၊ လေ့ကျက် ကျင်လည်အပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ နိပုဏောတိ၊ နိပုဏောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗော၊နူးညံ့
 သိမ်မွေ့၏၊ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယောတိ၊ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယော ဟူသည်ကား၊
 သဗ္ဗာပဗ္ဗိပဒံ၊ ကောင်းသော ကျင့်ဝတ်ပဗ္ဗိပဒ်ကို၊ ပဗ္ဗိပန္နေဟိ၊ ကျင့်ကုန်
 သော၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ပညာရှိတို့သည်၊ ဝေဒတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ အာလယ
 ရာမာတိ၊အာလယရာမာဟူသည်ကား၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ပဉ္စကာ
 မဂ္ဂဏေသု၊ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌၊ အလ္လိယန္တိ၊မွေ့လျော်အပ်သောအဖြစ်
 ဖြင့်ရှိပဲအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို၊
 အာလယာတိ၊အာလယာတို့ဟူ၍၊ဝုစ္စန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊အဋ္ဌသတတဏှာ
 ဝိစရိတာနိ၊တရာရှစ်ပါးသောတဏှာဝိစရိုက်တို့ကို၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့
 သည်၊အလ္လိယန္တိ၊ကပ်ငြိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ရှိပဲတတ်ကုန်၏၊တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊အာလယာတိ၊အာလယာတို့ဟူ၍၊ဝုစ္စန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊တေဟိ၊
 ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အာလယေဟိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတရောရှစ်ပါး
 သောတဏှာဝိစရိုက်တို့ဖြင့်၊ရမန္တိ၊နှစ်သက်မွေ့လျော်တတ်ကုန်၏၊ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ အာလယရာမာ၊အာလယရာမာမည်ကုန်၏၊ အာလယေသု၊
 ကာမဂုဏ်ငါးပါးတရောရှစ်ပါးသောတဏှာဝိစရိုက်တို့၌၊ ရတာ၊နှစ်သက်
 မွေ့လျော် တတ်ကုန်သည်တည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အာလယ ရတာ၊

အာလယတရတာ မည်ကုန်၏။ အာလယောသု၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး တရောရှစ်
 ပါးသော တဏှာ ဝိစရိတ်တို့၌၊ သမ္ပုဒိတာ၊ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက် ကုန်
 သည်တည်း။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အာလယ သမ္ပုဒိတာ၊ အာလယ သမ္ပု
 ဒိတာမည်ကုန်၏။ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာ ပြဦးအုံး သုသဇ္ဇိတံ၊ ကောင်းစွာ
 စိမ့်အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဗလတရိတ ရုက္ခဒဿိန္နံ၊ အပွင့် အသီးတို့ဖြင့် ပြည့်
 သောသစ်ပင်စသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ပရိဇ္ဈော၊
 ဝင်သော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ တာယသမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုထိုနိုင်ငံြီးသီးနှံ သီးရင့်
 အပွင့် အပွင့်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ သမ္ပုဒိတာ၊ လွန်
 စွာဝမ်းမြောက်သည်။ အာမောဒိတ ပမောဒိတာ၊ အဖန်ဖန် နှစ်လိုဝမ်း
 မြောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဥက္ကဏ္ဍတိ၊ မဆန့်ကျင်နိုင်၊ သာယံပိ၊ ည
 ချမ်းအခါ၌လည်း၊ နိက္ခမိတံ၊ ထွက်ခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆတိယထာ၊ အလိုရှိသကဲ့
 သို့၊ ဧဝံ၊ ဤနှင့်ခြင်းရာတူစွာ၊ ဣမေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ကာမာ
 လယတဏှာလယေဟိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး တရောရှစ်ပါးသော တဏှာဝိ
 စရိတ်ဟူသောအာလယတို့ဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ရမန္တိ၊ မွေ့
 လျော်နှစ်လိုကုန်၏။ သံသာရဝဇ္ဇေ၊ သံသရာဝဋ်၌၊ သမ္ပုဒိတာ၊ လွန်စွာဝမ်း
 မြောက်ကုန်လျက်၊ အနုက္ကဏ္ဍတာ၊ မဆန့်ကျင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝသန္တိ၊
 နေကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ တဂဝါ၊ တရား
 သခင်သည်၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ အာလယံ၊ အာလယကို၊ ဥယျာန
 ဘူမိံ၊ ဝိယ၊ အထက်သို့ကြည့်မြော်လျက်သွားရာမြေတာဥယျာဉ်နှင့်အတူ၊
 ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အာလယရာမေကိအာဒိ၊ အာလယ
 ရာမာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုအာလယရာမာအစရှိသောပါဠိ၌၊ ယဒိန္ဒြိယဒိန္ဒြိယဟူသော
 ဝုဒ္ဓိသည်၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ တဿ၊ ထိုယဒိန္ဒြိယဟူသောနိပါတ်ဝုဒ္ဓိ၏၊
 ဌာနံ၊ ဌာနသဒ္ဓါကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ယံဣန္ဒြိယံ၊ ယံဣန္ဒြိယဟူသော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဠုဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ
 သဒ္ဓါကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ယောအယန္တိ၊ ယောအယံဟူသော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဠုဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဣဒပ္ပတ္တယတာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ
 တိ၊ ဣဒပ္ပတ္တယတာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါဟူသောဝုဒ္ဓိ၏၊ အဝယဝတ္ထော၊ အစိတ်
 ဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣမေသံ၊ ဤသစ်၊ ရစသည်တို့
 ၏၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာစသည်တို့တည်း။ ဣဒပ္ပတ္တယော၊ ဤ
 သစ်၊ ရစသည်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာစသည်တို့၊ ဣဒပ္ပတ္တယော

၆

၁၄ သင်္ဂါထာဝရဝံသီယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿိ-ဒုတိယတွဲ

ဝေ၊ ဣဒပ္ပတ္တယသဒ္ဓါသညံပင်လျှင်။ ဣဒပ္ပတ္တယတာ၊ ဣဒပ္ပတ္တယတ မည်၏။
ဣဒပ္ပတ္တယတာစ၊ သင်္ဂါရေသညံတို့၏အကြောင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာစသော
ပစ္စည်းလည်းဟုတ်တည်း။ သာ၊ ထိုဣဒပ္ပတ္တယတာဟူသည်။ ပဋိနိဿယမုပ္ပါ
ဒေါစ၊ အကြောင်းတရားတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ အကျိုးတရားတို့၏ဖြစ်
ရာပစ္စည်းလည်းဟုတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသတ္တိနှစ်ပါးကြောင့်၊ ဣဒပ္ပတ္တယတာ
ပဋိနိဿယမုပ္ပါဒေါ၊ ဣဒပ္ပတ္တယတာပဋိနိဿယမုပ္ပါဒ်မည်၏။ ဧတံ၊ ဣဒပ္ပတ္တယတာ
ပဋိနိဿယမုပ္ပါဒေါဟူသော ဤအမည်သည်၊ သင်္ဂါရေဒိပတ္တယသနံ၊ သင်္ဂါရေ
သညံတို့၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော အဝိဇ္ဇာစသည်တို့၏။ အမိဝစံ၊ အ
မည်တည်း။ သဗ္ဗသင်္ဂါရသမထောတိအာဒိ၊ သဗ္ဗသင်္ဂါရသမထောဤသို့
အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်တပါးတည်း
သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊
အာဂမ္မ၊ စွဲ၍ သဗ္ဗသင်္ဂါရိပ္ပန္နိကာနိ၊ အလုံးစုံသောသင်္ဂါရဟူသောကုန်
လုပ်ခြင်းတို့သည်၊ သမန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ ဂူပသမန္တိ၊ ကင်းလွတ်ကုန်၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗသင်္ဂါရသမထောတိ၊ သဗ္ဗသင်္ဂါရသမထောဟူ
၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာ
ဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ သဗ္ဗဥပဓယော၊ ခပ်သိမ်းသောဥပဓိတို့ကို၊ ပဋိနိဿယဉာအကြွင်း
မဲ့ဖြစ်စေတတ်သော အားဖြင့်စွန့်လွှတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
သဗ္ဗတဏှာ၊ အလုံးစုံသော တဏှာတို့သည်၊ ဝိယန္တိ၊ ကုန်ခင်းကုန်၏။
သဗ္ဗ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကိလေသရာဂါ၊ ကိလေသာဖြစ်၍ဖြစ်သောရာ
ဂတို့သည်။ ဝိရုဇ္ဈန္တိ၊ ဝိသံယုတ္တအဖြစ်ဖြင့်တပ်ခြင်းကင်းကုန်၏။ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊
အလုံးစုံသောဆင်းရဲသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗပဓိ
ပဋိနိဿယဂေါတဏှက္ခယောဝိရာဂေါနိရောဓေတိ၊ သဗ္ဗပဓိပဋိနိဿယဂေါ
တဏှက္ခယောဝိရာဂေါနိရောဓေဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယဒပနေသာတ
ဏှာ၊ အကြင်တဏှာကို၊ ဘဝေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဖြင့်၊ ဘဝံ၊ အနာဂတ်ဘဝကို၊
ဝိနုတိသံသိဗ္ဗတိ၊ ချုပ်စပ်တတ်၏။ ဗလေနဝါ၊ အကျိုးနှင့်လည်း။ သန္တိ၊ တကွ
ကမ္ဘံ၊ ကံကို၊ ဝိနုတိသံသိဗ္ဗတိ၊ ချုပ်စပ်တတ်၏။ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့ဝစနတ္ထ
ပြု၍၊ ဝါနန္တိ၊ ဝါနဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတောဝါနတော၊ ထိုဝါနဟုဆို
အပ်သောတဏှာမှ၊ နိက္ခန္တိ၊ ထွက်မြောက်သည်တည်း။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာ
နံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏။ သောမမဿကိလမထောတိ၊ သောမမဿကိလမထော
ဟူသည်ကား၊ အစာနုန္တာနံ၊ မသိကုန်သောသူတို့အား၊ ယာဝိဒေသနာနာမ
အကြင်တရားဟောခြင်းမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောသာဒေသနာ၊ ထို

မသိကုန်သောသူတို့အား တရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ငါ့အား။ ကိလမ
 ထော၊ ကိုယ်ပင်ပန်းရုံမျှသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာဒေသနာ၊ ထိုမသိသော
 သူတို့အား တရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ငါ့အား။ ဝိဟေသာ၊ ကိုယ်၏ညှဉ်း
 ဆဲခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ ကာယကိလမထောစေတ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းရုံမျှသည်လည်း
 ကောင်း။ ကာယဝိဟေသာစ၊ ကိုယ်၏ညှဉ်းဆဲခြင်းမျှသည်လည်းကောင်း။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ချီအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တေ
 ပန၊ စိတ်တော်၌ကား။ ဧတံဥဘယမ္ပိ၊ ဤကိလမထဝိဟေသန္တရ်ပါးရုံသည်
 လည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဝိသုဒ္ဓန္တိ၊ အဝိသုဒ္ဓဟူ
 သောပုဒ်သည်။ အနုဂ္ဂဟတ္ထေ၊ မြီးမြှောက်ခြင်းအနက်၌။ နိပါတော၊ နိပါတ်
 ပုဒ်တည်း။ ကောဝလံ၊ စင်စစ်။ သောတဂဂါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အယံ
 ပရိဝိတတ္ထော၊ ဤသို့သောအကြံတော်သည်။ နဉ္စပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်သည်
 သာမဟုတ်သေး။ ဣမာဝိဂါယာ၊ ရှေး၌မကြားအပ်ဘူးသော ဤဂါထာတို့
 သည်လည်း။ ပဋိတံသု၊ ရှေးရှုထင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ အနုန္တရိ
 ယာတိပဒဿ၊ အနုန္တရိယာဟူသောပုဒ်၏။ အနုအန္တရိယာတိပဒတ္ထေ၊ အနု
 အန္တရိယာဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော ပြုအပ်၏။ အနုအန္တရိ
 ယာ၊ အဖန်ဖန်အံ့အပ်ကုန်သော၊ ပဋိတံသုတိ၊ ပဋိတံသုဟူသည်ကား။ ပဋိတာ
 နသင်္ခါတဿ၊ ပဋိတာနိဟုရေတွက်အပ်သော၊ ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်တော်၏။
 ဂေါစရား၊ အာရုံတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပရိဝိတတ္ထယိတဗ္ဗတံ၊ ကြံ
 တော်မူသင့်သောအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ကိန္တေနာတိ၊ ကိန္တေန ဟူသည်ကား။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်
 သော၊ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်တော်ဖြင့်။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသ
 ခင်တို့အား။ စတ္တာရောဝိ မဂ္ဂါ၊ မဂ်လေးပါးတို့ သည်လည်း။ သုစ ပဋိ
 ပဒါ၊ လွယ်သော အကျင့်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊ ယင်းသို့
 တပြီးကား။ ပါပုဏိယေ ကာလေ၊ ပါပုဏိယို ဖြည့်တော်မူသော အခါ၌။
 သရာဂ သဒေါသ သမောဟသေဝ၊ သရာဂ သဒေါသ သမောဟဖြစ်
 ၍သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ အာဂတာဂတာနိ၊ ရောက်လာတိုင်း
 ရောက်လာတိုင်းကုန်သော။ ယာစကာနံ၊ တောင်းကုန်သော သူတို့အား။
 အလကံတပဋိယတ္တံ၊ တန်ခာဆင်ခြင်း၌ စပ်သော။ သီသံ၊ ဦးခေါင်း
 တော်ကို။ ကန္တိတ္တာ၊ ရစ်၍။ ဂလလောဟိတံ၊ လည်ချောင်းသွေးကို။ နိဟ

၁၆ သင်္ဂါထာဝရသံဃုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ရိက္ခာ၊ ထုတ်၍၊ သုအဋ္ဌိတာနိ၊ ကောင်းစွာကွင်းအပ်ကုန်သော၊ အက္ခိနိ၊
 မျက်စိတို့ကို၊ ဥပ္ပါဓေတု၊ ငင်နှုတ်၍၊ ကုလဝံသပဒီပံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို
 ပြုတတ်သော၊ ဝုတ္တံ၊ သားတော် သမီးတော်ကို၊ မနာပစာရိနံ၊ နှစ်သက်
 မြတ်နိုးသွယ်ကိုကျင့်တတ်သောသဘောရှိသော၊ တရိပံ၊ မယားကို၊ ဣတိ
 ဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့ မစွန့်လွှတ် အပ်စကောင်းသော ပြည်စည်းမိမိ မိဖုရား
 သားတော် သမီးတော် စသော ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒေန္တဿ၊ ပေးလှူစွန့်လွှတ်
 သောတရားလောင်း၏လည်းကောင်း၊ အညာနိစ၊ သည်မှတပါးလည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ ခန္တိ ဝါဒိသဒိသေသု၊ ခန္တိ ဝါဒိ ရသေ့နှင့်တူကုန်သော၊ အတ္တ
 ဘာဝေသု၊ အတ္တဘောတို့၌၊ ဆေဇ္ဇတေဇ္ဇာဒိနိ၊ ထားမ ပေါက်ဆိန်တို့ဖြင့်
 ဖြတ်ခြင်းစသည်တို့သို့၊ ပါဝုဏန္တဿ၊ ရောက်သော တရားလောင်း၏
 လည်းကောင်း၊ အာဂမနိယပမ္ဘိပဒံ၊ တရားအဖြစ်သို့ရောက်ကြောင်း ပမ္ဘိပဒိ
 ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤကိစ္စနှင့်မေစသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဟလန္တိ ဧတ္ထ၊ ဟလံဟူသောဝုဒ်၌၊ ဟကာရော၊ ဟ အက္ခရာ
 သည်၊ နိပါတမတ္တော၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ အလံ၊ အကျိုးမရှိ၊ ဣတိအလံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ပကာသိတုန္တိ၊ ပကာသိတုံဟူ
 သည်ကား၊ ဒေသိတုံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကိစ္စေန၊ ဆင်းရဲ
 ငြိုငြင်သဖြင့်၊ အဓိဂတဿ၊ ရအပ်သောတရားကို၊ ဒေသိတုံ၊ ဟောတော်
 မူခြင်းငှါ၊ အလံ၊ မသင့်လျော်၊ ဒေသိတုံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ နပရိယတ္တံ၊
 ငါမစွမ်းနိုင်၊ ဒေသိတေန၊ ဟောတော်မူခြင်းဖြင့်၊ ကောအတ္တော၊ အဘယ်
 အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ရာဂဒေါသပရေတေဟိတိ၊ ရာဂဒေါသပရေတေတိ ဟူသည်ကား၊
 ရာဂဒေါသဒုဋ္ဌေဟိ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ဖြင့် ဝေွေထိ အပ်ကုန်သော
 သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ရာဂဒေါသာနုဂတေဟိ၊ ရာဂဒေါသ
 ကိုအစဉ်လိုက်ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ပမ္ဘိသောတဂါမိန္တိ၊ ပမ္ဘိသော
 တဂါမိဟူသည်ကား၊ နိစ္စာဒိနံ၊ နိစ္စအစရှိသောဝိပလ္လာသ လေးပါးတို့၏၊
 ပမ္ဘိသောတံ၊ အယဉ်၏ရှေးရှုရာ ဖြစ်ညာသဖွယ်ဖြစ်သော၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ၊
 ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တံ၊ အနတ္တ၊ သုဘံ၊ သုဘ၊ အသုဘံ၊ အသုဘ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့
 အနိစ္စအစရှိသော အကြောင်းတို့ဖြင့်ရအပ် သိအပ်သော၊ စတုသစ္စဓမ္မံ၊
 သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ရာဂရတ္တာတိ၊ ရာဂရတ္တာဟူသည်ကား၊ ကာမ
 ရာဂနစ၊ ကာမရာဂဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘဝရာဂနစ၊ ဘဝရာဂဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ရတ္တာ၊ အပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ နဒက္ခန္တိတိ၊

နဒက္ခန္တိဟူသည်ကား၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တံ၊ အနတ္တံ၊ သုဘံ၊
သုဘ၊ အသုဘံ၊ အသုဘ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာသဘာဝေန၊ ဤသို့အနိစ္စစ
သော မဖောက်မပြန်သော သဘောဖြင့်၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်နိုင်ကုန်၊ အ
ပဿန္တေ၊ မမြင်နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အနိစ္စစသော သဘော
ဖြင့်၊ ဂါဟာပေတုံ၊ မဖောက်မပြန်သောအားဖြင့် တရားကိုယူစေခြင်း သိ
ခြင်းငှါ၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သက္ခိဿတိ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့နည်း၊
တမောခန္ဓေနအာရုဋ္ဌာတိ၊ တမောခန္ဓေနအာရုဋ္ဌာ ဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာ
ရာသိနာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောမောဟအရဖြင့်၊ အဇ္ဈာတ္ထတာ၊ ဖုံးလွှမ်းကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ နဒက္ခန္တိ၊ မမြင်နိုင်ကုန်၊ အပ္ပေါသုက္ကတာယာတိ၊ အပ္ပေါသုက္က
တာယဟူသည်ကား၊ နိရုဿုက္ကတာဝေန၊ လုံ့လအားသစ်ခြင်းကင်းတော်
မူသည် နှိုအဖြစ်ဖြင့်၊ အဒေသတုကာမတာယ၊ တရားဟောတော်မမူလို
ခြင်းငှါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ပန၊ စောဒနာဖြင့်
ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ စိတ္တံ
စိတ်တော်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တရားမဟောလိုခြင်းငှါ၊ နမိ၊ ညွှတ်တော်မူသ
နည်း၊ ဧသ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မုတ္တော၊ ငါသည် သံသရာမှ လွတ်
သည်ရှိသော်၊ မောစေသောမိ၊ သတ္တဝါတို့ကို သံသရာမှ လွတ်စေအံ့၊
တိဇ္ဈော၊ ငါသည်သံသရာမှ ကူးမြောက်သည်ရှိသော်၊ တာရေဿာမိ၊
သတ္တဝါတို့ကိုသံသရာမှကူးမြောက်စေအံ့၊ ဣဓ၊ ဤဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား
အထံတော်၌၊ အညာတဝသေန၊ တပည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်း ဟူသော
ကျေးဇူးဂုဏ်အင် မထင်မပေါ်သောအရည်အရောင်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေး
ပါးတရားကို၊ သန္တိကတေန၊ မျက်မှောက်ပြုသဖြင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ကိံ၊
အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုဘုရား အဖြစ်သို့၊ ပါပု
ဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်းကို၊ တာရ
ယိဿံ၊ သံသရာမှ ကပ်တင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ ပတ္ထနံ၊ ဆု
တောင်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီတော်တို့ကို၊
ပူရေတွာ၊ ဖြည့်ဆည်းပူး၍၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပက္ခေဒ
နနူ၊ ရောက်တော်မူသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊
စောဒနာ ခြင်းတည်း၊ ဧတံ၊ ဤစောဒနာ စကားသည်၊ သဗ္ဗံ၊ စောဒက
ဆရာဆိုသိုင်းမှန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်မှန်သော်လည်း၊ တဒေဝပစ္စဝေက္ခနာ
နုဘာဝေန၊ ထိုသို့သဘော ရှိသောပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်၏အာနုဘော်ကြောင့်၊
အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စိတ္တံ၊ တရားမဟောလိုသော

၁၈ သဂါထာဝဂ္ဂသံပုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

စိတ်တော်သည်၊ နမိ ညွှတ်တော်မူသတည်း၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ သဗ္ဗညု၊
 တံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့၏၊ ကိလေသဂဟဏတံစ၊ ကိလေသာဟူသော ထူထပ်သော အဖြစ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏၊ ဂန္တိ၊ ရောက်၊ နက်နဲသောအဖြစ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်တော်မူသော၊ တဿ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ကိလေသဂဟဏတာစ၊ ကိ
 လေသာဟူသောထူထပ်သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဂန္တိ၊ ရောက်
 စ၊ တရားတော်၏နက်နဲသောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာကာရေန၊
 ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊
 အထ၊ ထိုသို့ထင်ရှားဖြစ်သောအခါ၌၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊
 ကဗ္ဗိယဝုဏ္ဏလာဗုရိယ၊ ပခုးရည်ဖြင့်ပြည့်သော ဗူးတောင်းကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ တက္ကပ္ပရာ၊ ရက်တက်ရည်ဖြင့်ပြည့်သော၊ စာခိုဝိယ၊ အိုးစရည်း
 ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝဿာတေလပီတပိလောဝိကာဝိယ၊ သားဆီဖြင့်
 စွတ်သောပုဆိုးနွမ်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဉ္စနမက္ခိတဟေတ္ထာဝိယ၊ မျက်
 စဉ်းဖြင့်လိမ်းကပ်သောလက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကိလေသာဘရိတာ၊
 ကိလေသာတို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတိသံကိလိဋ္ဌာ၊ လွန်စွာညစ်ညူး
 ကုန်၏၊ ဧဝရတ္တာ၊ ဧဝဖြင့်တပ်ကုန်၏၊ ဒေါသဒုဋ္ဌာ၊ ဒေါသဖြင့် ပျက်စီး
 ကုန်၏၊ မောဟမူဠာ၊ မောဟဖြင့် မိန်းမောကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
 သည်၊ ကိံနာမပဋိဝိန္နိဿန္တိ၊ အဘယ်မှာထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ကုန်အံ့နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တယတော၊ ကြံဆင်ခြင်တော်မူသော၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ကိလေသဂဟဏ ပစ္စဝေက္ခန္တာ နုဘာဝေနဝိ၊ ကိလေသာဟူ
 သောထူထပ်သောအဖြစ်ကို ဆင်ခြင်သောပစ္စဝေက္ခန္တာဉာဏ်၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စိတ္တံ၊ တရားမဟောလိုသော စိတ်ဒ၊ ကြံသည်၊
 နမိ၊ ညွှတ်တော်မူသတည်း၊ အယံ၊ ဓမ္မော၊ ဤတရားကား၊ ပထဝီသန္ဓာမုက
 ဥဒကက္ခန္ဓာဝိယ၊ ယူဇနာနှစ်သိန်းလေးသောင်းအထူရှိသောမဟာပထဝီ
 ကိုခံသောရေအရကဲ့သို့၊ ဂန္တိ၊ ရောက်၊ နက်နဲ၏၊ ပဗ္ဗတေန၊ မြင့်မိုရ်နေရာတောင်
 အထူဖြင့်၊ ပဋိန္ဒာဒေတွာ၊ ဖုံး၍၊ ဓ္မပိတောဝိယ၊ ထားအပ်သောမုန်ညင်းစေ့
 ကဲ့သို့၊ ဒုဒ္ဓသော၊ မြင်နိုင်ခဲ့၏၊ သတဓာ၊ အစိတ်တရာ၊ ဘိန္နဿ၊ ခွဲအပ်
 သော၊ ဝ၊ လဿ၊ သားမြီး၏၊ ကောဋိဝိယ၊ အစွန်၊ အဖျားကဲ့သို့၊ အဏု၊
 သိပ်မွေ့၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ဣမံ၊ ဤတရားကို၊ ဝိန္နိတံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ၊
 ဝါယမန္တေန၊ အားထုတ်သောမယာ၊ ငါသည်၊ အနိန္ဒာနိနာမ၊ မလေးလှဘူး

၆-ဗြဟ္မသံဃုတ်-၁-ပဌမဝဂ်။

၁၆

သောအလှူမည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ၊ အရက္ခိတံ၊ မစောင့်ရှောက် ဘူးသော၊
သီလံနာမ၊သီလမည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ၊အပူရိတာ၊မဖြည့်ဘူးသော၊ ကာမိ၊
တရုတရသော၊ပါရမီနာမ၊ပါရမီမည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ၊ တဿမေ၊ ထိုငါ
အား၊နိရုဿာဟံဝိယ၊ လုံ့လအားသစ်ခြင်းကင်းသကဲ့သို့၊မာရဗလံ၊မာရ်
မင်းမှိလ်ထုကို၊ဝိမေန္တဿာဝိ၊တိုက်ထွင်းပျောက်လွှင့်စဉ်လည်း၊ပထဝီ၊
မြေကြီးသည်၊နကမ္မိတ္ထ၊မတုန်လှုပ်၊ပဌမယာမေ၊ပဌမယာမံ၌၊ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊
ပုဗ္ဗေနိဝါသဉ္စာဏ်ကို။ အနုဿရန္တဿာဝိ၊လျှောက်၍အောက်မေ့တော်
မူစဉ်လည်း၊ပထဝီ၊မြေကြီးသည်၊နကမ္မိတ္ထ၊မတုန်လှုပ်၊မန္တိမယာမေ၊မန္တိမ
ယာမံ၌၊ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ဒိဗ္ဗစက္ခုဉ္စာဏ်ကို၊ ဝိသောဓေန္တဿာဝိ၊သုတ်သင်သန့်
ရှင်းတော်မူစဉ်လည်း၊ ပထဝီ၊မြေကြီးသည်၊ နကမ္မိတ္ထ၊မတုန်လှုပ်၊ပန္တိမ
ယာမေပန၊ပန္တိမယာမံ၌ကား၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ပဋိ
ဝိဇ္ဇန္တိသေဝ၊ထိုးထွင်း၍သိတော်မူစဉ်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ မေ၊ငါ့အား၊
ဒဿသဟဿ လောကဓာတု။ တသောင်းသော လောကဓာတ်သည်။
ကမ္မိတ္ထ၊တုန်လှုပ်ချောက်ချားသတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ မာဒိသေနဝိ၊ငါကဲ့သို့
သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊တိက္ခဉာဏေန၊ထက်သောဉာဏ်ရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ကိန္တေနဝ၊ဗြုံငြင်သဖြင့်သာလျှင်၊ အယံဓမ္မော၊ဤတရား
ကို၊ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ထိုးထွင်းလျက်သိတော်မူအပ်၏၊တံ၊ထိုတရားကို၊ လောကီ
ယမဟာဇနာ၊လောကီလူများတို့သည်၊ကတံ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ပဋိဝိဇ္ဇိဿ
န္တိ၊ထိုးထွင်း၍သိနိုင်ကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဓမ္မဂန္တိရပစ္စဝေက္ခနာ
နုဘာဝေနာဝိ၊တရား၏ နက်နဲသောအဖြစ်ကိုဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခနာ
ဉာဏ်၏အနုတော်ဖြင့်လည်း၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ မိတ္တံ၊တရားမဟောလိုသော မိတ်
အကြံသည်၊နမိ၊ညွတ်တော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊အပိစ၊
တနည်းလည်း၊ ဗြဟ္မန၊ဗြဟ္မာမင်းသည်၊ ယာမိတေ၊ တောင်းပန်အပ်
သည်ရှိသော်၊ ဒေသေတုကာမတာယဝိ၊ဟောခြင်းငှါအလိုတော်ရှိသဖြင့်
လည်း၊ အဿ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊မိတ္တံ၊တရားမဟောလို
သောမိတ်အကြံသည်၊နမိ၊ညွတ်တော်မူ၏၊ဟိ၊ဆိုသင့်စွာ ဘဝဝါ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ဇာနာတိ၊သိတော်မူ၏၊မမ၊ငါဘုရား၏၊ အပ္ပေသုက္ကတာယ၊
တရားမဟောလိုသည့်အဖြစ်ဖြင့်၊မိတ္တံ၊မိတ်သည်၊ နမေန္တေ၊ ညွတ်တော်
မူသည်ရှိသော်၊မဟာဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာကြီးသည်၊ဓမ္မဒေသနံ၊တရားဒေသနာ
တော် ဟု၊ယာမိဿတိ၊တောင်းပန်လတ္တံ့၊ ဣမေဝသတ္တံ၊ဤသတ္တဝါတို့
သည်လည်း၊ ဗြဟ္မဂရုကာ၊ ဗြဟ္မာကိုရှိသေးလေးမြတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထို

၂၀ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယထွေ

ဗြဟ္မာကို ရိုသေလေးမြတ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် သတ္တာ၊ ဘုရား သခင်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နဗေသေတုကာမာ၊ မဟောလိုသည်။ အဟော သိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နံ၊ ထိုဘုရားသခင်ကို၊ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ဒေသာပေသိ၊ ဟောတော်မူစေ၏။ ဘော၊ အရှင်တို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ တေ၊ စင် စစ်၊ သန္တာ၊ ခြီးမွမ်းထိုက်ပေစွ၊ ပဏီတော၊ မြတ်ပေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာ နာ၊ ဖွတ်ထင်ကုန်လျက်၊ သုဿုသိဿန္တိ၊ ရိုးသစ္စာနာယူကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ဣဒံဝိကာရဏံ၊ ဤဆိုပြီးသော အကြောင်းကို လည်း၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ အပ္ပေါသုက္ကတာယ၊ တရား မဟောလိုခြင်းငှါ၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နမိ၊ ညွတ်တော်မူ၏၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းငှါ၊ နောနမိ၊ ညွတ်တော်မမူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ အပ်၏။ ။

သဟံပတိဿာတိ၊ သဟံပတိဿဟူသည်ကား၊ ကိရ၊ ထင်စွာပြဦး အံ့၊ သော၊ ထိုဗြဟ္မာသည်၊ ကဿံပဘဂဝတော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ သဟကောနာမ၊ သဟကမည်သော၊ ထေ ရော၊ မထေရ်သည်၊ ပဉ္စမဇ္ဈာနံ၊ ပဉ္စမဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပဉ္စ မဇ္ဈာနဘူမိယံ၊ ပဉ္စမဈာန်ဘုံ၌၊ ကပ္ပာယုဗြဟ္မာ၊ တကပ်လုံးအသက်ရှည် သောဗြဟ္မာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ တတြ၊ ထိုပဉ္စ ဈာန်ဘုံ ၌၊ နံ၊ ထိုဗြဟ္မာကို၊ သဟံပတိ ဗြဟ္မာတိ၊ သဟံပတိ ဗြဟ္မာဟူ၍၊ သံဇာနန္တိ၊ ကောင်းစွာသိကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသဟံပတိဗြဟ္မာကို၊ သန္နာယ၊ ရည်၍၊ ဗြဟ္မ၊ နောသဟံပတိဿာတိ၊ ဗြဟ္မ၊ နောသဟံပတိဿဟူသောစကားကို၊ အာ ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ နုဿတိဝတတောတိ၊ နုဿတိဝတတောဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုသဟံပတိဗြဟ္မာသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ နိစ္ဆာမိ ယမာနေ၊ မြွက်သည်ရှိသော်၊ ဒသသဟသသိလောကဓာတု ဗြဟ္မာနော၊ လောကဓာတ်တသောင်း၌နေကုန်သောဗြဟ္မာတို့သည်၊ သုတွာ၊ ကြားကုန် ၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောဗြဟ္မာတို့သည်၊ သန္နိပတိံ၊ သု၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ ဣမံသဒ္ဓံ၊ ဤနုဿတိဝတ တောလောကောစသော ကြွေးကြော်သံကို၊ နိစ္ဆာရေသိ၊ မိန့်မြွက်ကြွေး ကြော်၏၊ ယတြဟိနာမာတိ၊ ယတြဟိနာမဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ၊ နာမလော ကေ၊ အကြင်လူ၌၊ ပုရတောပါတုရဟေါသီတိ၊ ပုရတောပါတုရဟောသီဟူ သည်ကား၊ တေဟိဓသဟိဗြဟ္မသဟသေသဟိ၊ ထိုစကြာဝဠာတို့ကိုပေါင်း

တသောင်းများစွာနတ်ဗြဟ္မာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်၏။ အပ္ပရုဇက္ခဇာတိကာတိ၊ အပ္ပရုဇက္ခဇာတိကာဟူသည်ကား၊ ပညာ
 မယေ၊ ပညာဖြင့်ပြီးသော၊ အက္ခိမ္ဘိ၊ မျက်စိ၌၊ အပ္ပံပရိတ္တံ၊ နည်းသော၊ ရာဂ
 နေါသမောဟရဇံ၊ ရာဂနေါသမောဟ ဟူသောမြူသည်။ ဇေတသံ၊ ထို
 သတ္တဝါတို့အား၊ ဧဝံသတာဝါ၊ ဤသို့ရာဂနေါသမောဟဟူသောမြူနည်း
 သောသသောရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ အပ္ပရုဇက္ခ
 ဇာတိကာ၊ အပ္ပရုဇက္ခဇာတိကာမည်ကုန်၏။ အသဝနတာတိ၊ အသဝနတာ
 ဟူသည်ကား၊ အသဝနတာယ၊ မကြားနာရသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တဝိဿန္တိ
 တိ၊ တဝိဿန္တိဟူသည်ကား၊ ပုရိမဗျ၊ ဒွသု၊ ရှေးဘုရားရှင်တို့၌၊ ဒသပုည
 ကိရိယာဝသေန၊ ဆယ်ပါးသောပုညကိရိယာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကတမိကာ
 ရာ၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းပတ္ထနာရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ပရိ၊ ပါက
 ဂတပဒုမာနိ၊ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်သောပဒုမ္မာကြောင့်တို့သည်၊ သူရိယရေတွိ
 သမ္ပဿံ၊ နေအရောင်ဖြင့် ကောင်းစွာတွေ့ခြင်းကို၊ အာကင်္ခမာနာ ဝိယ၊
 တောင့်တင်္တံ၊ လင့်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဓမ္မဒေသနံယေဝ၊ တရားဒေသနာတော်ကို
 သာလျှင်၊ အာကင်္ခမာနာ၊ လိုချင်တောင့်တကုန်လျက်၊ စတုပ္ပဒိကာဂါထာ
 ဝသေန၊ လေးပုဒ်မျှရှိသောဂါထာနှင့်စပ်သဖြင့်၊ အရိယဘူမိ၊ အရိယာဘုံ
 သို့၊ ဩက္ကမနာရဟာ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါထိုက်ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊
 ဧကော၊ တယောက်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဇွေ၊ နှစ်ယောက်တို့သည်၊ န၊ မဟုတ်
 ကုန်၊ အနုကသတသဟဿာ၊ တသန်းမကကုန်သော၊ ဓမ္မဿ၊ တရား
 ကိုး၊ အညာတာရေ၊ သိလွယ်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ တဝိဿန္တိ၊ ရှိသည်
 ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ပါတုရဟောသိတံ၊
 ပါတုရဟောသိဟူသည်ကား၊ ပါတုဘဝိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သမလေဟိမိန္ဒိ
 တောတိ၊ သမလေဟိမိန္ဒိတောဟူသည်ကား၊ သမလေဟိ၊ ရာဂစသော
 အညစ်အကြေးနှင့် တက္ခ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆဟိ သက္ကာရေဟိ၊ ပူရာဏာ
 ကဿပစသော၊ ခြောက်ယောက်သောဆရာတို့သည်၊ မိန္ဒိတော၊ ကြံစည်
 အပ်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တေ၊ ထိုပူရာဏကဿပစသောခြောက်ယောက်
 သောဆရာတို့သည်၊ ဝုရေတရံ၊ ဘုရားပွင့်တော်မမူမီက၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်နှင့်
 ကြ၍၊ သကလဓမ္မုဒ္ဓိပေ၊ ဓမ္မုဒ္ဓိပိက္ခန္ဓာအလုံး၌၊ ကဏ္ဍကေ၊ ဆူးငြောင့်တို့
 ကို၊ ပတ္ထမမာနာဝိယ၊ ခင်းကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်ရည်
 ကို၊ သိပ္ပမာနာဝိယစ၊ သွန်းကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သမလေ၊ ရာဂစ
 သောအညစ်အကြေးနှင့်တက္ခ ဖြစ်ကုန်သော၊ မိန္ဒိတေ၊ မိန္ဒိတေ၊ မိန္ဒိ

၂၂ သံဂါထဝံဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿိ-ဒုတိယတွဲ

တရားတို့ကို။ ဒေသယံ သုယောညွန့်ပြသဆုံးမကုန်၏။ အပါပူရေတုန္တိ၊
 အပါပူရေတုဟူသည်ကား။ တေ၊ ဤအရိယမဂ်တည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်၏
 မြတ်သောတံခါးကို၊ ဝိဝရေ၊ ဖွင့်တော်မူပါလော့။ အမတခွါန္တိ၊ အမတခွါရံ
 ဟူသည်ကား။ အမတဿနိဗ္ဗာနဿ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ခွါတုတံ၊ တံခါး
 သဖွယ်ဖြစ်သော။ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို။ သုဏန္တု၊ ဓမ္မဝိမလေနာနုဗုဒ္ဓ
 န္တိ၊ သုဏန္တု၊ ဓမ္မဝိမလေနာနုဗုဒ္ဓံ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်၊ ရာဂါ
 နိနံ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော။ မလောနံ၊ အညစ်အကြေးတို့၏။ အဘဝတော၊ မရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိမလေန၊ ရာဂစသည် အညစ်အကြေးကင်းဝေး
 သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုဗုဒ္ဓံ၊ သိတော်မူအပ်
 သော။ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့
 သည်။ သုဏန္တု၊ နာစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။

သေလေယထာပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိဋ္ဌိတောတိ၊ သေလေယထာ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိဋ္ဌိ
 တောဟူသည်ကား။ သေလမယေ၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ ကေလ္လနေ၊
 တခဲနက်သော။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်ထက်၌။ ယထာဋ္ဌိတောဝ၊ ရပ်မြဲ
 တိုင်းသာလျှင်၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်ထိပ်ထက်၌။ ဋ္ဌိတဿ၊
 တည်သောယောကျ်ားအား။ န သာနတ္ထံ၊ ရပ်ရှစ်မျက်နှာမြင်ခြင်းငှါ။ ဂိဓုက္ခိ
 ပနပဿာဇဏာဒိကမ္ဘံ၊ လည်ကိုမော်ခြင်းဆန့်ခြင်းစသောကိစ္စသည်။ နေဝ
 အတ္ထိ၊ မရှိ။ တထူပမန္တိ၊ တထူပမံဟူသည်ကား။ တပ္ပဋိတာဝံသေလပဗ္ဗတူ
 ပမံ၊ ထိုတခဲနက်ကျောက်အတိပြီးသော တောင်ဥပမာရှိသော။ အယံပန၊
 ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ သင်္ခေ ပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်
 သော အနက်တည်း။ ယထာ၊ ဥပမာကား။ သေလ ပဗ္ဗတ မုဒ္ဓနိ၊ တခဲနက်
 ကျောက် အတိ ပြီးသော တောင်ထိပ် ထက်၌။ ယထာ ဋ္ဌိတောပ၊ ရပ်
 မြဲတိုင်းသာလျှင်။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ယုရိသော၊ ယောကျ်ား
 သည်။ သမန္တတော၊ ပတ်လည် ဝန်းကျင်မှ။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။
 ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သုမေဓသုန္နရပညာ၊ ကောင်းမြတ်
 သောပညာရှင်၊ သမ္ဗညုတညာဇဏန၊ သမ္ဗညုတညာဇာတ်တော်ဖြင့်၊ သမန္တ
 စက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းရှိသော စက္ခုနှင့်ပြည့်စုံတော် မူသော။
 တံဘဂဝါ၊ ကိုယ်တော်ဘုရားသည်။ ဓမ္မမယံ ပညာမယံ၊ လောကုတ္တရာ
 ပညာဖြင့်ပြီးသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့။ အာရုပ္ပာ၊ တက်တော်
 မူ၍။ သယံ အပေတ သောကော၊ ကိုယ်တော် စို့ရိပ် မြင်းကင်းသည်
 ဖြစ်၍၊ သောကာဝတိဏ္ဏံ၊ စိုရိမ်းကြောင့်ကြခြင်းမှ မကူးခပ်မြောက်သေး

၃

သော။ ဇာတိဇရာဘိဘူတဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ အိုခြင်း၊ တရားတို့သည်
မပြတ် နှိပ်စက် အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ အ
ဝေက္ခဿ၊ ကြည့်တော်မူဘိလော၊ ဥပခာရယဥပပရိက္ခယ၊ စူးစမ်းဆင်
ခြင်တော်မူဘိလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ သင်္ခေပတ္တော၊
အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊
သေလေယထာစသောဤပါဠိ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ယထာဟိ၊
ဥပမာကား၊ ဗုဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊
မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်သော၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ယာကို၊ ကတွာ၊ ပြုလုပ်တည်ထွင်၍၊
တတ္ထ၊ ထိုတောင်အောက်ဝန်းကျင်လယ်ယာပြင်၌၊ ကေဒါရပါဠိသု၊ လယ်
ကံသင်းတို့၌၊ ကုဋိကာယော၊ လယ်စောင့်ကုဋိတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရတ္တိံ၊
ညဉ့် အခါ၌၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ဇလေယျ၊ ညှိကုန်ရာ၏၊ အန္ဓကာရံစ၊ အဓိက
မှောင်သည်လည်း၊ စတုရင်္ဂသမန္တာဂတံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ အထ၊
ထိုရောအခါ၌၊ ဗုဗ္ဗတမတ္တကေ၊ တောင်ထိပ်ထက်၌၊ ဌတွာ၊ မှတ်၍၊ ဘူမိံ၊
မြေအပြင်ကို၊ ဩလောကယတော၊ ကြည့်မျှော်သော၊ စက္ခုမတော၊ မျက်စိ
အမြင်ရှိသော၊ အဿပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ယာ
သည်၊ နေပညာယေယျ၊ မထင်မြင်ရာ၊ ကေဒါရပါဠိယော၊ လယ်ကံသင်း
တို့သည်၊ နပညာယေယျ၊ မထင်မြင်ကုန်ရာ၊ ကုဋိကာယော၊ လယ်စောင့်
ကုဋိတို့သည်၊ နပညာယေယျ၊ မထင်မြင်ကုန်ရာ၊ တတ္ထ၊ ထိုလယ်စောင့်
ကုဋိတို့၌၊ သယိတမနုဿ၊ အိပ်ကုန်သော လူတို့သည်လည်း၊ နပညာ
ယေယျ၊ မထင်မြင်ကုန်ရာ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ကုဋိကာသု၊ လယ်စောင့်
ကုဋိတို့၌၊ အဂ္ဂိဇာလမတ္တမေဝ၊ မီးတောက် မီးလျှံမျှသည်သာလျှင်၊ ပညာ
ယေယျယထော၊ ထင်မြင်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဓမ္မပါသာဒံ၊ လောကုတ္တ
ရာတရားဖြင့်ပြီးသောပြာသာဒ်သို့၊ အာရုဗ္ဗ၊ ထက်တော်မူ၍၊ သတ္တကာယံ
သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ဩလောကယတော၊ ကြည့်တော်မူသော၊ တထာ
ဂတဿ၊ ဘုရားသခင်၏၊ ယေတေသတ္တာ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၊
အကတကလျာဏာ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုမရှိကုန်၊ တေ၊ ထိုကောင်းမှုမရှိ
သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဧကဝိဟာရေ၊ တကျောင်းတည်း၌၊ ဧက္ခိဏာဇာဏု
ပသေ၊ လကျောပုဆစ် ခူးတော်ပါး၌၊ နိသိန္နာပိ၊ နေကုန်သော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓ
စက္ခုဿ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဟူသော အာသယာ နူသယ ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တိ
ဉာဏ်တော်အား၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ နာဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ရတ္တိံ၊
ညဉ့်အခါ၌၊ ဝိတ္တဿရ၊ ဝိယ၊ ပရိတ္တတ်အပ်သောမြှားတို့ကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်

၂၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ကုန်၏။ ယေဝနဝေနယုပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ဝေနယုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊
ကတကလျာဏာ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်၏။ နုရေဝေးသောအရပ်၌၊
ဌိတာဝိ၊ တည်ကုန်သော်လည်း၊ တေဝေ၊ ထိုဝေနယုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာ
လျှင်၊ အဿ၊ ထိုဘုရားသခင်၏ ဗုဒ္ဓစက္ခုတော်အား၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်း
သို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဝေနယုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဂ္ဂိဝိယ
တောင်အောက်၌တောက်ညှိသောမီးနှင့်လည်းတူ၏။ ဟိမဝန္တပဗ္ဗတော
ဝိယစ၊ အမြင့် ယူဇနာငါးရာရှိသော ဟိမဝန် တောင်မင်းနှင့်လည်း တူ၏။
နုရေသန္တောပကာသေန္တိ၊ ဟိမဝန္တောပဗ္ဗတော၊ အသန္တောတ္ထနဒိသန္တိ
ရတ္ထိ၊ ခိတ္တာယထာသရာတိ၊ နုရေသန္တောပကာသေန္တိ၊ ဟိမဝန္တောပဗ္ဗ
တော၊ အသန္တောတ္ထနဒိသန္တိ၊ ရတ္ထိ၊ ခိတ္တာယထာသရာဟူသော၊ ဧတံဝိ၊ ဤ
စကားကိုလည်း၊ ရတ္ထိ၊ ဘုရားဟောတော်မူ၏၊ ဟိမဝန္တော၊ ဆီးနှင်း၏ သွန်
အန်ရာ အပြန် ယူဇနာ သုံးထောင် အမြင့် ယူဇနာ ငါးရာ ထိအောင် ရှစ်
သောင်း သေးထောင်သော တောင်ထွန်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်သော ဟိမ
ဝန်အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်မင်းသည်၊ နုရေဝေးသောအရပ်၌၊ ဌိ
တာဝိ၊ တည်ကုန်လျက်လည်း၊ အဘိဓမ္မေ၊ ရှေးတူရှု၌၊ ဌိတာဝိယ၊ တည်
သကဲ့သို့၊ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှား၏။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။
နုရေဝေးသောအရပ်၌၊ ဌိတာဝိ၊ တည်ကုန်လျက်လည်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသ
ခင်တို့၏၊ ဥာဏပထံ၊ ဥာဏ်တော်ခရီးသို့၊ အာဂစ္ဆန္တောရောက်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ပကာသေန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ အသန္တော၊ သူယုတ်တို့သည်၊
ဧတ္ထံ၊ ဤဘုရားသခင်၏ လကျာပုဆပ် နူးတော်ပါး၌၊ နိသိန္နာဝိ၊ နေကုန်
လျက်မူလည်း၊ ရတ္ထိ၊ ညဉ့်ကာလ၌၊ ခိတ္တာ၊ ပစ်လွှတ်အပ်ကုန်သော၊ သရာ
ယထာ၊ မြှားတို့ကဲ့သို့၊ နဒိသန္တိ၊ မထင်မြင်ကုန်၊ အတ္ထေသနန္တိ၊ အတ္ထေ
သနံ ဟူသည်ကား၊ ယာစနံ၊ သဟံပတိ၊ ဗြဟ္မာ၏ ရှိသောစွာတောင်ပန်းခြင်း
ကို၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာတိ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယ ပရော ပရိယတ္တိဉာ
ဏေနစ၊ ဣန္ဒြိယ ပရော ပရိယတ္တိ ဉာဏ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာသယာ
နုသယဉာဏေနစ၊ အာသယာနုသယဉာဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟိ၊ သင့်
စွာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုတိ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဟူသော အမည်သည်၊ ဣမေသံ၊ ဤသို့အာသ
ယာ နုသယ ဣန္ဒြိယ ပရော ပရိယတ္တိ သဘောရှိကုန်သော၊ ဗိန္နိဉာဏာနံ၊
ဉာဏ်တော် နှစ်ပါးတို့၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ သမန္တစက္ခုတိ၊ သမန္တ
စက္ခုဟူသောအမည်သည်၊ သဗ္ဗညုတညာဏဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်
တော်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဓမ္မစက္ခုတိ၊ ဓမ္မစက္ခုဟူသောအမည်သည်။

တိဗ္ဗံမဂ္ဂဉာဏာနံ။ အောက်၌ဖြစ်ကုန်သော မဂ္ဂဉာဏ်သုံးပါးတို့၏။ နာမ်။
အမည်တည်း။ အပ္ပရဇက္ခေတိအာဒိသု။ အပ္ပရဇက္ခေတိသို့အစရှိသောပါဠိ
တို့၌။ ယေသံ။ အကြင်သတ္တဝါတို့အား။ ဝုတ္တနယေနဝ။ အပ္ပရဇက္ခေတိ
ကာဟူသောဝုဒ်၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပညာက္ခေမ္ပိ။ ပညာ
စက္ခ၌။ ရာဂါဒိမုဇံ။ ရာဂအစရှိသောမြူသည်။ အပ္ပနည်း၏။ တေ။ ထို
သတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပရဇက္ခေတိ။ အပ္ပရဇက္ခေတိမည်ကုန်၏။ ယေသံ။ အကြင်
သတ္တဝါတို့၏။ ရာဂါဒိမုဇံ။ ရာဂအစရှိသောမြူသည်။ မဟန္တံ။ များ၏။ တေ။
ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ မဟာရဇက္ခေတိ။ မဟာရဇက္ခေတိမည်ကုန်၏။ ယေသံ။
အကြင်သတ္တဝါတို့အား။ သဒ္ဓါဒိနိ။ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနိ။ ဣန္ဒြေ
တို့သည်။ တိက္ခာနိ။ ထက်ကုန်၏။ တေ။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ တိက္ခိန္ဒြိယာ။
ထက်သောဣန္ဒြေရှိကုန်၏။ ယေသံ။ အကြင်သတ္တဝါတို့အား။ တာနံ။ ထို
သဒ္ဓါစသောဣန္ဒြေတို့သည်။ မုနုနိ။ နူးညံ့ကုန်၏။ တေ။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။
မုဒိန္ဒြိယာ။ မုဒိန္ဒြိယာမည်ကုန်၏။ ယေသံ။ အကြင်သတ္တဝါတို့အား။ တေဇေ
သဒ္ဓါဒယော။ ထိုသဒ္ဓါန္ဒြေအစရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ အာကာရာ။
အခြင်းအရာတို့သည်။ သုန္ဓရာ။ ကောင်းကုန်၏။ တေ။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။
သွာကာရာ။ သွာကာရမည်ကုန်၏။ ယေစ။ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်ကား။
ကထိတကာရဏံ။ ဟောတော်မူအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သမုပ္ပါဒ် အကြောင်းကို။
သလ္လက္ခန္တိ။ မှတ်နိုင်ကုန်၏။ သုခေန။ လွယ်သဖြင့်။ ဝိညာပေတုံ။ သိစေခြင်း
ငှါ။ သက္ကာ။ တတ်ကောင်းကုန်သည်။ ဘောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ။ ထိုသတ္တဝါ
တို့သည်။ သုဝိညာပယော။ သုဝိညာပယမည်ကုန်၏။ ယေ။ အကြင်သတ္တဝါ
တို့သည်။ ပရလောကံစေတ။ တမလွန်လောကကိုလည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇဉ္ဇေ။
အပြစ်ရှိလည်းကောင်း။ ဘယတော။ ဘေးအားဖြင့်။ ပဿန္တိ။ ရှုကုန်၏။
တေ။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယ ဒဿာဝိနောနာမ။ ပရ
လောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနော မည်ကုန်၏။ အယံပန။ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
ကား။ ဧတ္ထေ။ ဤအပ္ပရဇက္ခေတိသောဝုဒ်တို့၌။ ပါဠိ။ အနက်ကိုထင်စွာပြသော
ပါဠိတည်း။ သဒ္ဓေါ။ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝုပ္ပလော။ ဝုပ္ပုလ်သည်။
အပ္ပရဇက္ခေတိ။ အပ္ပရဇက္ခေတိမည်၏။ အသဒ္ဓေါ။ သဒ္ဓါတရားမရှိသော။ ဝုပ္ပ
လော။ ဝုပ္ပုလ်သည်။ မဟာရဇက္ခေတိ။ မဟာရဇက္ခေတိမည်၏။ အာရေဒိရိယော။
အားသစ်အပ်သောလုံ့လရှိသော။ ဝုပ္ပလော။ ဝုပ္ပုလ်သည်။ အပ္ပရဇက္ခေတိ။
အပ္ပရဇက္ခေတိမည်၏။ ကုသိတော။ ပျင်းရိသော။ ဝုပ္ပလော။ ဝုပ္ပုလ်သည်။ မဟာ
ရဇက္ခေတိ။ မဟာရဇက္ခေတိမည်၏။ ဥပဋ္ဌိတသတိ။ ထင်သော သတိရှိသော။

၂.၆ သာသနာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပရဇက္ခော၊ အပ္ပရဇက္ခမည်၏၊ မုဋ္ဌသတိ၊ လွတ်
သောသတိရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟာရဇက္ခော၊ မဟာရဇက္ခ
မည်၏၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပရ
ဇက္ခော၊ အပ္ပရဇက္ခမည်၏၊ အသမာဟိတော၊ မတည်ကြည်သော၊ ပုဂ္ဂ
လော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟာရဇက္ခော၊ မဟာရဇက္ခမည်၏၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိ
သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပရဇက္ခော၊ အပ္ပရဇက္ခမည်၏၊ ဒုပ္ပညော၊
ပညာနည်းသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟာရဇက္ခော၊ မဟာရဇက္ခမည်
၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သန္ဓေ၊ သန္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ တိက္ခိန္ဒြိယော၊ ထက်သော၊ ဣန္ဒြိယော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ (ပ)၊ ပညဝါ၊
ပညာရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရလောကဝဇ္ဇတယဒဿာဝီ၊
တမလွန်လောက၏ဘေး၊ အပြစ်၏ဘေးကို ရှုလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ် မည်၏၊
ဒုပ္ပညော၊ ပညာနည်းသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နပရလောကဝဇ္ဇတယ
ဒဿာဝီ၊ တမလွန်လောက၏ဘေး၊ အပြစ်၏ဘေးကို ရှုလေ့မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ လောကောတိ၊ လောကောဟူသည်ကား၊ ခန္ဓ
လောကော၊ ခန္ဓာဟူသော ပျက်တတ်သောလောက၊ ဓာတုလောကော၊
ဓာတုဟူသောပျက်တတ်သောလောက၊ အာယတနလောကော၊ အာယ
တနဟူသောပျက်တတ်သောလောက၊ သမ္မတ္တိဘဝလောကော၊ ပြည့်စုံ
ကြောင်းဖြစ်သော သုဂတိကမ္မဘဝ ဟူသောလောက၊ ဝိပတ္တိဘဝလော
ကော၊ ပျက်စီးကြောင်း ဖြစ်သော ဒုဂ္ဂတိ ကမ္မ ဘဝ ဟူသော လော
က၊ လောကော၊ လောကသည်၊ ဧကော၊ တပါး သာတည်း၊ သဗ္ဗေ
သတ္တော၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည်၊ အာဟာရဗြိတိကာ၊ အာဟာရ
ဟူသောအကြောင်းရှိကုန်၏၊ လောကာ၊ လောကတို့သည်၊ ဧ၊ နှစ်ပါးတို့
တည်း၊ နာမဉ္စ၊ နာမ်လည်းကောင်း၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်လည်းကောင်း၊ လောကာ၊
လောကတို့သည်၊ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ တိသော၊ သုံးပါးတူန့်သော၊
ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့တည်း၊ လောကာ၊ လောကတို့သည်၊ စတ္တာရော၊ လေး
ပါးတို့တည်း၊ စတ္တာရောအာဟာရော၊ လေးပါးသောအာဟာရတို့တည်း၊
လောကာ၊ လောကတို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါ
ဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့တည်း၊ လောကာ၊ လောကတို့သည်၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့
တည်း၊ ဆအဇ္ဈတ္တိကာနိအာယတနာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါး
တို့တည်း၊ လောကာ၊ လောကတို့သည်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့တည်း၊ သတ္တ
ဝိညာဏဗြဟ္မိတိယော၊ ဝိညာဏဗြဟ္မိတိခုနစ်ပါးတို့တည်း၊ လောကာ၊ လောကတို့

၆-ဗြဟ္မသံဃုတ်-၁-ပဌမဝဂ်။

၂၇

သညံ၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးတို့တည်း။ အဋ္ဌလောကဓမ္မာ၊ လောကဓံတရားရှစ်ပါး
 တို့တည်း။ လောကာ၊ လောကတို့သည်။ နဝ၊ ကိုးပါးတို့တည်း။ နဝသတ္တဝါ
 သာ၊ သတ္တဝါသင်္ကန်းပါးတို့တည်း။ လောကာ၊ လောကတို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်
 ပါးတို့တည်း။ ဒသယတနာနိ၊ ရုပ်အာယတနဆယ်ပါးတို့တည်း။ လော
 ကာ၊ လောကတို့သည်။ နှိဒသ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးတို့တည်း။ နှိဒသယတနာနိ၊
 အာယတန တဆဲ့နှစ်ပါးတို့တည်း။ လောကာ၊ လောကတို့သည်။ အဋ္ဌာ
 ရသ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးတို့တည်း။ အဋ္ဌာရသဓာတုယော၊ ဓာတ်တဆဲ့ရှစ်ပါးတို့
 တည်း။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဝဇ္ဇဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကိလေသာ၊
 ကိလေသာတို့သည်။ ဝဇ္ဇာ၊ ဝဇ္ဇမည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဗုဒ္ဓရိ
 တာ၊ ဗုဒ္ဓရိုက်တို့သည်။ ဝဇ္ဇာ၊ ဝဇ္ဇမည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။
 အဘိသင်္ခါ၊ ရာ၊ အဘိသင်္ခါ ၂ ရတို့သည်။ ဝဇ္ဇာ၊ ဝဇ္ဇမည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံး
 စုံကုန်သော။ ဘဝဂါမိကဗ္ဗာ၊ ဘဝသို့ကျရောက်စေတတ်သောကံတို့သည်။
 ဝဇ္ဇာ၊ ဝဇ္ဇမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမသ္မိ၊ စလောကေ၊ ဤခန္ဓာစသောလော
 ကန္တိလည်းကောင်း။ ဣမသ္မိ၊ စဝဇ္ဇေ၊ ဤကိလေသာစသောကဲ့ရဲ့ထိုက်သော
 အပြစ်၌လည်းကောင်း။ တိဗ္ဗဘယသညာ၊ ကဲလွန်စွာသောဘေးဟူသော
 သညာတို့သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ၊ ရှေးရှုထင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယ
 ထာကိ၊ အဘယ်သို့ထင်ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ဥက္ခိတ္တာသိကေ၊ မိုးအပ်
 သောဓားသန်လျက်ရှိသော။ ဝဓကေ၊ သူသတ်၌။ တိဗ္ဗဘယသညာ၊ ကဲလွန်
 စွာသောဘေးဟူသောသညာတို့သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတာသေယျထာပိ၊ ရှေးရှု
 ထင်ကုန်သကဲ့သို့တည်း။ ပညာသာယ၊ ငါးဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။
 ဣမေဟိအာကာရေဟိ၊ ဤအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ဣမာနိ၊ ဤသဒ္ဓါ၊ နှစ်သည်
 သဘောရှိကုန်သော။ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ
 တော်မူ၏။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ အညာတိပဒ္ဓိဝိဇ္ဇတိ၊ ထိုးထွင်းလျက်သိ
 တော်မူ၏။ ဣဒံ၊ ဤဥာဏ်တော်သည်။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားသခင်၏။
 ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဥာဏံ၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ ဥာဏ်တော်မည်၏။
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကား တရပ်အပြီးသတ်သတည်း။ ဥပ္ပလိနိယန္တိ၊
 ဥပ္ပလိနိယံဟူသည်ကား။ ဥပ္ပလဝနေ၊ ကြာညိုကြာနီကြာဖြူတော၌။ ဣတ
 ရေသု၊ ဤမှတပါးကုန်သောပရမိနိယံဝါစသောဝုန်တို့၌လည်း။ ဇေသဝန
 ယော၊ ဤနည်းအတူပင်တည်း။ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသီနိတိ၊ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါ
 သီနိဟူသည်ကား။ ယာနိ၊ အကြင်ကြာညိုကြာနီကြာဖြူသည်တို့သည်။
 အန္တောနိမုဂ္ဂါဝ၊ ရေ၏အတွင်း၌နစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍လျှင်၊ ပေါသီယန္တိ၊ ကြီး

ပွားကုန်၏။ ဥဒကံအစွ၊ ဣပ္ပတိဋ္ဌန္တိတိ၊ ဥဒကံအစွ၊ ဣပ္ပတိဋ္ဌန္တိဟူသည်ကား၊
ဥဒကံ။ ရေကို။ အတိတ္ထမိတွာ။ လွန်၍၊ ထိဋ္ဌန္တိ။ တည်ကုန်၏။ တတ္ထ။ ထိုကြာ
တော၌။ ယာနိ။ အကြင်ကြာညိုကြာနီကြာဖြူစသည်တို့သည်။ အစွ၊ ဣပ္ပ
ရေကိုလွန်၍၊ ဝိတာနိ။ တည်ကုန်၏။ တာနိ။ ထိုကြာညိုကြာနီကြာဖြူပခုရွာ
ကြာဝုဏ္ဏရိက်တို့သည်။ သူရိယသေဝိသမ္ဘဿံ။ နေ၏အရောင်နှင့်ကောင်းစွာ
တွေ့ခြင်းကို။ အာဂမသမာနာနိ။ ငုံ့လင့်ကုန်လျက်၊ အဇ္ဈပုပ္ဖနကာနိ။ ယခုနေ့
သာပွင့်ကုန်အံ့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတာနိ။ တည်ကုန်၏။ ယာနိပန။ အကြင်ကြာ
ငုံတို့သည်ကား။ သေဝပုပ္ဖနကာနိ။ နက်ဖြန်နေ့ပွင့်ကုန်အံ့သည်ဖြစ်၍၊ သမော
ဒကံ။ ရှေ့နှင့်အညီအမျှ၊ ဝိတာနိ။ တည်ကုန်၏။ ယာနိ။ အကြင်ကြာငုံတို့
သည်။ ဥဒကာ။ ရေမှ၊ အနုဂ္ဂတာနိ။ မပေါ်မတက်သေးကုန်း၊ အန္တောနိရဂ္ဂပေါ
သိနိ။ ရေ၏ အတွင်း၌သာနစ်ကုန်လျက်ပွားကုန်၏။ တာနိ။ ထိုကြာငုံတို့
သည်ကား။ တတိယဒိဝသေ။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ပုပ္ဖနကာနိ။ ပွင့်
အပ်သည့်အငုံတို့တည်း။ ပန။ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဥဒကာ။ ရေမှ၊ အနုဂ္ဂတာနိ။
မပေါ်မတက်ကုန်သော၊ အညာနိဝိ။ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သရောဂ
ဥပ္ပလာဒိနိနာမ။ အနာရောဂနှင့်တကွသောကြာညိုကြာနီစသောအငုံတို့
မည်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိကုန်၏။ ယာနိ။ အကြင်အငုံတို့သည်။ နေဝုပ္ပိဿန္တိ။
မပွင့်ကုန်လတ္တံ့။ မစ္ဆိကမ္မိပတာက္ခာနေဝစ၊ ငါးလိပ်တို့အစာသာလျှင်၊ သ
ဝိဿန္တိ။ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တာနိ။ ထိုအငုံတို့သည်။ ပါဠိနာရုဠာနိ။ ပါဠိ၌မ
တင်ကုန်း၊ ပန။ ယင်းသို့ပါဠိ၌မတင်ကုန်သော်လည်း။ အာဟာရိတွာ။ ဆောင်၍
ဒိပေတဗ္ဗာနိ။ ပြအပ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ဒိဝိတာနိ။ အဋ္ဌကထာ၌ပြ
တော်မူအပ်ကုန်၏။ တာနိ။ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ စတုဗြဟ္မပုပ္ဖာနိ။ လေး
ပါးအပြားရှိသောပန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ယထေဝ။ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့လျှင်၊
ဝေမေဝ။ ဤအဘူသာလျှင်၊ ဥဒ္ဓန္တိတညျ။ ဥဒ္ဓန္တိတညျပုဂ္ဂိုလ်တယောက်၊
ဝိပဉ္စိတညျ။ ဝိပဉ္စိတညျ ပုဂ္ဂိုလ် တယောက်၊ နေယျော။ နေယျ ပုဂ္ဂိုလ်
တယောက်၊ ပဒပရမော။ ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်တယောက်၊ စက္ကာရော။ လေး
ယောက်ကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂလာ။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ။
ထိုပုဂ္ဂိုလ်လေးဦးတို့တွင်၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဟ
ဥဒါဟဇ္ဇဝေသာယ။ သံချေမိန့်မြွက်သည်နှင့်တကွနက်ကာလ၌သာလျှင်၊
ဓမ္မာဘိသမဟော။ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် သိခြင်း
သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အယံပုဂ္ဂလော။ အကျဉ်းမတ်ကာဒေသနာမျှဖြင့်
အရဟတ္တဖိုလ်ကိုယူခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥဒ္ဓန္တိတညျ။ ဥဒ္ဓ

၆-ဗြဟ္မသံဃုတ်-၁-ပဌမဝဂ်။

၂၆

၂၆

နိတညုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဘာသိတဿ၊ ဟောအပ်သောပါဠိ၏။
 ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ အတ္ထေ၊ အနက်ကို၊ ဝိတဇိယမာနေ၊ ဝေတာန်
 အပ်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုထူးသော
 ဥာဏ်ဖြင့်သိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိပဉ္စိ
 တညု၊ ဝိပဉ္စိတညုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥဒ္ဓေသတော၊ ပါဠိကိုသင်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ပရိပုစ္ဆ
 တော၊ အဋ္ဌကထာကိုသင်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ယောနိသောမနသိ
 ကာရတော၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းလျက်၊ ကလျာဏမိတ္တေ၊ အဆွေ
 ခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊ သေဝတောဘဇတောပယိရုပါသတော၊ မြီဝဲဆည်း
 ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေး
 ပါးတရားကို ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် သိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ
 ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နေယျော၊ နေယျပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗဟုမ္ဘိသုကာတော၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာ
 များစွာ သင်နာလျက်လည်း၊ ဗဟု ဝိဝါရယတော၊ ပါဠိအများမှတ်သား
 ဆောင်ရွက်လျက်လည်း၊ ဗဟု ဝိဝါရယတော၊ ကျမ်းဂန်အများပို့ချသင်
 လျက်လည်း၊ တာယဇာတိယာ၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊
 သစ္စာလေးပါးတရားကို ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် သိခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဒပရမေ၊ ပဒပရမ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊
 ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကြာဇု ပြုမာရှိသော သတ္တဝါတို့၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပလဝန သဒိသံ၊ ကြာတောနှင့် တူသော၊ ဒသ
 သဟဿ လောကဓာတု၊ လောကဓာတ်အပေါင်း တို့က်တသောင်းကို၊
 ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဇ္ဈုပ္ပနကပ္ပဗ္ဗာနိဝိယ၊ ယခုနေ့သာပွင့်မည့်ကြာဇု တို့ကဲ့သို့၊ ဥပ္ပနိတညု၊
 ဥပ္ပနိတညုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သေဝုပ္ပနကပ္ပဗ္ဗာနိဝိယ၊ နက်ဖြန်နေ့
 ပွင့်မည့် ကြာဇု တို့ကဲ့သို့၊ ဝိပဉ္စိတညု၊ ဝိပဉ္စိတညု ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ တတိယဒိဝသေ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ပုပ္ပနကပ္ပဗ္ဗာနိဝိယ၊
 မည့်ကြာဇု တို့ကဲ့သို့၊ နေယျ၊ နေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မန္တကန္တ
 ပဘာက္ခပုပ္ပာနိဝိယ၊ ငါးလိပ်စားသည့်မပွင့်မပေါ်သည့် ကြာဇု တို့ကဲ့သို့၊
 ပဒပရမေ၊ ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏၊
 ပဿန္တော၊ မြင်တော်မူသည်ရှိသော်လည်း၊ ဣန္ဒြေကာ၊ ဤမျှသောသတ္တဝါ

၃၀ သံဂါထာဝရ်သံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တို့သည်၊ အပ္ပရဇက္ခာ၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာတည်းဟူသောနည်းသော
မြှောက်တင်၏။ မဟာရဇက္ခာ၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာတည်းဟူသောများ
သောမြှောက်တင်၏။ တဩဝါ၊ ထိုအပ္ပရဇက္ခာ မဟာရဇက္ခာ သတ္တဝါတို့တွင်
လည်း၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဥဒ္ဓန္တိတည၊ ဥပဇာတ်ဖြင့် ဖွင့်
လှစ်ရုံမျှသာ သတ္တဝါကိုသိသော ဥဒ္ဓန္တိတည၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
သဗ္ဗာကာရေတာဝ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာဖြင့် သာလျှင်၊ အဒ္ဓသ၊
မြင်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ တိဏ္ဍိပုဂ္ဂလာနံ၊ ဥဒ္ဓန္တိတည၊
စသောသုံးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဣမေသိံယေဝဇာတ္တဘာဝေ၊ ဤ
ကိုယ်အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရား
ဒေသနာတော်သည်၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ သာဓေတံ၊ ပြီးစေ၏၊ ပဒပမောနံ၊
ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အနာဂတတ္ထာယ၊ နောက်ကာလမဂ်ဖိုလ်ရခြင်း
အကျိုးငှါ၊ ဝါသနာ၊ ဝါသနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့မြင်တော်
မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမေသံစတုနံပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤ
လေးဦးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာ
တော်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဒေသေတုကမျတံ၊ ဟောတော်မူလိုသည့်
အဖြစ်ကို၊ ဥပ္ပာဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ တိသုဘာဝေသု၊ ဘဝသုံးပါးတို့၌၊ သတ္ထံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဘဗ္ဗာ
ဘဗ္ဗာသေန၊ ကျွတ်ထိုက်မကျွတ်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဧဒ္ဓကောဗ္ဗဒေသ၊ နှစ်ပါးသောအတို့အရတို့ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ယံ၊
အကြင်သတ္တဝါအရကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ယေတေသတ္တာကမ္မာဝရဏေန
သမန္နာဂတာ(လ) ဣမေတေသတ္တာဘဗ္ဗာတိ၊ ယေတေသတ္တာကမ္မာဝရ
ဏေနသမန္နာဂတာ (လ) ဣမေတေသတ္တာဘဗ္ဗာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊
ကတမေသတ္တာ၊ အဘယ်သတ္တဝါတို့သည်၊ အဘဗ္ဗာ၊ အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်မည်
ကုန်သနည်း၊ ယေတေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ကမ္မာဝရဏေန၊
အရိယမဂ်ကိုတားမြစ်တတ်သောငါးပါးအပြားရှိသောအနန္တရိယကံနှင့်
သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝိပါကာဝရဏေန၊ အရိယမဂ်ကို တားမြစ်
တတ်သော ဗျာဘိတ် အဟိတ်ပဋိသန္ဓေဝိပါက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ
ကုန်၏၊ ကိလေသာဝရဏေန၊ အရိယမဂ်ကိုတားမြစ်တတ်သော နိယတ
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ အသဒ္ဓါ၊ ဘုရားစသော
ရတနာတို့၌ သဒ္ဓါကင်းကုန်၏၊ အန္တိန္ဒိကာ၊ ပြုလိုသည် အဖြစ်ဟူသော

ဆန္ဒကင်းကုန်၏။ နုပညာ၊ ပညာနည်းကုန်၏။ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်
 ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ သမ္ပတ္တနိယာမံ။ သမ္ပတ္တနိယာမဟုဆိုအပ်
 သောမဂ်ကို။ ဩက္ကမိတုံ၊ ချမ်းငြါ။ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်၊ ဣမေ၊ ဤသို့သ
 ဘောရှိကုန်သော။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ အဘဗ္ဗာ၊ အဘဗ္ဗ
 ပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်၏။ ကတမေသတ္တာ၊ အဘယ်သတ္တဝါတို့သည်။ ဘဗ္ဗာ၊
 ဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်သနည်း။ ယေတေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။
 ကမ္မာဝရဏေန။ အရိယမဂ်ကိုတားမြစ်တတ်သော ငါးပါးအပြားရှိသော
 အနန္တရိယကံနှင့်။ နသမန္နာဂတာ၊ မပြည့်စုံကုန်၊ (၁)။ ဣမေ၊ ဤသို့သ
 ဘောရှိကုန်သော။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ဘဗ္ဗာ၊ ဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်
 မည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ဦးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ အဘဗ္ဗပုဂ္ဂလေ၊ အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဘဗ္ဗ
 ပုဂ္ဂလေ ယေဝ၊ ဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာလျှင်၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်တော်ဖြင့်၊
 ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းကျုံးယူတော်မူ၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်စုတွင်၊ ဧတ္ထ
 ကာ၊ ဤမျှသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ရာဂစရိတာ၊ ရာဂစရိုက်ပြောကုန်၏။ ဧတ္ထ
 ကာ၊ ဤမျှသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒေါသမောဟဝိတက္ကသန္ဓ၊ ဗုဒ္ဓိစရိတာ၊
 ဒေါသစရိုက် မောဟစရိုက် ဝိတက်စရိုက် သန္ဓါစရိုက် ပညာစရိုက်ပြော
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆကောဋ္ဌာသေ၊ ခြောက်ပါးသောအရပ်တို့ကို၊ အကာ
 သိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကတွာ၊ ခြောက်ပါးသောအရပ် ပြုတော်မူ၍၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသိဿာမိတိ၊ ဟောတော်မူအံ့ဟု၊ ဖိန္နသိ၊ ကြံဆင်မြင်
 တော်မူ၏။ ပစ္စဘာသိတိ၊ ပစ္စဘာသိဟူသည်ကား၊ ပဋိအဘာသိ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ အပါရုတာတိ၊ အပါရုတာဟူသည်ကား၊ ဝိဝဇ္ဇာ၊ ငါ့ဖွင့်အပ်ပြီ။ အမ
 တဿန္ဒါရာတိ၊ အမတဿန္ဒါရာ ဟူသည်ကား။ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်
 တည်း။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ သော၊ ထိုအရိယမဂ်သည်။ အမတဿာဝိတဿ။
 အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ န္ဒါရံ၊ ဝင်ရောက်ခါး
 သဖွယ်တည်း။ သော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၏ တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော အရိယမဂ်ကို၊
 ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်လှစ်၍၊ ဌာပိတော၊ ငါထားအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသေ
 တိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပရုဇ္ဈန္တ၊ သန္ဓန္တိ၊ ပရုဇ္ဈန္တ၊ သန္ဓိဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်
 သိမ်းသောသူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တံ၊ သန္တိခြင်းကို၊ ပရုဇ္ဈန္တ၊
 လွှတ်စေကုန်သတည်း။ ပန္တိ၊ မပဒနယေ။ နောက်ဖြစ်သော ဝိဟိတသည်
 စသောဝုန်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ အဟံဟိ၊ ငါသည်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဂုဏံ၊ လေ့လာ

၉

၃၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

အပ်သော။ သုပ္ပဝတ္တိန္ဒြိယကောင်းစွာဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဣမံပဏိတံ
 ဥတ္တမံ။ ဤမွန်မြတ်သောတရားတော်ကို။ ကာယဝါစာ ကိလေသသည်။
 ကုလိန္ဒတိပင်ပန်းအပ်သည်အမှတ်ရှိသည်။ ဟုတွင်ဖြစ်၍။ နာဘာသိံ။ ငါမ
 ဟောလိုသတည်း။ ဣဒ နိပနယရအခါ၌ကား။ သဗ္ဗေ။ အလုံးစုံသော။ ဇနော
 လူအပေါင်းသည်။ သဒ္ဓါဘာစနံ။ သဒ္ဓါတည်းဟူသောတည်ရာခွက်ကို။ ဥပ
 နေတု။ အနီးသို့ဆောင်စေသတည်း။ တေသံ။ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ သင်္ကပ္ပံ။ စိတ်
 အကြံကို။ ပူဇရဿာမိ။ ပြည့်စေအံ့။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အ
 နက်တည်း။ အန္တရဓာယီတိ။ အန္တရဓာယီဟူသည်ကား။ သံတ္တာရံ။ သုရား
 သခင်ကို။ ဂန္ဓမာလာဒီတိ။ နတ်ပန်းနံ့သာတည်တို့ဖြင့်။ ပူဇေတွင်။ ကြီးမြတ်
 ပူဇော်၍။ အန္တရဟိတော။ ရှေ့တော်မှကွယ်ခဲ့၍။ သကဋ္ဌာနမေဝ။ မိမိနေရာ
 ဗြဟ္မရွာသို့သာသျှင်။ ဂတော။ သွား၏။ ဣတိအယံအတ္ထော။ ဤအနက်ကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗေ။ မှတ်အပ်၏။ တသ္မိံ။ ထိုသဟံပတိဗြဟ္မာမင်းသည်။ ဂတေစပန။
 ဗြဟ္မပြည်သို့ပြန်သည်ပြီးသည့်နောက်၌ကား။ ဘဂဝါ။ သုရားသခင်သည်။
 ကဿ။ အဘယ်သူအား။ အဟံ။ ငါသည်။ ပဌမံ။ ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ။ တရားကို။
 ဧဒေသယျံနုခေါ။ ဟောရမည်နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ဆင်ခြင်တော် မူလတ်
 သော်။ အာဇ္ဇာရုဒကောနံ။ အာဇ္ဇာရုဥဒကတို့၏။ ကာလကံတဘာဝံ။ သေ
 သည်၏အဖြစ်ကို။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနန္တ။ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့၏လည်း။ ဗဟုပကာရ
 ဘာဝံ။ များစွာကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွင်သိတော်မူ၍။ တေသံ။
 ထိုပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ။ တရားတော်ကို။ ဧဒေသတုကာမော။ ဟော
 တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဗာရာဏသီယံ။ ဗာရာဏသီပြည်အနီး၌။ ဣသိပတနံ
 ဣသိပတနမည်သောမိဂဒါဝန်သို့။ ဂစ္ဆာ။ ကြွတော်မူ၍။ ဓမ္မဝတ္ထံ။ သဒ္ဓါမြေ
 သဗ္ဗာဒိဗ္ဗိစသောတရားတည်းဟူသောစက်ရတနာကို။ ပဝတ္ထေတိ။ လည်
 စေတော်မူ၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ပဌမံ။ ရှေးဦးစွာသော
 သုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယော။ ဒုတိယသုတ်၌။ ဥဒပါဒိတိ။ ဥဒပါဒိဟူသည်ကား။ အယံ
 ဝိတက္ကော။ ကထိန္ဒုခါပံ သမဏံဝါ(လ)ဝိဟရေယျဟူသော ဤအကြံ
 တော်သည်။ ပဉ္စမသတ္တာဟေ။ ပဉ္စမသတ္တာဟ၌။ ဥဒပါဒိ။ ထင်ရှားဖြစ်
 တော်မူ၏။ အဂါရဝေါတိ။ အဂါရဝေါဟူသည်ကား။ အညသ္မိံ။ တပါး
 သောရဟန်းဝုဏ္ဏား၌။ ဂါရဝရဟိတော။ ရိုသေခြင်း ကင်းသည် ဖြစ်၍။
 ကိဗ္ဗိ။ တရံ တယောက်သော ဝုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဂရုဋ္ဌာနေ။ အလေး အမြတ်
 ပြုအပ်သောအရာ၌။ အဋ္ဌပေတွင်။ မထားမူ၍။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။

အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အပ္ပ တိဿောတိ။ အပ္ပ တိဿော ဟူသည်
 ကား။ ပတိဿယရဟိတော၊ ပျပ်ဝပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကိစ္ဆိ၊ တစ်
 တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဇေဋ္ဌကဋ္ဌာနေ၊ အကြီးအမှူးအရာ၌၊ အဋ္ဌပေ
 တွာ၊ မထားမူ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သဒေ
 ဝကေတိအာဒိသု၊ သဒေဝကေ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ ယောလော
 ကော၊ အကြင်လောကသည်၊ ဒေဝဟိ၊ နတ်တို့၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုလောကသည်၊ သဒေဝကော၊
 သဒေဝကမည်၏၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသဒေဝကဟူသောပုဒ်၌၊ ဒေ
 ဝဂ္ဂဟဏောနံ၊ ဒေဝသဒ္ဓါဖြင့်၊ မာရေဗြဟ္မသု၊ မာရ်မင်းဗြဟ္မာမင်းတို့ကို၊ ဂဟိ
 တေသုပိ၊ ယူအပ်ကုန်လျှင်မူလည်း၊ မာရောနာမ၊ မာရ်မင်းမည်သည်၊ ဝသ
 ဝတ္တိ၊ မိမိအလိုသို့လိုက်စေနိုင်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏၊ ဥပရိ၊
 အထက်အတို့၌၊ ဝသံ၊ အာဏာကို၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏၊ ဗြဟ္မာနာမ၊
 မဟာဗြဟ္မာမည်သည်၊ မ ဘာနုဘာဝေါ၊ ကြံ ဖြတ်သောတန်ခိုးအာနုဘော်
 ရှိ၏၊ ဧကင်္ဂလိယာ၊ လက်ညှိုးတချောင်းဖြင့်၊ ဧကသ္မိံ၊ စက္ကဝါဠေ၊ စကြာဝဠာ
 လောကဓာတ်ပေါင်းတထောင်၌၊ အာလောကံ၊ အရောင်အလင်းကို၊ ဗရဟိ၊
 ပြန့်နှံ့စေနိုင်၏၊ ဣဟိ၊ လက် နှစ်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ ဣသု၊ စကြာဝဠာလော
 ကဓာတ်ပေါင်းနှစ်ထောင်တို့၌၊ အာလောကံ၊ အရောင်အလင်းကို၊ ဗရဟိ၊
 ပြန့်နှံ့စေနိုင်၏၊ (ပ)၊ ဒသဟိအင်္ဂလိဟိ၊ လက်ညှိုးဆယ်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ ဒသ
 သုပိစက္ကဝါဠ သဟသေသု၊ စကြာဝဠာ လောက ဓာတ်ပေါင်း တိုက်
 တသောင်းတို့၌လည်း၊ အာလောကံ၊ အရောင်အလင်းကို၊ ဗရဟိ၊ ပြန့်နှံ့စေ
 နိုင်၏၊ သော၊ ထိုမာရ်မင်းဗြဟ္မာမင်းသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရှင်ဂေါတမနှင့်အတူ
 သီလသမ္ပန္နတရော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံမြတ်သေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆို
 ခွင့်ကို၊ မာယဘတူတိ၊ မရစေသတည်းဟူ၊ သမာရကေ သဗြဟ္မကေတိ၊
 သမာရကေသဗြဟ္မကေဟူ၍၊ ဝိသုံ၊ အဘိုးအခြား၊ ဝတ္တံ၊ ပောစတော်မူအပ်
 ၍၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ သမဏာနာမ၊ ရဟန်းတို့မည်သည်၊ ဧကနိကာယာ
 ဒိဝသေန၊ တခုသောနိကာယံသည်တို့၏အတွင်းဖြင့်၊ ဗဟုသုတာ၊ များ
 သောအကြားအမြင်ရှိကုန်၏၊ သီလဝဇ္ဇော၊ သီလဝန်ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဏှိတာ၊
 ပညာရှိကုန်၏၊ ဗြာဟ္မဏာပိ၊ ဝုဏ္ဏားတို့သည်လည်း၊ ဝတ္တံ၊ ဝိဇ္ဇာဒိဝသေန၊
 မြို့ရွာမြေကြွန်အတတ်သည်တို့၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဗဟုသုတာ၊ အကြား
 အမြင်များကုန်၏၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းဝုဏ္ဏားတို့
 သည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရှင်ဂေါတမနှင့်အတူ၊ သီလသမ္ပန္နတရော၊ သီလပြည့်စုံ

၃၄ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

မြတ်ကုန်သေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ မာလတာန္တု၊ တိ၊ မရေစကုန်
သတည်းဟု။ သဿမဏ၊ ပြာဟ္မဏိယာပဇာယာတိ၊ သဿမဏ၊ ပြာဟ္မဏိ
ယာပဇာယဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သဒေဝမနုဿာယာတ်၊ ဣဒံ
ပန၊ သဒေဝမနုဿာယဟူသောဤဝုန်ကိုမူကား၊ နိပ္ပဒေသတော၊ အကြွင်း
အကျန်ယူနုနုအစိတ်မရှိသောအားဖြင့်၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဂဟိတမေ
ဝ၊ ယူပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော အတိဒေဝမနုဿကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ
တော်မူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အဝိစ၊ တနည်းကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသဒေဝကံစသော
ပါဠိ၌၊ ဝုရိမာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တိဏိပဒါနံ၊ သဒေဝကံစသောသုံးဝုန်
တို့ကို၊ လောကဝသေန၊ ကံကံ၏အကျိုးတို့၏ တည်ရာ၊ ဩကာသလောက
၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ပဗ္ဗိမာနံ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်
သော၊ န္ဒ၊ သဒေဝမနုဿာယာတ်ဝုန်တို့ကို၊ ပဇာဝသေန၊ အပြားအား
ဖြင့်သိတတ်ဖြစ်တတ်သောသတ္တဝါဟူသောပဇာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ၊
ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ သီလသမ္ပန္နတရန္တိ၊ သီလသမ္ပန္နတရံဟုသည်
ကား၊ သီလေန၊ သီလဖြင့်၊ သမ္ပန္နတရံ၊ ပြည့်စုံမြတ်သောဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဓိက
တရံ၊ လွန်ကဲမြတ်သောဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ သေသသုဝိ၊ ကြွင်းကုန်သောသမာဓိသမ္ပန္နတရံ စသော
ဝုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယေ ၊ ဤနည်းအတူပင်တည်း။ ဧတ္ထစ၊ ဤ
သီလက္ခန္ဓာစသောတရားငါးပါးတွင်လည်း၊ သီလာဒယော၊ သီလအစရှိ
ကုန်သော၊ ဝတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ လောကီယ
လောကုတ္တရာ၊ လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍။ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်
ကုန်၏၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်အမြင်ကို၊ လောကီယမေဝ၊ လော
ကီတရားဟူ၍သာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ဧတံ၊ ဤဝိမုတ္တိ
ဉာဏဒဿနသည်၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်တည်း။ ပါတု
ရေဟောသီတိ၊ ပါတုရေဟောသီဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤသဟံပတိဗြဟ္မာ
သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တတွာ၊ ကြံ၍၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အဓိဗိ
တော၊ အဓိဗိမ္ဗုယာဝဘဝဂ္ဂါ၊ ဘဝဂ်တိုင်အောင်၊ သီလာဒိဟိ၊ သီလအစရှိ
သောကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်ထက်၊ အဓိကတရံ၊ လွန်မြတ်
သောဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အပဿန္တာ၊ မြင်တော်မမူရကား၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊
ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်းလျက်သိအပ်သော၊ နဝလောကုတ္တရဓမ္မမေဝ၊ လော
ကုတ္တရာတရားကိုးပါးကိုသာလျှင်၊ သတ္တတွာ၊ အရိအသေပြုလျက်၊ ဂရုံ
ကတွာ၊ အလေးပြုလျက်၊ ဥပနိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိဿာမီတိ၊ နေအံ့ဟူ၍။

စိန္တသိ၊ ကြံတော်မူ၏။ ကာရဏံ။ အကြောင်းကို။ ဘဂဝါ။ ဘုရားသခင်
 သည်။ စိန္တသိ၊ ကြံတော်မူ၏။ အတ္ထံ။ မဟောက်မပြန်သော အနက်သဘော
 ကို။ ဝုဗ္ဗိဝိသသံ။ ပွားစီးခြင်း၏ အကြောင်းထူးကို။ စိန္တသိ၊ ကြံတော်မူ၏။
 ဂစ္ဆာမိ။ သွားချေဦးအံ့။ အဿ။ ထိုဘုရားသခင်အား။ ဥဿဟံ။ လုံ့လအား
 သစ်ခြင်းကို။ ဇနေဿာမိကိ။ ဖြစ်စေအံ့ဟု။ စိန္တတွာ။ ကြံ၍။ ဝုရတော။ ရှေ့
 တော်၌။ ပါကဇ္ဇော။ ထင်ရှားသည်။ ဝဟာတိ။ ဖြစ်၏။ အဘိမုခေ။ ရှေ့တူရ၌။
 အဋ္ဌာသိ။ တည်ရပ်လေ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အဇ္ဈော။ အနက်တည်း။
 ဝိဟရန္တိစာတိဇ္ဈ။ ဝိဟရန္တိ စဟူသောဤပါဠိ၌။ ယော။ အကြင်မျက်နှာမှ
 သောပရဝါဒီသည်။ ဝဒေယျ။ ဆိုရာ၏။ ကိံဝဒေယျ။ အဘယ်သို့ ဆိုရာ
 သနည်း။ ဝိဟရန္တိကိ။ ဝိဟရန္တိဟူ၍။ ဝစနတော။ ဗဟုဝစ်သဒ္ဓါဖြင့်ဟော
 တော်မူခြင်းကြောင့်။ ပစ္စုပ္ပန္နေပိ။ ဖြစ်သေဝတ္တမာန်ပဋုပ္ပန်၌လည်း။ ဗဟုဓုဒ္ဓါ။
 ဘုရားအများရှိကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒေယျ။ ဆိုရာ၏။ သော။ ထိုမျက်နှာမှ
 သောပရဝါဒီကို။ ဘဂဝါပိ။ ဘန္တေတေရဟိအရဟံသဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေတိ။ ဘဂ
 ဝါပိ။ ဘန္တေတေရဟိအရဟံသဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓါဟူသော။ ဣမိနာဝစနေန။ ဤ
 သုတ်၌အခြားမဲ့တွင်ဆိုအပ်သောစကားဖြင့်။ ပဋိဗဟိတဗ္ဗော။ ဖြစ်တား
 အပ်၏။ ဥပက။ ဥပကပရိဗိဇိ။ သဒေဝကသ္မိံ။ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကသ္မိံ
 လုဒ္ဓံ။ မေ။ ငါ၏။ အာစရိယော။ ဆရာသည်။ နအတ္ထိ။ မရှိ။ မေ ငါနှင့်။ သမိ
 သော။ တူသောသူသည်။ နဝိဇ္ဇကိ။ မရှိ။ မေ။ ငါနှင့်။ ပဋိပုဂ္ဂလော။ ပြိုင်ဘက်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣ ဘိအာဒိတိ။ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ သုဗ္ဗေဟိစ။
 သုတ်ဘို့ဖြင့်လည်း။ အဿ။ ထိုဥပကပရိဗိဇိအား။ အညေသံ။ ကိုယ်တော်မှ
 တပါးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ။ ဘုရားရှင်တို့၏။ အဘာဝေါ။ မရှိခြင်းကို။ ဒီပေ
 တဗ္ဗော။ ပြုအပ်၏။ တဿ္ဓာတိ။ တဿ္ဓာ ဟူသည်ကား။ ယဿ္ဓာ။ အကြင်
 ကြောင့်။ သဗ္ဗေပိဗုဒ္ဓါ။ ခပ်သိမ်းသောဘုရားရှင်တို့သည်လည်း။ သဒ္ဓမ္မဂရု
 နော။ သူတော်ကောင်းတရားကို ရိုသေလေးမြတ် ကုန်၏။ တဿ္ဓာ။ ထို
 ကြောင့်။ မဟတ္တမာဘိသင်္ခတာတိ။ မဟတ္တမာဘိသင်္ခတာ ဟူသည်ကား။
 မဟန္တဘာဝံ။ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပဿယမာနေန။ တောင့်တသဖြင့်။
 သရံဗုဒ္ဓါနဿသနန္တိ။ သရံဗုဒ္ဓါနဿသနံဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါနံ။ ဘုရားရှင်
 တို့၏။ သာသနံ။ အဆုံးအမတော်ကို။ သရန္တေန။ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။
 သဒ္ဓမ္မော။ သူတော်ကောင်းတရားကို။ ဂရုကာတဗ္ဗော။ အလေးအမြတ်ပြု
 အပ်၏။ ဣတိယံ။ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၃၆ သင်္ဂါထာဝရသံဃုတံ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

၃ တတိယေ၊တတိယသုတ်၌၊ဧကောတိ၊ဧကောဟူသည်ကား၊ဌာနာ
 ဒီသု ဣရိယာပထေသု၊ ရုပ်ခြင်းစသော ဣရိယာပုထ်တို့၌၊ ဧကကော၊
 တယောကံအထည်းထည်း၊ ဧကဝိဟာရီ၊တယောကံအထည်းထည်းနေ
 လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဝူပ
 ကဋ္ဌောတိ၊ ဝူပကဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ ကာယေန၊ကံ့ပင်ဖြင့်၊ ဝူပကဋ္ဌော၊
 ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သျှက်၊ နိဿဇ္ဈော၊အပေါင်းအဖတ်မှကင်းလွတ်လျက်၊
 အပ္ပမတ္တောတိ၊ အပ္ပမတ္တောဟူသည်ကား၊ သတိယော၊သတိ၏၊ အဝိပ္ပဝါ
 သော၊မကင်းလွတ်မှု၍နေခြင်း၌၊ ဌိတော၊တည်သည်ဖြစ်လျက်၊ အာတာပီ
 တိ၊အာတာပီဟူသည်ကား၊ဝိရိယတာပေန၊ကိလေသာကိုဝူပနံစေတတ်
 သောအားသစ်လို့ လနှင့်၊ သမန္နပဂတော၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ပဟိတတ္ထော
 တိ၊ပဟိတတ္ထောဟူသည်ကား၊ပေသိတတ္ထော၊နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုလပုတ္တောတိ၊ ကုလပုတ္တောဟူသည်ကား၊ အာစာရ
 ကုလပုတ္တော၊အကျင့်အာစာရအားဖြင့်အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ သမ္မ
 ဒေဝါတိ၊သမ္မဒေဝဟူသည်ကား၊ နုဣဏန္ဒာနာယဇ္ဇာန ဇိဝိတပကတော၊
 ကြွေးမြီ နှိပ်စက်ခြင်း မင်းတား စသည်ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်း အသက်မွေး
 ရာကင်းသည်မဟုတ်ကုန်သည်၊ဟုတွဲ၊ဖြစ်၍၊ ယထာဝ၊တထာဝ၊ဟုတ်
 ဟုတ်ညားညား၊ ပဗ္ဗဇိတာဝိ၊ရဟန်းပြုကုန်လျှင်မူလည်း၊ ယေ၊အကြင်လူ
 တို့သည်၊အနုလောမပဋိပဒံ၊ လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော ပဋိပဒိ
 အကျင့်ကို၊ပူရေန္တိ၊ပြည့်စေကုန်၏၊တေ၊ထိုအနုလောမကျင့်ဝတ်ပဋိပဒိကို
 ပြည့်စေကုန်သောသူတို့သည်၊သမ္မဒေဝ၊အသင့်အားဖြင့်သာလျှင်၊ အဂါ
 ရသ္မာ၊အိမ်ရာထောင်သေ၊လူ့ဘောင်မှ၊အနဂါရိယံ၊အိမ်ရာမထောင်ရဟန်း
 တောင်၌၊ပဗ္ဗဇန္တိနာမ၊ရဟန်းပြုသည်မည်ကုန်၏၊ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာ
 နန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်
 တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်၏၊ ပရိယောသာနဘူတံ၊ အဆုံးဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊အရိယဖလံ၊မြတ်သောအကျိုးဟူသောအရိယဖိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝ
 ဓမ္မေတိ၊ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိယေဝအတ္တဘာဝေ၊ဤကိုယ်၏
 အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံအဘိညာသန္တိကတွာတိ၊ သယံအဘိညာသန္တိ
 ကတွာဟူသည်ကား၊ သာမံ၊ကိုယ်တိုင်၊ ဇာနိတွာ၊သိ၍၊ ပဗ္ဗက္ခံကတွာ၊
 မျက်မှောက်ပြု၍၊ဥပသမ္ပန္နောတိ၊ ဥပသမ္ပန္နဟူသည်ကား၊ ပဋိလတိတွာ၊
 ရ၍၊သမ္ပာဒေတွာ၊ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာသိ၊နေ၏၊ ဧဝံ၊ဤအခြင်းအရာဖြင့်၊
 ဝိဟရန္တောစ၊နေသည်ရှိသော်ကား၊ဇာတိ၊ပဋိသန္ဓေသည်၊ဝိကာ၊ကုန်ပြီ၊

၆-ဗြဟ္မသံဃုတ်-၁-ပဌမဝဂ်။

၃၇

ဗြဟ္မစရိသံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝုသိတံ၊ သုံးပြီးကရုဏီယံ၊ ပြုအပ်သော
 မဂ်ဟိန္ဒကို၊ ကတံ၊ ပြုပြီး၊ ဣတ္ထတ္ထာယ၊ တဆွဲခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စ
 အကျိုးငှါ၊ ပရံ၊ တပါးသောမဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အတ္တညာသိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဇေတနံ၊ ဤနိကာဇာ
 တိစသောစကားဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒေဝထေရ်၏၊ ပစ္စဝေက္ခနဘူမိ၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခနဉာဏ်အရာကို၊ ဒဿိတာ၊ ပြုအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒေဝထေရ်
 အား၊ ကတမာပနဇာတိ၊ အဘယ်မည်သော ဇာတိသည်၊ နိကာ၊ ကုန်
 သနည်း၊ ကယဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ နံ၊ ထိုကုန်ပြီးသောဇာတိကို၊ အတ္တညာ
 သိ၊ သိသနည်း၊ ဣတိအသိ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း။
 ပရိဘာဝရာ၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 အဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒေဝထေရ်အား၊ အတိတာ၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊ ဇာ
 တိသည်၊ နနိကာ၊ ကုန်သည်မဟုတ်၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား၊ အယ၊ ထိုအတိတ်ဇာတိ၏၊ ဂုဗ္ဗော၊ မဂ်ကိုရသည်မှ ရှေးဦးကလျှင်၊
 အတိတာဘာဝေန၊ အတိတ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိကတ္တော၊ ကုန်ပြီးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း၊ အနာဂတာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော ဇာတိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊
 ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ တတ္ထ၊ ထိုအနာဂတ်ကာလ
 ၌၊ အဿ၊ ထိုဇာတိ၏၊ ဝါယာမာဘာဝတော၊ အားသစ်ခြင်း မရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပစ္စုပ္ပန္န၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောဇာတိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊
 ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဿ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောဇာတိ
 ၏၊ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ၊ ပစ္စုပ္ပန်၏အဖြစ်ဖြင့်ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
 ပန၊ သင့်သည်အကြောင်းကား၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို၊ အဘာဝိတတ္တာ၊ မပွားစေ
 အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကစတုပဉ္စ၊ ဝါကာရဘာဝေသု၊ ဧကဝေါကာရ
 ဘာဝစတုဝေါကာရဘာဝပဉ္စဝေါကာရဘာဝတို့၌၊ ဧကစတုပဉ္စက္ခန္ဓဗ္ဗုဒ္ဓေဒါ၊
 ခန္ဓာတပါး၊ ခန္ဓာလေးပါး၊ ခန္ဓာငါးပါးအပြားရှိသော၊ ယာဇာတိ၊ အကြွဉ်ဇာ
 တိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သာဇာတိ၊ ထိုဇာတိသည်၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို၊
 ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မတံ၊ တဖန်မဖြစ်
 ခြင်းသဘောသို့၊ အာပန္နနေန၊ ရောက်ခြင်းဖြင့်၊ နိကာ၊ ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသောဇာတိကို၊ သော၊ ထိုဗြဟ္မဒေဝထေရ်သည်၊ မဂ္ဂဘာဝနာ
 ယ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်းဖြင့်၊ ပဟိနကိလေသေ၊ ပယ်ပြီးသောကိလေသာတို့
 ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ကိလေသာဘာဝေ၊ ကိလေသာမရှိသည်ရှိ
 သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနံပိ၊ ရှိလျှင်မူလည်း၊ အာ

၃၀ သင်္ဂါထံဝဂ္ဂသံယုတ်-အဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ယထိ၊ နောင်အခါ၌၊ အပ္ပဒိသန္တိကံ၊ ပဒိသန္တေနခြင်းမရှိသည်။ ဟောတီး
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနိန္ဒြာ၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ ဇာနိတိ၊ သိ၏၊ ဝုသိတန္တိ၊
 ဝုသိတံဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တံပရိဝုတ္တံ၊ သုံးအပ်ပြီးကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ စရိတံ၊
 အကျင့်၊ ဘိုးနိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးစေအပ်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိ သံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်း
 ဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ ကတံကရဏီယန္တိ၊ ကတံကရဏီယံဟူ
 သည်ကား၊ စတုသုသဗ္ဗေသု၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌၊ စတုဟိမဂ္ဂေဟိ၊ မဂ်လေး
 ပါးတို့ဖြင့်၊ ပရိညာပဟာနသန္တိ၊ ကိရိယဘာဝနာဝသေန ပိုင်းခြား၍ပြုခြင်း
 မျက်မှောက်ပြုခြင်းပွားစေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ သောဠသမိဓံဝိ၊ တဆဲ့ခြောက်
 ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စကို၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးစေ
 အပ်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နာပရံ၊ ဣတ္ထတ္တာ
 ယာဘိ၊ နာပရံ၊ ဣတ္ထတ္တာယ ဟူသည်ကား၊ ဣဒါနံပန၊ ယခု အခါ၌ကား၊
 ဣတ္ထာ၊ ဝါယ၊ ဤသို့အပြားရှိသော ကိစ္စ၏ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဇေ၊ ဤသို့သော
 အပြားဖြင့်၊ သောဠသကိစ္စဘာဝါယ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသောကိစ္စ၏ဖြစ်
 ခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိလေသက္ခ နာယ၊ ကိလေသာ၏ကုန်ခြင်း
 ငှါ၊ ကတမ္ပဘာဝနာ၊ ပြုအပ်သောမဂ်ကို ပွားစေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 အထဝါ၊ နည်း တကြောင်းကား၊ ဣတ္ထတ္တာယာဟိ၊ ဣတ္ထတ္တာယ ဟူ
 သည်ကား၊ ဣတ္ထတ္တာဘာဝတော၊ ဤသို့ အပြားရှိသော ပစ္စုပ္ပန် ခန္ဓာအ
 စဉ်မှ၊ ဣမသ္မာ၊ ဤသို့ သတော ရှိသော၊ ဇေပကာရာ၊ ဤသို့ အပြားရှိ
 သော၊ ဣဒါနံ ဝတ္ထမာနက္ခန္ဓ သန္တာနာ၊ ဤယခု ဖြစ်ဆဲ ပစ္စုပ္ပန် ခန္ဓာအ
 စဉ်မှ၊ အပရံ၊ နောက် ခြံသော၊ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ဣမပနပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ဤဖြစ်ဆဲပစ္စုပ္ပန် ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်ကား၊ ဆန္ဒမူလ
 ကော ဖြတ်သောအဖြစ်ရှိသော၊ ရုက္ခာဝိသ၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့၊ ပရိညာတာ၊
 ပရိညာယုဖြစ်ကုန်၍၊ တိဗ္ဗန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တညာသိ၊ သိ၏
 အညတရောတိ၊ အညတရောဟူသည်ကား၊ ဧကော၊ တယောက်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရဟတန္တိ၊ အရဟတံ ဟူသည်ကား၊ အရဟန္တာနံ၊
 ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကနံ၊
 တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့တွင်၊ အတ္တန္တရော၊ အတွင်း
 ဝင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သပဒါနန္တိ၊ သပဒါနံဟူသည်ကား၊ သပဒါန
 စာရံ၊ သပဒါနစာရိရတင်ဆောက်တည်လျက်၊ သမ္ပတ္တစာရံ၊ ရောက်လတ်
 သောအိမ်ကို၊ အနုက္ကမ္မ၊ မလွန်မူ၍၊ ပဋိပါဒ္ဓိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ စရန္တာ၊

သွားသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ကမီတိ၊ ဥပသင်္ကမီဟူသည်ကား၊ ဥပသင်္ကမန္တော
 ကပ်လတ်သော်၊ အဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒေဝထေရ်၏၊ မာတာပန၊ မယတ်တော်
 ဝုဇ္ဈေးမသည်ကား၊ ဝုတ္တံ၊ သားရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍လျှင်၊ စာရော၊
 အိမ်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အန္တော
 နိဝေသနံ၊ အိမ်တွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊
 အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိသီဒါပေသိ၊ နေစေ၏။ ။

အာဟုတိ နိစ္စိပဂ္ဂဏှာတိတိ၊ အာဟုတိ နိစ္စိပဂ္ဂဏှာတိဟူသည်ကား၊
 နိစ္စကာလေ၊ မြင့်မြဲရှည်ကြာကာလ၌၊ အဟုတိပိဏ္ဍ၊ ပူဇော်သည့် အစွမ်း
 ဖြင့်မီး၌ထည့်အပ်သောပါယာသဘတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ပြီး၊ မြှောက်ပူဇော်
 ၍ တံဒီဝသံပန၊ ထိုနေ့၌ကား၊ တသ္မိံ၊ သရေ၊ ထိုမယတ်တော်အိမ်၌၊ ဘူတ
 ဗလိကမ္ပံ၊ ဗြဟ္မာကိုပူဇော်သည့်အစွမ်းဖြင့် ပါယာသဘတ်ကို မီး၌ထည့်
 သဖြင့် ဗလိ နတ်စာမှ ပြုခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဂေဟံ၊
 တအိမ်လုံးကို၊ ဟရိတုပလိပ္ပံ၊ နွားချေးပိုဖြင့်လိမ်းကျံအပ်၏၊ ဝိပ္ပကိဏ္ဍ
 လ၊ ဇံ၊ ကြံဖြန့်အပ်သောပေါက်ပေါက်ရှိ၏၊ ဝနမ၊ လငါးကိစ္ဆိတ္တံ၊ ရှစ်လိုတွယ်
 ရှိသော တောပန်း အိမ်ပန်းတို့ဖြင့် ရံအပ်၏၊ ဥသိတ၊ ဇေ၊ ပဇ္ဇာကာ၊ မိုက်
 ဆောက်အပ်သော တံခွန်ကုက္ကားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝုဇ္ဈ၊ စာရေ၊
 ပြေည့်အိုးတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ တည်ထား၍၊ ဒဏ္ဍဒိပိကာ၊ ဆီမီးတိုင်တို့ကို၊
 ဇာလတွာ၊ ညှို့ထွန်း၍၊ ဂန္ဓရဏ္ဍမာလာဒိဟိ၊ ပန်းနံ့သာမှုန့်စသည်တို့ဖြင့်၊
 အလင်္ကာတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သန္တာ
 ရိယမာနရူမကဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာထွက်ဝင်ရာလေသောအခိုးပေါက်သည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာပိဗြာဟ္မဏိ၊ ထိုမယတ်တော်ဝုဇ္ဈေးမသည်လည်း၊
 ကာလဿေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ သောဠသဟိ၊ တဆွဲ
 ခြောက်လုံး ကုန်သော၊ ဂန္ဓောဒကဗ္ဗဇေယျ၊ နံ့သာရေအိုးတို့ဖြင့်၊ နှာယိတွာ
 ရေချိုး၍၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော တန်ဆာဖြင့်၊ အတ္တဘာဝံ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကို၊ အလင်္ကာရိ၊ တန်ဆာဆင်၏၊ သာ၊ ထိုမယတ်တော်ဝုဇ္ဈေးမသည်၊
 တသ္မိံ၊ သမယေး၊ ထိုဗြဟ္မာကိုပူဇော်သောအခါ၌၊ မဟာဒိဏာသင်္ဂ၊ ရဟန္တာ
 မြတ်ကို၊ နိသီဒါပေတွာ၊ နေရာ၌နေစေ၍၊ ယာဝုဉ္ဇဇ္ဈင်္ဂမတ္တဝိ၊ ယာဝုတမှုတ်
 ကိုမျှသည်၊ အဒတွာ၊ မပေးလှူမူ၍၊ မဟာဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာကြီးကို၊ ဘော
 ဇေသာမီတိ၊ လုပ်ကျွေးမွေးအံ့ဟု၊ သုဇ္ဈေ၊ ပါဠိယံ၊ ဖွဲ့ခွက်၌၊ ပါယာသံ၊
 ဂဏာကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သပ္ပိမရသက္ခရာဒိဟိ၊ ထောပတ် ပျားသ
 ကာစသည်တို့နှင့်၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊ နိဝေသနဿ၊ အိမ်၏၊ ပစ္စာ

၉

၄၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-နုတိယတွဲ။

ဘာဝေ။နောက်အပို၌။ ဟရိတုပလိတ္တ ဘာဝါဒိဟိ။ နွားချေးပိုလိမ်းကျံ
သည်အဖြစ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အလင်္ကာတာ။ တန်ဆာဆင်အပ်သော၊
တူတပ်ဗိဇ္ဇကာ၊ ဗြဟ္မာနေရာအင်းပျဉ်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သားထိုမဟ်တော်
ပုဏ္ဏားမသည်။ တံပါတိ။ ထိုရွှေ့ကွက်ကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။ တတ္ထ။ ထိုဗြဟ္မာ
နေရာ အင်းပျဉ်သို့။ ဂစ္ဆာ။ သွား၍။ စတုသုကောဏသုစ။ လေးပါးသော
အထောင့်တို့၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေစ။ အလယ်၌လည်း။ ကောင်း။ ဧကကံ။
တခုတခုသော။ ပါယာသဝိဏ္ဏံ။ ပါယာသတတ်ကို။ ဌပေတွာ။ ထား၍။
ဧကံပိဏ္ဏံ။ တစိုင်တခဲကို။ ဟတ္ထေန။ လက်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ယာဝ
ကပ္ပရာ။ တတောင်ဆစ်တိုင်အောင်။ သပ္ပိနာ။ ထောပတ်ဖြင့်။ ပဿရန္တေန။
ယိုစေသဖြင့်။ ပထဝီယံ။ မြေ၌။ ဇာဏုမဏ္ဍလံ။ ဝုဆစ်နူးကို။ ပတိဋ္ဌပေတွာ။
တည်စ၍။ ဘဝံမဟာဗြဟ္မာ။ အရှင်ဗြဟ္မာကြီးသည်။ ဘုဉ္ဇတု။ စားတော်မူ
လော။ ဘဝံမဟာဗြဟ္မာ။ အရှင်ဗြဟ္မာကြီးသည်။ သာယတု။ လျက်တော်မူ
လော။ ဘဝံမဟာဗြဟ္မာ။ အရှင်ဗြဟ္မာကြီးသည်။ တဌတု။ ရောင့်ရဲတော်မူ
လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒမာနော။ ဆိုလျက်။ ဗြဟ္မာနံ။ မဟာဗြဟ္မာကို။ ဘော
ဇေသိ။ ကျွေမွေး၏။ ဧတဒဟောသိတိ။ ဧတဒဟောသိ ဟူသည်ကား။
မဟာဝိဇ္ဇာသဝဿ။ ရဟန္တာသခင်မြတ်၏။ သီလဂန္ဓံ။ သီလင်္ဂစွဲ၍ဖြစ်
သောကျော်စောခြင်းဟူသောအနံ့သည်။ သဒေဝကော။ ကာမာဝစရနတ်
ပြည်ခြောက်ထပ်တို့ကို။ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ။ လွှမ်းမိုး၍။ ဗြဟ္မာလင်္ကာ။ ဗြဟ္မ
ပြည်သို့။ ဥပဂတံ။ ရောက်လျက်။ စာယမာနဿ။ ကြိုက်ကြိုက်လျှင်သည်
ဖြစ်၍။ ဧတံ။ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ သံဝေဇေယျန္တိ။ သံဝေ
ဇေယျံဟူသည်ကား။ စောဒေယျံ တိုက်တွန်းအံ့။ သမ္မာပဋိပတ္တိယံ။ ကောင်း
သောအကျင့်၌။ ယောဇေယျံ။ ယှဉ်စေအံ့။ ဟိ။ သင့်စွာ။ အယံ။ ဤပုဏ္ဏားမ
သည်။ ဧဝရူပံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျံ။ မြတ်သောအလှူကို
ခံယိုက်သော။ မဟာဝိဇ္ဇာသဝံ။ ရဟန္တာသခင်မြတ်ကို။ နိဝီဒါပေတွာ။
နေစေပြီး၍။ ယာဂုဉ္ဇုဂ္ဂံ။ ခတ္တံပိ။ ယာဂုတမ္ဘတ် ဘိုလှသည်။ အဒတွာ။ မပေး
လှူမူ၍။ မဟာဗြဟ္မံ။ မဟာဗြဟ္မာကို။ ဘောဇေသောသိတိ။ ကျွေးမွေးအံ့ဟု။
တုလံ။ ချီန်ကို။ ပဟာယ။ ပယ်ရှား၍။ ဟတ္ထေန။ လက်ဖြင့်။ တုလယန္တိပိယ။
ချီန်ဆသောသူကဲ့သို့၎င်း။ ဘေရိ။ စည်ကို။ ပဟာယ။ ပယ်၍။ ကုန္တိ။ ဝမ်း
ပိုက်ကို။ ဝါဒန္တိပိယ။ တီးသောသူကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိ။ မီးကို။ ပဟာ
ယ။ ပယ်၍။ ခဇ္ဇောပနကံ။ ပိုးရုန်းကြူးကို။ မေမာနာပိယ။ မှတ်သောသူကဲ့သို့
၎င်း။ ဘူတဗလိ။ ဗြဟ္မာအားပူဇော်ခြင်းကို။ တုရုမာနာ။ ပြုသည်ဖြစ်၍။ အာ

ဟိဏ္ဍတိ၊ လည်၏။ ဂစ္ဆာမိ၊ ငါသွားအံ့။ မိစ္ဆာဒဿနံ၊ ဖောက်ပြန်သောအ
 မြင်ကို၊ ဆိန္ဒုတွာ၊ ချိုးဖျက်၍၊ အပါယမဂ္ဂတော၊ အပါပင်လားကြောင်းခရီးမှ၊
 ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍၊ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ကရိယမာနေ၊
 ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အသိတိကောဋီခနံ၊ ရှစ်ဆယ်ကုဋေ ဥစ္စာတွေကို၊
 ဗုဒ္ဓဿာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဝိပ္ပကိရိတွာ၊ ကြံဖြန့်၍၊
 သဂ္ဂမဂ္ဂံ၊ နတ်ရွာခရီးကို၊ အာရာဟတိ၊ တင်၏။ တထာ၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊
 ကရောမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုရေ
 ဣတောတိ၊ ဒုရေဣတောဟူသည်ကား၊ ဣမဗ္ဗာဠာနာ၊ ဤလူတို့နေရာပထဝီ
 မြေပြင်မှ၊ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မပြည်သည်၊ ဒုရေ၊ ဝေး၏။ ဟိ၊ အဘယ်သို့
 ဝေးသနည်း၊ တတော၊ ထိုဗြဟ္မပြည်မှ၊ ကုဋ္ဌာဂါရမတ္တာ၊ ရုလစ်ထုဝိကာ
 မှရှိသော၊ သိလဝ၊ ကျောက်ကို၊ ပတိတာ၊ ချအပ်သည်ရှိသော်၊ ဇေကန၊ တခု
 သော၊ အဟောရတ္ထေန၊ နေ့ညဉ့်ဖြင့်၊ အဠာစတ္တာလိသယောဇနသဟဿာနံ
 ယူဇနာလေးသောင်းရှစ်ထောင်တို့ကို၊ ခေပယမာနာ၊ ကုန်စေလျက်၊ စတူ
 ဟိမာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌဟေယျ၊ တည်ရာ၏။
 သဗ္ဗ ဟေဋ္ဌိမောပိ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မတုံ အလုံးတွင်အောင် ဆုံးဖြစ်
 သော ပါရိသဇ္ဇ ဗြဟ္မပြည်လျက်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုရေ၊ ဝေးသေး၏။
 ယဿာဟုတိန္တိ၊ ယဿာဟုတိ ဟူသည်ကား၊ ယဿဗြဟ္မ၊ နော၊ အကြင်
 ဗြဟ္မာအား၊ အဟုတိ၊ ပူးစပ်အပ်သောပါယာသဘတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏ္ဌာသိ၊
 ခြီးမြှောက်ပူဇော်၏။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မာ၏။ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မပြည်
 သည်၊ ဒုရေ၊ ဝေး၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဗြဟ္မပထန္တိ ဧတ္ထ၊ ဗြဟ္မပထံဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဗြဟ္မပထောနာမ၊ ဗြဟ္မပြည်
 သို့ရောက်ကြောင်းခရီးမည်သည်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကုသလဇ္ဈာ
 နာနိ၊ ကုသိုလ်ချွန်တို့တည်း၊ ဝိပါကဇ္ဈာနာနိပန၊ ဝိပါက်ချွန်တို့သည်ကား၊
 နေသံ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့၏။ ဇိဝိတပထောနာမ၊ အသက်မွေးခြင်း အကြောင်း
 မည်၏။ တံဗြဟ္မပထံ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့၏အသက်မွေးကြောင်းကို၊ အဇာနန္တိ၊
 မသိဘဲလျက်၊ တံ၊ သင်ဂုဏ္ဏေးမသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဇပ္ပတိဝိပ္ပလ
 ပတိ၊ မြည်တမ်းယောင်ယမ်းသနည်း၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာတို့
 သည်၊ သပ္ပိဘိကဇ္ဈာနေန၊ သပ္ပိဘိကချွန်ဖြင့်၊ ယာပေန္တိ၊ မျှကုန်၏။ တိဏ
 ဝိဇာတိဝိဇာနိ၊ မြက်မျိုးဖြစ်သောသလေးဆန်စသည်တို့ကို၊ ပက္ခိဝိတွာ၊
 ထည့်၍၊ ရန္တံ၊ ချက်သော၊ ဧတံဂေါယူသံ၊ ဤနွားနှို့ရည်ကို၊ နခါန္တိ၊ စေတား
 မသော်ကုန်၊ အကာရုဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်ကို၊ မာကိလမသိ၊ မပိုင်

၄၂ သဝဏ္ဏဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ပန်းစေ့နှင့်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုပန်း၊ ဆိုပြီး၍ကား၊ သောမဟာ၊ ဗြဟ္မာ၊ ထို
မဟာဗြဟ္မာသည်၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟ၊ ချီ၍၊ အဝကုဇ္ဇေ၊ အံသို့
မျက်နှာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝေရံ၊ ဗြဟ္မဒေဝထေရ်ကို၊ ဥပဒိသန္တော၊
ညွှန်းလိုကား၊ သောဟိတေ၊ ဗြဟ္မဏိဗြဟ္မဒေဝေါတိ၊ အာဒိ၊ သောဟိ
တေ၊ ဗြဟ္မဏိဗြဟ္မဒေဝေါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဗြဟ္မာဆို၏။
တတ္ထ၊ ထိုသောဟိစသောစကား၌၊ နိရူပမိကောတိ၊ နိရူပမိကောဟူသည်
ကား၊ ကိလေသာဘိသင်္ခါရကမဂုဏောပမိဝိရဟိတော၊ ကိလေသုပမိ
အဘိသင်္ခါရူပမိကမဂုဏူပမိမုကင်း၏။ အတိဒေဝပတ္တောတိ၊ အတိဒေဝ
ပတ္တောဟူသည်ကား၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ထက်၊ အတိဒေဝဘာဝံ၊ ကဲလွန်
သောနတ်၏အဖြစ်သို့၊ ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာတို့ထက်၊ အတိဗြဟ္မာဘာဝံ၊ ကဲလွန်
သောဗြဟ္မာ၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အနညပေါသီတိ၊ အနညပေါ
သီဟူသည်ကား၊ ဣမံအတ္တဘာဝံ၊ ဤမိမိအတ္တဘောကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား
၍၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ အတ္တဘာဝသောဝါ၊ အတ္တဘောကို လည်း
ကောင်း၊ သုတ္တဒါရဿဝါ၊ သားသွီးနှင့် တကွသော မယားကိုလည်း
ကောင်း၊ အပေါ သနတာယ၊ မွေးမြူခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
အနညပေါသီ၊ မွေးမြူအပ်သောသားမယားတပါးသောသူမရှိ၊ အာဟုနေ
ယျောတိ၊ အာဟုနေယျောဟူသည်ကား၊ အာဟုနိဗ္ဗာ၊ အဝေးမှဆောင်
အပ်သောဝိလဝန်ဝုတ္တိလံတို့အားပေးလှူအပ်သောအလှူကို၊ ပဋိဂ္ဂဗြိတံ၊
ခံယူခြင်းငှါ၊ ပုတ္တော၊ သင့်၏။ ဝေဒဂူသိ၊ ဝေဒဂူဟူသည်ကား၊ စတုမဂ္ဂ
သင်္ခါတေဟိ၊ လေးပါးသောမဂ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဝေဒေဟိ၊ ပညာတို့
ဖြင့်၊ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ဒုက္ခ၏အဆုံးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဘာဝိတတ္တောတိ၊
ဘာဝိတတ္တောဟူသည်ကား၊ အတ္တဝနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဘာဝေတွာဝဇေတွာ၊
သီလစသောကျေးဇူးတို့ဖြင့်ကြီးပွားစေ၍၊ ဌိတော၊ တည်၏။ အနုပလိတ္တော
တိ၊ အနုပလိတ္တောဟူသည်ကား၊ တဗျာဒိတိ၊ တဗျာအစရှိကုန်သော၊
လေပေဟိ၊ လိမ်းကျံခြင်းတို့ဖြင့်၊ အလိတ္တော၊ မလိမ်းကျံ၊ ဃာသေသနံ၊ ဣရိ
ယတိတိ၊ ဃာသေသနံဣရိယတိဟူသည်ကား၊ အာဟာရ ပရိယေသနံ၊
ဝမ်းစာရှာဖွေခြင်းကို၊ စရတိ၊ သွား၏။ နတဿပစ္ဆာနပုရတ္ထ မတ္တိတိ၊ န
တဿပစ္ဆာနပုရတ္ထ မတ္တိဟူသောဤပါဠိ၌၊ အတိတံ၊ လွန်ပြီးသည်ကို၊
ပစ္ဆာ၊ ပစ္ဆာဟူ၍၊ ပုရတ္ထ၊ ဆိုအပ်၏။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ကို၊ ပုရတ္ထံ၊
ပုရတ္ထဟူ၍၊ ပုရတ္ထ၊ ဆိုအပ်၏။ အတိတာနာဂတေသု၊ အတိတ်အနာဂတ်ဖြစ်
ကုန်သော၊ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂဝိရဟိတဿ၊ ဆန္ဒရာဂကင်းသည်

ဖြစ်၍၊ ပစ္ဆိမဝါ၊ နောက်အရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပုရတ္ထဝါ၊ ရှေ့အရှိသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သန္တောတိအာဒိသု၊ သန္တောဤသို့အစရှိသောပါဠိသို့၌၊ ရာဂ၊ ဒိသန္တတာယ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့မှငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္တော၊ ရာဂစသည်တို့မှငြိမ်း၏။ ကောဓရူမဝိဂမာ၊ ခိုက်ရန်မျက်ငြိုးဟူသောအဆိုးကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရူမော၊ ခိုက်ရန်မျက်ငြိုးအဆိုးကင်း၏။ ဒုက္ခာတာဝါ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနိဗ္ဗော၊ ဆင်းရဲမရှိ၊ ကတ္တရဒဏ္ဍာဒိနိ၊ တေဂင်ဌေးထွံကန်စသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ယူ၍၊ ဝိစရန္တောပိ၊ ထုည့်လည်ငြားသော်လည်း၊ ဝဓကစေတနာတာဝါ၊ သတ်လိုသောစေတနာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဒဏ္ဍော၊ ချအပ်သောထွံကန်ရှိ၏။ တသထာဝရေသုတိတ္ထေပန၊ တသထာဝရေသုဟူသောဤပါဠိ၌ကား၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်၊ တသနာမ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့၏ အတွင်းဖြင့်လန့်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်၏။ ဝိကာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသောရဟန္တာတို့သည်၊ ထာဝရာနာမ၊ ဂတိငါးပါးတို့၌လားခြင်းမရှိသောအားဖြင့်လည်း အမြဲတည်သော ပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်၏။ သတ္တပနသေခါ၊ သေပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့သည်ကား၊ တသတိ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့၏အတွင်းဖြင့်လန့်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ထာဝရာ၊ ဂတိငါးပါးတို့၌လည်းလားခြင်းမရှိသောအားဖြင့်အမြဲတည်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟူ၍လည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဘဇမာနာပန၊ သွင်းအပ်ကုန်သည်ရှိသော်ကား၊ ထာဝရပက္ခမေဝ၊ ထာဝရအရှိသောလျှင်၊ ဘဇန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ သောတျာဟုတိန္တိ၊ သောတျာဟုတိဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိဗြဟ္မဒေဝရဟန္တာသည်၊ တေ၊ သင်ပုဏ္ဏားမ၏၊ အာဟုတိ၊ ပူဇော်အပ်သောပါယာသတတ်ကို၊ ဘုဗ္ဗတု၊ တုဉ်းပေးစေသတည်း၊ ဝိသေနိဘူတောကိ၊ ဝိသေနိဘူတောဟူသည်ကား၊ ကိကေသသေနာယ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောစစ်သည်ဖြင့်၊ ဝိသေနော၊ ကင်းသော စစ်သည်ရှိသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ အနုဇောတိ၊ အနုဇောဟူသည်ကား၊ နိတ္တဏ္ဍော၊ တဏှာမရှိ၊ သုဘိလောတိ၊ သုဘိလောဟူသည်ကား၊ ဝိကာသဝဘိလေန၊ ရဟန္တာတို့၏ သီလဖြင့်၊ သုဘိလော၊ ကောင်းသောသီလရှိ၏။ သုပိမုတ္တပိတ္တောတိ၊ သုပိမုတ္တပိတ္တောဟူသည်ကား၊ ဗလပိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောပိမုတ္တိဖြင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ပိမုတ္တပိတ္တော၊ လွတ်သောပိတ်ရှိ၏။ ဩဃတိဏ္ဍန္တိ၊ ဩဃ

၄၄ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယထွ၊

တိဏ္ဍိဟူသည်ကား၊ စက္ကာဝရာ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဩစော၊ ဩစာတို့ကို၊
 တိဏ္ဍိကူးမြောက်သော ဗြဟ္မဒေဝရဟန္တာကို၊ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှအတိုင်း
 အရှည်ရှိသော၊ ကထာမဂ္ဂေန၊ သောဟိတေစသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊
 ဗြဟ္မာ၊ သဟံပဟိဗြဟ္မာသည်၊ ထေရဿ၊ ဗြဟ္မဒေဝမထေရ်၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေး
 ဇူးကို၊ ကထေန္တော၊ ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ အာယတနန၊ လုံ့လအားသစ်ခြင်း၌၊
 ဗြာဟ္မဏိ၊ ဝုဏ္ဏုမကံ၊ နိယောဇေသိ၊ တိုက်တွန်း၏၊ အဝသာနဂါထာပန၊
 အဆုံးဖြစ်သော တသ္မိပသန္နာစသောဂါထာကိုကား၊ သင်္ခတိကာရက
 ဟိ၊ သင်္ခါယနာတင်သခင်တို့သည်၊ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်၏၊ ပတိဋ္ဌပေသိ
 ဒက္ခိဏန္တိ၊ ပတိဋ္ဌပေသိဒက္ခိဏံဟူသည်ကား၊ စတုပစ္စယဒက္ခိဏံ၊ ပစ္စည်း
 လေးပါးဟူသောအတ္ထဝတ္ထုကို၊ ပတိဋ္ဌပေသိ၊ တည်စေ၏၊ သုခမာယတိ
 ကန္တိ၊ သုခမာယတိကံဟူသည်ကား၊ သုခါယတိကံ၊ နောင်အခါ၌ချမ်းသာ
 ကိုဆောင်တတ်သော၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ သုခဝိပါကံ၊ ကောင်းသော
 အကျိုးကို၊ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကိုရှက်ဆောင်တတ်သော၊ ဣဝိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော
 သုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတန္တိ၊ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ
 ဟူသည်ကား၊ လာမိကာ၊ ယုတ်မာသော၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ သဿ တဒိဋ္ဌိ
 သည်၊ ဣဒံနိစ္စန္တိ၊ ဣဒံနိစ္စံဟူသည်ကား၊ ကာယေန၊ ဗြဟ္မာကိုယ်အဖြစ်နှင့်၊
 သဟ၊ တက္က၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲသော၊ ဣဒံဗြဟ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤမိမိ၏တည်ရာဗြဟ္မဝံ
 ကို၊ နိစ္စန္တိ၊ မြဲ၏ဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဝုဝါဒိန၊ ဝုဝစသော ပုဒ်တို့သည်ကား၊
 တသေဝ၊ ထိုနိစ္စံဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနာနိ၊ ဝေဝစတို့တည်း၊
 တတ္ထ၊ ထိုဝုဝစသောပုဒ်တို့၌၊ ဝုဝန္တိ၊ ဝုဝဟူသည်ကား၊ ထိရံ၊ မြဲမြဲ၏၊
 သဿတန္တိ၊ သဿတံဟူသည်ကား၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်
 ရှားရှိ၏၊ ကေဝလန္တိ၊ ကေဝလံဟူသည်ကား၊ အာဇာနည်၊ မကျိုးမပျက်၊ သက
 လံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ အစဝနဓမ္မန္တိ၊ အစဝနဓမ္မံဟူသည်ကား၊ အစဝနသဘာဝံ၊
 ရတေခြင်းသဘောမရှိ၊ ဣဒံဟိနဇာယတိတိအာဒိသု၊ ဣဒံဟိ နဇာယတိ
 ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဣမသ္မိံဋ္ဌာနေ၊ မိမိတည်ရာဖြစ်သော ဤမဟာ
 ဗြဟ္မဝံ၌၊ ကောဝိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ဇာယနကောဝါ၊ ပဋိသန္ဓေန
 သော သူသည်လည်းကောင်း၊ ဖိယနကောဝါ၊ ဒိုသောသူသည် လည်း
 ကောင်း၊ မိယနကောဝါ၊ သေသောသူသည်လည်းကောင်း၊ စဝနကောဝါ
 ရွှေ့လျောသောသူသည် လည်းကောင်း၊ ဥပပစ္ဆနကောဝါ၊ အသစ်ဖြစ်

၉

၆-မြို့ဟူသံယုတ်-၁-ပဌမဝဂ်။

၆၂

သောသုသညံလည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံ၊ ထိုသို့ပဋိသန္ဓေနေခြင်းစသော
သဘောမရှိသည် ဟူ၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဝဒေ၊ ဆို၏။ ဣတောစပနညတိ၊
ဣတောစပနညံဟူသည်ကား၊ သဟကံယသ၊ ထိုမြို့ဟူအဖြစ်နှင့်တကွ
သော၊ ဣတောမြို့ဟူ၍၊ ဤပဌမဈာနမြို့ဟူသံထက်၊ ဥပ္ပရိ၊ အလွန်၊
အညံ၊ တပါးသော၊ နံသရဏံနာမ၊ ထွက်ပြောက်ရာမည်သည်၊ နတ္ထိတံ၊
မရှိပြီဟူ၍ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အသ၊ ထိုဗကမြို့ဟူအား၊ ထာမဂတော၊ အား
အစွမ်းသို့ရောက်သော၊ သသတဒဗ္ဗိ၊ သသတအယူသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်ဦးအုံး၊ ဧဝံဝါဒိ၊ ဤသို့သသတဟုအယူရှိ
သော၊ သောပန၊ ထိုဗကမြို့ဟူသည်ကား၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ တိသော၊ သုံး
ပါးကုန်သော၊ ဈာနဘူမိယသ၊ ဒုတိယ တတိယဈာန ဘုံတို့ကို လည်း
ကောင်း၊ စတ္တာရာမတ္ထ၊ မင်္ဂလေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရိယလေးနား
ဗိုလ်လေးပါးတို့ ဟူလည်းကောင်း၊ နဗ္ဗာနံ၊ နဗ္ဗာနံကိုလည်းကောင်း၊ ဣတံ၊
ဤသို့အမရှိသည်ဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပဋိဗာဟတိ၊ တားဖြစ်၏၊ ကဒါ၊
ပန၊ အဘယ်အခါ၌ကား၊ အသ၊ ထိုဗကမြို့ဟူအား၊ သာဒဗ္ဗိ၊ ထိုသသတ
အယူသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတံအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေး
တည်း၊ ပမဋ္ဌဏ္ဍာနဘူမိယံ၊ ပဌမဈာနဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တကာလေ၊ ဖြစ်သောအခါ၌၊
ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိယဏ္ဍာနဘူမိယံ၊ ဒုတိယဈာနဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တကာလေ၊ ဖြစ်
သော အခါ၌ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဧကေ၊ အချို့သောစရာတို့သည်၊
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကတြ၊ ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အနု
ပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော စကားတည်း၊ သေဗြဟ္မာ၊ ဤဗက
မြို့ဟူသည်၊ ဟေဠုပပတ္တိကောကိရ၊ အောက်အောက်တုံတုံ၌ပဋိသန္ဓေရှိ
သောမြို့ဟူဖြစ်သတတ်၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဘုရား၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အနုပ္ပန္နံ၊ မမြင်
မီ၊ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကသိဏပရိ
ကမ္ဘံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်တို့ကို၊
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အပနုတိနုဏ္ဍာနော၊ မယုတ်မလျော့သောဈာန်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ စတုတ္ထဏ္ဍာနဘူမိယံ၊ စတုတ္ထ ဈာန်
ဘုံ၌၊ ဝေဟပ္ပလမြို့ဟူသောကေ၊ ဝေဟပ္ပိလမြို့ဟူသံ၌၊ ပဉ္စကပ္ပသတံကံ၊
မဟာကင်္ဂါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အာပနံ၊ အသက်ကို၊ ဝပေတွာ၊
ယူ၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝေဟပ္ပိလမြို့ဟူသံ၌၊ ယာဝတောယုကံ၊
အသက် အတိုင်းအရှည် ပတ်လုံး၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဟေဠုပ ပတ္တိယံ၊
အောက်တတိယဈာန်ဘုံ၌ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောဈာန်ကို၊ ကတွာ၊

၄၆ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ပြု၍၊ တတိယဇ္ဈာနံ၊ တတိယဈာန်ကို၊ ပဏီတံ၊ မြတ်သော ဝေဒီဘော်ရှိ
အောင်၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ သုပကိဏ္ဍဗြဟ္မလောကေ၊ သုပကိဏ္ဍဗြဟ္မ
တံ၌၊ စတုသမ္ဘိကပ္ပံ၊ မ ဘာကပ်ခြောက်ဆယ်လေးကပ် အတိုင်းအရှည်ရှိ
သော၊ အာပသံ၊ အသက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တတ္ထံ၊ ထို
သုပကိဏ္ဍဗြဟ္မတံ၌၊ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊
အာဘဿရေ၊ အာဘဿရတံ၌၊ အဋ္ဌကပ္ပေ၊ ရှစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး၊ အာပသံ၊
အသက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအာဘဿရတံ၌
ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ပဌမဇ္ဈာနဘူမိပုဏ္ဏံ၊ ပဌမဈာန်
တံ၌၊ ကပ္ပါယုကော၊ အသက်၌၊ သုတကပ်လုံးအသက်ရှည်သောဗြဟ္မာသည်
ဟူတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ သော၊ ထိုဗကဗြဟ္မာသည်၊ ပဌမကာလေ၊
ထိုဘဝရှေးဦးဖြစ်သောကာလ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုဘူးသော
ကံကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တိဋ္ဌာနဉ္စ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အညာ
သိ၊ သိ၏၊ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်လျက်လည်း၊ ကာလေ၊ ကာလသည်၊ ဂစ္ဆန္တိ
ယေဝ၊ ရောက်လတ်သော်လျှင်၊ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံကို၊ ပရသမိတွာ၊ မေ့လျော့၍၊
သဿတမိတ္တိ၊ သဿတအယူကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ။

အဝိဇ္ဇာပတောတိ၊ အဝိဇ္ဇာဂတောဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ
နှင့်၊ ဂတောသမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ အညာတိ၊ မသိလေစွ၊ အန္တိဘူတော၊
ဘူကန်းအဖြစ်သို့ရောက်လေစွ၊ ယတြဟိနာမတိ၊ ယတြဟိနာမဟူသည်
ကား၊ ယောနာမ၊ အကြင်ဗကဗြဟ္မာမည်သည်လျက်၊ ဝက္ခတိတိ၊ ဝက္ခတိ
ဟူသည်ကား၊ ဘဏတိ၊ ဆိုသိ၏၊ ပန၊ ဝတ္တမေနိကာလအနက်ဖြစ်၊ ကောင်း
လျက်၊ ယတြောတိနိပါတယောဂေန၊ ယတြဟူသောနိပါတ်သဒ္ဒါနှင့် သွဉ်
ခြင်းကြောင့်၊ အနာဂတဝစနံ၊ ဝက္ခတိဟူသောအနာဂတ်သဒ္ဒါကို၊ ကတံ၊
ပြုတော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်အပ်သည်ရှိသော်လည်း၊ ဗကဗြဟ္မာ၊ ထို
ဗကဗြဟ္မာသည်၊ ယထာနာ၊ ဥပမာမသည်ကား၊ မဂ္ဂစောရော၊ ခရီးလမ်း၌
ခိုးသောသူသည်၊ ဧတယောပဟာယေ၊ နှစ်ချက် သုံးချက် ရိုက်နှက် ပုတ်
ခတ်ခြင်းတို့ကို၊ အဓိဝါသေန္တော၊ သည်းခံလျက်၊ သဟာယေ၊ အပေါ်
အပေါင်းတို့ကို၊ အနာဂိက္ခိတွာပိ၊ မပြောကြားမူ၍လည်း၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊
ပဟာရံ၊ ရိုက်နှက်ခြင်းကို၊ ပဟာရိယမာနေ၊ ရိုက်နှက် ပုတ်ခတ်သည်ရှိ
သော်၊ အသုကောစ၊ ဤမည်သော သူသည်လည်း၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ သဟာ
ယော၊ အပေါင်းအပေါ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာစိက္ခတိယထာ၊ ပြောကြား
သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပဒါနုပဒံ၊ ခြေရာ အစဉ်ကို၊

ပေက္ခန္တော။ ရှုကြည့်တော်မူလျက်။ ဖံ။ ငါ့ကို။ နိဗ္ဗိဒ္ဓိတုကာမော။ နှိပ်ငြင်း
 ဌာအလိုရှိတော်မူ၏။ ဣတိ။ ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်။ ဘိတော။ ကြောက်ရွံ့
 သည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ သဟာယေ။ အပေါင်း အပေါ်ဖြစ်သော
 ဗြဟ္မာ ဘုံကို။ အာရိက္ခန္တော။ ကြားလိုရကား။ နှိသတ္တတိတိအာဒိ။ နှိသတ္တ
 တိ ဤသို့အစရှိသောစကား။ ဘုံ။ အာဟာဗကဗြဟ္မာစသို့၏။ တဿ။ ထိုဂါထာ
 ၏။ အတ္ထော။ အနက်ကား။ ဘောဂေါတမ။ အရှင်ဂေါတမ။ ဗုညကမ္မာ။
 ကောင်းမှုကိုပြုကုန်သော။ မယံ။ နှိသတ္တတိစနာ။ ခုနစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်ကုန်
 သောငါတို့သည်။ တေနုဗုညကမ္မေန။ ထိုပြုအပ်သောကောင်းမှုကြောင့်။
 ဣမ။ ဤဗြဟ္မပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ။ ဖြစ်လာကုန်၏။ ဝဿဝတ္ထိနော။ မိမိအလိုနိုင်ငံ
 သို့လိုက်စေနိုင်ကုန်၏။ သယံ။ မိမိသည်။ အညေဝံ။ သူတပါးတို့၏။ ဝသေ။
 အလိုနိုင်ငံ၌။ အဝတ္ထိတွာ။ မလိုက်မူ၍။ ပဓေ။ သူတပါးတို့ကို။ အတ္တနော။
 မိမိ၏။ ဝသေ။ အလိုနိုင်ငံ၌။ ဝတ္ထေမ။ ဖြစ်စေနိုင်ကုန်၏။ ဧတိ။ ပဋိသန္ဓေ
 နေခြင်းကိုလည်း။ ကောင်း။ ဇရုဉ္စ။ အခြင်းကိုလည်း။ ကောင်း။ ဧတိတာ။ လွန်
 မြောက်ကုန်၏။ မယံနော။ ခုနစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်သောငါတို့သည်။ ဝေဒေ
 တိ။ ပညာဉာဏ်တို့ဖြင့်။ ဂတတ္တာ။ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေဒဂူတိ
 သင်္ချံ။ ဝေဒဂူဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတာ။ ရောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ။
 ဘုရားရှင်။ မယံ။ ငါတို့သည်။ အန္တိမာ။ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော။ ဗြဟ္မ။ ပပတ္တိ။
 ဗြဟ္မာအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းတည်း။ အသ္မာဘိ ဇေဗန္တိ စနာ အနေကာတိ။
 အသ္မာဘိ ဇေဗန္တိ စနာ အနေကာ ဟူသည်ကား။ အနေကစနာ။ များစွာ
 သော ဗြဟ္မာတို့သည်။ အဓေ။ ငါတို့ ခုနစ်ကျိပ် နှစ်ယောက်သားတို့ကိုး
 အဘိဇေဗန္တိ။ တောင့်တမြတ်နိုးကုန်၏။ အယံခေါဘင်္ဂဗြဟ္မာ။ ဤအရှင်ဗြဟ္မာ
 သည်။ မဟာဗြဟ္မာ။ တပါးသော ဗြဟ္မာတို့ထက် ကြီးမြတ်သောဗြဟ္မာ
 ဖြစ်၏။ အဘိဘူ။ ဗြဟ္မပြည်အစုံးကို နှိပ်နင်း၍ တည်၏။ အနဘိဘူတာ။
 သူတပါးတို့သည်မနှိပ်နင်းနိုင်။ အညဒတ္တ။ စင်စစ်။ ဒသော။ အလုံးစုံနှင့်မြင်
 နိုင်၏။ ဝသဝတ္ထိ။ အလိုသို့လိုက်စေနိုင်၏။ ဣဿရော။ အစိုးရ၏။ ကတ္တာ
 နိဇ္ဈိတာ။ လောကကိုပြုပြင် ဖန်ဆင်းတတ်၏။ သေဋ္ဌော။ အထူးသဖြင့် ကြီး
 မြတ်၏။ သမိတာ။ လူအပေါင်းကို စီရင်စေဘန်တတ်၏။ ဝဘိ။ လေ့ကျက်
 အပ်ပြီးသောဝဘိတော်ရှိ၏။ ဘူတာတဗျာနံ။ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော
 သတ္တဝါတို့၏။ ပိတာ။ အဘဖြစ်၏။ ဣတိဇေ။ ဤသို့။ ပတ္တန္တိ။ တောင့်တ
 ကုန်၏။ ပိဟေန္တိ။ ချစ်မြတ်နိုးလှ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။
 အနက်တည်း။ အထ။ ထိုရောအခါ၌။ နံ။ ထိုဗကဗြဟ္မာကို။ ဘဂဝါ။ ဘုရား

၄၈ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သခင်သည်။ အပ္ပဗ္ဗိတေန္တိ အာဒိ။ အပ္ပဗ္ဗိတေံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားစကားတော်၌၊ ဧတန္တိ၊ ဧတံဟူ
 သည်ကား၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗကဗြဟ္မာ၊ ယံတွံ၊ အကြင်သင်သည်၊ ဣမ၊ ဤဗြဟ္မာတို့၌၊
 တာ၊ သင်၏၊ အာယံ၊ အသက်ကို၊ ဘိဗ္ဗာန္တိ၊ ရှည်၏ဟူ၍၊ မညတိ၊ ထင်မှတ်၏၊
 ဧတံ၊ ဤသင်၏အသက်သည်၊ အပ္ပံ ပရိတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသာတည်း၊
 သတံ သဟဿာနံ နိရုဇ္ဈာနန္တိ၊ သတံ သဟဿာနံ နိရုဇ္ဈာနိဟူသည်
 ကား၊ နိရုဇ္ဈာနဂဏနာယ၊ နိရုဇ္ဈာနအရေအတွက်ဖြင့်၊ သတသဟဿာနိရုဇ္ဈာ
 နိဟူသည်ကား၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှ၊ နိရုဇ္ဈာနတ
 သိန်းအရေ အတွက်ရှိသော၊ အာယံ၊ အသက်ကို၊ အဝသိဋ္ဌန္တိ၊ ကြွင်း
 သောအသက်ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏၊ အနန္တ
 ဒဿိ ဘဂဝါ ဟမေသိ၊ အနန္တ ဒဿိ ဘဂဝါ ဟမေသိ ဟူသည်ကား၊
 ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်၊ ဘုရား၊ ကိုယ်တော် ဘုရားတို့သည်၊ အနန္တဒဿိ
 အဆုံး မရှိသော ဥဿု တရားကို အကြွင်း မရှိသော အားဖြင့် ငါမြင်၏၊
 ဇာတိအာဒိနိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပါတိ ဝတ္ထော၊ ငါ
 လွန်မြောက်တော်မူ၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ကိံ မေသုရာ
 ဏန္တိ၊ ကိံ မေသုရာလံဟူသည်ကား၊ တွံ၊ ကိုယ်တော်ဘုရားသည်၊ ယဒိ
 အနန္တ ဒဿိ၊ အကြွင်း မရှိသော ဥဿု တရားကို အကြွင်း မရှိသော
 အားဖြင့် တကယ် မြင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသန္တိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 မယံ၊ ငါ၏၊ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောအလှူအထုတ်လကျင့်ဝတ်သည်၊ ကိံ၊
 အသို့နည်း၊ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ မေ၊ ငါအား၊ အာရိက္ခ၊ ကြားဘိလော၊
 ဝတသိလဝတ္ထန္တိ၊ ဝတသိလဝတ္ထံဟူ၍၊ သိလမေဝ၊ သိလကိုသာလျှင်၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယမဟံဝိဇ္ဇာတိ၊ ယမဟံဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ယံ၊
 အကြင်အကြောင်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ကလိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇာနယျံ၊ သိလို၏၊ တံ၊ ထို
 အကြောင်းကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာရိက္ခ၊ ကြားဘိလော၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
 ဝဒတိ၊ ဗြဟ္မာဆို၏၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဗကဗြဟ္မာအား၊ အာ
 ရိက္ခန္တော၊ ကြားလိုရကား၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ယံတွံ၊ အပါယေသိ
 တိအာဒိ။ ယံတွံ၊ အပါယေသိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ တဏှိ၊ ထိုဘုရားဟောတော်ပါဠိတော်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
 ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ကိရေ၊ ရှေးဦးအံ့၊ ဧသ၊ ဤဗကဗြဟ္မာ

သည်။ ကုသစာရေ။ အမျိုးအိမ်၌ နိဗ္ဗတ္တောတွာ ဖြစ်၍၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်
 တို့၌၊ အဝေဒိနံ၊ အပြစ် ဘိုးဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဇာတိဇရာမရဏဿ၊ ဇာတိဇရာမရ
 ဏန္တိ၊ အန္တိ၊ အဆုံး ဘိုးကရိဿ၊ မိဘိ၊ ငါပြုအံ့ဟု၊ နိက္ခမ္မ၊ လူ့ဘောင်မှထွက်
 ၍၊ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရေ နန်း၊ အပြစ် ဘိုးပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရေ နန်းပြု၍၊ သမာ
 ပတ္တိယော၊ လောကီသမာပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တောတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အဘိညာပါ
 ဒကဏ္ဍာနဿ၊ အဘိညာဉ် အခြေဖြစ်သော စတုတ္ထ ဈာန်ကို၊ လာဘီ၊ ရ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂင်္ဂါတိ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ ပဏ္ဍသလံ၊ သစ်ရွက်မိုး
 သောကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ တန်ဆင်း၍၊ ဈာနရတိယော၊ ဈာန်ဟူသော
 ဓမ္မလျော်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိဘိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ကား၊ ကာ
 လေနကာလံ၊ မှန်ခါရန်ခါ၊ သတ္တဝါဟာ၊ ထွန်းကုန်သည်တို့သည်၊ ပဉ္စဟိ
 သကဋသကတဟိ၊ ထွန်းငါးရာတို့ဖြင့်၊ မရုကန္တာရံ၊ မရုကန္တာရသို့၊ ပဋိ
 ပဇ္ဇန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ မရုကန္တာရေပန၊ ပေါ်ရောက်နိုင်ခဲ့သောသစ်ခရီး၌ကား
 ဒိဝါ၊ နေ၌၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နသတ္တားမတတံ၊ နိုင်ကုန်၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊
 ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပုရိမသကဋသ၊
 ရှေ့ဆုံးထွန်း၏၊ အပ္ပယုဂေ၊ အပြီးသမ်းပိုး၌၊ ယုတ္တဗလိဗဒ္ဓါ၊ ကသောန္တား
 ကြီးတို့သည်၊ ဂန္တု၊ ဂန္တု၊ သွားကုန်သွားကုန်စဉ်၊ နိဝတ္တိတွာ၊ လည်
 ၍၊ ဂတမဂ္ဂါတိ၊ မရခါ၊ လသောခရီးသို့ရှေးရှုကုန်သည်၊ အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်
 ၍၊ သဗ္ဗသကဋာနိ၊ ထွန်းငါးရာအဆုံးတို့သည်၊ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊
 နိဝတ္တိတွာ၊ လည်ကုန်၍၊ အရဏေ၊ အရုဏ်သည်၊ ဥဂ္ဂတေ၊ တက်သည်
 ရှိသော်၊ နိဝတ္တိတဘဝံ၊ ပြန်လည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနိံ၊ သုသိကြကုန်၏၊
 တေသဉ္စ၊ ထိုကုန်သည်တို့အားလည်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကန္တာရံ၊ ကန္တာ
 ရာကို၊ အဘိက္ကမနဒိဝသော၊ လွန်မည်နေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အဆုံးရုံသော၊ ဒါရုဒကံ၊ ထင်းရေသည်၊ ပရိက္ခိတံ၊
 ကုန်ခဲ့၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဂေါဏေ၊ နွားတို့ကို၊ စက္ကေသု၊
 ထွန်းဘိန်းတို့၌၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်ကုန်၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သကဋန္တံ၊
 ယံ၊ ထွန်းရိပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိံ၊ သုအိပ်ကုန်၏၊ တာပသော
 ဝိ၊ ရှင်ရသေ့သည်လည်း၊ ကာလသေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ပဏ္ဍသလံ၊
 တော၊ သစ်ခင်းမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဏ္ဍသလံ၊ သစ်ခင်းတံခါးအနီး
 ၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေထွက်၊ ဂင်္ဂံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကို၊ ဩလောကယမာနေ၊ ဩည
 သည်ရှိသော်၊ မဟတာဥဒကောဗောနံ၊ များစွာသောရေအရဖြင့်၊ ပူရယမာ

၅၀ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

နံ၊ ပြည့်သူက်၊ ပဝတ္တိတမဏိက္ခန္ဓံ ဝိယ၊ လိဋ်သောပတ္တုမြားတုံးကဲ့သို့၊ အာ
 ဂန္ထိန္ဒံ၊ လာသော၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကြီးကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်သလျှင်ကတည်း၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်၊ စိန္တေသိ၊ ကြံဆင်ခြင်၏၊ ကိ၊ စိန္တေသိ၊ အသပ်သို့
 ကြံဆင်ခြင်သနည်း၊ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလူ့ဘောင်၌၊ ဝေဇ္ဇပဿ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ မရရောဒကဿ၊ ချိုမြိန်သောမေ့ကို၊ အလာဘောနံ၊ မရခြင်း
 ကြောင့်၊ ကိလိဿမာနာ၊ ပင်ပန်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 အတ္တိနုခေါ၊ ရှိကုန်ပြီးသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ သော၊ ထိုရှင်
 ရသေ့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်၊ မရကန္တာရေ၊
 သဲခရီး၌၊ တံသတ္ထံ၊ ထိုထွန်းကုန်သည်အပေါင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣမေ
 သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါ တို့သည်၊ မာနဿန္တာတိ၊ မပျက်စေကုန် လင့်ဘု၊
 ဣတော၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်မှ၊ မဟာဥဒကက္ခန္ဓာ၊ များစွာသော ရေအစုသည်၊
 ဘဇ္ဇိတွာ၊ ပြတ်၍၊ မရကန္တာရေ၊ သဲခရီး၌၊ သတ္ထာဘိရခေါ၊ ထွန်းကုန်သည်
 တို့သို့ ရှေးရှု၊ ဂန္ထိတု၊ သွားစေသား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိညာ စိတ္တေန၊ အ
 ဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာသိ၊ သောက်တည်၏၊ စိတ္တုပ္ပါဒေန၊ အဘိညာဉ်
 စိတ်ဖြစ်သည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မာတိကာရှုဉ္ဇံ ဝိယ၊ မြောင်းဖြင့်တင်သကဲ့
 သို့၊ ဥဒကံ၊ ဂင်္ဂါ၊ ရေသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသဲခရီးသို့၊ အဂမာသိ၊ စီးသွား၏၊
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဥဒကသဒ္ဓေန၊ ရေသံကြားသဖြင့်၊ ဝုဠာယ၊ ထကုန်
 ၍၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဟဠတုဠာ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်၊
 နှာယိတွာ၊ ချိုးကုန်၍ လည်းကောင်း၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်ကုန်၍ လည်း
 ကောင်း၊ ဂေါဇာပိ၊ နွားတို့ကိုလည်း၊ ပါယေတွာ၊ ရေတိုက်ကုန်၍၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဣတ္ထိ၊ တဌာနံ၊ အလိုရှိရာ အရပ်သို့၊ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏၊
 သက္ကာ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ဗြဟ္မုနေ၊ ဗကဗြဟ္မာမင်း၏၊ တံပုဗ္ဗကမ္ဘံ၊ ထို
 ရှေးပြတူးသောက်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလျက်၊ ပဌမံဂါထံ၊ ယံတွံ အ
 ပါယေသိအစရှိသောရှေးဦးဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
 ထာ၌၊ အပါယေသိတိ၊ အပါယေသိဟူသည်ကား၊ ပါယေသိ၊ သောက်ဘူး
 ပေါ်ပြီး၊ အကာရာ၊ အအက္ခရာ၊ သည်၊ နပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း၊ စာမ္ပနိ
 တိ၊ စာမ္ပနိဟူသည့်ကား၊ ဂိဓေ၊ နွေလအခါ၌၊ သမ္ပရေတေတိ၊ သမ္ပရေတေ
 ဟူသည်ကား၊ ဂိမ္မာတပေန၊ နွေလအခါအပူဖြင့်၊ ဖုဠေ၊ တွေ့ခြင်းသို့၊ ဒေ၊ န
 ဂတေ၊ ရောက်ကုန်သော။ ။

အပရသ္မိံ သမယေ၊ အခါတပါး၌၊ တာပသော၊ ရှင်မုသေ့သည်၊
 ဂင်္ဂါတိရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ ပဏ္ဏသလံ၊ သင်္ခမ်းကို၊ မာပေတွာ၊ ဘန်ဆင်း

၍၊ အညဂါမကံ၊ ရွာဇယံတရုကို၊ နိဿာယ၊ အဂ္ဂိပြု၍၊ ဝသတိ၊ နေ၏။ တေန
စသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ တံဂါမံ၊ ထိုရွာကို၊
ပဟရိတွာ၊ တိုက်ဖျက်ကုန်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌၊ သာရံ၊ ကောင်းမွန်သောဥစ္စာ
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ လုံ့လကုန်၍၊ ဂါဝိယေဝ၊ နွားအပေါင်းတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
ကရမရေစ၊ သန့်လက်ရတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ တမ်းဆီးသိမ်းယူ
ကုန်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဂါဝိယိ၊ နွားတို့သည်လည်း၊ သနခါဝိ၊ ခွေးတို့
သည်လည်း၊ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်း၊ မဟာဝိရဝံ၊ သည်းတန်စွာမြည်
တမ်းဟစ်ကြော်ခြင်းကို၊ ဝိရဝန္တိ၊ မြည်တမ်းဟစ်ကြော်ကုန်၏။ တာပ
သော၊ ရှင်ရသေ့သည်၊ တံသဒ္ဓံ၊ ထိုမြည်တမ်းဟစ်ကြော်သောအသံကို၊
သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဧတံ၊ ဤမြည်တမ်းဟစ်ကြော်သောအသံကား၊ ကိံနုခေါ၊
အသို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ မနုဿာနံ၊
လူတို့အား၊ ဘယံ၊ ဘေးဘျင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ ထိ၍၊
မယိ၊ ငါသည်၊ ပဿန္တေ၊ ကြည့်မြင်စဉ်၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့
သည်၊ မာနဿန္တူတိ၊ မပျက်စေကုန်လင့်ဟု၊ အဘိညာ ပါဒကဏ္ဍာနံ၊
အဘိညာဉ် အခြေဖြစ်သောစတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဗ္ဗိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဝုဠာ
ယ၊ ဈာန်မှထ၍၊ အဘိညာပိတ္တေန၊ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့်၊ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့
၏၊ ပဗ္ဗိပထေ၊ တူရုခရီး၌၊ စတုရဂီနိံ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော၊ သေနံ၊ စစ်သည်
ကို၊ မာပေသိ၊ ဘန်ဆင်း၏။ ကမ္မသန္တံ၊ လေးစစ်အင်စီရင် ကျင်းပခြင်းကို၊
အာဂစ္ဆန္တော၊ လာကုန်သော၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ဒိလ္လာ၊ မြင်ကုန်၍၊
ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အာဂတောမညေ၊ လာချေရောင်တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့
မှတ်၍၊ ဝိလောပံ၊ တိုက်ဖျက်လုယက်ခဲ့သောဥစ္စာကို၊ ဆဇေတွာ၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍၊
ပက္ကမိံသု၊ ပြေးလေကုန်၏။ တာပသော၊ ရှင်ရသေ့သည်၊ ယံ၊ အကြင်ဥစ္စာ
သည်၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်၊
တဿဝ၊ ထိုဥစ္စာရှင်အားသာလျှင်၊ ပောတု၊ ဖြစ်စေသား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အမိဠာသိ၊ မိဠာန်၏၊ တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်၊ တထေဝ၊ ထိုမိဠာန်သည်အတိုင်း
သာလျှင်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ သောတ္ထိဘာဝံ၊
ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သတ္တာ၊ ထူးချွန်သခင်သည်၊ တဿ၊
ထိုဗကဗြဟ္မာ၏၊ ဣဒံပိပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ဤရှေးပြုဘူးသောကောင်းမှုကံကဲ့သို့လည်း၊
ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူချက်၊ ဒုတိယံဂါထံ၊ ယံဇဏိကုလသတ္ထိံ၊ စသော
ဒုတိယဂါထာ ကို၊ အဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဂါထာ၌၊ ဇဏိ
ကုလသတ္ထိန္တိ၊ ဥဏိကုလသတ္ထိံ ဟူသည်ကား၊ ဂင်္ဂ၊ ဝိ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ ဂယု

၅၂ သင်္ဂါယနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယဇ္ဇ၊

ကံနိယမာနန္တိ၊ ဂယကံနိယမာနံဟူသညကား။ ဂဟေတွင်းလုယက်သိမ်းယူ၍ နိယမာနံ၊ ဆောင်လေသည်ရှိသည်။ ကရေမရံ၊ လူ့လက်ရံတမ်းခမ်း၍၊ နိယမာနံ၊ ဆောင်အပ်သည်ရှိသည်။ ဣတိပိအတ္ထော ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗျောသိအပ်၏။ ။

ပုနးတဖနံ၊ ဧကသ္မိံသမယေ။ အခါတပါး၌ ဥပရိဂင်္ဂါဝါသိကံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ညာကနေသော၊ ဧကံကုလံ၊ တဦးသောအမျိုးသည်။ ဟေဋ္ဌာဂင်္ဂါဝါသိကေန၊ ဂင်္ဂါမြစ်အကြောကနေသော၊ ကုလေန၊ အမျိုး၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မိတ္တသန္တံကတွာ၊ မိတ်ဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့ကြ၍၊ နာဝါသဗ္ဗာရံ၊ လှပောင်ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ကြ၍၊ ဗဟုခါဒနိယံစေတ။ ယျားစွာသော ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂန္ဓမာလာဒိနိစ၊ နံသာပန်းစသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဂင်္ဂါသောတေန၊ ဂင်္ဂါမြစ်ရေအယဉ်ဖြင့်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ခါဒမာနာ၊ ခဲကုန်လျက်၊ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ဝါးကုန်လျက်၊ နစ္ဆန္တာ၊ ကကုန်လျက်၊ ဂါယန္တာ၊ သီကုန်လျက်၊ ဒေဝိမာနေန၊ နတ်မိမာန်ဖြင့်၊ အာဂစ္ဆန္တာပိယ၊ သွားလာကုန်သကဲ့သို့၊ ဗလဝသောမနဿာ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂင်္ဂေယျကော၊ ဂင်္ဂေယျကအမည်ရှိသော၊ နာဂေါ၊ နဂါးသည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ မယိ၊ ငါ၌၊ သညံပိ၊ ရှိ၏ဟူသောအမှတ်ကိုမျှလည်း၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ နေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ သမုဒ္ဓမေဝ၊ မဟာသမုဒ္ဓရသို့သာလျှင်၊ ပါပေဿာမိ၊ ရောက်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ မာပေတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဗ္ဗိမော၊ နှစ်ဖြာ၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲ၍၊ ဥဠာယ၊ ထလတ်၍၊ ပဏံကတွာ၊ ပါးပျဉ်းဟုဖြန့်၍၊ သုသုကာရံ၊ ရှူးရှူးဟူသော အသံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဗုဠာသိ၊ တည်၏၊ မဟာစနော၊ လူများသည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဘိတော၊ ရွံ့ကြောက်ရကား၊ ပိဿရံ၊ လန့်သောအသံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တာပသော၊ ရှင်ရဲသေသည်၊ ပဏ္ဏာသလသယံ၊ သင်္ခမ်း၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ဂါယန္တာ၊ သီကုန်လျက်၊ နစ္ဆန္တာ၊ ကကုန်လျက်၊ သောမနဿာ၊ တာ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်၍၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ ဘာယရဝံ၊ ကြောက်လန့်သောအသံကို၊ ဝေဝိသု၊ ဟစ်ကြော်မည်တမ်းကုန်၏၊ ကိန္နု၊ ခါတိ၊ အကြောင်းအသို့နည်းဟူ၊

အာဂစ္ဆန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်၊ နာဂရေဇံ၊ နဂါးမင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊

၆-ဗြဟ္မသီယုတ်-၁-ပဌမဝဂ်။

၅၃

မယီ၊ ငါသည် ဗလန္တေ မြင်စဉ်၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မနုဿန္တံ၊
 တိ၊ မပျက်စေကုန်သတည်းဟု။ အဘိညာပါဒကဏ္ဍာနံ၊ အဘိညာဉ်အခြေ
 ဖြစ်သောစတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ အတ္တဘာဝံ၊ ကိုယ်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဇာတိတွာ၊ စွန့်၍၊ သုဗန္ဓဝဏ္ဏံ၊ ဂဠုန်သဏ္ဌာန်ကို၊ မာပေတွာ၊ တန်
 ဆင်း၍၊ နဂရာဇဿ၊ နဂါးမင်းအား၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ နဂရာဇာ၊ နဂါး
 မင်းသည်၊ ဘိစော၊ ကြွောက်လန့်ရကား၊ ဗဏံသံဟရိတွာ၊ ပါးပျဉ်ကိုရ၍၊
 ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ပဝိ၊ ဌာ၊ ရုတ်လေ၏။ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ သောတ္ထိ
 ဘာဝံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ပါဝုဏ်၊ ချောက်၏။ သတ္တဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊
 တဿ၊ ထိုဗကဗြဟ္မာ၏။ ဣဒ္ဓိပဗ္ဗကမ္မံ၊ ဤရှေးပြုဘူးသော ကောင်းမှုကို
 လည်း၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလျက်၊ တတိယဂါထံ၊ ဂင်္ဂါယသောတသ္မိံ
 စသော တတိယဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတတိယ
 ဂါထာ၌၊ လုဒ္ဓနာဘိ၊ လုဒ္ဓနဟူသည်ကား၊ ဒါရုဏန၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊
 မနုဿကဗျာတိ၊ မနုဿကဗျာဟူသည်ကား၊ မနုဿကာမတာယ၊ လူတို့
 ကိုညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်လိုသည်အဖြစ်ဖြင့်၊ မနုဿ၊ လူတို့ကို၊ ဝိဟေဋ္ဌတု
 ကာမတာယ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အပရေသ္မိံသမယေ၊ အခါ
 တပါး၌၊ ယေ၊ ဤဗကဗြဟ္မာသည်၊ ဣဒ္ဓိပဗ္ဗန္တံ၊ ရေသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရေသေ့ရဟန်းပြု၍၊ ကေသဝေါနာမ၊ ကေသဝအမည်ရှိသော၊
 တာပသော၊ ရှင်ရေသေ့သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ
 ၌၊ အမှောက်ငါတို့၏၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ကပ္ပေါနာမ၊
 ကပ္ပအမည်ရှိသော၊ မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်၊ ကေသဝဿ၊ ကေသဝ
 ရှင်ရေသေ့၏၊ ဗဒ္ဓစရော၊ ထံရင်းဆည်းကပ် အမြဲစပ်သော တရားစည်တီး
 သောသူသည်၊ အန္တေ ဝါသိကော၊ ဆရာ လက်ပါးနေ အန္တေ ဝါသိက
 တပည့်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာစရိယဿ၊ ကေသဝဆရာ၏၊ ကိံကာရ
 ပဇ္ဇိဿာမိ အဘယ်အမှုကိုပြုရအံ့နည်းဟု ဆိုသောစကားရှိသော၊ မနာပ
 စာရိ၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နံ၊ အဆင်အမြင်
 ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အတ္တစရော၊ အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်သောသူသည်၊
 အာဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကေသဝေါ၊ ကေသဝရှင်ရေသေ့သည်၊ တေန၊ ထိုကပ္ပ
 မည်သော တပည့်နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ဝသိဝံ၊ နေခြင်းငှါ၊ နသတ္တောတိ၊
 မတကုန်ငြိမ်းတံ၊ ထိုကပ္ပမည်သော တပည့်ကို၊ နိဿာယေဝ၊ ဖြစ်သောလျှင်၊
 ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။ သတ္တဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။

၅၄ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တဿ။ ထိုဗကဗြဟ္မာ၏။ ဣဒဗ္ဗိဝုဗ္ဗကဗ္ဗံ။ ဤရှေးပြုဘူးသောကောင်းမှုကံကို
လည်း။ ဒေသန္တော။ ပြီးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍ စတုတ္ထံ ဂါထံ။ ကပ္ပေါစဗဒ္ဓ
စံရောစသောစတုတ္ထဂါထာကို။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ။ ထိုစတုတ္ထ
ဂါထာ၌။ ဗဒ္ဓစရောတိ။ ဗဒ္ဓစရောဟူသည်ကား။ အန္တဝါသိကော။ ဒ။ နီးနေ
တပည့်သည်။ သော။ ထိုကပ္ပလုလင်သည်။ ဇေဋ္ဌန္တဝါသိကော။ အန္တ
ဝါသိကတပည့်ကြီးသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ သမ္ပန္နိန္ဒြိယန္တံ။ ဝတိနံအမညန္တိ
သမ္ပန္နိန္ဒြိယန္တံ။ ဘိနံအမညံ ဟူသည်ကား။ ဗြဟ္မေ။ ဗကဗြဟ္မာ။ တေနသမယေ
န။ ထိုအခါ၌။ သောအဟံ။ ထိုငါဘုရားသည်။ အဟံ။ ဤသူကား။ သမ္ပာယုဒ္ဓိ
မာ။ ကောင်းသောသညာရှိပေစွ။ ဝတသမ္ပန္နော။ အကျင့်သိလန့်ငြိည့်ရုံ ပစ္စ
ဇ္ဈာတိဇံ။ ဤသို့။ မညမာနော။ အောက်မေ့အပ်သော။ ကပ္ပေါ။ ကပ္ပအမည်
ရှိသော။ တဝ။ သင်ဗြဟ္မာ၏။ အန္တဝါသိကော။ အနီးနေ တပည့်သည်။
အဟောသိ။ ဖြစ်ဘူးပြီ။ ဣ ဘိ။ ဤအနက် ဘိ။ ဒေသတိ။ ပြုစွဲ။ အညေဝိဇာနာ
သိဘိ။ အညေဝိဇာနာသိဟူသည်ကား။ တွံ။ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်။
ကေဝလံ စင်စစ်။ မဉ္ဇမေဝ။ အကျွန်ုပ်အားသာလျှင်။ နဇာနာသိ။ သိတော်
မူသည် မဟုတ်ပေ။ အညေဝိ။ သူတပါးတို့ကိုလည်း။ ဇာနာသိ လေဝ။
သိတော်မူပေသည်သာလျှင်တည်း။ တထာဟိဗုဒ္ဓေါတိ။ တထာဟိဗုဒ္ဓါ
ဟူသည်ကား။ တထာဟိ။ ထိုသို့သိမြင်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်
သာလျှင်။ တွံ။ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓေါ။ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို
သိတော်မူသောသဗ္ဗညုတဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။
ဗုဒ္ဓေါ။ အလုံးစုံသောတရားတို့ကိုသိတော်မူ၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဇာနာ
သိ။ သိတော်မူ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။
တထာဟိတျာယံဇလိတာနုဘာဝေါတိ။ တထာဟိတျာယံဇလိတ။ နုဘာ
ဝေါဟူသည်ကား။ ယသ္မာစ။ အကြင်ကြောင့်လည်း။ တွံ။ ကိုယ်တော်မြတ်
ဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓေါ။ ဗုဒ္ဓ-ညင်တော်မူ၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တေ။ ကိုယ်
တော်မြတ်ဘုရား၏။ ဇလိတော။ ထွန်းတောက်ပသော။ အယံအာနုဘာ
ဝေါ။ ဤတန်ခိုးအာနုဘော်တော်သည်။ ဩဘာသယံတိဋ္ဌတိတိ။ ဩဘာ
သယံတိဋ္ဌတိ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗံ ဗြဟ္မ လောကံ။ ဗြဟ္မပြည် အလုံးကို။
ဩဘာသယန္တော။ ထွန်းတောက်ပလျက်။ တိဋ္ဌတိ။ တည်တော်မူ၏။
စတုတ္ထံ။ လေးချက်မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေပဉ္စမသုတ်၌။ တေဇောဓာတု သမာပဇ္ဇိတွာတိ။ တေဇော
ဓာတုသမာပဇ္ဇိတွာဟူသည်ကား။ တေဇောကသိဏပရိကမ္ဘံ။ တေဇော

ကသိုဏ်းလျှင်အင်္ဂုရှိသော ပရိကမ္မဈာန်ကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ ပါဒ
ကန္တာနတော၊ ပါဒကဈာန်မှ။ ဝုဠာယ၊ ထင်တော်မူ၍။ သရိရတော၊ ကိုယ်
တော်မှ။ ဇာလာ၊ မီးလျှံတို့သည်။ နိက္ခမန္တံ၊ ထွက်စကုန်သတည်းဟု။
အမိဋ္ဌ ဟန္တော၊ အမိဋ္ဌာန်သည် ရှိသော်။ အမိဋ္ဌာန စိတ္တာနု ဘာဝေန၊
အမိဋ္ဌာန် သမိတ်၏အနုဘော်ဖြင့်။ သကလသရိရတော၊ အလုံးစုံသော
ကိုယ်တော်မှ။ ဇာလာ၊ မီးလျှံတို့သည်။ နိက္ခမန္တံ၊ ထွက်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤ
အခြင်းအရာဖြင့်၊ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်ကို။ သမာပဇ္ဇောနာမ၊ ဝင်
စားတော်မူသည်မည်သည်။ အဟ၊ သိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ
ဖြင့် သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စားတော်မူ၍။ တသ္မိ၊ ဗြဟ္မလောကတိ၊ တသ္မိ၊ ဗြဟ္မ
လောကဟူသောဝုဒ်၌။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်။ ယေရော၊ အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်သို့။ အဂမာသံ၊ ကြွတော်မူ
သနည်း။ ယေရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏။ တေဇောဓာတု၊
တေဇောဓာတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စားတော်မူ၍။ တသ၊ ဗြဟ္မ၊ နော၊ ထို
ဗြဟ္မာ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ နသိန္ဒိ၊ နတော်မူသော။ တထာဂတံ၊ ဘုရားရှင်
ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အပံ၊ ဤဗြဟ္မာကား။ အဗ္ဗိ၊ ဝိပုဂ္ဂလော၊ ရိုးတွင်းချင်ဆီ
ရောက်အောင် သိုးဗေက် အပ်ကောင်းသည့် ဝုဂ္ဂိုလ်တည်း။ မယာဝိ၊ ငါ
သည်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤဗြဟ္မပြည်သို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာ
အကြံသည်။ အဟောသံ၊ ကိရေ၊ ဖြစ်သတတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဂမာ
သိ၊ ကြွတော်မူသတည်း။ သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သောအရှင်မဟာကဿပ
အရှင်မဟာ ကပ္ပိနရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်တို့၏။ ဂမနေဝိ၊ ကြွတော်မူရာ၌လည်း
သေဝန်လော၊ ဤနည်းအတူပင်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သောဗြဟ္မာ၊ ထို
ဗြဟ္မာသည်။ တထာ ဂတဿ စေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း။
တထာဂတ သာဝကာနဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရား တပည့် သားတို့၏ လည်း
ကောင်း။ အာနုဘာဝံ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်သည်ရှိသော်။
ဝိနယံ၊ အဆုံးအမသို့။ ဥပဂန္တုံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သည်သာ
လျှင်တည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သောသန္နိပါတော၊ ထိုအစည်းအဝေး
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿတထာဂတဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏။ သရိရ
တော၊ ကိုယ်တော်မှ။ ဥဂ္ဂတဇာလာ၊ တက်လတ်သော အလျှံတို့သည်။
သကလဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်အလုံးကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ အဇဇာ
ကာသေ၊ အဇဇာကောင်းကင်အပြင်၌။ ပက္ခန္ဓာ၊ ပျံလေကုန်၏။ တာဝပန၊
ထိုအလျှံ အရောင်တို့သည်ကား။ ဆဗ္ဗဏ္ဏံ၊ ရောင်ခြည် ခြောက်သွယ်တို့

၅၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာခနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာဂတသာဝကသန်၊ ဘုရားတပည့်သား
တော်တို့၏၊ အာဘာ၊ အရောင်တို့သည်၊ ပကတိဝဏ္ဏဝေ၊ ပြကတေ၊ သော
အဆင်းတို့သာတည်း၊ ပဿသိတိတိဝဏ္ဏန္တိ၊ ပဿသိတိတိဝတ္တံဟုသည်
ကား၊ ဣမသ္မိ၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဤဗြဟ္မပြည်၌၊ အည ဗြဟ္မ သရီရ၊ ဝိမာနာ
လင်္ကာရာဒိနံ၊ တပါးသော ဗြဟ္မာတို့၏ ကိုယ်ရောင် ဝိမာန်ရောင် အဝတ်
တန်ဆာရောင်စသည်တို့၏၊ ပတာ၊ အရောင်အဆင်းတို့ကို၊ အတိတ္တသန်၊ ကဲ
လွန်သွင်းမိုးသော၊ တဂတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပတာဿရံပဘံ၊ ပြီးပြီးပြန် သာ
ရောင်ခြည်တော်ကို၊ ပဿသိ၊ သင်မြင်၏၊ လာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏ ကိ၊ မေး
၏၊ နမေမာရိသဿဒိဋ္ဌိတိ၊ နမေမာရိသဿဒိဋ္ဌိ ဟူသည်ကား၊ မာရိသ၊
အရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ ဣဝဂန္တံ၊ ဤဗြဟ္မပြည်သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊
စွမ်းနိုင်သော၊ အညော၊ တပါးသော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည် လည်းကောင်း၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍၊
ပုရေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ယာသဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်အယူဟူသောဒိဋ္ဌိသည်၊ မေ၊ ငါ
အား၊ အာဟု၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ မေ၊ ငါအား၊ သဒိဋ္ဌိ၊ ထိုအယူ
ဟူသောဒိဋ္ဌိသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ကထံဝဇ္ဇန္တိ၊ ကထံဝဇ္ဇံဟူသည်ကား၊ ကေန
ကာရေဏန၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝဒေယျံ၊ ဆိုရာသနည်း၊
နိဇ္ဈေသိသဿတောတိ၊ နိဇ္ဈေသိသဿတောဟူသည်ကား၊ ဣမဿဗြဟ္မ၊
နော၊ ဤဗြဟ္မာအား၊ လန္တိဒိဋ္ဌိစ၊ အယူဟူသောဒိဋ္ဌိ လည်းကောင်း၊ သဿ
တဒိဋ္ဌိစ၊ သဿတဒိဋ္ဌိဟူသောဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧန္တု၊ နှစ်ပါး
ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိယော၊ ဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ အတ္တိကိရေ၊ ရှိကုန်သတတ်၊ တတြ၊ ထို
နှစ်ပါးသောဒိဋ္ဌိတို့တွင်၊ တထာဂတဉ္စော၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊
တထာဂတသာဝကေစ၊ ဘုရားတပည့်သားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿ
တော၊ မြင်သော၊ အဿ၊ ထိုဗြဟ္မာအား၊ လန္တိဒိဋ္ဌိ၊ လန္တိဟူသောဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟိ
နာ၊ ပယ်အပ်၏၊ တဂဝါပန၊ ဘုရားသခင်သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအစည်း
အဝေး၌၊ မဟန္တိ၊ များမြတ်သော၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဓမ္မနာတော်ကို၊
ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောဘာနေ၊ ဒေသနာတော်၏
အဆုံး၌၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ သောတာပတ္တိမလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊
ပဟိဋ္ဌဟိ၊ တည်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုဗြဟ္မာအား၊ မဂ္ဂေန၊
သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဟူသောဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟိနာ၊
ပယ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သွာဟံစသောစကားကို၊ အာ
ဟု၊ ဗြဟ္မာဆိုသတည်း။ ။

ဗြဟ္မပါရိသန္ဓန္တိ။ ဗြဟ္မပါရိသန္ဓံ ဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မပါရိ စာရိကံ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ပါရိသန္ဓာဗြဟ္မာကို။ ဟိ။ ဆိုသင့်၏။ ထေရောနံ၊ မထေရ်တို့၏။ တဏှာဂါဟကဒဟရာဝိယ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းစသောပရိက္ခရာ တဏှာကိုဆောင်ယူသောပစ္စည်းပတ်တို့ကဲ့သို့။ ဗြဟ္မာနံ၊ မဟာဗြဟ္မာတို့ ၏။ ပါရိသန္ဓာ။ အလုပ် အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မာနောနာမ၊ ဗြဟ္မာ တို့မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေနုပသင်္ကမာတိ၊ တေနုပသင်္က မဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ၊ အကယ်ကြောင့်၊ ထေရသေဝ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်၏သာလျှင်၊ သန္တိ ကံ၊ အထံသို့၊ ပေသေသိ၊ စေသနည်း။ အသေ၊ ထို ဗြဟ္မာအား၊ ထေရေ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၌၊ တတ္ထကေနေဝ၊ အဝိဇ္ဇာပိ တေအာရသောစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်သောထိုမျှသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကထာ သလ္လပေန၊ စကားပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ ဝိဿာသော၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိကိရ၊ ထင်ရှားဖြစ်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တသေဝ၊ ထိုရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန်၏သာလျှင်၊ သန္တိ ကံ၊ အထံသို့၊ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်လိုက် သတည်း။ အညေဝီတိ၊ အညေဝီဟူသည်ကား၊ ခေါ်၊ အကယ်မလွှဲ၊ တုဓေ စတ္တာရောဇနာ၊ အရှင်ရဟန်း လေးယောက်တို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာယယာ၊ တန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့တန်ခိုး အာနုဘော် ကြီးသောသဘောရှိကုန်သော၊ အညေဝီ၊ တပါးသောတပည့်သားရဟန်း တို့သည်လည်း၊ အတ္ထိကိန္န၊ ရှိကုန်သေး၏လော၊ ဥဒါဟု၊ ယင်းသို့မဟုတ်၊ တုဓေစတ္တာရောဇေ၊ အရှင်ရဟန်းလေးယောက်တို့သည်သာလျှင်၊ မဟိဒ္ဓိ ကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး လျှောက်၏။ တေဝိဇ္ဇာတိ၊ တေဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသဒိဗ္ဗစက္ခု အာသဝက္ခယ သင်္ခါတေဟိ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသဒိဗ္ဗစက္ခု အာသဝက္ခယဟုဆို အပ်ကုန်သော၊ တိဟိဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပ္ပတ္တာတိ၊ ဣဒ္ဓိပ္ပတ္တာဟူသည်ကား၊ ဣဒ္ဓိဝိဇ္ဇာဉာဏံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဇ္ဇာ ဉာဏ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော၊ စေတော ပရိယာယ ကောဝိဒါတိ၊ စေတော ပရိယာယကောဝိဒါ ဟူသည်ကား၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ စိတ္တာစာရေ၊ စိတ်အကျင့်ကိုပိုင်းခြား၍သိခြင်း၌၊ ကုသလာ၊ လိင်မာကုန် သော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤတေဝိဇ္ဇာဣဒ္ဓိပ္ပတ္တာစသောဂါထာပါဌ်၌၊ ပဉ္စအဘိညာပိ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကိုလည်း၊ သရူပေန၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဒိဗ္ဗသောတံပန၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်သည် ကား၊ တာသံ၊ ထိုသရုပ်အားဖြင့်လာသော အဘိညာဉ်လေးပါးတို့၏။ ဝ

၅၀ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ခုတ်ယတွဲ၊

သေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတမေဝ၊လာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်
၏၊ဗဟူတိ၊ဗဟူဟူသည်ကား၊ဧဝဉ္စပါ၊ဤသို့တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးသော
သဘောရှိကုန်သော၊ ဆဋ္ဌာဘိညာ၊ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်
စုံကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓသာဝက၊ သုရားသင်တပည့် သားတော်တို့ သည်၊
ဗဟူ၊များကုန်၏၊ ဂဏနပထံ၊ရေတွက်ခြင်းအကြောင်းကို၊ အတိက္ကန္တာ၊
လွန်ကုန်၏၊ သကလံဇမ္ပုဒိပံ၊ ဇမ္ပု၊ကျွန်းအသုံးကို၊ ကာသာဝ ပဇ္ဇောတံ
ကတွာ၊သင်္ကန်းရောင်ဖြင့်တောက်ပသည်ကိုပြု၍၊ ဝိစရန္တိ၊သွားလာကုန်
၏၊ဣတိ၊ဤသို့ဖြေတော်မူ၏၊ ပဉ္စမံ၊ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ပစ္စေကန္တိရဗာဟန္တိ၊ ပစ္စေကန္တိရဗာဟံဟူ
သည်ကား၊ဧကေကော၊ တယောက်တယောက်သောဗြဟ္မာသည်၊ ဧကေ
ကံ၊တခုတခုသော၊န္တိရဗာဟံ၊ ဂန္ဓကုဒိုတိုက်တံခါးပေါင်ကို၊ နိဿာယ၊
ငြိ၍၊န္တိရပါလာဝိယ၊တံခါးစောင့်တို့ကဲ့သို့၊ အဋ္ဌသု၊တည်ကုန်၏၊ဣန္ဒြေတိ၊
ဣန္ဒြေဟူသည်ကား၊ ဈာနသုခေန၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်၊ သမိဇ္ဈေ၊ ပြည့်စုံ
၏၊ဗိတောတိ၊ ဗိတောဟူသည်ကား၊ အဘိညာဓုပ္ပေဟိ၊ အဘိညာဉ်ဟူ
သောအပွင့်တို့ဖြင့်၊သုဓုပ္ပိတော၊ကောင်းစွာပွင့်၏၊ အနုမိဝါသေန္တောတိ၊
အနုမိဝါသေန္တော ဟူသည်ကား၊ အသဟန္တော၊ သည်းမခံနိုင်ရကား၊
ဧတဒဝေါစာတိ၊ ဧတဒဝေါစဟူသည်ကား၊ ဧတသံနိဋ္ဌိတ ဗြဟ္မာနံ၊
ထိုဘန်ဆင်းအပ်သောဗြဟ္မာတို့၏၊ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊နိသိန္ဓော၊ နေလျက်၊
ဧတံပဿသိမေတိအာဒိဝစနံ၊ ဧတံပဿသိမေဤသို့အစရှိသော စကား
ကို၊အဝေါစ၊ ဆိုသတည်း၊ တယောသုပဏ္ဏာတိဂါယာယ၊ တယောသု
ပဏ္ဏာစသောဂါယာ၌၊ ပဉ္စသတာတိ၊ ပဉ္စသတာ ဟူသောပုဒ်၏၊ သတ
ပဒံ၊ သတဟူသောပုဒ်ကို၊ ဂူပဝသေနဝါ၊ ရုပ်၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ပန္နိဝသေနဝါ၊ အစဉ်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယော
ဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်၏၊ ဂူပဝသေန၊ ရုပ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေး
ဦးစွာ၊တယောသုပဏ္ဏာတိ၊တယောသုပဏ္ဏာဟူသည်ကား၊တိဏိသုပဏ္ဏ
ဂူပသတာနိ၊ ဂဠုန်ရုပ်သုံးရာတို့သည် လည်းကောင်း၊ စတ္တာရောစဟံ
သတိ၊ စတ္တာရောစဟံသာ ဟူသည်ကား၊ စတ္တာရိဟံသဂူပ သတာနိ၊
ဟင်္သာရုပ်လေးရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗျုပ္ပိနိဿာပဉ္စသတာတိ၊ဗျုပ္ပိ
နိဿာပဉ္စသတာဟူသည်ကား၊ ဗျုပ္ပသဒိသာ၊ ကျားနှင့်တူကုန်သော၊ ဧ
ကဓမ္မေ၊ အမျှကုန်သော၊ မိဂါ၊သားတို့သည်၊ ဗျုပ္ပိနိဿာနာမ၊ ဗျုပ္ပိနိဿာ
မည်ကုန်၏၊ဧတသံဗျုပ္ပိနိဿာဂူပကာနံ၊ ထိုကျားနှင့်တူကုန်သောသားရဲ

၆-ဗြဟ္မသံဃုတ်-၁-ပဌမဝဂ်။

၅၆

ရုပ်တို့၏၊ ပဉ္စသတာနိ၊ ငါးရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပန္နိဝသေန၊ အစဉ်
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ တယောသုပဏ္ဏာတိ၊ တယောသုပဏ္ဏာဟူသည်ကား၊ တိဏိ
 သုပဏ္ဏပန္နိသတာနိ၊ ဂဠုန်ရုပ်အစဉ်သုံးရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ စတု
 ရောဟံသာတိ၊ စတုရောဟံသာဟူသည်ကား၊ စက္ကာရိဟံသပန္နိသတာနိ၊
 ဟင်္သာရုပ် အစဉ်လေးရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗျုပ္ပိနိသာပဉ္စသတာ
 တိ၊ ဗျုပ္ပိနိ သာပဉ္စသတာ ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဗျုပ္ပိနိသာပန္နိ သတာနိ၊
 ကျားနှင့်တူသော သားရဲရုပ်အစဉ်ငါးရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဈာယိ
 နောတိ၊ ဈာယိနောဟူသည်ကား၊ ဈာယိဿ၊ ဈာန်ဝင်စားသော၊ မယံ၊ ငါ
 ၏၊ ဝိမာနေ၊ ရွှေမိမာန်၌၊ အယံဝိဘုတ်၊ ဤသို့သော တင့်တယ်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ ဩဘာသယန္တိ၊ ဩဘာ
 သယံဟူသည်ကား၊ ဩဘာသယမာနံ၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊ ဥတ္တရသံ
 ဒိသာယန္တိ၊ ဥတ္တရသံဒိသာယံဟူသည်ကား၊ တံကနကဝိမာနံ၊ ထိုရွှေ
 မိမာန်သည်၊ တေသံမဟာဗြဟ္မာနံ၊ ထိုမဟာဗြဟ္မာတို့၏၊ ဌိတဋ္ဌာနတော၊
 တည်ရာအရပ်မှ၊ ဥတ္တရဒိသာယံ၊ မြောက်မျက်နှာ၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဩဘာသယံဥတ္တရသံဒိသာယံဟူသောစကားကို၊
 အာဟာဗြဟ္မာဆို၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အဿ၊ ထိုဗြဟ္မာ၏၊
 အဓိပ္ပာယော၊ အလိုတည်း၊ ဧဝဉ္စပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကနကဝိမာနေ၊
 ရွှေမိမာန်၌၊ ဝသန္တော၊ နေသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အညဿ၊ တပါးသော၊
 ကဿ၊ အတဟံရဟန်းပုဏ္ဏားအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စတုညီမူခြင်းသို့၊ ဂမိဿာ
 မိသွားလာရောက်ပေါက်ရဦးမည်နည်း၊ ဣတံအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ
 ယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ ရူပေရဏံဒိသ္မာတိ၊ ရူပေရဏံဒိသ္မာဟူသည်ကား၊
 ရူပဋ္ဌိရုပ်၌၊ ဇာတိဇရာဘင်္ဂသင်္ခါတံ၊ ဖြစ်ခြင်းရင့်ခြင်းပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်
 သော၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဉာဏ်ဖြင့်မြင်၍၊ သဒါပဝေမိတန္တိ၊ သဒါ
 ပဝေမိတံဟူသည်ကား၊ သိတာဒိဟိစ၊ သိတစသော ဆန့်ကျင်ဘက်အ
 ကြောင်းတို့ကြောင့်လည်း၊ နန္တံ၊ အမြဲ၊ ပဝေမိတံ၊ တုန့်လှုပ်သော၊ စလိတံ၊
 လှုပ်သော၊ စာဠိတံ၊ တိပါးအပ်သော၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တသ္မာနုရူ
 ပေရမတံ သုမေခေတိ၊ တသ္မာနုရူပေရမတံ သုမေခေ ဟူသည်ကား၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ရူပေရုပ်၌၊ ရဏံ၊ ဖြစ်ခြင်းရင့်ခြင်း ပျက်ခြင်းဟူ
 သောအပြစ်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ သဒါပဝေမိတန္တံ၊ အမြဲမပြတ်တုန့်လှုပ်
 တတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သုမေခေသုန္နရပညော၊ ကောင်းသော ပညာရှိတော်မူသော၊

၆၆ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဗ္ဗကထာနိသျှ-ဗုဒ္ဓိယထွေ

သောသတ္တဝါထိုနတ်လူဆရာစောမြတ်စွာသည်။ ရူပေ၊ ရူပိန္ဒြ၊ နယေတိ၊ ဓမ္မေ၊
လျော်တော်မူ။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။ ခန္ဓံ။ ခြောက်ခု
မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ အပ္ပမေယျံပမိနန္တောတိ။ အပ္ပမေယျံပမိ
နန္တောဟူသည်ကား။ အပ္ပမေယျံ။ မနှိုင်းယှဉ်အပ်မနှိုင်းယှဉ်ကောင်းသော
ခိဏာသဝပုဂ္ဂလံ။ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သိလံ။ သိလ
သည်။ ဧတ္တကံ။ ဤမျှရှိ၏။ သမာဓိ။ သမာဓိသည်။ ဧတ္တကော။ ဤမျှရှိ၏။
ပညာ။ ပညာသည်။ ဧတ္တကော။ ဤမျှရှိ၏။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။ မိနန္တော။ နှိုင်းယှဉ်
သည်ရှိသော်။ ကောဓမ္မိန္ဒြိကပ္ပယေတိ။ ကောဓမ္မိန္ဒြိကပ္ပယေ ဟူသည်
ကား။ ဣဓေ။ ဤလောက၌။ ကော။ အဘယ်မည်သော။ ဝိဒ္ဓါမေဓာဝိ။ ပညာရှိ
သောသူသည်။ ဝိကပ္ပေယျ။ ကြံဆင်ခြင် နှိုင်းအံ့နည်း။ ခိဏာ သဝေါဝ၊
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်။ ခိဏာသဝံ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မိနန္တော။
နှိုင်းယှဉ်သည်ရှိသော်။ ဝိကပ္ပေယျ။ ကြံဆင်ခြင်နှိုင်းရာ၏။ ဣတိ။ ဤအနက်
သဘောကို။ ဒိပေတိ။ ပြ၏။ နိဝုတံတံမညေတိ။ နိဝုတံတံမညေဟူသည်
ကား။ ယောပနုဝုဏ္ဏနော။ အကြင်ဝုဏ္ဏဇဉ်သည်။ တံ။ ထိုကုန်ပြီးသောအာ
သဝေါရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပမေတံ။ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ။ အာရတတိ။
အားထုတ်၏။ တံ။ ထိုမနှိုင်းယှဉ်အပ်သောရဟန္တာကိုနှိုင်းယှဉ်သောဝုဏ္ဏ
ဇဉ်ကို။ နိဝုတံအဝကုဏ္ဏပညံ။ ဖြောက်၍ထားအပ်သောပညာရှိသောသူဟူ
၍။ မညေမ။ ငါတို့မှတ်ထင်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ။
သတ္တမံ။ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ အကိဿဝန္တိ။ အကိဿဝံဟူသည်ကား။
ပညာ။ ပညာကို။ ကိဿဝါ။ ကိဿဝဟူ၍။ ဝုဗ္ဗတိ။ ဆိုအပ်၏။ နိပ္ပညော။
ပညာမရှိ။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ။ အဋ္ဌမံ။
ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ အာဗာဓိကောတိ။ အာဗာဓိကော ဟူသည်
ကား။ သာသပမတ္တိဟိဝိဇ္ဇကာတိတိအာဒိနာ။ သာသပမတ္တိဟိ ဝိဇ္ဇကာဟိ
ဤသို့ အစရှိသော။ နယေန။ နည်းဖြင့်။ အနန္တရသုတ္တေ။ အနာဂတ်ဖြစ်
သောအခြားမဲ့သုတ်၌။ အာဂတေန။ လာသော။ အာဗာဓေန။ အနာဖြင့်။
အာဗာဓိကော။ အနာရှိသည်။ ဗာဠုဂိလာနောတိ။ ဗာဠုဂိလာနောဟူသည်
ကား။ အမိမတ္တဂိလာနော။ သည်းထန်စွာ နာသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တု
ရုတိ။ တုရုဟူသည်ကား။ ကောကာလိကဿ။ ကောကာလိက ရဟန်း

၆-ဗြဟ္မသီယုတ်-၁-ပဌမဝဂ်။

၆၁

၏။ဥပဇ္ဈာယော၊ဥပဇ္ဈာယံသရာဖြစ်သော၊ တုရုတ္တရောနာမ၊ တုရုမည်
သောမထေရ်သည်။ အနာဂါမိဖလံ၊အနာဂါမိဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ရောက်၍၊
ဗြဟ္မလောကေ ဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုတုရုဗြဟ္မာသည်၊
ဘုမ္မဋ္ဌကဒေဝတာ၊ဘုမ္မဋ္ဌိုးနတ်တို့ကို၊အာဒိကတွာ၊အစပြု၍၊ကောကာလိ
ကေန၊ ကောကာလိကရဟန်းသည်။ အဂ္ဂသာဝကေ၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်
သောအရှင်သာရိပုတ္တရာအရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ကို၊ အန္တိမဝတ္ထုနာ၊အန္တိ
မဝတ္ထုဖြင့်၊အန္တိမိက္ခန္ဓာနိစ္စဝပ်စွဲသဖြင့်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်သောအမှုကို၊
ကတံ၊ပြုဘိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပရိပရာယ၊အဆင့်ဆင့်ကွဲခဲ့သော အားဖြင့်၊
ဗြဟ္မလောကသမ္ပတ္တံ၊ဗြဟ္မပြည်သို့ရောက်သော၊ကောကာလိကဿ၊ကော
ကာလိကရဟန်း၏၊ပါပကမ္မံ၊ယုတ်မာသောအမှုကို၊ထုတွာ၊ကြား၍၊ မယံ
ပဿန္တေဝ၊ငါသိမြင်လျက်လျှင်၊ ဝရာကော၊ချင်းလင်းလူရိုင်းတံထွာရှင်
ယုတ်မာသည်။ မေနသမိ၊ မပျက်စေလေကောင်း၊တံ၊ ထိုကောကာလိက
ရဟန်းကို၊ထေရေသု၊အရှင်သာရိပုတ္တရာအရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၌၊ဝိတ္တပဿ၊
ဒတ္တဿ၊စိတ်၏ကြည်လင်ခြင်းငှါ၊ဩဝဒိဿာမိ၊ဆုံးမအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့နှလုံး
ပိုက်လျက်၊ အာဂတိံ၊လာ၍၊ တဿ၊ ထိုကောကာလိကရဟန်း၏၊ ပုရ
တော၊ ရှေးမှ၊အဋ္ဌာသိ၊တည်၏။ တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊
တုရုပစ္စေကဗြဟ္မာတိ၊တုရုပစ္စေကဗြဟ္မာဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏။ပေသလာ
တိ၊ ပေသလာဟူသည်ကား၊ ဝိယသိလာ၊ ချစ်အပ်သောသိလ ရှိကုန်၏။
ကောသံတွံအာရသောတိ၊ ကောသံတွံအာရသော ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗန္ဓ
ကောဝ၊လျောင်းလျက်လျှင်၊ကဗရက္ခိနံ၊ပြောက်ကျားသောမျက်စိတို့ကို၊
ဥမ္မိလိတွာ၊ဖွင့်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကောသံတွံ အာရသောဟူသော စကားကို၊
အာဟ၊ဆို၏။ပဿယာဝဇ္ဇတေတိ၊ပဿယာဝဇ္ဇတေဟူသည်ကား၊ယတ္ထ
ကံ၊ အကြင်မျှလောက်၊ တယာ၊သင်သည်။ အပရန္တံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကို၊
ပဿ၊ရှုလေဦး။ အတ္တနော၊မိမိ၏၊နုလာဇေ၊နုဖူးပြင်၌၊ မဟာဂဏ္ဍာ၊အိုင်း
အမာကြီးကို၊အပဿန္တော၊မမြင်ဘဲလျက်၊ သာသပမတ္တာယဝိဇ္ဇကာယ၊
မုန့်ညှင်းစေ့မျှလောက်သောအိုင်းအမာဖြင့်၊မံ၊ငါ့ကို၊ စောဒေတဗ္ဗံ၊အပြစ်
တင်အပ်သည်ကို၊ မညသိ၊အောက်မေ့ဘိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ကော
ကာလိကရဟန်းဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ထိုကောကာလိကရဟန်းကို၊
အဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော၊ မရောက်အပ်မရအပ်သော မဂ်ပညာအကြောင်း ရှိသော၊
အယံဝရာကော၊ဤချင်းလင်းလူရိုင်းတံထွာရှင်ယုတ်မာသည်၊ဝိလဝိသော
ဝိယ၊အဆိပ်ကိုမျှမိသောသူကဲ့သို့၊ ကဿမိ၊တရံတယောက်သော သူ၏။

၆၂ သင်္ဂါထာဝရသံဃုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဝစနံ၊ စကားကိုမျှ၊ နကရိဿတိ၊ နားမထောင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ပုရိသဿတိတိအာဒိ၊ ပုရိသဿတိ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ တရုဗြဟ္မာဆို၏။ ။

တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကုခာရိတိ၊ ကုခာရိဟူသည် ကား၊ ကုခာရိသဒိဿ၊ ခားမကြီးနှင့်တူသော၊ ဗရသဝါစာ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားသည်၊ ဆိန္ဒတိတိ၊ ဆိန္ဒတိဟူသည်ကား၊ ကုသလမူလသင်္ခါတေ၊ ကုသိုလ်မူလဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ မူလေယေဝ၊ အမြစ်မူလတို့ကို သာလျှင်၊ နိကန္တတိ၊ ဖြတ်၏၊ နိန္ဒိယန္တိ၊ နိန္ဒိယံဟူသည်ကား၊ နိန္ဒိတဗ္ဗံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော၊ ဒုသီလပုဂ္ဂလံ၊ သီလမျှတံ၊ သတင်းမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပသံသတိတိ၊ ပသံသတိဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမတ္ထေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ သမ္ဘဝပေတွာ၊ ခြီးမွမ်းမြောက်စား၍၊ ဝိဏာသဝေါတိ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသောသူတည်းဟု၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တံဝါနိန္ဒိတိယောပသံသိယောတိ၊ တံဝါနိန္ဒိတိယောပသံသိယောဟူသည်ကား၊ ပသံသိတဗ္ဗော၊ ခြီးမွမ်းအပ်သော၊ ယောဝါဝိဏာသဝေါ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အန္တိမဝတ္ထုနာ၊ အန္တိမဝတ္ထုဖြင့်၊ စောဒေန္တော၊ စောဒနာသည်ဖြစ်၍၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဒုသီလော၊ သီလမရှိသောသူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဝိစိနာတိမုခေနသောကလိန္တိ၊ ဝိစိနာတိမုခေနသောကလိဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော သူယုတ်သည်၊ တံအပရာဇံ၊ ထိုကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲသောအပြစ်ကို၊ မုခေန၊ ခံတွင်းနှုတ်သီးဖြင့်၊ ဝိစိနာတိနာမ၊ စူးစမ်းရှာဖွေသည်မည်၏၊ ကလိတေနာတိ၊ ကလိတေနဟူသည်ကား၊ တေနအပရာဇေန၊ ထိုကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲသောအပြစ်ဖြင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နဝိန္ဒိတိ၊ မရ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ နိန္ဒိယပသံသယ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သူကဲ့၊ ခြီးမွမ်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပသံသိယနိန္ဒာယစ၊ ခြီးမွမ်းထိုက်သောသူကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမကောဝါ၊ တူမျှသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဿာပိသဟာပိအတ္တနာကိ၊ သဗ္ဗဿာပိ သဟာပိ အတ္တနာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော၊ သကေနပိအတ္တနာ၊ မိမိဥစ္စာနှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အက္ခေသု၊ အံလောင်းရာတို့၌၊ နေပရာဇယောနာမ၊ ဥစ္စာရှုံးခြင်းမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤအံလောင်းရာ၌ ဥစ္စာရှုံးခြင်းသည်၊ အပ္ပမတ္တကော၊ အနည်းငယ်သာဖြစ်သော၊ အပရာဇော၊ အပြစ်မည်၏။ ယောသူဂတေသုတိ၊ ယောသူဂတေသုဟူသည်ကား၊ ယောပန၊ အကြင်သူသည်

၁၉

ကား၊ သမဂ္ဂတေသု၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေသု၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဒုသေယျ၊ ဖျက်သီးရာ၏။ အယံစိတ္တပဒေါသောဝ၊ ဤစိတ်
 ၏ဖျက်စီးခြင်းမည်သည်သာလျှင်၊ တေတာကလိတော၊ ထိုအံလောင်းရာမှ၊
 ဥဂ္ဂာရှုံးသည်ထက်၊ မဟတ္တတရော၊ ကြီးမားလွန်ကဲသော၊ ကလိ၊ ဆုံးပါးရှုံး
 နစ်သောအဖြစ်မည်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုမနောပဒေါသ၏၊
 မဟတ္တရဿာဝံ၊ ကြီးမားလွန်ကဲသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေန္နော၊ ပြုလိုရကား၊
 သတံသဟဿာနန္တိ အာဒိ၊ သတံသဟဿာနံ ဤသို့အစရှိသောစကား
 ကို၊ အာဟ၊ တရုဗြဟ္မာဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သတံသဟဿာနန္တိ၊
 သတံ သဟဿာနံ ဟူသည်ကား၊ နိရဗ္ဗုဒ္ဓဂဏနာယ၊ နိရဗ္ဗုဒ္ဓအရေအ
 တွက်ဖြင့်၊ သတံသဟဿန္တံ၊ တသိန်းတို့ လည်းကောင်း၊ ဆတ္ထိံ သတိ
 တိ၊ ဆတ္ထိံ သတိဟူသည်ကား၊ အပရာနိ၊ တပါးကုန်သော၊ ဆတ္ထိံ သတိ၊
 သုံးဆဲ့ ခြောက်ကြိမ်ကုန်သော၊ နိရဗ္ဗုဒ္ဓါနိ၊ နိရဗ္ဗုဒ္ဓတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ပဉ္စစာတိ၊ ပဉ္စစဟူသည်ကား၊ အဗ္ဗုဒ္ဓဂဏနာယ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓအရေအတွက်
 ဖြင့်၊ ပဉ္စအဗ္ဗုဒ္ဓါနိ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓငါးကြိမ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယမရိယဂရဟန္တိ၊
 ယမရိယ ဂရဟံ ဟူသည်ကား၊ အရိယေ၊ အရိယာသုံမြတ်တို့ကို၊ ဂရ
 ဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်မှုပြုသော၊ အယံ၊ ဤသူမိက်ယုတ်သည်၊ ယံနိရယံ၊
 အကြင်ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုငရဲ၌၊ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှနိဗ္ဗုဒ္ဓ
 အကြိမ်တသိန်း သုံးဆဲ့ ခြောက်ပါး ငါးပါးအဗ္ဗုဒ္ဓအတိုင်းအရှည် ရှိသော၊
 အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖွတ်အပ်၏။ ။နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ကောကာလိကောတိက္ခယေနာဂဝါတေ
 နူပသကံပီတိ၊ ကောကာလိကောတိက္ခယေနာဂဝါတေနူပ သဏ်မိဟု
 သောပုဒ်၌၊ အယံကောကာလိကော၊ ဤကောကာလိကသည်၊ ကော၊ အ
 ဘယံရဟန်းနည်း၊ ကသ္မာစ၊ အဘယံကြောင့်ကား၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်
 သနည်း၊ ကိရ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ကောကာလိကရုဋ္ဌေ၊
 ကောကာလိကတိုင်း၌၊ ကောကာလိကနဂရေ၊ ကောကာလိက မြို့၌၊ ကော
 ကာလိကသေဋ္ဌိဿ၊ ကောကာလိကသူဌေး၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ပဗ္ဗဇိ
 တ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပိတရ၊ အဘသူဌေးသည်၊ ကာရာဝိတေ၊ ဆောက်လုပ်
 စေအပ်သော၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ စူဠကောကာလိ
 ကောတိ၊ ကောကာလိကအလယ်ဟူ၍၊ နာမေန၊ အမည်သည်အားဖြင့်၊
 ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှား၏။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏၊ သိသော၊ စာပည့်ကော

၆၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကာလိကသည်။ နမဟုတ်။ ဟိ၊ဆိုသင့်စွာ။ သော၊ထိုဒေဝဒတ်၏ တပည့်
 ကောကာလိကကား။ ဗြာဟ္မဏသုတ္တော၊ပုစ္ဆာသားဖြစ်သော၊မဟာကော
 ကာလိကောနာမ၊ကောကာလိကအကြီးမည်၏။ ပန၊သုတ်၏အဋ္ဌ၊ဗုဒ္ဓိကို
 အကျယ်ဆိုလိုက်အံ့။ သဂဝတိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာ
 ဝတ္ထိပြည်၌၊ဝိဟရန္တိ၊နေတော်မူစဉ်။ ဧန္ဒ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊အဂ္ဂသာဝကား၊
 အဂ္ဂသာဝကတပည့်တို့သည်၊ပဉ္စမတ္ထေဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ရဟန်းငါးရာ
 တို့နှင့်၊သဒ္ဓိံ၊တကွ။ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို။ စရေန္တော၊ ကြွ
 တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဝသုပနာပိကာယ၊ ဝါဆိုအံ့သော် အခါသည်၊
 ဥပကဋ္ဌာယ၊နီးလတ်သော်၊ဝိဝေကာဝါသံ၊ခတ်ငြိမ်သောနေခြင်းကို၊ဝသိ
 တုကာမာ၊ နေတော်မူလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေတိက္ခ၊ ထိုငါးရာသောရ
 ဟန်းတို့ကို၊ဥပယျာဇေတွာ၊လွှတ်တော်မူလိုက်၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပတ္တ
 စိဝရံ၊သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ယူကုန်၍၊ တသ္မိံဇနပဒေ၊ ထိုကော
 ကာလိကဇနပုဒ်၌၊ တံနဝရံ၊ထိုကောကာလိကမြို့သို့၊ ပတွာ၊ရောက်၍၊တံ
 ဝိဟာရံ၊ ထိုကောကာလိကရဟန်းနေသောကျောင်းသို့၊ အဂမံသု၊ ကြွ
 ရောက်တော်မူကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုကျောင်း၌၊ ဧန္ဒ၊နှစ်ဦးကုန်သော၊နေသံ၊
 ထိုအဂ္ဂသာဝကတပည့်မြတ်တို့အား။ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိက
 ရဟန်းသည်၊ ဝတ္ထံ၊ဝတ်ကို၊ဒသေတိ၊ပြု၏။ တေ၊ထိုအဂ္ဂသာဝကမဟာ
 သာဝကတို့သည်၊ တေန၊ ထိုကောကာလိက ရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 သဗ္ဗေဒိ၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏၊အာရသော၊ ငါ့ရှင်ကောကာ
 လိက၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ ဣမ၊ဤကျောင်း၌၊ တေမာသံ၊သုံးလပတ်လုံး၊ဝသိ
 သာမ၊ ဝါဆို၍နေပါကုန်အံ့။ ကဿပိ၊တရံတယောက်သော ဒါယကာ
 အား၊မာအာရောစေဟိ၊ မပြောမကြားပါလင့်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဒိုညံ့၊ ဝနံ
 ခြင်းကို၊ဂဗ္ဘတွာ၊ယူ၍၊ဝသိ၊သု၊ဝါကင်ကုန်၏။ ဝသိတွာ၊ဝါကင်ပြီး၍၊
 ပဝါရဏာဒိဝသေ၊ပဝါရဏာနေ၌၊ပဝါရေတွာ၊ပဝါရဏာပြုတော်မူကုန်၍၊
 အာရသော၊ငါ့ရှင်၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ ဂစ္ဆာမ၊သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ကောကာလိကံ၊ကောကာလိကကို၊ အာပုစ္ဆိံသု၊ပန်ကုန်၏။ ကောကာလိ
 ကော၊ကောကာလိကရဟန်းသည်၊အာရသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ အဇ္ဇေကဒိဝသံ၊
 ယနေ့တရက်မျှ၊ဝသိတွာ၊နေ၍၊သွေ၊နက်ဖြန်အခါ၌၊ ဂမိဿထ၊သွားရပါ
 ကုန်လိမ့်သတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတွာ၊ဆို၍၊ဒုတိယဒိဝသေ၊နှစ်ရက်မြောက်
 သောနေ၌၊နဝရံ၊မြို့တွင်းသို့၊ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍၊မနူသေ၊လူတို့ကို၊အာမန္တေ
 သိ၊ဆို၏၊အာရသော၊ဒါယကာတို့၊တုဌေ၊သင်တို့သည်၊အဂ္ဂသာဝကော၊

၆

အဂ္ဂသာဝကဘုရားတပည့်မြတ်တို့ကိုးဇ္ဇေ။ ဤအရပ်သို့ဝင်၍ ကြွရောက်
လာကုန်၍။ ဝဿမာနေဝိ၊ နေသည်တို့ကိုလည်း။ နဇာနာထ၊ မသိကြကုန်၊
နေ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝက ဘုရားတပည့်မြတ်တို့ကို။ ကောစိ၊ တရံတယောကံ
သောသူမျှ၊ ပစ္စယေနဝိ၊ ပစ္စည်းဖြင့်လည်း၊ နနိမန္တေတိ၊ မပင့်သိတ်ကြ၊ ဇ္ဇတိ၊
ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ ဆို၏၊ နဂရဝါသိနေ၊ မြို့သားတို့သည်၊ တန္တေ၊ သခင်၊
ထေရာ၊ မထေရ်မြတ်တို့သည်၊ ကပံ၊ အဘယံ၊ နည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယံ
ကြောင့်၊ နေ၊ ငါတို့အား၊ နအာရောစယိတ္ထ၊ မကြားကုန်ဘိသနည်း၊ ဇ္ဇတိ၊
ဤသို့၊ ဒါယကာတို့ဆိုသော်လည်း၊ အာရသော၊ ဒါယကာတို့၊ အာရောစိတေ
န၊ ငါးပြာကြား သဖြင့်၊ ဘိ၊ အဘယံ၊ အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ထေရာသနေ၊
မထေရ်နေရာ၌၊ နိသိဒန္တေ၊ နေကုန်သော၊ ဧတိက္ခန္တိ၊ နှစ်ယောက်သော
ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိ၊ ပနပဿထ၊ သင်တို့မြင်ကုန်ကြသည် မဟုတ်လော၊
ဧတေ၊ ထိုရဟန်းနှစ်ယောက်တို့ကား၊ အဂ္ဂသာဝက၊ အဂ္ဂသာဝကတို့
တည်း၊ ဇ္ဇတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပြည်သူတို့သည်၊ ခိပ္ပံ၊ ယှဉ်
စွာ၊ သန္တိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊ သပ္ပိယဏိတာဒိနိစေဝ၊ ထောပတ်တင်
လဲစသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝနေသာသနိစ၊ သင်္ကန်းယှာပုရိုးတို့ကို
လည်းကောင်း၊ သံဟရိံ၊ သု၊ ရုံးကုန်၏၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိက
ရဟန်းသည်၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယံ၊ သို့ကြံသနည်း၊ အဂ္ဂ
သာဝက၊ ဘုရားတပည့်မြတ်တို့သည်၊ ပရမဗုဒ္ဓော၊ လွန်မြတ်သောအင်္ဂါ
တရားနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ပယုတ္တဝါစာယ၊ ဝိညာတ်နှင့်စပ်သောစကားဖြင့်၊
ဥပ္ပန္နလာဘံ၊ ရသောလာဘ်ကို၊ နသာဒိယိသန္တိ၊ မသာယာကုန်လတ္တံ့၊
အသာဒိယန္တော၊ မသာယာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဝါသိကာယ၊ ကျောင်းနေ
ရဟန်းအား၊ ဒေဝသတိ၊ လှူရန်ကုန်ဟု၊ ဝက္ခန္တိ၊ ဆိုကုန်လိမ့်သတည်း၊ ဇ္ဇတိ၊
ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ တံတံလာတံ၊ ထိုထိုလာဘ်ကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူ
ခဲ့စေ၍၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊
ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်ကုန်၍လျှင်၊ ဇ္ဇမေပစ္စယာ၊ ဤပစ္စည်း
တို့သည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ နေဝကပ္ပန္တိ၊ မအပ်ကုန်၊ ကောကာလိ
ကာယ၊ ကောကာလိကရဟန်းအားလည်း၊ နကပ္ပန္တိ၊ မအပ်ကုန်၊ ဇ္ဇတိ၊ ဤသို့
နှလုံးတော်ပိုက်လျက်၊ ပဗ္ဗိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ ပက္ခိမံ၊ သု၊ ကြွတော်မူကုန်၏၊
ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကရဟန်းသည်၊ ကထံဝိနာမ၊ အဘယံ
ကြောင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဂဏ္ဌန္တော၊ မခံကုန်သည်ရှိသော်၊ မယှိဝိ၊
ငါ့အားလည်း၊ အဒါပေတွာ၊ မပေးမလှူစေဘဲလျက်၊ ပက္ခိမိသန္တိတိ၊ ဗ

၆၆ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သွားကုန်ဘိသနည်းဟု။ အာဇာတံ၊ နေပြီကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တေ
ပိ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝကတို့သည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏။ သန္တိကံ၊
အထံတော်သို့၊ ဂစ္စာ၊ ရောက်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ဝုတ္တိတွာ၊ ရှိခိုး
၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ အာဒါယ၊ ပူ၍၊ ဇနပဒ
စာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရီကို၊ စရန္တာ၊ ကြွကုန်သည်ရှိသော်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊
အစဉ်သဖြင့်၊ တသ္မိံရဓဗ္ဗေ၊ ထိုကောကာလိကတိုင်း၌၊ တမေဝနဂရံ၊ ထို
ကောကာလိကမြို့သို့သာလျှင်၊ ပစ္စာဂမိံသု၊ ကြွရောက်တော်မူလာပြန်ကုန်
၏၊ နဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်၊ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို၊ သဗ္ဗာနိတွာ၊ သိကုန်၍၊
သဟပရိက္ခာရေဟိ၊ ပရိက္ခရာတို့နှင့်တကွ၊ ဒါနံ၊ အလှူဝတ္ထုကို၊ သဗ္ဗိတွာ၊
စီရင်၍၊ နဂရမဇ္ဈေ၊ မြို့အလယ်၌၊ မဏ္ဍဝံ၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ ကတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊
ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒံသု၊ ပေးလှူကုန်၏။ ထေရာနဉ္စ၊ မထေရ်တို့အားလည်း၊
ပရိက္ခာရေ၊ ပရိက္ခရာတို့ကို၊ ဥပနာမေသံ၊ ကပ်ကုန်၏။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့
သည်၊ ဘိက္ခုသံဃာဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ နိယျာဒယိံသု၊ ဆောင်နှင်းစေ
ကုန်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ ဒိသွား၊ မြင်၍၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိက
ရဟန်းသည်၊ ပိန္နေသိ၊ ကြံ၏။ ကိံ၊ ပိန္နေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ဣမေ၊
ဤအရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊
အပ္ပိန္နာ၊ အလိုနည်းကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ပါဝိန္နာ၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိကုန်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗပိ၊ ရှေး
ကာလ၌လည်း၊ အပ္ပိန္နာသဒိဿ၊ အလိုနည်းသည်၏အတုအယောင်သာ
ဟူ၍၊ သန္တုဉ္ဇာသဒိဿ၊ ရောင်ရဲလွယ်သည်၏အတုအယောင်သာဟူ၍၊
ပဝိဝိတ္တသဒိဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၏အတုအယောင်သာဟူ၍၊ မညေ၊ ငါထင်
၏၊ ဣသိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ထေရေ၊ မထေရ်တို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ အာဝု
သော၊ ငါရှင်တို့၊ တုမှေ၊ ငါ့ရှင်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အပ္ပိန္နာပိယ၊ အလို
နည်းသော သူတော်ကောင်းဟန်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊
ပါပတိက္ခူ၊ ယုတ်မာဆိုးရွားသောရဟန်းတို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ခို၍၊ မူလဉ္ဇာနေယေဝ၊ နေရင်းမူလ ရပ်ဌာန၌သာလျှင်၊
နေသံ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာအရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၏၊ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို၊
ဘိဒ္ဓိဿာမိတိ၊ ချိုးဖျက်အံ့ဟု၊ တရမာနရူပေါ၊ ဆောလျှင်သော စိတ်ရှိ
လျက်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂစ္စာ၊ သွား၍၊
ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။
တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ကောကာလိကော၊ ကောကာ

လိကရဟန်းသည်၊ အယမေဝ၊ ဤကောကာလိကပြည်သူဌေးသားရဟန်း
 သည်သာလျှင်တည်း။ ဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤမိန့်ခွဲတိုင်းသောအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်
 ၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ တံ၊ ထိုကောကာလိကရဟန်းကို၊ ဝုရိတံ၊
 အဆောတလျှင်၊ အာဝဇ္ဇန္တိ၊ လာလတ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်တော်မူ၍
 လျှင်၊ အာဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆင်မြင်တော်မူလတ်သော်၊ အယံ၊ ဤကောကာလိက
 ရဟန်းသည်၊ အဂ္ဂသာဝကေ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့ကို၊ အက္ခောသိတုကာမေ၊
 ဆဲရေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဂတောတိ၊ လာလတ်သတည်းဟု၊ အညာသိ၊
 သိတော်မူ၏၊ ပဋိသေဓေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာနုခေါ၊ စွမ်းနိုင်အံ့
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ အာဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆင်မြင်တော်မူလတ်သော်၊ ပဋိ
 သေဓေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ တေရေသု၊ မထေရ်
 တို့၌၊ အပရုတ္တိတွာ၊ ပြစ်မှား၍၊ ကာလင်္ကတော၊ သေသည်ရှိသော်၊ ဧကံသေ
 န၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပဒုမနိရယေ၊ ပဒုမင်္ဂေ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 ဤအကြောင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနေပိ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ မောဂ္ဂသာနတို့ကိုလည်း၊ အပရိဝရပာန္တံ၊ နေ့ကံထင်ကဲ့ရဲ့ပြန်
 သည်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားတော်မူလျက်၊ နနိသေဓေတိ၊ မြင်တော်မူ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝါဒမောစနတ္ထဉ္စ၊ သူတပါးတို့ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်စိတ်
 သောငှါလည်း၊ အရိယူပဝါဒဿ၊ အရိယူပဝါဒကံ၏၊ မဟာသာဝဇ္ဇဒဿ
 နတ္ထဉ္စ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ မာဟေ
 ဝန္တိ၊ မာဟေဝံစသောစကားဖြင့်၊ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဋိသေဓေတိ၊ တား
 မြင်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဘုရားဟောသော်ပါဠိတော်၌၊ မာဟေဝန္တိ၊ မာဟေဝံဟူ
 သည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာအာတဏိ၊ မဆိုလင့်၊ သဒ္ဓါယိကောတိ၊ သဒ္ဓါယိ
 ကောဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်ခြင်း၏၊ အာကရော၊ တည်ရာဖြစ်
 ၏၊ ပသာဒါဝဟော၊ ကြည်ညိုခွယ်ကိုဆောင်တတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 သဒ္ဓါတဗ္ဗဝစနော၊ ယုံကြည်အပ်သောစကားရှိ၏၊ ပစ္စယိကောတိ၊ ပစ္စယိ
 ကောဟူသည်ကား၊ ပစ္စယိယာယိတဗ္ဗဝစနော၊ အသင့်အားဖြင့်ရောက်အပ်
 ဖြစ်စေအပ်သောစကားရှိ၏၊ အစိရပက္ကန္တဿာတိ၊ အစိရပက္ကန္တဿဟူ
 သည်ကား၊ ပက္ကန္တဿသတော၊ ရှေ့တော်မှ ဖဲသည်ဖြစ်၍၊ နစိရေနော၊
 မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ သဗ္ဗေကာယောဓုဋ္ဌောအဟောသီတိ၊ သဗ္ဗေကာ
 ယောဓုဋ္ဌောအဟောသီဟူသည်ကား၊ ကေသဂ္ဂမတ္တံပိ၊ တဆံချည်ဖျားမျှ

၆၇

၆၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာသနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

လည်းဖြစ်သော၊ ဩကာသံ၊ အရပ်ကို၊ အဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြောင့်မှု၍၊ သကသ
သရိရံ၊ တကိုယ်လုံးကို၊ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲ၍၊ ဥဋ္ဌတာဟံ၊ တက်
လတ်ကုန်သော၊ ပိဋ္ဌကာဟံ၊ အိုင်းအမောတို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈောဋ္ဌာဟံ၊ လွှမ်းမိုးသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရား
ရှင်တို့၏အာနုဘောသ်ကြောင့်၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့မဟာသာဝဇ္ဇသဘောရှိသော၊
ကမ္မံ၊ အရိယူပဝါဒကံသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့၏၊ သဗ္ဗုဒ္ဓိဘာဝေ၊ ရှေ့
တော်မျက်မှောက်အဖြစ်၌၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ နုဒ္ဒေတိ၊ မပေးနိုင်၊ ဒဿနူပ
စာရေ၊ မြင်ကောင်းသောဥပစာကို၊ ဝိဇယိတမဇ္ဈေ၊ လွတ်ခါမျှ၍၊ ဒေတံ၊
မေး၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဓိပုတ္တန္တဿ၊ ရှေ့တော်မှဖဲ၍မကြာမြင့်မီ၊
တဿ၊ ထိုကောကာလိကရဟန်းအား၊ ပိဋ္ဌကာ၊ အရိုးကဲ့သို့ထွက်သော
အိုင်းအမောတို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိ၊ သူ၊ ပေါက်ကုန်၏၊ ပက္ခာမိတိ၊ ပက္ခာမိဟူသည်
ကား၊ ကမ္မါနုဘာဝေန၊ အရိယူပဝါဒကံ၏အာနုဘောသ်သည်၊ စောဒိယမာနော၊
တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပက္ခာမိ၊ ဖဲလေ၏၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ မှန်၏၊ ဩကာသ
ကတံ၊ ပြုအပ်သောအခွင့်ရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ ပဋိဗာဟိတံ၊ တားမြစ်
ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ တံ၊ ထိုကောင်းမှုကံသည်၊ အဿ၊ ထို
ကောကာလိကအား၊ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌၊ ဌာတံ၊ တည်ရပ်
ခြင်းငှါ၊ နအဒါသိ၊ မပေး၊ ကဋ္ဌာယမတ္တိယောတိ၊ ကဋ္ဌာယမတ္တိယောဟူ
သည်ကား၊ စလာကမတ္တိယော၊ ဝဲလွန်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဗေလုဝ
သလာဓူကမတ္တိယောတိ၊ ဗေလုဝသလာဓူကမတ္တိယော ဟူသည်ကား၊
တရုဏဗေလုဝမတ္တိယော၊ ဥဗ္ဘုဘိသိန္နအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ပဘိဇ္ဇိ၊ သူ၊ ပေါက်ကွဲကုန်၏၊ တာသု၊ ထိုအိုင်းအမောတို့သည်၊ ဘိန္နသသု၊
ပေါက်ကွဲကုန်သည်ရှိသော၊ သကသသရိရံ၊ တကိုယ်လုံးသည်၊ ပနသ
ပက္ခမိတံ၊ ပိန္နဘိးမှည့်ကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုကောကာလိက
သည်၊ ပက္ခေနပက္ခေန၊ ကျက်သောကိုယ်ရှိသဖြင့်၊ ဇေတဝနန္ဒါရကောဋ္ဌ
ကော၊ ဇေတဝနကျောင်းတော်တံခါးမုတ်၌၊ ဝိသင်္ဂလိတော၊ အဆိပ်ကိုမျှမိ
သော၊ မဇ္ဈောပိယ၊ ငါးကဲ့သို့၊ ကဒလိပက္ခေသု၊ ငှက်ပျောရွက်အပေါ်တို့၌၊
သယံ၊ အိပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဓမ္မသာဝနတ္ထံ၊ တရားနာအံ့သောငှါ၊ အာ
ဂတာဂတာ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ မိကော
ကာလိက၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသောကောကာလိက၊ မိကောကာလိက၊
စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသောကောကာလိက၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်မလျော်သည်
ကို၊ အကာသိ၊ ပြုဘိ၏၊ အတ္တနောယေဝမုခံ၊ ကိုယ်နွှတ်သီးကို သာလျှင်၊

၆-ဗြဟ္မသံဃုတ်-၁-ပဌမဝဂ်။

၆၉

နိဿယယ၊ ဖြိ၍၊ အနယဗျာသနံ၊ အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုလူတို့၏၊ သဒ္ဓံ၊ ကဲ့ရဲ့သော
အသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အာရက္ခဒေဝတာ၊ လူကိုစောင့်သော နတ်တို့
သည်၊ မိကာရံ၊ ထွိုထွိုဟူသောအသံကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ အာရက္ခဒေဝ
တာနံ၊ လူကိုစောင့်သောနတ်တို့၏၊ ဝသန္တံ၊ ကဲ့ရဲ့သောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား
၍၊ အာကာသဒေဝတာ၊ အာကာသကိုးနတ်တို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံနာ
ဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ ယဒကနိဋ္ဌာပနာ၊ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာထုံဝိုင်
အောင်၊ ကေမိကာရော၊ တပြိုင်နက်ထွိုထွိုအသံသည်၊ ဥဒပါဒံ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုကောကာလိက၏၊ ဥပဇ္ဈာ
ယေ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သောတရုဗြဟ္မာသည်၊ အာဂတိံ၊ လျှောက်၍၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံး
အမကို၊ အဂဏ္ဌန္တံ၊ နားမထောင်သည်ကို၊ ဥတွာ၊ ထို၍၊ ဂရဟံတွာ၊ ကဲ့ရဲ့၍၊
ပတ္တာမိ၊ ဖဲလေ၏။ ကာလမကာသိတိ၊ ကာလမကာသိ ဟူသည် ကား၊
ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်သောတရုဗြဟ္မာသည်၊ ပက္ကန္တေ၊ ဖဲလေ
ပြီးသော်၊ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကိုပြု၏၊ ပဒုမနိရိယန္တိ၊ ပဒုမနိရိယံဟူ
သောစကား၌၊ ပါဠိယက္ခော၊ အသီးအခြားတပါးသော၊ ပဒုမနိရိယောနာ
မ၊ ပဒုမငဲ့မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်ကား၊ အဝိဝိမဟာနိရယမ္ဘိယော
ဝ၊ မဟာအဝိဝိငဲ့သောလျှင်၊ ပဒုမဂဏနာယ၊ ပဒုမအရေအတွက်ဖြင့်၊
ပဗ္ဗိတဗ္ဗေ၊ ငဲ့ဒုက္ခခံနေရသော၊ ကေဠိဋ္ဌာနေ၊ တခုသောနေရာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
ဖြစ်၏၊ ဝိသတိခါရိကောတိ၊ ဝိသတိခါရိကောဟူသည်ကား၊ မာဂကော
န၊ မာဂတိုင်း၌ရောင်းဝယ်သုံးစွဲသော၊ ပတ္တေန၊ ကွင်းစားဖြင့်၊ စတ္တာရော
ပတ္တာ၊ လေးကွင်းစားတို့သည်၊ ကောသလဓမ္မေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ကေ
ကောပတ္တော၊ တကွင်းစားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနပတ္တေန၊ ထိုကော
သလတကွင်းစားဖြင့်၊ စတ္တာရောပတ္တာ၊ လေးကွင်းစားတို့သည်၊ အာဠကံ၊
တပြည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတ္တာရိအာဠကာနိ၊ လေးပြည်တို့သည်၊
ဒေါဏံ၊ တစိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုဒေါဏာ၊ လေးစိတ်တို့သည်၊
မာနိကာ၊ တတင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုမာနိကာ၊ လေးတင်းတို့
သည်၊ ခါရိ၊ တတို့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝာယခါရိယာ၊ ထိုတတို့ဖြင့်၊
ဝိသတိခါရိကော၊ အတို့နှစ်ဆယ်ရှိသော၊ တိလဝါဟောတိ၊ တိလဝါဟော
ဟူသည်ကား၊ မာဂကောနံ၊ မာဂတိုင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သုရမတိလသနံ၊
အစေ့ငယ်သောနှင်းတို့၏၊ တိလသကဋ္ဌံ၊ တင်းရှစ်ဆယ်ကျ၊ တဂါဟ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗ္ဗုဒ္ဓနိရယောတိ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓနိရယောဟူသောဝုန်၌၊

၇၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အဗ္ဗုဒ္ဓေါနာမ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓမည်သည်။ ပါဠိယေက္ခော၊ ဝိသိသန့် အခြားတပါး
 သော၊ နိရယော၊ ငရဲသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်လျက်။ အင်္ဂါဒိဋ္ဌိယေဝ၊
 အင်္ဂါဒိဋ္ဌိယသလျှင်။ အဗ္ဗုဒ္ဓဂဏနာယ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓအရေအတွက်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိတဗ္ဗ
 ဌာနဿ၊ ငရဲဒုက္ခခံနေရသောအရပ်၏၊ ဧတံနာမံ၊ ဤအဗ္ဗုဒ္ဓဟူသောအမည်
 သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ နိရဗ္ဗုဒ္ဓါဒိသုပ္ပါ၊ နိရဗ္ဗုဒ္ဓအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေ
 ဝနယော၊ ဤနည်းအတူသာတည်း၊ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဣဝံ၊ ဤအဗ္ဗုဒ္ဓသော
 ငရဲ၌၊ ဝဿဂဏနာပိ၊ နှစ်အရေ အတွက်တို့ကိုလည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ အဘယ်သို့ သိအပ်ကုန်သနည်း၊ သတံသတ
 သဟဿာနိ၊ တသိန်းတို့၏တရာတို့သည်၊ ကောဋိ၊ တကုဋေသည်၊ ဟော
 တိယထေဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သတံသဟဿ ကောဋိယော၊
 ကုဋေတသိန်းတို့၏ တရာတို့သည်၊ ပကောဋိနာမ၊ ပကောဋိမည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတံသဟဿပကောဋိယော၊ ပကောဋိတသိန်းတို့၏တ
 ရာတို့သည်၊ ကောဋိပကောဋိနာမ၊ ကောဋိပကောဋိမည်၏။ သတံသတသ
 ဟဿကောဋိပကောဋိယော၊ ကောဋိပကောဋိတသိန်းတို့၏တရာတို့သည်၊
 နဟုတံ၊ နဟုတမည်၏။ သတံသတသဟဿနဟုတာနံ၊ နဟုတတသိန်း
 တို့၏တရာတို့သည်၊ နိန္ဒဟုတံ၊ နိန္ဒဟုတမည်၏။ သတံသတသဟဿနိန္ဒ
 ဟုတာနိ၊ နိန္ဒဟုတတသိန်းတို့၏တရာတို့သည်၊ ဧကံအဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ တခုသော
 အဗ္ဗုဒ္ဓမည်၏။ တတော၊ ထိုအဗ္ဗုဒ္ဓထက်၊ ဝိသတိဂုဏံ၊ အဆနှစ်ဆထက်
 တက်သည်၊ နိရဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ နိရဗ္ဗုဒ္ဓမည်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဧသေဝဧသော
 ဣဝံ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကဲ့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။
 ပဌမဝဂ္ဂေါ၊ ပဌမဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ဗြဟ္မသံယုတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်။

၁ ဒုတိယဝဂ္ဂဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုသတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ သပ္ပိနိတိရေ
 တိ၊ သပ္ပိနိတိရေဟူသည်ကား၊ သပ္ပိနိနာမိကာယ၊ သပ္ပိနိအမည်ရှိသော၊
 နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ သနင်္ဂိမာရောတိ၊ သနင်္ဂိမာရောဟူသည်
 ကား၊ သော၊ ထိုဗြဟ္မာသည်၊ ပဉ္စသိခကုမာရကကာလေ၊ ပဉ္စသိခသုဇယံ
 ကလေးဖြစ်သောအခါ၌၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဗြဟ္မဇော

ကောဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တောဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကုမာရကဝဇ္ဇောနေဝ။ သူ
 ငယ်ကလေးအသွင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိစရတိကိရ၊ ဟုည့်လည်သတတ်၊ တေ
 န၊ ထိုကြောင့်၊ နံ၊ ထိုဗြဟ္မာကို၊ ကုမာရောတိ၊ ကုမာရဟူ၍၊ သဗ္ဗာနန္တိ၊ သိ
 ကုန်၏၊ ပေါရာဏကတ္တာပန၊ ဖြစ်၍မြင့်သောကာလရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 ကား၊ သနင်္ဂိမာရောတိ၊ သနင်္ဂိမာရဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇနေတသ္မိန္တိ၊
 ဇနေတသ္မိံ ဟူသည်ကား၊ ဇနိတသ္မိံ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ပဇာယ၊ သတ္တ
 ဝါအပေါင်း၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ယေ
 ဂေါတ္တ ပဋိသာရိနောတိ၊ ယေဂေါတ္တပဋိသာရိနော ဟူသည်ကား၊ ဇနေ
 တသ္မိံ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်ကို၊
 ပဋိသာရိန္တိ၊ လျှောက်၍အောက်မေ့ကုန်၏၊ လောကေ၊ လူအပေါင်း၌၊ ဂေါတ္တ
 ပဋိသာရိသု၊ အနွယ်ကိုလျှောက်၍အောက်မေ့ကုန်သော၊ တေသု၊ ထိုသူ
 တို့တွင်၊ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောတိ၊
 ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ ဘယဘေရဝသုတ္တပရိယာယေန၊ ဘယ
 ဘေရဝသုတ္တန် ဒေသနာတော်အားဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသာဒီဟိ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသ
 ဉာဏ်အစရှိကုန်သော၊ တိဟိဝါ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့နှင့်လည်းကောင်း၊
 အမ္မဋ္ဌသုတ္တပရိယာယေန၊ အမ္မဋ္ဌသုတ္တန်ဒေသနာတော်အားဖြင့်၊ ဝိပဿ
 နာဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ မနောမဟိဋ္ဌိ၊ မနောမဟိဋ္ဌိဉာဏ်၊ ဆအဘိညာ
 ယော၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဠဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာ
 တိဝါဝိဇ္ဇာဟိ၊ ဤဝိဇ္ဇာတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပရိပူရ
 ကာရိတာ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်အဖြစ်၊ ဣန္ဒြိယသု၊ စက္ခုစသော
 ဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဂုတ္တန္တိ၊ ရုတ၊ လုံခြုံသောတံခါးရှိသည်၏အဖြစ်၊ ဘောဇနေ၊
 ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညုတ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၏အဖြစ်၊ ဇာဂရိယာ
 နုယော၊ ဂါးနိုးကြားခြင်း၌အားထုတ်ခြင်း၊ သတ္တသဒ္ဓမ္မာ၊ သဒ္ဓါစသောသူ
 တော်ကောင်းတရားဆုနစ်ပါး၊ စတ္တာရိရူပါဝစေ့ဇ္ဈာနာနိ၊ ရူပါဝစရချာန်
 လေးပါး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပန္နရသဘောဒေန၊ တဆဲ့ငါးပါးအပြားရှိသော၊
 စရဏေန၊ စရဏတရားနှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နပဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏၊ သော
 သေဋ္ဌာဒေဝမာနသေတိ၊ သောသေဋ္ဌာ ဒေဝမာနသေ ဟူသည်ကား၊
 သောဝီတာသဝဗြာဟ္မဏော၊ ထိုကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသောဗဟုန္တာ
 သည်၊ ဒေဝသုစ၊ နတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿသုစ၊ လူတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ သေဋ္ဌာဥတ္တမော၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဌမံ၊
 ပဌမသုတ်တည်း။ ။

၇၂ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံပုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အဓိပတိန္ဒြေတိ၊ အဓိပတိန္ဒြေတိ ဟူသည် ကား၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ ဘိက္ခုတွာ၊ ခွဲ၍၊ နဓိရသေဝ၊ မပြောပြင့်မိသော လျှင်၊ ဝေဠုဝနတော၊ ဝေဠုဝနကျောင်းတော်မှ၊ ဝယာသီသံ၊ ဝယာသီသာ တောသို့၊ ဝတေ၊ ရှင်ဒေဝဒတ်သွားသည်ရှိသော်၊ အလားတရိန္ဒြေ၊ အလား တရိဟူသည်ကား၊ ဝဒြိဘဿဝဠုဝါယ၊ မြည်းမ၏၊ ကုမ္ဘိယံ၊ ဝမ်း၌၊ ဒေ တံ၊ ဖြစ်သောအသံထိုက် မြင်းတည်း။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုခြောက်သော သုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယော၊ တတိယသုတ်၌၊ အန္ဓကဝိန္ဒြေ၊ အန္ဓကဝိန္ဒြေ ဟူသည် ကား၊ ဇေနာမကံ၊ ဤသို့အန္ဓကဝိန္ဒြေအမည်ရှိသော၊ ဝါမံ၊ ရွာကို၊ ဥပသကံမိ တိ၊ ဥပသကံမိဟူသည်ကား၊ သတ္တဝ၊ သုရားမြတ်သည်။ ဣဒါနိပိ၊ ယခု ထက်တိုင်လည်း။ ဝိရိယံ၊ အားသစ်လုံ့လမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုညတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ ဝန္တုမိ၊ ဝါသွားအံ့၊ အသံ၊ ထိုသုရားရှင်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ သာသနာနုန္တုမိကံ၊ သာ သနာတော်အားလျောက်ပတ်သော၊ ဝိရိယသံပုတ္တံ၊ လုံ့လအားသစ်ခြင်း နှင့်ယှဉ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝက္ခာမိ၊ လျှောက်ဆိုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး လွင်း၍၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်သတည်း။ ပန္နာနိတိ၊ ပန္နာနိဟူသည်ကား၊ ဇန တံ၊ လူအပေါင်းကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ အနုပစာ ရော၊ အနီးအပါးသွားလာရာ ဥပစာမဟုတ်သော တောအရပ်၌၊ ဥဿာနံ၊ တည်ကုန်သော၊ သံယောဇနဗိပ္ပမောက္ခောတိ၊ သံယောဇနဗိပ္ပမောက္ခော ဟူသည်ကား၊ တာနိစ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သေ နာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ သေဝမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ စိဝချေခိနံ၊ သင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်းအာမိသတို့၏၊ အတ္တယ၊ အလိုငှါ၊ နသေဝေ ပယျ၊ မရှိဘဲရာ၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဒသသံယောဇနဗိပ္ပမောက္ခတ္ထာ ယ၊ သယ်ပါးအပြားရှိသော သံယောဇနဗိပ္ပမောက္ခော ကင်းစင် လွတ်မြောက်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ သံစောဝသေတိ၊ သံစောဝသေဟူသည် ကား၊ တေသုသနာသနောသု၊ ထိုသို့သဘောရှိသော တောကျောင်းတို့၌၊ ရုတိ၊ ဈာနဝိဝေကဟူသောရုတိကို၊ အလောနန္ဒာ၊ မရသည်ရှိသော်၊ ဥပ ဋ္ဌာကာဒိနံ၊ အလုပ်အကျွေးဒါယကာစသည်တို့၏၊ ဝိတ္တာနုရက္ခနတ္ထံ၊ ဝိတ်တံ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဝဒြိဘဝိဇ္ဇေ၊ မြည်း၏ကျောက်ကုန်း၌၊ ရဇံ၊ ပိ ယ၊ တင်သောမြို့ကဲ့သို့၊ ဥတ္တန္တော၊ လွင့်ပျံမတည်ချာချာလည်သော ဝိတ်ရှိ လျက်၊ အရညေ၊ လူစပ်မနီးသောတောကြီး၌၊ အစရိတွာ၊ အရညဝါသီအဖြစ်

အားဖြင့် မသွားမူ၍၊ သံဃာမဇ္ဈေ၊ သဘောတူမျှသော သံဃာ အလယ်၌၊
ဝသေယျ၊ နေရာ၏။ ရက္ခိတဇ္ဈောသတိမာတိ၊ ရက္ခိတဇ္ဈောသတိမာဟူ
သည်ကား၊ တတ္ထစ၊ ထိုသံဃာအလယ်၌လည်း။ ဝသန္တော၊ နေသောရဟန်း
သည်၊ သဂဝဇ္ဈော၊ ကြမ်းသောနွားအနီးအပါးရှိသော၊ ဂေါဏာဝိယ၊
နွားကဲ့သို့၊ သဗြဟ္မစာရိနေ၊ သိတင်းသုံးတော်ရဟန်းတို့ကို၊ အဝိဇ္ဇန္တော၊
မတိုးဝှေ့ဘဲ၊ အဗ္ဗန္တော၊ မချုတ်ချယ်ဘဲ၊ ရက္ခိတဇ္ဈော၊ စောင့်ရှောက်
သောစိတ်ရှိလျက်၊ သတိပဋ္ဌာနပရာယနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်လျှင်လည်းလျောင်း
ရာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝသေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ သံဃော၊
သံဃာတော်၌၊ ဝသမာနဿ၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်း၏၊ ဘိက္ခုစာရ
ဝတ္ထံ၊ ဆွမ်းခံရသောကျင့်ဝတ်ကို၊ အာစိက္ခန္တော၊ ကြားလိုရကား၊ ကုလံ၊
ကုလန္တိ၊ အာဒိ၊ ကုလံကုလံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ သဟံဝ
တိဗြဟ္မာဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိဇ္ဇိကာယစရန္တောတိ၊ ဝိဇ္ဇိကာယ စရန္တောဟူ
သည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာတ္ထာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ စရမာနေ၊ သွားသည်ဖြစ်၍၊ သေ
ဝေဝပန္နာနိသေနာသနာနိတိ၊ သေဝေဝပန္နာနိသေနာသနာနိဟူသည်
ကား၊ သံဃာမဇ္ဈေ၊ သံဃာအလယ်သို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ ဝသမာနောပိ၊
နေသောရဟန်းသည်လည်း၊ ရုပရိဝေဏော၊ ပရိဝုဏ်အပြီး၌၊ တာလနာဋီ
ကေရအာဒိနံ၊ ထန်းပင်အုန်းပင်စသည်တို့ကို၊ ရောပေတွာ၊ စိုက်ပျိုး၍၊
ဥပဋ္ဌာကာဒိသံသဇ္ဈော၊ ဥပါသကာ မသည်တို့နှင့် ဆက်ဆံ ရေးပြွမ်း
လျက်၊ နဝသေယျ၊ မနေရာ၊ စိတ္တကလ္လတံ၊ စိတ်၏ညီညွတ်လျောက်ပတ်
သည်အဖြစ်ကို၊ ဇနေတွာပန၊ ဖြစ်စေပြီး၍ကား၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဟာသေ
တွာ၊ ရှင်စေ၍၊ တောသေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ပုနံ၊ တဖန်၊ ပန္နသေနာသ
နေ၊ လူတို့အနီးအပါးသွားလာရာ ဥပစာမဟုတ်သည်၌ တည်တုန်သော
တောရပ်ကျောင်း၌၊ ဝသေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရညဿဝ၊ လူနှင့်
မစပ်သောတောရပ်ကျောင်း၏သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေသိ၊ ပြီး
မွမ်းဆို၏၊ ဘယာတိ၊ ဘယာဟူသည်ကား၊ ဝန္တဘယတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဘေး
မှ၊ အဘယေတိ၊ အဘယေဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိမုတ္တောတိ၊ ဝိ
မုတ္တောဟူသည်ကား၊ အဓိမုတ္တော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် လွတ်သော
စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝသေယျ၊ နေရာ၏၊ ယတ္ထတေရဝါတိ၊ ယတ္ထ
တေရဝါဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံဌာနေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘယဇနကာ၊ ဘေး
ဘျင်းကိုဖြစ်စေထုတ်တုန်သော၊ သဝိညာဏကာ၊ သဝိညာဏကဖြစ်တုန်

၇၄ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သောသီ ဘဗုဒ္ဓာဒယော၊ ခြင်္သေ့ကျားစသောသတ္တဝါတို့သည်၊ အဝိညာ
ဏကာ၊ အဝိညာဏကဖြစ်ကုန်သော၊ ရတ္တိဘာဝေ၊ ညဉ့်အဖို့၌၊ ဗဟု၊ များ
ကုန်သော၊ ခါဏုဝလ္လိအာဒယော၊ သစ်မှတ်နွယ်စသည်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ သရိသပါတိ၊ သရိသပါဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗာဇာတိ
ကာဒိသရိသပါ၊ ကျောက်ရှည်မျိုးစသောမြွေကင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တတ္ထဘိက္ခုတိ၊ တတ္ထဘိက္ခုဟူသည်ကား၊ တာဒိသေ၊ ထို
သို့ကြောက်မက်ဖွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သောသဘောရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်
၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိသိန္ဒော၊ နေ၏၊ ဝိဂတလောမဟံသော၊ ကြက်သီး
မွေးညှင်းထခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏၊ ဣမံနာ၊ ဤနိသိဒ္ဓိတတ္ထ
ဘိက္ခုစသောစကားဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ တဂဝါ၊
ရွာဘုန်းတော်ရှင်၊ တုဗ္ဗေ၊ ကိုယ်တော်မြတ်တို့သည်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊
အတြဋ္ဌကဘေရဝါရမ္ပဏာနိစေဝ၊ ဤအရပ်၌ဖြစ်သောကြောက်မက်ဖွယ်
ဖြစ်သော အာရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သရိသပေစ၊ မြွေကင်းသန်းတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇနိစ္ဆာရဏာဒိနိစ၊ လျှပ်စစ်ရောင်ပြက်ခြင်းစသည်တို့
ကိုလည်းကောင်း၊ အမနသိကတွာ၊ နှလုံးမသွင်းမူ၍၊ နိသိန္ဒာယထာ၊ နေ
တော်မူကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပဝေနမနုယုတ္တာ၊ ဘာ
ဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းလုံ့ လမှုကိုအားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
တို့သည်၊ နိသိဒ္ဓန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဒိပေ
တိ၊ ပြ၏၊ ဧတုမေဒိဋ္ဌန္တိ၊ ဧတုမေဒိဋ္ဌဟူသည်ကား၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်
အားဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ ဖြစ်အပ်၏၊ နယိဒံဣတိဟိတိဟန္တိ၊ နယိဒံဣတိ
ဟိတိဟံဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောနေခြင်းအကြောင်းကို၊
ဣတိဟုဣတိဟာတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းဤသို့သောအကြောင်းဖြစ်၏
ဟု၊ အနုဿဝဒဿနေန၊ အဆင့်ကြားစကားကိုပြသဖြင့်၊ တက္ကဟေတုဝါ၊
ကြံဆသော အကြောင်းရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ နယဟေတုဝါ၊ သိအပ်
သောနည်းအကြောင်းရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဝဒါမိ၊ ဆို
သည်မဟုတ်၊ ဧကသ္မိံ၊ ဗြဟ္မစရိယသိန္နိ၊ ဧကသ္မိံ၊ ဗြဟ္မစရိယသိန္နိဟူသည်
ကား၊ ဧကာယ၊ တပါးသော၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ဓမ္မဒေသနာတော်၌၊ ဟိ၊ သင့်
စွာ၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ ဣမံ၊ ဤပါဠိအရာ၌၊ ဗြဟ္မစရိ
ယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ မစ္စဟာယိနန္တိ၊ မစ္စ
ဟာယိနံဟူသည်ကား၊ မရဏပရိစ္စာဒိနံ၊ သေခြင်းကိုအကြွင်းမဲ့ အားဖြင့်
ပယ်စွန့်ခြင်း သဘောရှိကုန်သော၊ ဝိဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊

သဟသံ၊ တထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသစဒသစဒသတိတ္ထေ၊ ဒသ
 စဒသစဒသဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဒသတိ၊ ဒသဟူသည်၊ ဒသေဝ၊ တကျိပ်
 တို့သည်ပင်တည်း၊ ဒသစဒသတိ၊ ဒသစဒသဟူသည်ကား၊ သတံ၊ တ
 ရာတည်း၊ အညေစ၊ တထောင်ငါးရာရဟန္တာမှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ဒသုတ္တရံ၊ တကျိပ်အလွန်ရှိသော၊ သေသသတံ၊ သေသုဂ္ဂိုလ်တရာကို၊
 ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ သဟံပတိဗြဟ္မာဆို၏၊ သောတသမာ
 ပန္နတိ၊ သောတသမာပန္နဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသောတံ၊ မဂ်တည်းဟူသော
 သောတသို့၊ သမာပန္န၊ ရောက်ကုန်သော၊ အတိရုက္ခာနဂါမိနောတိတေ၊
 အတိရုက္ခာနဂါမိနောဟူသောဤပါဠိသည်၊ ဒေသနာမတ္တံ၊ ဒေသနာမျှသာ
 တည်း၊ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အပါယ်သို့ကျရောက်ခြင်းသဘောမရှိကုန်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သင်္ခါတုံနာပိသက္ကောမိတိ၊
 သင်္ခါတုံနာပိသက္ကောမိဟူသည်ကား၊ မုသာဝါဒဘယေန၊ မုသာဝါဒဘေး
 ဖြစ်ကြောက်လန့်သောကြောင့်၊ ဗုညသဝါနော၊ ဝိဝဇ္ဇကုံဖြစ်သောကောင်းမှု
 အတို့ရှိကုန်သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဧတ္တကာနာမ၊ ဤမျှအတိုင်း
 အရှည်ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏေတုံ၊ ရေတွက်ပိုင်းခြားခြင်းငှါ၊ နသက္ကော
 မိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ဗြဟ္မဓမ္မဒေသနံ၊ ဗြဟ္မာသည်ဟော
 အပ်သောတရားဒေသနာတော်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသင်္ခါတုံနာပိ
 သက္ကောမိဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ သဟံပတိဗြဟ္မာဆိုပြန်၍၊ တတိ
 ယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အဘိဘူသန္တ ဝန္တိ၊ အဘိဘူသန္တ ဝံဟူ
 သည်ကား၊ အဘိဘူစ၊ အဘိဘူမထေရ်လည်းတယောက်၊ သန္တ ဝေါစ၊
 သန္တ ဝမထေရ်လည်းတယောက်၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ဦးသောမထေရ်တို့တွင်၊
 အဘိဘူဓထရော၊ အဘိဘူမထေရ်သည်၊ သာဓိပုတ္တတ္ထရောပိယ၊ အရှင်သာ
 ရိပုတ္တရာမထေရ်ကဲ့သို့၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်၏၊ သန္တ ဝထေ
 ရော၊ သန္တ ဝမထေရ်သည်၊ မဟာမောဂ္ဂလာနောပိယ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂ
 လာန်ကဲ့သို့၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဥဇ္ဈာယန္တိတိ၊ ဥဇ္ဈာ
 ယန္တိဟူသည်ကား၊ အဝဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ လာမကတောဝါ၊ အယုတ်
 အားဖြင့်လည်း၊ ဝိန္နန္တိ၊ ကြံကုန်၏၊ ဝိယန္တိတိ၊ ဝိယန္တိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊
 ဤအမူအကျင့်သည်၊ ဝိနာမ၊ အဘယ်အမူအကျင့်နည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအမူ
 အကျင့်သည်၊ ဝိနာမ၊ အဘယ်မူအကျင့်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညမညံ၊
 အချင်းချင်း၊ ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝိပါစေန္တိတိ၊ ဝိပါစေန္တိဟူသည်ကား၊

၇၆ သင်္ဂါထိဝင်ပွဲသံယုတ်-အဋ္ဌကထာသင်္ဂါသု-ဗုဒ္ဓိယသံပဉ္စ

ဝိတ္ထာရယန္တောပြန်နှံစေကုန်လျက်၊ ပုနပုနံ၊ အထင်ထင်၊ ကထေန္တိ၊ ဆို
ကုန်၏၊ ဟေဋ္ဌိမေနဥပဗ္ဗကောယေနာတိ၊ ဟေဋ္ဌိမေနဥပဗ္ဗကောယေနဟံ သည်
ကား၊ နာတိတော၊ ချက်အရင်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဟေဋ္ဌိမကာယေန၊ အောက်
ဖြစ်သောကိုယ်ဖြင့်၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ၌၊ ဣတ္ထကမေဝ၊ ဟေဋ္ဌိမေနဥပဗ္ဗကောယေန
စသောအနည်းငယ်မျှစကားသည်လျှင်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ပန၊ ယင်းသို့လာ
သော်လည်း၊ ထေရော၊ အဘိဘူမထေရ်သည်၊ ပကတိဝဏ္ဏံ၊ ပြကတသော
အသွင်ကို၊ ဝိဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ နာဂဝဏ္ဏံ၊ နဂါးအသွင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ သုပဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ဂဠုန်အသွင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒေသတံ၊
ပြ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာ
သော၊ အနေကပ္ပကာရံ၊ တပါးမကများလှသော အကြွင်းရှိသော၊ ဣန္ဒြိယကပ္ပ
နံ၊ တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းကို၊ ဒေသတံ၊ ပြ၏၊ ဣမာဂါထာယောအဘာသိ
တိ၊ ဣမာဂါထာယော အဘာသိဟူသည်ကား၊ ထေရော၊ အဘိဘူမထေရ်
သည်၊ ဝိဇ္ဇေသိကိရ၊ အကြံဖြစ်သတတ်၊ ကိံဗိဇ္ဇေသိ၊ အတယ်သို့အကြံ
ဖြစ်သနည်း၊ ကထံ၊ အတယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဒေသတံ၊ ဟောအပ်
သော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ သူခပ်သိမ်းတို့အား၊ ဝိ
ယာ၊ ချစ်အပ်သနည်း၊ မနာပါ၊ နှစ်လိုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေသိ၊ ကြံ
၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အ
လုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပါသဏ္ဍာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသောကျော့ကွင်းကို
ပစ်ချတတ်သောပါသဏ္ဍာတို့သည်၊ သဗ္ဗေ၊ ကုန်အောင်ရုံသော၊ ဒေဝမ
နုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ သမယေ၊ ရအပ်
သောအကျိုး၌၊ ပုရိသကာရံ၊ ယောကျ်ားတော် တကာပြုရငွမ်းအားကို၊
ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ပြီးမြောက် အားသစ်တွင်လွှတ် ကုန်၏၊ ဝိရိယဿ၊ အား
သစ်လုံ့လဝိရိယ၏၊ အဝဏ္ဏဝါဒိနာမ၊ ကျေးဇူးမဲ့ ကိုကွဲခဲ့သော သူမည်
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိရိယပဒ္ဓိသံယုတ္တံ၊ အားသစ်လုံ့လဝိရိယနှင့်စပ်သည်ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသိယာမိ၊ ဟောအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ဟော
အပ်သည်ရှိသော်၊ အယံဓမ္မဒေသနာ၊ ဤတရားဒေသနာ တော်သည်၊
သဗ္ဗေသံ၊ သူခပ်သိမ်းတို့အား၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်သည်၊ မနာပါ၊ နှစ်လိုအပ်
သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဝိသုပိဋ
ကေသုပိဋကတ်သုံးပုံတို့၌၊ ဝိစိနိတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ဣမာဂါထာ၊ အာ
ရဟ္တထနိက္ကမထစသောဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆိုသတည်း၊ တတ္ထတာ
သုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အာရဟ္တထာတိ၊ အာရဟ္တ ထဟူသည်ကား၊

အာရက္ခဝိရိယံ၊ သေမင်းစစ်သည်ဟုဆိုအပ်သော ကိလေသာကိုနှိပ်နင်း
ပျက်ဆီးခြင်း၌ အားသစ်လုံ့ လဝိရိယကို၊ ကရောဏ၊ ပြုကြလေကုန်၊ ပရက္က
မထ၊ လုံ့ လပြုကြကုန်၊ မစ္စုနောသေနန္တိ၊ မစ္စုနောသေနံဟူသောပုဒ်၌၊ မစ္စု
နော၊ သေမင်း၏၊ သေနာနာမ၊ စစ်သည်မည်သည်။ ကိလေသာသေနာ၊ ရာဂ
အစရှိသော ကိလေသာစစ်သည်အပေါင်းတည်း။ တံ၊ ထိုရာဂအစရှိသော
ကိလေသာအပေါင်းဟုဆိုအပ်သော သေမင်းစစ်သည်ကို၊ ဓုနာထ၊ နှိပ်နင်း
ပျက်ဆီးကြကုန်လော့၊ ဇာတိသံသာရန္တိ၊ ဇာတိသံသာရံဟူသည်ကား၊
ဇာတိဉ္စ၊ ဇာတိ ဘုံလည်းကောင်း၊ သံသာရန္တ၊ သံသရာကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ ဇာတိသစ် ၂ တံ၊ ပဋိသန္ဓေရုတိဟုဆိုအပ်သော ခန္ဓာတို့၏ဖြစ်
ခြင်းဇာတိဟုဆိုအပ်သော၊ သံသာရံ၊ ထိုဘဝမှဤဘဝသို့ ပြေးသွားတတ်
သည်ဖြစ်၍ တပြောင်းပြန်ပြန်ကျင်လည်ခြင်းဟူသော သံသရာကို၊ ဒုက္ခဿန္တိ
ကရိဿတိတိ၊ ဒုက္ခဿန္တိ ကရိဿတိဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်း
ရဲ၏၊ ပရိစ္ဆေဒံ၊ အဆုံးဟူသော အပိုင်းအခြားကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊
ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ကိ၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ထေရော၊ အဘိဘူမထေရ်သည်၊ သဟသိလောကဓာတု၊ တထောင်သော
လောကဓာတ်ကို၊ ဝိညာပေသိ၊ အသံဖြင့်တိတ်ကြားစေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
မေးဌားအံ့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နိလကသိဏံ၊ နိလကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိ
သော ပရိကမ္မဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ သဗ္ဗတ္ထအာလောကဌာနေ၊
အလင်းဖြစ်ရာဌာနအလုံး၌၊ အန္ဓကာရံ၊ အဓိကံအတိကို၊ ပရိ၊ နှံ့ စေ၏၊ ဩ
ဒါတကသိဏံ၊ ဩဒါတကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော ပရိကမ္မဈာန်ကို၊ သမာ
ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ အန္ဓကာမုဋ္ဌာနေ၊ အဓိကံအတိဖြစ်ရာဌာန၌၊ ဩဘာ
သံ၊ အရောင်အလင်းကို၊ ပရိ၊ နှံ့ စေ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဣဒံ အန္ဓကာ
ရံ၊ ဤအဓိကံအတိသည်၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အဘောဂေ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေ၊
ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အာလောကံ၊ အရောင်အလင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အာ
လောကဌာနေ၊ အရောင်အလင်းဖြစ်ရာဌာန၌၊ အာလောကကိစ္စံ၊ အရောင်
အလင်းကိုပြုခြင်းကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အာလောကော၊ အရောင်အလင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝိနန္တာနံ၊
ဆင်ခြင်ကြံစည်ကုန်သော နတ်လူတို့အား၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဒသေ
တိ၊ ပြု၏၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုနတ်လူတို့၏၊ ထေရောတိ၊ ငါတို့
အဘိဘူမထေရ်ပါတကားဟူ၍၊ ဝဒန္တာနံ၊ ဆိုကုန်စဉ်၊ ဣမာဂါထာယော၊

၃၀ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဤဂါထာတို့ကို အဘာသိ၊ဆိုလတ်၏။ သဗ္ဗေ၊တထောင်သော လောက
ခတ်နှုတ်လူခပ်သိမ်းတို့သည်၊ ဩသဇ္ဇာယ၊တရားနာအံ့သောဌာသက်
လာရင်းလတ်သော်၊ပရိသာယ၊ပရိသတ်၏။မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊နိသီဒိတွာ၊
နေ၍၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသန္တဿ၊ ဟောသော ဓမ္မကထိကဟောင်း၏။
သဒ္ဓံ၊အသံကို၊သုဏိံ၊သုဝိယ၊ကြားကုန်သကဲ့သို့၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသ
န္တဿ၊ ဗြဟ္မပြည်၌နေ၍ဟောသောအဘိဘူမထေရ်၏။ သဒ္ဓံ၊အသံကို၊သု
ဏိံ၊သု၊ကြားကုန်၏။အတ္ထောပိ၊ဆိုအပ်သောအနက်အဓိပ္ပါယ်သည်လည်း၊
နေသံ၊ထိုနတ်လူတို့အား၊ပါကဇ္ဇော၊ထင်ရှားသည်။ အဟောသပိ၊ဖြစ်၏။
စတုတ္ထံ၊လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅ ပဉ္စမေ၊ပဉ္စမသုတ်၌၊ဥပဝတ္တနေမလ္လာနံသာလဝနေတိ၊ဥပဝတ္တနေ
မလ္လာနံသာလဝနေဟူသည်ကား၊ဟိ၊ထင်စွာပြဦးအံ့၊ကဒ္ဓမ္မနဒိတိရတော၊
ကဒ္ဓမ္မမြစ်၏ကမ်းနားမှ၊ ရာဇမာတုဝိဟာယန္တိ၊ရေန၊ ရာဇမာတုဟုခေါ်ဝေါ်
အပ်သောကျောင်းတံခါးဖြင့်၊ ထူပါရာမံ၊ထူပါရုံသို့၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ရောက်အပ်
သည်၊ဟောတိယထေဝ၊ဖြစ်သကဲ့သို့လျှင်၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊ဟိရညဝတိကာ
ယနာမ၊ဟိရညဝတိအမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊မြစ်၏။ ပါရိမတိရတော၊ထို
မှါတက်ကမ်းမှ၊သာလဝနံဥယျာနံ၊အင်ကြင်းတောဥယျာဉ်သည်၊ယထာ၊
ဥပမာကား၊အနုရာဓပုရဿ၊အနုရာဓပြည်၏၊ထူပါရာမော၊ထူပါရုံသည်၊
ဒက္ခိဏပန္နိမဒိသာယ၊အနောက်သို့ယွန်းသောတောင်မျက်နှာ၌၊ဟောတိ
ယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊ တံ၊ထိုအင်ကြင်းတောဥယျာဉ်သည်၊
ကုသိနာရာယ၊ကုသိနာရုံပြည်၏အနောက်သို့ယွန်းသောတောင်မျက်နှာ၌၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ထူပါရာမတော၊ထူပါရုံမှ၊ ဒက္ခိဏန္တိ၊ရေန၊တောင်တံခါး
ဖြင့်၊နဂရံ၊မြို့တွင်းသို့၊ပဝိသနမဂ္ဂေါ၊ဝင်ရာခရီးလမ်းမသည်။ ပါစိနမုခေါ၊
အရှေ့မျက်နှာသို့ရှေးရှု၊ ဂန္တိာ၊သွားပြီးမှ၊ ဥတ္တရေန၊မြောက်အရပ်သို့၊ နိ
ဝတ္တိယထာ၊ပြန်လည်သကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤအတူ၊ဥယျာနတော၊ဥယျာဉ်မှ၊သာ
လပန္နိ၊အင်ကြင်းပင်စဉ်သည်၊ပါစိနမုခေါ၊အရှေ့မျက်နှာသို့ရှေးရှု၊ဂန္တိာ၊
သွား၍၊ဥတ္တရေန၊မြောက်အရပ်ဖြင့်၊နိဝတ္တာ၊ပြန်နတ်ကုန်၏။ တဿာ၊ထိုသို့
မြို့တွင်းသို့ဝင်လိုသောသူတို့သည်ပြန်နတ်သွားရသည်အကြောင်းကြောင့်၊
တံ၊ထိုအင်ကြင်းပင်စဉ်ကို၊ ဥပဝတ္တနန္တိ၊ဥပဝတ္တနဟူ၍၊ ဂုဏ္ဍတိ၊ဆိုအပ်
၏။တသ္မိံ၊ဥပဝတ္တနေ၊ထိုအက္ခေ၌၊ မလ္လာနံ၊မလ္လာမင်းတို့၏။ သာလဝနေ၊
အင်ကြင်းတော၌၊ အန္တရေနယမကသာလာနန္တိ၊ အန္တရေနယမကသာ
လာနံဟူသည်ကား၊မူလခန္ဓဝိဇုပပတ္တေဟိ၊ အမြစ်ပင်စည်ကိုင်းမအခက်

အရွက်တို့သည်၊ အညမညံ့၊ အချင်းချင်း၊ သံသိဗ္ဗိတွာ၊ ချုပ်စပ်၍၊ ဗြတသသ
လာနံ၊ တည်သောအင်ကြင်းပင်ပျိုတို့၏၊ အန္တရိကာယ၊ အကြား၌၊ အပ္ပမာ
ဒေနသမ္ဘာဒေဝာတိ၊ အပ္ပမာဒေနသမ္ဘာဒေဝ ဟူသည်ကား၊ သတိအဓိပ္ပ
ဝါသေန၊ သတိမကင်းသောနေခြင်းဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စ
တို့ကို၊ သမ္ဘာဒယထ၊ ပြည့်စုံကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မရဏမဉ္ဇေ၊ သေရာ
ညောင်စောင်း၌၊ နိပ္ပန္နော၊ အိပ်သော၊ မဟာဒ္ဓနော၊ များသော ဥဇ္ဈာရှိသော၊
ကုဗ္ဗုဗ္ဗိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ ဝုတ္တာနံ၊ သားသွီးတို့အား၊ ဓနသာရံ၊ ဥဇ္ဈာနှစ်
ကို၊ အာဝိက္ခယျ၊ ညွှန်ကြားရာ၏၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာန
မဉ္ဇေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူရာ ညောင်စောင်း၌၊ နိပ္ပန္နော၊ ဝေချောင်းတော်မူ
လျက်၊ ပဉ္စစတ္တာလီသဝဿာနိ၊ လေးဆဲ့ငါးဝါတို့ပတ်လုံး၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်
သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဧကသ္မိံ၊ အပ္ပမာဒပဒေ
ယေဝ၊ တခုသောအပ္ပမာဒတရားအရ၌သာလျှင်၊ ပက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်၍၊
အဘာသိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ အယံတထာဂတဿပန္နိမဝါစာတိ၊ အယံ
တထာဂတဿပန္နိမဝါစာဟူသော၊ ဣဒံပန၊ ဤစကားသည်ကား၊ သင်္ခီ
တိကာရာနံ၊ သင်္ခါယနာတင်အရှင်တို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားတည်း၊ ဣတော၊
အယံတထာဂတဿပန္နိမဝါစာဟူသောဤစကားမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ပရိ
နိဗ္ဗာနကမ္မံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့ဟု ကာလအပိုင်းအခြားကိုပြု၍၊ သမာပတ်ဝင်
စားခြင်းဟူသောပရိနိဗ္ဗာန်၏ပရိကံကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်၏
ပရိကံကို၊ ဒသေတု၊ ပြုတော်မူခြင်းငှါ၊ အထခေါဘဂဝါပဌမဇ္ဈာနန္တိ၊ အခါဒိ၊
အထခေါဘဂဝါပဌမဇ္ဈာနံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ သင်္ခါယနာ
တင်ဆရာတို့ဆိုသတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သညာဝေဒယိတနိရေ၊ သံ၊ သညာဝေဒနာ၏ချုပ်ခြင်းသို့၊ သမာ
ပန္နေ၊ ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အဿာသပဿာသနံ၊ ထွက်သက်
ဝင်သက်တို့၏၊ အပ္ပဝတ္တိံ၊ မဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူချေပြီ၊ ဣဝံသညာယ၊
ဤသို့ထင်မှတ်ကြသဖြင့်၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဧကပ္ပဟာရေန၊
တပြိုင်နက်တချက်ထည်းဖြင့်၊ ဝိရုဝိသု၊ ပိုကြွေးကုန်၏၊ အာနန္ဒတ္ထရေ၊
အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်လည်း၊ ဘန္တေ၊ အနုရုဒ္ဓ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ ဘဂဝါ၊
ဘုရားသခင်သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပရိနိဗ္ဗုတောနု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ

၈၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

☞ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရံ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်ကို၊ ဝုတ္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ထေရော၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ အာဝုသောအာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒ၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နုခေါ်ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသေး၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓသို့၊ သမာပန္နော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

ကထံပန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ သော၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်၊ အညာသိ၊ သိသနည်း၊ ကိရ၊ ထင်စဉ်းအံ့၊ ထေရော၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံယေဝ၊ တကွသာလျှင်၊ တံသမာပတ္တိံ၊ ထိုသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇန္တော၊ ဝင်စားသည်ရှိသော်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ နေဝသညာနာသညာယတနဝုဠာနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်မှထခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဂတိံ၊ အစဉ်လိုက်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိရောဓသမာပန္နော၊ နိရောဓသမာပတ်သို့ရောက်တော်မူ၏၊ အန္တောနိရောဓေ၊ နိရောဓသမာပတ်အတွင်း၌ကား၊ ကာလကိရိယာနာမ၊ သေခြင်းကိုပြုခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ အညာသိ၊ သိ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိံ၊ တာ၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏၊ (ပ)၊ တတိယဇ္ဈာနာ၊ တတိယဈာန်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏၊ ဣတိတ္ထေပန၊ ဤသို့သမာပတ်ကိုဝင်စားတော်မူသည်ကိုပြဆိုရာစကား၌ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတုပိသတိယာဠာနေသု၊ နှစ်ဆဲ့လေးပါးသောအရာတို့၌၊ ပဌမဈာန်၊ ပဌမဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏၊ တေရသသုဠာနေသု၊ တဆဲ့သုံးပါးကုန်သောအရာတို့၌၊ ဒုတိယဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူတဆဲ့သုံးပါးကုန်သောအရာတို့၌၊ တတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏၊ ပန္နရသသုဠာနေသု၊ တဆဲ့ငါးပါးကုန်သောအရာတို့၌၊ စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဝင်စားတော်မူသနည်း၊ ဒသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အသုဘေသု၊ အသုဘအာရုံတို့၌လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ သာကာဓရေသုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်း

အရာအရပညတ်၌လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကသိဏေသု၊
 ကသိုဏ်းပညတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ မေတ္တာကရုဏာမုဒိတေသု၊ မေတ္တာ
 ကရုဏာ မုဒိတာ၏ အာရုံ ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါ ပညတ်တို့၌ လည်း
 ကောင်း၊ အာနာပါနေ၊ အာနာပါနသတိ၏ အာရုံဖြစ်သောထွက်သက်ဝင်
 သက်ပညတ်၌လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆေဒါကာသေ၊ ပရိစ္ဆေဒါကာသပညတ်
 ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ စတုရိသတိယသ၊ နှစ်ဆဲ့
 လေးပါးသော၊ ဣမေသုဋ္ဌာနေသု၊ ဤအရာတို့၌၊ ပဌမံဈာန်၊ ပဌမဈာန်ကို၊
 သမာပဋ္ဌိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏၊ နတ္ထိံ သာကာရန္တု၊ နတ္ထိံ သာကာရကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဒသစအသုဘာနိ၊ ဆယ်ပါးသောအသုဘတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဌပေတွာပန၊ ထား၍ကား၊ သေသေသု၊ ကြွင်းကုန်သော၊ တေယေသု၊ တဆဲ့
 သုံးပါးကုန်သောအရာတို့၌၊ ဒုတိယံဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း၊
 တေသုယေဝ၊ ထိုတဆဲ့သုံးပါးသော အရာတို့၌သာလျှင်၊ တတိယံဈာန်၊
 တတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ သမာပဋ္ဌိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏၊ ပန၊ ထိုမှ
 တပါး၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကသိဏေသု၊ ကသိုဏ်းတို့၌ လည်း
 ကောင်း၊ ဥပေက္ခာဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဥပေက္ခာဗြဟ္မဝိဟာရ၏၊ အာရုံဖြစ်သော
 သတ္တဝါပညတ်၌လည်းကောင်း၊ အာနာပါနေ၊ အာနာပါနသတိ၏အာရုံဖြစ်
 သောထွက်သက်ဝင်သက် ပညတ်၌လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆေဒါကာသေ၊
 ပရိစ္ဆေဒါကာသပညတ်၌၎င်း၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရူပေသု၊
 အရူပတို့၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပန္နရသသု၊ တဆဲ့ငါးပါးကုန်သော၊
 ဣမေသုဋ္ဌာနေသု၊ ဤအရာတို့၌၊ စတုတ္ထံဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဋ္ဌိ၊
 ဝင်စားတော်မူ၏၊ အယံဝိစ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားသည်လည်း၊ သင်္ခေ
 ပကထာဝ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောစကားသာတည်း။ ။

နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့၊ ပဝိသန္တော၊ ဝင်တော်မူသော၊ ဓမ္မသဒ
 မိ၊ တရားအရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝါပန၊ ဘုရားမြတ် သည်ကား၊
 သဗ္ဗာရိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စတုရိသတိကောဋိသတသဟဿ
 သင်္ခါ၊ ကုလေ့နှစ်ဆဲ့လေးသိန်းအရေအတွက်ရှိကုန်သော၊ သမာပတ္တိယေသ၊
 သမာပတ်တို့ကို၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်စားတော်မူ၍၊ ဝိဒေသံ၊ အရင်တပါးသို့၊
 ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသောသူသည်၊ ဥာတိဇနံ၊ ဆွေခင်မျိုးချစ်ဖြစ်သောသူကို၊
 အာလိင်္ဂေတွာ၊ လည်ဖက်ယမ်းပြီးမှ၊ ဂတောဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့၊ သမာ
 ပတ္တိသုခံ၊ သမာပတ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘာဝိတွာ၊ ခံစားပြီး၍၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်
 တော်မူ၍၊ စတုတ္ထဈာနာ၊ စတုတ္ထဈာန်မှ၊ ဝုဠတိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ သမနန္တံ

၈၂ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ရာ၊ ဈာန်ပစ္စဝေက္ခဏာ နှစ်ပါးအခြားမဲ့၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏။ ဣတိတ္ထေ၊ ဤသို့ပြဆိုရာ စကား၌
 လည်း၊ ဈာန်သမနန္တရံ၊ ဈာန်သမနန္တရ၊ ပစ္စဝေက္ခဏသမနန္တရံ၊ ပစ္စဝေက္ခ
 ဏသမနန္တရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမနန္တရာနိ၊ သမနန္တရတို့သည်၊ ဇွေးနှစ်ပါးတို့
 တည်း၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနာ၊ စတုတ္ထဈာန်မှ၊ ဝုဠာယ၊
 ထ၍၊ ဘဝင်္ဂံ၊ ဘဝင်သို့၊ ဩတိဏ္ဏဿ၊ သက်စဉ်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဘဝင်စိတ်
 ၌သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်၊ ဈာန်သမနန္တရံနာမ၊ ဈာန်သမ
 နန္တရမည်၏၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနာ၊ စတုတ္ထဈာန်မှ၊ ဝုဠာယိတွာ၊ ထ၍၊ ဝုန၊ တဖန်၊
 ဈာနင်္ဂါနိ၊ ဈာနင်တို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဘဝင်္ဂဿ၊ ဘဝင်သို့၊
 ဩတိဏ္ဏဿ၊ သက်စဉ်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဘဝင်စိတ်၌သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းသည်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ သမနန္တရံနာမ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာသမ
 နန္တရမည်၏၊ ဣမာနိဇ္ဈေဝိ၊ ဤနှစ်ပါးသောသမနန္တရတို့သည်လည်း၊ သမနန္တ
 ရာနေဝ၊ သမနန္တရတို့သည်လည်း၊ ဘဂဝါပန၊ ဘုရားသခင်သည်ကား၊
 ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စားတော်မူ၍၊ ဈာနာ၊ ဈာန်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ
 တော်မူ၍၊ ဈာနင်္ဂါနိ၊ ဈာနင်တို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ အဗျာ
 ကတေန၊ အဗျာကတဖြစ်သော၊ ဒုက္ခသစ္စေန၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌ အကျုံးဝင်
 သော၊ ဘဝင်္ဂိတ္ထေန၊ ဘဝင်စိတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊
 ဟိ၊ စကားဆက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါဝါ၊
 သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဝါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ အရိယသာဝကာဝါ၊ အရိယသာဝကတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ကုန္တကိရိလ္လိကံ၊
 မိုးရွာခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့
 သည်၊ အဗျာကတေန၊ အဗျာကတဖြစ်သော၊ ဒုက္ခသစ္စေန၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌
 အကျုံးဝင်သော၊ ဘဝင်္ဂိတ္ထေနေဝ၊ ဘဝင်စိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကာလံ၊ သေ
 ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဘူတာတိ၊ ဘူတာဟူသည်ကား၊ သတ္တာ၊
 သတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပဗ္ဗိဝုပ္ပလောတိ၊ အပ္ပဗ္ဗိဝုပ္ပလောဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗိတာ
 ဝုပ္ပလောတိ၊ ဝုပ္ပလောဟူသည်ကား၊ တုဘကံကင်းသောဝုပ္ပလံဖြစ်တော်မူ၏၊ ဗလပ္ပတ္တာ
 တိ၊ ဗလပ္ပတ္တာဟူသည်ကား၊ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဥာဏဗ
 လံ၊ ဥာဏ်တော်အားသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနောတိ၊
 ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနောဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပါဒဝယသဘာဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း
 သဘာဝရှိကုန်၏၊ တေသံဂူပသမောတိ၊ တေသံဂူပသမောဟူသည်ကား၊

တေသံသင်္ဃါရာနံ၊ ထိုသင်္ဃါရာတို့၏၊ ဂူပသမော၊ ပြင်းရာဖြစ်သောအသင်္ဃိတ
တရားသည်၊ သုခေါတိ၊ သုခေါ ဟူသည်ကား၊ အသင်္ဃိတံ၊ အကြောင်း
တရားတို့မပြုပြင်အပ်သော၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သာလျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဒါသိတိ၊ တဒါသိစ
သောစကားကို၊ သဟပရိနိဗ္ဗာနာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊
မဟာဘူမိစာလေ၊ ပြင်းစွာသောမြေတုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနော၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာန်သုတ်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
သော၊ ဘူမိစာလံ၊ မြေတုန်လှုပ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ရှင်အာ
နန္ဒာဆိုသတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏၊ သောဘူမိစာလေ၊ ထိုမြေတုန်လှုပ်ခြင်း
သည်၊ လောမဟံသနတောစ၊ အမွေးတို့၏ ရွှင်သောအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဘိသနကောစ၊ ရာဂမကင်းသောသူတို့အားကြောက်
ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗကာရဝရူ
ပေတေဘိ၊ သဗ္ဗကာရဝရူပေတေဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကာရဝရူဏူပေ
တေ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်မြတ်သောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိတော်မူ
သော၊ နာဟုအဿာသပဿာသောတိ၊ နာဟုအဿာသပဿာသောဟူ
သည်ကား၊ အဿာသပဿာသော၊ ထွက်သက်ဝင်သက်သည်၊ နဇာ
တော၊ မဖြစ်ပြီ၊ အနေဇောတိ၊ အနေဇောဟူသည်ကား၊ တဏှာသင်္ခါတာ
ယ၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော၊ ဇောယ၊ လောဘ၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေဇော၊ တပ်ခြင်းရာဂ ကင်းတော်မူသော၊ သန္တိမာ
ရတ္ထာတိ၊ သန္တိမာရတ္တဟူသည်ကား၊ အနုပါဒိသေသံ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်
အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရတ္တ၊ အာရုံပြု၍၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သန္ဓာ
ယ၊ ကောင်းစွာရည်၍၊ စက္ခုမာတိ၊ စက္ခုမာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ စက္ခုဟိ၊ စက္ခုတို့ဖြင့်၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိတော်မူသော
ဘုရားမြတ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား၊ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာ
နေန၊ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူ၏၊ အသလ္လိ
နေနာတိ၊ အသလ္လိနေနဟူသည်ကား၊ အနုလ္လိနေန၊ ကပ်ငြိခြင်းမရှိသော၊
သုဝိကာသိတေနော၊ ဝီတိသောမနဿနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းစွာပွင့်
ခြင်းသို့ရောက်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တေန၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ ဝေဒနံ၊ အဇ္ဈဝါသ
ယိတိ၊ ဝေဒနံအဇ္ဈဝါသယိဟူသည်ကား၊ ဝေဒနံ၊ မရုဏန္တိ ကရုက္ခဝေဒနာ
ကို၊ အဝိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ ဝေဒနာနုဝတ္တိ၊ ဝေဒနာ၏အလိုသို့
လိုက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတောပိတော၊ ထိုမှဤမှ၊ နသံပရိဝတ္တိ၊ တ

၆၄ သင်္ဂါထာဝရသံဃသုတ်-အဋ္ဌကထာသင်္ဂါသု-ဗုဒ္ဓိယသံဃိ

ပြောင်းပြန်ပြန် မလူးသည်။ ဝိမောက္ခောတိ၊ ဝိမောက္ခော ဟူသည်ကား၊ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော၊ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်၊ အနာဝဇ္ဇာဝိမောက္ခော၊ တား မြစ်ဝိတ်ပင်ခြင်းကင်းသောဝိမောက္ခသည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ အပညတ္တိဘာဝဂုဏ်မော၊ ပညတ်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ပဇ္ဇောတနိဗ္ဗာနသဒိသော၊ ဆီမီး၏ငြိမ်းခြင်းနှင့်တူသည်။ ဧတော၊ ဖြစ်စေ ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဉ္စမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက် သောသုတ်တည်း။ နုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဗြဟ္မသံယုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဗြဟ္မသံယုတ် အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၇-ဗြဟ္မဏသံယုတ်-၁-အရဟန္တဝဂ်။

၁ ဗြဟ္မဏသံယုတ္တဿ၊ ဗြဟ္မဏသံယုတ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ၏၊ ဓနုဇ္ဈာနိတိ၊ ဓနုဇ္ဈာနိဟူသည်ကား၊ ဓနုဇ္ဈာနိဂေါတ္ထော၊ ဓနုဇ္ဈာနိအနွယ်ဖြစ် သော၊ ဧသော၊ ဤဓနုဇ္ဈာနိအနွယ်သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌဂေါတ္ထာကိရေ၊ အနွယ်မြတ်ဖြစ် သတတ်၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ သေသဗြဟ္မဏာ၊ ကြွင်းသောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဗြဟ္မ၊ နော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏၊ ရုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဧတော၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဓနုဇ္ဈာနိဂေါ တ္ထော၊ ဓနုဇ္ဈာနိအနွယ်ကား၊ မတ္ထကံ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ဦးခေါင်းကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲ၍၊ နိက္ခန္ဓော၊ ထွက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏၊ လဒ္ဓိ၊ အယူ တည်း၊ ဥဒါနံဥဒါနေသိတိ၊ ဥဒါနံဥဒါနေသိဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်သနည်း၊ ကိရေ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ သောဗြဟ္မ ဇော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသောအယူရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓေါဓမ္မော သံဃောတိ၊ ဘုရားတရား သံဃာဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကဇ္ဈေ၊ နားနှစ်ဘက်တို့ကို၊ ပိဒဟတိ၊ ပိတ်၏၊ ထဒ္ဓေါ၊ ကြွင်းထန်းခက်မာ သော၊ ခဒိရုခါဏုသဒိသော၊ ရှားငုတ်နှင့်တူ၏၊ ဗြဟ္မဏီပန၊ ပုဏ္ဏားမသည် ကား၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ အနိယသဝိကာ၊ မြတ် စွာဘုရား၏တပည့်မတည်း၊ ဗြဟ္မဇော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေ န္တော၊ ပေးသည်ရှိသော်၊ ပဉ္စသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဗြဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏား တို့အား၊ အပ္ပောဒကံ၊ ရေမရေသော၊ ပါယာသံ၊ ဂဏာဘတ်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး

၏၊ပြောဟွဏ်၊ပုဏ္ဏားမသည်၊ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသော၊ထုရားအရှားရှိသော၊သံဃာသော၊
သံဃာတော်အား၊နာနာရသတောဇနံ၊အထူးထူးသောအရသာနှင့်ပြည့်စုံ
သောတောဇဉ်ကို၊ဒေတိ၊လှူ၏၊ပြောဟွဏ်၊ပုဏ္ဏား၏၊ဒါနဒီဝသေ၊အလှူ
ပေးသောနေ့၌၊ ပြောဟွဏ်၊ပုဏ္ဏားမသည်၊တဿ၊ထိုလင်ပုဏ္ဏား၏၊ ဝသ
ဝတ္တိတာယ၊စိတ်အလိုကိုလိုက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗာဟိရ
မန္တေရ၊တာယဇ၊ အပပြုပြီးသော မန္တေရရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်း
ကောင်း၊သဟတ္ထာ၊မိမိလက်ဖြင့်၊ပရိဝိသတိ၊လုပ်ကျွေး၏၊ပြောဟွဏ်၊ယာ၊
ပုဏ္ဏားမ၏၊ ဒါနဒီဝသေပန၊အလှူပေးသောနေ့၌ကား၊ပြောဟွဏ်၊ပုဏ္ဏား
သည်၊ပါတောဝ၊နံနက်စောစောကလျှင်၊ ဗာရာ၊အိမ်မှ၊နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်
၍၊ပလာယတိ၊ပြေးနှင့်၏၊အထ၊ထိုနောက်မှ၊ဧကဒီဝသံ၊တနေ့သ၌၊ပြောဟွ
ဏ်၊ပုဏ္ဏားသည်၊ ပြောဟွဏ်၊ယာ၊ပုဏ္ဏားမနှင့်၊သဒ္ဓိ၊တကွ၊အသမ္ပန္တ
တွာ၊မတိုင်ပင်ဘဲ၊ပဉ္စသတေ၊ငါးရာကုန်သော၊ ပြောဟွဏ်၊ပုဏ္ဏားတို့ကို၊
နိမန္တေတွာ၊ဘိတ်၍၊ ပြောဟွဏ်၊ပုဏ္ဏားမကို၊အာဟ၊ဆို၏၊ ကိ၊အာဟ၊
အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘောတိ၊အိုပုဏ္ဏားမ၊သွေ၊နက်ဖြန်၊ အဓာကံ၊ငါ
တို့၏၊ဗာရေ၊အိမ်၌၊ ပဉ္စသတေ၊ငါးရာကုန်သော၊ ပြောဟွဏ်၊ ပုဏ္ဏားတို့
သည်၊ဘုဒ္ဓိဿန္တိ၊ စားကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ ပြောဟွဏ်၊
အိုပုဏ္ဏားမယာ၊ငါသည်၊ ကိ၊အဘယ်အမှုကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ပြုရမည်နည်း၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ပုတ္တိ၊မယားပုဏ္ဏားမကမေးလေ၏၊ဘောတိ၊အဘယ်၊တယာ၊
ရှင်မသည်၊အညံ့၊တပါးသော၊ကိဉ္စ၊စိုးစဉ်းသော၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ပြုသူပင်ကိစ္စ
သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ ပစနပရိဝေသနံ၊ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေး
ခြင်းအမှုကို၊အညေ၊သူတပါးတို့သည်၊ကရိဿန္တိ၊ပြုပါကုန်လိမ့်တည်း၊
ပန၊သို့ရာတွင်ကား၊ ယံတွံ၊အကြင်ရှင်မသည်၊ ဌိတာဝိ၊ရပ်သော်လည်း၊
နိသိန္နာဝိ၊ထိုင်သော်လည်း၊နိဝိတွာဝိ၊ချေးဆတ်၍သော်လည်း၊ကသိက္ခာ
ဝိ၊ချောင်းဆိုး၍သော်လည်း၊နမောဗုဒ္ဓဿာတိ၊နမောဗုဒ္ဓဿဟူ၍၊တဿ
မုဏ္ဍကဿသမဏကဿ၊ ထိုဦးပြည်ရဟန်းယုတ်အား၊ နမက္ကာရံ၊ရှိခိုး
ခြင်းကို၊ ကရောသိ၊ပြုသိ၏၊ သွေ၊နက်ဖြန်၊ဧကဒီဝသမတ္တံ၊ တရက်မျှ၊မာ
အကာသိ၊မပြုပါနှင့်၊တံဟိ၊ထိုစကားကိုလျှင်၊သုတွာ၊ကြားသည်ရှိသော်၊
ပြောဟွဏ်၊ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အနတ္တမနာ၊နှလုံးမသာယာကုန်သည်၊ဟော
န္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ မံ၊ငါ့ကို၊ပြောဟွဏ်၊ပုဏ္ဏားတို့နှင့်၊မာဘိန္နသိ၊မခွဲပါနှင့်၊
ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ တွံ၊မောင်မင်းသည်၊ပြောဟွဏ်၊ပုဏ္ဏား
တို့နှင့်လည်း၊ ဘိဇ္ဇ၊ကွဲလိုလည်းကွဲစေ၊ ဒေဝေဟိဝါ၊ နတ်တို့နှင့်မူလည်း၊

၈၆ သင်္ဂါယနဝဂ္ဂသံပယုတ်-အဋ္ဌကထာမိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ဘိန္ဒု၊ ကွဲလိုလည်းကွဲစေ၊ အဟံပန၊ ငါမူကား၊ သတ္တသရံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊
အနုဿရိတွာ၊ အောက်မေ့မိလျက်၊ အနုမဿမာနာ၊ ရှိမခိုးဘဲ၊ သတ္တဘတံ၊
တည်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နှိုင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပုဏ္ဏားမဆို၏၊
ဘောတိ၊ ဟယ်ပုဏ္ဏားမ၊ ကုလသန္တကေ၊ အမျိုးဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဂါမေ၊ ရွာခွံ၊
ဂါမနွါရေ၊ ရွာတံခါးကိုလည်း၊ ဝိဒဟိတံ၊ ပိတ်ခြင်းငှါ၊ တာဝဂါယမန္တိ၊
အားထုတ်နှိုင်းပါ ကုန်သေး၏၊ တံ၊ နင်ကား၊ ဗွိဟဂံလေဟိ၊ လက်ညှိုးနှစ်
ချောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဒဟိတဗ္ဗံ၊ ပိတ်ဆို့နှိုင်းကောင်းသော၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊
ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဘောဇနကာလမတ္တံ၊ စားသောက်ကြသည့်ကာ
လရုံမျှ၊ ဝိဒဟိတံ၊ ပိတ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နှိုင်းဘူးလား၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ အာဟ၊ ပုဏ္ဏားဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ ကထေတွာပိ၊
မြင်းမောင်း၍လည်း၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ နိဝါရေတံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊
အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နှိုင်းရကား၊ ဥဿိသကေ၊ ခေါင်းရင်း၌၊ ဌပိတံ၊
ထားအပ်သော၊ မဏ္ဍလဂ္ဂခဂ္ဂံ၊ တိတိဝန်းသောအပြီးရှိသည်ဖြစ်၍မဏ္ဍလဂ္ဂ
ဟုဆိုအပ်သောသန်လျက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဘောတိ၊ ဟယ်ပုဏ္ဏားမ၊
သွေ့နက်ဖြန့်၊ ပြာဟ္မဏေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ နိသိန္ဓေသု၊ နေကုန်သည်ရှိ
သော်၊ တံမဏ္ဍသမဏကံ၊ ထိုဦးပြည်းရဟန်းယုတ်ကို၊ သစေနမသဝိဿ
တိ၊ တကယ် နင်ရှိခိုးသည်ဖြစ်အံ့၊ တံ၊ နင့်ကို၊ ဣမိနာမဂ္ဂေန၊ ဤသန်လျက်
ဖြင့်၊ ပါဒတလတော၊ ခြေဘဝါးအပြင်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝကေသဂ္ဂမတ္တ
ကာ၊ ဆံဖျားတိုင်အောင်၊ သရိရံ၊ နင်၏ ကိုယ်ကို၊ ကလိရံပယ၊ အဓု
အညောင့်ကဲ့သို့၊ ကောဇေတွာ၊ စင်း၍၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့မြင်း
ချောက်၍၊ ဣမံဂါယံ၊ ဣမိနာမဏ္ဍလခဂ္ဂေနစသောဤဂါယာကို၊ အဘာသိ၊
ဆိုသတည်း၊ ဘောတိ၊ ဟယ်ပုဏ္ဏားမ၊ တယာ၊ နင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊
နိဝေသနေ၊ အိမ်၌၊ ဇိဝန္တိ၊ အသက်ရှင်လျက်၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍၊ သစေ
ဘဏာသိ၊ အကယ်၍ဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဓမ္မောတိ၊ တရားဟူ၍၊ သစေဘာသ
သိ၊ အကယ်၍ဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊ သံစောတိ၊ သံစာဟူ၍၊ သစေကိတ္တေသိ၊
အကယ်၍ဦးမွမ်းစကားကြားသည်ဖြစ်အံ့၊ မိစ္ဆံ၊ ငါ၏အယူကို၊ ယဒိနကာ
ဟာသိ၊ တကယ်နင်မလိုက် သည်ဖြစ်အံ့၊ တံ၊ နင့်ကို၊ ဣမိနာမဏ္ဍလဂ္ဂေန၊
ဤအပြီးချွန်းတိတိဝန်းသောသန်လျက်ဖြင့်၊ ပါဒတော၊ ခြေဖျားမှ၊ ယာဝမတ္တ
ကာ၊ ခေါင်းဖျားတိုင်အောင်၊ ကလိရမိဝ၊ အဓုအညောင့်ကဲ့သို့၊ ခေတ္တော
မိ၊ ငါဖြတ်အံ့တည်း၊ ဣတိဣမံဂါယံ၊ ဤဂါယာကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏၊
အရိယသာဝကာပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် ဖြစ်ကုန်သော သူတို့ကို

ကား၊ ပထဝီဝိယ၊ မဟာပထဝီမြေကြီးကဲ့သို့၊ နုပွကမ္ပ၊ ကုန်ထွပ်စေနိုင်ခဲ့
ကုန်၏။ သိနေရိယ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကဲ့သို့၊ နုပရိဝတ္တိ၊ ပြောင်းပြန်ထွန်
နိုင်ခဲ့ကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ သာ၊ ထိုနေညွှန်ပုဏ္ဏား
မသည်၊ နံ၊ ထိုလင်ပုဏ္ဏားကို၊ ဇေ၊ ဤသို့သစေမေစသောဂါထာကို၊ အာ
ဟ၊ ခွန်းတုံ၊ ချေပြန်ထွန်ဆို၏။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ မေ၊ ငါ
၏၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်၊ ကာမံဆေဇ္ဇသိ၊ အကယ်၍ ဖြတ်လို
သည်လည်း ဖြစ်စေ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ ဘုရားမြတ်၏။ သာသ
နာ၊ အဆုံးအမတော်မှ၊ နေဝရိယိဿာမိ၊ မရှောင်ကြဉ်တော့အံ့၊ ဗြဟ္မဏ၊
ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သာသနေ၊ ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌၊ နဩက္ကာ
ဝရဓရာ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ကိုယ်ဟုခေါ်ဆိုရေတွက်အပ်သော အဖြစ်ကို
မဆောင်ရသေးသည် အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇိနာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်
နှင့်စပ်သောစကားမှ၊ ရောဓယိတုံဥဒယိတုံ၊ တိုးတက်ပွားပြန့်စေခြင်းငှါ
သာလျှင်၊ သက္ကာသက္ကာဏေယျ၊ တတ်ကောင်းရာ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓ
သေဋ္ဌဿ၊ ဘုရားမြတ်၏။ မိတာ၊ သွီးတော်ဖြစ်၏။ မံ၊ ငါကို၊ သိန္ဓဝါ၊ ဖြတ်လို
လည်း ဖြတ်၊ ဝဓဿုဝါ၊ သတ်လိုလည်း သတ်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ပုဏ္ဏားမကဆို၏။ ဇေ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ နေညွှန်ငြိတ်နာမ၊ နေညွှန်၏
ကြိမ်းဝါးခြင်းမည်သည်ကို၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြိမ်းဝါးလျက်၊ ပဉ္စဂါထာသတာနိ၊
ဂါထာငါးရာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆိုလေသတည်း၊ ဗြဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏား
သည်၊ ဗြဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမကို၊ ပရာမသိတုံဝါ၊ သုံးသပ်ခြင်းငှါလည်း
ကောင်း၊ ပဟရိတုံဝါ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အသက္ကောဇန္တော၊
မဝံ၊ သည်ဖြစ်၍၊ ဘောသိ၊ အမယ်၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ တေ၊ ရှင်မသည်၊
ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကရောဟိ၊ ရှင်မပြုပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ခတ္တံ၊ သန်လျက်ကို၊ သယနေ၊ အိပ်ရာပေါ်၌၊ ခိဝိ၊ ပစ်လိုက်၏။
ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ၌၊ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊ ဟရိတုပလိတ္တံ၊ နွားချေးပိုဖြင့်
လိမ်းကျံခြင်းကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ လာဇပုဏ္ဏဂတမာလာဂန္ဓာဒိ
ဟိ၊ မေါက်ပေါက်ရေပြည့်အိုးပန်းနံ့သာစသည်တို့ဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို
အရပ်၌၊ အလင်္ကာရာပေတွာ၊ တန်ဆာဆင်စေ၍၊ ပဉ္စန္ဒြိယာဟာသတာနံ၊
ပုဏ္ဏားငါးရာတို့အား၊ နဝသပ္ပိသက္ခရမရယုတ္တံ၊ လောပတ်သစ်သကာသစ်
ပျားသစ်နှင့်ယှဉ်သော၊ အပ္ပေါဒကပါယာသံ၊ ရေမရောသော ဂဏာတတ်
ကို၊ ပမ္ပိယာဒါပေတွာ၊ မိရင်စေ၍၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ အာရာစာပေသိ၊ ကြား
စေ၏။ ဗြဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်လည်း၊ ပါတောဝ၊ နံနက်ကလျှင်၊ ဂန္ဓာ

၈၈ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ၊

အကေနနံ သာရေဖြင့်။ သယံ ကိုယ်တိုင်။ နှာယိတွာ။ ရေချိုး၍။ သဟသန္ဓ
နကံ။ အသပြာတထောင်ထိုက်သော။ အဟတဝတ္ထံ။ အစာမချသေးသော
အဝတ်ကို။ နိဝါသေတွာ။ ဝတ်၍။ ပဉ္စသတန္ဓနကံ။ ငွေငါးရာထိုက်သော
အဝတ်တထည်ကို။ ဧကံသံ။ လက်ဝဲတဘက်ပခုံးထက်၌။ ကတွာ။ တင်
သည်ကိုပြု၍။ သဗ္ဗာလကံာရပဗ္ဗိမဏ္ဍိတာ။ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့်
တန်ဆာဆင်လျက်။ သုဝဏ္ဏကဋ္ဌန္တိ။ ရွှေယောက်မကို။ ဂဟေတွာ။ ကိုင်၍။
ဘတ္တဂ္ဂေ။ ထမင်းစားရာ၌။ ပြာဟ္မဏေ။ ပုဏ္ဏားတို့ကို။ ပရိဝိသမာနာ။ လုပ်
ကျွေးသည်ရှိသော်။ တေဟိ။ ထိုပုဏ္ဏားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ ကေပိန္ဒိယံ။ အတူ
တစဉ်တည်းနေရာ၌။ နိသိန္နံသ။ နေသော။ တဿပြာဟ္မဏဿ။ မိမိလင်
ဖြစ်သောထိုပုဏ္ဏားအား။ ဘတ္တံ။ ပါယာသတတ်ကို။ ဥပသံဟရန္တိ။ အနီးသို့
ဆောင်သည်ရှိသော်။ ဒုန္နိက္ခိတ္တေ။ မကောင်းသဖြင့်ထားအပ်သော။ ဒါရု
ဘဏ္ဍာ။ သစ်တုံး၌။ ပက္ခလိ။ ချော်လေသတည်း။ ပက္ခလနဗာဠနာယ။ ချော်၍
ခိုက်မိသောကြောင့်။ ဒုက္ခဝေဒနာ။ ဆင်းရဲဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ။ ဖြစ်လေ၏။
တသ္မိံသမယေ။ ထိုအခါ၌။ ဒသဗလံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရိ။ အောက်မေ
မိ၍။ ပန။ ယင်းသို့တမူလည်း။ သတိသမ္ပန္နတာယ။ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ပါယာသပါတိ။ ဂဏာထည့်လျက်နို့။ ရွှေခွက်ကို။ အဆရေ
တွာ။ မပစ်ချမူ၍။ သဏိကံ။ ဖြည်းဖြည်း။ ဩတာရေတွာ။ ချ၍။ ဘူမိယံ။ မြေ
၌။ သဗ္ဗာပေတွာ။ ကောင်းစွာထားပြီးမှ။ ပဉ္စန္ဒြာဟ္မဏသတန်ပုဏ္ဏားငါး
ရာတို့၏။ မဇ္ဈိ။ အလယ်၌။ သိရသိ။ ဦးခေါင်းထက်၌။ အဗ္ဗလိ။ လက်အုပ်ကို။
ဥပတွာ။ ထား၍။ ယေန။ အကြင်အရပ်၌။ ဝေဠုဝနံ။ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်
သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တေန။ ထိုဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ရှိရာအရပ်သို့။ အဗ္ဗလိ။
လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ။ ညွတ်စေ၍။ ဣမံဥဒါနံ။ နမောတဿဟူသော
ဤဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ။ ကျူးရင့်၏။ တသ္မိံသမယေ။ ထိုအခါ၌လည်း။
တေသုပြာဟ္မဏသု။ ထိုပုဏ္ဏားငါးရာတို့တွင်။ ကေမိ။ အချို့သောပုဏ္ဏား
တို့သည်။ ဘုတ္တာ။ တလုပ်နှစ်လုပ်စားကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။
ကေမိ။ အချို့ကုန်သောပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဘုဉ္ဇမာနာ။ စားဆဲတို့သည်။ ဟော
န္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေမိ။ အချို့ကုန်သောပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဟတ္ထေ။ လက်တို့
ကို။ ဩတာရိတမတ္တာ။ ချကာမျှတသည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေမိ။ အချို့
ကုန်သောပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဘောဇနံ။ တောဇဉ်ကို။ ပုရတော။ ရှေ့မှ။ ဌပိတ
မတ္တံ။ ထားခါမျှသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တေ။ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ တံသဒ္ဓိံ။
ထိုနေဉ္စာနိပုဏ္ဏားမ၏နမောတဿဟူသောဥဒါန်းသံကို။ သုတွာဝ။ ကြား

ကုန်၍လျှင်၊ သိနေရမတ္တန၊ မြင့်မိုရ်တောင်လုံးမျှရှိသော၊ မဂ္ဂရေန၊ ဆောက်
ပုတ်ဖြင့်၊ သိသော၊ ဦးခေါင်း၌၊ ပဟတာဝိယ၊ နှက်ကုန်ဘိသကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ ကဏ္ဍေသျှနားတွင်းတို့၌၊ သူလေးနတ်ကျင်ဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓါဝိယ၊ ထိုးကုန်
ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဒေါမနသံ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှလုံးမသာယာ
ခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေဒိယမာနာ၊ ခံစားရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမိနာ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ အညလဒ္ဓိကေန၊ တပါးသောအယူရှိသည်ဖြစ်လျက်၊ မယံ၊ ငါတို့
ကို၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ ပဝေသိတာဝိ၊ သွင်းကုန်ဘိ၏တကားဟု၊ ကုဗ္ဗိတွာ၊
အမျက်ထွက်၍၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ကိုင်သောဂဏာပိုင်ကို၊ ဆန္ဒေ
တွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ဂဟိတံ၊ ယူမိသောဂဏာပိုင်ကို၊ နုဠုဟိ
တွာ၊ ထွေး၍၊ ခနု၊ လေးကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကာကာ၊ ကျီးတို့သည်၊ ပက္ကမိံသု
ဝိယ၊ ပြေးကုန်သကဲ့သို့၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ အက္ကောသမာနာ၊ ဆဲရေးကုန်
လျက်၊ ဒိသာဝိဒိသာ၊ မျက်နှာမူမိရာအရပ်တို့သို့၊ ပက္ကမိံသု၊ ၆ကြကုန်၏၊
ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဧဝံဘိဇ္ဇိတွာ၊ ဤသို့ကွဲပြား၍၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွား
ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဗြာဟ္မဏိံ၊ ပုဏ္ဏားမကို၊
သိသဘော၊ ဦးခေါင်းမှ၊ ပဠာယ၊ စ၍၊ ဩဇောကေတွာ၊ ဩဉ္ဇလျက်၊
ဘောတိ၊ ဟယ်အပြောင်မ၊ ဣဒမေဝဘယံ၊ ဤသို့သောဘေးကဲ့လျှင်၊ သမ္ပ
ဿမာနော၊ မြင်သောကြောင့်၊ ဟိယေျာ၊ ယနေ့နေ့က၊ ပဠာယ၊ စ၍၊ မယံ၊ ငါ
တို့သည်၊ ယာစန္ဒော၊ တောင်းပန်ပါလျက်၊ နုလဘိဋ္ဌာတိ၊ မရပါကုန်ဟု၊
နာနုပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားတို့ဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏိံ၊ ပုဏ္ဏားမကို၊
အက္ကောသိတွာ၊ ဆဲရေး၍၊ ဧဝမေဝန္တိ အာဒိံ၊ ဧဝမေဝဤသို့အစရှိသော၊
ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆိုသတည်း၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္ကမိ
ဟူသည်ကား၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမကား၊ ဂါမနိဂမရဋ္ဌ
ပူဇိတော၊ ရွာနိဂုံးတိုင်းပြည်ပူဇော်သည့်သူတည်း၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားတည့်၍၊
ယံဝါတံဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ပြားပြား၊ သန္တဇ္ဇေတုံ၊ ငြိမ်းမောင်းခြင်း၌၊ နုသက္ကာ၊
မတတ်စကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နံ၊ ထိုရှင်ဂေါတမကို၊ ဧကမေဝပဉ္စ၊
တခုသော ပြဿနာကိုသာလျှင်၊ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊
ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလျက်ပင်လျှင်၊ ကိံသုဆေတွာတိဂါထံ၊ ကိံသုဆေတွာ
ဟူသောဂါထာကို၊ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ စီရင်၍၊ အသုကုဿနာမ၊ ဤမည်
သောသူအား၊ ဝေံ၊ သတ်ခြင်းကို၊ ရောစေမိ၊ နှစ်သက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဓေ
ဝက္ခတိ၊ အကယ်၍ဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ နံ၊ ထိုရှင်
ဂေါတမကို၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ တယှံ၊ သင့်အား၊ နရုစ္ဆန္တိ၊ မနှစ်

၉၀ သဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သင်္ကကုန်၊ တေ၊ ထိုသင်အားမနှစ်သက်သောသူတို့ကို၊ တံးရှင်ဂေါတမ
သည်၊ မာရေတုကာမော၊ သတ်လိုသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ လောကဝဓာယ၊
လူကိုသတ်ခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ တုယှံ၊ ရှင်ဂေါတမအား၊ သမဏဘာ
ဝေန်၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဂ္ဂ
ဟေဿာမိ၊ နှိပ်အံ့၊ သစေ၊ အကပပ်၍၊ ကသမိ၊ တစုံတယောက်သောသူ
အား၊ ဝဓံ၊ သတ်ခြင်းကို၊ နရောစေဒိတိ၊ ငါမနှစ်သက်ဟု၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုသည်
ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ နံ၊ ထိုရှင်ဂေါတမကို၊ တံး၊ သင်သည်၊
ရာဂါဒိနံပိ၊ ရာဂစသည်တို့ကိုလည်း၊ ဝဓံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို၊ နန္တု၊ သိ၊ အလို
မရှိ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သမဏောဟုတွာ၊ ရဟန်းဖြစ်၍၊ အာဟိဏ္ဏ
သိ၊ ယှဉ်လည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဂ္ဂဟေဿာမိ၊ နှိပ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဥဘတော၊ ကောနိကံ၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်သော၊ ဣမံပဉ္စံ၊ ဤငါးသနာကို၊
သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဂိလိတံ၊ မျိုခြင်းငှါ၊ နေဝ
သက္ခိဿတိ၊ မတတ်နှိုင်လတ္တံ့၊ ဥဂ္ဂိလိတံ၊ ထွေးအန်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿတိ၊
မတတ်နှိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တုတွာ၊ ငြိ၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်သတည်း၊
သဗ္ဗောဒိတိ၊ သဗ္ဗောဒိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဏ္ဍိတတာယ၊
ပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုဒ္ဓသဝံ၊ အမျက်ထွက်သည်၏ အဖြစ်
ကို၊ အဒဿတွာ၊ မပြုမူ၍၊ မရေကထံ၊ ချိုသာသောစကားကို၊ ကထေ
န္တော၊ ဆိုလျက်၊ သဗ္ဗောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်ညိုပြောဆို၏၊ ပဉ္စော၊ ငါးသ
နာကို၊ ဒေဝတာသံယုတ္တေ၊ ဒေဝတာသံယုတ်၌၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်ပြီး
သော်၊ ကြွင်းသောအဘိက္ကန္တံတောဂေါတမအစရှိသော စကားသည်၊
ဟေဠာ၊ အောက်၌၊ ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အက္ခောသကဘာရန္နါဇောတိ၊ အက္ခော
သကဘာရန္နါဇော ဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဘာရန္နါဇော
ဝ၊ ဘာရန္နါဇ အမည်သညာရင်းပင်တည်း၊ ပန၊ ယင်းသို့ ဖြစ်လျက်၊ ပဉ္စ
မက္ခေဟိ၊ ငါးခုအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ ဂါယာသတေဟိ၊ ဂါယာ
အရာတို့ဖြင့်၊ တထာဂတံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ အက္ခောသန္တော၊ ဆဲရေးလို
သောကြောင့်၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကို၊ တဿ၊ ထို
ပုဏ္ဏား၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ အက္ခောသဘာရန္နါဇောတိ၊ အက္ခောသဘာ
ရန္နါဇောဟူ၍၊ သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဂဟိ
တံ၊ ယူအပ်၏၊ ကုပိတော၊ အနတ္တမနောတိ၊ ကုပိတောအနတ္တမနောဟူသည်

၈

ကား၊ သမဏေနဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ မယံ၊ ငါ၏၊ ဇေဋ္ဌတာ
 တရံ၊ အစ်ကိုကြီးကို၊ ပဗ္ဗာဇေန္တေန၊ ရဟန်းပြုသဖြင့်၊ ဇာနိကတာ၊ ဆွေ
 မျိုးအပေါင်းကိုယုတ်ခြင်းကိုပြုဘိ၏၊ ပက္ခော၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းအသင်း
 သည်။ ဘိန္နော၊ ပျက်စီးခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့၍၊ ကောဓေန၊ အမျက်
 ဒေါသဖြင့်၊ ကုပိတော၊ အမြက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေါမနဿနစ၊ ဒေါမ
 နဿဖြင့်လည်း၊ အနတ္တမနော၊ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အက္ခောသတိတိ၊
 အက္ခောသတိဟူသည်ကား၊ စောရော၊ ခိုးသူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မူဠော၊
 တွေဝေသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေဇော၊ ဂှက်တတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဩဠော၊ ကုလားအုပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မေဗ္ဗော၊ ဆိတ်သည်၊ အသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဂေါဏော၊ နွားသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဒ္ဒိဘော၊ မြည်းသည်၊ အသိ၊
 ဖြစ်၏၊ တိရုစ္ဆာနဂတော၊ တိရုစ္ဆာန်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ နေရယိကော၊ ငရဲ
 သူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အတ္တော
 သဝတ္ထုဟိ၊ အတ္တောသဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ အတ္တောသတိ၊ ဆဲရေး၏၊ ပရိဘာသ
 တိတိ၊ ပရိဘာသတိဟူသည်ကား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်နှင့်စေဦး၊ ဟောတု၊ ဖြစ်
 နှင့်စေဦး၊ မုဗ္ဗက၊ ဦးပြည့်ညစ်၊ သမဏက၊ ရဟန်းယုတ်၊ အဇန္တောအဟ
 န္တိ၊ ငါ့မှာအာဏာဒဏ်မရှိဟုအောက်မေ့၍၊ ကရောသိ၊ ပြုသလော၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ တေ၊ သင်အား၊ ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဇဗ္ဗော၊
 အာဏာဒဏ်ဥစ္စာဒဏ်ကို၊ အာရောပေဿာမိ၊ တင်စေအံ့၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤ
 သို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝဇန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ပရိဘာသတိနာ
 မ၊ ရေးရွတ်သည်မည်၏၊ သံဘုဠတိတိ၊ သံဘုဠတိဟူသည်ကား၊ ကေ
 တော၊ တကွနက်၊ ဘုဠတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ ဝိတိဟရတိတိ၊ ဝိတိဟရတိဟူ
 သည်ကား၊ ကတဿ၊ ဆဲရေးခြင်းစသည်ကိုအလျှင်ပြုသောသူအား၊ ပဋိ
 ကာရံ၊ ခွန်းတုံ့ပြန်လှန်ဆဲရေးခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဘဝန္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်တမ
 န္တိ၊ ဘဝန္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်တမံစသောပါဠိ၌၊ ကသ္မော၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤ
 ဘဝန္တံစသောစကားကို၊ အာဟ၊ ပုဏ္ဏားဆိုပြန်သနည်း၊ ကိရ၊ ထင်စေဦး
 အံ့၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ တဝေဝေတံ၊ ပြာဟူတာတဝေဝေတံ၊ ပြာဟူတာ
 တိ၊ တဝေဝေတံ၊ ပြာဟူတာတဝေဝေတံ၊ ပြာဟူစသော စကားတော်ကို၊
 သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဣသယောနာမ၊ ရဟန်းဣသိတို့မည်သည်၊ ကုပိတော၊
 အမျက်ထွက်သည်ရှိသော်၊ ကိသဝန္တောဒယောဝိယ၊ ကိသဝန္တ ရှင်ရသေ့
 တပည့်တို့ကဲ့သို့၊ သပန္တိ၊ ကျိန်ဆဲကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဿဝဝသေန၊ အ

၆၂ သင်္ဂါထာဝရဝိသုဒ္ဓိ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဆင့်ဆင့်ကြားခြင်းနှင့်စပ်သဖြင့်။ သုတ္တံ။ ကြား၍။ ဖံ။ ငါ့ကို။ သမဏောဂေါတမော။ ရဟန်းဂေါတမသည်။ သပတိမညေ။ ကျန်ဆဲချေသည်ထင်၏။ နှုတ်။ ဤသို့မှတ်၍။ ဘယံ။ ကြောက်လန့်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုသို့ကြောက်လန့်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့်။ ဧဝံ။ ဤသို့တဝန္တံ။ စသည်ဖြင့်။ အာဟာ။ ဆိုပြန်သတည်း။ ဒန္တဿာတိ။ ဒန္တဿဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗိသေဝနဿ။ ရာဂဒေါသစသည်အကြောင်းရှိသောတုန်ယှုပ်ခြင်းကင်းတော်မူသော။ တာဒိနောတိ။ တာဒိနောဟူသည်ကား။ တာဒိလက္ခဏံ။ တာဒိလက္ခဏာသို့။ ပတ္တဿ။ ရောက်တော်မူသော။ တသေဝတေနပါဝိယောတိ။ တသေဝတေနပါဝိယောဟူသည်ကား။ တသေဝဝုပ္ပလဿ။ ထိုပြန်တွန်တုဘက်အမျက်ထွက်သောပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်။ တေနကောဓေန။ ထိုထွက်သောအမျက်ဒေါသကြောင့်။ ပါပံ။ ယုတ်မာသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သတောဥပသမ္ပတိတိ။ သတောဥပသမ္ပတိဟူသည်ကား။ သတိယာ။ သတိနှင့်။ သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိ။ သည်းခံ၏။ ဥဘိန္နိတိ။ ကိစ္ဆန္တံ။ ဥဘိန္နိတိကိစ္ဆန္တံ။ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ဥပ္ပန္နကောဓသင်္ခါတံ။ ထွက်သောအမျက်ဟုဆိုအပ်သော။ ကိလေသဗျာဓိံ။ ကိလေသာဟူသောအနာကို။ တိကိစ္ဆန္တံ။ ပျောက်ကင်းငြိမ်းစေကုမပေသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အယမေဝဝါ။ ဥဘိန္နိတိကိစ္ဆဟူသောဤပါဌ်သာလျှင်လည်း။ ပါဠော။ ပါဠိရင်းတည်း။ ယောဝုပ္ပလော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတော။ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥပသမ္ပတိ။ ငြိမ်သက်၏။ ဥဘိန္နိ။ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ အတ္ထံ။ အကျိုးစီးပွားကို။ စရတိ။ ကျင့်၏။ တိကိစ္ဆတိ။ ကုစား၏။ သာဓေတိ။ ပြီးစေ၏။ တံပုဂ္ဂလံ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဇနာ။ လူတို့သည်။ ဗာလောတိ။ သူရိက်ဟူ၍။ မညန္တိ။ အောက်မေ့ကုန်၏။ ကိဒိသာ။ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော။ ဇနာ။ လူတို့သည်။ မညန္တိ။ အောက်မေ့ကုန်သနည်း။ ယေဇနာ။ အကြင်သူတို့သည်။ ဓမ္မဿ။ တရားတော်ကို။ အကောဝိဒါ။ မလိမ္မာကုန်။ တေဇနာ။ ကိုသူတို့သည်။ မညန္တိ။ အောက်မေ့ကုန်၏။ ဓမ္မဿာတိ။ ဓမ္မဿဟူသည်။ ပဉ္စက္ခန္ဓဓမ္မဿဝါ။ ခန္ဓာငါးပါးတရားကိုလည်းကောင်း။ စတုသစ္စဓမ္မဿဝါ။ သစ္စာလေးပါးတရားကိုလည်းကောင်း။ အကောဝိဒါတိ။ အကောဝိဒါဟူသည်။ တသ္မိံ။ ဓမ္မေ။ ထိုသို့သဘောရှိသောတရား၌။ အကုသလာ။ မလိမ္မာကုန်။ အန္ဓဗာလပုထုဇ္ဇနာ။ ပုထုဇဉ် အရိက်အကန်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုတိယံ။ နှစ်ခုမြောက် သောသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊တတိယသုတ်၌၊ အသုန္ဒရိကဘာရေန္ဒါဇောတိ၊အသုန္ဒရိ
ကဘာရေန္ဒါဇောဟူသည်ကား။ အက္ခောသကဘာရေန္ဒါဇော၊အက္ခောသက
ဘာရေန္ဒါဇော၊ကနိဇ္ဈော၊ညီငယ်ဖြစ်သောပုဏ္ဏားတည်း။ ကုပိတောတိ၊ကုပိ
တောဟူသည်ကား။တေနေဝကာရဏေန၊ထိုအပ်ကိုနှစ်ယောက်ကိုရဟန်း
ပြုခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဣန္ဒြေ၊အမျက်ထွက်သည်
ဖြစ်၍၊ ဗယဉ္ဇေဝဿတံဟောတိတိ၊ ဗယဉ္ဇေဝဿတံဟောတိ ဟူသည်
ကား။အသေဝ၊ထိုသည်းခံမိသောသူအားသာလျှင်။ တံဗယံ၊ထိုအောင်
ခြင်းသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၍၊သောဗယော၊ထိုအောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၍၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အက္ခော၊ အနက်တည်း။ ကတမဿ၊
အတယ်မည်သောသူအား။သောဗယော၊ထိုအောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ ပုဏ္ဏော၊အမေးတည်း။ တိတိက္ခာ၊
သည်းခံခြင်းကို၊ပိဇာနတော၊သိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊အဓိဝါသနာယ၊သည်းခံ
ခြင်း၏၊ဂုဏံ၊ကျေးဇူးကို။ ပိဇာနန္တဿ၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊တိတိက္ခာ၊တိ
တိက္ခာဟု ဆိုအပ်သော၊ ယာအဓိဝါသနာ၊ အကြင်သည်းခံခြင်းသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿပိဇာနတောဝ၊ ထိုအဓိဝါသနာန္တိ၏ ကျေးဇူးကိုသိ
သောသူအားသာလျှင်၊အယံဗယော၊ဤအောင်ခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၍၊ ဗာလောပန၊အဓိဝါသနာန္တိ၏ကျေးဇူးကိုမသိသောသူမိက်သည်
ကား၊ဗရသံ၊ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို၊ဘဏန္တော၊ပြောဆိုလျက်။ မဟံ
ဗယောတိ၊ငါအောင်မြင်သောသူဟူ၍၊ကေဝလံ၊စင်စစ်ဖြစ်ဆဲကိုလေသာ
တို့မှရှုံးသည်ဖြစ်လျက်၊ဗယံမညတိ၊အောင်သည်ထင်မှတ်လေ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့ဖြေအပ်၏။ တတိယံ၊သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊စတုတ္ထသုတ်၌၊ဗိလဂီကဘာရေန္ဒါဇောတိ၊ဗိလဂီကဘာရ
ေန္ဒါဇောဟူသည်ကား။ သော၊ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဘာရေန္ဒါဇောဝ၊ ဘာရေန္ဒါဇ
အမည်ရင်း သာတည်း။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ နာနုပ္ပကာရံ၊ အထူးထူး
အပြားပြားရှိသော၊ သုဒ္ဓန္တကဗ္ဗိကံ၊သန္တာရနှင့်မရောရှက်သောပဒုးရည်
ကိုလည်းကောင်း။ သန္တာရယုတ္တန္တကဗ္ဗိကံ၊ သန္တာရနှင့်တကွ ရောရှက်
သောပဒုးရည်ကိုလည်းကောင်း။ကာရေတွာ၊ပြုပြင်စီရင်၍၊ ပိတ္တိတာပေ
န္တော၊ရောင်းချစေလျက်။ ဗဟုဇနံ၊များစွာသောဥစ္စာကို၊ သင်္ခရိ၊ ရုံးရ၏၊
ဣတိ၊ထိုအကြောင်းကြောင့်၊အသေ၊ထိုပုဏ္ဏား၏၊ နာမံ၊အမည်ကို၊ဗိလဂီ
ကဘာရေန္ဒါဇောတိ၊ဗိလဂီကဘာရေန္ဒါဇောဟူ၍၊ သဂီတိကာရေဟံ၊သင်္ဂါယ
နာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဂဟိတံ၊ယူအပ်၏၊ တုဏှိတုတောတိ၊ တုဏှိတု

၆၄ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-နုတ္တိယသံတွဲ။

တောဟူသည်ကား။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ မေးငါ၏၊ ဇေဋ္ဌက
 ဘာတရော၊ အစ်ကိုကြီးတို့ကို၊ ဣမိနာ၊ ဤရှင်ဂေါတမသည်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊
 ရဟန်းပြုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့လျက်၊ အတိဝိယကုဒ္ဒေါ၊ လွန်
 စွာအမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ကိဗ္ဗိဝတ္ထု၊ တခွန်းသောစကားကိုမျှဆိုခြင်း
 ဌ၊ အသက္ကောန္တော၊ မဝံ့ရကား၊ ဗုဒ္ဓိတူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်လျက်၊
 အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဂါထာပန၊ ယောပဒုဋ္ဌာသစသည်ဖြင့် ဘုရားမိန့်သော
 ဂါထာကိုကား၊ ဒေဝတာသံယုတ္တေ၊ ဒေဝတာသံယုတ်၌၊ ကဝိတာဝ၊ ဆို
 အပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်
 တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အဟိံသကဘာရန္နါဇောတိ၊ အဟိံသကဘာ
 ရန္နါဇောဟူသည်ကား၊ ယေ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ ဘာရန္နါဇော၊ ဘာရန္နါဇ
 အမည်ရင်းသာတည်း။ အဟိံသကပဉ္စ၊ အဟိံသကပဉ္စကို၊ ပုစ္ဆိတေနပန၊
 မေးလျှောက်သောကြောင့်ကား၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ သင်္ဂါတိကာရေ
 ဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင် ဆရာတို့သည်၊ ဧတံနာမံ၊ ဤအဟိံသက ဘာရန္နါ
 ဇောဟူသောအမည်ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းလည်း၊ ယေ၊ ဤ
 ပုဏ္ဏားသည်၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ အဟိံသကော၊ အဟိံသကမည်
 ၏၊ ဂေါတ္ထေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ ဘာရန္နါဇော၊ ဘာရန္နါဇ မည်သတည်း၊
 အဟိံသကွာဟန္တိ ပဒဿ၊ အဟိံသကွာဟံဟူသောပုဒ်အား၊ အဟိံသ
 ကောအဟန္တိ ပဒေစ္ဆ ခေါ်၊ အဟိံသကောအဟံဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာ
 တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဟံ၊ ငါကား၊ အဟိံ
 သကော၊ အဟိံသကအမည်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေးငါအား၊ ဘဝံဂေါတ
 မော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ဇာနာတု၊ သိတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ ဆို၏၊ တထာဈာသတိ ပဒဿ၊ တထာဈာသ ဟူသော ပုဒ်အား၊
 တထာစေအဿာတိပဒေစ္ဆ ခေါ်၊ တထာစေအဿဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊
 ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊
 တေ၊ သင်၏၊ နာမံ၊ အဟိံသကဟူသောအမည်သည်၊ စေအဿ၊ အကယ်
 ၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ တထာ၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ ဧတံ၊ ဤအဟိံသကဟူသော
 အမည်သည်၊ ဘဝေယျာသိ၊ အနက်အားလျော်သော အမည်ဖြစ်ရာ၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နဟိံသတိတိ၊ နဟိံ
 သတိဟူသည်ကား၊ နဝိဝေဟေဌေတိ၊ မညှဉ်းဆဲ၊ နဒုက္ခာပေတိ၊ မဆင်းရဲ
 စေ၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ ဇေယျာဘာရန္တီဇောတိ၊ ဇေယျာဘာရန္တီဇောဟူ
သည်ကား။ ဇေယျ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ ဘာရန္တီဇောဝ၊ ဘာရန္တီဇောတည်း။
ဇေယျပဉ္စဿ၊ ဇေယျပဉ္စာကို။ ပုန္တိတတ္ထာပန၊ မေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
ကား။ သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဇေယျ
ဘာရန္တီဇောဟူ၍၊ ပုဏ္ဏားဆိုအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။
ဒေဝတာသံယုတ္တံ၊ ဒေဝတာသံယုတ်၌။ ကတိတမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်
သာလျှင်တည်း။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုခြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ သုဒ္ဓိကဘာရန္တီဇောတိ၊ သုဒ္ဓိကဘာရန္တီ
ဇောဟူသည်ကား။ အယံပိ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဘာရန္တီဇောဝ၊ ဘာရ
န္တီဇောမည်ရင်းသာတည်း။ သုဒ္ဓိကပဉ္စဿ၊ သုဒ္ဓိကပဉ္စာကို။ ပုန္တိတတ္ထာပန၊
မေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား။ သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာ
တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သုဒ္ဓိကဘာရန္တီဇောဟူ၍၊ ပုဏ္ဏားဆိုအပ်၏။ သီလဝါရိ
တပေါကရန္တိ၊ သီလဝါရိတပေါကရ်ဟူသည်ကား။ သီလသမ္ပန္နောပိ၊ ငါး
ပါးသောနိယာမလက္ခဏာရှိသော သီလနှင့်ပြည့်စုံသော လည်းကောင်း။
တပေါကမ္ပံ၊ အစာမစား ငါးပါးပူပန်မှုပြုခြင်းစသော ခြိုးခြံသောအမှုကို။
ကရာဇ္ဇောပိ၊ ပြုသောလည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောတိဇ္ဇေ၊ ဝိဇ္ဇာ
စရဏသမ္ပန္နောဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား။ တယောဝေ
ဒါ၊ ပေဒင်သုံးပုံတို့တည်း။ စရဏန္တိ၊ စရဏ်ဟူသည်ကား။ ဂေါတ္တစရဏံ၊
ဂေါတ္တဟုဆိုအပ်သောအကျင့်တည်း။ သောသုဏ္ဏတိနု၊ အညာဇ္ဇတရာပဇာ
တိ၊ သောသုဏ္ဏတိနုအညာ ဇ္ဇတရာပဇာဟူသည်ကား။ တေဝိဇ္ဇော၊ ပေဒင်
သုံးပုံကိုတတ်သော။ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သုဏ္ဏတိ၊ စင်
ကြယ်၏။ အယံပန၊ ဤပုဏ္ဏားသည်ကား။ အညာဏမိဂါ၊ မသိသောသမင်
နှင့်တူကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နသုဏ္ဏတိ၊ မစင်ကြယ်။ ဇူတိ၊ ဤ
သို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဗဟုဗ္ဗိပလပံဇပ္ပန္တိ၊ ဗဟုဗ္ဗိပလပံဇပ္ပံဟူသည်ကား။ ဗဟုဗ္ဗိ
ပလပံ၊ များစွာသောစကားကိုလည်း။ ဇပ္ပန္တော၊ ပြောဆိုသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊
ပုဏ္ဏားသည်။ ဝိသုဏ္ဏတိတိ၊ ငါစင်ကြယ်၏၊ ငါစင်ကြယ်၏ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဝစနသဟသမ္ပိ၊ ဂါယာအထောင်မကလည်း။ ဘဏန္တော၊ ပြောဆိုသော။
ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဇူတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ အန္တောကသမ္ပူတိ၊ အန္တောကသမ္ပူဟူသည်ကား။ အန္တော၊ ကိုယ်
တွင်း၌။ ကိလေသပူတိသဘာဝေန၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် ဖုတ်ခြင်းရှိသော
သဘောဖြင့်၊ ပူတိကော၊ ဖုတ်ခြင်းရှိသော၊ သံကိလိဋ္ဌောတိ၊ သံကိလိဋ္ဌော

၆၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ဟူသည်ကား။ သံကိလိဋ္ဌေဟိ၊ ညစ်ညူးကုန်သော။ ကာယကမ္မာဒိဟိ၊ ကာယကံစသည်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

ဂ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အဂ္ဂိကဘာရန္နါဇောတိ၊ အဂ္ဂိကဘာရန္နါဇောဟူသည်ကား။ အယံဝိ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဘာရန္နါဇောဝ၊ ဘာရန္နါဇောသာတည်း။ အဂ္ဂိပရိစုဏ္ဏဝသေနပန၊ မီးကိုလုပ်ကျွေးသောအစွမ်းအားဖြင့် ကား၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ဇေတံနာမံ၊ ဤအဂ္ဂိကဘာရန္နါဇောဟူသောအမည်ကို၊ သင်္ဂါထာရေဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်။ ဂဟံတံ၊ ယူအပ်၏။ သန္တိဟိတောဟောတိတိ၊ သန္တိဟိတောဟောတိဟူသည်ကား။ သံယောဇိတော၊ ထောပတ်နှင့်တကွယှဉ်စေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဋ္ဌာသိတိ၊ အဋ္ဌာသိဟူသည်ကား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုအဂ္ဂိကဘာရန္နါဇောပုဏ္ဏားအိမ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရင်တော်မူသနည်း။ ကိရ၊ ထင်စွာပြအံ့။ ဘဂဝါ၊ တုရားသခင်သည်။ ပစ္စ၊ သသမယေ၊ မိနင်းသောက်ထအခါ၌၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူလတ်သော်။ ဣမံဗြာဟ္မဏံ၊ ဤပုဏ္ဏားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဗိန္တေယိ၊ ကြံဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ကိံဗိန္တေယိ၊ အဘယ်သို့ကြံဆင်ခြင်တော်မူသနည်း။ အယံဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အဂ္ဂပါယသသံ၊ မြတ်သောပါယသသဘတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ မဟာ၊ ဗြဟ္မာနံ၊ မဟာဗြဟ္မာတို့အား။ ဘောဇေမိတိ၊ စားစေအံ့ဟု။ အဂ္ဂိမိ၊ မီး၌။ ဈာပေန္တော၊ ဖုတ်ဖြိုက်သည်ဖြစ်၍၊ အဖလံ၊ အကျိုးမဲ့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အပါယမဂ္ဂံ၊ အပါယ်ခရီးသို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏။ ဣမံလန္တိ၊ ဤမိစ္ဆာအယူကို။ အဝိဿန္တေန္တော၊ မစွန့်သည်ရှိသော်။ အပါယပူရုကောဝ၊ အပါယ်၏ ပြည့်ခြင်းသည် သာလျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။ ဂန္တသမိ၊ ကြွတော်မူအံ့။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းဖြင့်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာအယူကို။ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ စတ္တာရောမဂ္ဂေစေဝ၊ မင်္ဂလေးပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ စတ္တာရိ ဖလာနိစ၊ ဒိုလ်လေးပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဒေမိ၊ ငါပေးတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံဆင်ခြင်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုဗ္ဗသမယေ၊ နံနက်အခါ၌၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုအဂ္ဂိကဘာရန္နါဇောအိမ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရင်တော်မူသတည်း။ တိဟိဝိဇ္ဇာဟိတိ၊ တိဟိဝိဇ္ဇာဟိဟူသည်ကား။ တိဟိဝေဒေဟိ၊ ပေဒေသုံးပုံတို့နှင့်။ ဇာတိမာတိ၊ ဇာတိမာဟူသည်ကား။ ပိတာမဟာ

ယုဂါ၊တိုးတေးအဆက်သည်။ ယာဝသတ္တမ၊ချနစ်ဆက်မြောက်သည်
 တိုင်အောင်၊ ပရိသုဒ္ဓါယ၊စင်ကြယ်သော၊ ဇာတိယာ၊အမျိုးနှင့်၊သမန္နာဂ
 တော၊ပြည့်စုံ၏။ သုတဝါဗဟုတိ၊သုတဝါဗဟုဟူသည်ကား၊ ဗဟု၊များ
 ကုန်သော၊နာနပ္ပကာရေ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ဂန္တီ၊ကျမ်း
 ဂန့်တို့ ဘိုး၊သုတဝါ၊အကြားအမြင်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊သောမံဘုဇ္ဇေယျာတိ၊
 သောမံဘုဇ္ဇေယျဟူသည်ကား၊ တေဝိဇ္ဇော၊ဗေဒင်သုံးပုံကို တတ်မြောက်
 သော၊သောဗြာဟ္မဏော၊ဗျိုပုဏ္ဏားသည်၊ဣမံပါယာသံ၊ဤပါယာသဘတ်
 ကို၊ဘုဇ္ဇိတုံ၊စားခြင်းငှါ၊ယုတ္တော၊သင့်လျော်၏။ တုမ္ဘာကံပန၊ရှင်ဂေါတမ
 အားကား၊ဧသပါယာသော၊ ဤပါယာသဘတ်သည်၊ အယုတ္တော၊မသင့်
 လျော်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ဆို၏၊ ဝေဒိတိ၊ဝေဒိဟူသည်ကား၊ ယောမုနိ၊
 အကြင်မုနိသည်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏေန၊ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ဖြင့်၊ ဇာနိပဋိ
 ဝိန္နိ၊ထိုးထွင်း၍သိ၏။ သဂ္ဂပါယန္တိ၊သဂ္ဂပါယံဟူသည်ကား၊ဒိဗ္ဗေနက္ခု
 နာ၊ ဒိဗ္ဗေနက္ခုဉာဏ်ဖြင့်၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်ကိုလည်းကောင်း၊ အပါယံ၊
 အပါယ် ဘိုလည်းကောင်း၊ ပဿတိ၊မြင်၏၊ ဇာတိက္ခယန္တိ၊ ဇာတိက္ခယံ
 ဟူသည်ကား၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်၏၊ အဘိညာ
 ဝေါသိတောတိ၊ အဘိညာဝေါသိတောဟူသည်ကား၊ ဇာနိတွာ၊သိအပ်
 သောသစ္စာလေးပါးတရားကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဝေါသိတဝေါသာနာ၊
 သုံးအပ်သောတဆွဲမြောက်ပါးသောကိစ္စတို့၏ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်၏၊
 ဗြာဟ္မဏောဘဂန္တိ၊ဗြာဟ္မဏောဘဂံဟူသည်ကား၊ အဝိစိတော၊အဝိစိမှ၊
 ယာဝဘဂဂ္ဂါ၊ ဘဝဂ်တိုင်အောင်၊ ဘောတာဂေါတမေန၊အရှင်ဂေါတမ
 နှင့်၊သဒိ၊သော၊တူသော၊ဇာတိသမ္ပန္နော၊ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊နိဏာသုဝု
 ဗြာဟ္မဏော၊နိဏာသဝဗြာဟ္မဏသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပေသတည်း၊ဘဝံယောဝ
 အရှင်ဂေါတမသည်သာလျှင်၊ဗြာဟ္မဏော၊ဗြာဟ္မဏမှန်လှပေ၏၊ဣတိဧဝံ
 စပန၊ဤသို့သောစကားကိုကား၊ဝတွာ၊ဆိုပြီး၍၊သုဝဏ္ဏုပါတိ၊ရွှေခွက်ကို၊
 ပူဇေတွာ၊ပြည့်စေ၍၊ ဒသဗလဿ၊ဘုရားသခင်အား၊ ပါယာသံ၊ ဂဏာ
 ဆွမ်းဘိုးဥပနာမေသိ၊ကပ်လှူ၏၊သတ္တာ၊ဘုရားမြတ်သည်၊ ဥပ္ပတ္တိံ၊ဂဏာ
 ဆွမ်းပေးလှူသင့်ခြင်းအကြောင်းကို၊ဒိပေတွာ၊ပြတော်မူ၍၊ဘောဇနံ၊ဘော
 ဇဉ်ကို၊ပဋိက္ခိပန္နော၊ပယ်လိုရကား၊ ဂါထာဘိဂိတံမေဝိအာဒိ၊ ဂါထာ
 ဘိဂိတံမေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဘုရားကောင်းတော်၌၊ ဂါထာဘိဂိတန္တိ၊ဂါထာဘိဂိတံဟူ
 သည်ကား၊ ဂါထာဟိ၊သီချင်းပမာနှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိဂိတံ၊ရှေးရှုသိ

၆၈ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အင်ရသညသဘိက္ခဝါ၊ အဘောဇနယုန္တိ၊ အဘောဇနယုဟူသညကား၊
နုတ္တိတဗ္ဗံ၊ စားထိုက်၊ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုတ္တံ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်
သောကာလပတ်လုံး၊ ဘိက္ခုဝါရဝတ္တနံ၊ ဆွမ်းခံဝတ်ဖြင့်၊ ဥတဿ၊ ရပ်
သော၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကဋ္ဌန္တု၊ မတ္တံ၊ တယောကံ၊ မမျှသောဆွမ်းကိုလည်း
ဒါထုံ၊ ပေးလှူခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ ကိ
လဗ္ဗမိ၊ ရှိင်ဖျာ၌၊ တိလေ၊ နှင်းတို့ကို၊ ဝိတ္ထာရေန္တေနိယ၊ ဖြန့်တိသကဲ့သို့၊
မယာ၊ ငါသည်၊ တုယံ၊ သင်အား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဂုဏာ၊ ဘုရား
ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါယနေန၊
ဘုရားကျေးဇူးဂါထာကိုများစွာဆိုသဖြင့်၊ ဂါယိတွာ၊ စကားလုံး ညီဖွဲ့ကုံး
သိ၍၊ လန္တဝိယ၊ ရသကဲ့သို့၊ ဣဒံဘောဇနံ၊ ဤဘောဇဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂါထာဘိဂီတံ၊ သီချင်းပမာ ဂါထာသီလတ် ရလစ်
အပ်သော၊ ဣမံ၊ ဤဂဏာကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အဘောဇနယု၊ သုံး
ဆောင်ခြင်းငှါမလျော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ပဿတံ၊ ဗြာဟ္မဏနေသဓမ္မောတိ၊ သမ္ပဿတံ
ဗြာဟ္မဏနေသဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုတ္တံ၊ အတ္ထံစ၊ အကျိုးကို
လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ၊ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ပဿန္တနံ၊ ကောင်း
စွာမြင်ကုန်သော သူတို့အား၊ ဝေရူပံ၊ ဤကျေးဇူး စကားကို ဆိုရခြင်း
သဘောရှိသော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ သုခဘောဇနမ္ပိ၊ နတ်တို့သုခ
ဘုတ်နှင့်တူသောဘောဇဉ်ဖြစ်လျက်မူလည်း၊ ဘုတ္တိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သေဓမ္မော၊ ဤအစဉ်အဆက်လာသောအကျင့်စာရိတ်သဘောသည်
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဂါထာဘိဂီတံပနုဒန္တိ ဗုဒ္ဓါတိ၊ ဂါထာဘိဂီတံပနုဒန္တိ ဗုဒ္ဓါ
ဟူသည်ကား၊ ဂါထာဟိ၊ ဘုရားကျေးဇူးကိုထင်ရှားပြသောဂါထာတို့ဖြင့်၊
ဂါယိတွာ၊ ဟောကြားပေါ်ပြ၍၊ လန္တံ၊ ရအပ်သောဘောဇဉ်ကို၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရား
သခင်တို့သည်၊ နိဘရန္တိ၊ ယေဝ၊ ပယ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဓမ္မေသတိ
ဗြာဟ္မဏဝုတ္တံ၊ ရေသာတိ၊ ဓမ္မေသတိဗြာဟ္မဏဝုတ္တံ၊ ရေသာဟူသည်ကား၊
ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုတ္တံ၊ ဓမ္မေ၊ အရိယာသုမြတ်တို့၏အကျင့်သဘောသည်၊ သတိ၊
ရှိသော်၊ ဓမ္မံ၊ အရိယာသုမြတ်တို့၏ အကျင့်သဘောကို၊ အပေက္ခိတွာ၊
ငဲ့၍၊ ဓမ္မေ၊ အရိယာသုမြတ်တို့၏ အကျင့်သဘော၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊
ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေန္တနံ၊ ပွေးကုန်သောသူတို့အား၊ သောအယံ၊ ဤ
သို့သူတော် ကောင်းတရား၌ တည်၍အသက်ပွေးခြင်းသည်၊ ဝုတ္တိအာဇီ

၇-ဗြဟ္မသံယုတ်-၁-အရဟန္တဝဂ်၊

၆၆

ဝေါ၊ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့လုံးလွင်း၍၊ ဝေ
ရုပ်၊ဤသို့ကျေးဇူးကိုဆိုသဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသဘောရှိသော တောဇဉ်
ကို၊နိဟရိတွာ၊ပယ်၍၊ဓမ္မသဒ္ဓမေဝ၊တရားသဖြင့်ရအပ်သောတောဇဉ်ကို
သာလျှင်၊ ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊စားအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့သိအပ်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊
ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားသည်၊ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ ကိ၊စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံ
သနည်း၊အဟံ၊ငါသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးကာလ၌၊ သမဏဿ၊ဂေါတမဿ၊
ရဟန်းဂေါတမ၏၊ဂုဏေဝါ၊ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဂုဏေ
ဝါ၊ဂုဏ်ကျေးဇူးမဟုတ်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နဇာနာမိ၊မသိ၊ဣဒါနိ
ပန၊ယခုအခါ၌ကား၊ အဟံ၊ငါသည်၊ အဿ၊ထိုရှင်ဂေါတမ၏၊ ဂုဏေ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဥတွာ၊သိသောကြောင့်၊ မမ၊ငါ၏၊ ဂေဟေ၊အိမ်၌၊
အသိ၊ဘကောမ္မိမတ္တံ၊ကုမ္မုရှ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ခနံ၊ဥဇ္ဈာကို၊
သာသန၊သာသနာတော်၌၊ ဝိပ္ပကိရိတုကာမော၊ကြံဖြန့်လိုသည်၊ ဇာ
တော၊ဖြစ်၏။ အယဉ္ဇ၊ဤရှင်ဂေါတမကား၊ မယာ၊ငါသည်၊ ဒိန္နပစ္စယာ၊
ပေးလှူအပ်သောပစ္စည်းတို့ကို၊အကပ္ပိယာတိ၊မအပ်ဟူ၍၊ ဝဒတိ၊မိန့်ဆိုခဲ့
၏၊အဟံ၊ငါ့ကို၊ သမဏေနဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ အပဋိဂ္ဂ
ယော၊ခံတော်မူချေ၊ ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ဘုရား
သခင်သည်၊သဗ္ဗညုတညာဏံ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ ပေသေတွာ၊
လွှတ်၍၊ တဿ၊ထိုပုဏ္ဏား၏၊ စိတ္တာစာရံ၊စိတ်အကြံကို၊ ဝိမံသန္တော၊စူး
စင်းဆင်ခြင်တော်မူလတ်သော်၊ အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ ဒိန္နပစ္စယေ၊ပေးလှူ
အပ်သောပစ္စည်းတို့ကို၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံတို့ကိုလည်း၊ အကပ္ပိယောတိ၊
အကပ္ပိယတို့ဟူ၍၊သလ္လက္ခေတိ၊မှတ်၏၊ ယံဟိဘောဇနံ၊အကြင်တောဇဉ်
ကိုသာလျှင်၊အာရန္တ၊အကြောင်းပြု၍၊ကထာ၊စကားသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်၏၊
တောနေဝ၊ထိုတောဇဉ်တို့ကိုသာလျှင်၊နဝဇ္ဇတိ၊မအပ်၊သေသာ၊ကြွင်းကုန်
သောပစ္စည်းတို့သည်၊ နိဒ္ဒေါသာ၊အပြစ်ကင်းကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့ဆင်ခြင်
တော်မူ၍၊ဗြာဟ္မဏဿ၊ပုဏ္ဏားအား၊ စတုန္နပစ္စယာနံ၊ပစ္စည်းလေးပါးတို့
၏၊ဒါနန္ဒါရံ၊အလှူဝကိုလှူခြင်းအကြောင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ပြတော်မူလိုရ
ကား၊အညေနဝာတိအာဒိ၊အညေနစဤသို့အစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဘုရားစကားတော်၌၊ကုက္ကုပ္ပပသန္တိ၊ကုက္ကုပ္ပ
ပူပသန္တိဟူသည်ကား၊ဟတ္ထကုက္ကုပ္ပာဒိနံ၊လက်၏ဆော့ခြင်းတလှုပ်လှုပ်
စသည်တို့၏၊ဝသေန၊အစွမ်းဖြင့်၊ ဂူပသန္တကုက္ကုပ္ပံ၊ပြင်သက်သောခြေ
လက်ကိုယ်နှုတ်ရှိထသော၊အန္တေနပါနေနာတိဇေတံ၊အန္တေနပါနေနဟူသော

၆၀၆ သီဂါထိဝိဝိဇ္ဇာသီယုတိ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗျုပ္ပနပတ္ထိ၊

ဤစကားသည်။ ဒေသနာမတ္ထမေဝ။ လက္ခဏာဒေသနာမျှသာတည်း။ အယံ
ပန။ ဤခိုသတ္တံ့သည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊
ပုဏ္ဏား။ တယားသင်သည်။ ပရိ၊ ဇိဿာမီတိ။ စွန့်အံ့ဟူ၍။ သလ္လက္ခိတေဟိ။
မှတ်သားအပ်ကုန်သော။ အညေဟိ။ ယခုပေးအပ်သည့်ပါယာသဘာတ်မှ
တပါးကုန်သော။ စိဝရာဒိပစ္စယေဟိ။ သင်္ကန်းအစရှိကုန်သော။ ပဋည်းတုံ
ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟသု။ လုပ်ကျွေးပေးလှူလေလေ။ ခေတ္တဉ္စိတံပုညပေမဿဟော
တိတိ။ ခေတ္တဉ္စိတံပုညပေမဿဟောတိဟူသည်ကား။ ဧတံတယာဂတ
သာသနံနာမ။ ဤမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်မည်သည်။ အံဌေပိဗိဇေ။
မျိုးစေ့ အနည်းငယ် ဖြစ်သော်လည်း။ ဗဟုသဿဗလဒယကံ။ များစွာ
ကောက်နှံကောက်သီး ပြီးစေတတ်ပေးတတ်သော။ သုခေတ္တိပိယလယံ
ကောင်းကဲ့သို့။ ပုညပေက္ခဿပုညတ္ထိကဿ။ ကောင်းမှုကဲ့အလိုရှိသော။
တုယံယေဝ။ သင်အားသာလျှင်။ ပဋိယတ္တံ။ စွမ်းနှိုင်သောပုညခေတ်သည်။
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အဋ္ဌမံ။ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၆ နဝမေ၊နဝမသုတ်၌၊ သုန္ဒရိကဘာရန္တရဇောတိ၊ သုန္ဒရိကဘာရန္တရ
ဇောဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရိကယ၊ သုန္ဒရိကာအမည်ရှိသော၊ နဒီယာ၊မြစ်
၏၊တီရေ၊ကမ်းနား၌၊ အဂ္ဂိဇုဟဏေန၊မီးပူဇော်ခြင်းအကြောင်းဖြင့်၊ ဇေ၊
ဤသို့ သုန္ဒရိက ဘာရန္တရဇောဟူ၍၊ လက္ခနာမော၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော
ပုဏ္ဏားတည်း။ သုန္ဒရိကာယာတိ၊သုန္ဒရိကာယဟူသည်ကား၊ ဇေနာမိကာ
ယ၊ ဤသို့သုန္ဒရိကာယအမည်ရှိသော၊ နဒီယာ၊မြစ်၏၊ အဂ္ဂိဇုဟတိတိ၊
အဂ္ဂိဇုဟတိဟူသည်ကား၊ အာဟုတိပက္ခိပနေန၊ ပူဇော်အပ်သောထော
ပတ်ပျားသကာ ဂဏာစသည်ကိုထည့်သဖြင့်၊ ဇာလေတိ၊မီးညှို့၏၊ အဂ္ဂိ
ဟုတံပရိစရတိတိ၊အဂ္ဂိဟုတံပရိစရတိဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂါယတနံ၊မီးပူ
ဇော်ရာကို၊သမ္ပန္နာနူပလေပနဗလိကမ္မာဒိနာ၊တံမြက်သုတ်သင်သောစီရင်
ခြင်းနွားချေးအစိုစသည်လိမ်းကျံခြင်း ဗာလိနတ်စာပြုခြင်း စသည်ဖြင့်၊
ပယိဓုပါသတိ၊ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေး၏၊ ကောနူခေါဣဇံဟဗျသေသံသုဉ္ဇေ
ယျာတိ၊ကောနူခေါဣဇံဟဗျသေသံသုဉ္ဇေယျဟူသည်ကား၊ ကိရ၊ချွဲဦးအံ့၊
သောပြာဟူဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ အဂ္ဂိမ္မိ၊မီး၌၊ဟုတာဝသေသံ၊ပူဇော်
ပြီးသည်မှကြွင်းသော၊ပါယာသံ၊ဂဏာထမင်းကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ စိန္တေသိ၊
ကြံ၏၊ ကိစိန္တေသိ၊အတတ်သို့ကြံသံနည်း၊ အဂ္ဂိမ္မိ၊မီး၌၊ ပက္ခိတ္တပါယာ
သော၊ထည့်အပ်သောဂဏာကို၊မဟာဗြဟ္မ၊နာ၊မဟာဗြဟ္မာသည်၊တာဝ

၇-ဗြဟ္မသံယုတ်-၁-အဓိပ္ပာယ်တော်။ ၁၁၁

ဘုရားရှင်၊ စားလေပြီ။ အယံပန၊ ဤဂဏာသည်ကား၊ အဝသေသော၊ ကြွင်း
လျက်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုကြွင်းသောဂဏာကို၊ ဗြဟ္မ၊ နာ၊ မဟာဗြဟ္မ၊ ၏၊
မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဇာတသ၊ ဖြစ်သေ၊ ဗြဟ္မဏသ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ယဒိ
ဒဒေယျ၊ အကယ်၍ပေးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပေးရသည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပိ
တရာ၊ အဘနွဲ့၊ သဟ၊ တကွ၊ ပုတ္တေဝိ၊ သားကိုလည်း၊ သန္တပ္ပိတော၊
ရောင့်ရဲစေအပ်သည်၊ တေပယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဗြဟ္မလောကဂ၊ မိမိရှေ့၊ ဗြဟ္မ
ဌာသိ၊ နေရာတော်သောခရီးကိုလည်း၊ သုဝိသောမိတောစ၊ ကောင်းစွာ
စင်ကြယ်စေအပ်သည်သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ကြံ၍၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဗြဟ္မဏသ၊ ပုဏ္ဏားတပါးကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊
တွေ့မြင်ခြင်းငှါ၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ စတုဒ္ဓိသ၊ အရပ်လေး
မျက်နှာတို့ကို၊ အနုဝိသောကေတိ၊ အထပ်ထပ်ကြည့်၏၊ ကော၊ အဘယ်သူ
သည်၊ ဣမံ၊ ယဗျ၊ သသံ၊ ဤပူဇော်ပြီးသည့်ဂဏာကြွင်းကို၊ ဘုရားရှင်၊
စား၊ မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်သတည်း၊ ရုက္ခမူလေတိ၊ ရုက္ခမူလေ
ဟူသည်ကား၊ တတ္ထိ၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ ဇေဋ္ဌကသ၊ ရုက္ခသ၊
တောစိုးသစ်ပင်၏၊ မူလေ၊ အရင်း၌၊ သသိသံပါရတံနိသိန္နန္တိ၊ သသိသံပါ
ရတံနိသိန္နဟူသည်ကား၊ သဟသိသန၊ ဦးခေါင်းတော်နှင့်တကွ၊ ပါရ
တကာယံ၊ ရုံအပ်သောကိုယ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသည်
ကို၊ ကာဠာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထံ၊
ထိုတောစိုးသစ်ပင်ရင်း၌၊ နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသနည်း၊ ကိရ၊ ထင်စွာပြဦး
အံ့၊ ဘဂဝ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ပဗ္ဗ၊ သသမယေ၊ မိမိစားသော်သောအခါ၌၊
လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊
ဣမံဗြဟ္မဏံ၊ ဤပုဏ္ဏားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ မိန္ဒေယိ၊ ကြံတော်မူ၏၊
ကိ၊ မိန္ဒေယိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အဂ္ဂပါ
ယသံ၊ မြတ်သောဂဏာကို၊ ဂဟေတွင်၊ ကိုင်၍၊ မဟာဗြဟ္မာနံ၊ မဟာ
ဗြဟ္မာဘို့အား၊ ဘောဇေတိတိ၊ စားစေအံ့ဟု၊ အဂ္ဂိမ္မိ၊ မီး၌၊ ဈာပေတိ၊ ဖုတ်
မြှုပ်ကံလောင်ကျွမ်းစေ၏၊ အပလံ၊ အကျိုးမဲ့ကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ (ပ)၊ စတ္တာ
ရောမဂ္ဂေစဝ၊ မဂ်လေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရိစပလာနံ၊ ဖိုလ်
လေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေမိ၊ ငါပေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာလသေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ပုဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ
၍၊ သရိရပဗ္ဗုဇ္ဇနံ၊ ကိုယ်တော်ကိုသုတ်သင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊
ဝတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်မူ၍၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွေတော်မူ

၁၀၂ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-နုတိယတွဲ၊

၍၊ ဝုတ္တနယောန၊ မိန့်ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တထိ၊ ရုက္ခမူလေ၊ ထိုတောစိုး
သစ်ပင်ကြီး၏အနီး၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုသို့၊ နေတော်မူသော
အခါ၌၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ ပါရုပိ၊ ရုံ
တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းအံ့၊ ဟိမပါတဿစ၊ ကျသောဆီးနှင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ သိတဝါတဿစ၊ ချမ်းသောလေကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိ
ဗာဟနတ္ထံ၊ မြစ်ခြင်း၌၊ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းတော်နှင့်တကွ၊ ပါရုပိ၊ ရုံတော်
မူ၏၊ ဧတံ၊ ဤဆီးနှင့်လေချမ်းကို၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိ
ဝါသေသံ၊ သည်းခံခြင်း၌၊ ပဋိဗလောဝ၊ စွမ်းနိုင်တော်မူသလျှင်ကတည်း၊
ပန၊ ထိုသို့ပင်စွမ်းနိုင်သော်လည်း၊ အပါရုပိတွာ၊ ရုံတော်မူမူ၍၊ သစေနိ
သိဒ္ဓေယျ၊ အကယ်၍နေတော်မူခြင်းအံ့၊ ပြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ ခုရေတော
ဝ၊ အဝေးကသာလျှင်၊ သဗ္ဗာနိတွာ၊ ဤသူဝုဏ္ဏားမဟုတ်ဟုသိ၍၊ နိဝတ္တေ
ယျ၊ ပြန်လည်ရာ၏၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ပြန်လည်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ကထာ၊ စကား
သည်၊ နုပဝတ္တေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့စကားမဖြစ်ရာသောကြောင့်၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပြာဟ္မဏေ၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ အာဂတေ၊ လာ
ရောက်သည်ရှိသော်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းတော်ကို၊ ဝိဝရိဿာမိ၊ ငါဖွင့်အံ့၊
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခံ၊ ငါ့ကိုသော၊ ထိုဝုဏ္ဏားသည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကထံ၊
စကားကို၊ ပဝတ္တေယသတိ၊ ဖြစ်စေလတ္တံ့၊ တဿ၊ ထိုဝုဏ္ဏားအား၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ကထာ၊ နုသာရေန၊ စကားကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
ဒေသဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးတော်ပိုက်၍၊ ကထာပဝတ္တ
နတ္ထံ၊ စကားဖြစ်စိန်သော၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူသတည်း၊ ၊

ဥပသင်္ဂါမိတိ၊ ဥပသင်္ဂါမိဟူသည်ကား၊ ပြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊
အဟံ၊ ဤသူကား၊ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍၊ သဗ္ဗရတ္တံ၊
ညဉ့်သုံးယာပ်ပတ်လုံး၊ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကို၊ အနုပုတ္တော၊ အား
ထုတ်၏၊ ဣမဿ၊ ဤသူအား၊ ဒက္ခိဏာဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး
သွန်းချ၍၊ ဣမံဟဗျသေသံ၊ ဤပူဇော်ပြီးသည့်ဂဏာကြွင်းကို၊ ဒဿာမိတိ၊
ပေးအံ့ဟု၊ ပြာဟ္မဏသည်၊ ဝုဏ္ဏားဟုအမှတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ဂါ
မိ၊ ကပ်သတည်း၊ မုဏ္ဍော၊ အယံဘဝံမုဏ္ဍကော၊ အယံဘဝန္တိ၊ မုဏ္ဍော၊ အယံ
ဘဝံမုဏ္ဍကော၊ အယံဘဝံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝိဝရိတမတ္တေ၊ ဖွင့်ထွက်ခါမျှဖြစ်
သော၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ နိစကေသန္တံ၊ တို့သောဆံရှိသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်
၍၊ မုဏ္ဍောတိ၊ မုဏ္ဍောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တထော၊ ထိုနောက်၌၊ သုဗ္ဗ၊

တရံ၊ ဖြိဋ္ဌိသေချာသိသာအောင်၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုလတ်သော်၊
ပဝတ္တမတ္တံ၊ သုဒ္ဓိအကျိုးဖြစ်လောက်ရုံမျှလည်းဖြစ်သော၊ သိခံ၊ ဦးစွန်းကို၊
အနိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍၊ ဟိန္ဒူန္တော၊ ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်လိုသောကြောင့်၊ မုဏ္ဍကော
တိ၊ ဦးပြည်းဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုသတည်း၊ တတောဝါတိ၊ တတောဝါဟူ
သည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဗြဟ္မတော၊ တည်လျက်၊ တဂဂန္တံ၊
မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏၊ တဗ္ဗာဝပဒေသာ၊ ထိုဘုရားကို မြင်
ရာအရပ်မှလျှင်၊ ဝန၊ တဖန်၊ နဝတ္ထိတုကာမော၊ ပြန်နစ်လိုသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ မုဏ္ဍာဝိဟိတိ၊ မုဏ္ဍာဝိဟိဟူသည်ကား၊ ကေနိကာရဏေန၊
တရံ တရသော အကြောင်းကြောင့်၊ မုဏ္ဍိတဝိသဝိ၊ ပြည်းသော ဦး
ခေါင်းရှိသော သူတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မာဇာတိ၊ ပုစ္ဆာတိ၊
မာဇာတိ၊ ပုစ္ဆဟူသည်ကား၊ ဒါနဿ၊ အလှူ၏၊ မဟပ္ပလံ၊ များမြတ်သော
အကျိုးကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယဒိပစ္စာသိသသိ၊ အကယ်၍ တောင့်တသည်
ဖြစ်အံ့၊ ဇာတိ၊ ဇာတ်ကို၊ မာပုစ္ဆ၊ မမေးလင့်၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ ဇာတိ၊ ဇာတ်သည်
ဒက္ခိဏေယျဘာဝဿ၊ မြတ်သော အလှူကိုခံထိုက်သော အဖြစ်၏၊ အကာ
ရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ စရဏဉ္စပုစ္ဆာတိ၊ စရဏဉ္စပုစ္ဆဟူသည်ကား၊
အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သိဏာဒိဂုဏာတေဒံ၊ သိလကျေးဇူးစသည်
အပြားရှိသော၊ စရဏံ၊ စရဏတရားကို၊ ပုစ္ဆ၊ သင်မေးလော၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊
ဇေတံ၊ ဤသိလကျေးဇူးစသည်အပြားရှိသောစရဏတရားသည်၊ ဒက္ခိဏေ
ယျဘာဝဿ၊ မြတ်သော အလှူကိုခံထိုက်သော အဖြစ်၏၊ ကာရဏံ၊ အ
ကြောင်းတည်း၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ တမတ္ထံ၊ ထို
ဒက္ခိဏေယျအဖြစ်၏အကြောင်းဟူသော အနက်ကို၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်
စွာပြုလိုရကား၊ ကဋ္ဌာဟဝေဇာယတိဇာတဝေဒေါတိအာဒိ၊ ကဋ္ဌာဟဝေ
ဇာယတိဇာတဝေဒေါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊

တဩ၊ ထိုဘုရား စကားတော်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊
အဓိပ္ပါယော၊ လိုအပ်သောအဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣဓ၊ ဤလူရွာ၌၊ ကဋ္ဌာ၊ ထင်းမှ၊
အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောအဂ္ဂိ၊ ထိုထင်းမှဖြစ်သော မီးသည်၊
သာယာဒကဋ္ဌာဝ၊ အင်ကြင်းအစရှိသောစင်ကြယ်သော သစ်သားမှသာ
လျှင်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သောမီးသည်၊ အဂ္ဂိကိစ္စံ၊ မီး၏ကိစ္စကို၊ နစကဇောတိ၊
ပြုသည်မဟုတ်၊ သာပါနဒေါဏိအာဒိကဋ္ဌာ၊ ခွေးစားကျင်းစသည် မသန့်
ရှင်းသော ထင်းတုံးမှသာလျှင်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သောမီးသည်၊ အဂ္ဂိကိစ္စံ၊

၁၀၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

မီး၏ကိစ္စကို၊ နကရောတိ၊ ပြုသည်မဟုတ်ပေ။ စင်စစ်သော်ကား၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ အတ္တိယဒိဂုဏသမ္ပတ္တိယာ၊ အလျှ် အရောင်စသော ဂုဏ်၏ပြည့်စုံ
ခြင်းဖြင့်၊ ယထောဝါတတောဝါ၊ အမှတ်မမူ ဟူးဟူးငြာ၊ ငြား ထင်း သစ်
သားမှလည်း၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သောမီးသည်၊ အဂ္ဂိကိစ္စံ၊ မီး၏ကိစ္စကို၊ ကရော
တိယေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏကုလာဒိ သု၊ ဗုဒ္ဓဏ္ဍား
မျိုးအစရှိသော စင်ကြယ်သော အမျိုးတို့၌၊ ဇာတောဝ၊ ဖြစ်သောသူသာ
လျှင်၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အလှူခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဟောတိ၊ ဖြစ်သည်
မဟုတ်၊ စဏ္ဍာလကုလာဒိ သု၊ နွန်းစဏ္ဍားမျိုးအစရှိသော မစင်ကြယ်သော
အမျိုးတို့၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သော သူသည်လည်း၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အလှူခံ
ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဟောတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်
သော်ကား၊ နိစကုလိနောပိ၊ ယုတ်နိဗ္ဗံသော အမျိုးရှိသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊
ဥစ္စကုလိနောပိ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ ယောဓိဏာ
သဝမုနိ၊ အကြွင်းဓိဏာသဝ ရဟန်းသည်၊ မိတိမာ၊ မြဲမြံသော လုံ့လ
ဝိရိယရှိသူကို၊ ဟိရိနိဿေခေါ၊ မကောင်းမှုကို ရှက်ခြင်း ဟိရိဖြင့် အကု
သိုလ်တရားတို့ကိုဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ အာဇာနိယော၊ အကြောင်းဟုတ်သည်
အကြောင်း မဟုတ်သည်ကို လွန်စွာ သိတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ယောဓိဏာသဝမုနိ၊ ထိုဓိဏာသဝရဟန်းသည်၊ ဣမာယ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ မိတိဟိရိပမောက္ခာယ၊ ဝိရိယဟိရိလျှင် အကြီးအဦးအမှူးရှိ သာ၊
ဂုဏသမ္ပတ္တိယာ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဇာတိမာ၊ ဇာတ် နှင့်
ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တမဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သော ဒက္ခိ ဏယျပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ နဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုဓိဏာသဝမုနိသည်၊ မိတိ
ယာ၊ ဝိရိယဖြင့်၊ ဂုဏေ၊ မဖြစ်သေးသောကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖြစ်စေခြင်း
ပွားစေခြင်းဟူသောကျေးဇူးတရားတို့ကို၊ ဓာရေတိ၊ ဧဆာင်၏၊ ဟိရိယာ၊
ဟိရိဖြင့်၊ ဒေါသေ၊ မကောင်းမှုအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ နိဿေခေါ၊ မြစ်
တား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤမုနိမိတိမာ
စသောပါဠိ၌၊ မုနိ၊ မုနိသည်၊ မောနဓမ္မေန၊ ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော ဩတ္တပ္ပ
တရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ မိတိမာတိ၊ မိတိမာဟူသည်ကား၊ ဝိရိ
ယဝါ၊ အားသစ်လုံ့လဝိရိယရှိ၏၊ အာဇာနိယောတိ၊ အာဇာနိယောဟူသည်
ကား၊ ကာရဏာကာရဏ ဇာနနကော၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်
သည်ကိုသိတတ်၏၊ ဟိရိနိဿေခေါတိ၊ ဟိရိနိဿေခေါ ဟူသည်ကား၊
ဟိရိယာ၊ ဟိရိဖြင့်၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှု အကုသိုလ်တို့ကို၊ နိဿေခေတ္တာ။

မြစ်၍၊ဌိတော၊တည်၏။ သစ္စေနဇန္တောတိ၊ သစ္စေနဇန္တောဟူသည်ကား၊
ပရမတ္ထသစ္စန၊ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်သောအရိယမဂ်ဖြင့်၊ ဇန္တော၊ယဉ်ကျေး
၏။ဒမသာဥပေတောတိ၊ ဒမသာဥပေတောဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယဒမေန၊
စက္ခုစသောဣန္ဒြိယိုဆုံးမခြင်းဟူသောမြတ်သောဣန္ဒြိယသံဝရနှင့်၊ဥပေ
တော၊ပြည့်စုံ၏။ဝေဒန္တဂူတိ၊ဝေဒန္တဂူဟူသည်ကား၊ စတုန္ဒမဂ္ဂဝေဒါနံ၊
လေးပါးသောမဂ်ဥပဏ္ဍိတံ၊ အန္တံ၊အဆုံးဟူသော အရိယဖိုလ်သို့၊ဝါ၊
တနည်းကား၊စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂဝေဒေဟိ၊မဂ်ဥပဏ္ဍိတံ၊
ကိလေသာနံ၊ကိလေသာတို့၏၊ အန္တံ၊အဆုံးဟူသောအနုပ္ပါဒနိရောဓသို့၊
ဝတော၊ ရောက်၏။ ဝုသိတ ဗြဟ္မစရိယောတိ၊ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယောဟူ
သည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဝါသံ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောဝိတင်းကို၊
ဝုတ္တော၊သုံးအပ်၏။ယညူပနိတောတိ၊ယညူပနိတောဟူသည်ကား၊ ဥပနိ
တယညော၊ အနီးသို့ဆောင်အပ်သော ပူဇော်ခြင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်၏။
ပဗ္ဗိယာဒိတ ယညောစ၊ စီရင်အပ်ပြီးစေအပ်သော ပူဇော်ခြင်း ရှိသည်
လည်းဖြစ်၏။ တမုပဌယေထာတိ၊ တမုပဌယေထဟူသည်ကား၊ ယေန၊
အကြင်သူသည်၊ ယညော၊ယဇ်ပူဇော်အပ်သော အတ္ထဝတ္ထုကို၊ ပဗ္ဗိယာ
ဒိတော၊စီရင်စေအပ် ပြီးစေအပ်၏။သော၊ထိုသူသည်၊ တံပရမတ္ထဗြာဟ္မ
ဏံ၊ထိုပရမတ္ထဖြစ်သောဗြာဟ္မဏကို၊အဂ္ဂယေယျ၊ခေါ်ရာ၏၊ဣန္ဒြိယံ၊သိကြား
မင်းကို၊ အဂ္ဂယာမ၊ခေါ်ကုန်၏၊ သောမံ၊သောမနတ်မင်းကို၊ အဂ္ဂယာမ၊
ခေါ်ကုန်၏၊ဝရုဏံ၊ဝရုဏနတ်မင်းကို၊အဂ္ဂယာမ၊ခေါ်ကုန်၏၊ ဤသာနံ၊ဤ
သာနနတ်မင်းကို၊အဂ္ဂယာမ၊ခေါ်ကုန်၏၊ယာမံ၊ယာမနတ်မင်းကို၊အဂ္ဂယာ
မ၊ခေါ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣဒံပနအဂ္ဂါနံ၊ဤသိကြားမင်းသည်တို့ကဲ့သို့
ဝေါ်ခြင်းသည်၊ နိရုတ္တကံ၊အကျိုးမရှိ၊ ကာလေနာတိ၊ ကာလေနဟူသည်
ကား၊အဂ္ဂယန္တောစ၊ ခေါ်သည်ရှိသော်လည်း၊ ဘန္တေ၊သခင်၊ကာလော၊
အခါတန်ပြီ၊ဘတ္တံ၊ဆွမ်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အန္တောမဇ္ဈိက
ကာလေယေဝ၊ မွန်းတည့်သောကာလ၏ အတွင်း၌သာလျှင်၊ တံ၊ထိုပရ
မတ္ထဖြစ်သောဗြာဟ္မဏကို၊ဥပဌယေယျ၊ခေါ်ပင့်ရာ၏၊ သောဇုဟာတိ၊ဒက္ခိ
ဏောယျောတိ၊သောဇုဟာတိဒက္ခိဏောယျဟူသည်ကား၊ ယော၊အကြင်သူ
သည်၊ဇံ၊ဤသို့၊ ကာလေ၊မဇ္ဈိက၏ အတွင်းဖြစ်သောကာလ၌၊ ဝိဏာ
သံ၊ ဝိဏာသဝဗြာဟ္မဏကို၊ အာမန္တေတွာ၊ခေါ်ပင့်၍၊ တတ္ထ၊ထိုဝိဏာ
သဝဗြာဟ္မဏ၌၊ စတုပစ္စယဒက္ခိဏံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဟူသောအတ္ထဝတ္ထု
ကို၊ပတိဋ္ဌပေတိ၊တည်စေ၏။သော၊ထိုသူသည်၊ ဒက္ခိဏောယျ၊မြတ်သော

၁၀၆ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

အလ္လုခံဝုဂ္ဂါလံ၌၊ ဧဟတိနာမ၊ ပေးလ္လပူဇော်သည်မည်၏။ အစေတနေ၊ စေတနာမရှိသော။ အဂ္ဂိမ္မိ၊ မီးယုတ်မာ၌။ ပက္ခိပန္နော၊ ထည့်သည်ရှိသော်၊ န၊ ပေးလ္လပူဇော်သည်မမည်။ ။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကထံ၊ စကားတော်ကို၊ သုဏန္ဒော၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်၊ ပသိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ အာဝိကရာဇန္တော၊ ထင်စွာပြုလျက်၊ အဒ္ဓါသုယိဋ္ဌန္တိ၊ အာဒိ၊ အဒ္ဓါသုယိဋ္ဌ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တဿာ၊ ထိုအဒ္ဓါသုယိဋ္ဌစသော ဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်မလွဲ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဣဒံဇေယျ ဝတ္ထု၊ ဤလူဒါန်းဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ ဣဒါနံ၊ ယခု၊ သုယိဋ္ဌစ၊ ကောင်းစွာပေး လှူအပ်သည်လည်း၊ သုဟုတံစ၊ ကောင်းစွာပူဇော်အပ်သည်လည်း၊ ဘဝိဿ တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပုဗ္ဗေပန၊ ရှေးကာလ၌ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အဂ္ဂိမ္မိ၊ မီး၌၊ ဈာပိတံ၊ လောင်စေအပ်၏၊ နိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမဲ့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အညောဇနောတိ၊ အညောဇ နောဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားမည်၏၊ အဟံ၊ ငါ သည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသော၊ အန္ဓဗာ လသုထုဇ္ဈနော၊ အလွန်မိုက်သောသုထုဇဉ်သည်၊ ဟဗျသေသန္တိ၊ ဟဗျသေ သံဟူသည်ကား၊ ပဟုတသေသံ၊ ပူဇော်ပြီးသည့်ဂဏာကြွင်းကို၊ တုဉ္ဇတု ဘဝန္တိ၊ အာဒိ၊ တုဉ္ဇတုဘဝံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပုရိမသုတ္တေ၊ ပုရိမ သုတ်၌၊ ဝုတ္တနုယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ အပ်၏၊ နန္ဒါဟန္တိ၊ ပဒံ၊ နန္ဒါဟံဟူသောဝုဒ်ကို၊ နခေါအဟန္တိ၊ ပဒန္တေဒေါ၊ န ခေါအဟံဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နန္ဒါဟံဗြာဟ္မဏံစသောစကားကို၊ အာဟပန၊ မိန့်တော် မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤကားအမေးတည်း၊ ကိရ၊ ထင်စွာပြုအံ့၊ တသ္မိံ၊ တောစနေ၊ ထိုတောဇဉ်ကို၊ ဥပသံဟတမတ္ထေဝ၊ တရားသခင်အနီးသို့ဆောင်ကာမျှ ၌သာလျှင်၊ သတ္ထော၊ တရားသခင်သည်၊ တုဉ္ဇိဿတိ၊ တုဉ်းပေးတော်မူ လတ္တံ့၊ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်၊ စတုသုမဟာဒီပေသု၊ ကျွန်း ကြီးလေးကျွန်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ဒွိသုပရိတ္တဒီပသဟဿသု၊ ကျွန်းငယ် နှစ်ထောင်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ပုပ္ဖပလ္လာဒီနိစေဝ၊ အပွင့်အသီးစသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သပ္ပိနဝနိတတေလမရုဗာဏိ တာဒီနိစ၊ လောပတ် ဆီဦး ဆီ ပျား တင်လဲ စသည်တို့ကို၎င်း၊ အာဒါယ၊

၂

ယူ၍။ မရပဇ္ဇလံ၊ ပျားလသို ကို၊ ပိဋေတွာ၊ ညှစ်၍။ မရံ၊ ပျားရည်ကို၊ ဂဏ္ဍန္တိ
ယောပိယ၊ ယူကုန်သကဲ့သို့၊ ဒိဗ္ဗာနုဘာဝေန၊ နတ်၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ
တောဓမ္မေ၊ ဖြစ်စေအပ်သောဩဇာကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပက္ခိ
ဝိံသု၊ ထည့်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့နှစ်ထောင်ဝန်းရံ လေးရပ် ကျွန်းတွင်
အကြင်ဩဇာရသတပဟူ သမျှကိုအု မပျားဖြစ်လသို့ညှစ်သို့နတ်စစ်ကုန်
အောင်ယူဆောင်ရည်ဟက် ဩဇာနက်သောကြောင့်၊ တံ၊ ထိုဘောဇဉ်
သည်၊ သုရမတ္တံ၊ သိမ်မွေ့ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတံ၊ ရောက်၏။ မနုဿာ
နဉ္စ၊ လူတို့၏လည်း၊ ဝတ္ထု၊ ကရဇကာယသည်၊ ဩဠာရိကံ၊ ရုန့်ရင်း၏၊
ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုလူတို့အား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဩဠာရိက
ဝတ္ထုတာယ၊ ရုန့်ရင်းသောကရဇကာယရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သမ္ဗာပရိ
ဏာမံ၊ ကောင်းစွာကျေခြင်းကျက်ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ ပန၊ ထိုမှ
တပါး၊ ဂေါယူသေ၊ နွားနို့၌၊ တိလဗိဇာနိ၊ နှင်းဆံတို့ကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ခပ်၍၊
ပက္ကတ္တာ၊ ရင့်ကျက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဩဠာရိကမိဿကံ၊ ရုန့်ရင်း
သောအာဟာရနှင့်ရောသောဘောဇဉ်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝါနဉ္စ၊ နတ်
တို့အားကား၊ သုရမဝတ္ထု၊ သိမ်မွေ့သော ကရဇကာယရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထို
ကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုနတ်တို့အား၊ သုရမဝတ္ထုတာယ၊ သိမ်မွေ့သောကရဇ
ကာယရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သမ္ဗာပရိဏာမံ၊ ကောင်းစွာ ကျေခြင်းကျက်
ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ သုက္ခပိပဿကဗိဏာသဝဿဝိ၊ သုက္ခပိပဿ
ကရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း၊ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ နပရိဏမတိ၊ ကျေကျက်ခြင်း
သို့မရောက်၊ ပန၊ အနုယတ္ထကား၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိပဋိလဝာဘိဗိဏာသဝဿ၊
သမာပတ်ရှစ်ပါးကို ရခြင်းရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမာပတ္တိဗလေ
န၊ သမာပတ်၏အားအစွမ်းဖြင့်၊ ပရိဏာမေယျ၊ ကျေကျက်ခြင်းသို့ရောက်
ရာ၏။ ဘဂဝတောပန၊ ဘုရားသခင်အားကား၊ ပါကတိကေနေဝ၊ ပြုကတေ
သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကမ္မဇတေဇေန၊ ကမ္မဇတေဇောဖြင့်၊ ပရိဏာမေယျ၊
ကျေကျက်ရာ၏။ အပ္ပဟရိတေတိ၊ အပ္ပဟရိတေဟူသည်ကား၊ အဟရိ
တေ၊ စိမ်းရှင်သော မြက်သစ်ပင်မရှိရာ၌၊ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟရိတေ
သု၊ စိမ်းရှင်ကုန်သော၊ တိဏေသု၊ မြက်တို့၌၊ သစေပက္ခိပေယျ၊ အကယ်၍
ပစ်ချဌားအံ့၊ သိနိဋ္ဌပါယာသေန၊ သိမ်မွေ့သောဂဏာကြောင့်၊ တိဏာနိ၊
မြက်တို့သည်၊ ပုတိနိ၊ ပုပ်ဆွေးကုန်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဗုဒ္ဓါစ၊
ဘုရားသခင်တို့သည်လည်း၊ ဘူတဂါမသိက္ခာပဒံ၊ ဘူတဂါမ်သိက္ခာပုဒ်ကို၊
နဝိတိက္ကမန္တိ၊ လွန်ကျူးတော်မမူကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နုခွါ

၁၀၆၈ သီတီလံသံဝိဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တံပြာဟ္မကစသောစကားကိုအာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ ပန၊ ခေင်၊ ဦးအံ့၊ ပဉ္စ၊ ဘဉ္စ၊
 အကြင်အရပ်၌၊ ဂလပ္ပမာဏာနံ၊ လည်ပင်းအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊
 မဟာတိဏာနံ၊ ကြီးရင့်သောမြက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်တုန်၏။ တာဒိ
 သေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ပက္ခိတံ၊ ပစ်ချခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊
 အပ်၏။ အပ္ပါဏကေတိ၊ အပ္ပါဏကေဟူသည်ကား၊ သပ္ပါဏကသ္မိံ၊ ပိုး
 ငယ်ရှိသောရေ၌၊ ပရိတ္တဥဒကေ၊ ပိုးငယ်ရှိသောနည်းသောရေ၌၊ ပက္ခိတ္တေ၊
 သွန်အပ်သည်ရှိသော၊ ပါဏကာ၊ ပိုးငယ်တို့သည်၊ မရန္တိ၊ သေတုန်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အပ္ပါဏကေဝါစသည်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်၏။
 ယံပနဥဒကံ၊ အကြင်ရေသည်ကား၊ ဂန္တိရံ၊ နက်၏။ မဟာဥဒကံ၊ များသော
 ရေရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါတိသတေဝိ၊ ဂဏာခွက်အရာကိုသော်
 လည်း၊ ပါတိသဟဿေဟိ၊ ဂဏာခွက်အထောင်ကိုသော်လည်း၊ ပက္ခိတ္တေ၊
 သွန်အပ်သည် ရှိသော၊ နအာလုဇ္ဇတိ၊ မနောက်ကျ။ တထာရှုပေ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ပက္ခိဝိတံ၊ သွန်ခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဩဝိ
 လာပေသီတိ၊ ဩဝိလာပေသီဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏပါတိယာ၊ ရွှေခွက်နှင့်
 သန္တံ၊ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်၊ နိမုဇ္ဈာပေသိ၊ နစ်စေ၏။ ဗိမ္ဗိဇ္ဇာယတိ၊ ဗိမ္ဗိဇ္ဇာ
 ယတိတိ၊ ဗိမ္ဗိဇ္ဇာယတိဗိမ္ဗိဇ္ဇာယတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော၊ သန္တံ၊ ဗိမ္ဗိဇ္ဇာဟူသောအသံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ပန၊ စိစစ်နေရှိသေး
 ၏။ ဧသေသော၊ ဤအသံသည်၊ ပါယာသဿ၊ ဂဏာဘတ်၏။ အနုဘာဝေါ
 ကိံ၊ အနုဘော်လော၊ ဥဒါဟု၊ ယင်းသို့မဟုတ်မူကား၊ တထာဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ အနုဘာဝေါကိံ၊ အနုဘော်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေးအပ်
 ၏။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အနုဘာဝေါ၊ အနုဘော်တည်း၊
 ဟိ၊ ထင်စွာပြအံ့၊ အယံပြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ တံပါယာသံ၊ ထိုပါ
 ယာသဘတ် ကို၊ ဩဝိလာပေတွာ၊ သွန်၍၊ ဥမ္မဂ္ဂံ၊ ခရီးထွက်၊ အေရုပ္ပ၊ ကက်
 ၍၊ သက္က၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အနာဂတ္တာဝ၊ မပြန်
 ဘဲသာလျှင်၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ အန္တရိယံ၊ အံ့တွယ်သရဲကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အာဂမိဿတိ၊
 လာပြန်အံ့၊ သတည်း၊ အထ၊ ထိုသို့လာသောအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား
 အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာတော်ဖြင့်၊ ဝိန္တုဒိဋ္ဌိ
 ဂဟဏံ၊ ဝိန္တုအယူဟူသောတောချုပ်ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ချိုးဖဲ့၊ ဖျက်ဆီး၍၊
 သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍၊ အမတပါနံ၊ အမြိုက်

အပျော်ကို၊ ပါယောဿာမိ၊သောက်စေအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဓိဋ္ဌာနဗလေန၊
 အဓိဋ္ဌာနတော်၏အစွမ်းဖြင့်၊ဇေံ၊ဤသို့၊အကာသိ၊ပြုတော်မူသတည်း။ ။

ဒါရုံသမာဒဟာနောတိ၊ဒါရုံသမာဒဟာနောဟူသည်ကား၊ဒါရုံးထင်း
 ကို၊ဈာပယမာနော၊ လောင်စေသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟိဒ္ဓါဟိတေန္တိ၊ ဗဟိဒ္ဓါဟိ
 တေံဟူသည်ကား၊ ဇေံဒါရုဈာပနံနာမ၊ဤသို့ထင်းကိုလောင်စေခြင်းမီးရှိ
 ခြင်းမည်သည်၊ အရိယဓမ္မတော၊အရိယာတို့၏တရားမှ၊ဗဟိဒ္ဓါ၊အပဖြစ်
 ၍၊ဇေတန၊ဤထင်းသစ်သားကိုမီးရှိခြင်းဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ဘဝ၏စင်ခြင်းသည်၊
 ယဒိဘဝေယျ၊အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဇေံ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယေဒဝ
 ဒါဟကာဒယော၊အကြင်တောမီးတိုက်သောသူတို့သည်၊ ဗဟူနိ၊များစွာ
 သော၊ဒါရူနံ၊ထင်းတို့ကို၊ ဈာပေန္တိ၊မီးရှိကုန်၏၊တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ပဌမ
 တရံ၊လက်ဦးစွ၊သုတ္တယျ၊စင်ကြယ်ကုန်ရာ၏၊ကုသလါတိ၊ကုသလါဟူ
 သည်ကား၊ခန္ဓာဒီသု၊ခန္ဓာစသည်တို့၌၊ ကုသလာ၊အသောဒအာဒိနဝအစ
 ရှိသည်၊ကိုသိသောအားဖြင့်လိမ္မာကုန်သောပညာရှိတို့သည်၊ အဇ္ဈတ္တမေ
 ဝဇလယာမိဇောတိန္တိ၊ အဇ္ဈတ္တမေဝ ဇလယာမိဇောတိံ ဟူသည်ကား၊
 နိယကဇ္ဈတ္တ၊ နိယကဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊သန္တာန
 သ္မိယေဝ၊ သန္တာန၌သာသျှင်၊ ဥာဏဇောတိံ၊ဥာဏဝါဆီမီး တံဆောင်
 ကြီးကို၊ဇာလေမိ၊ညှိ၏၊နိစ္စဂ္ဂိနိတိ၊နိစ္စဂ္ဂိနိဟူသည်ကား၊ အာဝဇ္ဇနပဋိပန္နေ
 န၊အာဝဇ္ဇနံနှင့်စပ်သော၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်၊နိစ္စံ၊
 အမြဲမလပ်၊ ပဇ္ဇလိတဂ္ဂိံ၊ညှိထွန်းအပ်သော ဆီမီးတံဆောင်ရှိတော်မူ၏၊
 နိစ္စသမာဟိတက္ခောတိ၊နိစ္စသမာဟိတက္ခောဟူသည်ကား၊ နိစ္စံ၊နေ့ညညှိ
 မပြတ်၊ သဗ္ဗဝုပ္ပိတစိက္ခော၊ ကောင်းစွာထားအပ်သောစိတ်ရှိတော်မူ၏၊
 ဗြဟ္မစရိယံ စရာမိတိ၊ ဗြဟ္မစရိယံစရာမိ ဟူသည်ကား၊ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊
 သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ ကြည်လင်ရာ ဖြစ်သော ဗောဓိညောင်ရွှေ ဗုဒ္ဓဟေ
 အောက်ဆန်းကြယ်ပေါက်သောရောင်တောက်ပလွင်သရိက်ပြင်၌၊ စရိ
 တံ၊ကျင့်တော်မူအပ်သော၊ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်ကို၊ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ဇေံ၊ဤသို့၊ ဝဒတိ၊မိန့်၏၊ မာနောဟိတေ ဗြာဟ္မဏ ခါရိဘာရောတိ၊
 မာနောဟိတေဗြာဟ္မဏ ခါရိဘာရောဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ဥပမာကား၊
 ခန္ဓေန၊ပရုံးဖြင့်၊ဝဟမာနော၊ထမ်းပိုးရှက်ဆောင်အပ်သော၊ ခါရိဘာရော၊
 လေးတင်း ပြည့်သော ဝန်သည်၊ ဥပရိဋ္ဌိတေဝိ၊ ပရုံးထက် တည်လျက်
 လည်း၊အက္ကန္တက္ကန္တဗ္ဗာနေ၊နင်းလေရာတိုင်းနင်းလေရာတိုင်း၌၊ပထဝိယာ၊
 မြေ၌၊ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ဗုဒ္ဓေတိယထာ၊ထိစေသကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ဤအတူ

၁၁၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသီယုတ်-အဋ္ဌကထာမှီသူ-ဒုတိယတွဲ။

သာလျှင်၊ ဇာတိဂေါတ္တကုလသဒ္ဓိနိ၊ ဇာတ်အနွယ်အမျိုးအစရှိကုန်သော၊
မာနဝတ္ထုနိ၊ မာန၏တည်ရာအကြောင်းတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ဥဿာပိ
တော၊ လွင့်ဆောက်အပ်သော၊ မာနော၊ မာနတံခွန်သည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထို
ထိုဂေါတ္တစသော မာနဝတ္ထု၌၊ ဣဿာ၊ ငြိစုစောင်းမြောင်းခြင်းကို၊ ဥပ္ပါ
ဒေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ စတုသုအပါယေသု၊ အပါယ်လေးဘုံတို့၌၊ သံဘိ
ဒါပေတိ၊ နှစ်စေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မာနောဟိတေဗြာဟ္မဏာခါရိတာရော
တိ၊ မာနောဟိတေဗြာဟ္မဏာခါရိတာရောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကော
ဓေရူ၊ မာတိ၊ ကောဓေရူမောဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဥာဏဂ္ဂိဿ၊
ဥာဏ်သီဒီးကို၊ ဥပက္ကိလသဋ္ဌေန၊ ညစ်ညူးစေတတ်သော သဘောဖြင့်၊
ကောဓေ၊ အမျက်ဒေါသသည်၊ ရူမော၊ အနိုးမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေန၊
ထိုအမျက်ဒေါသသည်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌော၊ ညစ်ညူးစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊
သင်၏၊ ဥာဏဂ္ဂိ၊ ဥာဏ်ဝါသီဒီးသည်၊ နဝိရောစတိ၊ မတင့်တယ်၊ တသ္မနိ
မောသဝဇ္ဇန္တိ၊ တသ္မနိမောသံဝဇ္ဇံဟူသည်ကား၊ နိရောဓဋ္ဌေန၊ မထွန်းပ
တတ်သောအနက်သဘောဖြင့်၊ မုဿာဝါဒေါ၊ မုဿာဝါဒသည်၊ ဆာရိကာ
နာမ၊ ပြာမည်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာငြိအံ့၊ ဆာရိကာယ၊ ပြာဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တော၊ ဖုံးအပ်
သော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ နဇောတေတိယထာ၊ မထွန်းတောက်ပ သကဲ့သို့၊
ဇေ၊ ဤအတူ၊ တေ၊ သင်၏၊ မုဿာဝါဒေန၊ မုဿာဝါဒဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံးလွှမ်း
အပ်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ နဇောတေတိ၊ မထွန်းတောက်ပ၊ ဣတိ၊ ဤ
အနက်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဇိဝှါသုဇေတိ၊ ဇိဝှါသုဇေဟူသည်ကား၊
တုယှံ၊ သင့်အား၊ သုဝဏ္ဏရုဇတလောဟကဋ္ဌမတ္တိကာသု၊ ရွှေငွေကြေးသံ
သစ်သားမြေတို့တွင်၊ အညတရုဿမယာ၊ တပါးပါးဖြင့်ပြီးသော၊ ယာဝံ၊
ယဇ်ကို၊ ယဇနုတ္တာယ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ သုဇာ၊ ယောက်မသည်၊ ဟောတိ
ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေ၊ ဤအတူ၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ဓမ္မယာဝံ၊ တရားတည်းဟူ
သောယဇ်ကို၊ ယဇနုတ္တာယ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ပဟုတဇိဝှါ၊ ပြန်သောလျှာ
သည်၊ သုဇာ၊ ယောက်မသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ ဟဒယံဇောတိဋ္ဌာနန္တိ၊ ဟဒယံ ဇောတိဋ္ဌာနံ ဟူသည်ကား၊
ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တုယှံ၊ သင်အား၊ နဒိတိရေ၊ မြစ်ကမ်း
နား၌၊ ဇောတိဋ္ဌာနံ၊ မီးညှို့ထွန်းရာဖြစ်၏၊ ဇေ၊ ဤအခြင်းအရာဖြင့်၊ မယှံ၊ ငါ
တုရားအား၊ ဓမ္မယာဝဿ၊ ကရားယဇ်၏၊ ယဇနုဋ္ဌာနုတ္တေန၊ ပူဇော်ရာဖြစ်
သောသဘောဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ ဇော
တိဋ္ဌာနံ၊ ညှို့ထွန်းရာဖြစ်၏၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တာဟူသည်ကား၊ ပိတ္တံ၊ ပိတ်

သည်၊ ဓမ္မောရဟဒေါတိ၊ ဓမ္မောရဟဒေါဟူသည်ကား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အတ္တံ၊ မီးကို၊ ပရိစရိတွာ၊ ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေး၍၊ ဓမ္မသောရိကသေနကိလိဋ္ဌသရိရော၊ မီးခိုး ပြာမှုန့်၊ ချွေးစသည်တို့ဖြင့် မည်းညစ်သော ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ သုန္ဒရိကံနဒိံ၊ သုန္ဒရိကာဖြစ်သို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ နှာယသိယထာ၊ ရေချိုးသကဲ့သို့၊ ဇေံ၊ ဤအတူ၊ မယှံ၊ ငါတုရားအား၊ သုန္ဒရိကာသဒိသေန၊ သုန္ဒရိကာဖြစ်နှင့်တူသော၊ ဗာဟိရေနရဟဒေန၊ ဗာဟိရဖြစ်သော ဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဋ္ဌကိကမဂ္ဂဓမ္မောပန၊ အဋ္ဌကိကမဂ်တရားသည်ကား၊ မယှံ၊ ငါတုရား၏၊ ရဟဒေါ၊ မနောက်ကျသော ဖြစ်မရေခိုင်မည်၏၊ တတြ၊ ထိုမနောက်ကျသော အဋ္ဌကိကမဂ်ဟူသော ရေခိုင်၌၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ပါဏသတံပိ၊ သတ္တဝါတရောက်လည်း၊ ပါဏသဟသံပိ၊ သတ္တဝါတထောင်ကိုလည်း၊ စတုရာသီတိ ပါဏသဟသာနိပိ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို လည်း၊ ဧကပ္ပဟာရေန၊ တပြိုင်နက်ခြင်းဖြင့်၊ နှာပေမိ၊ ရေချိုးစေတော်မူ၏၊ သီလတိတ္ထောတိ၊ သီလတိတ္ထောဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါတုရား၏၊ တဿပနဓမ္မရဟဒဿ၊ ထိုအဋ္ဌကိကမဂ်တရားဟူသော ရေခိုင်ကြီး၏ကား၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလသည်၊ တိတ္ထံ၊ သက်ဆင်းရာဆိပ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ အနာပိလေတိ၊ အနာပိလေဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တုယှံ၊ သင်၏၊ သုန္ဒရိကာနဒိံ၊ သုန္ဒရိကာဖြစ်သည်၊ စတုဟိပဉ္စဟိ၊ လေးယောက် ငါးယောက်မျှသော သူတို့သည်၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ နှာယဇ္ဇေဟိ၊ ရေချိုးကုန်မှုကား၊ ဟေဋ္ဌပရိယပါလိကာ၊ အောက်အထက် ပြန်လှန်သော သဲရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ အာလုဋ္ဌာ၊ နောက်ကျကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေံ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ မယှံ၊ ငါတုရား၏၊ သောရဟဒေါ၊ ထိုအိုင်ကောင်းသီတာဋ္ဌာန်မာသည်၊ အနေကသတသဟသေသု၊ အသိန်းမကကုန်သော၊ ပါဏသု၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ နှာယဇ္ဇေသုပိ၊ ရေချိုးကုန်သော်လည်း၊ အနာပိလေ၊ နောက်ကျခြင်းမရှိ၊ ဝိပ္ပသန္ဓေဝ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သည်သာလျှင်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ သန္တိသတံ ပဿဇ္ဇေတိ၊ သန္တိသတံပဿဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိဟုဆိုအပ်ကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ ပဿဇ္ဇော၊ မြီးပွမ်းအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥတ္တမတ္တေန၊ မြတ်သောအနက်သဘောဖြင့်၊ သော၊ ထိုပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ သန္တိတိ၊ သန္တိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊

၁၁၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပသဗ္ဗတ္တာ၊ ငြီးမွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပသဇ္ဈော၊ ငြီးမွမ်းအပ်၏။ တရန္တိပါရန္တိ၊ တရန္တိပါရိဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနပါရံ၊ နိဗ္ဗာနဟူသောကမ်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အရိယမဂ္ဂရဟဒဿ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော ရေအိုင်မြစ်ကြီး၏။ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါ ၂၀တို့ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဒဿန္တော၊ ပြုလိုရကား။ သစ္စံဓမ္မောတိအာဒိ၊ သစ္စံဓမ္မောဤသို့အစရှိသော စကားတို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သစ္စန္တိ၊ သစ္စံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ဝစိသစ္စံ၊ ဝစိသစ္စာကို။ ဓမ္မောတိဣမိနာ၊ ဓမ္မောဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ဗိဇ္ဇိသင်္ကပ္ပါဝါယာမသတိသမာဓယော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိတို့ကို။ ဒဿတိ၊ ပြောတော်မူ၏။ သံယမောတိဣမိနာ၊ သံယမောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ကမ္မန္တာဇီဝါ၊ သမ္မာကမ္မန္တာ သမ္မာအာဇီဝတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သစ္စန္တိဣမိနာ၊ သစ္စံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ သာ၊ ထိုမဂ္ဂသစ္စာသည်။ အတ္ထတော၊ ဝုဗ္ဗင်္ဂမတ္ထအားဖြင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂေါစေဝ ဟောတုစာတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂေါစေဝ ဟောတုစဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ ဂဟိတာယ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ တဂ္ဂတိကတ္တာ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်တူသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပကို။ ဂဟိတောဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မောတိဣမိနာ၊ ဓမ္မောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ဝါယာမ သတိသမာဓယော၊ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သံယမောတိဣမိနာ၊ သံယမောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ဝါစာကမ္မန္တာဇီဝါ၊ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တာ သမ္မာအာဇီဝတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇေတံ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌကိကော၊ အင်္ဂါ ၂၀၀ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို။ ဒဿိတော၊ ပြောတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ သစ္စန္တိ၊ သစ္စံဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ ပရမတ္ထသစ္စံ၊ ပရမတ္ထသစ္စာကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ တံ၊ ထိုပရမတ္ထသစ္စာသည်။ အတ္ထတော၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဓမ္မောတိပဒေန၊ ဓမ္မောဟူသောဝုန်ဖြင့်။ ဗိဇ္ဇိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအင်္ဂါ ၂။ သင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပအင်္ဂါ ၂။ ဝါယာမော၊ သမ္မာဝါယာမအင်္ဂါ ၂။

သတိ၊ သမ္မာသတိအင်္ဂါ၊ သမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိအင်္ဂါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊
 ငါးပါးကုန်သောအင်္ဂါ၊ အင်္ဂါ၊ အင်္ဂါတို့ကို၊ ဂဟိတာဒိ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ သံယ၊
 မေန၊ သံယမဖြင့်၊ ဝါစာ၊ သမ္မာဝါစာ အင်္ဂါ၊ ကမ္မန္တော၊ သမ္မာကမ္မန္တ
 အင်္ဂါ၊ အာဇီဝါ၊ သမ္မာအာဇီဝအင်္ဂါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ အင်္ဂါ၊ အင်္ဂါတို့ကို၊ ဂဟိတာဒိ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း၊
 အဋ္ဌကော၊ အင်္ဂါ၊ နှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ ဒသသိတော၊ ပြအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်စေတတ်သောမြတ်သောသဘောသည်၊ ဗြဟ္မစရိယံနာမ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မ
 စရိယမည်၏၊ မဇ္ဈေသိတာတိ၊ မဇ္ဈေသိတာဟူသည်ကား၊ သဿတုန္တေ
 ဒေ၊ သဿတု နိဗ္ဗုဋ္ဌန္တေ နိဗ္ဗိဟူသော အယုတ် တရား နှစ်ပါးတို့ကို၊
 ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမပုဂ္ဂိုလ်ကို ပွားခြင်း၌၊ နိသိတာ၊ ဖြစ်၏၊
 ဗြဟ္မပတ္တိတိ၊ ဗြဟ္မပတ္တိဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌပတ္တိ၊ မြတ်သော အဖြစ်သို့
 ရောက်ခြင်းတည်း၊ သတုဇ္ဈဘူတေသု နမောကရောဟိတိတ္ထေ၊ သတုဇ္ဈ
 ဘူတသုနမောကရောဟိဟူသောဤပါဌ၌၊ တကာရော၊ အလယ်၌တည်
 သော တ အက္ခရာသည်၊ ပဒသန္တိကရော၊ ပဒသန္တိကိုပြု၏၊ သတ္တံ၊ ထိုသင်
 သည်၊ ဥဇုတေသု၊ ဖြောင့်စွာ ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဏာ သဝေသု၊
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ဣတိအပံ၊
 ဤသည်ကား၊ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း၊ တမဟံနရံ ဓမ္မသာရိယိဗြူမိတိ၊ တမ
 ဟံ နရံ ဓမ္မသာရိယိ ဗြူမိဟူသောပုဒ်၌၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဒုပစ္စတိ၊ ကျင့်၏၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဓမ္မသာရိ၊
 ဓမ္မသာရိပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဧသော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဓမ္မသာရိယာ၊ တရားတည်း
 ဟူသောရွှေ့ရှားခြင်းဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း၊ ကုသလဓမ္မဟိ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ဖြင့်၊ အကုသလဓမ္မ၊ အကု
 သိုလ်တရားတို့ကို၊ သာရေတွာ၊ ရွှေ့ရှားစေ၍၊ ဌိတော၊ တည်သောသူ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပံ၊ ငါးတရားသည်၊
 ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 နဝမံ၊ ကိုးခု၊ မြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ အညတရေတ္ထိံ ဝနသဇ္ဈေတိ၊ အညတရေတ္ထိံ
 ဝနသဇ္ဈေဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗုသသမယော၊ မိဗန်းသောက်ထအခင်းလော
 ကံ၊ ဝေနေယျသတ္တလောကကို၊ ဝေါလောကန္တော၊ ကြည့်တော်မူလတ်
 သော၊ တဿ၊ ပြာဟူကာသာ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တ

၁၁၄ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

မိလိန္ဒ၊ ဥပနိဿယံ၊ အကြောင်းဥပနိဿယည်းကို၊ မိသွား၊ မြင်တော်မူ၍၊
ဂစ္ဆာမိ၊ ကြွတော်မူအံ့၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သင်္ဂဟံ၊ ဝေဝံ၊ မြင်းကို၊
ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ တထိ၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတော
အုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ပဗ္ဗကံန္တိ၊ ပဗ္ဗကံ ဟူသည်ကား၊ သမန္တ
တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဦရုဗဒ္ဓါသနံ၊ ပေါင်တော်တို့၏ အချင်းချင်းဖွဲ့ခွေ
သောအားဖြင့်နေခြင်းတည်း၊ အာဘုဇိတွာတိ၊ အာဘုဇိတွာဟူသည်ကား၊
ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဥဇု၊ ကာယံပဏိဓာယာတိ၊ ဥဇု၊ ကာယံပဏိဓာယဟူသည်
ကား၊ ဥပရိမံသရိရံ၊ အထက်ဖြစ်သောကုယ်တော်ကို၊ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်မတ်
စွာ၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဋ္ဌာရသ ဝိဋ္ဌိကဏ္ဍက၊ တဆွဲရှစ်ချောင်းသော
ကျောက်ဆစ်ရိုးတို့ကို၊ ကောဒ္ဓိယာ၊ အစွန်းဖြင့်၊ ကောဒ္ဓိ၊ အစွန်းကို၊ ပဒိုပါ
ဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ပရိမုခံသတိ၊ ဥပဋ္ဌပေတွာတိ၊ ပရိမုခံသတိ၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ
ဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနာဘိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိ၊ သတိကို၊ ဌပ
ယိတွာ၊ ထား၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မုခသမိပေ၊ နှုတ်သီး၏အနီး၌၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေနဝ၊ ထို
ကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိဘင်္ဂံ၊ ဝိဘင်း၌၊ အယံသတိဥပဋ္ဌိတာဟောတိ သုပဋ္ဌိ
တာနာသိကဂ္ဂေါမုခနိမိတ္တေါတေနဝုစ္စတိပရိမုခံသတိ၊ ဥပဋ္ဌပေတွာတိ
အယံသတိဥပဋ္ဌိတာဟောတိသုပဋ္ဌိတာနာသိကဂ္ဂေါမုခနိမိတ္တေါတေန
ဝုစ္စတိပရိမုခံသတိ၊ ဥပဋ္ဌပေတွာဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယံသတိ၊ ဤသတိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ အနီး၌
တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နာသိကဂ္ဂေါ၊ နှာခေါင်းဖျား၌လည်းကောင်း၊
မုခနိမိတ္တေါ၊ နှုတ်သီး၌လည်းကောင်း၊ သုပဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်၏၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိမုခံသတိ၊ ဥပဋ္ဌပေတွာတိ၊ ပရိမုခံသတိ၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ
ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အထဿနယော၊ ဤရှေးနည်းသည်၊ ယုတ္တော၊ သင့်
လှပြီ၊ ဝါအပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊ ယော၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊
ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ပရိတိ၊ ပရိဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ပရိဂ္ဂဟဋ္ဌော၊ သိမ်းဆည်း
ခြင်းအနက်ရှိ၏၊ မုခန္တိ၊ မုခဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ နိယျာနဋ္ဌော၊ ထွက်
မြောက်ခြင်းအနက်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိမုခံသတိန္တိ၊ ပရိမုခံသတိ
ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဒိုသန္တိဒါယံ၊ ပဒိုသန္တိဒါပါဠိ၌၊ ဝုတ္တန
ယေနဝိ၊ ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်လည်း၊ ဣတ္ထေ၊ ဤသုတ်ပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်
ကို၊ ဗဒ္ဓဋ္ဌော၊ မှတ်အပ်၏၊ ပရိဂ္ဂဟိတနိယျာနသတိ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော
စဉ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းသတိကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်

ကား။ တကြံ၊ ထိုပဋိသန္တိဒါပါဠိနည်း၌၊ သင်္ခပေါ၊ အကျဉ်း ဖြစ်သော
အနက်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့မိန့်ဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်းဖြင့်၊ နိသီဒန္တောစ
ပန၊ နေတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်ကား။ ဆဗ္ဗဏ္ဏာ၊ အဆင်းခြောက်
သွယ်ရှိကုန်သော။ စာနဗုဒ္ဓရထွိယော၊ တခဲနက်သော ဘုရားရောင်မြည်
တော်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ လွှတ်တော်မူ၍၊ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ နဠာ
ဟောန္တိတိ၊ နဠာဟောန္တိဟူသည်ကား။ ကသိတွာ၊ ထွန်ယက်ပြီး၍၊ ဝိဿ
ဠာ၊ လွှတ်အပ်ကုန်သောနွားတို့သည်။ အဓူဝိမုခါ၊ တောအုပ်သို့ ရှေးရှုကုန်
ချက်၊ စရမာနာ၊ ကျက်စားသွားလာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
သည်၊ ဘုရားတို့၊ တမင်းစားခြင်းငှါ၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ပလ္လာတာ၊
ပြေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္ကမိဟူသည်
ကား။ ဒေါမနဿာဘိဘူတော၊ နှလုံးမသာ ယာခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်
သည်ဖြစ်၍၊ အာဟိဏ္ဏန္တော၊ လှည့်ပတ်ရှာဖွေသွားလာစဉ်၊ သုခေန၊ ချမ်း
သာသဖြင့်၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ နိသီဒန္တောတ၊ နေစွတကား။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တော၊ ကြံ၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကင်လေသတည်း။ ။

အဇ္ဈသဋ္ဌိံ နိဒိဿန္တိတိ။ ။ ဇ္ဈသဋ္ဌိံ နိဒိဿန္တိဟူသည်ကား။ အဇ္ဈ၊ ယနေ့
က၊ ဆဒိဝသမတ္တကာ၊ ခြောက်ရက်အရေအတွက်ရှိသောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ
၍၊ နိဒိဿန္တိ၊ မေတ္တမြင်ကုန်၊ ပါပကာတိ၊ ပါပကာဟူသည်ကား။ လာမကာ၊
အသီးမရှိသည်ဖြစ်၍ ယုတ်ညံ့ကုန် သာ၊ တိလခါနူကာ၊ နှမ်းပင်ငုတ်တို့
သည်၊ ကိရု၊ သင်္ခစဦးအံ့၊ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ တိလခေတ္တ၊ နှမ်းခင်းကိုး
ဝပ်တော၊ ကြံသည်ရှိသော်၊ တဒဟေဝ၊ ထိုကြံ သာနေ၌သာလျှင်၊ ဒေဝေါ၊
မိန့်သားသည်။ ဝသသိတွာ၊ ရွာ၍၊ တိလေ၊ နှမ်းစေ့ တို့ကို၊ ပံသုမ္ပိ၊ မြေမှုန့်၌၊ ဩသိ
ဒါ၊ ပသိ၊ နစ်စေ၏။ ပုပ္ဖံဝါ၊ အပွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖလံဝါ၊ အသီးကို
လည်းကောင်း၊ ဂဟေဝံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နာသံက္ခိံသု၊ မတတ်နှိုင်းကုန်၊ ယေဝိ၊
အကြင်နှမ်းပင်တို့ သည်လည်း၊ ဝဇိံသု၊ ကြီးပွားကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုနှမ်းပင်
တို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပါဏကာ၊ မိုးတို့သည်။ ပတိတွာ၊ ကျ၍၊ ပဏ္ဏာနိ၊
အရွက်တို့ကို၊ ခါဒိံသု၊ စားကုန်၏။ ဧကပဏ္ဏဒုပဏ္ဏကာ၊ တရွက်နှစ်ရွက်မျှရှိ
သော အပုတ်တို့သည်။ အဝသိသိံသု၊ ကြွင်းကျန်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊
ပုဏ္ဏားသည်။ ခေတ္တိံ၊ နှမ်းခင်းကို၊ ဩလောကေဝံ၊ ကြည့်ခြင်းငှါ၊ ဂတော၊
သွားသည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုနှမ်းပင်ပုတ်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝဇိံယာ၊
အတိုးအပွားဖြင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ တိလေ၊ နှမ်းတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်

၆၆၆ သင်္ဂါယနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-မူလိယတွဲ

၏။တေဝိ၊ထိုနှင်းတို့သည်လည်း။ နဋ္ဌာ၊ပျက်ခဲ့ကုန်ပြီ။ဣတိ၊ ဤသို့အောက်
မေ့၍။ ဒေါမနဿဇာတော၊စိတ်မသက်မသာဖြစ်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်
၏။တံ၊ထိုအကြောင်းကို။ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ဣမံဂါထံ၊နဟိနုနိမဿစသော
ဂါထာကို။အာဟးပုဏ္ဏားဆို၏။ ဥဿောဋ္ဌိကာယာတိ၊ ဥဿောဋ္ဌိကာယာ
ဟူသည်ကား။ဥဿာဟေန၊အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ကဏ္ဍနုဂ္ဂဋ္ဌာဒိနံ၊ နားရွက်
မြီးတူးစသည်တို့ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချိမြှောက်၍။ ဝိစရန္တံ၊ ပြေးသွားကုန်
လျက်။ ဥပ္ပတန္တိ၊ချန်လွှားမြူးတူးကုန်၏။ကိရ၊ ထင်စွာပြအံ့။ တဿ၊ ထို
ပုဏ္ဏားအား။အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်သဖြင့်။တောဂေသု၊စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်။
ပရိက္ခိဇဏာသု၊ ကုန်ခန်းကုန်သည်ရှိသော်။ပက္ခိပိတဗ္ဗဿ၊ထည့်သွင်းအပ်
သောပစ္စည်းဥစ္စာ၏။ အဘာဂေန၊ မရှိသဖြင့်။ တုစ္ဆကောဋ္ဌာ၊ အချည်းနှီး
သောကျီဩဘို့သည်။ အဟောသံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတေဝိတောစ၊ ထို၎င်း
လည်း။ သတ္တဟိစာရေဟိ၊ခုံနစ်အိမ်တို့မှ။အာဂတာလ၊ ကုန်သော။ မူသ
ကာ၊ကြွက်တို့သည်။ တဿ၊ထိုပုဏ္ဏား၏။ တုစ္ဆကောဋ္ဌာနိ၊ အချည်းနှီး
သောကျီဩဘို့ကို။ ပဝိသိတွာ၊ဝင်ကုန်၍။ ဥယျာနကိဋ္ဌံ၊ ဥယျာဉ်ကစား
ခြင်းကို။ ကိဋ္ဌန္တာဝိယ၊ ကစားကုန်သကဲ့သို့။နစ္စန္တိ၊ကစားကုန်၏။ တံ၊ထို
အကြောင်းကို။ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ဧဝံ၊ဤသို့။အာဟ၊ပုဏ္ဏားဆိုသတည်း။ ။

ဥပ္ပါဒုကေဟိသဉ္ဇန္နောတိ၊ဥပ္ပါဒုကေဟိသဉ္ဇန္နောဟူသည်ကား။ ဥပ္ပါဒု
ကပါဏကေဟိ၊ အရေကိုခွဲကုန်၍သို့ကိုက်ခဲကုန်သော သန်းကြမ်းပိုးတို့
ဖြင့်။သဉ္ဇန္နော၊ ဖုံးလွှမ်းသော။ကိရ၊ချဲ့၍ပြဦးအံ့။ တဿ၊ပြာဟူဏဿ၊ထို
ပုဏ္ဏားအား။ သယနတ္ထာယ၊ အိပ်ရာအလို၌။ သန္တတံ၊ခင်းအပ်သော။
တိဏပဏ္ဏသန္တာရံ၊ မြက်သစ်ရွက်အခင်းကို။ အန္တရန္တရ၊ရံခါရံခါ၊ ပဋိ
ဇဂ္ဂန္တော၊ သုတ်သင်ခါတွက်အံ့သော။ ကောဝိ၊တရုတယောက်သောသူ
သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။သော၊ထိုပုဏ္ဏားသည်။ဒိဝသံ၊နေအခါ၌။ အရဉ္ဈေ၊တော
၌။ကမ္ပံ၊အရှက်။ကတွာ၊လုပ်၍။ သာယံ၊ညချမ်းအခါ၌။ အာဂန္တိ၊လာ၍။
တသ္မိံ၊ထိုအိပ်ရာ၌။နိပ္ပဇ္ဇိ၊အိပ်၏။ အသ၊ထိုအခါ၌။ အဿ၊ထိုပုဏ္ဏား၏။
သရိရံ၊ကိုယ်ကို။ ဥပ္ပါဒုကပါဏကာ၊အရေကိုနှုတ်ငင်ကုန်သကဲ့သို့ကိုက်ခဲ
ကုန်သော သန်းကြမ်းပိုးတို့သည်။ ဧကန္တန္တံ၊ တပေါင်းတည်း ဖုံးအပ်
သောအရောင်ကို။ကရောန္တော၊ပြုကုန်လျက်။ခါဒန္တိ၊ကိုက်ခဲကုန်၏။ တံ၊ထို
အကြောင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ဧဝံ၊ဤသို့။ အာဟ၊ပုဏ္ဏားဆိုသတည်း။
ဝိဝေဝံ၊တိ၊ဝိဝေဝါဟူသည်ကား။မတပတိကာ၊ သေသော လင်ရှိကုန်သော။

ကိရုထင်စေဦးအံ။ ယာဝအကြင်ရွှေလောက်၊ တဿဗြဟ္မဏဿ၊ ထို
 ပုဏ္ဏား၏။ ဝေဟေအိဝိန္ဒ၊ ဝိဘဝမတ္တာ၊ အနည်းငယ်မျှသောဥစ္စာသည်။
 အဟောသိ၊ ရှိသေးသည်ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ဝိဝေဟတုတွာ၊
 မူဆိုးမဖြစ်လျက်သော်လည်း၊ ပတိကုလေသု၊ လင်၏အမျိုးတို့၌၊ ဝသိတုံ၊ နေ
 ခြင်းငှါ။ လာဘိသု၊ ရကုန်၏။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား
 သည်။ နိဒ္ဒေနော၊ ဥစ္စာမရှိမဲ့သည်။ စာတော၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တာ၊ ထို
 မူဆိုးမတို့ကို။ ဝိတုစာရိ၊ အဘအိမ်သို့။ ဂစ္ဆထသတိ၊ သွားလေဟုန်ဟု၊
 သုဿုသုဿု၊ ပဒီတိ။ ယောက္ခမမိန်းမသူ၊ ယောကျ်ားစသောသူတို့သည်။
 နိကာနိတာ၊ နှင်ထုတ်လိုက်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ တသေဝစာရိ၊ ထို
 အဘအိမ်သို့သာလျှင်။ အာဂတ္တံ၊ လာ၍။ ဝသန္တိယော၊ နေကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ ဗြဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ဘောဇနကာလေ၊ ထမင်းစားသောအခါ၌၊
 ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်။ အယျကေန၊ အဘိုးအေနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ။ ဘုဉ္ဇထသတိ၊
 စားချေကုန်ဟု။ ပုတ္တေ၊ သားငယ်သို့၊ ငယ်တို့ကို၊ ပေသေန္တိ၊ လွှတ်လိုက်
 ကုန်၏။ ဧတဟိ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်။ ပါတိယံ၊ ထမင်းပွဲ၌၊ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့
 ကို၊ ဩဘရိတေသု၊ နှိုက်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။
 ဟတ္ထဿ၊ လက်၏၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ နလဘတိ၊ မရေတံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဝိဝေဝါသတ္တမိတရောစသော ဂါထာကို၊
 အေဟ၊ ဆို၏။ ။

ဝိဂ်ဿာဘိ၊ ဝိဂ်ဿာဟူသည်ကား။ ကဋ္ဌာရိဝိဂ်ဿာ၊ ပြုံးထွက်လျက်
 ကြောင်တက်သော မျက်ရည်ရှိသော။ တိလကာဟတ၊ တံ၊ တံလကာဟ
 တာဟူသည်ကား။ ကာဋ္ဌသေတာဒိဝဇ္ဈဟိ၊ အမည်းအဖြူ စသည်အ
 ဆင်းရှိကုန်သော။ တိလကေဟိ၊ မှည့်မည်းတို့ဖြင့်။ အာဟတဂတ္တာ၊ တ
 ကောင်လုံး ပြောက်သောကိုယ်ရှိသော။ သောတ္တံပါဓေန ဗောဓေတိတိ၊
 သောတ္တံပါဓေနဗောဓေတိဟူသည်ကား။ နိဒ္ဒန္၊ အိပ်ပွေ့ခြင်းသို့၊ ဩက္ကန္တံ၊
 ချောက်သောပုဏ္ဏားကို၊ ပါဓေနပဟရိတွာ၊ ခြေနှင့်ကျောက်၍၊ ပဗောဓေတိ၊
 နှိုးစေ၏။ ကိရုထင်စွာဆိုအံ။ အသံဗြဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ မူသိက
 သဒ္ဓေန၊ ကြွက်မြူးစွာသောအသံဖြင့်၊ ဥဗ္ဗဇ္ဇော၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပာဒု
 ကေဟိ၊ သန်းကြပ်ပိုးတို့သည်၊ ခန္ဓမာနေ၊ ကုန်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေတ္တိ၊
 ညဉ့်သုံးယာဝပတ်လုံး။ နိဒ္ဒန္၊ အိပ်ပျော်ခြင်းကို၊ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍၊ ပဗ္ဗ၊ သ
 ကာလေ၊ မိနင်းသောက်ထကာလ၌။ နန္ဒါယတိ၊ အိပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 အက္ခိသု၊ မျက်စိတို့ကို။ နိဇ္ဈိလိတမတ္တေသွဝ၊ မြတ်မြဲမျှကာလတို့၌ သာ

၁၁၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံပုဂ္ဂလ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

လျှင်၊ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ကိံကရောသိ၊ အဘယ်သို့ပြု
သနည်း၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်၌လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗ၊ ရှေး၌လည်းကောင်း၊
ဂဟိတ၊ သာ၊ ချေးယူအပ်သော၊ ဣဏာ၊ သာ၊ ကြွေးမြီ၏၊ ဝဇံ၊ အတိုးရင်းပွား
သည်၊ မတ္တကံ၊ ပြေကုန်ပြီးစီးခြင်းသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ သတ္တ၊ မိတရား
သို့၊ ခုနစ်ယောက်တို့ကိုလည်း၊ ပေါသိတဗ္ဗာ၊ ကျွေးမွေးအပ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ ဣဏာ၊ သိကာ၊ ကြွေးမြီရှင်တို့သည်၊ အာဂဏ္ဍာ၊ လာကုန်၍၊
ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊ ပရိဝါရေ၊ သန္တိ၊ ဝန်းရံကုန်လေအံ့၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေးကမ္ဘာ၊
အမှုကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပါဒေန၊ ခြံနွဲ့ပဟ်ရိတွာ၊
ကျောက်၍၊ ပဗောဓေတိ၊ နှိုး၏၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ ဣဝံဂါထံ၊ ပိင်္ဂလာကလကဟတာ၊ စသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊
ပုဏ္ဏားဆို၏၊ ဣဏာ၊ သိကာတိ၊ ဣဏာ၊ သိကာဟူသည်ကား၊ အနေန၊ ဤ
ပုဏ္ဏားသည်၊ ယေသံ၊ အကြင်မြီရှင်တို့၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ ဣဏံ၊
ကြွေးမြီကို၊ ဂဟိတံ၊ ချေးယူအပ်၏၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား
သည်၊ ကဿမိ၊ တယောက်သောသူ၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ ကေက
ဟာပဏံ၊ တသပြာကို၊ ကဿမိ၊ တယောက်သောသူ၏၊ ဇွေနှစ်သပြာ
တို့ကို၊ ကဿမိ၊ တယောက်သောသူ၏၊ သတံ၊ အသပြာတရောက်၊ ဣတိ
ဝေ၊ ဤသို့၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော သူတို့၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊
ဣဏံ၊ ကြွေးမြီကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ချေးယူ၏၊ ဟေ၊ ထိုမြီရှင်တို့သည်၊ ဒိဝါ၊
နေ၌၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ အပသန္တာ၊ မမြင်ကုန်ရကား၊ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို
ဂေဟေတော၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခန္တမေ၊ ထွက်ကာမျှဆို သာလျှင်၊ ဂဏ္ဍိ၊ သာ
မာဘိ၊ ဖမ်းကုန်အံ့ဟု၊ ဗလဝပဇ္ဈ၊ သေ၊ လင်းအားကြီးကာလ၌၊ ဂဏ္ဍာ၊
သွား၍၊ ဝေဒေန္တ၊ တောင်းကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို၊ ဂဟေတွာ
ယူ၍၊ ဣဝံဂါထံ၊ ပဋ္ဌ၊ သမိ၊ ဣဏာ၊ သိကာစသော ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊
ပုဏ္ဏားဆို၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တေန၊ ဗြာဟ္မဏေန၊ ထိုပုဏ္ဏား
သည်၊ ဣမာဟိသတ္တဟိဂါထာဟိ၊ ဤခုနစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ
သောအဖြစ်ကို၊ ကထိတေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊
တယာ၊ သင်သည်၊ ယံယံဒုက္ခံ၊ အကြင်အကြင်ဆင်းရဲကို၊ ကထိတံ၊ ဆို
အပ်၏၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသော ဒုက္ခသည်၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေန္တာ၊ ပြီးတတ်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဒိုဂါထာဟိ၊ ခွန်တုံ၊
ချိုသာခုနစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ သ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဓမ္မဒေ
သနာကို၊ ဝဇေတိ၊ ပွားစေတော်မူ၏၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဂါထာ၊

မိန့်တော်မူသောဂါထာတို့ကို သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ ဘဂဝတိ၊ ဘုရားသခင်၌
ပဿန္နန၊ ကြည်ညိုသဖြင့်၊ သရဏသု၊ သရဏာဂုံ တို့၌၊ ပတ်ဉ္စာယ၊ တည်၍
ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ
၏၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို၊ ဒေသတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဇေဝုတ္တော၊ ရရှိစေ
ဂေါတ္တော၊ အာမိ၊ ဇေဝုတ္တော၊ ရရှိစေဂေါတ္တော၌သို့ အစရှိသောစကား
ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဇေဝုတ္တဝေသာစကား၌၊ အလတ္ထာတိ၊ အလတ္ထဟူသည်ကား
လဘိ၊ ရပြီ၊ တဗ္ဗပနု၊ ပြောဟူတံ၊ ထိုပုတ္တဘုရားကိုကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၍၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတ
ဝနကျောင်းတော်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နန္တံ၊
တေနထေရေန၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ပစ္ဆိမသမဏေန၊ နောက်တော်လိုက်ရဟန်း
ပြု၍၊ ကောသလဗျညော၊ ကောသလမင်း၏၊ ဂေဟစွါရံ၊ နန်းတော်တံခါးသို့၊
အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အာဝတော၊ ကြွလာတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာ၊ ကြားသည်ရှိ
သော်၊ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်မှ၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဟတ္ထတော
လက်တံ၊ မှ၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တထာဂတံ၊
ဘုရားသခင်ကို၊ ဥပရိပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာရာဇေတွာ၊ ပင့်၍၊
ဝရာသနေ၊ မြတ်သောနေရာ၌၊ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍၊ ဝန္တေဒကေန၊
နံသာရွှေနှင့်၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ သတပါကတေ
လေန၊ အကြိမ်တခုချက်သောဆီဖြင့်၊ မက္ခေတွာ၊ လိင်းသပ်၍၊ ယာဂုံ၊
ယာဂုကို၊ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ ရဇတဒဏ္ဍံ၊ ငွေရိုးတင်သော၊
သုဝဏ္ဏကုဋ္ဌိ၊ ရွှေစွန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏၊ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ပိဒဟိ၊
ပိတ်တော်မူ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တထာဂတဿ၊ ဘုရားသခင်၏၊ ပါဒေ
သု၊ ခြေတော်တို့၌၊ ပတ်တွာ၊ ဝင်၍၊ ဘန္တေ၊ ရွှေသုန်းတော်ရှင်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ သဓေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊
ခမထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ
မင်းကြီး၊ တုဋ္ဌာကံ၊ သင်မင်းကြီးတို့အား၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ ရွှေသုန်းတော်ရှင်၊ အထ၊ ယင်းသို့မရှိသျှင်
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ နဂဏ္ဍထ၊ ခံတော်မမူကုန်သ
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မင်းကြီးလျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ ပလိဗောဓော၊

၁၂၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ပလိဗောဓေသည်။ အတ္တိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်း
 တော်ရှင်။ ယာဂု၊ ယာဂုကို။ အဂဏ္ဌန္တံ၊ ယေဝ၊ မခံကုန်ဘဲသာလျှင်။ ယေ
 ပလိဗောဓေ၊ ဤပလိဗောဓေကို။ လဘိတဗ္ဗေ၊ ကံ။ ရအပ်သလော။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်တကာတော်သည်။ ပလိဗောဓံ၊ ပလိဗောဓကို။ ဒါတု၊ ပေးလှူခြင်း
 ဌ၊ ပဗ္ဗိဗလော၊ တတ်နှိုင်းပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်။ ဂဏ္ဌထ၊ ခံ၊ တတ်
 မူကုန်ဦးလော။ အတ္တိ၊ ဤသို့မင်းကြီးလျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။
 အဂ္ဂဟေသိ၊ ခံတော်မူ၏။ မဟလ္လိကတ္ထေ၊ ရေပ်၊ မထေရ်ကြီးသည်လည်း။
 ဒိဃရတ္တံ၊ အခါလေးမြင့်။ သာတော၊ မွတ်သိပ်သည်ဖြစ်၍။ ယာဝတ္ထံ၊
 အလိုရှိတိုင်း။ ယာဂု၊ ယာဂုကို။ ဝိဝိ၊ သောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။
 ခါဒနိယတောဇနိယံ၊ ခဲဘွယ်တောဇဉ်ကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာ
 နေ၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးတော်မူသောကိစ္စအဆုံး၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို။
 ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်။ တုဇ္ဈာ၊ ကိုယ်
 တော်ဘုရားတို့သည်။ ပဝေဏိယာ၊ မဟာသမတမင်းအဆက်မှ။ အာဂ
 တေ၊ အစဉ်သက်လတ်သော။ ဩက္ကာကဝံသေ၊ ဩက္ကာကမင်း၏အနွယ်၌
 ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ စက္ကဝတ္ထိယံ၊ ခို။ စကြာဝတေးမင်းအသင်္ဂေကို။ ယဟာယ၊
 စွန့်၍ ပဗ္ဗဇိတွာ။ ရဟန်းပြုတော်မူ၍။ လောက၊ လောက၌။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်
 သောဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်
 ရှင်၊ ဘုရားကံ။ ကိုယ်တော်ဘုရားတို့အား။ ကောနာမပလိဗောဓေ၊ အဘယ်
 မည်သောနှောင့်ရှက်ကြောင့်ကြံ ပလိဗောဓ်တော်မူသနည်း။ အတ္တိ၊ ဤသို့
 မင်းကြီးမေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဧတဿ၊ မဟလ္လိကတ္ထေ
 ရာဇာ၊ ဤမထေရ်ကြီး၏။ ပလိဗောဓေ၊ ပလိဗောဓေသည်။ အမှောက်၊ ငါတို့၏။
 ပလိဗောဓေ၊ ဒိသောဝ၊ ပလိဗောဓ်နှင့်တူသည်ပင်တည်း။ အတ္တိ၊ ဤသို့မိန့်
 တော်မူ၏။ ။

ရာဇာ၊ ကောသလ မင်းသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တုဇ္ဈာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ပလိဗောဓေ၊ ကြောင့်
 ကြံပလိဗောဓေသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ အတ္တိ၊ ဤသို့။ ဝဇ္ဇိ၊ မေးလျှောက်
 ၍။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ မဟာ၊ ငါ့အား။ အတ္တပလိဗောဓေ၊ ကြွေးမြီဟူ
 သောပလိဗောဓ်၏။ အတ္တိ၊ ဤသို့မထေရ်ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိတ္တ
 ကော၊ အဘယ်မျှလောက်သော ကြွေးမြီရှိသနည်း။ အတ္တိ၊ ဤသို့မင်းကြီး
 လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဂဏေဟိ၊ ရေတွက်လော။ အတ္တိ၊ ဤသို့
 မထေရ် ဆိုလတ်သော်။ ကေ၊ တကျပ်။ နွေ၊ နှစ်ကျပ်။ သတံ၊ တပိဿာ။

သဟဿံ၊ ခွက်တဆပင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏေန္တဿ၊ ဂေတွက်သော၊
 ရညော၊ မင်ကြီး၏၊ အင်္ဂုလိယော၊ လက်ချောင်းတို့သည်၊ နဗ္ဗဟောန္တိ၊
 မလောက်ကုန်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကံပုရိသံ၊ မင်းချင်းတယောက်ကို၊
 ပက္ခောသိတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ ဘုဏေ၊ အချင်းအမတ်၊ ဂန္တိ၊ သွားချေ၊ နဂ
 ရေ၊ မြို့၌၊ ဘေရိ၊ စည်ကို၊ စရာပေဟိ၊ သည်စေသော၊ ဗဟုမိတိကဗြာဟ္မ
 ဏဿ၊ သွီးအများရှိသည်ဖြစ်၍ဗဟုမိတိကအမည်ရှိသောပုဏ္ဏား၏၊ သဗ္ဗေ
 အလုံးစုံကုန်သော၊ ဣဏာပယိကာ၊ မြီရှင်တို့သည်၊ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းယဉ်
 ပြင်၌၊ သန္တိပတန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်စေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ပြန်လိုက်၏၊
 မနုဿာ၊ ကြွေးရှင်ဖြစ်သောလူတို့သည်၊ ဘေရိ၊ သုတွာ၊ စည်တော်သံကို
 ကြား၍၊ သန္တိပတိ၊ သု၊ စည်းဝေးကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တေသံ၊ ထို
 ကြွေးရှင်တို့၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ ပဏ္ဏာနိ၊ စာရင်းတို့ကို၊ အာဟရာပေ
 တွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ သဗ္ဗေ၊ ကြွေးရှင်အားလုံးတို့ကို၊ အနန္တနံ၊ မယုတ်လျော့
 သောဥစ္စာကို၊ အဒါယိ၊ ဆပ်ပေး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဆပ်ပေးရာ၌၊ သုဝဏ္ဏမေဝ၊
 ရွှေသည်ပင်လျှင်၊ သတသဟဿန္တနကံ၊ တသိန်းထိုက်တန်သည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အညော
 ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပလိဗောဓေ၊ ကြောင့်ကြ ပလိဗောဓေသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ဣဏံနာမ၊ မြီးမည်သည်ကို၊ ဒတွာ၊ ဆပ်ပေး၍၊ မုဇ္ဈိတံ၊ လွတ်ငြိမ်းခြင်း
 ဌ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ တောပနသတ္တဒါရိကာ၊ ဤခုနစ်ယောက်
 သောသွီးငယ်တို့သည်ကား၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ မဟာပလိဗောဓာ၊ ကြီးသော
 ပလိဗောဓတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့တင်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ယာ
 နာနိ၊ ယာဉ်တို့ကို၊ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍၊ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ ဝိတ၊ ရှေး
 သွီးတို့ကို၊ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိတ၊ ရှေး
 ကတွာ၊ သွီးကိုချည်ပြု၍၊ တံတံကုလဗာရံ၊ ထိုထိုအမျိုးအိမ်သို့၊ ပေသေတွာ
 စေလွှတ်ပြီး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပလိ
 ဗောဓေ၊ ပလိဗောဓေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး
 လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမရှိသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုသည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို၊ ပေသေတွာ၊ စေ
 လွှတ်ပြန်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမထေရ်၏၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမရှိ၊ အာဟရာပေ
 တွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ အယျိ၊ ကာဌာနေ၊ အဖွားမအရာ၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ပုန၊
 နောက်တဖန်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပလိ

၁၂၂ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဗောဓောပလိဗောဓသည၊ အတ္ထိရှိသေး၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး
 ညွှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိ
 သော်၊ စိဝရဒုဿာနိ၊ သင်္ကန်းလျှာဝုဆိုးတို့ကို၊ ဒါပေတွာ၊ လှူစေ၍၊ သန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ မမသန္တကံ၊ ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ တုဗ္ဗာကံ၊ အရှင်တို့၏၊
 သိက္ခ၊ ဘာဝံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဇာနာထ၊ သိလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့မင်းကြီး
 ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အာမ၊ ဩဌာဟုတ်ထွပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏၊
 အထ၊ လိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ သန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ စိဝရဝိဇ္ဇာပါတာဒယော၊ သင်္ကန်းဆွမ်းအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ
 ပဋ္ဌယာ၊ ပစ္စည်းခပ်သိမ်းတို့သည်၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတို့
 သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်တို့သည်၊ တထာဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ မနံ၊ စိတ်တော်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း
 တရားကို၊ ကရောထ၊ ပြုလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ညွှောက်ဆို၏၊ ထေ
 ရော၊ မထေရ်သည်၊ တထေဝ၊ ထိုမင်းကြီးညွှောက်ဆိုသည် အတိုင်းသာ
 လျှင်၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊
 ပြုသည်ဖြစ်၍၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါ
 ၏ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒဿ
 သုတ်အပြီးတည်း၊ ဒဿမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း၊
 ပဋ္ဌမဝဂ္ဂေါ၊ ပဋ္ဌမဝဂ်သည်၊ နုဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၇-ဗြာဟ္မဏသံယုတ်- ၂-ဥပါသကဝဂ်။

၁ ဒုတိယဝဂ္ဂဿ။ ဒုတိယဝဂ်၏၊ ပဋ္ဌမေ၊ ပဋ္ဌမသုတ်၌၊ မဂဓေသုတိ၊
 မဂဓေသုဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကေ၊ ဤသို့မဂဓအမည်ရှိသော၊ ဇနပဒေ၊
 ဇနပုန်၌၊ ဒက္ခိဏာဂိရိသို့န္တိ၊ ဒက္ခိဏာဂိရိသို့ ဟူသည်ကား၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇ
 ပြိုဟ်မြို့ကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ ဥတဿ၊ တည်သော၊ ဂိရိနော၊ တောင်
 ၏၊ ဒက္ခိဏာ ဘာဂေ၊ တောင် မျက်နှာ အဖို့၌၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုန်သည်၊
 အတ္ထိရှိ၏၊ တသ္မိံ၊ ဇနပဒေ၊ ထိုဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုန်၌၊ တတ္ထ၊ ထိုဇနပုန်၌၊
 ဝိဟာရဿာဝိ၊ ကျောင်းအားလည်း၊ တဒေဝနာမံ၊ ထိုဒက္ခိဏာဂိရိဟူ
 သောအမည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကနာဠာယံ၊ ဗြာဟ္မဏဂါမေ
 တိ၊ ဧကနာဠာယံဗြာဟ္မဏဂါမေဟူသောပုန်၌၊ ဧကနာဠာတိ၊ ဧကနာဠာဟူ

သောသဒ္ဓါသည်၊ တဿဂါမဿ၊ ထိရ္ဗာဏိ၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ပန၊ ယင်း
သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤကေနာဠုရန္တံ၊ သမ္ပဟုလော၊ များစွာကုန်သော၊
ဗြဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ ဒ၊ ကြင်
ကြောင့်၊ ဧသော၊ ဤရှာသည်၊ ဗြဟ္မဏဘောဂေါဝ၊ ပုဏ္ဏားစားသောကံ
ကျေးခံရှာသာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြဟ္မဏဂါမောတိ၊ ဗြဟ္မ
ဏဂါမောဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ မိန့်အပ်၏၊ တေနခေါပနသမယေနာတိ၊ တေနခေါ
ပနသမယေနဟူသည်ကား၊ ယံသမယံ၊ အကြင်သမယပတ်လုံး၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓတိုင်း၌၊ ကေနာဠု၊ ကေနာဠုအမည်ရှိ
သော၊ ဗြဟ္မဏဂါမံ၊ ပုဏ္ဏားရှာကို၊ ဥပနဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဒက္ခိဏာဂိရိ
မဟာဝိဟာရေ၊ ဒက္ခိဏာ ဂိရိကျောင်းတော်ကြီး၌၊ ဗြဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊
ဣန္ဒြိယပရိပါကံ၊ ပညိန္ဒြေ၏ရင့်ခြင်းကို၊ အာဂမယမာနော၊ လင့်တော်မူ
လျက်၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ကသိဘာရန္တိ
ဧဿာတိ၊ ကသိဘာရန္တိဧဿဟူသည်ကား၊ သောဗြဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏား
သည်၊ ကသိ၊ လတ်သုတ်ခြင်းအမှုကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဇိဝတိ၊ အသက်မွေး
၏၊ ဘာရန္တိဧတိဝ၊ ဘာရန္တိဧဟူသည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ဂေါတ္တံ
အန္တယံတည်း၊ ပဉ္စမတ္တာနိတိ၊ ပဉ္စမတ္တာနိ ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စပမာဏာနိ၊
ငါးပြန်ငါးလီအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ အနုနာနိ၊ မယုတ်ကုန်သော၊ အနု
ဝိကာနိ၊ မလွန်ကုန်သော၊ ပဉ္စနက်လသတာနိ၊ ထွန်တုံးထွန်သံနှင့် တံတပြာ
ငါးခုတို့ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပယုတ္တာနိ
တိ၊ ပယုတ္တာနိဟူသည်ကား၊ ယောဇိတာနိ၊ ကအပ်ကုန်၏၊ ဗလိဗဒ္ဓါနံ၊ နွား
လားတို့၏၊ ခန္ဓေသု၊ လည်ဘင်းတို့၌၊ ယုဂေ၊ ထမ်းပိုးတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား
၍၊ ယောတ္တေဟိ၊ ထမ်းပိုးကြိုးတို့ဖြင့်၊ ယောဇိတာနိ၊ ကအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ
အတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ဝပ္ပကာလေတိ၊ ဝပ္ပကာလေဟူသည်ကား၊ ဝပ္ပန
ကာလေ၊ ပျိုးကြီးသော ကာလ၌၊ ဗိဇနိက္ခေပဿမယေ၊ မျိုးစေ့ ချသော
အခါ၌။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဝပ္ပကာလေဟူသောစကား၌၊ ဝပ္ပါနိ၊ စိုက်ပျိုးခြင်းတို့သည်၊
ကလလဝပ္ပဉ္စ၊ ညွှန်ရေ၌စိုက်ပျိုးခြင်း လည်းကောင်း၊ ပံသုဝပ္ပဉ္စ၊ ထရေးမြေ
ညက်၌စိုက်ပျိုးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေနှစ်ပါးတို့တည်း၊ တေ
သု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပံသုဝပ္ပံ၊ ထရေးမြေညက်၌စိုက်ပျိုးခြင်းကို၊ ဣဓ၊
ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတံ၊ ထိုအပ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုထရေးမြေညက်၌ စိုက်ပျိုးခြင်း
သည်လည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပဌမဒိဝံသေ၊ စိုက်ပျိုးချိန်ခါရှေးဦးစွာအားထုတ်

၆၂၄ သင်္ဂါထာဝရသီယုတ်-အဋ္ဌကထာသီလ-ဒုတိယတွဲ

သောနေဋ္ဌ၊ မင်္ဂလဝဠာ၊ ပွားဗိုးတိုးတက်နေမင်္ဂလာ။ ခါမြတ်နိုးစိုက်မျိုးခြင်း
 တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုမင်္ဂလာအခါနှင့်ယှဉ်၍ မျိုးစေ့ကြံမြန်ချင်း အယံ၊ ဤဆို
 လတ္တံ့ သည်ကား ဥပကရေဏသမ္ပဒါ၊ အသောက်အဥ္ဇါ ပြည့်စုံခြင်းတည်း။
 တိဏိဗလိဗဒ္ဓသဟဿသနိ၊ သုံးထောင်သောနွားကြီးတို့ကို ဥပဋ္ဌာပိတသနိ၊
 အနီး၌ထားအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်
 သောနွားတို့အား။ သုဝဏ္ဏမယသနိ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော။ သိင်္ဂါနိ၊ ဦးချိုတို့
 ကို၊ ပဋိမုက္ကာနိ၊ စွပ်အပ်ကုန်၏။ ရဇတမယသ၊ ငွေဖြင့်ပြီးကုန်သော။ ခုရ၊ ခွါ
 တို့ကို၊ ပဋိမုက္ကာ၊ စွပ်အပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ နွားသုံးထောင်လုံးတို့ကို။ သေတ
 မာလာဟိစေတ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိသော ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဉ္စဂုံ
 လေဟိစ၊ နံ့သာလက်ငါးချောင်းရာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ အလင်္ကာတာ၊
 တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်၏။ ပရိဝုဏ္ဏပဉ္စဂုံက၊ ပြည့်စုံသောအင်္ဂါငါးပါးရှိ
 ကုန်၏။ သဗ္ဗလက္ခဏသမ္ပန္န၊ ခပ်သိမ်းသော ကေကြန်လက္ခဏာနှင့်ပြည့်
 စုံကုန်၏။ ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့သောနွားတို့သည်။ ကာလာ၊ မည်းကုန်၏။ အဇိန
 ဝဏ္ဏာ၊ သစ်နက်အဆင်းနှင့်တူကုန်၏။ ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့သောနွားတို့သည်။ သေ
 တာ၊ ဖြူကုန်၏။ ဗလိကဝဏ္ဏာ၊ ဗလ်အဆင်းနှင့်တူကုန်၏။ ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့သော
 နွားတို့သည်။ ရတ္တာ၊ နီကုန်၏။ ပဝါဠဝဏ္ဏာ၊ သန္တာအဆင်းနှင့်တူကုန်၏။
 ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့သောနွားတို့သည်။ ကမ္မာသာ၊ ပြောက်ကြားကုန်၏။ မသာရ
 ဝလ္လဝဏ္ဏာ၊ မသာရဂုဏ်အဆင်းနှင့်တူကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပဉ္စသတာ၊
 ငါးရာကုန်သော။ ကာသာကာ၊ လယ်ထွန်ကုန်သောသူတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ငါးရာစလုံးတို့သည်။ အဟတသေတဝဏ္ဏာ၊ အစာမချေသေး
 သောဖြူစွတ်သည်ပုဆိုးကိုဝတ်ကုန်လျက်။ ဂန္ဓမာလာလင်္ကာတာ၊ နံ့သာ
 ပန်းတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်ကုန်လျက်။ ဒက္ခိဏအံသကူဇေ၊ လက်ျာပခုံးစွန်း၌၊
 သုပတိဋ္ဌိတပုဗ္ဗရမ္မဒူကာ၊ ကောင်းစွာတည်သောထွရည်တင့်ဆုံးသောပန်း
 ကူးရှိလျက်။ ဟရိတာလမနေဘိလဉ္စနုဇ္ဈလဝဏ္ဏာ၊ ဆေးဒန်းမြင်းထိလာ
 တို့ဖြင့် လိမ်းသပ် ရေးသားသော တင့်တယ် ထွန်းပသော ကိုယ်ရှိကုန်
 လျက်။ ဒသဒသနင်္ဂီလာ၊ ဆယ်ရှင်း ဆယ်ရှင်းထွန်တို့သည်။ ဧကကရမ္မာ၊
 တရတရတခေါင်းတခေါင်းဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓန္တိ၊ သွားကုန်၏။ နင်္ဂီလာနံ
 ထွန်တုံးတို့၏။ သိသံစ၊ အစွန်းကိုလည်းကောင်း။ ယုဂဉ္စ၊ ထမ်းပိုးကိုလည်း
 ကောင်း။ ပတောဒါစ၊ နှင်တံတို့ကိုလည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏခပိတာ၊ ရွှေ
 ကြယ်စီကုန်၏။ ပဌမနင်္ဂီလေ၊ ခေါင်းတည်းဦးစပဌမထွန်ပျင်း၌၊ အဋ္ဌဗလိ
 ဗဒ္ဓါ၊ နွားကြီးရှစ်ခုတို့ကို။ ယုတ္တာ၊ ကကုန်၏။ သေသေသု၊ ကြွင်းသောထွန်

ရင်းတို့၌။ စတ္တာရောစတ္တာရော။ နွားကြီးလေးခုလေးခုတို့ကို။ ယုတ္တာ။ က
ကုန်၏။ အဝသေသာ။ ကြွင်းလွတ်သောနွားတို့ကို။ ကိလန္တပရိဝတ္တနတ္ထံ။
ပင်ပန်းသောနွားတို့ကိုထွတ်စရာအလို၌။ အာနိတာ။ ဆောင်အပ်ကုန်၏။
ဧကောကရ မ္ပတဘုတဘုသောအရခေါင်း၌။ ဧကောကဗိဇသကဇ္ဇ။ တခြား
တခွဲမျိုးစေ့လှည်းကို။ ဧကောကော။ တသင်းတသင်းသားသည်။ ကသတိ။
ထွန် ချီးဧကောကော။ တခေါင်းတခေါင်းသည်။ ဝပ္ပတိ။ ကြံဖြန့်၏။ ။

မြဲဟွတောပနပုဏ္ဏားသည်ကား။ ပဝေဝ။ ရှေးဦးကသာလျှင်။ မသုကမ္ပ
မုတ်ဆိတ်ကြင်စွတ်ရိတ်သောအမှုကို။ ကာရောပေတွာ။ ပြုစေ၍။ နှာပေတွာ။
ရေးချိုး၍။ သုဂန္ဓတိ။ အလွန်အနံ့ကောင်းသော နံ့သာတို့ဖြင့်။ ဝိလိတ္တော။
လိမ်းသပ်လျက်။ ပဉ္စသတဋ္ဌနကံ။ ငွေချောသပြာကျပ်ငါးရာထိုက်သော။
ဝတ္ထံ ပုဆိုးကို။ နဝါသေတွာ။ ဝတ်၍။ သဟသဋ္ဌနကံ။ တထောင်ထိုက်
သောဟထည်သောအဝတ်ကို။ ဧကံသံ။ လက်ဝဲတဖက်ပခုံးထက်၌။ ကရိတွာ။
စမွတ်တင်၍။ ဧကောကိသာအဂုံလိယာ။ တချောင်းတချောင်းသလက်
ညှိုး၌။ ဧန္တန္တိ။ နှစ်ခုနှစ်ခုကုန်သောလက်စွပ်တို့ကို။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိသတိအဂုံလိ
မုဒ္ဒိ ကာယော။ အခုနှစ်ဆယ်သော လက်စွပ်တို့ကို။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကဏ္ဍေသု။
နားနှစ်ဖက်တို့၌။ ဝိဟကုဏ္ဍလာနံ။ ခြင်္သေ့ခံတွင်း သဏ္ဌာန်ထားသော နား
ချောင်းတို့ကို။ ဝိသေ။ ဦးခေါင်း၌။ မြဲဟွဝေဌနံ။ မြဲဟွ၏မကုန်နှင့်တူသော
ဦးရစ်ပေါင်းကို။ ပဋိမုဒ္ဒိတွာ။ စွပ်၍။ သုဝဏ္ဏမာလံ။ ရွှေပန်းကို။ ကဓမ္မေ။ လည်
ပင်း၌။ ကတွာ။ ထားသည်ကိုပြု၍။ မြဲဟွဏ ဂဏ ပရိဝေတာ။ ပုဏ္ဏား
အပေါင်းခြံရံလျက်။ ကမ္ပန္တံ။ အမှုကို။ ဝေါသာသတိ။ စီရင်၏။ အထေထံအခါ
၌။ အသေထံပုဏ္ဏား၏။ မြဲဟွဏိ။ မယားပုဏ္ဏားမသည်။ အနေကသတ
ဘာဇနောသု။ အရာမကသောအိုးတို့၌။ ပါယာသံ။ ဂဏာဘတ်ကို။ ပစာပေ
တွာ။ ချက်စေ၍။ မဟာသကဓမ္မေသု။ လှည်းကြီးတို့၌။ အာရောပေတွာ။ တင်
၍။ ဝန္ဓောဒကောနံ။ နံ့သာရေဖြင့်။ နှာပိတွာ။ ရေးချိုး၍။ သဗ္ဗာလင်္ကာရိတုသိ
တာ။ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်သည်ဖြစ်၍။ မြဲဟွဏိ
ဂဏပရိဝေတာ။ ပုဏ္ဏားမအပေါင်းဝန်းရံလျက်။ ကမ္ပန္တံ။ အမှုပြုရာသို့။ အဂ
မာသိ။ သွား၏။ အသေထံပုဏ္ဏား၏။ ဂေဟံဝိ။ အိမ်ကိုလည်း။ ဟရိတုပလိတ္တံ။
နွားချေးပို့ဖြင့်လိမ်းကျ အပ်၏။ ဝိပ္ပကိဏ္ဏလာဇံ။ ကြံဖြန့်အပ်သောပေါက်
ပေါက်ရှိ၏။ ပုဏ္ဏသဇ္ဇကဒလိဓဇပဇ္ဇာကာယိ။ ရှေးပြည့်အိုး ဌက်ပျာပင်
တံခွန်ကုက္ကားတို့ဖြင့်။ အလင်္ကာတံ။ တန်ဆာဆင်အပ်၏။ ဝန္ဓပုပ္ဖာဒိတိ။ နံ့သာ

၁၂၆ သင်္ဂါယာနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗုဒ္ဓိယထွေ

ပန်းစသည်တို့ဖြင့်၊ သုကတဗလိကမ္ဘုံ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သောနတ်ပူဇော်
ခြင်းအမှုရှိ၏။ ရေတ္တဗ္ဗံ၊ လယ်တဲကန်လည်း။ တေ သုတေသုဋ္ဌာနသု၊ ထိုထို
အရပ်တို့၌၊ သမုဿိတဓဇပဋ္ဌာကံ၊ ကောင်းစွာဆောက်အပ်သောကျက်
လျှာကုက္ကား တံခွန်ပြားရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဇနကမ္မကာရေဟိ၊
ချွေရံသင်းပင်းအမှုဆောင်ကြဉ်းသူတို့၌။ သဒ္ဓိ၊ တကူး၊ ဩသဒ္ဓုပရိသား၊
ရဝေးသောပရိသတ်သည်။ အနုတေယျသဟဿာ၊ နှစ်ထောင်ငါးမူ ရှိသည်
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သောသူတို့သည်။ အဟတဝတ္ထာ၊
အစာမကြသောဝုခိုးရှိကုန်သည်ချည်းတည်း။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော
သူတို့အား၊ ပါယာသတောဓနဓမ္မဝ၊ ဂဏာတောဓဉ် ကံသာလျှင်၊ ပဗ္ဗိယတ္တံ၊
စီရင်အပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သုဝဏ္ဏပါတိ၊
ရွှေခွက်ဘိုး၊ ဓောဝါပေတွာ၊ ဆေးစေ့၊ ပါယာသဿ၊ ဂဏာဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊
ပြည့်စေ့၍။ သဒ္ဓိမရဟဏိတေဟိ၊ ထောပတ်ပျားတင်းလဲတို့ဖြင့်။ အဘိ
သင်္ခိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊ နင်္ဂသဗလိကမ္ဘုံ၊ ထွန်ထုံးပါလိနတ်စါကို၊ ကါရာပေ
သိ၊ ပြုစေ၏။ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ ပဉ္စနိကဿကသတာနံ၊ လယ်ထွန်
သားငါးရာတို့ကို။ သုဝဏ္ဏရဇတကံသတမ္မလောဟမယာနိ၊ ရွှေငွေကြေး
ဖြူနီသံတို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ တာဇနာနိ၊ ခွက်တို့ ဘိုး၊ ခါပေတွာ၊ ပေးစေ့၊ သု
ဝဏ္ဏကဋ္ဌန္တံ၊ ရွှေခွန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ယူ၍။ ပါယာသေန၊ ဂဏာဖြင့်၊
ပရိဝိသန္တိ၊ လုပ်ကျွေးလျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ထွဉ်လည်၏။ ဗြာဟ္မဏောပန၊ ပုဏ္ဏား
သည်ကား၊ ဗလိကမ္ဘုံ၊ ဗလိနတ်စာကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ့၍၊ ခုတ္တဗန္ဓိကာ
ယော၊ နိသောပရိး ဖုံးတပ်ကုန်သော၊ ဥပဟနာယော၊ သိပ်တို့ကို။ အာ
ရောဟိတွာ၊ စီး၍၊ ခုတ္တသုဝဏ္ဏဒဏ္ဍကံ၊ နိဗလံရွှေတောင်ငွေကို။ ဂဟေတွာ
ကိုင်၍၊ ဣဓ၊ ဤပွဲ၌။ ပါယာသံ၊ ဂဏာဘိုး၊ ဒေထ၊ လောင်းကုန်လော၊ ဣဓ၊
ဤပွဲ၌၊ သပ္ပိ၊ ထောပတ်ကို။ ဒေထ၊ လောင်းကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါသာ
သမာနော၊ စီရင်လျက်၊ ဝိစရတိ၊ ထွဉ်လည်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်
ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကမ္မန္တံ၊ အမှုများ၌၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်သောအဋ္ဌပုတ္တိတို့
တည်း။ ။

ဝိဟာရေပန၊ ကျောင်းတော်၌ကား၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အရပ်
၌၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားသခင်တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေတော်မူကုန်၏။ တတ္ထတတ္ထ၊
ထိုထိုအရပ်၌၊ နေသံ၊ ထိုဘုရားသခင်တို့အား၊ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း၊ ပဉ္စ
ကိစ္စာနိ၊ ငါးပါးသောကိစ္စတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေယျထိဒံ၊ ထို
ငါးပါးသောကိစ္စတို့သည် အဘယ်နည်း။ ဝုရောဘတ္တကိစ္စံ၊ ဝုရောဘတ္တကာ

၇-ဗြဟ္မသံယုတ်-၂-ဥပါသကဝဂ်၊

၁၂၇

လန္တုပြုအပ်သောဘုရားကိစ္စ၊ ပန္နိဘာတတ္တကိစ္စ၊ ပန္နိဘာတတ္တကာလန္တုပြုအပ်
သောဘုရားကိစ္စ၊ ဝုရိမယာမကိစ္စ၊ ဝုရိမယာမသန္တုပြုအပ်သော ဘုရားကိစ္စ၊
မန္တိမယာမကိစ္စ၊ မန္တိမယာမသန္တုပြုအပ်သောဘုရားကိစ္စ၊ ပန္နိမယာမကိစ္စ၊
ပန္နိမယာမသန္တုပြုအပ်သောဘုရားကိစ္စ၊ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ တတြ၊ ထို
လေးပါးသောဘုရားကိစ္စတို့တွင်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဝုရေတတ္တ
ကိစ္စ၊ ဝုရေတတ္တကိစ္စသန္တုပြုအပ်သောဘုရားကိစ္စတည်း၊ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါတောဝ၊ နံနက်ကလျှင်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍၊
ဥပဋ္ဌာကာ နုတ္တဟတ္ထံ၊ လုပ်ကျွေး ပွေးသူတို့ကို ချီးမြှောက် ခြင်းငှါလည်း
ကောင်း၊ သရိယောသုကတ္တဉ္စ၊ ကိုယ်တော်လုံစိမ့်သောငှါ လည်းကောင်း၊
မုခဓောဝနာဒိ ပရိကမ္မံ၊ မျက်နှာ သန့်စင်တော်မူခြင်းစသော မရိကံကို၊
ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဘိက္ခာစာရေဝလ္လာ၊ ဆွမ်း
ခံအခါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဝိဝိတ္တာသနေ၊ ဝိဝေကကို
ပွားစေခြင်းငှါလျှောက်ပတ်သောနေရာ၌၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ အရဟတ္တဖလ
သမာပတ်ဖြင့် လွန်စေ၍၊ ဘိက္ခာစာရေဝလ္လာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သော အခါ၌၊
နိဝါသေတွာ၊ သင်ပိုင်တော်ကိုဖြန့်ဝတ်၍၊ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းတော်ကို၊
ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းတော်ကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်
ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ကဒါမိ၊ ရံဘန်ရံခါ၊ ကေကော၊ ကိုယ်တော်တည်း၊
ကဒါမိ၊ ရံဘန်ရံခါ၊ ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊
ဂါမံဝါ၊ ရွာသို့လည်းကောင်း၊ နိဂမံဝါ၊ နိဂုံးသို့လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာယ၊
ဆွမ်း အလို့ငှါ၊ ပရိသတိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ ကဒါမိ၊ ရံဘန်ရံခါ၊ ပကတိ
ယာ၊ ပြုကတော့သော ဘုရားအသွင်တော်ဖြင့်၊ ကဒါမိ၊ ရံဘန်ရံခါ၊ အနေ
ကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ပါဠိ ဟာရိ ယေဟိ၊ တန်ခိုး ပြာဋိဟာတို့ကို၊
ဝတ္တမာနေဟိ၊ ဖြစ်စေတော်မူခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိသတိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ ဣဒံ၊
ဤတန်ခိုး ပြာဋိဟာတို့ကို ဖြစ်စေခြင်းဟူသည်၊ သေဗျထာ ကတမံ၊ အ
ဘယ်နည်း၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပရိသတော၊ ဝင်တော် မူသော၊
လောကနာ သဿ၊ သူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဝုရေတော ဝုရေတော၊ ရှေ့တော် ရှေ့တော်မှ၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊
မုဒုဂတိယော၊ သာယာဖြည်းညှင်းသော အလား ရှိကုန်သော၊ ဝါတာ၊
လေတို့သည်၊ ပထဝီ၊ မြေပြင်ကို၊ သောဓေန္တိ၊ စင်ကြယ် စေကုန်၏၊
ဝလ္လာဟကာ၊ တိမ်တိုက်မှ၊ ဥဒကဗုယိတာနိ၊ မိနင်းရည်ပေါက်တို့သည်၊
မုဉ္ဇန္တာ၊ ရွာသွန်ကုန်ကျက်၊ မဂ္ဂေ၊ ကြွတော်မူခမ်းခရီးလမ်း၌၊ ဂေဏု၊ မြို့နဲ့

၁၂၈ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

မြို့ကြမ်းကို၊ ဂူပသမေတွာ၊ ပြင်းစေ၍၊ ဥပရိ၊ ကောင်းကင်ထက်၌၊ ဝိတာနံ
ဟုတွာ၊ ဝိတာနံကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ အပရေဝါတာ၊ တပါး
သောပန်းဆွတ်လေတို့သည်၊ ယုဗ္ဗာနိ၊ ပန်းပွင့်တို့ကို၊ ဥပဟရိတွာ၊ အနီးသို့
ဆောင်၍၊ မဂ္ဂေ၊ ကြွေတော်မူခမ်းခရီးလမ်း၌၊ ဩကိရန္တိ၊ ကြံဖြန့်ကုန်၏၊ ဥန္တ
တာဘူမိပ္ပဒေသာ၊ မြင့်ကုန်သော မြေအရပ်တို့သည်၊ ဩနမန္တိ၊ ရှိုင်းငှမ်း
ကုန်၏၊ ဩနတာ၊ နိမ့်ကုန်သော မြေအရပ်တို့သည်၊ ဥန္တမန္တိ၊ မြင့်မောက်
ကုန်၏၊ ပါဒနိက္ခေပသမယေ၊ ခြေတော်ကို နင်းသော အခါ၌၊ သမာဝ၊
ညီညွတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဘူမိ၊ မြေပြင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုခ
သမ္ပဿာနိ၊ ချမ်းသာသော အတွေ့ရှိကုန်သော၊ ပဒုမယုဗ္ဗာနိဝါ၊ ပဒုမ္မာကြာ
ပွင့်တို့သည်လည်း၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ သမ္ပုဋ္ဌန္တိ၊ ကောင်းစွာခံကုန်
၏၊ ဣန္ဒဝိလဿ၊ တံခါးခံ၏၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ ဒက္ခိဏပါဒေ၊ လက်ျာခြေ
တော်ကို၊ ဠုပိတ၊ မတ္တေ၊ ထားကာမျှ၌၊ သရိရတော၊ ကိုဝင်တော်မှ၊ ဆဗ္ဗဇ္ဈာ
ရသ္မိယေ၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ရည်တော်တို့သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊
ထွက်၍၊ သုဝဏ္ဏရသသိဉ္ဇနာနိဝိယစ၊ ရွှေရည်တို့ဖြင့် သွန်းကုန်သိသကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ စိတြပရူပရိက္ခိတ္တာနိဝိယစ၊ ဆန်းကြယ်သော ဝုခရိုးတို့ဖြင့်
ရံကုန် သိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပါသာဒ ကုဋ္ဌာ ဂါရာဒီနိ၊ နန်း အိမ်
ပြာသာဒ် ရလစ် မွန်ချွန် စသည်တို့ကို၊ အလကရောန္တိယေ၊ တန်ဆာဆင်
ကုန်လျက်၊ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဝိခာဝန္တိ၊ ပြေးသွားကုန်၏၊
ဟတ္ထိအဿဝိဟင်္ဂါဒယော၊ ဆင် မြင်း ငှက်အပေါင်း စသည်တို့သည်၊
သကသကဋ္ဌာနေသု၊ မိမိမိမိတို့၏နေရာတို့၌ ဌိတာယေဝ၊ တည်ကုန်လျက်
သာသျှင်၊ မရေရနာကာရေန၊ နှစ်သက်ဖွယ်သာ ချိုသာယာသော အခြင်းအ
ရာဖြင့်၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ ကရောန္တိ၊ တွန်မြည်ကုန်၏၊ ဝေရိဝိတာဒီနိ၊ ငှက်
စောင်ညှင်း အစရှိကုန်သော၊ ဘူရိယာနိစ၊ ဘူရိယာမျှ တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ကာယူပဂါနိ၊ ကိုယ်၌ဝတ်စားဆင်ယင်ကုန်
သော၊ အာဘရုဏာနိစ၊ တန်ဆာတို့သည်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ
နှစ်သက်ဖွယ်သာ ချိုသာယာသော အခြင်းအရာဖြင့် အသံ မြည်ကုန်၏၊
တေနသညာနေန၊ ထိုအမှတ်ဖြင့်၊ အဇ္ဇ၊ ယခုနေ့၌၊ တဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်
ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောငှါ၊ ပုဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပြည်သူတို့သည်၊ သုနိဝဠာ၊ ကောင်းစွာဝတ်
ဆင်ကုန်လျက်၊ သုပါရုတာ၊ ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံကုန်လျက်၊ ဂန္ဓပုဗ္ဗာဒီနိ၊
နံ့သာပန်းစသည်တို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ စာရာ၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍

၁၂

အန္တရိယံ၊ ဤတော်မူခြင်းငှါသပ္ပာယ်သောစရီးအလယ်သို့၊ ပဋိပဋိတွာ
 ရှေးရှုရောက်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ဂန္ဓဝုပ္ပာဒီဟိ၊ နံ့သာပန်းဝသည်
 တို့ဖြင့်၊ သက္ကန္တံ၊ အရိအသေ၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊
 ရွှေဘုန်းတော်တို့ရှင်၊ အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဒသဘိက္ခု၊ တကျိုင်သော
 ရဟန်းတို့ကို၊ အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ကျိုင်သော ရဟန်း
 တို့ကို၊ အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဘိက္ခုသတံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ဒေတ၊
 ပေးသနားတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာမိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ဘဂဝ
 တောဝိ၊ ဘုရားသခင်၏လည်း၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ သက္ကန္တံ၊ ရိုသေစွာ၊ ပိဏ္ဍပါတေန၊
 ဆွမ်းဖြင့်၊ ပဋိမာနေန္တိ၊ မြတ်နိုးတနာပြုကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊
 ကတာဘတ္တကိစ္စော၊ ပြီးပြီးသောဆွမ်းကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေသံ၊ ထိုဆွမ်း
 လုပ်ကျွေးလှူ ပြည်သူတို့၏၊ သန္တာနာနိ၊ စိတ်သန္တာန်တို့ကို၊ ဩလော
 ကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယထာ၊ အ
 ကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ ကေမိ၊ အချို့သော သူတို့သည်၊ သရဏဂမနေ၊
 သရဏဂုဏ်၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့သော သူတို့သည်၊
 ပဉ္စသုဘိလေသု၊ ပဉ္စသုဘိလတို့၌၊ ကေမိ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ သောတာ
 ပတ္တိသကဒါဂါမိအနာဂါမိဖလသနံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် သကဒါဂါမိဖိုလ်
 အနာဂါမိဖိုလ်တို့တွင်၊ အညတရသ္မိံ၊ တပါးပါးသောဖိုလ်၌၊ ကေမိ၊ အချို့
 သောသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အဂ္ဂဖလေ၊ မြတ်သောအကျိုးဖြစ်
 သော၊ အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိဝေံ၊
 ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ မဟာဇနံ၊ လူများကို၊ အနုဂ္ဂဟေတွာ၊ ပြီးမြှောက်
 တော်မူ၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဝုဠာယ၊ ထတော်မူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
 တော်သို့၊ ဂန္ထကိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတော်၌၊ ဂန္ဓမဏ္ဍလမာ
 ဇေ၊ ပန်းဆိုင်းပန်းကုံးရုံးပူဇော်ရာ နံ့သာတန်ဆောင်းဝန်း၌၊ ပညတ္တဝရ
 ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းအပ်သောမြတ်သော ဘုရားနေရာတော်၌၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်း
 တို့၏၊ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနံ၊ ဆွမ်းကိစ္စ၏ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ အာဂမယမာ
 နော၊ လင့်တော်မူလျက်၊ နိသီဒတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊
 ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဘတ္တကိစ္စ ပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားကိစ္စ ပြီးစီး
 ကြသောအခါ၌၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ ဘဂ
 ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နိဝေဒေတိ၊ ပြန်လျှောက်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋီ၊ ဂန္ဓကုဋီသို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်တော်

၁၃၀ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

မူ၏၊ နှုတ်၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပုရောဟတ္တကိစ္စ၊ ဆွမ်း
တော်မသုံးမီရှေး၌ပြုအပ်သောဘုရားကိစ္စတည်း။ ။

အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကတပုရောဟတ္တကိစ္စော၊ ပြီးပြီးသော
ပုရောဟတ္တကိစ္စရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ဂန္ဓကုဒိုယ၊
ဂန္ဓကုဒို၏၊ ဥပဋ္ဌာနေ၊ အဦး၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့
ကို၊ ပက္ခာလေတွာ၊ ဆေး၍၊ ပါဒဝိဇ္ဇေ၊ ခြေဆေးအင်းပျဉ်၌၊ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်တော်
မူလျက်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ ကိ
ဩဝဒတိ၊ အဘယ်သို့ဆုံးမတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့၊
အပ္ပမာဒေန၊ အပ္ပမာဒတရားနှင့်၊ သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံကြစေ ကုန်လော၊
လောကတ္ထိ၊ လောက၌၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒကသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ခဲယဉ်း၏
မနုဿပဋိလသဘော၊ လူ၏အဖြစ်ကိုရခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ သဒ္ဓါ
သမ္ပဒါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရဟန်း၏
အဖြစ်သည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို
ကြားနာရခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခြေဆေးအင်းပျဉ်တွင်ရပ်၍ဆုံးမတော်မူသောကာလ၌၊ ကေ
မိ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းကို၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ တေသံ၊
ထိုရဟန်းတို့အား၊ စရိယာနုရူပံ၊ စရိုက်နှင့်လျောက်ပတ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ သဗ္ဗေဝိ၊ ခပ်
သိမ်းသောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ဝဗ္ဗိတွာ၊
ရှိခိုး၍၊ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ရတ္တံဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနာနိ၊ ဉာဉ်သန်ရာနေ
ရာနေသန်ရာနေရာတို့သို့၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့သောရဟန်းတို့
သည်၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ကေမိ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်
ပင်ရင်းသို့၊ ကေမိ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ ပဗ္ဗတာဒိနံ၊ တောင်စသည်
တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တခုခုသောအရပ်သို့၊ ကေမိ၊ အချို့သောရဟန်းတို့
သည်၊ စာတုမဟာရာဇိကတဝနံ၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်သို့၊ (ပ)၊ ကေမိ
အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ ဝသဝတ္တိဘဝနံ၊ ဝသဝတ္တိနတ်ပြည်သို့၊ ဝုစ္ဆ
န္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဒို၊ ဂန္ဓကုဒိုသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ သစေအာ
ကင်္ခတိ၊ အကယ်၍အသိုတော်ရှိအံ့၊ နက္ခိဏေနပဿန၊ လက်ျာနံတောင်းဖြင့်
သတောသမ္ပဇာနော၊ သတိသမ္ပဇဉ်ကောင်းစွာယှဉ်လျက်၊ မဟုတ္တံ၊ တမု

ဟုတ်မျှ၊ သိဟသေယျံ၊ ခြင်္သေ့မင်းနှင့်တူသောကိန်းခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု
 တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ သမဿာသိတကာယော၊ သက်သာရာရ
 ပြီးသောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဠဟိတွာန၊ ထတော်မူ၍၊ ဒုတိယကာလေ၊
 ပစ္ဆိမဘတ်ကာလတွင်ဒုတိယအခိုင်း၌၊ လောကံ၊ ဝိနယုဖြစ်သော သတ္တ
 လောကကို၊ ဝေါလောကေတိ၊ ကြည့်တော်မူ၏၊ တတိယဘာဝေ၊ ပစ္ဆိမ
 ဘတ်ကာလ၏ တတိယအခိုင်း၌၊ ယံဂါမံဝါ၊ အကြင်ရှာကိုလည်းကောင်း၊
 ယံနိဂမံဝါ၊ အကြင်နိဂုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဥပနဿယ၊ ဆွမ်းခံအဖို့
 ပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရှာနိဂုံး၌၊ မဟာဇနော၊ လူများ
 သည်၊ ပုရေဘတ္တံ၊ ပုရေဘတ်ကာလ၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊
 ပစ္ဆိမဘတ္တံ၊ ပစ္ဆိမဘတ် ကာလ၌၊ သုနိဝတ္ထော၊ ကောင်းစွာ ဝတ်စား
 လျက်၊ သုပါရဓတာ၊ ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံလျက်၊ ဂန္ဓပုပ္ဖာဒိနံ၊ နံ့သာ ပန်း
 စသည်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝိပာဇေ၊ ကျောင်းတော်၌၊ သဒ္ဓိပတိ၊
 စည်းဝေး၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္ပတ္တ
 ပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ အနုရူပေန၊ လျောက်ပတ်သော
 ပါဠိဟာရိယေန၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ဓမ္မသတာယံ၊
 တရားသတင်း၌၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေး၊ ခင်းအပ်သောမြတ်သောဘုရားနေ
 ရာ၌၊ နိသစ္စ၊ နေတော်မူ၍၊ ကာလယုတ္တံ၊ ကာလနှင့်ယှဉ်သော၊ သမယ
 ယုတ္တံ၊ သမယနှင့်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသတံ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်
 ကို၊ ဥပယျာဇေသိ၊ လွှတ်တော်မူ၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
 ဘုရားရှင်ကို၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပတ္တမန္တံ၊ ဖဲကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်
 ကား၊ ပစ္ဆိမဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းတော်သုံးပြီးနောက်ကာလ၌ ပြုအပ်သော
 ဘုရားကိစ္စတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်နည်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတပစ္ဆိမဘတ္တ
 ကိစ္စော၊ ပြီးပြီးသောပစ္ဆိမဘတ် ကိစ္စရှိတော်မူသော၊ သော၊ ထိုဘုရား
 မြတ်သည်၊ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တော်တို့ကို၊ ဩသိပ္ပိတု ကာမော၊ ရေသွန်း
 လောင်းခြင်းငှါအလိုတော်ရှိသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗုဒ္ဓါ
 သနာ၊ ဘုရားနေရာတော်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထတော်မူ၍၊ ကောဠကံ၊ ရေချိုးအိမ်
 သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ဥပဠာကေန၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောရဟန်း
 သည်၊ ပရိယာဒိတဥဒကေန၊ စီရင်အပ်သောရေဖြင့်၊ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တော်
 တို့ကို၊ ဥတု၊ ဥတုကို၊ ဂါဟာပေတိ၊ ယူစေ၏၊ ဥပဠာကောပိ၊ အလုပ်အကျွေး
 ဖြစ်သောရဟန်းသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားနေရာတော်ကို၊ အာနေတွာ၊

၆၃၂ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

ဆောင်၍၊ ပဗ္ဗောဓေတော၊ ခါတွက်၍၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏေ၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏံ၊
 နှိ၊ ပညာပေတိ၊ ခင်း၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ရတ္တဒုပဋ္ဌံ၊ နိမ္မိတံ၊ နိမ္မိတံ၊
 ဒုကုဋိသင်းပိုင်ကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းတော်ကို၊ ဗန္ဓ
 တွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဥတ္တရာသင်္ဂါ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို၊ ကတွာ၊ သပ္ပာယ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဂန္ဓ
 ကုဋိပရိဝေဏံသို့၊ အာဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူလာ၍၊ ဧကကောဝ၊ ကိုယ်တော်
 ထည်းသာလျှင်၊ မဟုတ္တံ၊ တမဟုတ်လောက်မျှ၊ ပဋိသန္ဓိန၊ ပလသမာပတ်
 ဖြင့်ကိန်းတော်မူလျက်၊ နိဝိဒတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ တတောတတော၊ ထိုထိုညဉ့်သန့်ရာ၊ နေသန့်ရာနေရာမှ၊
 အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စေားခြင်း
 ညီမူခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနေရာ အရပ်၌၊ ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့
 သောရဟန်းတို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်၏၊ ဧကဇ္ဈ
 အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်
 ကုန်၏၊ ဧကဇ္ဈ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို၊
 ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထို
 ရဟန်းတို့၏၊ အဓိပ္ပာယ်၊ အလိုကို၊ သမ္ပာဒေန္တော၊ ပြီးစေလျက်၊ ပုရိမယာမံ၊
 ပုရိမယာမံကို၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေတော်မူ၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်
 ကား၊ ပုရိမယာမကိစ္စံ၊ ပုရိမယာမံ၌ပြုအပ်သောဘုရားကိစ္စတည်း၊ ပုရိမ
 ယာမကိစ္စပရိယောသိနေပန၊ ပုရိမယာမံကိစ္စ၏အပြီးအဆုံး၌ကား၊ ဘိက္ခု၊
 သု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တိ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ငန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပက္ခ
 မန္တေသု၊ ဗဲကြကုန်သည်ရှိသော်၊ သကလ ဒသ သဟသိ၊ လောက ခေ
 တုဒေဝတာယော၊ အလုံးစုံသော လောကခေတ်ပေါင်း တသောင်း၌ နေ
 ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ဩကာသံ၊ ဆည်းကပ်ခွင့်ကို၊ လဘမနာ၊ ရေကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တိ၊ ဘုရားသခင်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ယထာဘိ
 သင်္ဂတံ၊ ဖီရင်အပ်သည်အားလျောက်ပတ်သော၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သော
 အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ စတုရက္ခရဓိ၊ အက္ခရာ လေးလုံးမျှ ရှိသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်
 သည်၊ တာသံတာသံဒေဝတာနံ၊ ထိုထိုနတ်တို့အား၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊
 ဝိသန္ဓေန္တော၊ ဖြေတော်မူလျက်၊ မဇ္ဈိမယာမံ၊ မဇ္ဈိမယာမံပတ်လုံး၊ ဝိတိနာ
 မေတိ၊ လွန်စေတော်မူ၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ မဇ္ဈိမယာမကိစ္စံ၊
 မဇ္ဈိမယာမံ၌ပြုအပ်သောဘုရား၏ကိစ္စတည်း၊ ပဉ္စ၊ မယာမံပန၊ ပဉ္စ၊ မယာမံ
 ကိုကား၊ တယောကောဋ္ဌာသေ၊ သုံးသို့တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပုရေဘတ္တတော၊

၇-ဗြဟ္မသံဃုတ်-၂-ဥပါသကဝဂ်။

၁၃၉

ဝုရေဘတ်ကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ နိသန္ဓာပီဋိတဿ၊ ထိုင်ခြင်း၊ ဣရိယာပုထ်
 သည်နှိုင်းစက်အပ်သော၊ သရိရဿ၊ ကိုယ်တော်၏၊ ကိလာသုဘာဝမော
 စနတ္တံ၊ ပင်ပန်းသောအဖြစ်မှလွတ်စေခြင်းငှါ၊ ဧကံကောဋ္ဌာသံ၊ တစ်ခုကော
 လကို၊ စက်မေန၊ စကြိုဖြင့်၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏၊ ဒုတိယကောဋ္ဌာသေ၊
 နှစ်ခုမြောက်သောအတိုင်း၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊
 ဒက္ခိဏေနပဿေန၊ လကျာနံပါးဖြင့်၊ သတောသမ္ပဇာနော၊ သတိသမ္ပဇာ
 နှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ သိဘသေယျံ၊ မြတ်သောကိန်းခြင်းကိုလည်း၊ ကပ္ပေတိ၊
 ပြုတော်မူ၏၊ တတိယကောဋ္ဌာသေ၊ သုံးခုမြောက်သောအတိုင်း၊ ပဗ္ဗုဋ္ဌာယ၊
 ထတော်မူ၍၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်တော်မူလျက်၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓါနံ၊ ရှေးဘုရားရှင်တို့၏
 သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဒါနသိသာဒိဝသေန၊ ဒါနသိလအစရှိသည်တို့၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ကဏ္ဍမိကာရပုဂ္ဂလဒဿနတ္တံ၊ ပြုလုပ်အပ်သော ဆုတောင်း
 ပတ္တနာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသိမြင်ခြင်းငှါ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ အာသယာနုသယ
 ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်တော်ဟူသောဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊ လောကံ၊ ဝိနယျ
 ဖြစ်သောသတ္တလောကကို၊ ဩလောကေတိ၊ ကြည့်တော်မူ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့
 အပ်ပြီးသည်ကား၊ ပစ္ဆိယာမကိစ္စံ၊ ပစ္ဆိမယာမကိစ္စတည်း၊ တဒါပိ၊ ထိုအခါ
 ၌လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်
 မူသည်ရှိသော်၊ ကသိဘာနန္ဒါနံ၊ ကသိဘာရန၊ အမည်ရှိသော၊ ပြာဟူဏံ၊
 ပုဏ္ဏားကို၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နံ၊ အကြောင်း
 ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊
 မယိ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဂတေ၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ ကထာ၊ စကား
 သည်၊ ပဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကထာဝဿနေ၊ စကားအဆုံး၌၊ ဓမ္မဇေ
 သနာ၊ ဓမ္မဇေသနာကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ဧသောပြာဟူဏော၊ ဤပုဏ္ဏား
 သည်၊ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားနှင့်တကွ၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သရ
 ဏေသု၊ သရဏဝုတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ အသိတိကောဋ္ဌိဓနံ၊ ကုဋေ
 ရှစ်ဆယ်ပေါယာလ်ရွေးငွေဥစ္စာတွေကို၊ မမသာသနေ၊ ငါဘုရားသာသနာ
 တော်၌၊ ဝိပုကိရိတွာ၊ ကြံမြဲန့၍၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အတိုင်း၊ နိက္ခမ္မ၊ အိပ်မှ
 ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ခုဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ငါပုဏ္ဏိဿ
 တိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဏ္ဏားအမှု
 ကိုစိရင်ရာသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊
 ဖြစ်စေ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ ဒေသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အထခေါဘဂဝါတိအာဒိ၊ အထခေါ

၁၃၄ သင်္ဂါယာဝတ္ထသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿိ-ဒုတိယတွဲ။

တဂဝါဏှိယံ အစရှိသောစကားကို၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်သတည်း။ တတ္ထံ၊ ထို
 အထခေါ်တဂဝါစသော ပါဠိ၌၊ ဂုဗ္ဘန္တသမယန္တိ၊ ဂုဗ္ဘန္တသမယံ ဟူသော
 သဒ္ဓါသည်၊ ဘုဗ္ဘတ္တေ၊ သတ္တမိအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ရှိ
 သောဂုဗ္ဗတည်း။ ဂုဗ္ဘန္တသမယေ၊ နံနက်အခါ၌၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊
 နိဝါသေတွာတိ၊ နိဝါသေတွာ ဟူသည်ကား၊ ပရိဒဟိတွာ၊ ပြင်ဝတ်၍၊
 ဝိဟာရစိဝရပရိဝတ္တနဝသေန၊ ကျောင်း၌ဝတ်တော်မူသော သင်းပိုင်ကို
 ပြန်ဝတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧတံ၊ ဤနိဝါသေတွာဟူသောစကားကို၊ ဂတ္တံ
 ဆိုအပ်၏။ ပတ္တစိဝရမာဒါယာတိ၊ ပတ္တစိဝရမာဒါယဟူသည်ကား၊ ပတ္တံ၊
 သပိတ်ကို၊ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တော်တို့ဖြင့်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကာယေန၊
 ကိုယ်တော်ဖြင့်၊ အာဒိယိတွာ၊ ယူ၍၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိတွာ၊ ခံ၍၊ ဓာရေတွာ၊ ဆောင်
 ၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၊
 ဌ၊ ပပိသိတုကာမဿ၊ ဝင်တော်မူလိုသော၊ တဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏၊
 ဘမရော၊ ပိတုံးသည်။ ဝိကသိတပဒုမဒ္ဓယမဏ္ဍိ၊ ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်သော
 ပဒုမ္မာကြာပွင့်နှစ်ခုတို့၏အလယ်သို့ အာဂစ္ဆတိဝိယ၊ ပျံ့ဝဲ နားရောက်လာ
 သကဲ့သို့၊ ဣန္ဒနီလမကောဏ္ဍသေလမယပတ္တော၊ ဣန္ဒနီလာ မြအဆင်းနှင့်တူ
 သောကျောက်ဖြင့်ပြီးသော သပိတ်တော်သည်။ ဟတ္ထဒ္ဓယမဏ္ဍိ၊ လက်
 တော်ရံအလယ်သို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ကျရောက်လာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ အာဂတံ၊ ကျရောက်လာသော၊ တံပတ္တံ၊ ထိုသပိတ်တော်ကို၊
 ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တော်တို့ဖြင့်၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိတွာ၊ ခံ၍၊ ပရိမဏ္ဍလံ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှညီညွတ်စွာ၊ ပါရုတံ၊ ဝတ်ရုံအပ်သော၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်းတော်ကို
 လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်တော်ဖြင့်၊ ဓာရေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံ၊
 ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

☞ တေနူပသင်္ကဏိတိ၊ တေနူပသင်္ကမိဟူသည်ကား၊ ယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်
 ခရီးဖြင့်၊ ကဗ္ဘန္တော၊ မင်္ဂလာလယ်မျှပြုလုပ်ရာသို့၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်၏။
 တေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ ဧကကောဝ၊ ကိုယ်တော်ထည်းသာလျှင်၊ ဥပသင်္ကမိ၊
 ကပ်တော်မူ၏။ ပန၊ စိစစ်ဦးအံ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နံ၊ ထိုဘုရားသခင်
 သို့၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ နာနုဗန္တိ၊ သု၊ နောက်တော်သို့အစဉ်မလိုက်ကုန်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးအပ်၏။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယဒ၊ အကြင်အခါ၌၊ တ
 ဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကကောဝ၊ ကိုယ်တော်ထည်းသာလျှင်၊ ကတ္တစိ
 တရံတရသောအရပ်သို့၊ ဂန္တုကာမော၊ ကြွတော်မူလိုသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ယာဝတိက္ခစာရေဝလာယ၊ ဆွမ်းခံအခါရောက်ရုံ၊ နှိရံပိဒဟိတွာ၊

တံခါးရွက်ကိုပိတ်၍၊ အန္တောဂန္ဓကုဒိုယံ၊ ဂန္ဓကုဒို၏အတွင်း၌၊ နိသီဒတိ၊
 နေတော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တာယသညာယ၊ ထိုသို့နေတော်
 မူသောအမှတ်ဖြင့်၊ အန္တယနေ၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ဧကကောဝ၊
 ကိုယ်တော်ထည်း သာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇာယစရိတုကာမော၊ ဆွမ်းခံကြွတော်
 မူလို၏၊ အဒ္ဓါ၊ မဉ္ဇုတ်၊ ဧဝံဝိနေတဗ္ဗံ၊ ဤသို့ဆုံးမအပ်ထိုက်သော၊ ကိဉ္စိပုဂ္ဂလံ
 တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာ
 နန္တိ၊ သိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိတို့၏၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သ
 ပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂန္ဓကုဒို၊ ဂန္ဓကုဒိုကို၊ ပဒက္ခိဏံကတွာ
 လကျာရစ်လှည့်လျက်၊ ဝဇ္ဇတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘိက္ခာစာရံ၊ ဆွမ်းခံရွာသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊
 သွားကုန်၏၊ တဒါစ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ဧဝေ
 ကာသိ၊ ဤသို့ပြုတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာနုဗန္ဓံ၊ သု၊ နောက်တော်
 သို့အစဉ်မလိုက်ကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေအပ်၏၊ ပရိဝေသနာဝတ္တ
 တီတိ၊ ပရိဝေသနာဝတ္တတိဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏဘာဇနာဒိနိ၊ ရွှေဒိုင်း ရွှေ
 ခွက်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ယူ၍၊ နိသိန္ဒာနံ၊ နေကုန်သော၊ တေသံပဉ္စသ
 တာနံကဿကသနံ၊ ထိုငါးရာကုန်သောလယ်ထွန်သားတို့အား၊ ပရိဝေသနာ
 ကျေးမွေးခြင်းသည်၊ ဝိပုကတာ၊ မပြီးသေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကမန္တံ
 အဋ္ဌာသီတိ၊ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသီဟူသည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဥတံ၊
 ရပ်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပဿတိ၊
 မြင်၏၊ တထာရှုပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဒဿနေပစာရေးဒဿနုပစာ
 ရ၌၊ ကထာသဝနဗာသုကေ၊ စကားကိုကြားနာလွယ်သော၊ ဥစ္စဋ္ဌာနေ၊ မြင့်
 ရာအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွရောက်တော်
 မူလာ၍၊ ရဇတ သုဝဏ္ဏရသဝိဗ္ဗရံ၊ ငွေရည် ရွှေရည် ရောင်ခြည်လျှံ ဝါရှိ
 သော၊ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ လ နေတို့၏၊ ပတံ၊ အရောင်ကို၊ အတိရောစမာနံ၊
 အဆအရာကဲလွန်သာ၍တောက်ပသော၊ သမန္တတော၊ လုံးစုံဝန်းကျင်
 ဆယ်ရပ်ခွင်တို့၌၊ သရိရပ္ပတံ၊ ကိုယ်တော်အရောင်ကို၊ မုဉ္ဇိ၊ လွတ်တော်
 မူ၏၊ ယာယ၊ အကြင်ကိုယ်တော်အရောင်ဖြင့်၊ အဇ္ဈောတ္တဇုတ္တာ၊ ဖုန်းလွင်း
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ကမ္မန္တသာလာဘိတ္တိ
 ရုက္ခကသိတမတ္တိက၊ ဝိဇ္ဇာဒယော၊ အမှတ်ရင်ရာ တဲတွန်းစရင်နံရံသစ်ထွန်
 ကျစ်မြေပိုင်ခဲစသည်တို့သည်၊ သုဝဏ္ဏမယာဝိယ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သကဲ့သို့၊
 အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုရောက်လ၌၊ ဘုဉ္ဇန္တော၊ ထမင်းစားဆဲ
 လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကသန္တာစ၊ လယ်ထွန်ဆဲလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊

၁၃၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ မှုခင်းစပ်သိမ်းတို့ကို။ ဗဟာယ၊ ပစ်
ထားခဲ့၍။ အသိတိအနုဗျဉ္ဇနပရိဝါရံ၊ ကောင်းမှုတော်မွန်ကြောင့်ဖြစ်သော
ရှစ်ဆယ့်သောလက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့်ခြံရံသော၊ နွတ္တိံ သမဟာဝရိသ
လက္ခဏာပဗ္ဗိမဏ္ဍိတံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသောမဟာဝရိသလက္ခဏာတို့ဖြင့်
တန်ဆာဆင်အပ်သော။ သရိရံ၊ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူသော။ ဗျာပေတော
ပရိက္ခေပဝိဘူသိတံ၊ တလံမျှလောက်သော ရောင်ခြည်တော် အဝန်းဖြင့်
တင့်တယ်တော်မူသော။ ဗာဟုယုဂလံ၊ လက်ရုံးတော်စုံ ရှိတော်မူသော။
ဇင်္ဂမိယပဒုမသရံ၊ ရတနာတို့ဖြင့်အဖူးချက်၏ထက်ဝန်းကျင်မှကောင်း
စွာပွင့်သော ပဒုမ္မာပန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော ရေခိုင်ကဲ့သို့တမူလည်း ဖြစ်
သော။ ရသ္မိဇာလသမုဇ္ဈလိတတာရာဂဏံ၊ ရောင်ခြည်ကွန်ယက်တို့ဖြင့်
ကောင်းစွာ ထွက်မြူးလျက် တောက်ထွန်းလက်သော လက်နက်ကြပ်
အပေါင်းရှိသော။ ဂဂနတလံဣဝ၊ ဆီ နှင်း တိမ် မြူစသော တေးရန်ညစ်
ကြေး ကင်းဝေးသဖြင့် ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သော ကောင်းကင်အပြင်
ကဲ့သို့။ ဝိဇ္ဇုလတာဝိနုဒ္ဒံ၊ လျှပ်စစ်ရောင်နွယ်တို့ဖြင့် ကွန်လွယ်ရစ်သန်းအပ်
သော။ ကနကသိခရံဣဝစ၊ ရွှေတောင်ထွဋ်ကဲ့သို့လည်းဖြစ်သော။ သိရိယာ၊
အနုညသာဓာရဏဂ္ဂပကာယဘုရား အသရေတော်ဖြင့်၊ ဇလမာနံ၊ ထွန်း
တောက်ပတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဧကမန္တံ၊
သပ္ပာယ်ထွစွာ၊ ဦးတံ၊ ရပ်တော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်ကြ၍၊ ဟတ္ထပါဒေ၊
လက်ခြေတို့ကို၊ ဓေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ အဇ္ဈလိံ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ချီလျက်၊
သမ္ပရိဝါရိတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ခြံရံလျက်၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။ တေဟိ၊
ထိုလူများတို့သည်။ သမ္ပရိဝါရိတံ၊ ကောင်းစွာထက်ဝန်းကျင် ခြံရံအပ်
သော။ ဧတံဘဂဝန္တံ၊ ထိုဘုရားမြတ်ကို။ ပိဏ္ဏာယဋ္ဌိတံ၊ ဆွမ်းခံရပ်တော်
မူသည်ကို။ ကသိဘာရန္ဒါဇော၊ ကသိဘာရန္ဒါအမည်ရှိသော၊ ပြာဟူဏော
ပုဏ္ဏားသည်။ အဒ္ဓဿာခေါ၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာနု၊ မြင်ပြီး၍၊
ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရား သခင်ကို။ အဟံခေါ သမဏ ကဿမိစဝပါမိစာတိ၊
အဟံခေါသမဏကဿမိစဝပါမိစယူသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
ဆိုလေသတည်း။ ပန၊ စိစစ်ရန်ကား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဟံ၊ ဤ
ပုဏ္ဏားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့အဟံခေါသမဏစသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုလေ
သနည်း။ သမန္တပါသာဒိကော၊ ထက်ဝန်းကျင် ကြည်ညိုတွယ်ကို ဆောင်
တတ်သော။ ပဿာဒနိယ၊ ကြည်ညိုအပ် ကြည်ညိုထိုက်သော။ ဥတ္တမဓမ
ထသမထံ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်အတုမရှိသော ယဉ်ကျေးတော်မူခြင်း မြတ်

၀၀၀

သောစိတ်တော်၏ ငြိမ်သက် ခြင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တိ၊ ကောင်းစွာ ရောက်
 တော်မူသော၊ တထာဂတေဝိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌လည်း၊ အပ္ပသာဒေန၊ ကြည်
 ညိုခြင်းခရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဟာကိံ၊ ဆိုသလော၊ ဥဒါဟု၊ ယင်း
 သို့ဟုတ်မူ၊ အဘုဘိယာနံဇနသဘဿာနံ၊ နှစ်ထောင်ငါးရာ ကုန်သော
 လူတို့အား၊ ပါယာသံ၊ ဂဏာထမင်းကို၊ ပဋိယာဒေတွာဝိ၊ ပြီးစေလျက်
 လည်း၊ ကဋ္ဌန္တု၊ ဘိက္ခုယ၊ တဇ္ဇန်းကြိုမျှဆွမ်းကို၊ မဇ္ဈိရေန၊ မပေးကမ်း
 လိုဝန်တိုဝိတ်ပင်ခြင်းကြောင့်၊ အာဟာကိံ၊ ဆိုသလော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား
 ဝုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဥဘယထာဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသောအပ္ပသာဒ မဇ္ဈိရေန
 ကြောင်းကြောင့်လည်း၊ နော၊ ဆိုသည်မဟုတ်၊ ပန၊ အကြောင်းကိုဆိုလိုက်
 အံ၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒဿနေန၊ ဖူး
 မြင်ခြင်းဖြင့်၊ အဘိတ္တံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့မရောက်နိုင်သော၊ နိက္ခိတ္တကမ္မန္တံ၊
 ချသားအပ်သောအလုပ်ရှိသော၊ ဇနံ၊ လူအံပေါင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မမ၊
 ငါ၏၊ ကမ္မဘင်္ဂံ၊ လုပ်ဆောင်မှုပျက်ခြင်းကို၊ ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ အာဂ
 တော၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့၍၊ အနတ္တမနတာ၊ စိတ်မသက်သာ
 သည်၏အဖြစ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤအဟံ
 ခေါသမဏစသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုလေသတည်း၊ စတကြောင်း
 လည်း၊ တဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏၊ လက္ခဏသမ္ပတ္တိံ၊ မဟာဝုရိသလက္ခ
 ဏာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤဟောင်းသည်၊ ကမ္မန္တံ၊ အမှု
 တို့ကို၊ သစေအပယောဇယိဿ၊ အကယ်၍အားသစ်သည်ဖြစ်အံ့၊ သက
 လဇမ္ပုဒိပေ၊ ဇမ္ပုက္ခန်းလုံး၌၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ဝုဇ္ဇာ
 မဏိဝိယ၊ ပတ္တမြားဥသျှောင်ကဲ့သို့၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လေရာ၏၊ အာသံ၊ ထို
 ဟောင်းအား၊ ကောနာမအတ္ထော၊ အဘယ်မည်သောအကျိုးသည်၊ နသမ္ပန္နိ
 သတိ၊ မပြည့်စုံဘဲရှိလေအံ့နည်း၊ ဧဝမေဝံ၊ သည်နှုတ်တစေ့သာလျှင်၊
 အလသတာယ၊ ပျင်းပိုးထသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္မန္တံ၊ အမှုတို့ကို၊
 အပ္ပယောဇေတွာ၊ အားသစ်လုံ့လမမူဘဲ၊ ဝပ္ပမင်္ဂလာဒိသု၊ ဝပ္ပမင်္ဂလာ
 စသည်တို့၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရတိ၊ ထည့်လည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အောက်မေ့၍လည်း၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ အနတ္တမနတာ၊ နှလုံးမသက်
 သာသည်၏အဖြစ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံခေါ
 သမဏကသာမိစဝပါမိစကသိတွာစဝဝိတွာစဘုဇ္ဇာမိတိ၊ အဟံခေါသမ
 ဏကသာမိစဝပါမိစကသိတွာစဝဝိတွာစ ဘုဇ္ဇာမိဟူ၍၊ အာဟ၊ ပုဏ္ဏား
 ဆိုသတည်း၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အဿ၊ ထို

၁၃၈ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသု-ဒုတိယတွဲ၊

ပုဏ္ဏား၏အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုတည်း။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ မသွမ္ဘိ၊ ငါ၏လည်း
ကမ္မန္တာ၊ အမှုအခင်းတို့ကို၊ တာဝဗျာပဇ္ဇန္တိ၊ အားသစ်ကြောင့်ကြပြုကုန်
ရဲသေး၏၊ တွံ၊ ရှင်ရဟန်းသည်၊ လက္ခဏသမ္ပန္နောယထာ၊ မဟာပုရိသလက္ခ
ဏာနှင့်ပြည့်စုံသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လက္ခဏသမ္ပန္နော၊
မဟာပုရိသလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ နစမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊ တွံပိ၊ ရှင်ရဟန်းသည်
လည်း၊ ကသိတွာစ၊ တွန်ယက်၍လည်းကောင်း၊ ဝပိတွာစ၊ ပျိုးကြ၍လည်း
ကောင်း၊ ဘုဇ္ဇဿ၊ စားတော့လော၊ ဧဝံလက္ခဏသမ္ပန္နဿ၊ ဤသို့သော
မဟာပုရိသလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တေ၊ သင်ရဟန်းအား၊ ကော၊ အတ္ထော
အတတ်မည်သောအကျိုးသည်၊ နသမ္ပန္နောယ၊ မပြည့်စုံဘဲ ရှိရာအံ့နည်း၊
ဣတိ၊ ဤကားပုဏ္ဏားအလိုတည်း၊ အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤပုဏ္ဏား
သည်၊ အသေသိ၊ ကြားဘူး၏၊ သကျကုလရာဇေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊
ကုမာရော၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည်၊ ဥပ္ပန္နောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ သော၊ ထို
သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည်၊ စက္ကဝတ္တိရန္တံ၊ စကြာဝတေးမင်း၏ စည်းစိမ်ကို၊
ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြားဘူး၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သော၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည်၊ အယံ၊ ဤ
ရဟန်းပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ စက္ကဝတ္တိရန္တံ၊ စကြာဝတေး
မင်းအဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ သော၊ ကြောင့်၊ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ရှိ
ရသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပါရမ္ဘံ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချစကားကို၊ အာရော
ပေန္တော၊ တင်လိုသောကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အဟံခေါသမဏစသောစကား
ကို၊ အဟံ၊ ပုဏ္ဏားဆိုသတည်း၊ အပိစ၊ ဆိုဘွယ်တစ်ရှိသေး၏၊ ဧသော
ဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ တိက္ခပညော၊ ထက်သော ပညာဖြင့်ရှိ၏၊
ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ အပသာဒေန္တော၊ မကြည်ညိုသောကြောင့်၊
နာဘဏတိ၊ ဆိုသည်မဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏၊
ရူပသမ္ပတ္တိံ၊ ရူပကာယတော်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပုညသမ္ပတ္တိံ၊
ကောင်းမှုတော်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သမ္ဘာဝယ၊ မာနော၊ မြီးပွမ်းလိုသော
ကြောင့်၊ ကထာ ပဝတ္တနတ္ထံပိ၊ စကားဖြစ်စေခြင်းငှါလည်း၊ ဧဝမာဟ၊
ဤသို့ပုဏ္ဏား ဆိုသတည်း၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်
သည်၊ ဝေနေယျဝသေန၊ ပိနေတဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သဒေဝကော၊
နတ်နှင့်တကွသော၊ သတ္တေ၊ သတ္တလောက၌၊ အတ္တနေ၊ ကိုယ်တော်၏၊
အဋ္ဌကဿကဝပ္ပကဘာဝံ၊ လွန်ကဲမြတ်သောကဿက ဝပ္ပက အဖြစ်ကို၊

ဗုဒ္ဓေသန္တော၊ ပြုလျက်။ အဟံဝိခေါဗြဟ္မဏာတိအာဒိ။ အဟံဝိခေါဗြဟ္မ
ဏောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗြဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ စိန္တေယိ၊ ကြံဆင်ခြင်၏။
ကိံစိန္တေယိ၊ အာဟံသို့ ကြံဆင်ခြင်သနည်း၊ သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊
အဟံဝိ ကသာမိစ ဝပါရစာတိ၊ အဟံဝိ ကသာမိစ ဝပါမိစဟူ၍၊ ဘဏ
တိ၊ ဆို၏။ အံသ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဩဠာရိကာနိ နဂ်ဇာဒိနိ၊ ဩဠာရိက
ပြုကတေ၊ ဖြစ်သော ထွန်တုံး ထင်းပိုး ဖွဲ့ကြိုး နှင်တံ အစရှိ ကုန်သော၊
ကသိဘဏ္ဍာနိ၊ ထွန်ယက်စရာဘဏ္ဍာဆောင်ဦးတို့ကို၊ နစပဿာမိ၊ မမြင်
မထင်ခဲ့။ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ မုဿာဘဏတိနူခေါ၊ မုသားဆိုလေသလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ပါဒတလတော၊ ခြေဖဝါးအပြင်မှ၊
ပဠာယ၊ စ၍၊ ယာဝကောသဂ္ဂါ၊ ဆံတော်ဖျားတိုင်အောင်၊ အင်္ဂိဝိဇ္ဇာယ၊ အင်္ဂ
ဝိဇ္ဇာလက္ခဏာကြံနုပုံဖြင့်၊ ဩလောကယမာနော၊ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်လတ်
သော်၊ ကတာမိကာရတ္တာ၊ ပြုဘူးသောကောင်းမှုကံရှိသော သူဖြစ်သော
ကြောင့်၊ အံသ၊ ထိုဘုရားသခင်အား၊ န္ဒတ္ထိံ သဝရသမ္ပတ္ထိံ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါး
သောမြတ်သောလက္ခဏာတော်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ယေနကာရ
ဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ မုဿာဘဏေယျ၊ မုသားဆိုရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ မုသားဆိုမည်အ
ကြောင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းအရာမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာတ
ဗဟုမာနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော များသောမြတ်နိုးခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ သမဏဝါဒံ၊ သမဏဟုခေါ်သည်စကားကို၊
ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊
သမုဒါစရမာနော၊ ခေါ်ဝေါ်လျက်၊ နခေါပနမယံဘောတောဂေါတမဿာ
တိအာဒိ၊ နခေါပနမယံဘောတောဂေါတမဿ ဤသို့အစရှိသောစကား
ကို၊ အာဟ၊ ပုဏ္ဏားကလျှောက်ဆို၏။ ဘဂဝါပန၊ ဘုရားသခင်သည်ကား၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗဓမ္မသဘာဝတာယ၊ ရှေးဦးစွာယူအပ်သောတ
ရားနှင့်သဘောတူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကထနံနာမ၊ ဟောတော်မူခြင်း
မည်သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့၏၊ အာနုဘာဂေါ၊ အစွမ်းအာနုဘော်
တော်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရားတို့၏အာနုဘော်ကို၊
ဒိပေန္တော၊ ပြီးတော်မူလျက်၊ သဒ္ဓါဒိဇန္တိ အာဒိ၊ သဒ္ဓါဒိဇံဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပန၊ မိစစ်ရန်တွက်စကားဆက်ကိုတက်
ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသဒ္ဓါဒိဇံစသောစကား၌၊ ပုဗ္ဗဓမ္မသဘာဝတာ၊ ပုဗ္ဗဓမ္မသ

၁၆၄၀ သိင်္ဂါထာဝရသီယုတ်-အဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဘာဂဏီအဖြစ်သည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ပြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဘာဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နဂ်လာဒိကသိသ၊ ဗ္ဗာရသမာယောဂံ၊ ထွန်တုံးအစရှိ
သောလယ်ထွန်ခြင်း၏အဆောက်အဦနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို။ ပုဏ္ဏေနနု၊ မေးအပ်
သည်မဟုတ်လော။ အပုစ္ဆိတဿ၊ မမေးအပ်သော။ ဗိဇဿ၊ မျိုးစေ့၏။ သ
ဘာဂတာယ၊ တူသောအတိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သဒ္ဓါဗိဇန္တိ၊ သဒ္ဓါဗိဇ
ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံစသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကထာဝိ
စကားတော်သည်လည်း။ အနုနုသန္တိကာ၊ ပုစ္ဆာနုသန္တိအားဖြင့်မညီညွတ်
မစေ၊ မစပ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ကထာ၊
စကားတော်သည်။ အနုနုသန္တိကထာနာမ၊ ရှေ့နောက်သန္ဓေ မပြေမစပ်
သောစကားတော်မည်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုဗ္ဗဓဗ္ဗာသ၊ ရှေးဦးစွာယူအပ်
သောတရားနှင့်။ အသဘာဂတာယ၊ သဘောမတူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ နဝိ
ကထေန္တိ၊ ဆိုလည်းဆိုတော်မမူကုန်။ ဧဝံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အခြင်း
အရာဖြင့်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤသဒ္ဓါဗိဇ အစရှိသောဒေသနာတော်၌။ အနုသန္တိ၊
အနုသန္ဓေကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ အဘယ်သို့သိအပ်သနည်း။ ပြာဟ္မ
ဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ယုဂနဂ်လာဒိကသိသ၊ ဗ္ဗာရသမာယောဂံ၊ ထမ်းပိုးထွန်တုံး
အစရှိသော လယ်လုပ်ကိရိယာ သဗ္ဗာရဆောက်ဦးနှင့် စပ်သဖြင့်၊ ကသိ၊
ထွန်ယက်ခြင်းကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်၏။ သောဘာဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ အနုကမ္ဘာယ၊ အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့်၊
ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အပုစ္ဆိတန္တိ၊ မမေးအပ်သောစကားဟု။ အပရိဟာ
ပေတွာ၊ မယုတ်စေမူ၍။ သမူလံ၊ အကြောင်းရင်းမျိုးစေ့ မူလရှိသော။ သ
ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းဥပကာရရှိသော။ သသဗ္ဗာရံ၊ အဆောက်အဦ
သဗ္ဗာရရှိသော။ သပလံ၊ အကျိုးဟူသောအသီးရှိသော။ ကသိ၊ လယ်
တာထွန်ယက်လုပ်နက်ခိုင်းပြီး လမ်းကြီးအဖြစ်ကို။ ပညာပေတု၊ သိစေ
ခြင်းငှါ။ မူလတော၊ အကြောင်းရင်းမူလမျိုးစေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒသေ
န္တော၊ ပြုလျက်၊ သဒ္ဓါဗိဇန္တိ အာဒိ၊ သဒ္ဓါဗိဇ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဘုရားစကားတော်၌၊ ဗိဇံ၊ မျိုးစေ့သည်။ ကသိယာ၊ လွန်ထွန်
ယက်ခြင်း၏။ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
မူကား။ တသ္မိံ၊ ထိုမျိုးစေ့သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်။ ကတ္တဗ္ဗတော၊ ထွန်ယက်မှု
ကိုပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသတိ၊ မျိုးစေ့မရှိသော်၊ အကတ္တဗ္ဗတော၊

ထွန်ယက်မှုကို မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဗ္ဗမာဏေန၊ ထိုမျိုးစေ့
ဝင်လောက်ရုံပမာဏဖြင့်သာလျှင်၊ ကတ္တဗ္ဗတော၊ ထွန်ယက်မှုကိုပြုအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်းဟုဆိုသင့်၏။ ဗိဇေးမျိုးစေ့သည်၊ သတိရှိ
သော်၊ ကဿကာ၊ လယ်လုပ်သမားတို့သည်၊ ကသိ၊ ထွန်ယက်ခြင်းကို၊
ကချောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အသတိမျိုးစေ့ မရှိသည်ရှိသော်၊ န၊ ထွန်ယက်ခြင်း
ကိုမပြု၊ ဗိဇဗ္ဗမဏေန၊ မျိုးစေ့ ဝင်လောက်ရုံပမာဏဖြင့်လည်း၊ ကုသလာ၊
လိမ္မာကုန်သော၊ ကဿကာ၊ လယ်လုပ်ယောက်ျား လရိုင်းသားတို့သည်၊
ခေတ္တံ၊ လယ်တာကို၊ ကသန္တိ၊ ထွန်ယက်ကုန်၏။ ဦးနံ၊ ယုတ်သော၊ မြတာ
ကိုမာနေ၊ နှိုင်းယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ သဿံ၊ ကောက်ကို၊ နပရိဟာယိတိ၊
မယုတ်လျော့စေ၊ အဓိကံ၊ လွန်သောမြေတာကို၊ မာနေ၊ နှိုင်းယှဉ်သည်
ဖြစ်၍၊ မောဗော၊ အချည်းနှီးသော၊ ဝါယာမော၊ လုံ့လသည်၊ နအဟောသိ၊
မဖြစ်စေရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်၏။ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဗိဇမေ
ဝ၊ မျိုးစေ့သည်သာလျှင်၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းမူလဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့
မျိုးစေ့၏ မူလအကြောင်းရင်း ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်
သည်၊ မူလတော၊ အကြောင်းရင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကသိသမ္ဘာရံ၊ လယ်
လုပ်ခြင်းအသောက်အဦကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလျက်၊ တဿ၊ ပြာဟ္မ
ဏဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ကသိယာ၊ လယ်တာထွန်ယက်ခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗဓမ္မဿ၊
ရှေးဦးစွာယူအပ်သောတရားဖြစ်သော၊ ဗိဇဿ၊ မျိုးစေ့၏၊ သဘာဂတာ
ယ၊ တူးသောအသို့ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္တနေ၊ ကိုယ်တော်၏၊ ကသိ
ယာ၊ လယ်တာထွန်ယက်ခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗဓမ္မံ၊ ရှေးဦးစွာယူသော တရားကို၊
ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုရကား၊ သဒ္ဓါဗိဇန္တိ၊ သဒ္ဓါဗိဇံဟူ၍၊ အာပာ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဧတ္ထံ၊ ဤဒေသနာတော်၌၊
ပုဗ္ဗဓမ္မသဘာဂတာပိ၊ ရှေးဦးစွာယူအပ်သောတရားနှင့်တူသော အသို့ရှိ
သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပုန္တိ၊ တံယေဝ၊ ပုဏ္ဏားမေး
အပ်သောအကြောင်းကိုသာလျှင်၊ ဝတွာ၊ လက်မွန်အစဆိုပြီး၍၊ ပုန္တိ၊ တံ၊
ပုဏ္ဏားမေးအပ်သောအကြောင်းကို၊ ပန္နော၊ နောက်မှ၊ ကံ၊ နဂုတ္တံ၊ မဟော
အပ်ကောင်းလေသလော၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊
ဥပကာရဘာဝတောစ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
ဓမ္မသမ္ပန္နသမတ္တဘာဝတောစ၊ မျိုးစေ့အခြင်းအရာဖြင့်ဟောတော်မူအပ်
သောတရား၏အကျိုးနှင့်စပ်ခြင်း ယှဉ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြုဦးအံ့၊ အယံ၊ ပြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏား

၁၄၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံပခုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သည်၊ ပညဝါ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်လျက်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကုလေ၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအမျိုး၌၊ ဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓါရဟိတာ၊
 သဒ္ဓါသဒ္ဓါကပ္ပနလက္ခဏာရှိသောသဒ္ဓါခြင်းကင်း၏။ စ၊ စဉ်းငယ်ဆိုကွယ်
 ရှိသေး၏။ သဒ္ဓါရဟိတာ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းကင်းသော၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးဟူကုန်သောဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရိ
 ယာသာကပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သောအားဖြင့်၊ အတ္တနော
 ဝိသယေ၊ မိမိအရာဟူသောစွာနှင့်အစရှိသောဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၌၊ အပဋိပဇ္ဇ
 မာနော၊ မကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို၊ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရ၊ စ၊
 သည်မျှသာမဟုတ်သေး၊ ကိလေသကာလုသိယပရာမဋ္ဌာပိ၊ ကိလေသ
 တည်းဟူသောမည်းညစ်ခြင်းတို့ဖြင့် သုံးသပ်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊
 အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ဒုဗ္ဗလိသဒ္ဓါ၊ အားနည်းသောသဒ္ဓါသည်၊ ဗလဝတိ
 ယာ၊ အားရှိမြတ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သဟသာ၊ အဆောင်တလျှင်၊
 ဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တသိဒ္ဓိ၊ အကျိုး၏ပြီးခြင်းကို၊ နကရောတိ၊
 မပြု၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပာတ္တိနာ၊ ဆင်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူ
 တကွ၊ ဧကရူပေ၊ တခုတည်းသောလှည်းဦး၌၊ ယုတ္တော၊ ကအပ်သော၊ ဂေါ
 ဂေသဝိယ၊ နွားကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ သဒ္ဓါ၊
 သဒ္ဓါသည်၊ ဥပကာရိကာ၊ ကျေးဇူးများ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံပြာဟတံ၊ ထို
 ပုဏ္ဏားကို၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရား၌၊ ပတိဋ္ဌာပေန္တန၊ တည်စေတော်မူခြင်း
 ဖြင့်၊ ပစ္ဆာပိ၊ ကသိသန္တာရကိုထောက်ပြီးမှနောက်၌လည်း၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ စင်
 စစ်ဟောအပ်သင့်သော၊ အယမတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသနာကုသလတာ
 ယစ၊ ဒေသနာတော်၌ လိမ္မာတော်မူလှသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
 ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝုဋ္ဌိ၊ မိန့်ရည်မိန့်ပေါက်သည်၊ ဗီဇဿ၊
 မျိုးစေ့၏၊ ဥပကာရိကာ၊ ကျေးဇူးများ၏၊ တဒနန္တရံယေဝ၊ ထိုမျိုးစေ့၏
 အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဝုတ္တမာနာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ သာ၊ ထိုမိန့်ရည်
 မိန့်ပေါက်သည်၊ သမတ္တာ၊ အကြောင်းမျိုးစေ့၏အကျိုးမိန့်ရည်စပ်ခြင်း
 ယှဉ်စေခြင်း၌စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မသမ္ပန္နသမတ္တ
 ဘာဝတော၊ အကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါဗီဇတရား၏ အကျိုး ဖြစ်သော
 တရားနှင့်စပ်ခြင်း ယှဉ်စေခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပစ္ဆာပိ၊
 နောက်၌လည်း၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ စင်စစ်ဟောအပ်သင့်သော၊ အယံအတ္ထောစ၊
 ဤအနက်ကို လည်းကောင်း၊ ဧဝံပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဤသာ
 ယောက္ကာဒိ၊ ထွန်သံ ဖွဲ့ကြိုးအစရှိသော၊ အညောစ၊ တပါးသော အနက်

ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုသဒ္ဓါဗီဇံစသောဒေသနာတော်၌၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ သမ္မာသ
ဒနလက္ခဏာ၊ ကြည်ညိုအပ်သော ဘုရားအစရှိသောအာရုံ၌ ကောင်းစွာ
ကြည်ညိုခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဩကပ္ပနလက္ခဏာ၊ ယုံ
ကြည်အပ်သောဝတ္ထု၌သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဗီဇန္တိ၊ ဗီဇ
ဟူသောဝုဒ်၌၊ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့သည်။ မူလဗီဇံ၊ အမြစ်မျိုးစေ့၊ ခန္ဓဗီဇံ၊ ပင်စည်
မျိုးစေ့၊ ပလုဗီဇံ၊ အသစ်မျိုးစေ့၊ အဂ္ဂဗီဇံ၊ အညွန့်မျိုးစေ့၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်
သော၊ ဗီဇဗီဇမေဝ၊ အစေ့မျိုးစေ့သာလျှင်ဖြစ်သောမျိုးစေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဉ္စဝိမံ၊ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ တံသဗ္ဗန္တိ၊ ထိုမူလစသည် အလုံးစုံသည်လည်း၊
ဝိရူဟနဋ္ဌေန၊ ပေါက်ရောက်ပွားပြန့်တတ်သော သဘောအနက်ကြောင့်၊
ဗီဇန္တိပသစ်ံ၊ ဗီဇဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ယထာ၊ ဥပမာကား၊ ဗြဟ္မဏသ၊ ဝုဗ္ဗော၊ ။ ကသိယာ၊
ထွန်ယက်ခြင်း၏၊ မူလဘူတံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့
သည်၊ ဇွေကိစ္စာနိ၊ နှစ်ပါးသောကိစ္စတို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်
၌၊ မူလေန၊ အမြစ်ဖြင့်၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အင်္ဂုရံ၊
အညောင့်ကို၊ ဥဋ္ဌပေတိ၊ ပေါက်စေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့၊ သဂဝတော၊ ဘုရား
သခင်၏၊ ကသိယာ၊ လယ်ယာထွန်ယက်ခြင်း၏၊ မူလဘူတာ၊ အကြောင်း
ရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ သီလမူလေန၊
သီလဟူသောအမြစ်ဖြင့်၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သမထ
ဝိပဿနင်္ဂုရံ၊ သမထဝိပဿနာဟူသောအညောင့်ကို၊ ဥဋ္ဌပေတိ၊ တက်စေ
၏၊ ယထာစ၊ ဥပမာတနည်းလည်း၊ တံ၊ ထိုစပါးမျိုးစေ့သည် မူလေန၊ အမြစ်
ဖြင့်၊ ပထဝီရသံ၊ ပထဝီရသကိုလည်းကောင်း၊ အာပေါရသံ၊ အာပေါရသ
ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ပစ္စည်းအဆင့်ဆင့်အားဖြင့်ယူ၍၊ နာဋ္ဌေန၊
အဆုံးဆစ်ဖြင့်၊ ခညပရိပါကဂဟဏာတ္ထံ၊ စပါး၏ရင့်ခြင်းကိုယူခြင်းအကျိုး
ငှါ၊ ဝနုတိ၊ ပွား၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အယံ၊ ဤသဒ္ဓါသည်၊ သီလမူလေန၊ သီလ
ဟူသောအမြစ်ဖြင့်၊ သမထဝိပဿနာရသံ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာဟူ
သောရသကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အရိယမဂ္ဂနာဋ္ဌေန၊ အရိယမဂ်ဟူသော
အဆုံးဆစ်ဖြင့်၊ အရိယဖလခညပရိပါကဂဟဏာတ္ထံ၊ အရိယဖိုလ်ဟူ
သောစပါး၏မှည့်ရင့်ပြီးစီးခြင်းအကျိုးသည်၊ ဝနုတိ၊ ပွား၏၊ ယထာစ၊ ပမာ
တကြောင်းလည်း၊ တံ၊ ထိုစပါးမျိုးစေ့သည်၊ သုဘူမိယံ၊ မြေကောင်း၌၊

၁၄၄ သင်္ဂါယနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်၍၊ မူလကိရပဏ္ဏနာဋ္ဌကဏ္ဍပဿဝေဟိ၊ အမြစ်အညွန့်
အရှက်အရိုးအဆစ်တို့၏ပွားတက်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဂုဗ္ဗိ၊ ပြည့်စုံသောအားဖြင့်
ပွားခြင်းသို့၊ ဝိဇ္ဇုဋ္ဌိ၊ အမြစ်သဏ္ဌာန်မြဲမြံသောအားဖြင့်ပေါက်ရောက်စည်
ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေဗုလ္လ၊ အရှက်အရိုးစသည်တို့ဖြင့်ပြန့်ခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်
၍၊ ခိရံ၊ နို့၊ ရည်ကို၊ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အနေကသာလိဖလတရိတံ၊ အတိုင်း
မတိသောသလေးသီးတို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ သာလိသိသံ၊ သလေးနှံကို၊ နိပ္ပာဒေ
တိ၊ ပြီးစေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤနှင့်ခြင်းရာတူစွာ၊ သော၊ ဤသဒ္ဓါသည်၊ ဝိတ္တသန္တာနေ၊
စိတ်သန္တာန်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိတွာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်တကွအစတွာဖြစ်သော သီလ
များဖြင့်တည်၍၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိဟိ၊ ဝိသုဒ္ဓိတို့ဖြင့်၊ ဂုဗ္ဗိ၊
အလွန်စင်ကြယ်သောသီလဝိတ္တဝိသုဒ္ဓိတို့ဖြင့်ပွားခြင်းသို့၊ ဝိဇ္ဇုဋ္ဌိ၊ ခိဋ္ဌိကင်္ခါ
ဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိတို့ဖြင့်ပေါက်ရောက်စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဥာ
ဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိခိရံ၊ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဟူသော ချိုမြိန်သောအရသာရှိ
သောနို့၊ ရည်ကို၊ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အနေကပဗ္ဗိသန္တိဒါဘိညာတရိတံ၊
တပါးမက များထွစွာသော ပဗ္ဗိသန္တိဒါအဘိညာဉ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော၊
အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောသလေးနှံကို၊ နိပ္ပာဒေတိ၊ ပြီးစေ၏၊
တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ သဒ္ဓါ၊ ဗိဇ္ဇန္တိ၊ သဒ္ဓါ၊ ဗိဇ္ဇဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ကသ္မာ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ အညေသု၊ သဒ္ဓါ တရားမှ တပါးကုန်
သော၊ ပညာသာယ၊ ငါးဆယ် အရေအတွက်ရှိသော၊ ကုသလ ဓမ္မေသု၊
ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ဧကထော၊ တကွနက်၊ ဥပ္ပစ္စမာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်
လျက်၊ သဒ္ဓါဝ၊ သဒ္ဓါကိုသာလျှင်၊ ဗိဇ္ဇန္တိ၊ ဗိဇ္ဇဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
သနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ဗိဇ္ဇကိစ္စကရဏထော၊ ဗိဇ္ဇကိစ္စ၏ငြီး
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓါဝ၊ သဒ္ဓါကိုသာလျှင်၊ ဗိဇ္ဇန္တိ၊ ဗိဇ္ဇဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊
ဟောတော်မူ အပ်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ တေသု၊ ထိုငါးဆယ်သောတရား
တို့တွင်၊ ဥာဏံယေဝ၊ ဥာဏံသည်သာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇာနနကိစ္စံ၊ ဝိဇ္ဇာနနကိစ္စကို၊
ကရောတိယထော၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ ဗိဇ္ဇကိစ္စံ၊
ဗိဇ္ဇကိစ္စကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ သာ၊ ထိုသဒ္ဓါသည်၊ သဗ္ဗကုသ
လာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော ကုသိုလ်တရားတို့၏၊ မူလဘူတာ၊ အကြောင်းရင်း
မူလဖြစ်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ သဒ္ဓါစာ
တောဥပသင်္ကမတိ ဥပသင်္ကမန္တောပယိရူပါသတိ(လ)ပညာယစနံပဋိ
ဝိဇ္ဇပဿတိတိ၊ သဒ္ဓါစာတော ဥပသင်္ကမတိ ဥပသင်္ကမန္တော ပယိရူပါ
သတိ(လ)ပညာယစနံ ပဋိဝိဇ္ဇပဿတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊

အကုသလဓမ္မစေတိ။ အကုသိုလ်တရားတို့ကို လည်းကောင်း။ ကာယဉ္ဇူ
ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း။ တပတိ။ ပူဇန်စေတတ်နှစ်သက်စေတတ်၏။ ဣတိ။
ထိုကြောင့်။ တပေါ။ တပမည်၏။ ဧတံ။ ဤတပဟူသော အမည်သည်။
ဣန္ဒြိယသံဝရဇီရိယရတင်ဒုက္ကရကာရိနံ။ ဣန္ဒြိယသံဝရဇီရိယရတင်ဒုက္ကရ
ကာရိဘူ၏။ အဓိဝစနံ။ အမည်တည်း။ ဣပေန။ ဤပါဠိအရာ၌ကား။ ဣန္ဒြိယ
သံဝရော။ ဣန္ဒြိယသံဝရကို။ အဓိပ္ပေတော။ လိုအပ်၏။ ဝုတ္တိတိ။ ဝုတ္တိဟူသည်
ကား။ ဝဿဝုတ္တိ။ မိန့်၏။ တက်ခြင်း။ ဝါတဝုတ္တိ။ လေ၏။ တက်ခြင်း။ ဣတိအာဒိ
အနေကပိဓာ။ ဤသို့စသည်များသော အပြားရှိ၏။ ဣဓ။ ဤအရာ၌။ ဝဿဝုတ္တိ
မိန့်၏။ တက်ခြင်းကို။ အဓိပ္ပေတော။ လိုအပ်၏။ ဗြာဟ္မဏဿ။ ပုဏ္ဏား၏။
ဝဿဝုတ္တိသမနုဂ္ဂဟိတံ။ မိန့်ရည်မိန့်ပေါက် ကပ်လျက်ရောက်သော။
ဗိဇ္ဇေ။ မျိုးစေသည်လည်းကောင်း။ ဗိဇ္ဇမူလဉ္ဇူ။ မျိုးစေ အကြောင်းရင်းမူလ
သည်လည်းကောင်း။ သဿဉ္ဇူ။ ကောက်သည်လည်းကောင်း။ ပိရုဟတိ။
ပေါက်ရောက်စိပင်၏။ နမိလ္လာယတိ။ မညှိုးနွမ်း။ နိဗ္ဗတ္တိ။ ပြီးစီးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆ
တိယထာ။ ရောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤနှင့်တူစွာ။ ဘဂဝတော။ ကုရားသခင်၏။
ဣန္ဒြိယသံဝရ သမနုဂ္ဂဟိတာ။ ဣန္ဒြိယသိလသံဝရ သည်ကောင်းစွာ ပြီး
မြောက်ထောက်ပုံ အပ်သော။ သဒ္ဓါဝ။ သဒ္ဓါတရားသည်လည်း။ သဒ္ဓါမူလာ
သဒ္ဓါဟူသော အကြောင်းရင်း မူလရှိကုန်သော တရားတို့သည် လည်း
ကောင်း။ သိလသဒ္ဓယောဓမ္မာစ။ သိလအစရှိသော တရားတို့သည်လည်း
ကောင်း။ ပိရုဟန္တိ။ ပေါက်ရောက်စိပင်ကုန်၏။ နမိလ္လာယန္တိ။ မညှိုးနွမ်း
ကုန်။ နိဗ္ဗတ္တိ။ ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။
တပေါဝုတ္တိတိ။ တပေါဝုတ္တိဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ပညာမေတိဇ္ဈေ။
ပညာမေဟူသောဤပုဒ်၌။ ဝုတ္တော။ ဟောတော်မူအပ်သော။ မေသဒ္ဓေါ။ မေ
သဒ္ဓါကို။ ပုရိမပဒေသုပိ။ ပုရိမပုဒ်တို့၌လည်း။ သဒ္ဓါမေဗိဇ္ဇံ တပေါမေဝုတ္တိတိ။
သဒ္ဓါမေဗိဇ္ဇံ တပေါမေဝုတ္တိဟူ၍။ ယောဇေတဗ္ဗော။ ယှဉ်စေအပ်၏။ တေန။
ထိုသဒ္ဓါဗိဇ္ဇံ တပေါဝုတ္တိဟူသောပုရိမပါဌ်ဖြင့်။ ကိံ။ အတယ် အနက်ကို။
ဒိပေတိ။ ပြသနည်း။ ဗြာဟ္မဏ။ ပုဏ္ဏား။ တယာ။ သင်သည်။ ဝပိတော။ မိုက်ပျိုး
ကြံဖြန့်အပ်သော။ ခေတ္တေ။ လပ်၌။ ဝုတ္တိ။ မိန့်ရည်အယဉ်သည်။ သစေ
အတ္ထိ။ အကယ်၍ရှိအံ့။ ဣဇ္ဈေတံ။ ဤသို့မိန့်ရည် အယဉ်ရှိခြင်းသည်။ တူ
သလံ။ ကောင်း၏။ နောစေအတ္ထိ။ အကယ်၍မိန့်ရည်အယဉ်မရှိသည်ဖြစ်
အံ့။ နဒိတလ္လာကာဒိတော။ မြစ်တံတက်သည်ကန်စသည်မှ။ အာနေတွာ။
ဆောင်၍။ ဥဒကံပိ။ ရေကိုလည်း။ တာဝဒါတဗ္ဗံ။ သွင်းအပ်ကောင်းသေး

၁၄၆ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

၁၄၆

သညံ၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ယော၊ ငါဘုရား
သညံ၊ ဟိရိဉ္စိသေ၊ ဟိရိဟူသောထွန်သန်ရှိသော၊ ပညာယုဂနင်္ဂလေ၊ ပညာ
ဟူသော ထမ်းပိုးထွန်တုံး၌၊ မနောယောက္ခေန၊ မနဟူသော ဖွဲ့ကြိုးဖြင့်၊
ကောဗန္ဓု၊ တစပ်ထည်းဖွဲ့ချည်သည်တို့ကို၊ ကတေ၊ ပြုပြီးသော်၊ ဝိရိယ
ပလိဗန္ဓေ၊ ဝိရိယဟူသော နွားကြီးလေးခုတို့ကို၊ ယောဇေတွာ၊ က၍၊ သတိပါ
စနေန၊ သတိတည်းဟူသော နှင်တံဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ထိုး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ဝိတ္တသန္တာနနေတ္တမ္ပိ၊ စိတ်အစဉ်ဟု ဆိုအပ်သော လယ်မြေ၌၊ သဒ္ဓ ဗီဇေ၊
သဒ္ဓါဟူသောမျိုးစေ့ကို၊ ဝပိတေ၊ ကြံဖြန့်သည်ရှိသော်၊ ငဠိယာ၊ ခိုဗန်းရည်
အယဉ်၏၊ အဘာဝေါနာမ၊ မဖြစ်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပနသစ္စံ၊ မှန်၏၊
မေ၊ ငါအား၊ နိစ္စကာလံ၊ အခါမလပ်၊ အယံ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ဤဣန္ဒြိယသံ
ဝရတရားသည်၊ တပေါဇဠိ၊ ခိုဗန်းရည်အယဉ်သဖွယ်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိ
အပ်၏၊ ပညာတိ၊ ပညာဟူသည်ကား၊ ကာမာဝစရေဒိတောဒတော၊ ကာမာဝစ
ရအစရှိသည်အပြားအားဖြင့်၊ အနေကဝိဇာ၊ များသောအပြားရှိ၏၊ ဣပန၊
ဤပါဠိအရာ၌ကား၊ သဟာဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွ၊ မဂ္ဂပညာ၊ မဂ်
ပညာကို၊ အမိပ္ပတာ၊ လိုအပ်၏၊ ယုဂနင်္ဂလန္တိ၊ ယုဂနင်္ဂလံဟူသည်ကား၊
ယုဂဉ္စ၊ ထမ်းပိုးလည်း၊ နင်္ဂလဉ္စ၊ ထွန်တုံးလည်း၊ ယုဂနင်္ဂလံ၊ ထမ်းပိုးထွန်တုံး
ဟိ၊ ထင်စွဲပြုပြီးအံ့၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဗုဒ္ဓဘွား၏၊ ယုဂနင်္ဂလံယထာ၊ ထမ်းပိုးထွန်
တုံးနှစ်ခုကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒုဝိဇာ၊ နှစ်ပါး
အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊
ထိုစကား၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ယုဂံ၊ ထမ်းပိုးသည်၊ ဤသာ
ယ၊ ထွန်သန်၏၊ ဥပနိဿယံ၊ မှီရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရုရတောစ၊ အပြီးမှ
လည်း၊ ဤသာဗန္ဓု၊ ထွန်သန်ဖြင့် ဖွဲ့အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောတ္တာနံ၊
ဖွဲ့ကြိုးတို့၏၊ နိဿယံ၊ မှီရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗလိဗဒ္ဓါနံ၊ နွားကြီးတို့
၏၊ ကေတောဂမနံ၊ တကွနက်သွားခြင်းကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဗလိဗဒ္ဓါနံ
နွားကြီးတို့၏၊ ကေတောဂမနံ၊ ခရီးလမ်းသို့မသက်ကွဲနက်နံပါးယိမ်းပြင်
အားဖြင့်သွားခြင်းကို၊ ဝါရေတိ၊ မြစ်တား၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အခြင်းအရာဖြင့်၊
ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဟိရိပမုခါနိ၊ ဟိရိလျှင်အမှူးအကြီးရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
တရားတို့၏၊ ဥပနိဿယံ၊ မှီရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရား
အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ပညတ္တရာသဗ္ဗေကုသလာ ဓမ္မာတိစ၊
ပညတ္တရာသဗ္ဗေ ကုသလာဓမ္မာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပညာဟိသေဋ္ဌာကု
သလာဝဒန္တိ၊ နက္ခတ္တရာဇာရိဝတာရကာနန္တိ စ၊ ပညာဟိသေဋ္ဌာကုသလာ

၇-ဗြဟ္မသံယုတ်-၂-ဥပါသကဝဂ်၊

၁၄၇

ဝဒန္တိ နက္ခတ္တရာဇာရိဝတာရကာနံ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာဟာ၊ ဟော
 တောဝိမူ၏၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ကုသလာနံ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
 တရားတို့၏၊ ဗုဒ္ဓဂ်မတ္ထေန၊ ရှေ့သွားဖြစ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ဗုရ
 တောစ၊ ရှေ့သွားမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဟ၊ အဋ္ဌကထာ
 ဆရာတို့အသို့ဆိုကုန်သနည်း၊ သီလံသီရိစာဝိသတဉ္စ ဓမ္မာအနွာယိကာ
 ပညဝတောဘဝန္တိတိ၊ သီလံသီရိစာဝိသတဉ္စ ဓမ္မာအနွာယိကာ ပညဝ
 တောဘဝန္တိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏၊ သီလံ၊ သီလသည်လည်းကောင်း၊
 သီရိစာဝိ၊ တုန်းကြက်သရေသည် လည်းကောင်း၊ သတံစဓမ္မာ၊ သဒ္ဓါစ
 သောသုတေတိကောင်းတရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣမဓမ္မာ၊ ဤတရား
 တို့သည်၊ ပညဝတော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနွာယိကာ၊ အစဉ်
 လိုက်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဟိရိဝိပ္ပယောဂေန၊
 ဟိရိနှင့်မယှဉ်မစပ်ကင်းလွတ်ခြင်းဖြင့်၊ အနုပုတ္တိတော၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊
 ဤသာဗန္ဓာ၊ မဖြစ်ခြင်းဟိရိဟုဆိုအပ်သောထွန်သန်ဖြင့် ဖွဲ့အပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ မနောသင်္ခါတဿ၊ မနောဟုဆိုအပ်သော၊ သမာဓိယောဂတ္ထဿ၊
 သမာဓိဟူသော ဖွဲ့ကြိုး၏၊ နိဿယပစ္စယတော၊ မှီရာအကြောင်းအား
 ဖြင့်၊ ယောက္ခာဒိနံ၊ သမာဓိစသော ဖွဲ့ကြိုးစသည်တို့၏၊ နိဿယာ၊ မှီရာ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထာရန္နာတိဝိနဘာဝပဋိသေခနတော၊ အလွန်
 အားသစ်လွန်းသည် အလွန်လျော့ညံ့လွန်းသည်အဖြစ်ကို တားမြစ်သော
 အားဖြင့်၊ ဝိရိယဗလိဗန္ဓါနံ၊ ဝိရိယတည်းဟူသောနွားကြီးတို့၏၊ ဧကတော
 ဂမနံ၊ တကွနက်သွားခြင်းကို၊ ခေတုတိ၊ ဆောင်၏၊ ဝိရိယဗလိဗန္ဓါနံ၊ ဝန်ကို
 ရှက်ဆောင်တတ်သောဝိရိယဟူသောနွားကြီးတို့၏၊ ဧကတောဂမနံ၊ မဏ္ဍိ
 မပဋိပဒါဝိပဿနာခရီးလမ်းသို့ မကျဝီရိအတ္ထာရန္နဟူသော ငဲ့စောင်းနံပါး
 ယိမ်းမည်အားဖြင့်သွားခြင်းကို၊ ဝါရေတိ၊ တားမြစ်၏၊ ယထာစ၊ အကြင်
 အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ဖာလယုတ္တံ၊ ထွန်သွားဖျင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ နင်္ဂလံ၊
 ထွန်တုံးသည်၊ ကသနကာလေ၊ ထွန်ယက်သောအခါ၌၊ ပထဝိဗဟံ၊ တခဲနက်
 သောမြေကို၊ ဘိန္ဒုတိ၊ ခွဲ၏၊ မူလသန္တာနကာနံ၊ ပင့်ကူချည်ခြင်း ကူးသန်း
 ရှက်ရစ်သောအမြစ်တို့ကို၊ ပဒါလေတိ၊ ပေါက်ခွဲဖျက်ဆီးလေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ သတိယုတ္တာ၊ သတိနှင့်ယှဉ်သော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊
 ဝိပဿနာကာလေ၊ ဝိပဿနာရှုသောအခါ၌၊ ဓမ္မာနံ၊ ဓမ္မာစသောတရားတို့
 ၏၊ သန္တာတိသမူဟာကိစ္စာရမ္မဏာဗဟံ၊ သန္တာတိသမူဟာကိစ္စအာရုံဟူသော
 တခဲနက်ကို၊ ဘိန္ဒုတိ၊ ချိုးဖျက်၏၊ သဗ္ဗကိလေသမူလသန္တာနကာနံ၊ အလုံး

၆၄၀ သင်္ဂါယသဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

စုံသော ကိလေသာတို့၏ မူလသန္တာန်ကဟူသော အနုသယတို့ကို၊ ပါဒါလေတိ၊ ပေါက်ခွဲ၏၊ သာစ၊ ထိုပေါက်ခွဲဖျက်ဆီးသည် ပညာဟူသည်လည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်လောကုတ္တရာဝ၊ လောကုတ္တရာပညာသည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာမေ ယုဂနက်လန္တိ၊ ပညာမေ ယုဂနက်လံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ယာဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊ ပါပကေဟိ၊ မကောင်းမှုဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ကာယဒုစရိုက်စသောတရားတို့မှ၊ ဟိရိယတိ၊ ရှက်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုသဘောတရားသည်၊ ဟိရိ၊ ဟိရိမည်၏၊ တဂ္ဂဟဏေန၊ ထိုဟိရိသဒ္ဓါဖြင့်၊ တာယ၊ ထိုဟိရိနှင့်၊ အဝိပ္ပယုတ္တံ၊ မကွေမကွာယှဉ်သော၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပကိုလည်း၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဤသာတိ၊ ဤသာဟူသည်ကား၊ ယုဂနက်လသန္တာရိကာ၊ ထမ်းပိုး ထွန်တုံးတို့ကို မြီမြီစွာ ခိုင်ခံ့စေတတ်သော၊ ရုက္ခလဠာ၊ သစ်သားထွတ်တံတည်း၊ ဟိ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ပြာဟဏဿ၊ ဝုဏ္ဏား၏၊ ဤသာ၊ ထွန်သန်သည်၊ ယုဂနက်လံ၊ ထမ်းပိုးထွန်တုံးကို၊ ဓာရေတိ၊ ယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤနှင့်တူစွာ၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏၊ ဟိရိ၊ ဟိရိသည်၊ လောကီယလောကုတ္တရ၊ ပညာသင်္ခါတံ၊ လောကီလောကုတ္တရာပညာဟုဆိုအပ်သော၊ ယုဂနက်လံ၊ ထမ်းပိုးထွန်တုံးကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိရိ၊ ဟိရိသည်၊ အဘာဝေ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ဤသာပဋိဗဒ္ဓယုဂနက်လံ၊ ထွန်သန်ဖြင့် ဖွဲ့သောထမ်းပိုးထွန်တုံးသည်၊ အစလံ၊ မလျှပ်မရှား၊ အသိထိလံ၊ မလျော့မပြေ၊ ကိစ္စကရံ၊ ထွန်ယက်ခြင်းကိစ္စ၏ ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဟိရိပဋိဗဒ္ဓါစ၊ ဟိရိဖြင့် ဖွဲ့အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ အစလာ၊ မလျှပ်မရှား၊ အသိထိလာ၊ မလျော့မညည်း၊ ကိစ္စကာရိ၊ ကိစ္စကုပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟိရိကေန၊ ရှက်ခြင်းမရှိသောသူသည်၊ အဗ္ဗောက်ဏ္ဏာ၊ ရှေးပြွမ်းဆက်ဆံခြင်းမရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဟိရိဤသာတိ၊ ဟိရိဤသာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယောသဘာဝေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊ ရုနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သောသဘာဝေါ၊ ထိုသဘောတရားသည်၊ မနော၊ မနမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤမနဟူသောအမည်သည်၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဣပေန၊ ဤပါဠိ၌ကား၊ မနောသိသေန၊ မနကိုအဦး

၇-မြို့ဟွသံယုတ်-၂-ဥပါသကဝဂ်။

၁၄၉

မူသဖြင့်၊ တံသမ္ပယုတ္တော၊ ထိုမနနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိ
 ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ လိုအပ်၏၊ ယောတ္တန္တိ၊ ယောတ္တံဟူသည့်ကား၊ ရေစွ၊ ဗန္ဓနံ၊
 ဖွဲ့ကြိုးတည်း၊ တံ၊ ထို ဖွဲ့ကြိုးသည်၊ ဤသာယာ၊ ထွန်သန်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ
 ယုဂဿ၊ ထင်းပိုးကို၊ ဗန္ဓနံ၊ ဖွဲ့ခြင်း၊ ယုဂေန၊ ထင်းပိုးနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဗလိ
 ဗဒ္ဓါနံ၊ နွားကြီးတို့၏၊ ဗန္ဓနံ၊ ဖွဲ့ခြင်း၊ သာရထိနာ၊ လယ်ထွန်ယောကျာ်းနှင့်၊
 သဟ၊ တကွ၊ ဗလိဗဒ္ဓါနံ၊ နွားကြီးတို့ကို၊ ကောဗန္ဓနံ၊ တစပ်ထည်းဖွဲ့သည်
 ကိုပြုခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုစကား၌၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ယောတ္တံ၊ ဖွဲ့ကြိုးသည်၊ ဤသာယာ
 ဂဗလိဗဒ္ဓေ၊ ထွန်သန်ထင်းပိုးနွားကြီးတို့ကို၊ ကောဗန္ဓေကတွာ၊ တစုတည်း
 ဖွဲ့ခြင်းကိုပြု၍၊ သကကိစ္စေ၊ မိမိ၏ထွန်ယက်ခြင်းကိစ္စတို့ကို၊ ပဋိပါဒေတိ
 ယထာ၊ ပြီးစေသကဲ့သို့တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏၊
 သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဟိရိ
 ပညာဝိရိယဓမ္မေ၊ ထိုဟိရိပညာဝိရိယတရားတို့ကို၊ ကေါရေဗ္ဗဏေ၊ တခုတည်း
 သောအာရုံ၌၊ အဝိက္ခေပသဘာဝေန၊ မိမိပြန်လွင့်ခြင်းသဘောမရှိသော
 အားဖြင့်၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ သကကိစ္စေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောဟိရိအစရှိသည်တို့
 သည်ပြုအပ်သောကိစ္စတို့ကို၊ ပဋိပါဒေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 မနောယောတ္တန္တိ၊ မနောယောတ္တံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယာဓမ္မ
 ဇာတိ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ စိရကတာဗီမတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော
 ကာလ၌ဆိုအပ်ပြုအပ်သည်အစရှိသောအနက်ကို၊ သရတိ၊ အောက်နေ
 တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ သတိ၊
 သတိမည်၏၊ ယောသမ္ဘာရော၊ အကြင်အဆောက်အဦသည်၊ ဗာလေတိ၊
 ပေါက်ခွဲတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သောသမ္ဘာရော၊ ထိုအဆောက်အဦ
 သည်၊ ဗာလော၊ ဗာလမည်၏၊ ဧတေန၊ ဤနှင်တံဖြင့်၊ ပါဇေန္တိ၊ နှင်တတ်ကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှင်ကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ ပါဇနံ၊ ပါဇနမည်၏၊
 တံ၊ ထိုပါဇနကို၊ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌၊ ပါဇနန္တိ၊ ပါဇနံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤပါဇနဟူသော အမည်သည်၊ ပတောဒဿ၊ နှင်တံ၏၊
 နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဗာလောစ၊ ထွန်သွားဖရင်းလည်း၊ ပါဇနန္တိ၊ နှင်တံ
 လည်း၊ ဗာလပါဇနံ၊ ထွန်သွား ဖရင်း နှင်တံ၊ ဟိ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ဗြာဟ္မဏဿ
 ပုဏ္ဏား၏၊ ဗာလပါဇနံ၊ ထွန်သွား ဖရင်း နှင်တံသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သ
 ကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏၊ ဝိပဿနာယုတ္တာစ၊
 ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂယုတ္တာစ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သည်

၁၅၀ သင်္ဂြိုဟ်ဝိသုဒ္ဓိသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿိ-ရတိယတွဲ၊

လည်းဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထို
စကား၌၊ ဗာလော၊ ထွန်သွား၊ ဗရင်းသည်၊ နတ်လံ၊ ထွန်တုံးကို၊ အနုရက္ခတိ၊
စောင့်၏။ အဿ၊ ထိုထွန်တုံး၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့မှလည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။
ဧဝံ၊ ဤနှင့်တူစွာ၊ သတိ၊ ဝိပဿနာမဂ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော သတိသည်၊
ကုသသကုသလာနံ၊ ကုသိုက် အကုသိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရား
တို့၏၊ ဂတိ၊ ယော၊ ဖြစ်ခြင်းတို့ကို၊ သမန္တသမာနာ၊ ရှာကုန်လျက်၊ အာရမ္ဘ
ဏောဝါ၊ အာရုံတို့ကိုလည်း၊ ဥပဋ္ဌာပယမာနာ၊ ထင်စေကုန်လျက်၊ ပညာ နတ်
လံ၊ ပညာတည်းဟူသော ထွန်တုံးကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ တေနော၊ ထို
ကြောင့်သာလျှင်၊ သော၊ ဤသတိကို၊ သတာရက္ခနစေတသာဝိဟရတီတိ
အာဒိသုပယ၊ သတာရက္ခနစေတသာဝိဟရတီဤသို့အစရှိသောအရာတို့
၌ကဲ့သို့၊ အာရက္ခာတိ၊ အာရက္ခဟူ၍၊ ဂတ္တာ၊ အဋ္ဌကထာဆရာဆိုအပ်၏။ အ
ပမုဿနဝသေနစ၊ မမေ့ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ အဿ၊ ထိုပညာရှိဟူ
သောထွန်တုံး၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သတိ
ပရိပိတေ၊ သတိသည် ထင်စေအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ ပညာ၊ ပညာ
သည်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိတတ်၏။ ပမုဋ္ဌေ၊ မေ့လျော့ခြင်း၌၊
နေပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိတတ်၊ ယထာစ၊ အကြင်အမြင်အရာ
ဖြင့်လည်း၊ ပါစနံ၊ နှင်တံသည်၊ ဗလိဗဒ္ဓါနံ၊ နွားကြီးတို့အား၊ ဝိဇ္ဈနာပံ၊
ထိုးအံ့သည် ဘောချုပ်ကို၊ ဒဿန္တိ၊ ပြုလျက်၊ သံသီဒိတုံ၊ ဆုတ်နှစ်
ခြင်းငှါ၊ နုဗ္ဗေတိ၊ မပေး၊ ဥပ္ပထဂမနံ၊ ခရီးမဟုတ်သည်သို့သွားခြင်းကို၊ ဝါရေ
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းအရာဖြင့်၊ သတိ၊ နှင်တံဟူသောသတိသည်၊ ဝီရိယ
ဗလိဗဒ္ဓါနံ၊ ဝီရိယတည်းဟူသောနွားကြီးတို့အား၊ အပါယဘယံ၊ အပါယ်
ဘေးကို၊ ဒဿန္တိ၊ ပြုလျက်၊ ကောသဇ္ဇသံသီဒနံ၊ ကောသဇ္ဇဟု ဆိုအပ်
သောဆုတ်နှစ်ခြင်းကို၊ နုဗ္ဗေတိ၊ မပေး၊ ကာမဂုဏသင်္ခါတော၊ ကာမဂုဏ်
ဟုဆိုအပ်သော၊ အဂေါစရေ၊ မကျက်စားအပ်သော အရာ၌၊ စာရံ၊ ကျင်
လည်ခြင်းကို၊ နိဝါရေတွာ၊ မြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ နိယောဇေန္တိ၊
ယှဉ်စေလျက်၊ ဥပ္ပထဂမနံ၊ ခရီးလမ်းမဟုတ်သည်သို့သွားခြင်းကို၊ ဝါရေ
တိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သတိမေဃာလပါစနန္တိ၊ သတိမေဃာလပါစနံ
ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကာယဂုတ္တောတိ၊ ကာယဂုတ္တောဟူသည်
ကား၊ တိဝိဇေနံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ကာယသုစရိတေန၊ ကာယသုစရိက်
ဖြင့်၊ ဂုတ္တော၊ စောင့်အပ်၏။ ဝစီဂုတ္တောတိ၊ ဝစီဂုတ္တောဟူသည်ကား၊ စတုမ္ပ
နေ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီသုစရိက်ဖြင့်၊ ဂုတ္တော၊

စောင့်အပ်၏။ ဧတ္တာဝတာ။ ဤမျှသောကာယဂုဏ္ဏော ဝစီဂုဏ္ဏောဟူသော
 စကားဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို၊ ဂုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ အာဟာရေဥဒရေယတောတိ၊ အာဟာရေဥဒရေယ
 တောဟူသောဝုဒ်၌၊ အာဟာရမုခေနံ၊ သုံးဆောင်အပ်သော အာဟာရကို
 အဦးပြုသဖြင့်၊ သဗ္ဗပစ္စယာနံ၊ အလုံးစုံသော ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို၊ ဂဟိ
 တတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စတုဗ္ဗိဓေါ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်း၌၊ ယတောသံယတော၊ ကောင်းစွာစောင့်
 ရှောက်အပ်သောသံယမရှိ၏။ နိရုပတ္တိလေသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်
 ရှာဖွေသည်အဖြစ်ဟူသောညစ်ညူးခြင်းဥပတ္တိလေသမရှိ၊ ဣတိအတ္ထော၊
 ဤကားအနက်၊ ဣမိနာ၊ အာဟာရေဥဒရေယတောဟူသော ဤစကားဖြင့်၊
 အဇဇိဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ အာဇိဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ဥဒရေယတောတိ၊ ဥဒရေယတော ဟူသည်ကား၊ ဥဒရေ၊ ဝမ်း၌၊
 ယတောသံယတော၊ ကောင်းစွာစောင့်အပ်၏။ မိတဘောဇီ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်
 သောသုံးဆောင်ခြင်းရှိ၏။ အာဟာရေ၊ ဘောဇဉ်အာဟာရ၌၊ မတ္တညူ၊ အ
 တိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမိနာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဘောဇနေမတ္တညူတာမုခေနံ၊
 ပရိဘုဉ္ဇနတ္ထဖြစ်သောဘောဇနသဒ္ဓါအဦးရှိသော သဒ္ဓါဖြင့်၊ ပစ္စယပဋိသေ
 ဝနသီလံ၊ ပစ္စယသဒ္ဓိသီတသီလကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တေန၊ ထို
 ကာယဂုတ္တစသောပါဠိစကားဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြသ
 နည်း၊ ပြာဟ္မဏ၊ ဂုဏ္ဏာ၊ ယထာ၊ ဥပမာကားတွဲသင်သည်၊ မိဇံ၊ မျိုးစေ့ကို
 ဝပိတွာ၊ ကြံဖြန့်၍၊ သဿပရိပါလနတ္ထံ၊ ကေဝံကိုစောင့်ခြင်းငှါ၊ က၊ အဓိက
 ဝတိံဝါ၊ ဆူးခက်စောင်းရမ်းကို လည်းကောင်း၊ ရုက္ခဝတိံဝါ၊ အသား
 စောင်းရမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါကာရပရိက္ခေပံဝါ၊ တံတိုင်း ခြံပွတ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ကရောသိ၊ ပြု၏၊ တေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏
 သဿံ၊ ကေဝံကို၊ ဂေါမဟိံသမိဂဂဏာ၊ နွားကွဲ ၂ သမင်အပေါင်းတို့သည်
 ပဝေသံ၊ ဝင်ခြင်းကို၊ အသဘန္တာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေါမဟိံသမိဂ
 ဂဏာ၊ နွား ကွဲ သမင် အပေါင်းတို့သည်၊ နဝိလုမ္ဗန္တိယထာ၊ မလုယက်
 မပျက်ဆီးကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤနှင့်တူစွာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံသဒ္ဓါမိဇံ၊
 ထိုသဒ္ဓါဟူသောမျိုးစေ့ကို၊ ဝပိတွာ၊ ကြံဖြန့်၍၊ နာနပ္ပကာရကုသလဿ၊
 အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ကုသိုလ်ကို၊ ပရိပါလနတ္ထံ၊ စောင့်ရှောက်
 ခြင်းငှါ၊ ကာယ ဝစီ အာဟာရ ဂုတ္တိမယံ၊ ကာယဂုတ္တိ ဝစီဂုတ္တိ အာဟာရ

၁၅၂ သဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာသိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ဂုတ္တိဖြင့်ပြီးသော။ တိဝိဇ္ဇာသုံးပါးအပြားရှိသော၊ ပရိက္ခေပံ၊ စောင်းရင်းကို၊
 ကရောမိ၊ ပြု၏။ တေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ရာဂါဒိအကုသလဓမ္မဂေါမ
 ဟိ သမိဂဂဏာ၊ ရာဂစသော အကုသိုလ် တရားဟု ဆိုအပ်သော နွား
 ကွဲ သမင် အပေါင်းတို့သည်။ ပဝေသံ၊ ဝင်ခြင်းကို။ အလဘန္တော၊ မရကုန်
 သည်ဖြစ်၍။ ရာဂါဒိအကုသလဓမ္မ ဂေါမဟိ သမိဂဂဏာ၊ ရာဂစသော
 အကုသိုလ် တရားဟု ဆိုအပ်သော နွား ကွဲ သမင် အပေါင်းတို့သည်။
 မေ၊ ငါ၏။ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော၊ ကုသလသသံ၊
 ကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သော ကောက်ကို။ နဝိယုတ္တန္တိ၊ မလှယက်မဖျက်ဆီး
 ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြု၏။ သစ္စံကရောမိနိဒ္ဒါနန္တိ ဧတ္ထံ၊ သစ္စံ
 ကရောမိနိဒ္ဒါနံ ဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ခွိဟာကာရေဟိ၊ အခိဋ္ဌစသည်တို့ကို အခိဋ္ဌ
 စသည် ခိဋ္ဌစသည်တို့ကို ခိဋ္ဌစသည်အားဖြင့်နှစ်ပါးအပြားတို့ဖြင့်၊ အဝိသံ
 ဝါဒံ၊ မချွတ်ယွင်းစေတတ်သောဝစီဝိညတ်သည်။ သစ္စံ၊ သစ္စာမည်၏။ နိဒ္ဒါ
 နန္တိ၊ နိဒ္ဒါနံ ဟူသည်ကား၊ ဆေဒနံ၊ ဖြတ်ခြင်း၊ လုနနံ၊ ရိတ်ခြင်း၊ ဥပ္ပာဓုနံ၊ နှုတ်
 ခြင်း။ စ၊ ဆက်ပြီးအံ့။ ကခုဏာစနံ၊ ကရိုဏ်း ဝိဘတ်ရှိသည်ကို၎င်း။ ဥပ
 သောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထံ၊ ဤသစ္စံကရောမိ နိဒ္ဒါနံ ဟူသောပုဒ်၌၊ သစ္စေန၊ ဝစီ
 သစ္စာဖြင့်၊ နိဒ္ဒါနံ၊ ဖြတ်ခြင်း၊ ရိတ်ခြင်း နှုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကရောတိ
 ပြု၏။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကိံ၊ အ
 တပ်သို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဗာဟိရံ၊ ဗာဟိရဖြစ်သော၊ ကသိံ၊ လယ်
 ထွန်မှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဿဒ္ဓသကာနံ၊ ကောက်ကိုဖျက်ဆီးတတ်ကုန်
 သော၊ ကိဏာနံ၊ ပေါင်းမြက်တို့ကို။ ဟတ္ထေနဝါ၊ လက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊
 အသိတေနဝါ၊ တစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒါနံ၊ ဖြတ်ခြင်း၊ ရိတ်ခြင်း နှုတ်
 ခြင်းကို။ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း
 အဇ္ဈတ္တိကံ၊ အဇ္ဈတ္တိက ဖြစ်သော၊ ကသိံ၊ လယ်ယာ ထွန်ယက်ခြင်းကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကုသလသဿဒ္ဓသကာနံ၊ ကုသိုလ် ကောက်ပင်ကို ဖျက်ဆီး
 တတ်ကုန်သော၊ ဝိသံဝါဒနတိဏာနံ၊ ဝိသံဝါဒနဟု ဆိုအပ်သော ပေါင်း
 မြက်တို့ကို၊ သစ္စေန၊ ဝစီသစ္စာဖြင့်၊ နိဒ္ဒါနံ၊ ဖြတ်ခြင်း၊ ရိတ်ခြင်း နှုတ်ခြင်းကို၊
 ကရောမိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတ္ထံ၊ ဤသစ္စံကရောမိနိဒ္ဒါနံ ဟူသောပုဒ်၌၊ ယထာ
 ဘူတဉာဏံ၊ ယထာဘူတဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သောနာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို

သစ္စန္တိ၊ သစ္စံဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တေန၊ ထိုသို့ယထာဘူတဉာဏ်
 ဟုဆိုအပ်သောသစ္စာဖြင့်၊ အတ္တသညာဒီနံ၊ ငါ၏ကိုယ်ဟုမှတ်ခြင်းအတ္တ
 သညာအစရှိကုန်သော၊ တိဏာနံ၊ ပေါင်းမြက်တို့ကို၊ နိဒ္ဒါနံ၊ ဖြတ်ခြင်းရိတ်
 ခြင်းနှုတ်ခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြု
 တော်မူ၏၊ အထဿေပုဗ္ဗနယော၊ ဘာဝသတ်၏အစွမ်းဖြင့်ပြုအပ်သောဤ
 ရှေးနည်းသည်၊ ယုတ္တော၊ သင့်ထူးပြီးအပရောနယော၊ ကတ္တ၊ သတ်၏အစွမ်း
 ဖြင့်ပြုအပ်သောနောက်နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ နိဒ္ဒါနန္တိ၊
 နိဒ္ဒါနံဟူသည်ကား၊ ဆေဒကံ၊ ဖြတ်တတ်သည်၊ လာဝကံ၊ ရိတ်တတ်သည်၊
 ဥပ္ပာဇူကံ၊ နှုတ်တတ်သည်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒါသံဝါ၊ ကျွန်ုပ်တို့လည်းကောင်း၊ ကမ္မကရံဝါ၊
 အမှုလုပ်သောသူတို့လည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒါနံ၊ ဖြတ်တတ် ရိတ်တတ် နှုတ်တတ်
 သောသူကို၊ ကရောသိ၊ ပြု၏၊ တိဏာနိ၊ ပေါင်းမြက်တို့ကို၊ နိဒ္ဓေဟိ၊ ဖြတ်ကြ
 ရိတ်ကြနှုတ်ကြလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏာနံ၊ ပေါင်းမြက်တို့ကို၊ ဆေဒကံ၊
 ဖြတ်တတ်သောသူတို့လည်းကောင်း၊ လာဝကံ၊ ရိတ်တတ်သောသူတို့လည်း
 ကောင်း၊ ဥပ္ပာဇူကံ၊ နှုတ်တတ်သောသူတို့လည်းကောင်း၊ ကရောသိ၊ ပြု၏၊
 ဇေ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သစ္စံ၊ အဝိသံဝါဒနယထာဘူတဉာဏ်
 ဟူသောသစ္စာကို၊ ကရောမိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿေတိ၊
 ပြုတော်မူ၏၊ အထဝါ၊ သစ္စာ၏ အဝိသံဝါဒန ဉာဏဝိကပ်ကို လည်၍တ
 နည်းဆိုဦးအံ့၊ သစ္စန္တိ၊ သစ္စံဟူသောဝုဒ်၌၊ ဗိဗ္ဗိသစ္စံ၊ ဤအမြင်သာမှန်၏အမြင်
 တပါးကား အမှား အချည်းနှီးသာဟု ယူအပ်သော ဗိဗ္ဗိသစ္စာကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဗိဗ္ဗိသစ္စာကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဒ္ဒါနံ၊ ဖြတ်ခြင်းရိတ်
 ခြင်းနှုတ်ခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပြု၏၊ ခဗ္ဗိတဗ္ဗံ၊ ဖြတ်အပ်သည်အဖြစ်ကို၊ လုနိ
 တဗ္ဗံ၊ ရိတ်အပ်သည်အဖြစ်ကို၊ ဥပ္ပာဇေတဗ္ဗံ၊ နှုတ်အပ်သည်အဖြစ်ကို၊ က
 ရောမိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဣမေသုဒ္ဓိသုဝိကပ္ပေသု၊ ဘာဝကတ္တ၊ အားဖြင့်နှစ်ပါးသောဝိကပ်တို့၌၊
 ဥပယောဂေနေဝ၊ နိဒ္ဒါနံဟု ဥပယောဂ ဝိတတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်သည်၊ ယုတ္တေတိ၊ သင့်၏။ ။

သောရုတ္တံမေပမောစနန္တိ၊ သောရုတ္တံမေပမောစနံဟူသော၊ ဧတ္ထပဒေ၊ ဖြေပုဒ်
 ၌၊ ကာယိကောအဝိတိက္ကမောဝါစသိကောအဝိတိက္ကမောတိ၊ ကာယိကော
 အဝိတိက္ကမောဝါစသိကောအဝိတိက္ကမောအစရှိသည်ဖြင့်၊ ယန္တံ၊ သီလမေ
 ဝ၊ အကြင်သီလကိုသာလျှင်၊ သောရုတ္တန္တိ၊ သောရုတ္တံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊

၁၅၄ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တံ၊ ထိုသီလဟုဆိုအပ်သောသောရတ္တကို၊ နအဓိပ္ပေတံ၊ မလိုအပ်၊ ဟိ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသီလဟုဆိုအပ်သော သောရတ္တကို၊ ကာယဂုဏတ္တာတိ၊ ကာ
 ယဂုဏတ္တာစသောပါဠိ၌၊ ဂုတ္တမေဝ၊ ဟောတော်မူပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊
 ပန၊ စင်စစ်ကား၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ လိုအပ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ သုန္ဒရေ၊ ကောင်းသော၊ နိဗ္ဗာနေ၊
 နိဗ္ဗာန်၌၊ ရတတ္တာ၊ ဓမ္မ၊ လျော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောရတ္တံ၊ သောရတ္တ
 မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောရတ္တန္တိ၊ သောရတ္တဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပမောစ
 နန္တိ၊ ပမောစနံဟူသည်ကား၊ ယောဂဝိသုတ္တန္တံ၊ အမှု၌ယှဉ်စေခြင်းကိုလွတ်
 ခြင်း၊ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပြာဟ္မဏ၊ ဂုဏ္ဏာ၊ တဝ၊ သင့်အား၊ ပမောစနံ၊ အမှု၌ယှဉ်စေခြင်းမှလွတ်
 ခြင်းသည်၊ ပုနပိ၊ နောက်ပြီးတဖန်လည်း၊ သာယနေဝါ၊ ညချမ်းအခါ၌
 လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဒိဝသေဝါ၊ နက်ဖြန်နေ့၌လည်းကောင်း၊ အနာဂတေ
 သံဝန္တရေဝါ၊ နောင်နှစ်ခါ၌လည်းကောင်း၊ ယောဇေတဗ္ဗတော၊ ယှဉ်စေ
 အပ်အားထုတ် အပ်သေးသောကြောင့်၊ အပ္ပမောစနမေဝ၊ စင်စစ်လွတ်
 သည်မမည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 မမ၊ ငါ့အား၊ အပမောစနံ၊ မလွတ်ခြင်းမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ မမ၊ ငါ့အား၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ပမောစနံနာမ၊ လွတ်ခြင်းမည်သည်၊
 နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟံတိ၊ ငါသည်လျှင်၊ ဒီပင်္ကရဒသဗလကာလတော၊ ဒီပင်္ကရ
 မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်မူ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊ ပညာနင်္ဂလေ၊ ပညာထွန်
 ထုံး၌၊ ဝိရိယဗလိဗဒ္ဓေ၊ ဝိရိယန္ဓားကြီးတို့ကို၊ ယောဇေတွာ၊ က၍၊ ကပ္ပသတ
 သဟဿာမိကာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိအသင်္ချေ
 ယျာနိ၊ လေးအသင်္ချေတို့ပတ်လုံး၊ မဟာကသိ၊ ကြီးကျယ်သောလယ်ယာ
 ထွန်ယက်ခြင်းကို၊ ကသန္တော၊ ထွန်ယက်သည်ဖြစ်၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့
 လောက်၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ နအဘိသမ္ဗုဒ္ဓိ၊ ထိုးထွင်း
 လျက်မသိသေး၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်သေး၊ ယဒါစ၊
 အကြင်အခါ၌လည်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံကာလံ၊ ထိုသင်္ချေလေးမြွှာ
 သိန်းကမ္ဘာကာလကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဗောဓိမူလေ၊ ဗောဓိညောင်
 ရွှေဗုဒ္ဓဟေပင်ရင်း၌၊ အပရာဇိတပလ္လင်္ဂေ၊ အပရာဇိတပလ္လင်ထက်၌၊ နိ
 သိန္ဓဿ၊ နေသော၊ မမ၊ ငါ့အား၊ သဗ္ဗဂုဏပရိဝါရံ၊ ခပ်သိမ်းသောဘုရား
 ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သော၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊
 ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ထင်ရှားဖြစ်သောအခါ၌၊

မယှံ၊ ငါးအား၊ တံသဗ္ဗ၊ သုက္ကပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ၊ ထိုကုန်အောင်ရုံသောအား
သစ်ကြောင့်ကြဗျာပါဒ၏ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ မုတ္တံ၊ လွတ်ကင်း၏၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ ပုန၊ တဖန်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်စေအပ် အားထုတ်စေအပ်သော အမှု
သည်၊ နတဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဇေတမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
သောရတ္ထံ၊ မေပမောစနန္တိ၊ သောရတ္ထံ၊ မေပမောစနံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ
၏၊ ဝိရိယံ၊ မေရုဓောရယုန္တိ၊ ဝိရိယံ၊ မေရုဓောရယုဟူသော၊ ဧဗ္ဗပဒေ၊ ဤ
ပုဒ်၌၊ ဝိရိယန္တိ၊ ဝိရိယံဟူသည်ကား၊ ကာယိကစေတသိကော၊ ကာယိက
စေတသိကဖြစ်သော၊ ဝိရိယာရက္ခော၊ ဝိရိယဟုဆိုအပ်သော အားထုတ်
ခြင်းသည်၊ ရုဓောရယုန္တိ၊ ရုဓောရယုဟူသည်ကား၊ ရုဓယံ၊ ထွန်၏အဦး
၌၊ ဓောရယု၊ ရုန်းကောင်းသောနွားကြီးသဖွယ်ဖြစ်၏၊ ရုဓယံ၊ ဝန်ကိုရွက်
ဆောင်တတ်သည်၊ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ယထာဟိ၊ ဥပမာကား၊
ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ရုဓယံ၊ ထွန်ဦး၌၊ ဓောရယုကဗျာ၊ ဝန်ကိုရွက်
ဆောင်တတ်သောနွားကြီးတို့သည်ရုန်းအပ်သော၊ နဂ်လံ၊ ထွန်တုံးသည်၊
ဘူမိဗ္ဗာနံ၊ တခဲနက်သောမြေကို၊ ဘိန္ဒတိ၊ ခွဲ၏၊ မူလသန္တနကာနိစ၊ ပဋိကူ
ချည်ငြိမ်းကူးသန်းရှက်ရစ်သောအမြစ်တို့ကိုလည်း၊ ပဒါလေတိ၊ ဖောက်ခွဲ
၏၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏၊ ဝိရိယာကဗျာ၊ ဝန်ကိုရွက်
ဆောင်တတ်သောဝိရိယဟူသောနွားကြီးတို့သည်ရုန်းအပ်သော၊ ပညာနဂ်
လံ၊ ပညာဟူသောထွန်တုံးသည်၊ ယထာပုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ခဲ့တိုင်းသော သန္တ
တိဗ္ဗနစသောအပြားရှိသောတခဲနက်ကို၊ ဘိန္ဒတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ကိလေသ
သန္တနကာနိစ၊ ကိလေသာဟူသောပဋိကူချည်တန်းတို့ကိုလည်း၊ ပဒါ
လေတိ၊ ဖောက်ခွဲ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိရိယံ၊ မေရုဓောရယုန္တိ၊ ဝိရိယံ၊ မေ
ရုဓောရယုဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုရိမရု
ရာဝဟတ္တာ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော ဝန်ကိုရွက်ဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ရုရာ၊ ရုမည်၏၊ မူလရုရာဝဟတ္တာ၊ ထိုပုရိမဝန်ကို ရွက်ဆောင်သော
အသစ်ဖြစ်သောဝန်ကိုရွက်ဆောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓောရယု၊ ဓော
ရယုမည်၏၊ ရုရာစ၊ ရွက်ဆောင်အပ်သောရှေးဦးဖြစ်၍ဖြစ်သောဝန်ရှိသည်
လည်း၊ ဓောရယုစ၊ ထိုပုရိမဝန်ကိုရွက်ဆောင်ခြင်း အရင်းရှိသောရွက်
ဆောင်အပ်သောဝန်ရှိသည်လည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ရုဓောရယု၊ ရု
ဓောရယုမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ဧကောကသ္မိံ၊ နဂ်လေ
တခုတခုသောထွန်တုံး၌၊ စတုဗလိဗန္ဓဘောဒံ၊ နွားကြီးလေးခုလေးခုအပြား
ရှိသော၊ ရုဓောရယု၊ ဝန်ကိုရွက်ဆောင်တတ်သောနွားသည်၊ ဝဟန္တိ၊

၁၅၆ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ထွန်သောအားဖြင့်လည်းသာသည့်ရှိသော်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ပုပ္ဖံ၊ ဖြစ်ပွားပေါက်ရောက်သမျှသော၊ တိဏမူလဗာတဉ္ဇေဝ။ ပေါင်းမြက်အမြစ်၏ပျက်စီးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဿသမ္ပတ္တိဉ္ဇ။ ကောက်၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သာဓေတိယထာ၊ ပြီးစေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏၊ စတုသမ္ပပ္ပဓာနဝီရိယဘောဒံ၊ လေးပါးသော သမ္ပပ္ပဓာန ကိစ္စဝီရိယအပြားရှိသော၊ ခုရခေရယံ၊ ဝန်ကိုဆောင်တတ်သောနွားကြီးသည်။ ဝဟန္တံ၊ ထွန်သောအားဖြင့်ရှက်ဆောင်သော၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ပုပ္ဖံ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသော၊ အကုသလ ဗာတံစေဝ၊ အကုသိုလ်၏ ပျက်စီးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကုသလသမ္ပတ္တိံ၊ ကုသိုလ်၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝီရိယံမေခုရခေရယန္တိ၊ ဝီရိယံမေခုရခေရယံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊

ယောဂက္ခေမာမိဝါဟနန္တိ၊ ယောဂက္ခေမာမိဝါဟနံဟူသော၊ ဧတ္ထပဒေ၊ ဤပုဒ်၌၊ ယောဂေဟိ၊ ကာမယောဂစသောယောဂတို့မှ၊ ခေမတ္တာ၊ စားရန်မရှိသောအားဖြင့်ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ ယောဂက္ခေမံနာမ၊ ယောဂက္ခေမမည်၏၊ တံ၊ ထိုယောဂ၏ကုန်ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ အမိကိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝါဟိယတိ၊ ရှက်ဆောင်တတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ အဘိဓုခံ၊ ရှေ့ရှု၊ ဝါဟိယတိ၊ ရှက်ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အမိဝါဟနံ၊ အမိဝါဟနမည်၏၊ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂ၏ကုန်ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ အမိဝါဟနံ၊ စွဲ၍ဆောင်တတ်သည်၊ ယောဂက္ခေမာမိဝါဟနံ၊ ယောဂ၏ ကုန်ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုစွဲ၍ဆောင်တတ်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ခုရခေရယံ၊ ဝန်ကိုရှက်ဆောင်သောနွားကြီးသည်၊ ပုရတ္ထိမာဒိသု၊ အရှေ့မျက်နှာစသည်တို့တွင်၊ အညတြိဒိသာဘိရုခါ၊ တပါးပါးသော ရပ်မျက်နှာသို့ရှေ့ရှု၊ ဝါဟိယတိ၊ ရှက်ဆောင်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ခုရခေရယံ၊ ဝန်ကိုဆောင်သော သမ္ပပ္ပဓာနဝီရိယနွားကြီးသည်၊ နိဗ္ဗာနာဘိဓုခံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှေ့ရှု၊ ဝါဟိယတိ၊ ရှက်ဆောင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါဟိယမာနံ၊ ရှက်ဆောင်လျက်သာလျှင်၊ ဝတ္ထတိ၊ သွား၏၊ အနိဝတ္တန္တံ၊ ပြန်နစ်ခြင်းမရှိ၊ တဝ၊ သင်၏၊ နဂ်လံ၊ ထွန်တုံးကို၊ ဝဟန္တံ၊ ရှက်ဆောင်သော၊ ခုရခေရယံ၊ နွားကြီးသည်၊ ခေတ္တကောဋီ၊ လယ်ကန်သင်းအပိုင်းအခြားသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပုန၊ ပြန်ခေါက်တဖန်၊ နိဝတ္တတိယထာ၊ ပြန်နစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နနိဝတ္တတိ၊

မပြန်နစ်။ အနိဝတ္တန္တံ၊ ပြန်နစ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒီပင်္ကရကာလတော၊ ဒီ
ပင်္ကရဘုရားလက်ထက်တော်မူ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဂစ္ဆတေဝ၊ သွားသည်
သာတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုမဂ်ဖြင့်။ ပဟိနာ၊
ပယ်အပ်ကုန်သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ ပုနုပ္ပန်၊ အဖန်ဖန်၊
ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ယထာ၊ အကြင်
အခြင်းဖြင့်။ တဝ၊ သင်၏။ နဂ်လေန၊ ထွန်တုံးဖြင့်။ ဆိန္ဒာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်
သော၊ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ ပုန၊ နေ၍ပြီးတဖန်၊ အဝရေတ္ထိံ၊ သမယေ၊ တပါး
သောအခါ၌၊ ဆိန္ဒတဗ္ဗာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ
ဝိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ပဌမမဂ္ဂဝသေန၊ ပဌ
မမဂ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒိဋ္ဌေကဋ္ဌေ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်သဟဇေကဋ္ဌပဟာနေကဋ္ဌအားဖြင့်
တူသောဌာနရှိကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဒုတိယဝသေန၊
ဒုတိယမဂ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဩဠာရိကေ၊ ရုန့်ရင်းသောကိလေသာတို့ကို၊
တတိယဝသေန၊ တတိယမဂ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနုသဟဂတေ၊ သေးမွဲသိမ်
မွဲသည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့ကို၊ စတုတ္ထဝသေန၊ စတုတ္ထ
မဂ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေသေ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့ကို၊ ပဇ
ဟန္တံ၊ ပယ်စွန့်လျက်၊ အနိဝတ္တန္တံ၊ မပြန်မနစ်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အထဝါ၊
တနည်းကား။ ဂစ္ဆတိအနိဝတ္တန္တံ၊ ဂစ္ဆတိအနိဝတ္တံဟူသည်ကား။ နိဝတ္တ
နရဟိတံ၊ ပြန်နစ်ခြင်းကင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိ
အတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ ဓရဓောရယှံ၊ သဗ္ဗဗ္ဗဓာနံ
ဝိရိယဟူသောနွားကြီးသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣတ္ထ၊ ဤဂစ္ဆတိအနိဝတ္တံဟူသော
ပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဗ္ဗတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်း
အရာဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသည်ရှိသော်လည်း၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊
တဝ၊ သင်၏။ ဓရဓောရယှံ၊ ဝန်ကိုဆောင်သော နွားကြီးသည်။ ယတ္ထ၊
အကြင်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သော
ယောကျ်ားသည်၊ အသောကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ ဝိရဇောဟုတွာ၊ တပ်မက်
ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ နသောစတိ၊ မပိုးရိပ်ရ၊ တံဌာနံ၊ ထိုသို့သောအရပ်
သို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊
သောစတိ၊ ပိုးရိပ်ကြောင့်ကြမူရ၏။ ဧတံပနတံဌာနံ၊ ဤသို့သောတံရှိသော
ထိုအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ယတ္ထယသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဧဝံဝိရိယ
ဓရဓောရယှံ၊ ဤသဗ္ဗဗ္ဗဓာနံဝိရိယဟူသောဝန်ကိုရွက်ဆောင်သောနွားကြီး
သည်၊ သတိပါစနေန၊ သတိဟူသောနှင်တံဖြင့်၊ စောဇေန္တော၊ မောင်းသည်

၁၅၀ သင်္ဂါထင်စိတ္တသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆာ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော၊
ကဿကော၊ လယ်လုပ်ယောကျ်ားသည်၊ အသောကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့၊ ဝိရ
ဇောဟုတွာ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ နသောစဟိ၊ မစိုးရိမ်ရ၊ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသော၊ သောကသလ္လသမုတ္တတဘူတံ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြသောက
ဟူသောပြောင့်ကိုနှုတ်ရာဖြစ်သော၊ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားသည်
မပြုပြင်အပ်သော၊ နိဗ္ဗာန်နာမ၊ နိဗ္ဗာန်မည်သော၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆ
တိ၊ သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ ။

☞ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိဂမနံ၊ နိဂုံးကပတ်အပြီးသတ်ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊
ပြုတော်မူလိုသောဘုရားသခင်သည်၊ ဧဝမေသာကသိတိဂါထံ၊ ဧဝမေ
သာကသိဟူသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
သည်ကား၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ သင်္ခပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်
တည်း၊ ပြောဟူ၏၊ ပုဏ္ဏား၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ သဒ္ဓါဗိဇာတပေါရုမ္ဘိ
ယာ၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသောမျိုးစေ့၏နွယ်သံဝရဟု ဆိုအပ်သောမိန့်စာရည်
အယဉ်သည်၊ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ ချီးမြှောက်ထေခံပုံ အပ်သော၊ ဧသာကသိ၊
ဤလယ်ထွန်ယက်ခြင်းသည်၊ ပညာမယံ၊ ပညာဖြင့်ပြီးသော၊ ယုဂနင်္ဂလံစ၊
ထမ်းပိုး ထွန်းတုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဟိရိမယံ၊ ဟိရိဖြင့်ပြီးသော၊ ဤသံစ၊
ထွန်သန်ကိုလည်းကောင်း၊ မနမယေန၊ မနဟုဆိုအပ်သောသမာဓိဖြင့်ပြီး
သော၊ ယောက္ခေန၊ ဖွဲ့ကြိုးဖြင့်၊ ကောဗန္ဓ ကတွာ၊ တစပ်တည်းဖွဲ့သည်ကို
ပြု၍၊ ပညာနင်္ဂလေန၊ ပညာဟုဆိုအပ်သောထွန်တုံးနှင့်တကွ၊ သတိဗာလံ၊
သတိတည်းဟူသော ဗရင်းကို၊ အာကောဇေတွာ၊ တစပ်တည်း ပြုသည်
အဖြစ်အားဖြင့်ခေါက်နှုတ်၍၊ သတိပါစနံ၊ သတိတည်းဟူသော နှင်တံကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကာယဝစိအာဟာရဂုတ္တိယာ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောကာ
ယသုစရိုက် လေးပါးအပြားရှိသော ဝစိသုစရိုက် အာဟာရ၌အတိုင်းအ
ရှည်ကိုသိခြင်းဟူသောစောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်၊ ဂေါပေတွာ၊ လုံစေ၍၊ သစ္စံ
သစ္စေန၊ အဝိသံဝါဒနဟု ဆိုအပ်သော ဝစိသစ္စာဖြင့်၊ နိဒ္ဒါနံ၊ ကုသိုလ်ဟူ
သော ကောက်ကို ပျက်ဆီးတတ်သော ဝိသံဝါဒန ပေါင်းမြက်ကို ဖြတ်
ခြင်း ရိတ်ခြင်း နှုတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သောရစ္စပမောစနံ၊ အားထုတ်
ခြင်း ကင်းလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ဟူသော၊ ဝိရိယ ရရ ခောရယှံ၊
သမ္ပပဓာနဝိရိယဟူသောဝန်ကို ရှက်ဆောင်သော နွားကြီးသည်၊ ယော
ဂက္ခေမာဘိရုခံ၊ ယောဂလေးပါး၏တူနိဗြင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရှေးရှု၊ အနိဝတ္တန္တံ
မပြန်မနစ်၊ ဝါဟဇ္ဇေန၊ ရှက်ဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ကသိကဗ္ဗပရိယောသနံ။

လယ်လုပ်ခြင်းအမှု၏အပြီးအဆုံးဖြစ်၍၊ စတုဗ္ဗိမံလေးပါးအပြားရှိသော၊
သာမညဗလံ၊သာမညဗိုလ်ကို၊ ဝါပိတာ၊ ကြံဖြန့်အပ်၏၊ သာ၊ထိုကြံဖြန့်
အပ်သော သာမညဗိုလ်သည်၊ အမတပ္ပလာ၊အမြိုက်ဟူသော အသီးကို
သီးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သာဇေသာကသိ၊ထိုလယ်လုပ်ခြင်းသည်၊အမ
တပ္ပလာ၊အမြိုက်ဟူသောအသီးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊
အမတံ၊အမြိုက်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊မိန့်အပ်၏၊ နိဗ္ဗာနာနိသံသာ၊နိဗ္ဗာန်ဟူသော
အာနိသင်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊
သာခေါပနေသာကသိ၊ထိုသို့သဘောရှိသော လယ်လုပ်ခြင်းသည်၊ မမေ
ဝေကဿ၊ရွှေမှောက်သူရား ငါတပါးအားသာလျှင်၊ အမတပ္ပလာ၊နိဗ္ဗာန်
အမြိုက်သီးကိုရသည်၊နဟောတိ၊ဖြစ်သည်မဟုတ်၊အထခေါ၊စင်စစ်ကား၊
ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ခတ္တိယောဝါ၊ မင်းသည်လည်းကောင်း၊
ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ဝေသောဝါ၊ကုန်သည်သည်
လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓေါဝါ၊ သူဆင်းရဲသည်လည်းကောင်း၊ ဂဟဇ္ဈောဝါ၊
လူသည်လည်းကောင်း၊ဗဗ္ဗဇိတောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဇေတံ
ကသိ၊ဤသို့သဘောရှိသော လယ်ထွန်ယက်မှုကို၊ ကသတိ၊ထွန်ယက်
၏၊သောသဗ္ဗောပိ၊ ထိုသူအလုံးသည်လည်း၊ ဇေတံ၊ဤသို့သဘောရှိသော
လယ်ထွန်ယက်မှုကို၊ ကသိတွာန၊ ထွန်ယက်လုပ်ဆောင်၍၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊
ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ ပမုစ္စတိ၊လွတ်ငြိမ်း၏၊ ဣတိ၊ဤသို့မှတ်
အပ်၏၊ဇေတံ၊ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ဘုရားသခင်သည်၊ဗြာဟ္မ
ဏဿ၊ပုဏ္ဏားအား၊ အရဟတ္တနိက္ခဋ္ဌေန၊အရဟတ္တဗိုလ်ဟူသော အထွဋ်
ဖြင့်၊နိဗ္ဗာနပရိယောသသနံ၊ နိဗ္ဗာန်အပြီးအဆုံးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြုတော်
မူ၍၊ဒေသနံ၊ဒေသနာတော်ကို၊နိဗ္ဗာပေသိ၊ပြီးစေတော်မူ၏၊တတော၊ထို
နောက်မှ၊ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားသည်၊ဂန္တိရတ္ထံဒေသနံ၊ဂန္တိရတ္ထဖြစ်သော
ဒေသနာကို၊ သုတွာ၊ကြားနာရ၍၊ မမ၊ငါ၏၊ ကသိဗလံ၊ လုပ်နက်ပွားစီး
သလေးသီးကို၊သုဗ္ဗိတွာ၊စား၍၊ပုနပိ၊အသစ်တဖန်လည်း၊ဒိဝသေယေဝ၊
ထိုနေ့၌ပင်လျှင်၊သောတော၊မှတ်သိပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမဿ၊ဤ
ရှင်ဂေါတမ၏၊ ကသိပန၊ လယ်တာ ထွန်ယက် လုပ်ခွန် နက်သည်ကား၊
အမတပ္ပလာ၊အမြိုက်ဟူသောအသီး သီး၏၊တဿ၊ထိုရှင်ဂေါတမ၏၊
ဗလံ၊လုပ်နက်ပွားစီးအမြိုက်သီးကို၊ သုဗ္ဗိတွာ၊စား၍၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ခပ်သိမ်း
သောဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ပမုစ္စတိ၊ကင်းလွတ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥ တွာ၊သိ၍၊
ပသန္နော၊ကြည်ညိုသောကြောင့်၊ ပသန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသော အခြင်း

၁၆၀ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

အရာကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဘုရားတို့ကတံဂေါတမောတိအာဇီ၊ ဘုရားတို့ကတံဂေါတမောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ပုဏ္ဏားလျှောက်ဆို၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုပုညပေက္ခသဟောတိ တိုင်ရုံ ကုန်အောင် ရံသော စကားသည်လည်းကောင်း၊ တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်ဖြစ်သော ဧဝံပုတ္တေအစရှိသောစကားသည်လည်းကောင်း၊ ပုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင် တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ပဌမသုတ်၏ အဖွင့် အပြီးတည်း။ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဩဒနေနပူရေသီတိ၊ ဩဒနေနပူရေသီဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္တယ၊ အကျိုး၌။ သမ္ဘာဒိတေန၊ ပြီးစေအပ်သော၊ သူပဗုဒ္ဓနေန၊ လက်သုပ်ဟင်းလျှာပြည့်စုံစွာသော၊ ဩဒနေန၊ ထမင်းဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ ကိရ၊ ခွဲဦးအံ့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ပစ္စုသသမယေ၊ မိန့်သောသောကလည်းကောင်း၊ လောကံ၊ ဝိနယုဖြစ်သောသတ္တလောကကို၊ ဝေါလောကောန္တောဝ၊ ကြည့်တော်မူလတ်သော်လျှင်၊ တံဗြာဟ္မဏံ၊ ထိုဥဒယ ပုဏ္ဏားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ပါတောဝ၊ စောစောကသာလျှင်၊ သရိပဋိဇ္ဇာနံ၊ ကိုယ်တော်လုံခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂန္ဓကုဒ္ဓိ၊ ဂန္ဓကုဒ္ဓိသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ နှိုရံပိဓာယ၊ တံခါးရွက်ကိုပိတ်လျက်၊ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူ၍၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဥပသံဟရိယမာနံ၊ အနီးသို့ဆောင်အပ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဧကကောဝ၊ ကိုယ်တော်ထည်းသာလျှင်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို၊ အံသကူဇေန၊ ပခုံးတော်စွန်းဖြင့်၊ လဂ္ဂေတွာ၊ လွယ်၍၊ ဂန္ဓကုဒ္ဓိတော၊ ဂန္ဓကုဒ္ဓိမှ၊ နိက္ခမ္မေထွက်တော်မူ၍၊ နဂရန္ဒါမေ၊ မြို့တံခါးဝ၌၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ အန္တောနဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ပဋိပါဒိယာ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွတော်မူလျက်၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဥဒယပုဏ္ဏား၏၊ နှိုရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုတ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၍၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိသို့၊ သဇ္ဇိတံ၊ စီရင်အပ်သော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ပေးလှူခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဩဒနေနပူရေသီဟူသောဤစကားကို၊ ပတ္တံ၊ ပေသာတော်မူအပ်၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသံဝီတိ၊ ဒုတိယသံဝီဟူသည်ကား၊ ဒုတိယဒိဝသေဝိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်း၊ တတိယံ၊ တတိယသံဝီဟူသည်ကား၊ တတိယဒိဝသေဝိ၊ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌လည်း၊ ကိရ၊ ထင်စေ ဦးအံ့၊ တဒနိတိ၊ ဒိဝသာနိ၊

ထိုသုံးရက်တို့ပတ်လုံး နိရုတ္တရုံ၊ ခြားမလပ်၊ ဗြာဟ္မဏသမ္ပယုတ္တရား၏၊
 စာရန္တရုံ၊ အိမ်တံခါးဝသို့၊ ဝတ္ထုန္တသမ္ပ၊ ကြွေတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊
 ဘုရားသခင်၏၊ အန္တရာ၊ ခရီးအကြား၌၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောဓိ၊ တစ်
 တယောက်သောသူသည်၊ ဥဠာယ၊ ထ၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို၊ ဝဟေတုံ၊
 ထွင်းယူခြင်းငှါ၊ သမက္ခောနာမ၊ ဝံ၊ သောသူမည်သည်၊ နဟောတိ၊ ရှိသည်
 မဖြစ်၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ဩဇာကေန္တော၊ ကြည့်
 မျှော်လျက်သာလျှင်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ တေဒဝေါဓာကိ၊ တေဒဝေါစဟူ
 သည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ တိဏိဒိဝသာနိ၊ သုံးရက်တို့ပတ်
 လုံး၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဒေန္တောပိ၊ ပေးလှူသော်
 လည်း၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်သော အားဖြင့်၊ နအဒါသိ၊ ပေးလှူသည်
 မဟုတ်၊ စာရန္တရုံ၊ အိမ်တံခါးဝသို့၊ အဝတိန္ဒာ၊ ရောက်လာ၍၊ ဌိတာသ၊ ရပ်
 သော၊ ပဗ္ဗဇိတသ၊ ရဟန်းအား၊ ဘိက္ခာမက္ကံပိ၊ ဆွမ်းကိုမျှသည်၊ အေတွာ
 မပေးလှူမူ၍၊ ဘုဉ္ဇတိတိ၊ စားလေဘိသည်ဟု၊ ဥပါရုက္ခဘယေန၊ သူတပါး
 တို့ကဲ့ရဲ့မည်ကိုကြောက်သဖြင့်၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဒေန္တောပိ၊ ပေးလှူ
 လိုက်သော်လည်း၊ ဧဒိဝသာနိ၊ နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊
 တိဌိအဝတွာ၊ တခွန်းစကားမျှမဟုတ်မူ၍၊ နိဝတ္တော၊ ဖြန်လည်၏၊ ဘဂ
 ဝါပိ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ ဘိဌိအတွာဝ၊ တခွန်းမျှမြှောက်ဟုသိဒိန္နိမိန္နိ
 တော်မူဘဲလျှင်၊ ပက္ကန္တော၊ ကြွေတော်မူ၏၊ တတိယဒိဝသေပန၊ သုံးရက်
 မြောက်သော နေ့၌မူကား၊ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ၊ အသက္ခော
 နန္တော၊ မတတ်နှိုင်းရကား၊ တေပကဋ္ဌကောတိအာဒိဝစနံ၊ ဤပကဋ္ဌကောဤ
 သို့အပရှိသော စကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဘဂဝါပိ၊ ဘုရားသခင်သည်
 လည်း၊ တေပစနံ၊ ဤပကဋ္ဌကောစသောစကားကို၊ နိစ္ဆရာပနတ္ထမေဝ၊ ဆို
 စေခြင်းငှါသာလျှင်၊ ယာဝတတံယံ၊ သုံးရက်မြောက်အောင်၊ အဂမာသိ၊
 ကြွေတော်မူသတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ပကဋ္ဌကောတိ၊ ပကဋ္ဌကောဟူ
 သည်ကား၊ အယံသမဏောဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်၊ ရသ
 ဂိဇ္ဈေ၊ အရသာ၌မက်မောခြင်းရှိ၏၊ ပုနုပ္ပုနံစေဝဝပန္တိ၊ ဗီဇန္တိ၊ ပုနုပ္ပုနံစေဝ
 ဝပန္တိ၊ ဗီဇဟူသော၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏသမ္ပ၊ ဥဇယ
 ပုဏ္ဏား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တွံ၊ သင်
 သည်၊ တိဏိဒိဝသာနိ၊ သုံးရက်တို့ပတ်လုံး၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒေတွာ၊
 ပေးလှူ၍၊ ဩသက္ကသိ၊ ဆုတ်နစ်လွှပ်၏၊ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ သေဇ္ဇသ
 ဓန္ဓာ၊ တဆဲ့မြောက်ပါးသောတရားတို့သည်၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်၊

၁၆၂ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကာတဗ္ဗာနာမ၊ ပြုအပ်သင့်သောတရားမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊
မိန့်တော်မူ၍၊ တေ၊ ဓမ္မ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ဒေသေတုံ၊ ပြုခြင်း၊ ဌ၊ နှစ်ဒေသနံ၊
ဤပုနပုနံစေဝပန္နိ၊ မိမိဟူသောဤဒေသနာတော်ကို၊ အာရေန္တိ၊ အားထုတ်
တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒေသနာတော်၌၊ ပုနပုနံစေဝပန္နိတိ၊ ပုနပုနံစေဝ
ပန္နိဟူသည်ကား၊ ကေသ္မိံ၊ တလယ်ကွက်မျှသော၊ သဿဝါရေ၊ ကေသံ
အတွညံ၊ ပုတ္တံ၊ ကြံဖြန့်ခြင်းကိုပြုအပ်သည်ကို၊ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤတလယ်
ကွက်မျှကြံဖြန့်ရသဖြင့်၊ အလံ၊ တော်လေဝက်ထုပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့
လျက်၊ အနောသက္ကေတွာ၊ မဆုတ်နစ်မူ၍၊ အပရာပရေသုပိသဿဝါရေသုစ
နောက်နောက်ဖြစ်သောကောက်အတွညံတို့၌လည်း၊ ဝပန္နိယေဝ၊ ကြံဖြန့်
ကြကုန်သည်သာတည်း၊ ပုနပုနံဝဿတိတိ၊ ပုနပုနံဝဿတိဟူသည်ကား
ကေဒိဝသံ၊ တနေတရက်မျှ၌၊ ဝဿိတွာ၊ ရွာ၍၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မတန်ရပ်၊ ပုနပုနံ
ဒိဝသေသုပိ၊ နောက်နောက်နေ့ရက်တို့၌လည်း၊ ပုနပုနံသံဝန္တေ၊ ရေသုပိ၊
နောက်နောက်နှစ်တို့လည်း၊ ဝဿတိယေဝ၊ ရွာသည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤ
သို့မိမိစားအကြိမ်များစွာရွာမှလျှင်၊ ဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ်သည်၊ ဣဒ္ဓံ၊ ပြည့်စုံသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတေနူပါယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသည် နည်းအကြောင်း
ဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်တို့၌၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏။ ယာစကာတိ၊ ယာစကာဟူသော၊ ဣမသ္မိံပဒေ၊ ဤပုဒ်၌၊ ဒေသနာကု
သလတာယ၊ ဒေသနာ၌ လိမ္မာတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တာနံပိ၊
ကိုယ်တော်ကိုလည်း၊ ပက္ခိပိတွာ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ အတွင်း၌သွင်းတော်
မူ၍၊ ဒေသေတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ခိရေနိကာတိ၊ ခိရေနိကာဟူသည်ကား၊ ခိရကာရ
တာ၊ နို့ရည်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ ဂေါဒေါဟကာ၊
နွားနို့ညှစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ကေဝါရမေဝ၊ တကြိမ်တဖန်
သာသျှင်၊ ထနံ၊ နို့အု၊ နို့တိုင်ကို၊ နအဉ္ဇန္တိ၊ မဆွဲကုန်၊ ပုနပုနံ၊ ကြိမ်ဖန်ထပ်
ထပ်၊ အဉ္ဇန္တာ၊ ဆွဲကုန်သျှက်၊ ဇေနံ၊ နွားမကို၊ ဒုဟန္တိ၊ နို့ညှစ်ကုန်၏။ ဣတိ
အတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ကိလမတိဖန္ဒတိစါတိ၊ ကိလမတိဖန္ဒတိစဟူသည်
ကား၊ အသံသတ္ထော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ ကေနဣရိယာပထေန၊ ထိုဣရိယာ
ပုထ်ဖြင့်၊ ကိလမတိစေဝ၊ ပင်လည်းပင်ပန်း၏။ ဖန္ဒတိစ၊ တုန်လည်းတုန်
လှုပ်၏။ ဝတ္တန္တိ၊ ဝတ္တံဟူသည်ကား၊ သောဏသိင်္ဂါလာဒိနံ၊ အိမ်ခွေးတော
ခွေးအပရှိကုန်သော၊ တိရစ္ဆာန်ဂတာနံ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏၊ ကုန္တိ၊ ဝမ်းကို၊
သိဝတိကန္တိ၊ သိဝတိကံဟူသည်ကား၊ သုဿနံ၊ သုဿနံသင်းချိုင်းသို့၊
မတံမတံ၊ သေတိုင်းသေတိုင်းသော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို၊ တတ္ထ၊ ထိုသုဿနံ

သင်းချိုင်းသို့၊ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ဝဂ္ဂဉ္စ
လဒ္ဓါအပုနုတ္တ ဝါယာတိ၊ ဝဂ္ဂဉ္စလဒ္ဓါအပုနုတ္တ ဝါယဟူသည်ကား၊ အပုနုတ္တ ဝါ
ယ၊ အသစ်တဖန်မဖြစ်ပြန်ခြင်း၏၊ မဂ္ဂေါနာမ၊ အကြောင်းမည်သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊
နိဗ္ဗာန်တည်း။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား
အနက်၊ ဧဝံဝုတ္တော၊ ဧဝံဝုတ္တဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အန္တရိတိသံ၊ ခရီးအလယ်၌၊ ဌတွာဝ၊ ရပ်တော်မူလျက်
သာလျှင်၊ သောဇ္ဇသပုနုပ္ပနဓမ္မေ၊ အထပ်ထပ် ပြုအပ်သင့်သော တဆဲ့
ခြောက်ပါးသောတရားတို့ကို၊ ဒေသေန္တနု၊ ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ဝုတ္တေ၊
ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧတဒဝေါစာတိ၊ ဧတဒဝေါစဟူသည်
ကား၊ ဒေသနာပရိယောသာန၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ပဿန္နော၊ ကြည်
ညိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝုတ္တဒါရမိတ္တဉ္စာတိဝဂ္ဂေန၊ သားမယားဆွေမျိုးအပေါင်း
နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝဉ္စိ
တွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧတံအဘိက္ကန္တန္တဘောတိအာဒိဝစနံ၊ ဧတံအဘိက္ကန္တန္တဘောဤ
သို့အစရှိသောစကားကို အဝေါစ၊ ဥဒယဝုဏ္ဏားလျှောက်ဆိုသတည်း။ ။
ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဝါတေဟိတိ၊ ဝါတေဟိဟူသည်
ကား၊ ဥဒရဝါတေဟိ၊ ကျင်နာထိုကျင်ခြင်းစသော အဆင့်ဆင့်ဖြစ်သော
ဝမ်းတော်လေနာတို့ဖြင့်၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ဆဗ္ဗဿာနု၊ ခြောက်နှစ်တို့
ပတ်လုံး၊ ဒုက္ခရကာရိကံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောဒုက္ခရစရိယအကျင့်မြတ်ပဋိပတ်ကို၊
ကရောန္တဿ၊ ပြုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပဿတမုဂ္ဂယသုသာဒိနု၊ တလက်ဘက်
ရုံလောက် ဝဲနောက်ပြုတ်ရည် စသည်တို့ကို၊ အာဟာရယတော၊ ငြိမ်းသုံး
ဆောင်တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒုက္ခောဇနေနစ၊
မပွန်သောဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသေယျာ
ယစ၊ မပွန်သောအိမ်ရာ၌ ကိန်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒရဝါတော၊ ဝမ်း
တော်လေနာသည်၊ ကုပ္ပိ၊ ပျက်၏၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို့၌၊ သဗ္ဗော
မိ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပဏီတဘောဇနံ၊ ပွန်မြတ်သော
ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဗ္ဗန္တဿဝိ၊ သုံးဆောင်တော်မူသော ဘုရားအားလည်း၊
အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ သောအာဗာဓော၊ ထိုဝမ်းတော်လေနာ
သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိသဘောကို၊ ဒေသတိယေဝ၊ ပြုသလျှင်ကတည်း၊ တံ၊
ထိုဝမ်းတော်လေနာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤဝါတေဟာဗာဓိကော
ဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဥပဋ္ဌာကောဟောတိတိ၊ ဥပ

၁၆၄ သင်္ဂါယနဝိသုဒ္ဓိ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗုဒ္ဓိယထွေ

ဋ္ဌာကောဟောတိဟူသည့်ကား။ ပဌမဗောဓိပံ။ ပဌမဗောဓိ၌၊ အနိဗ္ဗုပ္ပာ
ကကာလေ။ မမြဲသောအလုပ်အကျွေးရှိတော်မူသောကာလ၌၊ ဥပဋ္ဌာကော၊
လုပ်ကျွေးသောသူသည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုပဌမဗောဓိ
ကာလ၌၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အသီတိမဟာသေရေသု၊ ရှစ်ကျိပ်
သောမဟာသေရ်တို့တွင်၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ လုပ်ကျွေးသောသူသည်။ အဘူတ
ပုဗ္ဗေနာမ၊ ရှေး၌မဖြစ်ဘူးသောသူမည်သည်။ နတ္ထိကိရ၊ မရှိသတတ်။ နာဂ
သမာသေဝ၊ ရှင်နာဂသမာသ၊ ဥပဝါနော၊ ရှင်ဥပဝါန၊ သုနက္ခတ္တော၊ ရှင်
သုနက္ခတ်၊ ဝုဇ္ဇာသမဏုဇ္ဈေသ၊ ရှင်ဝုဇ္ဇာသမဏော၊ သာဂဇော၊ ရှင်သာ
ဂတ၊ ဗောဓိမေဃိယော၊ ရှင်ဗောဓိမေဃိယ၊ ဣမေပန၊ ဤမထေရ်တို့သည်
ကား၊ ပါဠိပံ၊ ပါဠိ၌၊ အာဂတုပဋ္ဌာကာ၊ လာသောအလုပ်အကျွေးတို့တည်း။
ဣမသ္မိံ ကာလေ၊ ဤကာလ၌၊ ဥပဝါနတ္ထေရာ၊ ဥပဝါနမထေရ်သည်။ ပါတော
ဝ၊ နံနက်စောကသာသျှင်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပရိဝေဏသမ္ပန္နံ၊ ပရိဝေဏ်ကို
မြက်လည်းခြင်း၊ ဒန္တကဋ္ဌဒါနံ၊ တံပူမျက်သစ်ရေကိုကပ်ခြင်း၊ နှာနေဒက
ပဋိယဒါနံ၊ ချိုးရေတော်တည်ခြင်း၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သက်န်းကို။ ဂဟ
တွာ၊ ယူ၍၊ အနုပ္ပမနံ၊ အစဉ်နောက်တော်သို့လိုက်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသော၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို။
အကာသိ၊ ပြုသတည်း။ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္ကမိဟူသည့်ကား။ ပဌမဗော
ဓိယံ၊ ပဌမဗောဓိ၌၊ ဝိသတိဝဿာနံ၊ အဝါနှစ်သတ်တို့ပတ်လုံး၊ နိဗ္ဗန္တံ၊ မပြတ်
မချာ၊ အညေမေဝ၊ တော၌နေတော်မူသည်သာလျှင်။ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်
သတတ်။ ဘိက္ခုသံစာဿ၊ ရဟန်းသံစာအား။ ဥဒကတာပနံဝိ၊ ရေခွေး
ခြင်းမျှကိုလည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နအနုညာတံ၊ ခွင့်ပြု
တော်မူသေး၊ သောစပြာဟူဏော၊ ထိုဒေဝဟိတပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဥဒ္ဓ
နပါဠိ၊ ခုံလောက်အစဉ်ကို၊ ဗဒ္ဓါပေတွာ၊ ဖွဲ့စေ၍၊ မဟာစာဋီယော၊ အိုးကြီး
တို့ကို၊ ဥဒ္ဓနံ၊ ခုံလောက်သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဥဏ္ဍာဒကံ၊ ရေခွေး
ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ နှာနိယပုဏ္ဏာဒိတိ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့် စသည်တို့
နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တံ၊ ထိုရေခွေးကို၊ ငက္ခိဏန္တော၊ ရောင်းစားလျက်၊ ဇိဝိတံ
ကပ္ပတိ၊ အသက်မွေး၍၊ နှာယိတုကာမာ၊ ရေချိုးလိုကုန်သောသူတို့သည်။
တတ္ထ၊ ထိုဒေဝဟိတပုဏ္ဏား၏ရေခွေးစီရင်ရာသို့ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ မူလံဒတွာ၊
အဖိုးပေး၍၊ နှာယိတွာ၊ ရေချိုး၍၊ ဝိလိမ္ပိတွာ၊ လိမ်းသင်၍၊ မာလံ၊ ပန်းကို၊ ဝိ
လန္တံတွာ၊ ပန်၍၊ ပက္ကမန္တံ၊ ဖဲကုန်၍၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဒေဝဟိတပုဏ္ဏားရေခွေး
ဖြင့်အသက်မွေးခြင်းကိုပြုသောကြောင့်။ ထေရော၊ ဥပဝါနမထေရ်သည်။

၇-ဗြာဟ္မဏသံပုတ်-၂-ဥပါသကဝဂ်။ ၁၆၅

တတ္ထ၊ ထိုဒေဝဟိတ ပုဏ္ဏား၏ ရေခွေးစီရင်ရာသို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်သတည်း။ ။

ကိံ ပတ္တယာနောတိ၊ ကိံ ပတ္တယာနောဟူသည်ကား၊ ကိံ၊ အဘယ်ဝတ္ထုကို၊ ဣန္ဒြေန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိံသေန္တိ၊ ကိံသေဟူသည်ကား၊ ကိံ၊ အဘယ်ဝတ္ထုကို၊ ဂဂေသန္တော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍၊ ပူဇိတောပူဇနေယျာနန္တိ၊ ပူဇိတောပူဇနေယျာနံဟူသောဤစကားကို၊ ထေရော၊ ဥပဝါနမထေရ်သည်၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေတံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ အာရတိ၊ အားသစ်၏၊ ဂိဿာနဘောသန္တတ္ထံ၊ သူနာ၏ဆေးအလို၊ ငှါ၊ ဂတေန၊ သွားသောရဟန်းသည်၊ ဂိဿာနဿ၊ နာသောသူ၏၊ ဝဏ္ဏော၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေတဗ္ဗော၊ ပြောဆိုသင့်၏၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့သူနာ၏ကျေးဇူးကိုပြောဆိုခြင်းသည်၊ ဝတ္ထံကိရ၊ ကျင့်ဝတ်ဖြစ်သတတ်၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သက္ကန္တံ၊ အရိုအသေ၊ ဘောသန္တံ၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ဆေးပေးလှူအပ်သည်ကို၊ မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏၊ သပ္ပာယဘောသန္တံ၊ လျောက်ပတ်သောဆေးကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ ဂိဿာနော၊ သူနာသည်၊ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ ဝုဠာတိ၊ ထ၏၊ ကထေန္တေနစ၊ သူနာ၏ကျေးဇူးကို ပြောဆိုသော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဈာနဝိမောက္ခသမာပတ္တိမဂ္ဂဗလသနိ၊ ဈာနဝိမောက္ခ သမာပတ်မဂ်ဖိုလ်တို့ကို၊ အာရက္ခ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကထေတံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ သီလဝါ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ လဇ္ဇိ၊ မကောင်းမှု၌ ရှက်တတ်သောသဘောရှိ၏၊ ကုက္ကုစ္စကော၊ မကောင်းမှု၌ အလို လို ရှိတတ်၏၊ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ၏၊ အာဂမေရော၊ ပါဠိ အဋ္ဌကထာကိုဆောင်နိုင်၏၊ ဝံသာနု၊ ကြွိတော၊ တရားအနွယ်ကိုစောင့်ရှောက်နိုင်၏၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့ကား၊ အာဂမနိယပဋိပဒံယေဝ၊ ဈာနမဂ်ဖိုလ်၏ရှေးအတို့ဖြစ်သောပဋိပဒါကိုသာလျှင်၊ ကထေတံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ပူဇနေယျာနန္တိ၊ ပူဇနေယျာနံဟူသည်ကား၊ အာသီတိမဟာထေရာ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာထေရ်တို့သည်၊ သဒေဝကေန၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေန၊ လူအပေါင်းသည်၊ ပူဇတဗ္ဗာ၊ ပူဇော်ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပူဇနေယျာ၊ ပူဇနေယျမည်ကုန်၏၊ တေယေဝ၊ ထိုရှစ်ကျိပ်သောမဟာထေရ်တို့သည်ပင်လျှင်၊ သက္ကတဗ္ဗာ၊ အရိုအသေအားဖြင့်ပူဇော်ထိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သက္ကရေယျာ၊ သက္ကရေယျမည်ကုန်၏၊ တေသံယေဝ၊ ထိုနတ်နှင့်တကွသောလူသည်ပူဇော်ထိုက်သော အာသီတိမဟာ ထေရ်တို့အား သာလျှင်၊ အပစိ တိကာ

၉

၁၆၆ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တဗ္ဗာ၊ မေဓကံမရက်မြတ်နိုးတနာပြုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ အပစေ
ယျာ၊ အပစေယျမည်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်ကား။ တေသံ၊ ထို
အံသီဘိမဟာထေရ်တို့သည်။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်ထိုက်၏။ သက္ကတော၊ ရှိသော
လေးမြတ်ပြုအပ်၏။ အပစိတော၊ မေဓကံမရက်မြတ်နိုးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တံဂုဏံ။ ထိုသို့သောကျေးဇူးတော်ကို။ ပကာ
သေန္တော၊ ထင်ရှားပြလျက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပူဇိတောပူဇနယျာနံစသောစကား
ကို။ ထေရော၊ ဥပဝါနမထေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟာတဝေတိ၊ ဟာတဝေ
ဟူသည်ကား။ ဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။ ဗါဏိတဿစပုဋ္ဌန္တိ၊ ဗာဏိတဿ
စပုဋ္ဌံဟူသည်ကား။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ နိစ္ဆိဒရိကံ၊ ပြာမလိမ်းကပ်
သော။ ဂုဇ္ဈိဏ္ဏံ၊ တင်လဲခဲကို။ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့။ သော၊ ထိုဒေဝဟိတ
ပုဏ္ဏားသည်။ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား။ အဗာသုကံ၊
ချမ်းသာခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌိတွာ၊ မေး
၍။ ဥဒရဝါတော၊ ဝမ်းတော်ကိုထိုးကျင်သောလေနာတည်း။ ဣတိသုတွာ၊
ဤသို့ကြား၍။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဧတ္ထ၊ ဤကိုယ်တော်ကျန်းမာ
တော်မူခြင်း၌။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို။ ဇာနာမ၊ သိကုန်၏။
ဣတော၊ ဤရေခွေးမှ။ ထောကေန၊ အနည်းငယ်သော။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ဣဒံ
ဗာဏိတံ၊ ဤတင်လဲခဲကို။ အာလောလေတွာ၊ လှုပ်ရှား၍။ နှာနပရိယောဿာ
နေ၊ ရေမျိုးပြီးသည်အဆုံး၌။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော။
ဣတိ၊ ဤတင်လဲရေခွေးသုံးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဥဗျာဒကေန၊ ရေခွေး
ကြောင့်။ ဗဟိသရိရသဒေါ၊ ကိုယ်တော်ပြင်ပသို့ချွေးထွက်သည်။ ဘဝိ
ဿဘိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့တည်း။ ဣမိနာ၊ ဤသို့ပြင်ပသို့ချွေးပြန်ခြင်းသည်။ အန္တော၊
ရောဂါ၏အဆုံးတည်း။ ဣဘိဇေ၊ ဤသို့ရောဂါဆုံးသဖြင့်။ သမဏဿဂေါ
တမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား။ ဗာသုကံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လိမ့်သတည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ထေရဿ၊ ဥပဝါန ထေရ်
အား။ ပတ္တေသဝိတ်၌။ ပက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်၍။ အဒါသိ၊ ပေးလှူလိုက်၏။ ဥပ
သင်္ကမိဘိ၊ ဥပသင်္ကမိဟူသည်ကား။ တတ္ထိံ၊ အာဗာဓေ၊ ထိုဘုရားသခင်
၏ဝမ်းတော်လေနာသည်။ ပဋိပ္ပဿန္တေ၊ ကင်းလွတ်ငြိမ်းတော် မူသည်ရှိ
သော်။ ဒေဝဟိတေန၊ ဒေဝဟိတပုဏ္ဏားသည်။ တထာဂတဿ၊ ဘုရား
သခင်အား။ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို။ ဝိန္နံ၊ ကပ်လှူအပ်၏။ တေန၊ ထိုဒေဝဟိတ
ပုဏ္ဏားဆေးဖြင့်။ ရောဂေါ၊ လေနာဝေဒနာသည်။ ဂူပသန္တော၊ လွတ်ငြိမ်း
တော်မူ၏။ ပြာဟ္လဏဿ၊ ဒေဝဟိတပုဏ္ဏား၏။ ဒါနံ၊ အလှူကား။ အဟော၊

၇-ဗြာဟ္မဏသံယုတ်-၂-ဥပါသကဝဂ်၊ ၁၆၇

အံဘူယံရှိ၏။ ပရမဒါနံ၊ မြတ်ထွဋ်တရားသည် အလှူပေတည်း။ ဣတိကထာ၊
ဤသို့ကားဇူးစကားသည်။ ဝိတ္ထာရိကာ၊ ပြန့်နှံ့ခြင်းရှိသည်။ ဇာတာ၊
ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ကိတ္တိကာမော၊ ပြီးမှမ်းကျော်
စောကို အလိုရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဒေဝဟိတပုဏ္ဏားသည်။ ဧတ္တကေန
ဝိ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းစသော အနည်းငယ်မျှဖြင့်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ အယံ
ကိတ္တိသန္ဒါ၊ ဤပြီးမှမ်း သံသည်။ တာဝ အတ္တုဂ္ဂတော၊ ပြန့်နှံ့ ကျော်
စောသေး၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။ သောမနဿဇာတော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်၍၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကတာဘာဝံ၊ ကျေးဇူးပြုသည်အဖြစ်ကို၊ ဇာနာပေတုကာ
မော၊ သိစေလို၍၊ တာဝတကေန ဝ၊ ထိုမျှဖြင့်သာလျှင်။ ဒသပလေ၊ ဘုရား
သခင်၌ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍၊ ဥပသင်္ကမိ
ကပ်လေသတည်း။ ဒဇ္ဇာတိ၊ ဒဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ဒဒေယျ၊ ပေးလှူရာသနည်း
ကထဗ္ဗိယဇမာနဿာတိ၊ ကထဗ္ဗိယဇမာနဿဟူသည်ကား၊ ကေနကာမ
ကေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ယဇန္တဿ၊ ပူဇော်သောသူအား၊
ဣဇ္ဈတိတိ၊ ဣဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း။ မဟပ္ပလော၊
များမြတ်သောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ယောဝေဒိတိ၊ ယော
ဝေဒိဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အဝေဒိအညာသိ၊ သိ၏။ ဝိဒိ
တံပါကဇ္ဇံ၊ ထင်ရှားသည်ကို။ အကာသံ၊ ပြု၏။ ယောဝေတိတိဝိ၊ ယောဝေ
တိဟူ၍လည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အဝေတိဇာနာတိ၊
သိ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ ပဿတိတိ၊ ပဿတိဟူသည်ကား၊
ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဇာတိက္ခယန္တိ၊
ဇာတိက္ခယံဟူသည်ကား။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အဘိညာဝေါသိ
တောတိ၊ အဘိညာဝေါသိတော ဟူသည်ကား။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ဝေါသိ
တော၊ သုံးအပ်ပြီးသော။ ဝေါသိတံကတကိစ္စတံ၊ ပြီးပြီးသောကိစ္စရှိသည်
၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဇေဝံဟိယဇမာနဿာတိ၊ ဇေဝံဟိယဇမာ
နဿဟူသည်ကား။ ဝိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဣမိနာယဇနာကာ
ရေန၊ ဤသို့ပူဇော်သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ယဇန္တဿ၊ ပေးလှူပူဇော်သော
သူအား။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ လူခေါလူခပါရုဇ္ဈောတိ၊ လူခေါလူခ
ပါရုဇ္ဈောဟူသည်ကား။ ဇိဇ္ဈော၊ သက်ရွယ်ကြီးပြင်း အိုမင်းသော၊
ဇိဇ္ဈပါရုဇ္ဈော၊ ဆွေးမြေ့သောအခြံရှိလျက်။ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္က
မိဟူသည်ကား။ ကဿော၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်သနည်း။ ကိရ၊

၁၆၈ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ထင်စေဦးအံ့၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ စာရေးအိမ်၌၊ အဋ္ဌသတသဟဿနံ၊
ရှစ်သိန်းသော ဥစ္စာသည်။ အဟောသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား
သည်။ စတုန္ဒပုတ္တနံ၊ သားလေးယောက်တို့အား၊ အဝါဟံကတွာ၊ မယား
ပေးစားခြင်းကိုပြု၍၊ စတ္တာရိသတ သဟဿာနိ၊ လေးသိန်းသော ဥစ္စာ
တို့ကို၊ အဒါသိ၊ ခွဲဝေပေးလိုက်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊
ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမသည်၊ ကာလင်္ကတာယ၊ သေလွန်ခဲ့သော်၊ ပုတ္တာ၊
သားတို့သည်၊ သမ္ပန္တယိံ၊ သု၊ တကွတိုင်ပင်ကြကုန်၏၊ ဝိတာ၊ ငါတို့ဘဝင်
သည်။ အညံဗြာဟ္မဏိံ၊ တပါးသောပုဏ္ဏားမကို၊ သစေအံနေဿတိ၊
အကယ်၍ ဆောင်ယူချေသည် ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆောင်ယူချေသော်၊
တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏမ၏၊ ကုန္တိယံ၊ ဝင်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တဝသေန၊ သားသွီးငယ်ဖြစ်
သည်အစွမ်းဖြင့်၊ ကုလံ၊ အမျိုးသည်။ ဘိဇ္ဇိဿတိ၊ ပျက်လတ္တံ့၊ ဟန္တ၊ ယခု၊
နံ၊ ထိုငါတို့ဘဝင်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သံဂဏ္ဌာမ၊ လုပ်ကျွေးကုန်အံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္တယိံ၊ သု၊ တကွတိုင်ပင်ကုန်၏၊ တေစတ္တာရောဝိ၊ ထို
ညီအစ်ကို လေးယောက်တို့ သည်လည်း၊ ပဏီတေဟိ၊ ကောင်းမွန်ကုန်
သော၊ စာသတ္တဝါဒနာဒိဟိ၊ အစားအဝတ်စသည်တို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တာ၊
လုပ်ကျွေးကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထပါဒ သမ္ပာဟနာဒိနံ၊ လက် ခြေတို့ကို
ဆုတ်နုတ်ခြင်း စသည်တို့ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန် လျက်၊ သံဂဏ္ဌိတွာ၊
သပြိုဟ်ထောက်ပံ့၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သောနေ့၌၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ နိဒ္ဒါ
ဟိတွာ၊ အိပ်၍၊ ဝုတ္တိတဿ၊ ထသော အဘ ပုဏ္ဏား၏၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်
ခြေတို့ကို၊ သမ္ပာဟနာ၊ ဆုတ်နုတ်ကုန်လျက်၊ ပါနိက္ကေံ၊ သားငယ် သား
ကြီး အသီး ကိုယ်စီးစရာဝါသ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်း၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်
ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ မယံ၊ ငါတို့ညီအစ်ကို လေးယောက်တို့သည်၊ တုဌေ၊
ဘဝင်တို့ကို၊ ဣမိနာနိဟာရေးနံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်
ထက်ဆုံး၊ ဥပဋ္ဌဟိဿာမ၊ လုပ်ကျွေးပါကုန်အံ့၊ သေသံနံဝိ၊ ကြွင်းသော
ဥစ္စာကိုလည်း၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဒေထာတိ၊ ပေးပါ ကုန်ဟု၊ ယာဝိံ၊ သု၊
တောင်းပန်ကုန်၏၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ပုန၊ နောက်ပြီးတဖန်၊ ဧက
ကဿ၊ တယောက်တယောက်သော သားအား၊ သတသဟဿံ သတ
သဟဿံ၊ တသိန်းတသိန်းစီ၊ ဝတွာ၊ ပေး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နိဝတ္ထပါရူ
ပနမတ္တံ၊ ဝတ်ရုံသော ပုဆိုးမျှကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊
ဥပဘောဂပရိဘောဂံ၊ ခံစား သုံးဆောင် အပ်သမျှ သာ ပစ္စည်း ဥစ္စာရပ်
တို့၊ စတ္တာရော ကောဋ္ဌာသေ၊ လေးတို့တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိယျာဇေသိ၊

ဆောင်နှင်းပေးဝေ၏။ တံ၊ ထိုအဘပုဏ္ဏားကို၊ ဇေဋ္ဌပုဏ္ဏား၊ သားကြီးသည်
ကတ်ပါဟံ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေးမွေး၏။ အထ၊ ထိုရော
အခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ နှုတ်၊ ရေချိုး၍၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာလတ်
သော၊ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ နှစ်ရက်ကဋ္ဌကေ၊ တံခါးရက်၌၊ ဥတွာ၊ ရင်၌၍၊
သုဏ္ဍာ၊ ချွေးမသည်၊ ဧဝမာဟ၊ ဤသို့ဆိုလေ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တယာ၊
သင်သည်၊ ဇေဋ္ဌပုဏ္ဏ၊ သားကြီးအား၊ သတံဝါ၊ အရာသည်၊ ဖြစ်သော၊
သဟသံဝါ၊ အထောင်သည်၊ ဖြစ်သော၊ အတိရေကံ၊ အပိုအလွန်ကို၊ ဒိန္နံ၊
ပေးအပ်သည်။ အတ္တိကံ၊ ရှိသလော၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောသားတို့အား။
ခန္တု၊ နှစ်သိန်း၊ နှစ်သိန်းစီတို့ကို၊ ဒိန္နာနိနန္တု၊ ပေးသည်မဟုတ်လော၊ သေသ
ပုဏ္ဏာနံ၊ ကြွင်းသောသားကြီးတို့၏၊ စာရဿ၊ အိမ်၏၊ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို၊ နုဇာ
နာသိကံ၊ မသိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ချွေးမဆို၏။ သေ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊
၁ သလီ၊ ဟယ်အယုတ်မ၊ နဿ၊ ပျက်လေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုဏ္ဍိတွာ၊ အမုက်
ထွက်၍၊ အညဿ၊ သားတယောက်၏၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွား၏၊
တတောပိ၊ ထိုသားအိမ်မှလည်း၊ ကတိပါဟန္တပေနေ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်
လွန်သဖြင့်၊ ဣမိနာဝ ဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အညဿပိ
တယောက်သောသား၏အိမ်မှလည်း၊ ပဿာပိတော၊ ပြေးစအပ်၏။ ဧဝံ၊
ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဧကစာရေပိ၊ တယောက်သော သား၏အိမ်၌
လည်း၊ ပဝေသနံ၊ မှီခိုတိုဝင်ခြင်းကို၊ အလဘာမာနော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဏ
ရံပဗ္ဗန္တံ၊ ပဏ္ဏရံရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သိက္ခာယစ
ရန္တော၊ ထမင်း ဆွမ်းဆံ တောင်းခံရာ၌ပတ်လျက်၊ ကာလဝနံ၊ ကာလတို့၏
အတ္တယေန၊ မြင့်ညောင်ရှည်ကြာသဖြင့်၊ ဇရာဇိန္တာ၊ အိုမင်းဆိုးရွားလျက်
ဒုန္တာ၊ နုဒုက္ခသေယျာဟိ၊ ဆင်းရဲစွာ စားခြင်း ဆင်းရဲစွာ အိပ်ခြင်း
တို့ဖြင့်၊ မိလာတသရိရော၊ ညှိုးလျှော့ဝိနိချုံးသောကိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခာ
ယ၊ ထမင်းအလို၌၊ စရန္တော၊ ဖွည့်လည်လျက်၊ အာဂမ္မ၊ ပြန်ရောက်၍၊
ဝိဋ္ဌကာယ၊ အင်းပျဉ်၌၊ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်းလျက်၊ နိဗ္ဗံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊
ဩက္ကမိတွာ၊ သက်၍၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထလတ်ပြီးသော်၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်၊
အတ္တာနံ၊ ကိုယ်၏ဖြစ်လာခြင်းကို၊ ဩလောကတွာ၊ ရှုဆင်ခြင်၍၊ ပုဏ္ဏသ
သားတို့၌၊ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်ရကား၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ
အောက်မေ့၏။ ကိံ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံအောက်မေ့သနည်း၊ ကိရံ၊
ကြားဘူးသည်ကား၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ အတ္တာ
ကုဋိကော၊ မျက်မှောင်ကြိုတ်ခြင်းမရှိ၊ ဥတ္တာနမုခေါ၊ ပေါ်သောမျက်နှာရှိ၏။

၁၇၀ သဂါဏာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သုခသန္တာသောသမာသရာရသည့်ကိုပြုတတ်သောကေားကိုဆိုတတ်သောသောသောရှိ၏။ ပဋိသန္ဓာရကုသလော၊ ပြုငြါလောကဝတ်အစေ့အစပ်ပြုခြင်း၌လိမ္မာ၏။ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန္တံ ဂေါတမကို၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ ပြုငြါလောကဝတ် အစေ့အစပ်ကို၊ လဘိတုံ၊ ရေခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်နှိုင်းကောင်းရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြီးအောက်မှ၍၊ နိဝါသနပါရရဏံ၊ ခါးဝတ်ကိုယ်ဝတ် ရုံကို၊ သဏ္ဌပေတွာ၊ ကောင်းစွာတည်စေ၍၊ ဘိက္ခဝာဇနံ၊ ထမင်းထည့်ရာခွက်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ယေန အကြွင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေအင်၏။ ။

ဒါ၊ ရဟိသံပုစ္ဆဗ္ဗာနိက္ခာပေန္တိတိ၊ ဒါ၊ ရဟိသံပုစ္ဆဗ္ဗာနိက္ခာပေန္တိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗမမသန္တကံ၊ ငါ့ဥစ္စာအလုံးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူပြီး၍၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ နိဗ္ဗာနာသင်္ခ၊ ဥဉ္ဇာမရှိသည်အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ ဘရိယာဟိ၊ မယားတို့နှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ မန္တယိတွာ၊ အတုတိုင်ပင်ကြ၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဗာရာ၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခာနာပေန္တိ၊ နှင်ထုတ် စေကုန်၏။ နန္ဒိဿန္တိ၊ နန္ဒိသံဟူသည်ကား၊ နန္ဒိဇာတော၊ နှစ်လိုခြင်းဖြစ်ပြီး၊ တု၊ ဌာ၊ နှစ်သက်သည်၊ ပရိဇာတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ အဟာသိံ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဘဝမိန္တိသန္တိ၊ ဘဝမိန္တိသံဟူသည်ကား၊ ဝဇီံ၊ ပွားစီးခြင်းကို၊ ပတ္တယိံ၊ တောင့်တပြီး၊ သာဝဝါ၊ ရေန္တိသုကရန္တိ၊ သာဝဝါ၊ ရေန္တိသုကရံဟူသောဝုန်၌၊ ယထာ၊ ဥပမာကား၊ သုနခ၊ ခွေးတို့သည်၊ ဝဂ္ဂါဝဂ္ဂါဟုတွာ၊ အရရဖြစ်ကုန်၍၊ ဘဿန္တာဘဿန္တာ၊ ပေါင်ကုန်ပေါင်ကုန်လျက်၊ သုကရံ၊ ငှက်ကို၊ ဝါ၊ ရေန္တိ၊ တားဖြစ်ကုန်၏။ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ မဟာရဝံ၊ ကျယ်လောင်သောအသံကို၊ ရဝါပေန္တိ၊ မြည်စကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့၊ ဒါ၊ ရဟိ၊ မယားတို့နှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဗဟုံ၊ တွားများစွာဆို၍၊ ဝိရေဝန္တံ၊ မြည်တမ်းစေလျက်၊ ပလ္လာပေသုံ၊ ပြီးစကုန်ပြီး၊ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ သန္တောတိ၊ သန္တောဟူသည်ကား၊ အသပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်ကုန်သော၊ ဇမ္ဗောတိ၊ ဇမ္ဗောဟူသည်ကား၊ လာမကာ၊ သားသူယုတ်မာတို့သည်၊ ဘာသရေတိ၊ ဘာသရေဟူသည်ကား၊ ဘာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဝုတ္တုပေနာတိ၊ ဝုတ္တုပေနဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တုဝေသေန၊ သား၏အသွင်မင်း၊ ဝယောဂတန္တိ၊ ဝယောဂတံဟူသည်ကား၊ တယောဝယော၊ အရွယ်သုံးပါးတို့ကို၊ ဂတံ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ လွန်သော၊ ပန္တိမဝယော၊ ပန္တိမအရွယ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဗဟန္တိတိ၊ ဗဟန္တိဟူသည်ကား၊ ပရိစ္စန္တိ၊ စွန့်ပစ်ကုန်၏။

၇-ဗြာဟ္မဏသံယုတ်-၂-ဥပါသကဝဂ်။ ၁၇၁

နိဗ္ဗာဏေါတိ။ နိဗ္ဗာဏေါဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာဏောဝေါ၊ အိုသဖြင့် လျှင်
ခြင်းအားမှယုတ်သည်ဖြစ်၍ မသုံးဆောင်မစီးနင်းအပ်ကောင်းသော၊ ခါဒနာ
အပနိယတိတိ၊ ခါဒနာအပနိယတိဟူသည်ကား၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ အသေသ၊ မြင်း
သည်၊ ယသဒေဝ၊ အကြင်မျှ လာက်ကာလ အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ တဗျဿာ၊
ပျိုနုသည်၊ ဇဝနသမ္ပန္နော၊ လျှင်ခြင်းအားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တာဝ၊ ထိုရှေးလောက် ကာလ အပိုင်း အခြားဖြင့်၊ အသေ၊ ထိုခြင်းအား၊
နာနာရသံ၊ အထူးထူးသော အရသာရှိသော၊ ခါဒနံ၊ အစာ ဘုံ၊ ဒေန္တိ၊ ပေး
ကုန်၏၊ ဇိန္တိန္ဒေန္တာဝံ၊ အိုသည်ဖြစ်၍ မသုံးဆောင်မစီးနင်းရသော မြင်းကို၊
တာဝ၊ ထိုအထူးထူး သော အရသာရှိသော အစားအစာမှ၊ အပနေန္တိ၊
ပယ်ကုန်၏၊ အန္တိ မဝယေ၊ နာ နိဆုံးကျအရှည်၌၊ တံဝတ္တံ၊ ထို ပးမြဝတ်
ကို၊ နလဘဘိ၊ မရ၊ သော အသေ၊ ထိုခြင်းအိုသည်၊ ဂါဝိဟိ၊ နွဲ့ အပေါင်း
တို့နှင့်အတူတကွ၊ အဇ္ဈတိ၊ တောအုပ်၌၊ သုက္ခဘိဏ္ဍာနိ၊ မြက်မြောက်တို့
ကို၊ ခါဒ ဘိယထာ၊ စားရသကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ ဇိန္တိကာလေ၊ သက်ရှည်
ကြီးပြင်းအိုမင်းကာလ၌၊ ဝိလုတ္တသဗ္ဗနေတ္တာ လုယက်သိမ်းယူအပ်သော
ဥစ္စာအလုံး ရှိသည် အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာဏေါ၊ သုံးဆောင်စရာ ဥစ္စာမရှိ
သော၊ ဗာဒိသော ငါသို့လောက်လည်း ဖြစ်သော ဗာလသနံ၊ သားရဲကံတို့၏၊
ဝိတာ၊ အဖသည်၊ ဝေ၊ ခေါ်၊ သက်ကြီးရှည်မဲ ဖြစ်လျက်ကဲ့လည်း၊ ပရံဗာ
ရေသု၊ သူတပါးအိမ်တို့၌၊ ဘိက္ခုတိ၊ တထီးလွှားလွှား ဖုံးတောင်း စား၏၊
ယဉ္ဇေဘိ၊ ယဉ္ဇေဟူသောဝုန်သည်၊ နပ၊ တော၊ နိပါတ်ဝုန်တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤ
အနက်သဘော ဘုံ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေမမ
ပုတ္တာ၊ အကြင်ငါ့ သားတို့သည်၊ အနုဿဝါ၊ အဘကား ဘုံမလိုက်နာ
ကုန်၊ အပ္ပတိယာ၊ နာခံခြင်း ကင်းကုန်၏၊ အဝသဝတ္တိနော၊ ငါ့အလိုသို့
မလိုက်ကြကုန်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ တေဟိ၊ ထိုသားရဲကံများ ဘူထက်၊ ဒဏ္ဍောဝ၊
ထွံတံသည်သာလျှင်၊ သေယျောသုန္ဒရေတရောကိရ၊ အထူးမြတ်၍ကောင်း
သေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အသေ၊ ထိုထွံတံ၏၊ သေယျတာဝံ၊ အထူးမြတ်
သည်၏အဖြစ် ဘုံ၊ ဒေသဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ စန္ဒမ္ပိဂေါဏန္တိ အာဒိ၊ စန္ဒမ္ပိဂေါ
ဏံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပုရေဟောတိတိ
ပုရေဟောတိဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂတော၊ အဦးအပျားမှ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊
ထိုထွံတံကို၊ ပုရတောကတွာ၊ ရှေ့မှကား၍၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ သုခံ၊ ချမ်း
သာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ အဋ္ဌော၊ ဤကားအနက်၊ ဂါမမေခတိတိ၊

၁၂၂ သင်္ဂါယနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗုဒ္ဓိယတံ

ဂါမေမေတိဟူသည်ကား။ ဥဒကံ။ ရေသို့။ ဩတဇ္ဇဏကာလေ။ သက်ဆင်းသောကာလ၌။ ဂန္တိရေ။ နက်သော။ ဥဒကေ။ ရေ၌။ ပတိဋ္ဌိ။ တည်ရာကို။ လတတိ။ ရေ၏။ ပရိယာပုဏိတွာတိ။ ပရိယာပုဏိတွာဟူသည်ကား။ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတွာ။ သင်၍။ ဝါရုဂ္ဂတာ။ နှုတ်သို့တက်သည်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ သန္နိသိန္နေသုတိ။ သန္နိသိန္နသုဟူသည်ကား။ တထာရှုပ။ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပြာဟူဏာနံ။ ပုဏ္ဏားတို့၏။ သမာဂမဒိဝသေ။ အညီအညွတ်စည်းဝေးသောနေ့၌။ သဗ္ဗလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတေသု။ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်ကုန်သော။ ပုတ္တေသု။ သားတို့သည်။ တံသတံ။ ထိုသဘင်ကို။ ဩဂါဟေတွာ။ သက်ဝင်၍။ ပြာဟူဏာနံ။ ပုဏ္ဏားတို့၏။ မဇ္ဈေ။ အလယ်၌။ မဟာရေဟာ။ မြတ်သောသူအားထိုက်သော။ အာသနေ။ နေရာ၌။ နိန္နေသု။ နေကုန်သည်ရှိသော်။ အဘာသိတိ။ အဘာသိဟူသည်ကား။ အဟံ။ ဤအခါကား။ မေ။ ငါ၏။ ကာလေ။ ဂါထာသီခွင့်သင့်သောကာလတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ သဘာပာမဇ္ဈေ။ သဘင်အလယ်၌။ ပရိသေတွာ။ ဝင်၍။ ဟတ္ထံ။ လက်ကို။ ဥက္ခိပိတွာ။ မြှောက်၍။ ဘော။ အရှင်တို့။ အဟံ။ ငါသည်။ တုဌာကံ။ အရှင်တို့အား။ ဂါထာဘာသိတုကာမေ။ ဂါထာသုံးညီသီလို၏။ ဘာသိတေ။ ဂါထာသုံးညီသီသည်ရှိသော်။ သုဏိသထ။ နားထောင်ကြကုန်အံ့လော။ ဣတိဝတွာ။ ဤသို့ဆို၍။ ပြာဟူဏာ။ ပုဏ္ဏား။ ဘာသ။ ဆိုလော။ မယံ။ ငါတို့သည်။ သုဏောမ။ နားထောင်ပါကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုတ္တေ။ ဆိုလတ်သော်။ ဌိတကောဝ။ ရပ်လျက်သာလျှင်။ အဘာသိ။ သီဆိုလေ၏။ တေနဝသမယေန။ ထိုအခါ၌လည်း။ မနုဿာနံ။ လူတို့အား။ ဝတ္ထံ။ ဂါမဝတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယေ။ အကြင်သူသည်။ မာတာပိတုနံ။ မိဘတို့၏။ သန္တကံ။ ဥစ္စာကို။ ခါဒန္တော။ ခံစားသုံးဆောင်လျက်။ မာတာပိတုရော။ မိဘတို့ကို။ နပေါသေတိ။ မကွေးမွေးသော။ ထိုသူကို။ မာရေတဗ္ဗာ။ သတ်အပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္ထံ။ ဂါမဝတ်တရားသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တေပြာဟူဏာပုတ္တော။ ထိုပုဏ္ဏားသားတို့သည်။ ပိတုပါဒေသု။ အဘ၏မြေတို့၌။ ပတံတွာ။ ဝပ်၍။ တာတ။ ဘခင်။ နော။ ငါတို့၏။ ဇိပိတံ။ အသက်ကို။ ဒေဟိတိ။ ပေးပါလောဟု။ ယာဝိ။ သု။ တောင်းပန်ကုန်၏။ သော။ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ပိတုဟဒယသ။ မိဘတို့၏စိတ်နှလုံး၏။ ပုတ္တာနံ။ သားသမီးတို့အား။ မုဒုတ္တာ။ နူးညံ့သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘော။ အိုအရှင်တို့။ မေ။ ငါ၏။ ဗာလကေ။ သားမိက်တို့ကို။ မာပိနာသယိတ္ထ။ မပျက်ဆီးကြပါကုန်လင့်။ ဓံ။ ငါကို။ ပေါသိသန္တိ။ မွေးကွေးပါကုန်လိမ့်။

တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ဆို၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ အသာ။ ထိုပုဏ္ဏား၏။

၇-ပြာဟ္မဏသံယုတ်-၂-ဥပါသကဝဂ်။ ၁၇၃

ပုတ္တေ။ သားတို့ကို။ မနုဿာ။ အခြားသူတို့သည်။ တော။ ဟယ်အချင်းတို့။
အဇ္ဇပဋ္ဌာယ။ ယခုနေ့ကစ၍။ ပိတရံ။ အဘကို။ သမ္မာ။ ကောင်းစွာ။ သစေနပဋိ
ဇ္ဇိဿထ။ တကယ်သင်တို့ကောင်းမွန်စွာ မလုပ်ကျွေးကုန်သည်ဖြစ်အံ့။
ဝေါ။ သင်တို့အား။ စာတေဿာမ။ ငါတို့သတ်ကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟံ
သု။ ဆိုကုန်၏။ တေ။ ထိုပုဏ္ဏားသားတို့သည် ဘိတာ။ ကြောက်ကုန်လျက်။
စာရံ။ အိမ်သို့။ နေတွင်းဆောင်၍။ ပဋိဇ္ဇိသု။ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ တံ။ ထိုသို့လုပ်
ကျွေးခြင်းကို။ ဒဿထံ။ ပြုခြင်းငှါ။ အထခေါနံပြာဟ္မဏမဟာသာလန္တိ
အာဒိ။ အထခေါနံပြာဟ္မဏမဟာသာလံဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ဝုတ္တံ။
ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ။ ထိုပါဠိ၌။ နေတွာတိ။ နေတွာဟူသည်ကား။
ပိဋ္ဌေ။ ကျော်ကုန်း၌။ နိဘိဒါပေတွာ။ နေစေ၍။ သယံ။ ကံယ်တိုင်။ ဥက္ခိပိတွာ။
ချီ၍။ နယိံသု။ ဆောင်ကုန်၏။ နှာပေတွာတိ။ နှာပေတွာဟူသည်ကား။ သရိရံ။
ကိုယ်ကို။ တေလေန။ ဆီဖြင့်။ အဗ္ဘုတ္တိတွာ။ နှပ်၍။ ဂန္ဓဗုဏ္ဏာဒိပိ။ နံသာမှုန့်
သည်တို့ဖြင့်။ ဥပ္ပါ။ နွေတွာ။ ပွတ်သပ်၍။ နှာပေသံ။ ရေချိုးစေကုန်၏။ ပြာဟ္မဏိ
ယောပိ။ မိမိတို့မယားမှ ပုဏ္ဏားမတို့ကိုလည်း။ ပုတ္တောဿပေတွာ။ ခေါ်
စေ၍။ အဇ္ဇပဋ္ဌာယ။ ယခုနေ့ကစ၍။ အမ္ဘာကံ။ ငါတို့၏။ ပိတရံ။ အဘကို။ သမ္မာ။
ကောင်းစွာ။ ပဋိဇ္ဇိဇ္ဇထ။ လုပ်ကျွေးကြကုန်။ သစေ။ အကယ်၍။ ပမာဒံ။ မေ့
လျော့သစ်လပ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဇ္ဇပထ။ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ စာရေတော။
အိမ်မှ။ ပေါ။ ရှင်မတို့ကို။ နိကဓိဿာမ။ နှင်ထုတ်ကုန်အံ့။ ဣတိဝတွာ။ ဤသို့
ခြွင်းမောင်းဆို၍။ ပဏိတဘောဇနေဟိ။ ကောင်းမွန်သောဘောဇဉ်တို့ဖြင့်။
ဘောဇဇသံ။ စားစေ ကုန်၏။ ပြာဟ္မဏော။ ပုဏ္ဏားသည်။ သုဘောဇနန္တံ။
ကောင်းသောဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။ သုခသေယျန္တံ။ ချမ်းသာသော
အိပ်ရာကိုလည်းကောင်း။ အာဂမ္မ။ အကြောင်းပြု၍။ ကထိပါဟဿေဝ။
နှစ်ရက် သုံးရက်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်။ သန္ဓာတ ဗလော။ ကောင်းစွာ ဖြစ်
သောခွန်အားရှိသည် ဖြစ်၍။ ပိဏိသိဗ္ဗိယော။ ပျိုသော ဣန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်
၍။ အတ္တဘာဝံ။ ကိုယ်၏အဖြစ်ကို။ ဩလောကေတွာ။ ကြည့်၍။ မေမယာ။
ငါသည်။ အယံ သမ္ပတ္တိ။ ဤစည်းစိမ် ချမ်းသာကို။ သမဏံ ဂေါတမံ။
ရဟန်းဂေါတမကို။ နိဿာယ။ ဖြို၍။ လဒ္ဓါ။ ရအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့အောက်မေ့
လျက်။ ပုဏ္ဏာကာရံ။ လက်ဆောင်ကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။ တဂဝတော။ ဆုရား
သခင်၏။ သန္တိကံ။ အထံတော်သို့။ အဂမာသိ။ သွားသတည်း။ တံ။ ထိုသို့
သွားခြင်းကို။ ဒဿထံ။ ပြုခြင်းငှါ။ အထခေါသောတိအာဒိ။ အထခေါသော
ဤသို့ အစရှိသောစကားကို။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ။ ထိုပါဠိ၌။

၁၂၄ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တေဒဝေါစာတိ၊တေဒဝေါစဟူသည်ကား၊ ဒုဿယဂံ၊ပုဆိုးရံကို၊ ပါဒမူ
လေ၊မြေတော်ပါး၌၊ဌပေတွာ၊ထား၍၊ တေ၊ဤမယိကောဂေါတမစသော
စကားကို၊အဝေါစ၊ဈေးကွက်လတ်သတည်း၊သရဏဂမနာဝသာနေစာပိ၊
သရဏဘူ၏အဆုံး၌လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ဘုရားသခင်ကို၊ ဇေမာဟ၊ဤသို့
ဈေးကွက်၏ဘောဂေါတမ၊အရှင်ဂေါတမ၊မယံ၊အကျွန်ုပ်အား၊ပုတ္တပိ၊
သားလေးယောက်ကိုသည်၊ စတ္တာရိရုဘတ္တာနံ၊ထမင်းပွဲလေးပွဲတို့ကို၊
မိန္ဒာနံ၊ ပေးအပ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုလေးဦးသော ရုဘတ်မှ၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ နှစ်ဦးသောရုဘတ်တို့ကို၊တုဌာကံ၊ အရှင်ဂေါတမတို့
အား၊ဧဗ္ဗေ၊ဤပါ၏၊ နှစ်ဦးသောရုဘတ်တို့ကို၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊
ပရိဘုဒ္ဓံ၊သမိ၊ စားပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဈေးကွက်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား၊
ကလျာဏံ၊ ကောင်း၏၊ ပါဠိဇက္ကံဝန၊ ယနေ့ကား ဤသူအိမ် ယနေ့ကား
ဤသူအိမ်မှာဘု အသီးသီးညွှန်း၍ကား၊ မာနယျာဒေဟိ၊ မဆောက်နှင်း
လင့်၊အဌာကံ၊ငါတို့အား၊ ရုနုဋ္ဌာနမေဝ၊ နှစ်သက်ရာဌာနကိုသာလျှင်၊
ဂမိဿာမ၊သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဘော၊ရှင်ဂေါတမ၊ဧဝံ
သာဓု၊ကောင်းပါပြီ၊ဣတိ၊ခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ပုတ္တားသည်၊ဘဂ
ဝန္တံ၊ဘုရားသခင်ကို၊ဝန္တိတွာ၊ရှိမိုး၍၊စာရံ၊အိမ်သို့၊ ဂတိာ၊သွား၍၊ပုတ္တ
သားတို့ကို၊အာမန္တေသိ၊ဆို၏၊ ကိံ၊အာမန္တေသိ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊
တာတ၊ချစ်သားတို့၊ သမကောဂေါတမော၊ရဟန်းဂေါတမသည်၊မယံ၊
ငါ၏၊သဟာယော၊ ခင်ပွန်းတည်း၊ တဿ၊ထိုရဟန်းဂေါတမအား၊ မေ၊
ငါသည်၊ နေရုဘတ္တာနံ၊ နှစ်ဦးသောရုဘတ်တို့ကို၊ မိန္ဒာနံ၊ဤအပ်ကုန်
၏၊တုဌာ၊ငါသားတို့သည်၊ တသ္မိံ၊ထိုရဟန်းဂေါတမသည်၊ သမ္ပတ္တံ၊
ကြွချောက်သသည်ရှိသော်၊မာပမဇ္ဇတ၊မမေ့မလျော့ကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၏၊တာတ၊ဘခင်၊သာဓု၊ကောင်းပါပြီ၊ ဣသိ၊ဤသို့ဝန်ခံ၍၊ပုနိဝ
သေ၊နက်ဖြန်နေ့၌၊ဘဂဝါ၊ဘုရားသခင်သည်၊ ပုဗ္ဗန္တသမယံ၊နံနက်အခါ၌၊
ပတ္တဝီဝရံ၊သပိတ်သက်န်းကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊ဇေဋ္ဌပုတ္တဿ၊သားကြီး၏၊
နိဝသနန္ဒါရံ၊အိမ်တံခါးဝသို့၊ဂတော၊ရောက်တော်မူ၏၊ သော၊ထိုသား
ကြီးသည်၊ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ဒိသ္မာဝ၊မြင်၍လျှင်၊ ဟတ္ထတော၊
လက်တော်မှ၊ပတ္တံ၊သပိတ်တော်ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊စာရံ၊အိမ်တွင်းသို့၊
ပဝေသတွာ၊ဝင်စေသဖြင့်၊မဟာရဟေ၊မြတ်သောသူတို့အားသာထိုက်
သော၊ပဏ္ဍကေ၊ပဏ္ဍင်၌၊ နဝိဒါပေတွာ၊နေစေ၍၊ ပဏိတဘောဇနံ မြတ်
သောဘောဇဉ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ပုန

ဒိဝသေ။နောက်ပြီးနေ၌၊ ဣတရဿ၊သားလတ် အကြီး၏။ ပုနဒိဝသေ။
 နောက်ပြီးနေ၌၊ဣတရဿ၊သားလတ် သားငယ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဋိပါနိ
 ယာ၊အစဉ်အားဖြင့်၊သဗ္ဗသံ၊ခပ်သိမ်းသော သားတို့၏၊ စာရာနံ၊အိမ်တို့
 သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ သဗ္ဗ၊ ခပ်သိမ်းသော သား တို့သည်၊
 တထေဝ၊ထိုသားကြီးအတူသာလျှင်၊သက္ကာရံ၊ပူဇော်သက္ကာရကို၊အကံ
 သု၊ပြုကုန်၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ဧကမ္မိဝသံ၊တနေ့သောနေ့၌၊ ဇေဋ္ဌပုတ္တဿ၊
 သားကြီး၏၊စာချေအိမ်၌၊မင်္ဂလံ၊မင်္ဂလာအမှုသည်၊ပစ္စုပ္ပိတံ၊ရှေးရှုထင်
 သတည်း၊သော၊ထိုသားကြီးသည်၊ ဝိတရံ၊အတက်၊ တာတ၊ဘခင်၊မင်္ဂ
 လံ၊မင်္ဂလာကို၊ကဿ၊အဘယ့်သူအား၊ဒေမ၊ပေးကုန်အံ့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊
 အာဟ၊ဆို၏၊ တာတ၊ချစ်သား၊ အဓမ္မ၊ငါတို့သည်၊ အညံ၊တပါးသော
 သူ ကိုးနုဇာနာမ၊မသိကုန်၊ သမဏောဂေါတမော၊ရဟန်းဂေါတမသည်၊
 မယှံ၊ငါ၏၊သဟာယောနန္တံ၊အဆွေခင်ပွန်းစပ်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့ဆိုသည်
 ရှိသော်၊ တေနဟိ၊ထိုသို့တပြီးကား၊ ထုဓမ္မ၊သင်ဘခင်တို့သည်၊ ပဉ္စဟိ
 ဘိက္ခုသတေဟိ၊ရဟန်းငါးရာတို့၌၊ သဗ္ဗိ၊တကွ၊ သွာတနာယ၊နက်ဖြန်
 ကောင်းမှုအလို့ငှါ၊သမဏံဂေါတမံ၊ရဟန်းဂေါတမကို၊ နိမဇန္တထ၊ပင့်
 ဘိတ်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့သားကြီးဆို၏၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊
 တထာ၊ထိုသားကြီး ဆိုသည်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အကသိ၊ပြု၏၊ဘဂဝါ
 ဘုရားသခင်သည်၊ အဓိဝါသေတွာ၊သည်းခံတော်မူ၍၊ ပုနဒိဝသေ၊နက်
 ဖြန်နေ၌၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ရဟန်းအပေါင်းငြိရုံလျက်၊ တဿ၊ထို
 သားကြီး၏၊ဂေဟန္တရံ၊အိမ်တံခါးဝသို့၊အဂမာသိ၊ကြွတော်မူလာ
 ၏၊သော၊ထိုသားကြီးသည်၊ ဟရိတုပလိတ္တံ၊နွားချေးပိုဖြင့် လင်းကဲ့အပ်
 သော၊သဗ္ဗာကာရပဋိမဏ္ဍိတံ၊ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာဖြင့် တန်ဆာ ဆင်
 အပ်သော၊ဂေဟံ၊အိမ်တွင်းသို့၊သတ္ထာရံ၊ဘုရားသခင်ကို၊ပဝေသေတွာ၊
 သွင်း၍၊ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊
 ပညတ္တာသေန၊ခင်းအပ်သောနေရာ၌၊နိသီဒါပေတွာ၊နေစေ၍၊ အပေါဒက
 ပါယာသံ၊စဝ၊ရေမရေသော ဂဏာဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မကဝိက
 တိံ၊ခဲတွပ်အထူးကိုလည်းကောင်း၊အဒါသိ၊ပေးလှူ၏၊အန္တရောတ္တသ္မိ
 ယေဝ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးစဉ် မပြီးခင် အကြား၌သာလျှင်၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊
 ပုဏ္ဏား၏၊ဝတ္ထာရောပိပုတ္တာ၊ သား လေးယောက်တို့သည်လည်း၊ သတ္ထု
 သန္တိကေ၊ ဘုရားအပါးတော်၌၊ နိသိန္နာ၊ နေကုန်လျက်၊ ဘောဂေါတမ၊
 အရှင်ဂေါတမ၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊အဗ္ဗာကံပိတရံ၊အကျွန်ုပ်တို့အဘ

၁၇၆ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာသီလသုတ်-ဒုတိယတွဲ၊

ကိုးပဉ္စိတဂ္ဂါမ၊လုပ်ကျွေးပါကုန်၏။ နိဗ္ဗမန္တာမ၊မမေ့ကြပါကုန်။ အဿ၊ထို
အက္ခန္တိဝံ ဘခင်၏။ အတ္တဘာဝံ၊အတ္တဘောသကို၊ပဿထ၊ရှုတော်မူပါကုန်။
ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟံသု၊လျှောက်ကြကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။
ဝေါ၊သင်တို့သည်။ ကလျာဏံ၊ကောင်းမှုကို၊ကတံ၊ပြုအပ်၏။ မာတာပိတု
ပေါသကံနာမ၊ မိဘတို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်းမည်သည်။ ပေါရာဏက ပဏ္ဍိ
တာနံ၊ရှေး၌ဖြစ်သော ပညာရှိတို့၏။ အာမိဗ္ဗန္တမေဝ၊ အလေ့အကျက်သာ
တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ထာ၊မိန့်တော်မူ၍။ မဟာနာမ ဇာတကံနာမ၊မဟာ
နာမဇာတ်တော်မည်သည်ကို၊ကထေတွာ၊ဟောတော်မူ၍၊စဗ္ဗာရိသန္ဓာနိ
သစ္စာလေးပါးတို့ကို၊ ဒီပေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသေတိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌၊ ဗြာဟ္မ
ဏော၊ပုဏ္ဏားသည်။ စတုဟိပုတ္တေဟိစ၊ သားလေးယောက်တို့နှင့်လည်း
ကောင်း၊စတုဟိသုဏ္ဍာဟိစ၊ ချေးမ လေးယောက်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊
သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ဒေသနာနုဿရေန၊ဒေသနာတော်ကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊
ဥာဏံ၊ဘာဝနာဥာဏ်ကို၊ပေသေတွာ၊စေလွှတ်၍။ သောတာပတ္တိဖလေ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ပတိဗ္ဗိတော၊ထည်လေ၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုသော
တာပတ္တိဖိုလ်ကိုရသည်မှစ၍။ သတ္ထာ၊ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗကလံ၊
အခါမပြတ်။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားသားလေးယောက်တို့၏။ ဂေဟံ၊အိမ်သို့၊
နအဂမာသိ၊ ကြွတော် မမူ ။စတုတ္ထံ၊ လေးခု ပြောက်သော သုတ်
တည်း။ ၊

၅ ပဉ္စမေပဉ္စမသုတ်၌၊ မာနတ္ထဇ္ဈေတိ၊မာနတ္ထဇ္ဈေဟူ သည်ကား၊ဝါ
တာဘရိတာဘတ္တာဝိယ၊ လေဖြင့် ပြည့်သော သားရေအိမ်ကဲ့သို့။ မာနေန၊
မာနဖြင့်၊ထဇ္ဈေ၊ခက်ထန်သောစိတ်ရှိ၏။ အာစရိယန္တိ၊အာစရိယံဟူသည်
ကား၊သိပ္ပုပ္ပဟဏ္ဍကလေ၊အတတ်ပညာသင်သောအခါ၌၊အာစရိယော
ဆရာသည်၊အနဘိဝါဒေန္တဿ၊ရှိမခိုးသောသူအား၊သိပ္ပံ၊အတတ်ပညာ
ကို၊နဒေတိ၊မပေး။ အညသ္မိံ၊ပနကာလေ၊တပါးသောအခါ၌ကား၊ တံ၊ထို
ဆရာကို၊နအဘိဝါဒေတိ၊ရှိမခိုး။ အဿ၊ထိုဆရာ၏။ အတ္ထိဘာဝံပိ၊ရှိသည်
အဖြစ်မျှကိုလည်း၊နဇာနာတိ၊မသိ။ နာဟံသမဏောတိ၊နာဟံသမဏောဟူ
သည်ကား။ အဿ၊ထိုမာနထဇ္ဈပုဏ္ဏားအား၊ ဧဝံ၊ဤသို့သော စိတ်အကြံ
သည်၊အဟောသိကိရ၊ဖြစ်သတတ်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ အယံသမ
ဏော၊ဤရဟန်းသည်။ မာဒိသော၊ငါသို့သော၊ ဇာတိ သမ္ပန္န ဗြာဟ္မဏေ၊
အမျိုးဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဏ္ဏားသည်။ သမ္ပတ္တေ၊ရောက်လာလျက်။

၇-မြာပွဏသံယုတ်-၂-ဥပါသကဝဂ်၊ ၁၇၇

ပဋိသန္ဓာရမတ္တံပိ။ အစေ အစပ်လောကဝတ်မျှကိုလည်း။ နကရောတိ။ မပြု။
 တဿာ။ ထိုကြောင့်။ ကိဉ္စိ။ တစ်စုံတစ်ရာကို။ နဇာနာယံ။ မသိတတ်။ ဣတိ။
 ဤသို့မိတ်အကြံဖြစ်၏။ အတ္တတပိတ္တံ ဇာတာဘိ။ အတ္တတပိတ္တံ ဇာတာဟူ
 သည်ကား။ အဘူတပုဗ္ဗာယ။ ရှေး၌မဖြစ်ဘူးသော တုဗ္ဗယာ။ နှစ်သက်ခြင်း
 နှင့်။ သမန္နာဂတာ ပြည့်စုံကုန်၏။ ကေသုဝဿာတိ။ ကေသုဝဿာဟူသည်
 ကား။ ကေသု။ အသယံသုတို့၌။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာသနည်း။ ကျသသာတိ။
 ကျသယဟူသည်ကား။ အသယုဂ္ဂလသယ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကေ။ အသယံ
 သုတို့ကို။ အပပိတာအသုတိ။ အပပိတာအသုဟူသည်ကား။ အပပိတိ။
 အရိအသေအမှုကို။ ဒေသတံပြခြင်းငှါ။ ယုတ္တာ။ သင့်လျော်ကုန်သည်။
 ဘဝေယျ။ ဖြစ်ကုန်ရာသနည်း။ အရဟန္တေ။ အရဟန္တဟူသော။ ဣမာ
 ယဂါထာယ။ ဤဂါထာဖြင့်။ ဒေသနာကုသလတ္တာ။ ဒေသနာ၌လိမ္မာတော်
 မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တာနံ ကိယံတေတိ။ အန္တောကတွာ။ ပူဇ
 နိယပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အတွင်းပြု၍။ ပူဇနယျံ။ ပူဇော်အပ်ပူဇော်ထိုက်သည်ကို။
 ဒေသတိ။ ပြတော်မူ၏။ ပဉ္စမံ ငါးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၆ ဆဋ္ဌေ။ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ သဗ္ဗသေတံ။ အလုံးစုံဖြူ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တေ။
 တရံတယောက်က ဆိုသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗကဏ္ဍံ။ အလုံးစုံမည်း၏။ ဣတိ
 အာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသော။ နယေနနည်းဖြင့်။ ပဇ္ဇနိယံ။ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို။
 ကရောန္တသေဝ။ ပြုမှသာလျှင်။ အသေ။ ထိုပုဏ္ဏားအား။ သာတံသုခံ။
 ချမ်းသာသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဇ္ဇနိယံ သာတော။ ပဇ္ဇနိယံ
 သာတမည်၏။ ယောစပိနယျ။ သာရေန္တန္တိ။ ယောစပိနယျသာရေန္တံဟူ
 သည်ကား။ ယော။ အကြင်သူသည်။ ကရေန္တရိယလက္ခဏံ။ လွန်စွာပြု
 ခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ သာရေန္တံ။ အလွန်ခိုင်မာခြင်းကို။ ပိနေတွာ။ ပျက်ဆီး
 ၍။ သုသာတိ။ နာ၏။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကား အနက်။ ဆဋ္ဌံ။ မြောက်ခု
 မြောက်သောသုတ်တည်း။

၇ သတ္တမေ။ သတ္တမသုတ်၌။ နဝကမ္ပိကတာရေခါဇောတိ။ နဝကမ္ပိက
 တာရေခါဇောဟူသည်ကား။ ကိရ။ ထင်စေဦးအံ့။ သော။ ထိုပုဏ္ဏားသည်။
 အရေည။ တော၌။ ရုက္ခံ။ သစ်ပင်ကို။ ဆိန္ဒာပေတွာ။ ဖြတ်စေ၍။ တတ္ထေဝ။
 ထိုတော၌ သာလျှင်။ ပါသာဒကုဋ္ဌာဂါရုဒိနိ။ ပြာသာဒ်အထွဋ်ထုတ်ကာ
 အစရှိသည်တို့ကို။ ယောဇေတွာ။ ယဉ်စေ၍။ နဂရံ မြို့သို့။ အဟာရိတွာ။
 ဆောင်၍။ ဝိက္ခိတာတိ။ ရောင်းစား၏။ နဝကမ္ပိအမှုသစ်ကို။ နိဿာပဿေ။ မြင်၍။

၁၂၀ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ။

ဇိဝတိ၊ အသင်္ကပ္ပေ၊ ဣတိ၊ ထိအကြောင်းကြောင့်၊ နဝကမ္ဘိကော၊ နဝ
ကမ္ဘိကမည်၏၊ ဂေါတ္တနံ၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ ဘာဝေန္တ၊ ဘာဝေန္တ၊ မည်၏၊
ဣတိ၊ ထိအကြောင့်၊ နဝကမ္ဘိကတာဝေန္တ၊ နဝကမ္ဘိကတာဝေန္တ၊ မည်၏၊
ဒိသ္မာနဿတေဒဟေ၊ သိတိ၊ ဒိသ္မာနဿတေဒဟေသိ ဟူသည်ကား၊
ဆဗ္ဗဏ္ဍရေသိ ယော၊ ခြောက်ပါး၊ သာအစားရှိသောရေ၊ ငါးခြည်တော်တို့ကို
ဝိဿန္တိတု၊ လွှတ်တော်မူ၍၊ နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရား
သခင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အသမ္ပယုတ္တံ၊ အသမ္ပယုတ္တံ၊ ဤသို့၊ သာဒေ၊ ဤသည်
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝနသိန္နံ၊ ဝနသိန္နံ ဟူသည်ကား၊ ဣမသိန္နံ၊ နဿ၊ ဤ
ကြီးစွာသောတောအုပ်၌၊ ဥန္တိန္နမူလံ၊ မေဝနန္တိ၊ ဥန္တိန္နမူလံ၊ မေဝနံ ဟူသည်
ကား၊ မယံ၊ ငါးအား၊ ကိလေသဝနံ၊ ကိလေသဝနံ ဟူသော တောကြီးသည်၊
ဥန္တိန္နမူလံ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်သော မူလရှိ၏၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓဇယော၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓဇယော
ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓဇယော၊ ကိလေသဝနံ၊ ကိလေသဝနံ ဟူသော တော ချုံ
မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကောရမေတိ၊ ဧကောရမေဟူသည်ကား၊ ဧကော၊ တ
ယောက်ထည်းတည်း၊ အဘိရမတိ၊ အလွန်၊ ပွလျော်၏၊ အရတိ၊ ဝိပ္ပဟာ
ယတိ၊ အရတိ၊ ဝိပ္ပဟာယဟူသည်ကား၊ ပန္နသေနာသေနသု၊ စဝ၊ အစွန်း
ဖြစ်၍ စဝသော၊ ကျောင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ဘာဝနာယစ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာ
ဝနာ၌လည်းကောင်း၊ ဥက္ကဋ္ဌာတံ၊ မဗ္ဗေလျော်ခြင်းရှိသည်ကို၊ ဇဟိတွာ၊
ပပာစွန့်၍၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အန္တေဝါသိကာတိ၊ အန္တေဝါသိကာဟူ
သည်ကား၊ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အမှုငယ် ရွက်ဆောင် သွယ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
သိပ္ပုဂ္ဂဏ္ဍနကာ၊ အတတ်ပညာသင်ကုန်သော၊ ဓမ္မန္တေဝါသိကာ၊ ဓမ္မန္တေ
ဝါသိကာတပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ နိသိန္နံ၊ နိသိန္နံ ဟူသည်ကား၊ ဆဗ္ဗဏ္ဍရေသိ
ယော၊ ခြောက်ပါးသောရေ၊ ငါးခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိဿန္တိတု၊ လွှတ်တော်မူ၍၊
နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို၊ ဂန္တိရူပေတိ၊ ဂန္တိရူပေဟူ
သည်ကား၊ ဂန္တိရူသဘာဝေ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖုံးလွှမ်းသောကျယ်ပြန့်သော
သစ်ပင် ချုံနွယ်ရှိသဖြင့်နက်သောသဘောရှိသော၊ ဗဟုဘေရေဝေ၊ ဗဟု
ဘေရေဟူသည်ကား၊ တကြိမ်ကသိညာဏက အဝိညာဏကဘေရေဝေ
ဟိ၊ ထိုတော၌တည်သောသိညာဏက အဝိညာဏကဖြစ်သောခြင်္သေ့၊
သစ် ကျားစသော သူရဲ ဘေးတျားတို့ဖြင့်၊ ဗဟုဘေရေဝေ၊ များစွာသော
ကြောက်မက်ရွံ့ဖွယ်ရှိသော၊ ဝိဂါဟိယတိ၊ ဝိဂါဟိယဟူသည်ကား၊ ပဝိ

၇-ဗြာဟ္မဏသံဃုတ်-၂-ဥပါသကဝဂ်။ ၁၇၉

သိတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ အနိဗ္ဗမာနေနာတိအာဒိန္နိ၊ အနိဗ္ဗမာနေန ဤသို့အစရှိ
သောဝုဒ်တို့သည်၊ ကာယဝိသေသနာနိ၊ ကာယဝိသေသနတို့ချဉ်းတည်း၊
ဝေဇ္ဇပေန၊ ဤသို့မတုန်လှုပ်သောသဘောရှိသော၊ ကာယေန၊ ကုယ်ရှိသ
ဖြင့်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ သုန္ဒရေရူပံဝတာတိ၊ သုန္ဒရေရူပံဝတဟူ
သည်ကား၊ အတိသုန္ဒရံဝတာ၊ အလွန်လျှင်ကောင်းစွာ ပစ္စ၊ ဈာနံ ဈာနံကို၊
ဈာယသိ၊ ရှုစား၏၊ ဣတိဝဒတိ၊ ဤသို့ပုဏ္ဏားဆို၏၊ ဝနဝသယိတော မုနိတိ၊
ဝနဝသယိတောမုနိဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓမုနိ၊ ဘုရားတည်းဟူသော ရဟန်း
မြတ်သည်၊ ဝနံတောကို၊ အဝသယိတော၊ ဖြိတော်မူ၏၊ ဣဒန္တိ၊ ဣဒံဟူ
သည်ကား၊ တုမှကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝနေ၊ တောဌံ၊ ဣဒံ
နိသိန္နကရဏံ၊ ဤသို့နေတော်မူသော အကြောင်းသည်၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊
အတ္ထရေရူပံ၊ အံတွယ်သရဲ၏ အဖြစ်ကို၊ ပဋိဘာတိ၊ ရှေ့ရှုထင်၏၊ ဝီတိ
မနောတိ၊ ဝီတိမနောဟူသည်ကား၊ တုဠုမိတ္တော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဝနေဝသတိ၊ ဝနေဝသေ ဟူသည်ကား၊ ဝနမ္ဘိ၊ တောဌံ၊
ဝသိ နေတော်မူ၏၊ မညာမဟန္တိ၊ မညာမဟံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်
မညာမိ၊ အောက် မူ၏၊ လောကာဓိပတိသဘဗျတန္တိ၊ လောကာဓိပတိ
သဘဗျတံဟူသည်ကား၊ လောကာ ဓိပတိ မဟာဗြဟ္မနာ၊ လောက၏
အကြီး အရှုံးဖြစ်သောမဟာဗြဟ္မာနှင့်၊ သဟဘာဝံ၊ တက္ကအဖြစ်ကို၊ အာ
ကင်္ခမာနေတိ၊ အာကင်္ခမာနေဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြေမာ နာ၊ အလိုရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ကိဒိဉ်အနုတ္တရံတိဣန္ဒြေ၊ ကိဒိဉ်အနုတ္တရံဟူသောဤစကားကို၊ ဗြဟ္မ
လောကမေဝ ဗြဟ္မပြည့် ကိုသာသျှင်၊ သန္ဓာသမ္ပုဉ်၍၊ အာဟ၊ ပုဏ္ဏားဆို
၏၊ ကသ္မာဘာဝိဇေန မရညမသိတောတိ၊ ကသ္မာဘာဝိဇေန မရညမသိ
တောဟူသည်ကား၊ အဟံ ငါသည်၊ ဗြဟ္မာလောကံ၊ ဗြဟ္မပြည့်ကို၊ အာ
ကင်္ခမာနေတိ အလိုရှိ ချသောသူဟူ၍၊ ကာဝမညာမိ၊ အသျှင်အောက်
မေ့မိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤ သို့ဗြဟ္မပြည့်ကို အလိုရှိသည်၊ ယဒိန ဟာတိ၊ အကယ်၍
မဖြစ်ဘဲအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ဗြဟ္မပြည့် ကိုအလိုရှိခဲ့သော်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာ
ဝိက္ခု၊ ကြားဘိလော၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘာဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊
ဝနေ၊ တောဌံ၊ ဝသေ၊ နေတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏတိ၊ မေးလျှော်၏
ဗြဟ္မပတ္တိယာတိ၊ ဗြဟ္မပတ္တိယာဟူသည်ကား၊ သေဠပတ္တိယာ၊ မြတ်သော
အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဣ၊ ဤ တာကြံ ထဲ၌၊ တပေါ၊ ခြိုးခြံသောအ
ကျင့် ကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ကရောသိ၊ ပြုဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အပရေနပိအာကာရေန၊ တပါးသောအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ပုဏ္ဏတိ၊ မေး၏

၁၇၉

၆၈၀ သင်္ဂါယနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကင်္ခါတိ၊ ကင်္ခါဟူသည်ကား၊ တဏှာ၊ တဏှာတည်း၊ အဘိနန္ဒနာတိ၊
အဘိနန္ဒနာဟူသည်ကား၊ အဘိနန္ဒနဝသေန၊ အလွန်ရှင်လိုခြင်း၏ အစွမ်း
ဖြင့်၊ တဏှာဝ၊ တဏှာကိုသောလျှင်၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အနက
ခေတုသုတိ၊ အနကခေတုသုဟူသည်ကား၊ အနကသဘာဝသု၊ ရူပါရုံ
အစရှိသည် အဇ္ဈတ္တိကအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် အထူးထူးသောသ
ဘောရှိကုန်သော၊ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌၊ ဗုဿတိ၊ ဗုဿဟူသည်ကား၊
နာနပ္ပကာရာ၊ အသောဒရာဂလောဘအဘိဇ္ဈာဝသောအားဖြင့် အတူးထူး
အပြားပြားရှိကုန်သော၊ တဏှာ၊ တဏှာတို့သည်လည်းကောင်း၊ သေသ
ကိလေသာဝါ၊ ဒိဋ္ဌိ မာန ဒေါသ အစရှိသော ကြွင်းသော ကိလေသာတို့
သည်လည်းကောင်း၊ သဒါသိတာတိ၊ သဒါသိတာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာ
လံ၊ အခါမလပ်၊ အဝသိတာ၊ မှီကုန်၏၊ အညာဏမူလပ္ပဘဝါတိ၊ အညာဏ
မူလပ္ပဘဝါဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ မူလဟုတွေး၊ အမြစ်မူလ
ဖြစ်၍၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ပဗ္ဗေတာတိ၊ ပဗ္ဗေတာဟူသည်ကား၊ တဏှာဝ၊
တဏှာသည်ပင်လျှင်၊ ဣဒမ္ပိမယံဣဒမ္ပိမယန္တိ၊ ဣဒမ္ပိမယံဣဒမ္ပိမယံဟူ၍၊
ပဗ္ဗေတပနဝသေန၊ ဆုံခြင်းသို့ရောက်စေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗေတာနာမ၊
ပဗ္ဗေတာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗာမယာယုန္တိကတာတိ၊
သဗ္ဗာမယာယုန္တိကတာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗတဏှာ၊ ကုန်အောင်စုံသော
တဏှာတို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဝိဂတန္တော၊
ကင်းခြင်းကို၊ နိရုဇ္ဈာ၊ ကွပ်ခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်၏၊ သမူလိကာ
တိ၊ သမူလိကာ ဟူသည်ကား၊ အညာဏမူလေန၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောမူလ
၌၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ အနုပ္ပ၊ ယာတိ၊ အနုပ္ပယောဟူသည်ကား၊ အနုပဂမနော၊
မဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေသုခဓမ္မသုဝိသုဒ္ဓဒဿနောတိ၊ ဣဒိနာ၊ သဗ္ဗေသု
ခဓမ္မသုဝိသုဒ္ဓဒဿနောဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတ
ညာဏံတော်ကို၊ ဒိပေဟိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ သဗ္ဗေမိမနုတ္တရန္တိ၊ သဗ္ဗေမိမနုတ္တ
ရံဟူသောပုဒ်ကို၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ သိဝန္တိ၊ သိဝံဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌံ၊ ဖြတ်သော၊ ဈာယာမိတိ၊
ဈာယာမိဟူသည်ကား၊ ဇွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဈာနေဟိ၊ အာရမ္မဏူပနိ
ဈာနိလက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်တို့ဖြင့်၊ ဈာယမိ၊ ရှုကြည့်၏၊ ဝိသာရဓေ၊ ဝိသာရ
ဒေါဟူသည်ကား၊ ဝိဂတသရဇ္ဇော၊ ကင်းသောကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိသည်၊
ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗ္ဗမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၇-မြို့ဟူကသံယုတ်-၂-ဥပါသကဝဂ်။

၁၇၁

၆ နဝမေ၊နဝမသုတ်၌၊ ပစ္စာတိ၊ပစ္စဟူသည်ကား၊ ဣတော၊ဤလူ၏ ကိုယ်အဖြစ်မှ၊ ပဋိဂစ္ဆာ၊ရှေ့ရှုရောက်၍၊ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ဒသမသုတ်၌၊ ဣတော၊ဣတဟူသည်ကား၊ ဣမတ္ထိ၊ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခုတာဝေ၊ ဘိက္ခုမည်သည်အဖြစ်၌၊ ဝိသံဓမ္မန္တိ၊ ဝိသံဓမ္မဟူသည်ကား၊ ဒုဂ္ဂန္တိ၊မကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ အကုသလ ဓမ္မံ အကုသိုလ်တရားကို၊ဗာဟေတွာတိ၊ဗာဟေတွာဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂ မဂ္ဂေန၊အရံ့ကတ္တမင်ဖြင့်၊ဗဟိတွာ၊အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်ပယ်စွန့်၍၊ သင်္ခါယသင်္ခါ၊သင်္ခါယဟူသည်ကား၊ ဌာဏေန၊ကောင်းစွာပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ် သောဉာဏ်ဖြင့်၊ သဝေဘိက္ခု၊ဘိက္ခုတိဘိ၊သဝေဘိက္ခု၊ဘိက္ခုတိဟူသည် ကား၊သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဝေ၊စင်စစ်၊ အဘိန္နကိလေသတ္တာ၊ ချိုးဖဲ့ပျက် ဆီးအပ်သောကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဘိက္ခုနာမ၊ဘိက္ခုမည် ၏ဟူ၍၊ပုစ္ဆတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဒသမံ၊သမံခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၁ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမသုတ်၌၊ ပစ္စေတိတိ၊ ပစ္စေတိဟူသည် ကား၊ဣစ္ဆတိ၊အလိုရှိ၏၊ ပစ္စေတိ၊တောင့်တ၏၊ သာဓုတန္တေတိ၊ သာဓု တန္တေဟူသော စကားကို၊ အာယာစမာနော၊တောင်းပန်လိုသည် ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ ရှင်အာနန္ဒာဆိုသတည်း။ ကိရ၊တောင်းပန်ကြောင်းကား၊ သေဇေ သော၊ဤသင်္ခါရဝပုဏ္ဏားသည်၊ ထေရုဿ၊အရှင်အာနန္ဒာထေရ်၏၊ ဝိဟိ သဟာယော၊ ရှင်ဖြစ်မယူမီသူကာလက တကွဆင်းရဲ ချမ်းသာဖော်ဖြစ် သောအဆွေခင်ပွန်းတည်း၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ထေရော၊အရှင်အာနန္ဒာ သည်၊အယံဝရာကော၊ဤချင်းကရင်ရှင်းပမာလူမိစ္ဆာသည်၊မံသဟ၊သင်္ခါရ ဝသို့သောအဆွေခင်ပွန်းကို၊ လဘိတွာပိ၊ရေချက်လည်း၊ မိစ္ဆာခိဋ္ဌိ၊မှား သောအယူကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ အပါယပူရကော၊ အပါယ်၏ပြည့်ခြင်း သည်၊ မာအာဟာသိတိ၊ မဖြစ်ပါစေနှင့်ဟု၊ အာယာစတိ၊ တောင်းပန် သတည်း၊ အဝိစ၊တနည်းဆိုဦးအံ့၊ ဇေသော၊ ဤသင်္ခါရဝပုဏ္ဏားသည်၊ မဟာပရိ၊ါရာ၊များသောအခြံအရံရှိသောသူတည်း၊တသ္မိ၊ထိုသင်္ခါရဝ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပသန္တေ၊ကြည်ညိုသည်ရှိသော၊ ပဉ္စကုလသတန်၊ငါးရာ သောအမျိုးတို့သည်၊ အနုဝတ္ထဿန္တိ၊အတုလိုက်၍ကြည်ညိုကုန်လတ္တံ့ သတည်း၊ ဣဘိမညမာနောပိ၊ဤသို့အောက်မေ့တော်မူ၍လည်း၊ အာယာ စတိ၊တောင်းပန်၏၊အတ္ထဝသန္တိ၊အတ္ထဝသံဟူသည်ကား၊အတ္ထဝနိသံသံ

၆

၁၀၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

အတ္တကာရဏံ၊ အကျိုးဟူသောအာနိသံရှိသောအနက်အကြောင်းကိုပါ
ပန္နိ၊ ပါပံဟူသည်ကား၊ ပါဏာတိပါတာဒ်အကုသလံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိ
သောအကုသိုလ် ဘုံ၊ ပဝါဟေမိတိ၊ ပဝါဟေမိဟူသည်ကား၊ ဂလပ္ပမာဏံ၊
လည်ဘင်းမျှပမာဏရှိသော၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊
ပဝါဟေမိ၊ ရွှေ့၏၊ ပလ္လာပေမိ၊ ကိုပ်မှဝေးဝေးပြေးစေ၏၊ ဓမ္မောတိဂါ
ထာ၊ ဓမ္မောဟူသောဂါထာသည်၊ ဂုတ္တတ္ထာဝ၊ သုန္ဒရိကတာဒေ ဇေသုတ်၌
ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ကောဒသမံ၊ တဆွဲ
တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂ န္ဒါဒသမေ၊ န္ဒါဒသမသုတ်၌၊ ခေါမရဿန္တာမာတိ၊ ခေါမရဿန္တာမ
ဟူသည်ကား၊ ခေါမရဿာနံ၊ ခေါမပုဆိုးတို့၏၊ ဥဿန္တတ္တာ၊ များသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံလဒ္ဓနာမံ၊ ဤသို့ခေါမရဿဟုရအပ်သောအမည်ရှိသော
ရွာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ သဘာယန္တိ၊ သ
ဘာယံဟူသည်ကား၊ သာလာယံ၊ စရပ်၌၊ ဗုဿာယတိတိ၊ ဗုဿာယတိဟူ
သည်ကား၊ ဗုဿိတာနိ၊ မိဗ်၊ ပေါက်တို့ ဘုံ၊ မုဉ္ဇိ၊ လွှတ်၏၊ ဝဿတိ၊ ရွာ၏၊
ကိရ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ တံသဘံ၊ ထိုသဘင်စ
ရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတုကာမော၊ ကပ်ခြင်း၌အလိုတော်ရှိ၏၊ မယိ၊ ငါတုရား
သည်၊ ဧဝမေဝံ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ဥပသင်္ကမေန္တ ကပ်တော်မူသည်ရှိသော်၊
အာသုကာဓာတုကံ၊ မချမ်းသာသော သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဧကံကာရဏံ၊ တခုသော အကြောင်းကို၊ ပဋိ၊ စွဲ၍၊ ဥပသင်္ကမိဿာမိ၊
ငါကပ်တော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးတော် ပိုက်၍၊ အဓိဋ္ဌာန ဝသေနံ၊
အဓိဋ္ဌာနတော်၏ အတွင်းဖြင့်၊ ဂုဋ္ဌိ၊ မိဗ်၊ ရည်မိဗ်၊ ပေါက်ကိုဥပ္ပါဒေသိ၊
ဖြစ်စေ၏၊ သဘာယန္တိ၊ သဘာယန္တဟူသည်ကား၊ သုခနိသိန္နံ၊ ချမ်းသာစွာ
နေသည်ရှိသော်၊ အသမ္ဘာလေတွာ၊ နုရာမှထစေသောအားဖြင့် မလွှတ်ရှား
မူ၍၊ ဧကပဒဿနံ၊ တခုသာနံပါးဖြင့်၊ ပဝိသနံ၊ ဝင်ခြင်းသည်၊ တေသံ၊
ထိုပုဏ္ဏားတို့အား၊ သဘာယန္တောနာကိရ၊ သဘင်၌ကျင့် အပ်သောတရား
ဖြစ်သတတ်၊ မဟာစနံ လူများကို၊ စာလေတွာ၊ ရွှေ့ရှား၍၊ ဥဇုကမေဝ၊
ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်းသာလျှင်၊ ပဝိသနံ၊ ဝင်ခြင်းသည်၊ န၊ သဘင်၌ကျင့်
အပ်သောတရားမဟုတ်၊ ဘဂဝါစ၊ တရားသခင်သည်လည်း၊ ဥဇုကမေဝ
ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွလာတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ကုဝိဘာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ
တရားသခင်ကို၊ ဟိန္ဒန္တံ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကုန်လျက်၊ ကေစမုဏ္ဍကာသမဏာ

၇-ပြာဟ္မဏသံယုတ်-၂-ဥပါသကဝဂ်၊

၁၀၃

ကာကေစသဘာဝေဓိဇာနိဿန္တိတိ၊ ကေစမုဗ္ဗကာသမဏကာကေစသ
 ဘာဝေဓိဇာနိဿန္တိဟူ၍၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ သန္တောတိ၊ သန္တောဟူသည်
 ကား၊ ပဏ္ဍိတာ ပညာရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊
 ပဟာယတိ၊ ပဟာယဟူသည်ကား၊ ဇေတရာဂါဒယော၊ ထိုရာဂသည်
 တို့ကို၊ ဗဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ရာပါဒိဇိနယယ၊ ရာဂသည်တို့၏ကင်းပျောက်
 ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ တဏှန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တော
 နာမ၊ သူတော်ကောင်း မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် နှစ်သမ သုတ်၏
 အဖွင့်အပြီးတည်း၊ နှစ်သမံ၊ တဆွဲနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။
 ပြာဟ္မဏသံယုတ္တံ ဣန္ဒန၊ ပြာဟ္မဏသံယုတ် အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၈-ဝဂ္ဂီသသံယုတ်-၁-ဝဂ္ဂီသဝဂ်၊

၈ ဝဂ္ဂီသ သံယုတ္တံသာ၊ ဝဂ္ဂီသ သံယုတ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊
 အတ္ထော၊ အနက် ကို၊ ဇေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအင်၏
 အဂ္ဂါ၊ ဝေဒေတိယေတိ၊ အဂ္ဂါဇေဒေတိယေဟူသည်ကား၊ အာဇ္ဇဝိယံ၊
 အာဇ္ဇဝိပြည်၏ အနီး၌၊ အဂ္ဂါဇေဒေတိယေ၊ လူတို့၏ ပူဇော်ရာ ဖြစ်သော
 မြတ်သောစေတီ၌၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ အနုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်တော်မူမီ၊
 အဂ္ဂါဇေဒေတိယေတမကောဒိနံ၊ အဂ္ဂါဇေဒေတိယေတမကောဒိနံ၊ သော၊ ယက္ခနာ
 ဂါဒိနံ၊ ဘီလူး နဂါး အစရှိသည်တို့၏၊ ဘဝနာနိ၊ နေရာကွန်းတို့သည်၊ စေ
 တိယာနံ၊ စေတီတို့သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသခင်သည်၊
 ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တာဝနိ၊ ထိုစေတီ နတ်ကွန်းတို့ကို၊ အပ
 နေတွာ၊ ပယ်ရှားသိမ်း၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတို့ကို၊
 ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုကျောင်းတို့အား၊ တာဝေနဝနာမာနိ၊ ထိုအဂ္ဂါ
 ဇေဒေတိယေတမကောဒိနံ၊ အမည်တို့သည်သာလျှင်၊ ဇေတဝနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 နိဂြောဓကပ္ပေနာတိ၊ နိဂြောဓကပ္ပေဟူသည်ကား၊ နိဂြောဓရက္ခမူလဝါသိ
 နာ၊ ပညောင်ပင်၏အနီး၌နေသော၊ ကပ္ပတ္တေရေန၊ ဥပဏ္ဍာယ်ဖြစ်သော ကပ္ပ
 ထေရ်နှင့်၊ ဩဟိယူကောတံ၊ ဩဟိယူကောဟူသည်ကား၊ ဩဟိနကော၊
 ကျန်မော်၏၊ ဝိဟာရပါယောတံ၊ ဝိဟာရပါယောဟူသည်ကား၊ ကိရု၊ ထင်
 ငေါ့အံ့၊ သော၊ ထိုအရှင်ဝဂ္ဂီသသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဝသိကော၊
 ဝါမရသေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပတ္တဝီဝရက္ခဟဏေ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို

၁၈၄ သင်္ဂါယနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာသုတ္တံ-ဒုတိယတွဲ၊

ယုခြင်း၌၊ အကောပိဒေါ၊ မလိဗ္ဗာသေ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုရှင်ငါတို့သို့
ထေရ်ဘိက္ခု၊ မထေရ်ဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ငါတို့သို့၊
ဣမာဝသတ္တုပါဟနကတ္တရယမ္ဘိအာဒိနံ၊ ဤထီး၊ ဘိနဝံ တောင်ငွေစသော
ပရိ၊ နှုရာတို့ကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုလျက်၊ နိသီဒါတိ၊ နေထိုင်လေ၊
ဟု၊ ဝိဟာရရက္ခိကံကတွာ၊ ကျောင်းစောင့်ထား၍၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့၊
ဌ၊ ပရိသီ၊ သု၊ ဝင်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဟာရေပါလောတိ၊ ဝိဟာရ
ပါလောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သမလင်္ကရိတွာတိ၊ သမလင်္က
ရိတွာဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဘဝါနုဗ္ဗပေန၊ ဥပ္ပုဇ္ဈင်ခွင် အား
လျော်သော၊ အလင်္ကာရေန၊ တန်းဆင်ဖြင့်၊ အလင်္ကရိတွာ၊ တန်းဆင် ဆင်
ရင်၍၊ ဝိတ္တံအနုဉ္စံသေတိတိ၊ ဝိတ္တံအနုဉ္စံသေတိဟူသည်ကား၊ ကုသလ
ဝိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို၊ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ တံကုတေတ္ထ လတ္တံတိ၊
တံကုတေတ္ထ လတ္တံ ဟူသည်ကား၊ တေသ္မိံ၊ ထိုဝိသဘာဝ ဖြစ်သော၊
ရာဂေ၊ ရာဂသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံကာရေဏံ၊ ထိုသို့မေ့လျော့
သည်ရှိသော် ဖျောက်၍ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေမည် အကြောင်းကို၊
ကုတောလတ္တံ၊ အတတ်မှာရအပ်ပါသနည်း၊ ယံမေပရောတိ၊ ယံမေပရော
ဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါအား၊ ယေနကာရေဏေန၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊
အညော၊ ငါမှတစ်ပါးသော၊ ပုဂ္ဂလောဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း၊
အညော၊ ငါ၏စိတ်၌ဖြစ်သောတရားမှတစ်ပါးသော၊ ဓမ္မောဝါ၊ တရားသည်
လည်းကောင်း၊ အနတ္တိရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ဖျောက်၍၊
အာစရိယုပုဏ္ဏာယာဝိ၊ ဆရာဥပဏ္ဍာယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊
ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ ဩဟာယ၊ ချန်ခဲ့၍၊ ဂတာ၊ သွားကုန်သည်အနိုက်
ဖြစ်ခဲ့၏၊ အဂါရသ္မာတိ၊ အဂါရသ္မာဟူသည်ကား၊ အဂါရတော၊ အိမ်ရာ
သောင်သော လူ၏ ဘောင်မှ၊ နိက္ခန္တံ၊ ထွက်သော၊ အနဂါရိယန္တိ၊ အန
ဂါရိယံဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဥပဂတံ၊ ကပ်သော၊ ဣတိ
အတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ကဏ္ဍတောတိ၊ ကဏ္ဍတောဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍ
ပက္ခတော၊ မည်းညစ်သောအကုသိုလ်အဖို့မှ၊ မာပေက္ခတော၊ ကိလေသာ
မာန်အပင်းအသင်းမှ၊ အာဓာဝန္တိ၊ နှလုံးကို နှိပ်စက်၍ပြေးသွားကုန်၏၊ ဥဂ္ဂ
ပုတ္တာတိ၊ ဥဂ္ဂပုတ္တာဟူသည်ကား၊ ဥဂ္ဂတာနံ၊ မြတ်ကုန်သော အမျိုးတို့၏၊
ပုတ္တာ၊ သားဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဇညဘူတာ၊ မင်းဟူစလောက် တယောက်
ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒဠ္ဇဓမ္မိနောတိ၊ ဒဠ္ဇဓမ္မိနောဟူသည်ကား၊ ဒဠ္ဇဓမ္မိနော၊
မြဲမြံသောသေ၏၊ ဥတ္တမပ္ပမာဏံ၊ မိုလ်တထောင်အားရှိသော၊ အာစရိယ

ခန့်၊ ဆရာ၏လေးကို၊ သရယမာနံ၊ ဆောင်ကုန်သော၊ သဟသံအပလာယိ
နန္တိ၊ သဟသံအပလာယိနံဟူသည်ကား၊ ယေတေ၊ အကြင်သို့သဘော
ရှိကုန်သော ထိုလေးသွားတို့သည်၊ သမန္တာ၊ တက်ပန်းကျင် အရပ်မှ၊
သရေဟိ၊ မြားတို့ဖြင့်၊ ပရိကိရေယျံ၊ ပစ်လွှတ်ကုန်ရာ၏၊ အပလာယိနံ၊
ပစ်လွှတ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုလေးသွားတို့၏၊ သင်္ခ၊ အရေအတွက်ကို၊
ဒေသန္တာ၊ ပြုလျက်၊ သဟသန္တိ၊ သဟသံဟူ၍၊ အာဟ၊ အရှင်ဝိသ
ဆိုသတည်း။ ဧတ္ထတောဘိပေျာတိ၊ ဧတ္ထတောဘိပေျာဟူသည်ကား၊
တေသ္မာသဟဿာ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောလေးသွားတလောင်ထက်၊ အတိ
ရေကတရာ၊ အလွန် များကုန်သော၊ နေဝမံ ဗျာဓယိသန္တိတိ၊ နေဝမံ
ဗျာဓယိသန္တိဟူသည်ကား၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ စာလေတုံ၊ လှုပ်ရှား စေခြင်းငှါ၊
နသက္ခိသန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဓမ္မေသဗ္ဗိပတိဗ္ဗိတန္တိ၊ ဓမ္မေသဗ္ဗိ
ပတိဗ္ဗိဟံဟူသည်ကား၊ အနဘိရတိ၊ မဓမ္မေလျော်ခြင်းကို၊ ဝိနောဓေတွာ၊
ပျောက်၍၊ အဘိရတိ၊ အလွန်ဓမ္မေလျော်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒနသမဓမ္မေ၊ ဖြစ်စေ
ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ သက၊ အဘာဘုရားမြတ်၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သာသန
ဓမ္မေ၊ အသုံးအမဖြစ်သောတရား၌၊ ပတိဗ္ဗိတံ၊ တည်သော၊ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်
ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဟသော၊ တလောင်ကုန်သော၊
ဣဿာသေ၊ လေးသွားတို့သည်၊ သမန္တာ၊ ရှေ့နောက် ဘဲညာ ဝဲယာ ဝန်း
ကျင်မှ၊ သရေဟိ၊ မြားတို့ဖြင့်၊ ပရိကိရေန္တေ၊ ပစ်လွှတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
သိက္ခိတောဝုရိသော၊ သင်အပ်ပြီးသောအတတ်ရှိသောယောကျ်ားသည်
ဒဏ္ဍကံ၊ ထွံတံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ သဗ္ဗေသရေ၊ ကုန်အောင်စုံပစ်လွှတ်
သမျှ မြားတို့ကို၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ အပတမာနေ၊ မကျစေသည်ကဲ့ပြု၍၊
အန္တရာဝ၊ အကြား၌သာလျှင်၊ ပပာရိတွာ၊ ခတ်၍၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊
တာဝပါတေတိ၊ ကျစေနိုင်သေး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးသွားတို့တွင်၊ ကော
ပိဣဿာသော၊ တယောက်သောလေးသွားမျှလည်း၊ ဓမ္မေသရေ၊ မြားနှစ်ချွန်
တို့ကို၊ ကေတော၊ တကွနက်၊ တာဝနဒီပတိ၊ မပစ်လွှတ်နိုင်သေး၏၊ ဣမာ
ပနဣတ္ထိယော၊ ဤမိန်းမတို့သည်ကား၊ ရူပါရမ္မဏာဒိဝသေန၊ ရူပါရုံစသည်
တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စပဉ္စသရေ၊ ငါးခုငါးခုကုန်သောမြားတို့ကို၊ ကေ
တော၊ တကွနက်၊ ဝိပန္တိ၊ ပစ်လွှတ်နိုင်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိပန္တိယော၊ ပစ်
လွှတ်နိုင်ကုန်သော၊ တော၊ ဤမိန်းမတို့သည်၊ အတိရေက သဟဿာ၊
အလောင်မကကုန်သည်၊ သစေဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်စေကုန်မူ၊ မံ၊ ငါ့ကို
စာလေတုံ၊ လှုပ်ရှားစေခြင်းငှါ၊ နသက္ခိသန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊

၁၈၆ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသု-ဒုတိယတွဲ။

ဣတိ။ ဤသို့။ ဂတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သက္ခိဟိမေ သုတံ
တေန္တိ။ သက္ခိဟိမေ သုတံတေဟူသည်ကား။ မယာဟိ။ ငါသည်လျှင်။
သမ္ပုခါ။ ဘုရားမျက်မှောက်တော်မူ၊ တေ။ ဤစကားကို။ သုတံ။ ကြားနာ
အပ်ဘူး၏။ နိဗ္ဗာန ဂမနံ မဂ္ဂန္တိ။ နိဗ္ဗာန ဂမနံ မဂ္ဂံဟူသော စကားကို။
ဝိပဿနံ။ ဝိပဿနာကို။ သန္ဓာယ။ ရှည်၍။ အာဟ။ ဆိုသတည်း။ ဟိ
သစ္စံ။ မှန်၏။ သော။ ထိုဝိပဿနာမဂ်သည်။ နိဗ္ဗာနဿ။ နိဗ္ဗာန်၏။ ပုဗ္ဗတာဂ
မဂ္ဂေါ။ ရှေ့အသို့ဖြစ်သော အကြောင်းတည်း။ ပန။ ယင်းသို့ဖြစ်လျက်။
လိင်္ဂိဝိပလ္လာသေန။ လိင်္ဂိဝိပလ္လာသ အားဖြင့်။ မဂ္ဂန္တိ။ မဂ္ဂံဟူ၍။ အာဟ။
ဆိုသတည်း။ တတ္ထမေတိ။ တတ္ထမေဟူသည်ကား။ အတ္တနော။ အတ္တဟုဆို
အပ်သော။ မေ။ ငါ၏။ တရုဏဝိပဿနာသင်္ခါတေ။ နှုသောဝိပဿနာဟု
ဆိုအပ်သော။ နိဗ္ဗာနာဓိဂမေ။ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော။ တသ္မိံ
မဂ္ဂေါ။ ထိုမဂ်၌။ မနော။ စိတ်သည်။ နိရုတော။ မွေ့လျော်၍။ ပါဝိမာတိ။ ပါဝိမ
ဟူ၍။ ကိလေသံ။ ကိလေသာကို။ အာလပတိ။ ခေါ်၏။ မဇ္ဈတိဝိ။ မဇ္ဈဟူ၍
လည်း။ တမေဝ။ ထိုကိလေသာကိုသာလျှင်။ အာလပတိ။ ခေါ်၏။ နမေမဂ္ဂမ္ဘိ
တိ။ နမေမဂ္ဂံ ပီဟူသည်ကား။ ယထာ။ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဘဝယောနိအာဒိ
သု။ ဘဝယောနိအစရှိသည်တို့၌။ မေ။ ငါ၏။ ဂတမဂ္ဂံပိ။ သွားရာခရီးကို
လည်း။ နပယာတိ။ သင်မမြင်။ တထာ။ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကရိဿာမိ။ ငါပြု
လိမ့်တည်း။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင် ပဌမသုတ်အပြီးတည်း။ ပဌမံ။ ရှေးဦး
စွာသောသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ။ ဒုတိယသုတ်၌။ နိက္ခမတိတိ။ နိက္ခမတိ ဟူသည်ကား။
ဝိဟာရာ။ ကျောင်းမှ။ နိက္ခမတိ။ ထွက်၏။ အပရုတ္တုဝါကာလေတိ။ အပရုတ္တုဝါ
ကာလေဟူသည်ကား။ ဒုတိယဒီဝသေပိ။ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်း။
ဘိက္ခာစာရကာလေ။ ဆွမ်းခံသွားသောကာလ၌။ သေထေရော။ ဤရှင်ကပ္ပ
မည်သော ထေရ်သည်။ ဝိဟာရေ။ ရှေ့ကာကိရေ။ ကျောင်းကို ရှိသေလေး
မြတ်ပြုသတော်။ အရုတိဉ္စရုတိဉ္စာတိ။ အရုတိဉ္စရုတိဉ္စဟူသည်ကား။ သာသ
နေ။ သာသနာတော်၌။ အရုတိံ စ။ သီလကိုဖြည့်ခြင်း သမထ ဝိပဿနာကို
ပွားစေခြင်း၌ မမွေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ကာမဂုဏသု။ ငါးပါး
သော ကာမ အစရှိ၍။ ရတိံ စ။ မွေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ သဗ္ဗ
သောပေဟသိတံစဝိတက္ကန္တိ။ သဗ္ဗသောပေဟသိတံစဝိတက္ကန္တံဟူသည်
ကား။ ပဉ္စ ကာမဂုဏဂေဟနိသိတံ။ ကာမဂုဏငါးပါးဟူသော အိပ်၌ရှိ
သော။ ပါပဝိတက္ကန္တံ စ။ ကာမသုကံပွကို လည်းကောင်း။ သဗ္ဗာ ကာရေန။

တဒင်္ဂိစသောဝင်သိမ်းသောအခြင်းအားဖြင့်၊ ပဟာယ၊ ပပင်၍၊ ဝနထန္တိ၊
ဝနသံဟူသည်ကား။ ကိလေသ မဟာဝနံ၊ ကိလေသာတည်း ဟူသော
တောကြီးကို၊ ကုဟိဇ္ဇတိ၊ ကုဟိဇ္ဇဟူသည်ကား။ ကသိဇ္ဇိ အာမေဓဏ၊
တရံတခုသော အာရုံ၌၊ နိဗ္ဗနထောတိ၊ နိဗ္ဗနထော ဟူသည်ကား။ နိဏ္ဏိ
လေသဝနော၊ ကိလေသာဟူသော တော ချုံမရှိသော၊ အရဟတောတိ၊
အရဟတော ဟူသည်ကား။ တဏှာရုတိရဟိတော၊ တဏှာတည်းဟူ
သောဗွေ့လျော်ခြင်းကင်းသော၊ ပထဝိဇ္ဇဝေဟာသန္တိ၊ ပထဝိဇ္ဇ၊ ဝဟာသံ
ဟူသည်ကား။ ပထဝိဇ္ဇိတဇ္ဇ၊ မြေ၌တည်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣတ္ထိပုရိသ
ဝတ္ထာလင်္ကာရာမိဝဏ္ဏံ၊ မိန်းမ ယောက်ျား အဝတ်တန်ဆာ စသည်တို့၏
အဆင်းသည်။ ဝေဟာသဠကဇ္ဇ၊ ကောင်းကင်၌ တည်သည်လည်း ဖြစ်
သော၊ စန္ဒသူရိယောဘာသာဒိ၊ လ နေ တို့၏အရောင်စသည်၊ ရူပဂတန္တိ၊
ရူပဂတံ ဟူသည်ကား။ ရူပမေဝ၊ ရူပသာတည်း။ ဇဂတောဂဓန္တိ၊ ဇဂ
တောဂဓံဟူသည်ကား။ ဇဂကိယာ၊ မြေကြီး၏၊ ဩဂဓံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော
အန္တောပထဝီယံ၊ မြေ၏အတွင်း၌။ နာဂဘဝနဂတံ၊ နဂါးပြည်၌ဖြစ်သော၊
ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ပရိဇိယူတိတိ၊ ပရိဇိယူတိဟူသည်ကား။
ပရိဇိရတိ၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းသို့ရောက်၏။ သဗ္ဗမနိစ္စန္တိ၊ သဗ္ဗမနိစ္စဟူသည်
ကား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုသဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စချည်း
သာလျှင်တည်း။ အယံ၊ ဤဝိပဿနာသည်။ ထေရုဿ၊ ဝဇီသမထေရ်၏၊
မဟာဝိပဿနာ၊ ရင့်သောဝိပဿနာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆရာတို့
ဆိုကုန်၏။ ဧဝံသမေဓာတိ၊ ဧဝံသမေဓဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမာ
ဂတိံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ကောင်းစွာရောက်၍၊ စရန္တိ မုတတ္တာတိ၊ စရန္တိ မုတတ္တာ
ဟူသည်ကား။ ဝိညာတတ္တာဘာဝါ၊ သိအပ်ပြီးသော အတ္တဘောရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဘရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဥပဓိသူတိ၊ ဥပဓိသဟူသည်ကား။ ခန္ဓကိလေ
သာဘိသင်္ခါ၊ ရေသူ၊ ခန္ဓုပမိ ကိလေသုပမိ အဘိသင်္ခါ၊ ရူပမိတို့၌၊ ဂမိတာ
တိ၊ ဂမိတာဟူသည်ကား။ ဂိဒ္ဓါ၊ တပ်မက်မောကုန်၏။ ဒိဋ္ဌသုတေတိ၊ ဒိဋ္ဌ
သုတေဟူသည်ကား။ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သော၊ ရူပေ၊ ရူပါရုံ
၌လည်းကောင်း၊ သောတေန၊ နားဖြင့်၊ သုတေ၊ ကြားအပ်သော၊ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါ
ရုံ၌လည်းကောင်း၊ ပဋိ၊ စာစမုတေစာကိဗ္ဗေ၊ ပဋိစောစမုတေစဟူသော
ဤပုဒ်တို့တွင်။ ပဋိစာပဒေန၊ ပဋိစာဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊ ဂန္ဓရသာ၊ ဂန္ဓာရုံ
ရသာရုံတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ မုတပဒေန၊ မုတဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊
ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရမ္မဏံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ယောဇ္ဇေနုလိမ္ပတိတိ၊

၁၆၆ သင်္ဂါယာပဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-နုတိယတွဲ၊

ယောက္ခေနုလိမ္ပတိဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇေတသု၊
ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ပဉ္စကာမဂုဏေဘု၊ ငါးပါးသောကာမအရတို့၌၊
တဏှာဒိဋ္ဌိလေပေဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသောလိမ်းကပ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ နုလိမ္ပတိ၊
မလိမ်းကပ်။ အထသဋ္ဌိသိတာဝိတက္ကာပုဏ္ဏနတယ အဓမ္မာနိရိဋ္ဌာတိ၊
အထသဋ္ဌိ သိတာဝိတက္ကာ ပုဏ္ဏနတယ အဓမ္မာနိရိဋ္ဌာဟူသည်ကား။
အထ၊ ထိုမြို့၊ ဆအာရမ္မဏာနိသိတာ၊ ခြောက်ပါးသောအာရုံကို ကုန်သော
ပုဏ္ဏအဓမ္မဝိတက္ကာ၊ ရူပဝိတက်စသည်၏အစွမ်းဖြင့်များစွာအသီးအသီး
ဖြစ်ကုန်သောမိစ္ဆာသင်္ကပ္ပတို့သည်။ နတယ၊ လူများအပေါင်း၌၊ နိရိဋ္ဌာ
တည်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ နဝဂ္ဂ ဂတဿ
ကုဟိဉ္စိတိ၊ နဝဂ္ဂ ဂတဿကုဟိဉ္စိ ဟူသည်ကား။ တေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာ
ဝိတက်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ကတ္တမိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအာရုံ၌၊ ကိလေ
သ ဝဂ္ဂ ဂတော၊ ကိလေသာဟူသော ဂုဏ်အပေါင်းရှိသော အဖြစ်သို့
ရောက်သည်။ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ နောပနုဗုဠုလ္လဘာဏီတိ၊ နောပနုဗုဠုလ္လ
ဘာဏီဟူသည်ကား။ ဗုဠုလ္လဝစနဘာဏီဝိ၊ ရှုန့်ရင်းသော ကာမနှင့် စပ်
သောစကားကို ဆိုခြင်းရှိသည်လည်း။ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ သတိက္ခ၊ တိ၊
သတိက္ခ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေဝိဓော၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ သော၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သိက္ခ၊ နာမ၊ သိက္ခ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒဗ္ဗောတိ၊
ဒဗ္ဗောဟူသည်ကား။ ဒဗ္ဗဇာတိကော၊ ပညာသဘောရှိသော၊ ပဉ္စတော၊
ကျိုးကြောင်းမြင်သိပညာရှိသည်။ စိရေတ္တာသမာပိတောတိ၊ စိရေတ္တာ
သမာပိတောဟူသည်ကား။ ဒိဃာရတ္တာ၊ ရှည်စွာနေညဉ့်ပတ်လုံး၊ သမာပိ
တစိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသော။ နိပကောတိ၊ နိပကောဟူသည်
ကား။ နေပက္ကေန၊ ကောသလ္လပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပရိ
ဏာတပညော၊ ရင့်သောပညာရှိသော၊ အဝိဟာလူတိ၊ အဝိဟာလူဟူသည်
ကား။ နိတ္တဇဏှာ၊ တပ်ခြင်း တဏှာမရှိသော။ သန္တံပဒန္တိ၊ သန္တံပဒံဟူ
သည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဇ္ဈဂမာမုနိတိ၊ အဇ္ဈဂမာမုနိဟူသည်ကား။
အဓိဂတော၊ ရသော။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ ပဋိစ္စပရိနိဗ္ဗုတောကင်္ခတိကာ
လန္တိ၊ ပဋိစ္စပရိနိဗ္ဗုတောကင်္ခတိကာလံဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ အသင်္ခတဝိတ်
နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဋိစ္စ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ရှေ့ရှုရောက်၍၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာ
နေန၊ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗာန
ကာလံ၊ အနုပါဒိသေသပရိနိဗ္ဗာန်ကာလကို၊ အာဂမေတိ၊ ငုံ့လင့်၏။
နုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၀-ဝိသသံယုတ်-၁-ဝိသဝဂ်

၁၀၉

၃ တတိယော၊တတိယသုတ်၌၊အဘိမညတိတိ၊အဘိမညတိဟူသည်
ကား၊ ဣမေ၊ဤရဟန်းတို့သည်၊ မဟလ္လကား၊ အသက်သာ ကြီးကုန်၏။
ဧတေသံ၊ ထိုသက်ကြီးအိုတို့အား၊ ပါဠိ၊အာဂုဏ်ပါဠိသည်၊ နဥပဋ္ဌာတိ၊
မထင်၊ အဋ္ဌကထာ၊ အဋ္ဌကထာသည်၊ နဥပဋ္ဌာတိ၊မထင်၊ ပဒေသနမရ
ရတော၊ကောင်းမွန်သောအက္ခရာ ဝုဒ္ဓိ-ဝ၊ကျွန်ုပ်တို့အဖြစ်သည်၊နဥပဋ္ဌာ
တိ၊မထင်၊ အဟာကံပန၊ငါတို့အားကား၊ ပါဠိ၊ အာဂုဏ်ပါဠိသည်လည်း၊
အဋ္ဌကထာပိ၊အဋ္ဌကထာသည်လည်း၊ နယသတေန၊နည်းအရာဖြင့်၊နယ
သဘလေေန၊နည်းအလောင်းဖြင့်၊ဥပဋ္ဌာတိ၊ထင်၏၊ဣတ္ထိ၊ဤသို့၊ အတိတ္တ
မိတ္တာ၊တပါးသော ရဟန်းတို့ကို ကဲ့ရဲ့ရှုနုချသည်အစွမ်းဖြင့် နှိပ်စက်၍၊
မညတိ၊မိမိကိုယ်ကို ခြီးမြှင့်အောက်မေ့၏၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမဟူ
သောဝုဒ္ဓိဖြင့်၊ဂေါတမဗုဒ္ဓသဝကတ္တာ၊ဂေါတမဘုရားရှင်၏ တပည့်ဖြစ်
သောကြောင့်၊ အတ္တာနံ၊ကိုယ်ကို၊ အာလပတိ၊ခေါ်၏၊ မာနပထန္တိ၊မာန
ပထံဟူသည်ကား၊ မာနာရမ္မဏာစေတ၊မာနလျှင် အာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်
သော၊ မာနသဟတူနေတ၊ မာနနှင့်တကွဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
ဓမ္မာ၊တရား၌ ဘိုး၊ ဝိပ္ပဋ္ဌိသာရဟုဝါတိ၊ ဝိပ္ပဋ္ဌိသာရဟုဝါ ဟူသည်ကား၊
ဝိပ္ပဋ္ဌိ သာရီ၊နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်၊ အဟုဝါအဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ
အတ္ထော၊ဤကားအနက်၊ မဂ္ဂဇိနောတိ၊ မဂ္ဂဇိနောဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဇန၊
လေးပါးသောမဂ်ဖြင့်၊ဇိတကိလေသော၊ အောင်အပ်သောကိလေသာရှိ
သော၊ ကိတ္တိစ္ဆသုခဉ္စာတိ၊ ကိတ္တိစ္ဆ သုခဉ္စ ဟူသည်ကား၊ ဝဏ္ဏဘဏနံစ၊
ကျေးဇူးစကားကိုလည်းကောင်း၊ ကာယိကစေတသိကသုခံစ၊ကာယိက
စေတသိကသုခကိုလည်းကောင်း၊ အနိလောပေဓာနဝါတိ၊ အနိလောပေ
ဓာနဝါဟူသည်ကား၊အနိလော၊ငါးပါးသောနှလုံးတသင်း ကင်းသည်ဖြစ်
၍၊ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပဓာနဝါဝိရိယသမ္ပန္နော၊ အားသစ်လုံ့လ
ဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိသုဒ္ဓေါတိ၊ဝိသုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ဝိသုဒ္ဓေါ၊
အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ အသေသန္တိ၊အသေ
သံ ဟူသည်ကား၊နိသေသံ၊အကြွင်းမဲ့၊နဝရိဓံ၊ကိုးပါးအပြားရှိသောမာန
ကိုး၊ဝိဇ္ဇယန္တကရောတိ၊ ဝိဇ္ဇယန္တကရော ဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ အရ
ဟတ္တမဂ်ဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ကိလေသာနံ၊ကိလေသာတို့၏၊ အန္တကရော၊အဆုံးကို
ပြသည်ဖြစ်၍၊ သမိတာဝိတိ၊ သမိတာဝိဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂ
စသည်တို့၏၊သမိတာတာယ၊စင်စစ်ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သမိတာ

၁၆၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဝိရာဂစသော ကိလေသာ ငြိမ်းငြိမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတိယံ၊ သုံးခု ဖြောက်သောသုတ်တည်း။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ရာဂေါတိ၊ ရာဂေါဟူသည်ကား။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ မဟာပုဉ္ဏော၊ ကြီးသောတုန်းကံရှိ၏။ သမ္ဘာဝိတော၊ သူခပ်သိမ်းတို့ပြီးပွင်းအပ်၏။ တံ၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာကို။ ရာဇမဟာမတ္တာဒေတာ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးစသော သူတို့သည်။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်သိတ်၍။ အန္တောနဝေသနေ၊ အိပ်တွင်း၌၊ နိသိဒါပေန္တိ၊ နေစေကုန်၏။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဒိုမဏ္ဍိတာဝိ၊ ခပ်သိမ်းသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တလဝဇ္ဇေန၊ ယပ်ဝန်းဖြင့်၊ ဗိဇေန္တိ၊ ယပ်ကုန်၏။ ဥပနိသိဒိတွာ၊ အနီး၌နေ၍၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုန္တိတွာ၊ မေး၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမင်း၏ အမတ်ကြီးစသောသူတို့၏အိပ်၌၊ နဝပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်းပြုသစ်စဖြစ်၍၊ အာရမ္မဏံ၊ ကာယစသောအာရုံ ရူပါရုံစသော အာရုံကို။ ပရိဂ္ဂဟေတု၊ အသုဘစသည် အနိစ္စစသည်အားဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တဿ၊ မတတ်နိုင်သော။ အာယသ္မတောဝဂီသဿ၊ အရှင်ဝဂီသအား။ ဣတ္ထိရူပါရမ္မဏေ၊ မာတုဂါမတို့၏အဆင်းရူပါရုံ၌၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို။ အနုန္ဒံ၊ သေတိ၊ ပျက်ဆီး၏။ သော၊ ထိုဝဂီသသည်။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတတ္ထာ၊ သဒ္ဓါ၍ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဥဇုဇာတိကော၊ ဖြောင့်မတ်သောသဘောရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ အယံရာဂေါ၊ ဤရာဂသည်။ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ကြီးပွားသည်ရှိသော်။ ဝိဇ္ဇေဓိကသမ္ပရာယိကံ၊ ပျက်မှောက်တမလွန် နှစ်တန်ဘဝ၌ဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားသည်။ နာသေယျ၊ ပျက်စီးရာ၏။ ဣတံဝိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့သောနေရာ၌၊ နိသိန္ဒေဝ၊ နေလျက်လျှင်၊ ထေရေဿ၊ အရှင် အာနန္ဒာမထေရ်အား။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အာဝိကရောဇ္ဇော၊ ထင်ရှားပြာသျက်။ ကာမရာဂေနာတိအာဒိ၊ ကာမရာဂေနဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟာ၊ ဆို၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နိဗ္ဗာပနန္တိ၊ နိဗ္ဗာပနံဟူသည်ကား။ ရာဂနိဗ္ဗာနကာရဏံ၊ ရာဂငြိမ်းခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဝိပရိယေသာတိ၊ ဝိပရိယေသာဟူသည်ကား။ ဝိပလ္လာသဝသေန၊ အသုက၌သုဘဟူသော သညာဝိပလ္လာသ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သုဘံ၊ နှလုံးသဗ္ဗိတန္တိ၊ သုဘံ၊ နှလုံးသဗ္ဗိတံဟူသည်ကား။ ရာဂဋ္ဌာနိ၊ သံ၊ ရာဂဖြစ်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော။ ဣဗ္ဗာ

၁၆၀

ရေဗြဟ္မာ၊ အလိုရှိအပ်သော သုဘအာရုံကို၊ ပရေတောပဿာတိ၊ ပရေတော
ပဿဟူသည်ကား၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ မောစအတ္တ
တောတိ၊ မောစအတ္တတော ဟူသည်ကား၊ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်၊
မောပဿ၊ မရှုနှင့်၊ ကာယဂတာတုတ္ထ၊ ကာယဂတာတုတ္ထဟူသော
ဝုဒ္ဓိကို၊ ကာယဂတာ၊ ကိုယ်အရဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ တေ၊ သင်
အား၊ အတ္တ၊ ဖြစ်စေလော၊ အနိမိတ္တဉ္စတာဝေဟိတိ၊ အနိမိတ္တဉ္စတာဝေဟိ
ဟူသည်ကား၊ နန္ဒာဒိန္နံ၊ နိစ္စအစရှိကုန်သော၊ နိမိတ္တာနံ၊ သင်၊ ရေနိမိတ်တို့ကို
ဥဿာဒိတတ္တာ၊ ခွါသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်၊ အနိ
မိတ္တပနာမ၊ အနိမိတ္တမည်၏၊ တံ၊ ထိုအနိမိတ္တဝိပဿနာကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွား
စေလော၊ ဣတိဝဒတိ၊ ဤသို့ဆို၏၊ မာနာဘိသမယာတိ၊ မာနာဘိသမယာဟူ
သည်ကား၊ မာနသမ၊ မာန်ကို၊ ဒဿနာဘိသမယာစေ၊ ဒဿနာဘိသမ
ယအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟာနာဘိသမယာစ၊ ပဟာနာဘိသမယအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပသန္တောတိ၊ ဥပသန္တော ဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိ
သန္တတာယ၊ ရာဂစသည်တို့ဖြင့် ငြိမ်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပသန္တော၊
ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အင်္ဂေဟိတိ၊ အင်္ဂေဟိဟူသည်ကား၊ ကာရ
ဏဟိဝါ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဝယဝေဟိဝါ၊ အစိတ်
တို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မုဿဝါဒါ ဝေရမဏိ အာဒိန္နံ၊
မုဿဝါဒါဝေရမဏိအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့သည်၊ သုဘာ
သိတဝါစာယ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကား၏၊ ကာရဏာနိ၊ အကြောင်း
တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သစ္စဝစနာဒယော၊ အဟုတ်အမှန်ဆိုခြင်း
သပ္ပာစကားအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့သည်၊ သုဘာသိတ
ဝါစာယ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကား၏၊ အဝယဝါ၊ အစိတ်တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အင်္ဂီသဒ္ဓေ၊ အင်္ဂါသဒ္ဓါသည်၊ ကာ
ရဏာတ္ထ၊ ကာရဏအနက်သဘောရှိသည်ဖြစ်သော၊ စတုဟိတိ၊ စတုဟိ
ဟူသောဝုဒ္ဓိ၌၊ နိသတ္တဝစနံ၊ ဟိတ်အနက် ပဉ္စမီဝိဘတ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အင်္ဂီသဒ္ဓေ၊ အင်္ဂါသဒ္ဓါသည်၊ အဝယဝတ္ထေ၊ အဝယဝအနက်ရှိ
သည်ဖြစ်သော၊ စတုဟိတိ၊ စတုဟိဟူသောဝုဒ္ဓိ၌၊ ကာရဏဝစနံ၊ သဟ
ယောဂ၌ကရိုဏ်းဝိဘတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမန္နာဂတာတိ၊ သမန္နာ
ဂတာဟူသည်ကား၊ သမန္န၊ ကောင်းစွာသင့်လျော်သောအားဖြင့်၊ အာဂ
တာပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်၏၊ ယုတ္တာစ၊ သင့်လည်းသင့်လျော်၏။

၁၀၂ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဝါစာတိ၊ ဝါစာဟူသည်ကား၊ သမုဋ္ဌပနဝါစာ၊ ပြောဆိုသောစကားသည်၊
ယာ၊ အကြင်သဒ္ဓါဝါစာသည်။ ဝါစာဂိရာ ဗုပ္ပထောတိစ၊ ဝါစာဂိရာ ဗုပ္ပ
ထောဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နေဋ္ဌာကဏ္ဍသုခါတိစ၊ နေဋ္ဌာကဏ္ဍသုခါဟူ၍
လည်းကောင်း၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ ယာပန၊ အကြင်သဒ္ဓါဝါစာသည်ကား၊
ဝါစာယစေကတံကမ္မန္တိ၊ ဝါစာယစေကတံကမ္မဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိညတ္တိစ
ဝိညတ်သည်လည်းကောင်း၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ ယာစတုဟိ ဝစီဒုရိ
တေဟိအာရတိ(ပ) အသံဝုတ္တတိ သမ္မာဝါစာတိ၊ ယာစတုဟိ ဝစီဒုရိ
တေဟိအာရတိ(ပ) အသံဝုတ္တတိ သမ္မာဝါစာဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိနုတိစ၊
ဝိနုတိသည်လည်း၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ ဗရသဝါစာတိက္ခဝေ အာသေ
ဝိတာဘာဝိတာ ဗဟုတိကတာ နိရယ သံဝတ္တနိကာ ဟောတိတိ၊ ဗရသ
ဝါစာတိက္ခဝေ အာသေဝိတာ ဘာဝိတာဗဟုတိကတာ နိရယသံဝတ္တနိ
ကာဟောတိဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စေတနာစ၊ စေတနာသည်လည်း၊ ဝါစာ၊ ဝါ
စာမည်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊ သာ၊ ထိုစေတနာဝါစာကို၊
ဝိညတ္တိဝါစာဝိယ၊ ဝိညတ္တိဝါစာကဲ့သို့၊ ဣစ၊ ဤသုတ်၌၊ နအဓိပ္ပေတာ၊ အလို
မရှိအပ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ အဘာသိ တဗ္ဗတော၊
မဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ သုဘာသိတာတိ၊ သုဘာသိတာ
ဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာအသင့်အားဖြင့်၊ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊
တေန၊ ထိုသုဘာသိတာဟူသော ပါဌ်ဖြင့်၊ အဿာ၊ ထိုဝါစာ၏၊ အတ္ထာ
ဝဘာတံ၊ အစီးအပွားကိုဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊
နဒုတ္တာသိတာတိ၊ နဒုတ္တာသိတာဟူသည်ကား၊ ဒုဋ္ဌ၊ မကောင်းသောအား
ဖြင့်၊ နဘာသိတာ၊ မဆိုအပ်၊ တေန၊ ထိုနဒုတ္တာသိတာဟူသော ပါဌ်ဖြင့်၊
အဿာ၊ ထိုဝါစာ၏၊ အနတ္ထာဝဟနပ္ပဟာနတံ၊ အစီးအပွားမဲ့ကို ဆောင်
သည်ကိုပယ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ အနဝဇ္ဇာတိ၊ အန
ဝဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိဝဇ္ဇရဟိတာ၊ ရာဂအစရှိသော အပြစ်မှကင်း
ကုန်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤအနဝဇ္ဇာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အဿာ၊ ထိုဝါစာ၏၊ ကာရေဏ
သုဒ္ဓိံ၊ ယောနိသောမနသိကာရဟူသော အကြောင်း၏ စင်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ စတုဒေါသာဘာဝါစ၊ လေးပါးသောအဂတိသို့ လိုက်ခြင်းအစရှိ
သောအပြစ်၏မရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ အနနုဝဇ္ဇာ
တိ၊ အနနုဝဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ အနုဝါဒီမုတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်အပ်သည်၏
အပြစ်မှကင်းလွတ်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤအနနုဝဇ္ဇာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အဿာ၊
ထိုဝါစာ၏၊ သမ္မာကာရ သမ္ပတ္တိံ၊ ခပ်သိမ်းသော အာကာရ၏ ပြည့်စုံ

ခြင်းသို့၊ ခိုးပတ်၊ ပြုတော်မူ၏။ ပိည၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပိည၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသည့်ကား၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊
ပညာရှိတို့၏၊ တေန၊ ထိုပိည၊ နိဗ္ဗာန်သော၊ ပါဌ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာဝသံသာသု၊ ကဲ့ရဲ့
ခြင်း၊ ပြီးပွင်း၊ ခြင်းသို့၊ ပါလာ၊ သူရိက်တို့သည်၊ အပ္ပမာဏာ၊ ပမာဏမဟုတ်
ကုန်၊ ချွေး၊ ဤအနက်၊ ခိုးပတ်၊ ပြုတော်မူ၏။ သုဘာသိတံယေဝတာသ
တိတိ၊ သုဘာသိတံယေဝတာသတိဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားသည်၊ ဗုဒ္ဓဇာ
မိဇ္ဇာနာယ၊ ဗုဒ္ဓဇာ မိဇ္ဇာနိဗ္ဗာန်သော၊ ဒေသာနာယ၊ ဒေသာနာတော်ဖြင့်၊
တေသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝါစင်္ဂေသုဝါ၊ ဝါစင်္ဂတို့တွင်လည်း၊ အည
တဗ္ဗန္တ၊ တပါးပါးလည်းဖြစ်သော၊ နိဇ္ဈေါသဝစနံ၊ အပြစ်ကင်းသောစကား
တည်း၊ နောဗုဒ္ဓာသိတန္တိ၊ နောဗုဒ္ဓာသိတံဟူသော၊ ဖုန်သည်၊ တသောဝ
ဝါစင်္ဂယ၊ ထိုဝါစင်္ဂ၏သာလျှင်၊ ပဗ္ဗိပက္ခာသသနနိဝါဇေတံ၊ ဆန်ကျင်
သောအားဖြင့် ဆိုခြင်း၊ ခို ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နောဗုဒ္ဓာ
သိတန္တိ၊ နောဗုဒ္ဓာသိတံဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ မိဇ္ဈာဝါစဗ္ဗဟာ
နံ၊ မိဇ္ဈာ ဝါစာကို ပယ်ခြင်းကို၊ ခိုးပတ်၊ ပြုတော်မူ၏။ သုဘာ သိတန္တိ
ဣမိနာ၊ သုဘာသိတံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပဟိနမိဇ္ဈာဝါစေန၊ ပယ်အပ်
သောမိဇ္ဈာဝါစာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘာသိတဗ္ဗ ဝစနလက္ခဏံ၊ ပြော
ဆိုအပ်သော စကား၏ သဘောလက္ခဏာကို၊ ခိုးပတ်၊ ပြုတော်မူ၏၊ စ
တိနန္တရဓမ္မာတနာ၏ ပရိဟာရကိုဆိုလိုက်အံ့။ အသေ၊ ထိုဝါစာ၏အင်္ဂ
ပရိဒီပနတ္ထံ၊ ပန၊ အင်္ဂါ၊ နိဗ္ဗိခြခြင်းအကျိုးငှါကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုဘာသိတန္တံ
ပုန်ဗုဒ္ဓာသိတန္တံပုန်တို့တွင်၊ အဘာသိတဗ္ဗံ၊ မပြောအပ်မဆိုအပ်ကောင်း
သောဗုဒ္ဓာသိတန္တံပုန်တည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအစဉ်၊ အဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူ၍
ဘာသိတဗ္ဗမေ၊ ပြောအပ်ဆိုအပ်ကောင်းသော သုဘာသိတပုန်ကိုသာ
လျှင်၊ အာဟ၊ ဘုရားဟောတော်မူသတည်း၊ ဓမ္မံယေဝါတိအာဒိသုဝါ၊ ဓမ္မံ
ယေဝဤသို့အစရှိသော ပါဌ်တို့ရှိလည်း၊ ဘေဒနယော၊ ဤသို့သောနည်း
ရှိ၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤဝါကျလေးပုန်တို့တွင်လည်း၊ ပဗ္ဗေ၊ မန၊ သုဘာသိတံဟူသော
ပဗ္ဗမပုန်ဖြင့်၊ ပိသုဏ၊ ဒါသရဟိတံ၊ ဂုံးချောပစ်သောအပြစ်မှကင်းသော၊
သမဂ္ဂကရဏံ၊ ညီညွတ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဗုတ္တံ၊ ဆို
အပ်၏၊ ဒုတိယေန၊ ဓမ္မံဟူသောဒုတိယပုန်ဖြင့်၊ သဗ္ဗပ္ပယာပဒေါသရဟိတံ၊
သဗ္ဗပ္ပယာပဟူသောအပြစ်မှကင်းလွတ်သော၊ ဓမ္မတော၊ မိမိအစီးအပွား
သူတပါးအစီးအပွားကို ရွက်ဆောင်ဟတ်သော သဘောမှ၊ အနုပုတံ၊
မကင်းသော၊ မန္တောဝစနံ၊ အတိုင်အပင်မှုဖြစ်သောစကားကို၊ ဗုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
၏၊ ဣတေပုဟိ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဇွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ တတိယဓမ္မတ္ထံ

၁၉၄ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဗရုဿာလိကရဟိတာနိ၊ ကြမ်းကြုတ်ခြင်း မရှန် မကန်ခြင်းမှ
ကင်းကုန်သော၊ ဝိယသစ္စဝစနာနိ၊ ချစ်ခင်ဘွယ်သော ဟုတ်မှန်သောစ
ကားတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣမေဟိခေါတိအာဒိနိ၊ ဣမေဟိခေါ
ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့သည်၊ တာနိအင်္ဂါနိ၊ ထိုဝါစက်တို့ကို၊ ပဗ္ဗက္ခတော၊
မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ပြင်တော်မူလျက်၊ တံဝါစံ၊ ထိုဝါစာကို၊
နိဂမေတိ၊ နိဂုံးကပတ်အပြီးသတ်တော်မူ၏၊ စ၊ ဆိုဘွယ်ရှိသေး၏၊ အညေ၊
သာသနာတော်မှ၊ ဗာဟိမုဖြစ်ကုန်သော ယညဝါဒအက္ခရိန္ဒာဆရာတို့
သည်၊ ပဋိညာဒိဟိ၊ ပဋိညာဉ်ဥပမာအစရှိကုန်သော၊ အဝယဂေဟိ၊ အစိတ်
တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာမဒိဟိ ပဒေဟိ၊ နာမ် ပုဒ် အာချာတ် ပုဒ်တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ လိင်္ဂဝစနဝိဘတ္တိကာလကာရကသမ္ပတ္တိဟိ၊ လိင်္ဂ ကေရစ်
စသောဝစန ပဌမာစသော ဝိဘတ် အတိတ်စသော ကာလ ကတ္တား ကံ
ကရိုက်း သမ္ပဒါနိစသော ကာရကတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊
ပြည့်စုံသော၊ ယံမုသာဝါဒါဒိဝါစံပိ၊ အကြင်မုသာဝါဒစသောဝါစာကို
လည်း၊ သုဘာသိတာတိ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားဟူ၍၊ မညန္တိ၊
အောက်မေ့ ထင်မှတ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော မုသာဝါဒဝါစာကို၊
ပဋိသေမေတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ အဝယဝါဒိသမန္နာဂတာပိ၊
ပဋိညာဉ် ဥပမာ ဟိတ် ဥဒါဟရဏ် နိဂုံးဟူသော အဝယ အစရှိသည်
တို့နှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း၊ တထာရှုပိဝါစာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောစကား
သည်၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏လည်း
ကောင်း၊ အနတ္တာဝဟတ္တာ၊ အစီးအပွားမဲ့ကိုဆောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
ဒုတ္တာသိတာဝ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သော စကား သည်သာလျှင်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတုဟင်္ဂေဟိ၊ လေး
ပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝါစာ၊ ဝါစာသည်၊
မိလက္ခဏာသာသနိပရိယာပန္နာ၊ အသဘာဝလက္ခဏာရှိသောမိလက္ခဏာ
သာဓ်အကျုံးဝင်သည်လည်းကောင်း၊ စာရစေဋီကာဂီတိကပရိယာပန္နာပိ
ဒရိုးဝိန်းကျွန်မ အစေခံ၏သီချင်းသံ၌ အကျုံးဝင်သည် လည်းကောင်း၊
သစေပန ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်စေကာမူ၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်
လည်း၊ လောကီယလောကုတ္တရဟိတသုခါဝဟတ္တာ၊ လောကီလောကုတ္တ
ရာ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဘာသိတာဝ၊
ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာပိ၊
ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မဂ္ဂပသေ၊ ခရီးလမ်းပါး၌၊ သဿံ၊ ကောံကို၊ ရက္ခန္တိ

ယသ၊စောင့်လျက်၊ သိဟဋ္ဌကေနော၊ သိဟိန္ဒသာသဝကားဖြင့်သာလျှင်၊
ဂါယန္တိယာ၊ ဖွဲ့နွဲ့ကုံးသိသော၊ သိဟဋ္ဌစေဋ္ဌိကာယ၊ သိဟိန္ဒရပ်နေစေခံ
ကျွန်မ၏၊ ဇာတိဇရာမရဏယုတ္တံ၊ ဇာတိဇရာမရဏနှင့်စပ်သော၊ ဂိတိကံ၊
သိချင်းသံကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သော၊ သဋ္ဌိ
မတ္တာ၊ ခြောက်ကျိပ် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ ဝိပဿကာ သိက္ခ၊
ဝိပဿက ရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပဏိ၊ သု၊
ရောက်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အာရဒ္ဓဝိပဿကော၊ အားထုတ်အပ်
သောဝိပဿနာ ရှိသော၊ တိသောနာမသိက္ခ၊ တိသာမည်သော ရဟန်း
သည်၊ ပရမသရသမိပေန၊ ပရမ္မာဒိုင်အနီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိ
သော်၊ ပရမသရေ၊ ပရမ္မာဒိုင်၌၊ ပရမာနိ၊ ပရမ္မာကြာတို့ကို၊ တဋ္ဌိတွာ၊ ချိုး၍၊
ပါတောဝေလ္လိတကောကန္တံ၊ နံနက်ကသာ ကောင်းစွာပွင့်သော ပရမ္မာ
ကြာကို၊ သူရိယာလောကေန၊ နေရောင်သည်၊ သိန္ဓိယတေ၊ ပျက်အပ်၏၊
ဧဝံ၊ ဤသို့ကြာကိုနေပျက်သည်အတူ၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့၊ ဂတာ၊
ရောက်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဇရာဘိဝေဂေန၊ ဇရာတည်းဟူ
သောပြင်းထန်သောအဟုန်သည်၊ မန္ဒိယန္တိ၊ နင်းနှိပ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဂါယန္တိယာ၊ သိသော၊ စေဋ္ဌိကာယ၊ စေပါးခံရ သူ၊ ကျွန်မ၏၊ ဣမံဂိတံ၊ ဤ
သိချင်းသံကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရ ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရေဝံ
၏၊ ဗုဒ္ဓန္တရေဝိ၊ နှစ်ပါးတုချားရှင်၏အကြား၌လည်း၊ အညတရော၊ မထင်ရှား
သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ယောက် ကုန်သော၊
ပုတ္တေဟိ၊ သားတို့နှင့်၊ သဋ္ဌိ၊ တကွ၊ အဓူဝိတော၊ တောအုပ်မှ၊ အာဂမ္မ၊
ရောက်၍၊ ရသလေန၊ ကျည်ပွေ့ဖြင့်၊ တဏှုလေ၊ ဆန်တို့ကို၊ ကောဇေန္တိ
ယာ၊ ထောင်းဖွပ်သော၊ အညတရာယဇ္ဈတ္တိယာ၊ မထင်းရှာသောမိန်းမ၏၊
ဧတံသရိရံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတရားသည်၊ ပရိမန္ဒိတံ၊ နှိပ်စက်
အပ်၏၊ မိလာတဆဝိစမ္ပနိသမိတံ၊ ညှိုးနွမ်းသော အရေထူအရေပါး၌ရှိ၏၊
မရဏေန၊ သေခြင်းဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏၊ ဧတံ၊ ဤကိုယ်သည်၊ မစ္စုဿ၊
သေမင်း၏၊ စာသံစာသဘူတံ၊ အစာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အာမိသံ၊ အာမိသပါ
တကား၊ ဧတံသရိရံ၊ ဤကိုယ်သည်၊ ကိမိနံ၊ ပိုးလောက်တို့၏၊ အာလယံ၊
တည်ရာဖြစ်၏၊ နာနာ ကုဏပေန၊ အထူး ထူးသော အကောင်ပုပ်ဖြင့်၊
ပူရိတံ၊ ပြည့်၏၊ ဧတံ၊ ဤကိုယ်သည်၊ အသုစိဿ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ၏၊ ဘာ
ဇနံ၊ တည်ရာဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်သည်၊ ကဒလိက္ခန္ဓသမံ၊ ငှက်ပျောဝှေးနှင့်
တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော၊ ဣမံဂိတိကံ၊ ဤသိချင်းသံကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား

၈

၁၆၆ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသီယုတ်-အဋ္ဌကထာဝိသု-ဗုဒ္ဓိယဝဂ္ဂ

သောကြောင့်၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ သင်ခြင်လတ်သော်၊ ပုတ္တေဟိ၊ သားချစ်
ယောက်တို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကထုရားအဖြစ်သို့၊
ပစ္စေက၊ ရောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ အင်္ဂ
ဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္တဝတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊
မိလက္ခဏာသာပရိယာပန္နာ၊ အသဘာဝနိရုတ္တိလက္ခဏာရှိသော၊ မိလက္ခဏ
တောင်သူ ဘာသာ၌အကျုံးဝင်သည်လည်းကောင်း၊ ဗာရုစေတုကဝဂီတိ
ကပရိယာပန္နာ၊ အိုးထိန်းကျန်မ အစေခံ၏ သိချင်းသံ၌ အကျုံးဝင်သည်
လည်းကောင်း၊ သစေဝိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်စေကာမူ၊ တံထာဝိ၊ ထိုသို့
ဖြစ်သော်လည်း၊ သုဘာသိတံ၊ သုဘာသိတဝါစာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သုဘာသိတတ္ထာဇေ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော
ဝါစာ၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အနုဝဇ္ဇာစ၊ ရာဂအစရှိသောအပြစ်မှကင်း
လွတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထတ္ထိကာနံ၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိ
ကုန်သော၊ အတ္ထပ္ပဋိသရဏာနံ၊ အနက်သာလျှင်ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်သော၊
နောဗျဉ္ဇနပ္ပဋိသရဏာနံ၊ သဒ္ဓါသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာ ရှိသည် မဟုတ်ကုန်
သော၊ ဝိညာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ အနုဝဇ္ဇာစ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်အပြစ်မှ ကင်း
လွတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပါဠိတရော် အပြီး
တည်း၊ သာရုပ္ပါဟိတိ၊ သာရုပ္ပါဟိဟူသည်ကား၊ အနုတ္တ ဝိကာဟိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား ထိုက်လျှောက်ကုန်သော၊ အဘိတ္ထဝိတိ၊ အဘိတ္ထဝိဟူသည်
ကား၊ ပသံသိ၊ မြီးကျူး၏၊ နတာပယေတိ၊ နတာပယေဟူသည်ကား၊ ဝိပ္ပဋိ
သာရေန၊ နှလုံးမသက်သာခြင်းဖြင့်၊ နတာပေယျ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို မပူ
ပန်စေရာ၊ နဝိဗာဓေယျ၊ မညည်းဆဲရာ၊ ပရေတိ၊ ပရေဟူသည်ကား၊ ပရေ၊ သူ
တပါးတို့ကို၊ ဘိန္ဒန္တော၊ မျိုးဗဲ လျက်၊ နဗာဓေယျ၊ မနှိပ်စက်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဣမာယဂါထာယ၊ ဤပဌမဂါထာဖြင့်၊ အဝိသုဏဝါစာဝသေန၊ အကြွင်းမဲ့
ပယ်အပ်သောဝိသုဏဝါစာရှိတော်မူသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရား
သခင်ကို၊ ထောမေတိ၊ မြီးမြှောက်၏၊ ပဋိနန္ဒိတတိ၊ ပဋိနန္ဒိတဟူသည်
ကား၊ ဝိယာပိတံ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်၏၊ ယံအနာဒါယာတိ၊ ယံအနာဒါယ
ဟူသည်ကား၊ ယံဝါစံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘာသန္တော၊ ဆိုသောသူသည်၊
ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ပါပါနိ၊ ယုတ်မာခါးစပ်ကုန်သော၊ အပ္ပိယာနိ၊
မချစ်အပ်ကုန်သော၊ ဗရသဝစနာနိ၊ ရုန့်ရင်းသောစကားတို့ကို၊ အနာဒါ
ယ၊ မယူမူ၍၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနမရရံ၊ အနက် သဒ္ဓါ ကောင်းမွန်စွာသော၊ ဝိယ
မေဝ၊ ချစ်သွယ်သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ တံဝါစံ၊ ထို

၀-ဝက်သသံယုတ်-၁-ဝက်သဝက်။ ၁၆၇

စကားကို။ ဘာသေယျ။ ပြောဆိုရာ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိယဝါစာဝသေန။ ချစ်
အပ်သောစကားရှိတော်မူသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ တဂဝန္တံ။ တရားသခင်ကို။
အဘိတ္ထဝိ၊ ပြီးမွမ်း၏။ အမတဘဝံ။ အမတဘဟူသည်ကား။ သာဓုဘာဝေန။
မျိုးပြန်ကောင်းမွန်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အမတသဒိဿ။ အမြိုက်အရေသာနှင့်
တူသော။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ သစ္စံဟဝေသာတရံရေသာနန္တိ။ သစ္စံဟဝေသာတ
ရံရေသာနံဟူသော။ ဧဝံပိ။ ဤစကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ။ တရားဟောတော်
မူအပ်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ နိဗ္ဗာနာမတပစ္စယတ္တာ။ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော
အမတ၏အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ အမတာ၊ နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းဖြစ်
သော။ ဧသဓမ္မောသနန္တနောတိ။ ဧသဓမ္မောသနန္တနောဟူသည်ကား။ ယာ
အသံသစ္စဝါစာနာမ။ အကြင်ဟုတ်မှန်သောဝါစာမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ဧသ။ ဤသစ္စဝါစာသည်။ ပေါရာဏော။ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ဓမ္မော။ တရား
တည်း။ စရိယာ။ အကျင့်စရိုက်တည်း။ ပဝေဏီ။ အစဉ်အဆက်တည်း။
ဟိ။ သင့်စွာ။ ဣဒမေဝ။ ဤသစ္စဝါစာသည်သာလျှင်။ ပေါရာဏာနံ။ ကမ္ဘာဦး
သူရှိ၏။ အာပိဗ္ဗာ။ လှုံမစောက်အကျင့်တည်း။ တေ။ ထိုကမ္ဘာဦးသူတို့
သည်။ အလိကံ။ မမှန်မသားပျက်စကားကို။ နဘာသိံသု။ မဆိုကုန်။ တေ
နေဝ။ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ သဇ္ဇေအတ္ထစဓမ္မစအာဟုသန္တောပတိဋ္ဌိတာ
တိ။ သဇ္ဇေအတ္ထစဓမ္မစအာဟု သန္တောပတိဋ္ဌိတာဟူ၍။ အာဟ။ ဟော
တော်မူ၏။ တတ္ထ။ ထိုပါဠိတော်၌။ သဇ္ဇေ။ သစ္စာ၌။ ပတိဋ္ဌိတတ္တာဝေ။ မတုန်
လှုပ်သော အဖြစ်ဖြင့် တည်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လျှင်။ အတ္တနောစ။ မိမိ၏
လည်းကောင်း။ ပရေသဉ္စ။ သူတပါးတို့၏လည်းကောင်း။ အတ္ထေ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက
သမ္ပရာယိကအစီးအပွား၌။ ပတိဋ္ဌိတာ။ တည်၏။ အတ္ထေ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာ
ယိကအစီးအပွား၌။ ပတိဋ္ဌိတတ္တာဝေ။ မတုန်လှုပ်သော အဖြစ်ဖြင့် တည်
သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်။ ဓမ္မေ။ အဝိဟိံသာစသော သဘော၌။
ပတိဋ္ဌိတာ။ တည်ကုန်သည်။ ပောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။
သိအပ်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဧဝံ။ ဤအတ္ထဓမ္မဟူသော ဝုန်သည်။ သစ္စ
ဝိသေသနမေဝ။ သစ္စဝုန်၏ဝိသေသနသာလျှင်တည်း။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဣဒံ။
ဤအနက်သဘောကို။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်သည်။ ပောသတိ။ ဖြစ်၏။
သဇ္ဇေ။ သစ္စာ၌။ ပတိဋ္ဌိတာ။ တည်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ကိဒိ
ဧသ။ အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ အတ္ထစ။ အစီးအပွား၌လည်းကောင်း။
ဓမ္မစ။ သဘော၌လည်းကောင်း။ ပတိဋ္ဌိတာ။ တည်ကုန်သနည်း။ ပရေသိံ။
သူတပါးတို့၏။ အတ္ထတော။ အစီးအပွားမှ။ အနပေတတ္တာ။ မကင်းသည်

၁၆၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတိယတွဲ။

၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယံအတ္ထံ၊ အကြင်အတ္ထသဒ္ဓါသည်၊ အနုပရောဓကရံ၊
မဆန့်ကျင်ခြင်းကိုပြု၏၊ ဓမ္မတော၊ အဝိဟိတာစသောသတောမှ၊ အနုပ
တတ္ထာ၊ မကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မသဒ္ဓါသည်၊ ဓမ္မိကမဝ၊
အကျိုးအကြောင်းနှင့်စပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အစီးအပွားကို၊
သာဓကေ၊ ပြီးစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတိဣမါယဂါထာယ၊ ဤတတိယဂါထာ
ဖြင့်၊ သစ္စဝစနဝသေန၊ ဟုတ်မှန်သောစကားရှိတော်မူသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊
ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ အဘိတ္ထဝိ၊ မြီးပွမ်း၏၊ ခေမန္တံ၊ ခေမံဟူသည်
ကား၊ အဘယံ၊ ဘေးဘျင်းမရှိ၊ နိရုပဒ္ဓဝံ၊ ဥပဒ္ဓဝေါမရှိ၊ ကေနဇာရဏေန၊
အဘယ် အကြောင်းကြောင့်၊ နိရုပဒ္ဓဝံ၊ ဥပဒ္ဓဝေါမရှိသနည်း၊ ဣတိစေ၊
ဤသို့မေးငြားအံ့၊ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ
၏၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကိလေ
သနိဗ္ဗာနံ၊ ကိလေသာနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿစ၊ ဝဋ္ဋ
ဆင်းရဲ၏လည်းကောင်း၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခဿန္တကိရိယာ
ယ၊ ဒုက္ခ၏အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗံ၊ နှစ်ပါးတုန်သော၊ နိဗ္ဗာနခေ
တုနံ၊ နိဗ္ဗာနခေတ်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ခေမမဂ္ဂပကာသနတော၊
နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းအကြောင်းကိုပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခေမံ၊
ဘေးဘျင်းမရှိသော၊ ယံဝါစံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊
သာဝေဝါစာနမုတ္တမာတိ၊ သာဝေဝါစာနမုတ္တမာဟူသည်ကား၊ သာဝါစာ
ထိုစကားတော်သည်၊ သဗ္ဗဝါစာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဝါစာတို့ထက်၊ သေဋ္ဌာ
မြတ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့လည်း၊ ဧတ္ထံ၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
ဒဠဗ္ဗော၊ ဖြတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤစတုတ္ထဂါထာဖြင့်၊
မန္တာဝစနဝသေန၊ တိုင်ပင်သောစကား၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရား
သခင်ကို၊ အဘိတ္ထဝန္တော၊ မြီးပွမ်းလျက်၊ အရဟတ္တနိက္ခဋ္ဌေန၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ဟူသော အထွေရှိဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဠပေသိ၊ ပြီးဆုံး
စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၇ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ပေါရိယာတိ၊ ပေါရိယာဟူသည်ကား၊ အက္ခ
ရာဒိပရိပုဏ္ဏာယ၊ အက္ခရာအစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝိသသ္ဋာယာ
တိ၊ ဝိသသ္ဋာယ ဟူသည်ကား၊ အဝိ ဗဒ္ဓါယ အပလိ ဗုဒ္ဓါယ၊ သည်းမြေ

သလိပ်စသည်တို့သည်မမြွေးရှက်အပ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဟိ၊သင့်စွ။
ကထေန္တဿ၊ စကားဆိုသော။ ဓမ္မသေနာပတိဿ၊ တရားစစ်သူကြီး
ရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ဝိတ္ထာဒိနံ၊သည်းခြေစသည်တို့၏။ ဝသေန၊အစွမ်း
ဖြင့်၊အပလိဗုဒ္ဓဝစနံ၊မနှိပ်စက်အပ်သော စကားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အယဒဏ္ဍေန၊ သံဃာ်တံဖြင့်။ ပဟတ ကံသတာလတော၊ ခတ်အပ်သော
ကြေးနှင်းခွက်ခွင်းမှ၊သဒ္ဓေါဝိယ၊ဖြစ်သောအသံကဲ့သို့၊နိစ္ဆရတိ၊ထွက်၏။
အနေဋ္ဌဂလာယာတိ၊ အနေဋ္ဌဂလာယဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဓေါသာယစေဝ၊
အနက်သဒ္ဓါအားဖြင့်အပြစ်ကင်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊အက္ခလိတပဒဗျူ
နာယစ၊မချော်မချွတ်သောပုဒ်အက္ခရာရှိသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဟိ၊သင့်စွ။
ကထယတော၊စကားဆိုသော၊ထေရဿ၊ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား။
ပဒံဝါ၊ပုဒ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗျူနံဝါ၊ အက္ခရာသည်လည်းကောင်း၊
နပရိဟာယတိ၊မယုတ်၊အတ္ထဿဝိညာပနိယတိ၊အတ္ထဿဝိညာပနိယာ
ဟူသည်ကား၊ အတ္ထဿ၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကစသောအကျိုးကို၊ ဝိညာပနသမတ္ထာ
ယ၊သိစေခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော၊ဘိက္ခုနန္တိ၊ဘိက္ခုနံဟူသည်ကား၊ဘိက္ခုနံ
ရဟန်းတို့အား။ သံဝိတ္တေနပိတိ၊သံဝိတ္တေနပိဟူသည်ကား၊ အာဝုသော၊
ငါ့ရှင်တို့၊ခေါ်စင်စစ်၊အရိယသစ္စာနိ၊အရိယသစ္စာတို့သည်၊ဣမာနိစတ္တာ
ရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ် လေးပါးတို့နည်း
ဟူမူကား၊ ဒုက္ခံအရိယသစ္စံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော အရိယသစ္စာ၊(ပ)အာဝု
သော၊ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမာနိစတ္တာရိ၊ဤလေးပါးတို့သည်၊အရိယသစ္စာနိ၊အရိ
ယသစ္စာမည်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တိဟ
ဣဟ၊ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ဤတရားကား၊ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခဖြစ်သော၊အရိ
ယသစ္စံ၊အရိယသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ယောဂေါ၊အားသစ်ခြင်းကို၊ကရ
ဏိယော၊ပြုအပ်၏။ဣတိဇံ၊ဤသို့၊ သံဝိတ္တေနပိ၊အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း၊
ဒေသတိ၊ဟော၏၊ဝိတ္ထာရေနပိတိ၊ဝိတ္ထာရေနပိဟူသည်ကား၊အမတ်အာ
ဝုသော ဒုက္ခံအရိယသစ္စန္တိ အာဒိနာ၊ အမတ် အာဝုသော ဒုက္ခံအရိယ
သစ္စံဤသို့အစရှိသော၊နယေန၊နည်းဖြင့်၊တာနေဝ၊ထိုသစ္စာတို့ကိုသာလျှင်း
ဝိဘဇန္တော၊ ဝေဘန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္ထာရေနပိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊
ဘာသတိ၊ဆို၏၊ခန္ဓာဒိဒေသနာသုဝိ၊ခန္ဓာအစရှိသောဒေသနာတို့၌လည်း၊
ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းပင်လျှင်တည်း။ သာဠိကာယိဝနိဋ္ဌော သောတိ၊
သာဠိကာယိဝနိဋ္ဌောသောဟူသည်ကား၊ မရရံ၊ချိုမြိန်သော၊ အဗ္ဗပက္ကံ၊
သရက်သီး၊ရှည်ကို၊ သာယိတွာ၊ သီးရက် ယူသောက်၍၊ ပက္ခေယိ၊

၂၀၀ သင်္ဂါထာဝရသံဃုတ် - အဋ္ဌကထာသိသု - ဒုတိယတွဲ။

အတောင်တို့ဖြင့်။ တာဠုံ။ ကြေးနင်းတောင်သံကို။ ဒုတိယ။ ပေး၍။ မရေ့သေ
ရုံ။ သာယာစွာသော အသံကို။ နိဗ္ဗာနန္တိ။ တွန့် မြည်သော။ သာဠိက
သံကုဏီယာ။ သာဠိကာ ဌက် ဆက် ရက် မ၏။ နိဗ္ဗာနသော။ အသံ
သည်။ ဟောတိယထာ။ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ ကထေ
န္တိသေ။ ဟောသော။ ထေရေသေ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ မရေရာ
နိဗ္ဗာနသော။ သာယာသောအသံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပဋိဘာနံဥဒိယေ
တိ။ ပဋိဘာနံဥဒိယေဟူသည်ကား။ သရဗ္ဗတော။ သရဗ္ဗရာမှ။ ဥဒ္ဓိယောဝိ
ယ။ တက်သောလျှိုင်းတံပိုးကဲ့သို့။ အနန္တရံ။ ကြားမလပ်သော။ ပဋိဘာနံ။
ဒေသနာပကာရဉာဏ်သည်။ ဥဋ္ဌဟတိ။ တက်၏။ ဩဇေန္တိတိ။ ဩဇေန္တိ
ဟူသည်ကား။ ဩဇာန္တိ။ နားထောင်ကုန်၏။ ဆဋ္ဌံ။ ခြောက်ခု။ ခြောက်
သောသုတ်တည်း။ ။

၃ သတ္တမေ။ သတ္တမသုတ်၌။ တဒဟူတိ။ တဒဟူဟူသည်ကား။ တသ္မိံ။
ထိုသို့ သဘောရှိသော။ အဟု။ ရက်၌။ တသ္မိံဒိဝေသေ။ ထိုနေ့၌။ ဣတိ
အတ္ထော။ ဤကားအနက်။ ဧတ္ထ။ ဤနေ့၌။ ဥပဝသန္တိ။ သီတင်းသုံးကုန်၏။
ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ဥပေါသထေ။ ဥပေါသထမည်၏။ ဥပဝသန္တိတိစ။ ဥပဝ
သန္တိဟူသည်လည်း။ သီလေနဝါ။ သာသနိကဖြစ်သောသီလဖြင့်လည်း
ကောင်း။ အနသကေနဝါ။ ဗာဟိရုကဖြစ်သောအစာမစားခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ဥပေတာ။ ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ဝသန္တိ။ နေကုန်၏။ ဣတိ
အတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။ သောပနေသ ဥပေါသထဒိဝေသော။ ထို
ဥပုသ်နေ့သည်။ သဗ္ဗထာဝိ။ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်လည်း။ အဋ္ဌမိ
စာတုဒ္ဓသိပန္နရသိဘောနေန။ အဋ္ဌမိ စာတုဒ္ဓသိ ပန္နရသိ ဥပုသ်တို့၏အထူး
ဖြင့်။ တိဝိဝေ။ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သေသဒ္ဓယနိဝါရ
ဏတ္ထံ။ ကြွင်းသောဥပုသ်နှစ်ပါးကိုဖြစ်ခြင်းငှါ။ ပန္နရသေတိ။ ပန္နရသဟူ၍။
ဝတ္ထံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပဝါရဏာယာတိ။ ပဝါရဏာယဟူသည်ကား။
ဝသံဝုဠပဝါရဏာယ။ ဝသံဝုဠပဝါရဏာ၌။ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏာတိဝိ။ ဝိ
သုဒ္ဓိပဝါရဏာဟူသည်လည်း။ ဇေတိဏာသာ။ ထိုဝသံဝုဠပဝါရဏာ၏သေ
လျှင်။ နာမံ။ အမည်တည်း။ နိသိန္နောဟောတိတိ။ နိသိန္နောဟောတိဟူသည်
ကား။ သာယန္တသမယေ။ ညချမ်းအခါ၌။ သမ္ပတ္တပရိသာယ။ ရောက်သာ
သောပရိသတ်အား။ ကာယယုတ္တံ။ ကာယနှင့် လျောက်ပတ်သော။ ဓမ္မံ။
တရားကို။ ဒေသေတွာ။ ဟောတော်မူ၍။ ဥဒကကောဠကေ။ ချိုးရေတော်
အိမ်၌။ ဝတ္ထာနိ။ ကိုယ်တော်တို့ကို။ ပရိသဗ္ဗိတွာ။ ရေသွန်းတော်မူ၍။ နိဝတ္ထ

နိဝါသနာသင်းပိုင်တော်၊ နိဝတ်ပြီးသော်၊ ဇေတဝံ၊ လက်ဝဲပခုံးထက်၌၊ သု
ဂတမဟာစိဝရံ၊ ငြိမ်းမြတ်သောသူများသက်နိုးတော်၊ ဘိုး၊ ကတွာ၊ စမ္ဘာယံ
တင်၍၊ မန္တိမထန္တံ၊ အထလံသည်တိုင်၊ ဘိုး၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်း
အပ်သော၊ ဝရေဗ္ဗဒါသ၊ နုတ်သောသူများနေရာတော်၌၊ ဝရတ္ထိမဒိဿာယ
မျက်နှာရှေ့၊ နှပ်လောကတော်မှ၊ ဥဇ္ဈဟတော၊ တက်တက်သော၊ စန္ဒမဏ္ဍာ
လဿ၊ လဝန်း၏၊ ဝိရိ၊ အသမေတို့၊ ဝိရိယာ၊ ကိုယ်တော်အသမေဖြင့်၊
အဘိဘဝမာနော၊ နှိပ်နင်းလျက်၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓော၊ နေတော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဝုဏ္ဏိဘူတန္တိ၊ ဝုဏ္ဏိဘူတံဟူသည်ကား၊ ပာတောယတော၊ အကြင်
အကြင်အရပ်မှ၊ အနုပိလောကောတိ၊ မျက်နှာခပ်လှည့် ကြည့်တော်မူ၏၊
တတောတတော၊ ထိုထိုကြည့်သော်မူရာမှ၊ ဝုဏ္ဏိဘူတမေဝ၊ ခတ်ခတ်
ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ခိုသင့်စွာ၊ တတ္ထ၊ ဘိုးဟုန်းအပေါင်း
တို့တွင်၊ ဧကဝိဇ္ဈသမိ၊ တပယာကံသော၊ ဟုန်းအားလည်း၊ ဟတ္ထ
ကုက္ကုဏ္ဍိဝါ၊ လက်၏လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပါဒကုက္ကုဏ္ဍိဝါ၊ ခြေ၏
လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သဗ္ဗေ၊ ကုန်အောင်ဝံသော၊ ဟုန်း
တို့သည်၊ နိရော၊ အသံခတ်ကုန်လျက်၊ သန္တေ၊ နုတ်သက်သော၊ ဣရိယာ
ပထေ၊ ဣရိယာပုတ်ဖြင့်၊ နိဝိဒ္ဓိ၊ သုနေကြကုန်၏၊ အနုပိလောကောတွာတိ၊
အနုပိလောကောဟူသည်ကား၊ ဒိဿမာနပဉ္စပဿဒေတိ၊ ထင်သော
အဆင်းငါးပါးတို့ဖြင့်ကြည့်ခြင်းရှိကုန်သော၊ နေတ္တယိ၊ မျက်စိတော်တို့
ဖြင့်၊ အနုပိလောကောတွာ၊ မျက်နှာခပ်လှည့်ကြည့်တော်မူ၍၊ ဟန္တာတိ၊ ဟန္တာ
ဟူသောဝုန်သည်၊ ဝေါသာဂ္ဂတ္တေ၊ ဝေါသာဂ္ဂအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်
တည်း၊ နုစမေကိဉ္စိဝရဟထာတိတ္တေ၊ နုစမေကိဉ္စိဝရဟထဟူသောပါဌ၌၊
နုစကိဉ္စိတိ၊ နုစကိဉ္စိဟူသည်ကား၊ နုကာရော၊ နုအက္ခရာသည်၊ ဝုတ္တနုတ္တေ၊
ပဋိက္ခဟာဘိအပြီးပြု၍မေးခြင်းအနက်၌ပြု၏၊ ကိ၊ အတယ်သို့၊ မေ၊ ငါ့အား၊
ကိဉ္စိ၊ မိုးစဉ်းသာကာယိကဝါစသိကအမူကို၊ ဝရဟထ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း
ယဒိ၊ အကယ်၍၊ ဝရဟထ၊ ကဲ့ရဲ့လိုကုန်အံ့၊ ဝေါ၊ အရှင်သူများတို့အား၊
ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဣတ္ထာမိ၊ အလိုရှိပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေထ၊ ဆိုကြကုန်
သော၊ ကာယိကံဝါ ဝါစသိကံဝါကိဉ္စိနာ၊ ကာယိကံဝါ ဝါစသိကံဝါဟူ
သောဤစကားဖြင့်၊ ကာယဝစိန္တိရာနေဝ၊ ကာယန္တိရ ဝစိန္တိရတို့ကိုသာ
လျှင်ပဝါရေတိ၊ ဘိတ်၏၊ မနောန္တိရံ၊ မနောန္တိရကံ၊ နမေတိတ်၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ပါကုက္ကုဏ္ဍ၊ ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
တိ၊ ထင်ရှားပြီအံ့၊ ကာယဝစိန္တိရေသု၊ ကာယန္တိရ ဝစိန္တိရတို့၌၊ ဧဝံသော၊

၂၀၂ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အပြစ်သည်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနောဒွါရေ၊ မနောဒွါရေ၌န၊ အပြစ်ထင်ရှားမဖြစ်၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ ဧကမဉ္စေတညောင်စောင်းတည်း၌၊ သယတောပိ၊ အိပ်သောသူနလည်း၊ ကိ၊ မိန္ဒေသိ၊ အဘယ်သို့ ဤသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ ဝိတ္တာဓာရံ၊ ဝိတ်အကျင့်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ မနောဒွါရံ၊ မနောဒွါရကို၊ အပါကုတ္တုတ္တာ၊ မထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နပဝါရေတိ၊ ဝိတ်တော်မမူ၊ အပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ မဝင်ကြွယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ နော၊ ဝိတ်တော်မူသည်မဟုတ်၊ ဟိ၊ အကြွင့်ကြောင့်၊ ဗောဓိသတ္တဘူတဿာပိ၊ ဘုရားလောင်း ဖြစ်လျက်လည်း၊ တဿ၊ ထိုဘုရားမြတ်အား၊ ဘူရိဒတ္တသဒ္ဓန္တသင်္ခါလဓမ္မပါလာဒိကာလေ၊ ဘူရိဒတ်နဂါးလုလင်ဖြစ်သောကာလသဒ္ဓန်ဆင်မင်းဖြစ်သောကာလသင်္ခါလနဂါးမင်းဖြစ်သောကာလဓမ္မပါလာသတို့သားစသည်ဖြစ်သောကာလ၌၊ မနောဒွါရံ၊ မနောဒွါရသည်၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ဝင်ကြွယ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုဘုရားဖြစ်တော်မူသောကာလ၌ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤကိုယ်တော်၏မနောဒွါရ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုခွင့်သည်၊ နတ္ထိဇေ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

တေဒဝေါစာတိ၊ တေဒဝေါစဟူသည်ကား၊ ဓမ္မသေနာပတိဋ္ဌာနေ၊ ဓမ္မသေနာပတိ အရာ၌၊ ဗြဟ္မတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏၊ ဘာရံ၊ ဝန်ကို၊ ဝဟန္တော၊ ရွက်ဆောင်လျက်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်သတည်း၊ နခေါမယံဘန္တေတိ၊ နခေါမယံဘန္တေဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊ ရွှေတုန်းတော်ရှင်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ၊ နဂရဟာမ၊ မကဲ့ရဲ့ထိုက်ကုန်၊ ကာယိကံဝါစသိကံဝါတိဇ္ဈဒံ၊ ကာယိကံဝါစသိကံဝါဟူသောဤစကားကို၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးတို့၏၊ အရေကွဲယတံ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ယျောက်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်အား၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့သည်၊ အရေကွဲယာနိ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ စတ္တာရိမာနိဘိက္ခဝေတထာဂတဿအရေကွဲယာနိ(ပ)ဣဒံပရောအညာသိတိ၊ စတ္တာရိမာနိဘိက္ခဝေတထာဂတဿအရေကွဲယာနိ (ပ)ဣဒံပရောအညာသိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အရေကွဲယာနိ၊ မစောင့်မရှောက်အပ်သည်တို့သည်၊ ဣမာနိစတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ကတမာနိစတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း

၉

ဟူမူကား။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစရော၊ စင်ကြယ်သောကာယ သမာစာရ ရှိတော်မူ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ၊ ဤကာယဒုစရိုက်ကို၊ ပရော၊ သူတပါးသည်။ မာအညာသိတိ၊ မသိစေသတည်းဟု။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံရက္ခယျ၊ အကြင်စောင့်ရှောက်ရာ၏။ တံကာယဒုပ္ပရိတံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကာယဒုပ္ပရိုက်သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိသုဒ္ဓဝဇီသမာစရော၊ စင်ကြယ်သော ဝဇီသမာစာရရှိတော်မူ၏။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝဇီဒုပ္ပရိတံ၊ ဝဇီဒုစရိုက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ (လ)၊ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ၊ ဤမနောဒုစရိုက်ကို၊ ပရော၊ သူတပါးသည်။ မာအညာသိတိ၊ မသိစေသတည်းဟု။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံရက္ခယျ၊ အကြင်စောင့်ရှောက်ရာ၏။ တံမနောဒုပ္ပရိတံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောမနောဒုစရိုက်သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိတော်မူ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ၊ ဤမိစ္ဆာအာဇီဝကို၊ ပရော၊ သူတပါးသည်။ မာအညာသိတိ၊ မသိစေသတည်းဟု။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံရက္ခယျ၊ အကြင်စောင့်ရှောက်ရာ၏။ သောမိစ္ဆာအာဇီဝေါ၊ ထိုမိစ္ဆာအာဇီဝသည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘဂဝတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယထာဘူတဂုဏော၊ ဟုတ်မှန်သော ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ ကထေန္တော၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝါဟိ၊ ဘန္တေတိ၊ အာဒိ၊ ဘဂဝါဟိ၊ ဘန္တေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုသတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ အနုပ္ပန္နဿာတိ၊ အနုပ္ပန္နဿ ဟူသည်ကား။ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓတော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားမှ၊ ပဗ္ဗာယ၊ စ၍၊ အညေန၊ ကိုယ်တော်မြတ်မှ တပါးသော၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏေနဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ အနုပ္ပာဒိတပုဗ္ဗဿ၊ တပါးသန္တာန်၌မဖြစ်စေအပ်ဘူးသော၊ အသဉ္ဇာတဿာတိ၊ ဣဒံ၊ အသဉ္ဇာတဿဟူသော ဤပုဒ်သည်။ အနုပ္ပန္နဝေဝစနမေဝ၊ အနုပ္ပန္နသဒ္ဓါ၏ပရိယာပံသာတည်း။ အနက္ခာတဿာတိ၊ အနက္ခာတဿဟူသည်ကား။ အညေန၊ ကိုယ်တော်မြတ်မှ တပါးသောရဟန်း ပုဏ္ဏားသည်၊ အ၊ အသိတဿ၊ မဟောအပ်သော၊ ပစ္ဆာသမန္နာဂတာတိ၊ ပစ္ဆာသမန္နာဂတာ ဟူသည်

၂၆၄ သီလီထံဝဂ္ဂသံယုတ်-အဉ္စကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကား။ ပဋ္ဌမဂတဿ။ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ပစ္ဆိမာ။ နောက်မှ။ သမန္နအာဂတော။ ကောင်းစွာ အဆင့်အဆင့်
ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣတိ။ ဤသို့။ ထေရော။ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်
သည်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ သဗ္ဗေပိ။ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သီလောဒယော။ သီလအစရှိ ကုန်သော။
ဂုဏာ။ ဘုရားကျေးဇူးတော်တို့သည်။ အရဟတ္တမဂ္ဂမေဝ။ အရဟတ္တမဂ်ကို
သာလျှင်။ နိဿာယ။ မြီ၍။ အာဂတော။ ရောက်ကုန်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အရ
ဟတ္တမဂ္ဂမေဝ။ အရဟတ္တမဂ်ကိုသာလျှင်။ နိဿာယ။ မြီ၍။ ဂုဏံ။ ဘုရား
ကျေးဇူးကို။ ကထေသိ။ ဆိုတော်မူ၏။ တေန။ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ သဗ္ဗ
ဂုဏာ။ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်စသောအလုံးစုံသောဘုရားကျေးဇူးတို့ကို။
ကထိတာဝ။ ဆိုအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အဟဉ္စခေါ
ဘန္တေတိဣဒံ။ အဟဉ္စခေါဘန္တေဤသို့ အစရှိသောစကားကို။ ထေရော။
အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ သဒေဝကော။ နတ်နှင့်တကွသော။ လော
ကေ။ လူ၌။ အဂ္ဂပုဂ္ဂလဿ။ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်အား။
အတ္တနောစေဝ။ မိမိ၏လည်းကောင်း။ သံဃာဿစ။ သံဃာ၏လည်းကောင်း။
ကာယိကဝါစသိကံ။ ကာယိကဝါစသိကကို။ ပဝါရေန္တော။ ဖိတ်လိုသည်
ဖြစ်၍။ အာဟာ။ လျှောက်သတည်း။

ဝိတရာ ပဝတ္တိတန္တိ။ ဝိတရာပဝတ္တိတံ ဟူသည်ကား။ စက္ကဝတ္တိမ္ပိ။
စကြာဝတေးမင်းသည်။ ကာလင်္ကတေဝါ။ သေလွန်ခဲ့သော်လည်းကောင်း။
ပဗ္ဗဇိတေဝါ။ ရဟန်းပြုခဲ့သော် လည်းကောင်း။ သတ္တာဟဗ္ဗယေန။ ခုနစ်
ရက်လွန်သဖြင့်။ စက္ကံ။ စကြာရတနာသည်။ အန္တရေယတိ။ ကွယ်လေ၏။
တဒတာ။ ထိုနောက်မှ။ ဒသဝိခံ။ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော။ စက္ကဝတ္တိဝတ္တံ။
စကြာဝတေးမင်းတို့၏ကျင့်ဝတ်ကို။ ပူရေတွာ။ ပြည့်စေ၍။ နိသိန္နဿ။ နေ
သော။ ပုတ္တဿ။ သားတော်ကြီးအား။ အညံ့။ တပါးသောစကြာရတနာ
သည်။ ပါတုဘဝတိ။ ဆင်ရှားဖြစ်၏။ တံ။ ထိုစကြာရတနာကို။ သော။ ထို
သားကြီးရတနာသည်။ ပဝတ္တေတိ။ လည်စေ၏။ ရတနမယတ္တာပန။ ရတနာ
ဖြင့်ပြီးသည်အဖြစ်ဖြင့်ကား။ သဒိ သတ္တေန။ တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
တဒေဝဝတ္တံ။ ထိုစကြာဝတေးမင်းတို့၏ကျင့်ဝတ်ကိုသာလျှင်။ ကတွာ။ ပြု၍
ဝိတရာပဝတ္တိတန္တိ။ ဝိတရာပဝတ္တိတံဟူ၍။ ဝတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ ယသ္မာဝါ။
အကြင်ကြောင့်လည်း။ သော။ ထိုသားကြီးရတနာသည်။ ဒေဝ။ အရှင်မင်း
ကြီးကွံ။ အရှင်မင်းကြီးသည်။ အပ္ပေသုက္ကော။ ကြောင့်ကြမဲ့။ ဟောဟိ။

ဖြစ်တော်မူ။ အဟံ။ အက္ခန္တိဝံသည်။ အနုဿာသိဿာမိ။ ပြည်ရေးပြည်မှုအ
လုံးစုံသို့ဆုံးမပါအံ့။ ဣတ္ထိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ပိတရာ။
အဘအမည်းတော်သည်။ ပဝတ္တိတံ။ ဖြစ်စေအပ်သော။ အါကာစက္ကံ။ အာကာ
စက်သို့။ အနုပဝတ္တေတိနာမ။ နောက်၌ဖြစ်စေတော်မူသည်မည်၏။ သမ္ပဒေ
ဝအနုပဝတ္တေသိတိ။ သမ္ပဒေဝအနုပဝတ္တေသိဟူသည်ကား။ သမ္ပာနယေ
န။ အသင့်အားဖြင့်။ ဟေတုနာကာရဇောနဝ။ အကြောင်းအားဖြင့်သာ
လျှင်။ အနုပဝတ္တေသိ။ နောက်၌ဖြစ်စေ၏။ ဟိ။ ဆိုသင့်စွ။ ဘဂဝါ။ ဘုရား
သခင်သည်။ စတုသစ္စဓမ္မံ။ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ကထေတိ။ ဟောတော်
မူ၏။ ထေရော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ တဇေဝ။ ထိုသစ္စာလေး
ပါးတရားကိုပင်လျှင်။ အနုကထေတိ။ နောက်၌ဟောတော်မူ၏။ တသ္မာ။ ထို
ကြောင့်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ပိတရာပဝတ္တိတံဟူသောစကားကို။ အာဟ။ ဟောတော်
မူ၏။ ဥတတောဘာသာဂရိမုတ္တာတိ။ ဥတတောဘာသာဂရိမုတ္တာဟူသည်ကား။
အရူပါဝစရသမာပတ္တိယာ။ အရူပါဝစရသမာပတ်ဖြင့်။ ရူပကာယတော။
ရူပကာယမှ။ ဝိမုတ္တာ။ လွတ်ကုန်၏။ အဂ္ဂမဂ္ဂန။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ နာမကာ
ယတော။ နာမကာယမှ။ ဝိမုတ္တာ။ လွတ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ခြိယံသာဂေဟိ။
နှစ်ပါးကုန်သောအတို့တို့ဖြင့်။ ဝိမုတ္တာ။ လွတ်ကုန်သော။ ရဟန်းတို့တည်း။
ပညာဝိမုတ္တာတိ။ ပညာဝိမုတ္တာဟူသည်ကား။ ပညာယ။ ပညာဖြင့်။ ဝိမုတ္တာ
လွတ်ကုန်သော။ တေဝိဇ္ဇာ ဒိသာဒံ။ တေဝိဇ္ဇာ အစရှိသော အဖြစ်သို့။
အပ္ပတ္တာ။ မရောက်ကုန်သော။ ဝိဇာသဝါ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ ဝိသုဒ္ဓိ
ယာတိ။ ဝိသုဒ္ဓိသာဟူသည်ကား။ ဝိသုဒ္ဓိတ္တာယ။ ဝိသုဒ္ဓိပင်္ဂါရဏာအကျိုးငှါ။
သံယောဇနဗန္ဓနန္တိဒါတိ။ သံယောဇနဗန္ဓနန္တိဒါဟူသည်ကား။ သံယောဇ
နသင်္ခါတေစေဝ။ သံယောဇဉ်ဟုဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗန္ဓန
သင်္ခါတေစ။ အနှောင်အဖွဲ့ဘုဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကိလေ
သေ။ ကိလေသာတို့ကို။ ခရိန္ဒိတွာ။ ဖြတ်၍ဗွဲတာ။ တည်ကုန်သော။ ဝိဇိတ
သင်္ဂါမန္တိ။ ဝိဇိတသင်္ဂါမံဟူသည်ကား။ ဝိဇိတရာဂဒေါသမောဟသင်္ဂါ
မံ။ ဝိရိယဟူသော စစ်သည်အစွမ်းဖြင့်အောင်အပ်သောရာဂဒေါသမော
ဟဟုဆိုအပ်သောစစ်မြှော်သော။ မာရဗလဿ။ မာရ်၏စစ်သည် မာရ်၏
အားစွမ်းကို။ ဝိဇိတတ္ထာပိ။ အောင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဝိဇိတ
သင်္ဂါမံ။ အောင်အပ်သောစစ်မြှော်တော်မူသော။ သတ္ထဝါဟန္တိ။ သတ္ထဝါ
ဟံဟူသည်ကား။ အဋ္ဌဂီကမဂ္ဂရုထေ။ အဋ္ဌဂီကမဂ်ဟူသောရုထား၌။ အာ
ရောပေတွာ။ တင်၍။ ဝေနေယျသတ္တံ။ ဝေနေယျသတ္တဖြစ်သော သတ္တဝါ

၂၀၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အပေါင်းကို၊ ဝါဟေတိ၊ ရွက်ဆောင်တော်မူ၏။ သံသာရကန္တာရံ၊ သံသာရာ
 တည်းဟူသောခရီးခဲကို၊ ဥတ္တာရေတိ၊ လွန်မြောက်စေတော်မူ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သတ္ထဝါဟော၊ သတ္ထဝါဟမည်တော်မူ၏။
 တံသတ္ထဝါဟံ၊ ထိုဝိနေတဗ္ဗသတ္တဝါကိုသံသာရာခရီးမှ ထုတ်ဆတ်ကာလ
 တင်အပ်သောဘုရားမြတ်ကို၊ ပလ္လာသောတိ၊ ပလ္လာသောဟူသည်ကား၊
 အန္တောဓမ္မော၊ အတွင်း၌ဝိသေသသောသာရမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုသိလော၊
 သိလမရှိသည်၊ အာဒိစ္စပန္နနန္တိ၊ အာဒိစ္စပန္နနံဟူသည်ကား၊ အာဒိစ္စပန္နံ၊
 နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ သတ္တာရံ၊ နတ်လူတို့၏ဆရာဖြစ်တော်
 မူသော၊ ဒသဗလံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို
 ၏။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ပရောသဟသန္တိ၊ ပရောသဟသံဟူ
 သည်ကား၊ အတိရေကသဟသံ၊ တထောင်အလွန်ရှိသော၊ အကုတော
 ဘယန္တိ၊ အကုတောဘယံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ကုတောမိ၊ တစုံ
 တခုသော၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ နတ္ထိ မရှိ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တဿ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကုတောမိ၊ တစုံတခုသော၊ ဘယံ၊ ဘေး
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ အကုတောဘယံနာမ၊
 အကုတောဘယမည်၏။ ဣသိနံ၊ ဣသိသတ္တမေတိ၊ ဣသိနံ၊ ဣသိသတ္တမော
 ဟူသည်ကား၊ ဝိပဿိတော၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဣသိ
 နံ၊ ဘုရားသခင်တို့၏၊ သတ္တမကော၊ ခုနစ်ခုမြောက်တော်မူသော၊ ဣသိ၊
 ဘုရားသခင်တည်း၊ ကိန္နုတေဝကီသဟတိ၊ ကိန္နုတေဝကီသဟူသော
 ဤစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိဝသေန၊ အကြောင်း
 အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ သံဃာ
 မဇ္ဈေ၊ သင်္ဃာအလယ်၌၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဝကီ
 သတ္တေ၊ ရော၊ ဝကီသမထေရ်သည်၊ ဝိသာဠဝတ္ထော၊ စွန့်လွှတ်သောကျင့်ဝတ်
 ရှိ၏၊ ဥဒ္ဓေသေန၊ ပါဠိအားဖြင့်၊ နေဝကရောတိ၊ မပြု၊ ပရိဂုစ္ဆာယ၊ အဋ္ဌကထာ
 အားဖြင့်၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ယောနိသောမနသိကာရေ၊ ယောနိသောမနသိ
 ကာရ၌၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဝါထာဗန္ဓတော၊ ဝါထာဗန္ဓအား
 ဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏိယပဒါနိ၊ ဝုဏ္ဏိယပုဒ်တို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဝိစရတိ၊ သွား
 လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဗိန္ဒေတိ၊ ကြံဆင်ခြင်တော်မူ၏၊ ကိ၊ ဗိန္ဒေတိ၊ အဘယ်သို့ကြံဆင်
 ခြင်တော်မူသနည်း၊ ဣမေတိ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဝကီသဿ၊ ဝကီသ၏။

ပဋိဘာနသမ္ပတ္တိံ။ ပဋိဘာနံ နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို နုစာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ စိန္တေတွာ
 စိန္တေတွာ၊ ကြိဆန္တေကြိဆန္တေ၊ ဝဒတိတိ၊ ဆို၏ဟု၊ မညန္တိ၊ အောက်မေ့
 ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုဝဂီသ၏။ ပဋိဘာနသမ္ပတ္တိံ။ ပဋိဘာနဉာဏ်၏ ပြည့်စုံ
 ခြင်းကို၊ ဇာနာပေသံသမိ၊ သိစေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြိဆင်ခြင်
 တော်မူ၍၊ ကိံ နုတေဝဂီသတိအာဒိ၊ ကိံ နုတေဝဂီသဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာယ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဥမ္မဂ္ဂပထန္တိ၊ ဥမ္မဂ္ဂပထံ ဟူသည်ကား။
 အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ ကိလေသုမ္မုန္တနသတာနိ၊ ရာဂအစရှိသော
 ကိလေသာတို့၏ တပ်ခြင်း ဖြစ်မှားခြင်း စသည်တို့ဖြင့် အရာမကသည်
 တို့ကို၊ ပန၊ ယင်းသို့လျက်။ ဝဇ္ဇပထတ္တာ၊ ဝဋ်၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်
 ပထန္တိ၊ ပထံဟူ၍။ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပတိဇ္ဇနိလာနိတိ၊ ပတိဇ္ဇနိလာနိဟူ
 သည်ကား။ ရာဂနိလာဒိနိ၊ ရာဂတံသင်းအစရှိကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးစင်းသော
 ငြောင့်တို့ကို၊ ဘိန္ဒေတွာ၊ ချိုးနှုတ်ဖျက်ဆီး၍၊ စရယ်၊ သွားတော်မူ၏။ တံ
 ပဿထာတိ၊ တံပဿထဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတိတုယျ၊ နှိပ်စက်၍၊
 ဘိန္ဒေတွာ၊ ချိုးနှုတ်ဖျက်ဆီး၍၊ စရန္တိ၊ သွားတော်မူသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော။ ဗန္ဓပမုပ္ပကရန္တိ၊ ဗန္ဓပမုပ္ပကရံဟူသည်
 ကား။ ဗန္ဓနမောစနကရံ၊ အနှောင်အဖွဲ့၏ လွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။
 အသိတန္တိ၊ အသိတံဟူသည်ကား။ အနိသိတံ၊ မရှိသော။ ဘာဂသောပဝိ
 တဇန္တိ၊ ဘာဂသောပဝိတဇံ ဟူသည်ကား။ သတိပဋ္ဌာနာဒိကောဋ္ဌာသ
 ဝသေန၊ သတိပဋ္ဌာနစသောကောဋ္ဌာသ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
 ဝိဘဇန္တိ၊ ဝေဘန်၍ ဟောတော်မူသော။ ပဝိ ဘန္ဓာတ်ဝါ၊ ပဝိဘန္ဓဟူ၍
 လည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂကောဋ္ဌာသဝသေန၊ အင်္ဂ၊ ကြီး
 ငယ်တို့၏အစု၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဘဇ္ဇိတွာ၊ ဝေဘန်ပိုင်းခြား၍၊ ပဿထ၊
 ရှုကုန်လော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဩစာဿာ
 တိ၊ ဩစာဿဟူသည်ကား။ စတုရောဇာဿ၊ လေးပါးသောဩစာဌ၊ အ
 နေကဝိဟိတန္တိ၊ အနေကဝိဟိတံဟူသည်ကား။ သတိပဋ္ဌာနာဒိဝသေန၊
 သတိပဋ္ဌာနအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနေကဝိဓံ၊ များသောအပြားရှိ
 သော။ တသ္မိံစေအမတေအက္ခာတေတိ၊ တသ္မိံစေအမတေအက္ခာတေ
 ဟူသည်ကား။ တသ္မိံအမတေ၊ ထိုအမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ဆောင်တတ်သော
 တရားကို။ တေန၊ ထိုဘုရားမြတ်သည်။ အက္ခာတေ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိ
 သော။ ဓမ္မဒ္ဓဿာတိ၊ ဓမ္မဒ္ဓဿဟူသည်ကား။ ဓမ္မဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရား
 ကို၊ ပဿိတာရော၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်ဖြင့်ပြုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဌိတာအသံ

၂၀၀ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာဒိသု-ဒုတိယတွဲ၊

ဟိရာတိ၊ဋ္ဌိတာအသံဟိရာဟူသည်ကား၊အသံဟိရာ၊ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော
 လေဗ္ဗေ ခပ်ဟုတ်ခြင်းတို့ဖြင့် မလွင့် မရှေ့ စကောင်းကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊တည်ကုန်၏၊ အတိဝိဇ္ဇာတိ၊ အတိဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊
 အတိဝိဇ္ဇာတွာ၊ ထိုးထွင်းလျက်သိ၍၊ သဗ္ဗဋ္ဌိတိနန္တိ၊ သဗ္ဗဋ္ဌိတိနံဟူသည်
 ကား၊သဗ္ဗေသံ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနံ၊ဒိဋ္ဌိ၏တည်ရာတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိနံ၊ ဝိညာဉ်၏ တည်ရာတို့ကို လည်းကောင်း၊
 အတိက္ကမဗ္ဗသန္တိ၊ အတိက္ကမဗ္ဗသံဟူသည်ကား၊ အတိက္ကမဘူတံ၊လွန်
 မြောက်သောသဘောဖြင့် ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဒ္ဓသံ၊မြင်ငြိ၊
 အဂ္ဂန္တိ၊အဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ဥက္ကမဓမ္မံ၊မြတ်သောတရားကို၊ အဂ္ဂေတိဝါ၊
 အဂ္ဂေဟူ၍လည်း၊ပါဠော၊ပါဠိရှိ၏၊ ပဌမတရံ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဣတိအယံ၊ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဒသဒ္ဓါနန္တိ၊ဒသဒ္ဓါနံဟူသည်ကား၊
 ပဉ္စန္ဒီ၊ဆယ်ခုတို့၏ ထက်ဝက်အားဖြင့် ငါးယောက်ဖြစ်သောသူတို့အား၊
 အဂ္ဂဓမ္မံ၊မြတ်သော တရားကို၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့အား၊ဝါ၊
 တနည်းကား၊အဂ္ဂေ၊ရှေးဦးစွာ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့အား၊ဓမ္မံ၊
 တရားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟသ္မာတိ၊ တသ္မာ ဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ သေဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ သုဒေသိတော၊ ကောင်းစွာ
 ဟောအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဇာနန္တေနစ၊တရား၏ရခဲသော အဖြစ်ကို သိသ
 ဖြင့်လည်း၊ ပမာဒေါ၊မေ့လျော့ခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗော၊မပြုအပ်၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အနုသိက္ခေတိ၊ အနုသိက္ခေဟူသည်ကား၊ တိဿော၊သုံးပါး
 ကုန်သော၊ သိက္ခာ၊သိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခေယု၊သင်ရာ၏။ ။အဋ္ဌမံ၊ရှစ်ခု
 မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ အညာသိ ကောဏ္ဍညောတိ၊ အညာသိ
 ကောဏ္ဍညောဟူသည်ကား၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဓမ္မဿ၊ သစ္စာလေးပါး
 တရားကို၊အညာတတ္ထာ၊ သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧံ၊ဤသို့၊ဂဟိ
 တနာမော၊ အညာသိကောဏ္ဍညဟူ၍ ယူအပ်သောအမည်ရှိသော၊ထေ
 ရော၊မထေရ်တည်း၊သုစိရဿာတိ၊သုစိရဿဟူသည်ကား၊ကိဝစိရဿ၊
 အဘယ်ရွှေ့လောက်ကြာမြင့်မှလျှင်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်သနည်း၊ နှိဒသန္တံ
 သံဝဇ္ဈရာနံ၊ တဆွဲနှစ်နှစ်တို့၏၊ ဝသေန၊အစွမ်းဖြင့်၊ စိရဿံ၊ကြာမြင့်မှ၊
 ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်သတည်း၊ဧတ္တကံကာလံ၊ဤမျှလောက်သောတဆွဲနှစ်နှစ်
 ကာလပတ်လုံး၊ကတ္ထ၊အဘယ်အရပ်၌၊ ဝိဟာသိ၊နေသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့

မေးပြားအံ့၊ ဆန္ဒန္တဝနေ၊ ဆန္ဒနံဆင်မင်း၏နေရာတော်၌။ မန္ဒာကိနိပေါက္ခရ
 ကိယာ၊ မန္ဒာကိနိရေအိုင်၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 အရှင်တို့၏၊ ဝံသနဋ္ဌာနေ၊ ဝိတင်းသုံးရာဌာန၌။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နေတော်မူသနည်း။ ဝိဟာရဂရုတာယ၊ ချမ်းသာ
 စွါနေခြင်းကိုလေးမြတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူသတည်း။
 ဟိ၊ ခွဲပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုအရှင်ကောဏ္ဍညသည်၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသော၊ မဟာ
 သာဝကော၊ မဟာသာဝကတပည့်တည်း။ ယထေဝဘဂဝတော၊ ဘုရား
 မြတ်ကဲ့သို့ ပင်လျှင်။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်း အရာဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုအညာသိ
 ကောဏ္ဍညမထေရ်၏၊ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေ၊ စကြာဝဠာတသောင်း၌၊
 ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ဂုဏာ၊ ကျေးဇူးတို့
 သည်၊ ပတ္တဒ္ဓာဝ၊ ပြန့်ကုန်သလျှင်ကတည်း၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်
 တထာ ဂတဿ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂစ္စံ၊
 ရောက်၍၊ ဂန္ဓမာလာဒိဟိ၊ နံ့သာ ပန်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဂ္ဂဓမ္မံ၊ မြတ်သော တရားကို၊ ပဋိဝိဒ္ဓသာဝကောဟိ၊ ထိုး
 ထွင်း၍သိသောသာဝကပေတည်းဟု၊ အနန္တရံ၊ ဘုရားသခင်အခြားမဲ့၌၊
 ထေရံ၊ မထေရ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏၊ သန္တိကံ၊
 အထံသို့၊ အာဂတာနုဉ္ဇနာမ၊ ရောက်လာသောသူတို့အားမည်သည်လည်း၊
 တထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဓမ္မကထာပါ၊ တရားစကားကိုလည်း၊
 ကောင်း၊ ပဋိသန္ဓာရော၊ အစေ့အစပ်ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကာတဗ္ဗော၊
 ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေရောစ၊ အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်
 လည်း။ ဝိဟာရဂရုကော၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ လေးမြတ်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုအရှင်ကောဏ္ဍညအား၊ သော၊ ထိုသို့ပရိသတ်တို့နှင့်
 ရောငြိမ်း ဆက်ဆံလျက် နေခြင်းသည်။ မပဉ္စေဝိယ၊ ကျယ်ဝန်းနိုးသကဲ့
 သို့၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဟာရဂရုတာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌
 လေးမြတ်သော အဖြစ်ဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုမန္ဒာကိနိ အိုင်၏အနီးသို့၊ ဂစ္စံ၊
 ကြွတော်မူ၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူသတည်း။ ။

အပရိဝိ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတပါးလည်း၊ ဘိက္ခာစာရ ဝေလာယ၊
 ဆွမ်းခံသွားသောအခါ၌၊ တာဝ၊ အဆင်သင့်၊ သဗ္ဗသာဝကော၊ အသုံးစုံ
 သောသာဝကတို့သည်၊ ဝဿဝွေန၊ ဝါစဉ်အားဖြင့်၊ ဂန္တန္တိ၊ သွားကုန်၏၊
 ဓမ္မဒေသနာကာလေပန၊ တရားဟောတော်မူသောကာလ၌ကား၊ မဇ္ဈိဋ္ဌာ
 နေ၊ အလယ်အရပ်၌၊ အလင်္ကာတဗုဒ္ဓါသနုမ္ပိ၊ တန်ဆာဆင်သောဘုရားနေ

၂၁၀ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ရာတေသံသန္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဝိဒ္ဓေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်
ဇက္ခိယ ဘတ္တပဿေ၊ တောင်ဘက်လက်ျာတော်အပါး၌၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊
တရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ နိဝိဒ္ဓိ၊ နေတော်မူ၏။ ဝါမ
ဟတ္ထပဿေ၊ မြောက်ဘက်လက်ဝဲတော်အပါး၌၊ မဟာမောဂ္ဂလာနက္ခေ
ရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်သည်၊ နိဝိဒ္ဓတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေ
သံ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးတို့၏၊ ဝိဗ္ဗိတာဂေ၊ နောက်အပို၌၊ အညာသိ
ကောဏ္ဍညက္ခေရဿ၊ အညာသိကောဏ္ဍညမထေရ်၏၊ အာသနံ၊ နေရာကို
ပညာပေန္တိ၊ ခင်းကုန်၏၊ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်
တံ၊ ထိုအညာသိကောဏ္ဍညမထေရ်ကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ နိဝိဒ္ဓန္တိ၊
နေကုန်၏၊ ဇေအဂ္ဂသာဝကာ၊ နှစ်ပါးကုန်သောအဂ္ဂသာဝကမြတ်တို့သည်၊
အဂ္ဂဓမ္မံ၊ ရှေးဦးစွာတရားကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇတ္တာစ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟာလ္လကတ္တာစ၊ အသက်ဝါကြီးသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထေရေ၊ အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ်၌၊ သဂါရဝါ၊ ရှိ
သေမြတ်နိုးခြင်းရှိကုန်၏၊ ထေရံ၊ အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ်ကို၊ မဟာဗြဟ္မာ
ဝိယ၊ ဗြဟ္မာကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ဝိယ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ အာသိဝိသံဝိယစ၊ အဆိတ်ထန်သောမြွေကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
မညာမာနာ၊ ဓုတ်ထင်ကုန်ကြ၍၊ ခုရာသနေ၊ နေရာဦး၌၊ နိဝိဒ္ဓန္တော၊ နေကုန်
လျက်၊ ဩတ္တပ္ပန္တိ၊ ရုံ၊ ကုန်၏၊ ဟရာယန္တိ၊ ရှက်နိုးကုန်၏၊ ထေရော၊ အရှင်
ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊ ဗိန္ဒန္တိ၊ ခြံဆင်ခြင်၏၊ ကိံ၊ ဗိန္ဒန္တိ၊ အတယ်
သို့ကြံဆင်ခြင်သနည်း၊ ဣမေဟိ၊ ဤအဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ ခုရာသနတ္ထာ
ယ၊ နေရာဦးနေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ကပ္ပသတသဟဿာမိကံ၊ ကမ္ဘာတယ်နိုး
အလွန်ရှိသော အသင်္ချေကမ္ဘာကာလပတ်လုံး၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို၊
ပူရိတာ၊ ဖြည့်အပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုခုရာ
သနေ၊ နေရာဦး၌၊ နိဝိဒ္ဓန္တော၊ နေကုန်လျက်၊ မမေ၊ ငါအား၊ ဩတ္တပ္ပန္တိ၊ ရုံ၊
ကုန်၏၊ ဟရာယန္တိ၊ ရှက်နိုးကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝကတို့အား၊ ဖာသု
ဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံဆင်
ခြင်၍၊ သော၊ ထိုအရှင်ကောဏ္ဍညသည်၊ ပတိဗ္ဗပကာလေ၊ လျောက်ပတ်
သောကာလ၌၊ တထာဂတံ၊ ဘုရားသခင်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌၊ ဝသိတုံ၊
နေခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒာမိ၊ အလိုရှိပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ သတ္တာ၊
ဘုရားသခင်သည်၊ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ထေရော၊ အရှင်ကောဏ္ဍည

မထေရ်သည်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ သံသာမေတွာ၊ သိမ်း
ဆည်း၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဆဒ္ဒန္တဘဝနေ၊
ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း၏နေရာဌာန၌။ မန္ဒာကိနိတိရံ၊ မန္ဒာကိနိအိုင်၏ကမ်းနားသို့။
ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့
အား။ ပါရိဝရိယာယ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းဖြင့်။ ကတပရိဝယာ၊ ပြုအပ်သောအလေ့
အကျင့်ရှိကုန်သော။ အဗ္ဗသဟာသာဟတ္ထိနာဂါ၊ ရှစ်ထောင်ကုန်သောဆင်
တို့သည်။ ထေရံ၊ အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်ကုန်၍သာလျှင်
အရှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဝုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏။ စိုက်ပျိုးချထားရာ လယ်
တာသည်။ အာဂတံ၊ ကြွရောက်လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အော်မေ့၍။ နဓေဟိ၊ လက်
သည်းတို့ဖြင့်။ စက်မနံ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူရာမြေကိုးနိတ္တိဏံ၊ မြက်မရှိသည်
ကိုးကတွာ၊ ပြု၍။ အာဝရဏသာခါ၊ ပိတ်ဆည်းသောသစ်ခက်တို့ကို။ ဟရိ
တွာ၊ ပယ်၍။ ထေရေဿ၊ အရှင်ကောဏ္ဍညထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်
ကို။ ပဗ္ဗိဇ္ဇိတွာ၊ ထုတ်သင်၍။ ဝတ္တံ၊ ပြုရာသောကျင့်ဝတ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောဆင်တို့သည်။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ မန္တ
ယိံသု၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။ ဟိ၊ အဘယ်သို့တိုင်ပင်ကုန်သနည်း။ သစေ၊ အကပ်
၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ထေရေဿ၊ မထေရ်အား။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော ကျင့်
ဝတ်ကို။ အယံ၊ ဤဆွေမျိုးအပေါင်းသည်။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ပဗ္ဗိပဗ္ဗိဿာ
မ၊ ကြွသွားကုန်အံ့။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဗဟုညာတိက ဂါမံ၊ များစွာ
သောဆွေမျိုးရှိသောရွာသို့။ ပစ္ဆေဿ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ယထာဓေဝေတေ
နေဝပစ္ဆေန၊ ဆေးကြောတိုင်းသောသဝိတ်ရှိသဖြင့်သာလျှင်။ ဂမိဿတိ၊
ကြွလတ္တံ့။ ဝါရေန၊ အလှည့်ဖြင့်။ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ပဗ္ဗိဇ္ဇိဿာမ၊ ငါတို့လုပ်
ကျွေးကုန်အံ့။ ဧကဿ၊ တယောက်သောသူ၏။ ဝါရေ၊ အလှည့်သည်။ ပစ္ဆေ
ပန၊ ရောက်သည်ရှိသော်ကား။ သေဿတိပိ၊ ကြွင်းသော သူတို့သည်
လည်း။ နပမဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မမေ့မလျော့အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါရံ၊ လုပ်ကျွေးလှည့်
ကို။ ဌပယိံသု၊ ထားကုန်၏။ ဝါရိကနာဂေါ၊ လုပ်ကျွေးလှည့် ရောက်သော
ဆင်သည်။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်။ ထေရေဿ၊ မထေရ်အား။
ရခေါဒကဉ္စ၊ မျက်နှာသစ်ရေကိုလည်းကောင်း။ ဒန္တကဋ္ဌဉ္စ၊ ဒန်ပူကိုလည်း
ကောင်း။ ဌပယိ၊ တည်ထား၏။ ဝတ္တံ၊ ပြုအပ်သောကျင့်ဝတ်ကို။ ကရောတိ၊
ပြု၏။ ။

စ၊ ဆက်ဦးအံ့။ သောမန္ဒာကိနိပေါက္ခရဏီနာမ၊ ဤမန္ဒာကိနိရေကန်မည်
သည်။ ပဏ္ဏာသယောဇနာ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၂၆၂ သီတီလိပ်ပဌသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယဝဂ္ဂ

တဿ။ထိုမန္ဒာကိနီရေအိုင်၏။ ပဉ္စဝိသတိယောဇနမတ္တေ။ နှစ်ဆဲ့ငါးယူ
ဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဌာနေ။အရပ်၌။သေဝါလောဝါ။ မှော်သည်
လည်းကောင်း။ပနကံဝါ။ရေညှိသည်လည်းကောင်း။နတ္ထိ။မရှိ။ဖလိကဝဏ္ဏံ။
ဖလ်အဆင်းနှင့်တူသော။ဥဒကမေဝ။ရေသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။
တတော။ ထိုတဆဲ့ငါးယူဇနာအရပ်မှ။ပရိပန။ပြင်၌ကား။ ကဋိပ္ပမာဏော။
ခါးမျှပမာဏရှိသော။ ဥဒကေ။ရေ၌။အဗ္ဗယောဇနဝိတ္ထတံ။ ယူဇနာခွဲအပြန့်
ရှိသော။ သေတပဒုမဝနံ။ကြာဖြူတောသည်။ ပဏ္ဍာသယောဇနံ။ ယူဇနာ
ငါးဆယ်ရှိသော။သရံ။အိုင်ကို။ပရိက္ခိပိတွာ။ရံ၍။ဌိတံ။တည်၏။ တဒနန္တရံ။
ထိုပဒုမ္မာကြာဖြူတော၏အခြားမဲ့၌။ တာဝမဟန္တမေဝ။ထိုပဒုမ္မာကြာ
ဖြူတော၏ ကျယ်သရွေ့လောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ရတ္တ ပဒုမဝနံ။ပဒုမ္မာ
ကြာနီတောသည်။ပရိက္ခိပိတွာ။ရံ၍။ဌိတံ။တည်၏။ တဒနန္တရံ။ထိုပဒုမ္မာ
ကြာနီတော၏ အခြားမဲ့၌။ ရတ္တကုမုဒဝနံ။ ကုမုဒြာကြာနီ တောသည်။
တဒနန္တရံ။ထိုကုမုဒြာကြာနီတော၏အခြားမဲ့၌။ သေတကုမုဒဝနံ။ကုမု
ဒြာကြာဖြူတောသည်။ တဒနန္တရံ။ထိုကုမုဒြာကြာဖြူတော၏ အခြားမဲ့၌။
နိလုပ္ပလဝနံ။ကြာညိုတောသည်။ တဒနန္တရံ။ထိုကြာညိုတော၏အခြားမဲ့
၌။ရတ္တပ္ပလဝနံ။ကြာနီတောသည်။တဒနန္တရံ။ထိုကြာနီတော၏အခြားမဲ့၌
သုဂန္ဓရတ္တသာလိဝနံ။ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော သလေးနီတောသည်။
တဒနန္တရံ။ထိုသလေးနီတော၏အခြားမဲ့၌။ ဇ္ဇောလုကလာဗကုမ္မဏ္ဍာဒိ
နိ။သဒ္ဓါး ဗူး ဖရုံအစရှိကုန်သော။မရုရသာနိ။ချိုသောအရသာရှိကုန်သော
ဝလ္လိဖလာနိ။အနွယ်မှဖြစ်သောအသီးတို့သည်။ပရိက္ခိပိတွာ။ရံ၍။ ဌိတာနိ။
တည်ကုန်၏။ တဒနန္တရံ။ထိုအနွယ်မှဖြစ်သော အသီး၏အခြားမဲ့၌။အဗ္ဗ
ယောဇနဝိတ္ထာရမေဝ။အပြန့်ယူဇနာခွဲရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဥစ္ဆုဝ
နံ။ကြံတောသည်။ ပရိက္ခိပိတွာ။ရံ၍။ဌိတံ။တည်၏။ တတ္ထ။ထိုကြံတော၌။
ပူဂရုက္ခက္ခန္ဓပ္ပမာဏာ။ကွင်းသီးပင်လုံးပတ် ပမာဏရှိသော။ဥစ္ဆု။ကြံတို့
သည်။ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။တဒနန္တရံ။ထိုကြံတော၏အခြားမဲ့၌။ကဒလိဝ
နံ။ဌက်ပျောတောသည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ယတော။အကြင်ဌက်ပျောပင်မှ။
ဒုဝေပက္ကာနိ။ဌက်ပျောသီးမှည့်နှစ်လုံးတို့ကို။ ခါဒန္တာ။စားကုန်သောသူတို့
သည်။ကိလမန္တိ။ပင်ပန်းကုန်၏။ တဒနန္တရံ။ထိုဌက်ပျောတော၏အခြားမဲ့
၌။အဗ္ဗဝနံ။သရက်တောသည်။တဒနန္တရံ။ထိုသရက်တော၏အခြားမဲ့၌။
ကပိတ္ထဝနံ။သီးတောသည်။ စာဋိပ္ပမာဏဖလံ။အိုးစရည်းပမာဏအသီးရှိ
သော။ပနသဝနံ။ပိနဲ့တောသည်။တဒနန္တရံ။ထိုပိနဲ့တော၏အခြားမဲ့၌။ဇမ္ဗု

ဝနံ၊ သပြေတောသည်၊ တဒနန္တရံ၊ ထိုသပြေတော၏အခြားမဲ့၌။ အဗ္ဗဝနံ၊ သရက်တောသည်၊ တဒနန္တရံ၊ ထိုသရက်တော၏အခြားမဲ့၌။ ကဗ်ဗ္ဗဝနံ၊ သီးတောသည်။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရံ၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သင်္ခပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ တသ္မိဒဟေ၊ ထိုအိုင်၌၊ ခါဒိတဗ္ဗပုတ္တကံ၊ ခဲအပ်ကောင်းသည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဗလံနာမအသီးမည်သည်။ နတ္ထိတံ၊ မရှိဟူ၍၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်၊ ကုသုမာနံ၊ ပန်းတို့၏၊ ပုပ္ဖနသမယေ၊ ပွင့်သောအခါ၌၊ တတော၊ ထိုပန်းပွင့်တို့မှ၊ ရေနုဝဋ်၊ ဝတ်မှုံဖူးကို၊ ဥဋ္ဌာပေတွာ၊ တက်စေ၍၊ ပဒုမိနိပတ္တေသု၊ ပဒုမ္မာကြာရွက်တို့၌၊ ဋ္ဌပေတိ၊ ထား၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဒုမ္မာကြာရွက်၌။ ဥဒကဗုသိတာန၊ ရေပေါက်တို့သည်။ ပတန္တိ၊ ကြကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ အာဒိစ္စပါကေန၊ နေပူဖြင့်၊ ပစိတွာ၊ ကျက်၍၊ ပက္ကပယောဗ္ဗနိကာဝိယ၊ ကောင်းစွါချက်အပ်သောနို့၊ ရည်ခဲကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဧတံ၊ ဤဝတ္ထုသည်၊ ပေါက္ခရမရနာမ၊ ကြာပျားမည်၏။ တံ၊ ထိုကြာပျားကို၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဒေန္တိ၊ ယူကုန်၏။ မုဇ္ဇာလံ၊ ကြာရင်းသည်။ နဂ်လဝိသမတ္တံ၊ ထွန်ထုံးခေါင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံပိ၊ ထိုကြာရင်းကိုလည်း၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဒေန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဘိသံ၊ ကြာစွယ်သည်။ မဟာဘောရိပေါက္ခရပုဗ္ဗမာဏံ၊ စည်ကြီးခေါင်းပမာဏရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကြာစွယ်၏။ ဧကသ္မိပဗ္ဗေ၊ တခုတခုသောအဖုအဆစ်အတွင်း၌၊ ပါဒဗ္ဗာရုကပ္ပမာဏံ၊ တတုံအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ခီရံ၊ နို့၊ ရည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုနို့ရည်ကို၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဒေန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ပေါက္ခရေဋ္ဌိနိ၊ ကြာစေ့တို့ကို၊ မရသက္ခရာယံ၊ ပျားသကာနှင့်၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊ ဒေန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဥစ္ဆိ၊ ကြံကို၊ ပါသာဏဝိဇ္ဇေ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်၌၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ အက္ကမန္တိ၊ နင်းကုန်၏။ တတော၊ ထိုကြံမှ၊ ရသော၊ အရည်သည်။ ပဉ္စရိတွာ၊ ပဉ့်စီး၍၊ သောဉ္စိအာဝါဇေ၊ ထုံးငယ် တွင်းငယ်တို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ အာဒိစ္စပါကေန၊ နေပူဖြင့်၊ ပစိတွာ၊ ကျက်၍၊ ခီရုပါသာဏဝိဇ္ဇာဝိယံ၊ နို့ရည်ကျောက်အပိုင်ကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တံ၊ ထိုကြံသကာခဲအပိုင်ကို၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဒေန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ပနသကာဒလိအဗ္ဗပက္ကာဒိသု၊ ပိနဲ့သီးမှည့်ဌက်ပျောသီးမှည့်သရက်သီးမှည့် စသည်တို့၌၊ ကထာဝ၊ ဆိုဘွယ်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

ကေလာသပဗ္ဗတေ၊ ကောသလတောင်၌၊ နာဂဒတ္တောနာမ၊ နာဂဒတ္တမည်သော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ထေရော၊ အရှင်

၂၁၄ သင်္ဂါထာဝရဝိသုဒ္ဓိ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်။ ကာလေ။ နံနက်ကာလ၌။ တဿ။ ထိုနာဂဒတ္တ
နတ်သား၏။ ဝိမာနန္ဒါရုံ။ ဗိမာန်တံခါးသို့။ ဂစ္ဆတိ။ သွား၏။ နဝသဗ္ဗိပေါက္ခရ
မရဗုဏ္ဏယုတ္တဿ။ ထောပတ်သစ်ကြာ ပျား သကာ မှန်နှင့်ယှဉ်သော၊
နိရုဒကပါယာသဿ။ ရေမရောသောဂဏာဖြင့်၊ ပတ္တံးသပိတ်ကို၊ ပူရေတွာ
ပြည့်စေ၍။ ဒေတိ။ ယူ၏။ သော။ ထိုနာဂဒတ္တ နတ်သားသည်။ ကဿပ
ဗုဒ္ဓကာလေ။ ကဿပ ဘုရားသခင် လက်ထက်တော်၌။ ဝိသတိဝဿ
သဟာသဝနိ။ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ သုဂန္ဓသဗ္ဗိနာ။ ကောင်းသော
အနံ့ရှိသောထောပတ်ဖြင့်၊ ခီရသလသကံ။ ခီရသလသကတ်ကို၊ အံဒါသိကိ
ရ။ ယူဘူးသတတ်။ တေန။ ထိုကြောင့်။ အဿ။ ထိုနာဂဒတ္တ နတ်သားအား။
တံဘောဇနံ။ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောရေမရောသောဘောဇဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။
ဖြစ်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ထေရော။ အရှင်ကောဏ္ဍညမ
ထေရ်သည်။ န္ဒါဒသဝဿာနိ။ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝသိတွာ။ နေ၍။ အတ္တ
နော။ မိမိ၏။ အာယုသင်္ခါရံ။ အာယုသင်္ခါရကို။ ဩလောကေန္တော။ ကြည့်
လတ်သော်။ ပရိက္ခိတာဘာဝံ။ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ။ သိ၍။ ကတ္ထံ။
အဘယ်အရပ်၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုနေနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဝိန္တေတွာ။ ကြံ၍။ ဟတ္ထိနာဂေဟိ။ ဆင်ပြောင်တို့သည်။ မံးငါ့ကို။ န္ဒါဒသ
ဝဿာနိ။ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဥပဋ္ဌဟန္တေဟိ။ လုပ်ကျွေးခြင်းတို့ဖြင့်။
ဒုက္ကရံ။ ပြုခဲ့သည်ကို။ ကတံ။ ပြုပေ၏။ သတ္ထာရံ။ ဘုရားသခင်ကို။ အနုဇာနာ
ပေတွာ။ ခွင့်ပြုတော်မူစေ၍။ ဧတသံယေဝ။ ထိုဆင်ပြောင်တို့၏သာယွင်း။
သန္တိကေ။ အထံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့လုံးပိုက်
၍။ အာကာသေန။ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိ
ကေ။ အထံတော်သို့။ အဂမာသိ။ ကြွရောက်တော်မူလာသတည်း။ တေန။
ထိုကြောင့်။ ဝိရေဿဝယေနဘဂဝါတေနုပသင်္ကမိတိ။ ဝိရေဿဝယေန
ဘဂဝါတေနုပသင်္ကမိဟူ၍။ ဂုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ နာမဉ္စာတိ။ နာမဉ္စဟူသည်
ကား။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ နာမံ။ အမည်ကို။ သာဝေတိ။ ကြားသနည်း။
ထေရံ။ ရှင်ကောဏ္ဍညထေရ်ကို။ ကေမိ။ သိတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သောမထေရ်
အချို့တို့သည်။ သဉ္ဇာနန္တိ။ ကောင်းစွာသိကုန်၏။ ကေမိ။ သိတင်းငယ်ဖြစ်
ကုန်သောအချို့သောရဟန်းတို့သည်။ နဇာနန္တိ။ မသိကုန်။ တတ္ထံ။ ထိုဘုရား
သခင်အထံတော်၌။ ထေရော။ ရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်။ ဝိန္တေသိ။ ကြံ
၏။ ကိံ။ ဝိန္တေသိ။ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။ မံးငါ့ကို။ အဇာနန္တော။ မသိကုန်
သော။ ယေ။ အကြင်သူတို့သည်။ ပဏ္ဍရေဝိသော။ ပြုသောဦးခေါင်းရှိသော။

ဩဘေဂေါ ဂေါပါနသိဝကော။ ကျိုးပျက်သော ဒိမ်အခြင်ကဲ့သို့ကောက်
သော။ သေမဟာလ္လကော။ ဤသက်ကြီးအိုကား။ ကော။ အဘယ်သူထံ နည်း။
သတ္ထာရာ။ ဘုရားသခင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ ပဋိသန္ဓာရံ။ ပဋိသန္ဓာကို။ ကရော
တိ။ ပြု၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဖိတ္တံ။ ဖိတ်ကို။ ပဒူသေဿန္တိ။ ဖျက်ဆီး ကုန်လတ္တံ့။
တေ။ ထိုသူတို့သည်။ အပါယပူရကော။ အပါယ်၌ပြည့်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ
ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ယေပန။ အကြင်သူတို့သည်ကား။ ဓံ။ ငါ့ကို။ ဇာနန္တိ။ သိကုန်
၏။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေ။ စကြာဝဠာတသောင်း၌။ သတ္ထာဝိယ။ ဘုရား
သခင်ကဲ့သို့။ ပညာတော။ ထင်ရှားသော။ ပါကဇော။ ကျော်စောသော။
မဟာသဝကော။ တပည့်ကြီးတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဖိတ္တံ။ ဖိတ်ကို။ ပဿာ
ဒေဿန္တိ။ ကြည်စေကုန်လတ္တံ့။ တေ။ ထိုသူတို့သည်။ သတ္တုပဂါ။ နတ်ရွာသို့
လားကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ။ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ သတ္တာနံ။ သတ္တဝါ
တို့၏။ အပါယမဂ္ဂံ။ အပါယ်ခရီးကို။ ဝိဒဟိတွာ။ ပိတ်၍။ သဂ္ဂမဂ္ဂံ။ နတ်ရွာခရီး
ကို။ ဝိဝရန္တော။ ဖွင့်လို၍။ နာမံ။ အမည်ကို။ သာဝေတိ။ ကြားသတည်း။ ။

ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါတိ။ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါဟူသည်ကား။ ပဌမံ။ ရှေးဦးစွာ။ သတ္ထာ။
မြတ်စွာဘုရားသည်။ စတ္တာရိ။ လေးပါးကုန်သော သတ္တတို့ကို။ ဗုဒ္ဓိ။ သိ
တော်မူ၏။ ပစ္ဆိမာ။ နောက်မှ။ ထေရော။ ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်။ ဗုဒ္ဓိ။ သိ၏။
တဿ။ ထိုကြောင့်။ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါတိ။ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါဟူ၍။ ဝုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။ တိဗ္ဗ
နိက္ကမောတိ။ တိဗ္ဗနိက္ကမောဟူသည်ကား။ ဗာဠုဝိရိယော။ လေးပါးသော
သဗ္ဗဗ္ဗခန်တို့အစွမ်းအားဖြင့် ပြင်းစွာအားထုတ်ခြင်းရှိ၏။ ဝိဝေကာနန္တိ။
ဝိဝေကာနံဟူသည်ကား။ တိဏ္ဍိံ။ သုံးပါးသော။ ဝိဝေကာနံ။ ကာယဖိတ္တဥပဓိ
ဝိဝေကတို့ကို။ လာဘိ။ ချ၏။ တေဝိဇ္ဇောစေတောပရိယာယကောဝိဒေါတိ။
တေဝိဇ္ဇောစေတောပရိယာယကောဝိဒေါဟူသည်ကား။ ဆဿု။ ခြောက်
ပါးကုန်သော။ အဘိညာဿု။ အဘိညာဉ်တို့တွင်။ စတသောဝ။ လေးပါး
သောအဘိညာဉ်တို့ကိုသာလျှင်။ ဝဒတိ။ ရှင်ဝဂီသဆို၏။ ဣတရာ။ လေးပါး
သောအဘိညာဉ်မှတစ်ပါးကုန်သော။ နေ။ နှစ်ပါးကုန်သောအဘိညာဉ်တို့ကို။
ကိဉ္ဇာဝိနဝုတ္တာ။ အကယ်၍မဆိုကုန်၏နှင့်။ ထေရောပန။ အရှင်ကောဏ္ဍည
မထေရ်မူကား။ ဆဠာဘိညောဝ။ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော
မထေရ်သာတည်း။ ဣမိဿာစဂါထာယ။ မဟာနုဘာဝေါ တေဝိဇ္ဇောစ
သောဤဂါထာ၏။ ပရိယောဿာနေ။ အဆုံး၌။ ပရိဿာ။ ပရိသတ်သည်။ သန္တိ
သိမ္မိ။ ကောင်းစွာနေ၏။ ပရိဿာယ။ ပရိသတ်၏။ သန္တိပတိတာဘာဝံ။ ကောင်း

၀

၂၁၆ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

စွာနေသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတု၊ သိ၍၊ ထေရော၊ အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ်
သည်၊ သတ္တရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပရိသန္ဓာရံ၊ အစေ့အစပ်
ကို၊ ကတု၊ ပြု၍၊ ဘန္တေ၊ ဘုရားသခင်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာယုသင်္ခါရာ၊
အာယုသင်္ခါရတို့သည်၊ ပရိက္ခိဏာ၊ ကုန်လေကုန်ပြီ၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောအခါ
ကို၊ အနုစာနာပေသိ၊ ခွင့်ပြုစေ၏၊ ကောဏ္ဍည၊ ကောဏ္ဍညအနွယ်၊ ကတ္ထ၊
အဘတ်အရပ်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေး
တော်မူ၍၊ ဘန္တေ၊ ဘုရားသခင်၊ ဥပဋ္ဌာကေတိ၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဟတ္ထိနာဂေဟိ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးတို့သည်၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုခဲ့စွာသောအမှု
ကို၊ ကတံ၊ ပြုပေ၏၊ တေသံ၊ ထိုဆင်ပြောင်တို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပရိ
နိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ သတ္တရာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုစာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ထေရော၊ အရှင်ကောဏ္ဍည
ထေရ်သည်၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဒက္ခိတံ၊ လက်ျာရပ်တွင်သည်
ကို၊ ကတု၊ ပြု၍၊ ဘန္တေ၊ ဘုရားသခင်၊ ဝုပ္ပိဋ္ဌေ၊ ရှေးဖြစ်သောကာလ နွယ်
တာလပြည့်နေ့၊ ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်၌၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်ဖူးမြင် ခြင်း
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဒဿနံ၊ ထိုဖူးမြင်ခြင်းသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ပဌ
မံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းတည်း၊ ဣဒံဒဿနံ၊ ဤယခုဖူးမြင်ခြင်း
သည်၊ ပဉ္စမံဒဿနံ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ဖူးမြင်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ပြန်လျှောက်၍၊ မဟာဇနေ၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ပရိဒေဝန္တေ၊ ဝိကြွေး
ကြစဉ်၊ သတ္တရာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊
ခွါရကောဋ္ဌကေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်တံခါးရပ်၌၊ ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊
မာသောစိတ္တံ၊ မစိုးရိမ်ကြကုန်လင့်၊ မာပရိဒေဝိတ္တံ၊ မဝိကြွေးကြကုန်လင့်၊
ဗုဒ္ဓါဝါဟောန္တေ၊ ဘုရားတို့သည်မူလည်းဖြစ်စေကုန်၊ ဗုဒ္ဓသာဝကာ၊ ဘုရား
သာဝကတို့သည်မူလည်း၊ ဟောန္တေ၊ ဖြစ်စေကုန်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ အဘိဇ္ဇနကာနာမ၊ မပျက်မစီးကုန်သည်မည်
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဇနံ၊ လူများကို၊ ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍၊
မဟာဇနဿ၊ လူများ၏၊ ပဿန္တဿေဝ၊ မြင်စဉ်သာလျှင်၊ ဝေဟာသံ၊
ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တဂ္ဂမ္ဘေယျံ၊ တက်၍၊ မန္ဓာကိနိတိရေ၊ မန္ဓာကိနိဒိုင်၏
ကမ်းနား၌၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ ပေါက္ခရဏိယံ၊ ရေဒိုင်၌၊ နတွာ၊ ရေချိုး
၍၊ နိဝတ္တနိဝါသနေ၊ သင်ပိုင်ဝတ်ပြီးသော်၊ ကတုတ္တရာသင်္ဂါ၊ ကိုယ်
ဝတ်စပွယ်တင်ပြီးသော်၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ သံသာ

မေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ဗလသမာပတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ဖြင့်၊
တယောယာမေ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်တို့ကို၊ ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ဗလဝ
ပစ္စုသသမယေ၊ သောက်လင်းချိန်နီး အားကြီးသောရိပ်းသောက်အခါ
၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ ဟိ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ထေရုဿ၊ အရှင်
ကောဏ္ဍညမထေရ်၏၊ သဟပရိနိဗ္ဗာနာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊
ဟိမဝတိ၊ ဟိမဝန္တာတော၌၊ သဗ္ဗရက္ခာ၊ မှီသောသစ်ပင်အားလုံးတို့သည်၊
ပုဗ္ဗဟိစ၊ အပွင့်တို့နှင့်၎င်း၊ ဗလေဟိစ၊ အသီးတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဩနု
တပိနုတာ၊ ရင်းဖျားမလွတ်ပင်လုံးညွတ်ကုန်သည်၊ အဟေသုံးဖြစ်ကုန်၏၊
ဝါရိကနာဂေါ၊ လုပ်ကျွေးထူည့်ရောက်သောဆင်ပြောင်သည်၊ ထေရုဿ၊
မထေရ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဇာနန္ဒော၊
မသိသည်ဖြစ်၍၊ ပါတောဝနံနက်ကလျှင်၊ မုခေါဒကန္တကဋ္ဌာနိ၊ မျက်
သစ်ရေတန်ပူတို့ကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဝတ္တံ၊ တံမြက်ထွည်းခြင်းစ
သောဝတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ခါဒနိယဗလသနိ၊ ခဲတွယ်သစ်သီးတို့ကို၊ အာ
ဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ စက်မနုကောဓိုယံ၊ စကြံစွန်း၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊
သော၊ ထိုဆင်ပြောင်သည်၊ ယာဝ သူရိယုဂ္ဂမနာ၊ နေထွက် သည်တိုင်
အောင်၊ ထေရုဿ၊ မထေရ်၏၊ နိက္ခမနံ၊ ထွက်ခြင်းကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်
သောကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကား၊ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အယျော၊ အရှင်သည်၊ ပါတောဝေ၊ စောစောကလျှင်၊ စက်တိ၊
စကြံ ကြွတော်မူ၏၊ မုခံဓောဝတိ၊ မျက်နှာသန့်စင်၏၊ အဇ္ဇပန၊ ယနေ့၌
ကား၊ ပဏ္ဏသာလတောဝိ၊ သခိမ်းမှလည်း၊ နနိက္ခမတိ၊ မထွက်ခဲ့တကား၊
ဇ္ဇတိ၊ ဤသို့ကြံအောက်မေ့၍၊ ကုဋိဒ္ဓါရံ၊ ကုဋိတံခါးကို၊ ပိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊
ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ နိသိန္နကမေဝ၊
ထိုင်လျက်နေသည်ကိုလျှင်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဟတ္ထံပဿာရေတွာ၊ နှာမောင်းကို
ဆန့်တန်း၍၊ ပရာမသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ အဿာသပဿာသေ၊ ထွက်သက်
ဝင်သက်တို့ကို၊ ပရိယေသန္တော၊ စူးစမ်းလတ်သော်၊ တေသံ၊ ထိုထွက်
သက်ဝင်သက်တို့၏၊ အပဝတ္တိဘာဝံ၊ မဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ထေရော၊
မထေရ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုချေပြီဟု၊ သောဏ္ဏံ၊ နှာမောင်း
ကို၊ မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ မဟာဝိရဝံ၊ ကျယ်စွာသောအသံ
ကို၊ ရဝိ၊ မြည်၏၊ ကေဝလဟိမဝန္တော၊ ဟိမဝန္တာတောအသုံးသည်၊ ဧက
နိန္ဒာဒေ၊ တပြိုင်နက်ဝဲတင်ထပ်သောအသံသည်၊ အဟောဝိ၊ ဖြစ်၏၊ အဋ္ဌ
နာဂဿဟာဿာနိ၊ ရှစ်ထောင်သောဆင်တို့သည်၊ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေး

၂၀၈ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကုန်၍။ ထေရံ။ မထေရ်ကို။ ဇေဋ္ဌကနာဂဿ။ အကြီးအမှူးဖြစ်သောဆင်၏။ ကုန္ဒု။ ဦးကင်း၌။ နိဝီဒါပေတွာ။ နေစေ၍။ သုပုပ္ဖိတရက္ခဿာခါ။ ကောင်းစွာပွင့်သော သစ်ခက်တို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ပရိဝါရေတွာ။ ဝန်းရံ၍။ သကလဟိမဝန္တံ။ ဟိမဝန္တာတောအလုံးသို့။ အနုရိစရိတွာ။ ထည့်ပတ်သွားလာ၍။ သကဋ္ဌာနမေဝ။ မိမိတို့နေရာသို့သာလျှင်။ အာဂတာ။ လာကုန်၏။ ။

သက္ကော။ သိကြားမင်းသည်။ ဝိသုကမ္ပံ။ ဝိသကြိုနတ်ကို။ အာမန္တေသိ။ မိန့်၏။ တာတ။ အချင်းဝိသကြို။ အမှောက်။ ငါတို့၏။ ဇေဋ္ဌဘာတာ။ အစ်ကိုအကြီး ဖြစ်သောအရှင်ကောဏ္ဍညထေရ်သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ သက္ကာရံ။ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကရိဿာမ။ ငါတို့ပြုကုန်အံ့။ နဝယောဇနိကံ။ ကိုးယူဇနာရှိသော။ သဗ္ဗေတနမယ ကုဋ္ဌာဂါရံ။ အလုံးစုံတနာဖြင့်ပြီးသောအထွဋ်ထုဝိကာ တပ်ထားသော တလားကို။ မာပေဟိ။ ဘန်ဆင်းလေး။ ဣတိ။ ဤသို့မိန့်၏။ သော။ ထိုဝိသကြိုနတ်သည်။ တထိ။ ထိုသိကြားမင်းစေတိုင်း။ ကတွာ။ ပြု၍။ ထေရံ။ မထေရ်ကို။ တတ္ထ။ ထိုတလား၌။ နိပုဇ္ဈာပေတွာ။ လျောင်းစ၍။ ဟတ္ထိနာဂါနံ။ ဆင်ပြောင်တို့အား။ အဒါသိ။ ပေး၏။ ဟတ္ထိနာဂါ။ ဆင်ပြောင်တို့သည်။ ကုဋ္ဌာဂါရံ။ အထွဋ်တပ်သော ရွှေတလားကို။ ဥက္ခိဝိတွာ။ ဤ မြှောက်၍။ တိယောဇနသဟဿံ။ ယူဇနာသုံးထောင်ရှိသော။ ဟိမဝန္တံ။ ဟိမဝန္တာတောကို။ ပုနပ္ပုနံ။ အဖန်ဖန်။ အာဝိန္နိ။ သူငင်ဆွဲကုန်၏။ တေသံ။ ထိုဆင်ပြောင်တို့၏။ ဟတ္ထတော။ လက်မှ။ အာကာသဋ္ဌကာ။ ဒေါ။ အာကာသရိုးနတ်တို့သည်။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ သာရကိဗ္ဗိကံ။ သူတော် ကောင်းတို့၏သံဝဂ္ဂဝတ္ထုကြီးသဖြင့်ကစားခြင်းကို။ ကိဗ္ဗိ။ သူကစားကုန်၏။ တတော။ ထိုနောက်မှ။ ဝဿဝလ္လာဟကာ။ ဝဿဝလ္လာဟကနတ်။ သိတဝလ္လာဟကာ။ သိတဝလ္လာဟကနတ်။ ဥဏ္ဍဝလ္လာဟကာ။ ဥဏ္ဍဝလ္လာဟကနတ်။ စာတုမဟာရာဇိကာ။ စာတုမဟာရာဇိနတ်။ တာဝတိံသာ။ တာဝတိံသာနတ်။ ဣတိ။ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဇေတနုပါယေန။ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သာဝဗြာဟ္မလောကာ။ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်။ ကုဋ္ဌာဂါရံ။ အထွဋ်တပ်သောရွှေတလားသည်။ အဂမာသိ။ ရောက်လေ၏။ ပုနံ။ တဖန်။ ဗြဟ္မာနော။ ဗြဟ္မာတို့သည်။ ဒေဝါနံ။ နတ်တို့အား။ အဒံသု။ ပေးကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အနုပုဗ္ဗေန။ အစဉ်သဖြင့်။ ဟတ္ထိနာဂါနံယေဝ။ ဆင်ပြောင်တို့အားသာလျှင်။ ကုဋ္ဌာဂါရံ။ အထွဋ်တပ်သောရွှေတလားကို။ အဒံသု။ ပေးကုန်၏။ ဧကောဒေဝတာ။ တယေသံတယေသံသောနတ်တို့သည်။ စတုလဂို

၂၀၈

လမတ္တံ၊ လက်လေးသစ်မျှရှိသော၊ စန္ဒနဗ္ဗာဒိကံ၊ စန္ဒကူး နံ့သာတုံးကို၊ အာဟာရိ၊ ဆောင်ခွဲ၏၊ စိတကော၊ ထင်းရု ထင်းပုံသည်၊ နဝယောဇနိကော၊ ကိုးယူဇနာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ အထွဋ်တပ်သောရွှေတလားကို၊ စိတကံ၊ ထင်းပုံထက်သို့၊ အာရောပယိံ၊ တင်ကုန်၏၊ ပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့သည်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂစ္ဆာ၊ ကြွသကုန်၍၊ သဗ္ဗေတ္တိ၊ ညဉ့်သုန်းယပ်ပတ်သုံး၊ သဏ္ဌာယံ၊ သရဏ္ဌာယံခြင်းကို၊ အကံ၊ သူပြုကုန်၏၊ အနုရုဒ္ဓ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓ၊ မထေရ်သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေသိ၊ ဟော၏၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုနဒိဝသော၊ နက်ဖြန်နဲ့နဲ့၊ အရုဏုပ္ပမနဝေလယမေဝ၊ အရုဏ်ဘက်သောအခါ၌လျှင်၊ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊ နိဗ္ဗာပေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ သုမနမကုဋ္ဌဝဏ္ဏာနံ၊ ခူလေးတန်အဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဓာတုနံ၊ ဓာတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိသာဝနံ၊ ရေစစ်ကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ဝေဠုဝနဝိဘာရကောဋ္ဌကံ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်တံခါးမှတ်သို့၊ သဗ္ဗတ္ထေ၊ ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်တော်၌၊ ဥပယိံ၊ သုတလားကုန်၏၊ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ဓာတုပရိသာဝနံ၊ ဓာတ်ထည့်သောရေစစ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်တော်မူ၍၊ ပထဝိယာ၊ မြေ၌၊ ဟတ္ထံ၊ လက်တော်ကို၊ ပဿာရေသိ၊ ဖြန့်တော်မူ၏၊ မဟာပထဝီ၊ မဟာပထဝီကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲ၍၊ ရဇတဗုဗ္ဗုဠသဒိသံ၊ ငွေရည်ငွေပွတ်နှင့်တူသော၊ စေတိယံ၊ စေတီသည်၊ နိက္ခမိ၊ ပေါက်ထွက်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဟတ္ထေန၊ မိမိလက်တော်ဖြင့်၊ စေတိယေ၊ စေတီ၌၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့ကို၊ နိဇေသိ၊ သိမှီးသွင်းထားတော်မူ၏၊ အဇ္ဈဝိ၊ ယနေ့ထက်တိုင်လည်း၊ စေတိယံ၊ စေတီသည်၊ ဓရေတိယေဝ၊ ကင်ရှားသည်ဖြစ်၍ သာသျှင်တည်သေးသည်သာလျှင် တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ သမနေသတိဘိ၊ သမနေသတိ ဟူသည် ကား၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာ၏၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ နာဂဿာတိ၊ နာဂဿ ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗတဿ၊ ဣသိဂိလိတောင်၏၊ မုနိန္ဒိ၊ မုနိဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓမုနိ၊ ဘုရားတည်းဟူသောရဟန်းမြတ်ကို၊ ဒုက္ခဿပါရဂူန္တိ၊ ဒုက္ခဿ

၂၂၀ သင်္ဂါထပ်ဝံဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ပါရဂူဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခပါရိဂတံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အပိုင်းအခြားအဆုံးသို့
ရောက်တော်မူသော၊ သမနေသန္တိ၊ သမနေသံဟူသည်ကား၊ သမန္တ
သန္တာ၊ ရှာသည်ဖြစ်၍၊ ဇေဝံသဗ္ဗင်္ဂသမ္ပန္နန္တိ၊ ဇေဝံသဗ္ဗင်္ဂသမ္ပန္နံ ဟူသည်
ကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဂုဏသမ္ပန္နံ၊ အသုံးဝင်သောတရားကျေးဇူးသဘာဝက
ကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အနေကာကာရ သမ္ပန္နန္တိ၊ အနေကာကာရ
သမ္ပန္နံဟူသည်ကား၊ အနေကေဟိ၊ တပါးမကများစွာကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ၊
ကြည်ညိုအပ်သောအခြင်းအရာဟူသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့်၊ သမန္တဂတံ
ပြည့်စုံသော၊ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၁ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမသုတ်၌၊ တုသဒန္တိ၊ တုသဒ္ဒံဟူသော
ပုဒ်သို့၊ တေအသဒ္ဒံ၊ တေအသဒ္ဒံဟုပုဒ်ဖြတ်၊ တေ၊ ထိုနတ်လူတို့ကဲ့၊ အသု
ဒန္တိ၊ အသဒ္ဒံဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရှိနိပါတ်မျှသာတည်း။
ဝဇ္ဇေနာတိ၊ ဝဇ္ဇေနဟူသည်ကား၊ သရီရဝဇ္ဇေန၊ ကိုယ်တော်အဆင်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသေနာတိ၊ ယသေနဟူသည်ကား၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံ
အရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတိဝိရောစတိ၊ လွန်စွာတင့်တယ် တော်မူ၏၊
ဝိတမလောဝဘာနမာတိ၊ ဝိတမလောဝဘာနမဟူသည်ကား၊ ဝိဂတ
မလော၊ ဆီးနှင်းတိမ် မြူစသည် ကင်းသော အညစ်အကြေး ရှိသော၊
အာဒိန္နာရိယ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ ကောဒသမံ၊ တဆွဲတခု မြောက်သော
သုတ်တည်း။ ။

၁၂ န္ဒါဒသမေ၊ န္ဒါဒသမသုတ်၌၊ အာယသ္မာတိ၊ အာယသ္မာဟူသော
သဒ္ဒါသည်၊ ဝိယဝစနံ၊ ချစ်တွယ်သောစကားတည်း။ ဝဂီသောတံ၊ ဝဂီ
သောဟူသည်ကား၊ တသထေရသ၊ ထိုမထေရ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။
ကိရ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ သော၊ ထိုရှင်ဝဂီသသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ပဒုမုတ္တရေကာ
လေ၊ ပဒုမုတ္တုရ်တရားသခင်လက်ထက်တော်၌၊ ပဋိဘာနသမ္ပန္နံ၊ ပဋိဘာန
နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သာဝကံ၊ သာဝကကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဧတွာ၊
ပေး၍၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းပတ္တနာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကပ္ပသတသဟသံ၊
ကပ္ပသတသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ ပါရမိယော၊ ပါရမိတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊
အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ တရားသခင်၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်
တော်၌၊ ဓမ္မုဒိပေ၊ ဓမ္မုဒိပကျွန်း၌၊ ဝါဒကာမတာယ၊ ဝါဒအယူတက်ပြိုင်
သူကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ ဓမ္မုသာမံ၊ သပြေခက်ကို၊ ပရိဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊
ဧကေန၊ တယောက်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ ပရိပိုဏ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဝါဒ၊ ရှုံး

နိုင်လောင်းစားဂတိယားလျက်ကစားပြိုင်ဆိုင်မှုကိုကတွာပြုကြ၍ဝါဒေ။
 ထိုသို့ဖြစ်စေအပ်သောအနုဝါဒကား၌။ ဇယပရာဇယာနုဘာဝေန။ ပရိ
 ဗိုဇ်အောင်မိမိကရှုံးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တေနေဝပရိဗ္ဗာဇကေန။ ထို
 ပရိဗိုဇ်နှင့်သာယျှင်။ သဒ္ဓိ။ မိမိကားမယားအဖြစ်မူလျက်အတူတကွသံ
 ဝါသံ။ ပေါင်းတော်ခြင်းကိုကပ္ပတွာဖြစ်စေ၍။ ဝသမာနာယ။ နေသော။
 ဇေတိဿာယ။ တံယောက်သော။ ပရိဗ္ဗာဇိကာယ။ ပရိဗိုဇ်မ၏။ ကုမ္ဘိမ္ဘိ။ ငင်း
 ၌။ နိဗ္ဗတ္တော။ ဖြစ်သောသူတည်း။ ဝယံ။ အတတ်သင်ယူနိုင်သောအရွယ်သို့။
 အာဂမ္မ။ ရောက်၍။ မာတိတော။ အမိမ္မ။ ပဉ္စဝါဒသတာနံ။ အယူဝါဒငါးရာ။
 ဝိတိတော။ အဘမှ။ ပဉ္စဝါဒသတာနံ။ အယူဝါဒငါးရာ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝါဒ
 သဟသံ။ အယူဝါဒတထောင်ကို။ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတွာ။ သင်၍။ ဝိစရတိ။ ထည့်ပတ်
 သွားလာ၏။ ဧကဗ္ဘိဇ္ဇာ။ တခုသောမန္တရားမန္တန် ဘုံလည်းကောင်း။ ဇာနာ
 သိ။ သိ၏။ ယံဝဇ္ဇာ။ အကြင်မန္တန်ကို။ ပရိဗ္ဗေတွာ။ ရုတ်၍။ မတဝိသံ။ သေ
 ပြီးသူ၏ဦးခေါင်းကို။ အဂ္ဂိယိယာ။ လက်ချောင်းဖြင့်။ ပဟရိတွာ။ ခေါက်၍။
 အသုကဋ္ဌာနံ။ ဤမည်သောအရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တောတိ။ ဖြစ်၏ဟု။ ဇာနာသိ။ သိ၏။
 သော။ ထိုဝိသလုလင်သည်။ အနုပုဗ္ဗေန။ အစဉ်သဖြင့်။ ဂါမနဇမာဒိသု။
 ရှာနိရုံးစသည်တို့၌။ ဝိစရဇ္ဇာ။ ထည့်ပတ်သွားလာသည်ရှိသော်။ ပဉ္စဟိ
 မာဏာသတေဟိ။ ငါးရာသော တပည့်လုလင်မျှတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ။ တကွ။
 သာဝတ္ထိ။ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အနုပုဗ္ဗော။ အစဉ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ နဂရ
 န္ဒါရေ။ မြို့တံခါး၌။ သာလာယ။ စရပ်၌။ နိဝိဒတိ။ နေ၏။ ။

တဒါစ။ ထိုအခါ၌လည်း။ နဂရဝါသိနော။ ပြည်သူတို့သည်။ ဝုရေဘတ္တံ။
 ဝုရေဘတ္တကာလ၌။ ဒါနံ။ အလှူကို။ ဒတွာ။ ပေး၍။ ပစ္ဆာယတ္တံ။ ပစ္ဆာတတ်
 ကာလ၌။ သုဒ္ဓုတ္တရာသင်္ဂါ။ ကောင်းစွာကိုယ်ဝတ်စုလျား တင်ကုန်လျက်။
 ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထာနံ။ သာပန်းစသည်လက်စွဲကုန်လျက်။ ဓမ္မသဝနာယ။
 တရားနာအံ့သောငှါ။ ဝိဟာရံ။ ကျောင်းတော်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ။ သွားကုန်၏။ မာ
 ဏာဝါ။ ဝိသလုလင်သည်။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ ကဟံ။ အဘဟံသို့။ ဂစ္ဆလ။ သွား
 ကြကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တိ။ မေး၏။ တေ။ ထိုပြည်သူတို့သည်။ ဒသ
 ဗလဿ။ ဘုရားသခင်၏။ သန္တိကံ။ အထံတော်သို့။ ဓမ္မသဝနာယ။ တရားနာ
 အံ့သောငှါ။ ဂစ္ဆာမ။ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟံသု။ ဆိုကုန်၏။ သော
 ဝိ။ ထိုဝိသ သည်လည်း။ သပရိဝါရော။ အခြံအရံနှင့် တကွ။ တေဟိ။
 ထိုပြည်သူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ။ အတူတကွ။ ဂစ္ဆာ။ သွား၍။ ပဋိသန္ဓာရံ။ အစေ့
 အစပ်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဧကမန္တံ။ သင့်တင့်ရာ၌။ အဋ္ဌာသိ။ တည်၏။ အထ။

၂၂၂ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿိ-ဗုဒ္ဓိယထွေ

ထိုရာ အခါ၌၊ နံ၊ ထိုဝင်္ဂီသကို၊ တဂဝါ၊ ဘုရား သခင်သည်၊ ဝင်္ဂီသ၊
ဝင်္ဂီသ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသော၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို၊
စာနာသိကိရ၊ သိ၏ဆိုသည်မှန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်
မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗဟုသိပ္ပံ၊
များစွာသောအတတ်ကို၊ စာနာမိ၊ သိ၏၊ တု၊ မှ၊ အရှင်ဂေါတမတို့သည်၊
ကတရံ၊ အဘယ်အတတ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒေ၊ ဆိုကုန်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝင်္ဂီသဆို၏၊ ခေဝဇ္ဈပကသိပ္ပံ၊ ခေဝဇ္ဈပကအတတ်ကို၊
သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်
ရှိသော်၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အာမ၊ ဩဌာတတ်ပါ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝင်္ဂီသဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဝင်္ဂီသအား၊ တဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနု
ဘော်တော်ဖြင့်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သောသူ၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်း
ကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြ၍၊ ဝင်္ဂီသ၊ ဝင်္ဂီသ၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်၌၊
နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဝင်္ဂီသ
သည်၊ မန္တံ၊ မန္တရားကို၊ ဗြဟ္မတွာ၊ ရုတ်၍၊ အင်္ဂုသိယာ၊ လက်ချောင်းဖြင့်၊
ပဟရိတွာ၊ ခေါက်၍၊ နိမယေတိ၊ ငရဲမှာဖြစ်သည် ရှင်ဂေါတမဟု၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ ဝင်္ဂီသ၊ ဝင်္ဂီသ၊ သာရ၊ ကောင်း၏၊ သုကထိဝံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒေဝလောက နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တဿ၊
ဖြစ်သောသူ၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တမ္ပိ၊ ထို
ဦးခေါင်းကိုလည်း၊ သော၊ ထိုဝင်္ဂီသသည်၊ တထေဝ၊ ထိုရှေ့အတူလျှင်၊
ဗျာကာသိ၊ ကြားပေ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုဝင်္ဂီသအား၊ ခိတာ
သဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊
ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ မန္တံ၊ မန္တရားကို၊ ပရိဝတ္တတွာပိ၊ ပြန်၍လည်း၊ အင်္ဂုလိ
ယာ၊ လက်ချောင်းဖြင့်၊ ပဟရိတွာပိ၊ ခေါက်၍လည်း၊ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်ရာ
အရပ်ကို၊ နပဿတိ၊ မထင်မြင်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဝင်္ဂီသကို၊ တဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝင်္ဂီသ၊ ဝင်္ဂီသ၊ ကိလမသိ၊ ပင်ပန်းသလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အာမ၊ ဩဌာ
ပင်ပန်းပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝင်္ဂီသဆိုသော်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ ဥပဓာ
ရေဟိ၊ စူးစင်းဆင်ခြင်ဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၍ တထာ၊
ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရောန္တောပိ၊ ပြုပါသော်လည်း၊ အဒိသွာ၊ မမြင်နိုင်
သောကြောင့်၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ တုမှေ၊ အရှင်ဂေါတမတို့

သညကား၊ ဇာနည်သိ၊ သိကုန်၏လောဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဝဂီသ၊ ဝဂီသ၊
 အာမ၊ ဩဝသိ၏၊ ဒေသော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နိဿာယစ၊ ဖြစ်သာ
 လျှင်၊ တဂေါ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဿ၊ ထိုဦးခေါင်းရှင်၏၊ ဂတိ၊ ဂတိ
 ကို၊ ဇာနည်သိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊
 အရှင်ဂေါတမ၊ မန္တေန၊ မန္တန်ဖြင့်၊ ဇာနည်သိ၊ သိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ ဝဂီသဆို၏၊ ဝဂီသ၊ ဝဂီသ၊ အာမ၊ ဩဝဟုတ်၏၊ ဧကေန၊ တခုသော၊
 မန္တေနော၊ မန္တန်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဇာနည်သိ၊ ငါသိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ မန္တေန၊ အက္ခန္တိ
 မန္တန်ဖြင့်၊ ဣမံ၊ မန္တံ၊ ဤရှင်ဂေါတမ၏မန္တန်ကို၊ ဒေသ၊ ပေးပါကုန်လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝဂီသဆို၏၊ ဝဂီသ၊ ဝဂီသ၊ မယံ၊ ငါ၏၊ မန္တော၊
 မန္တန်သည်၊ အမူလိကော၊ အဘိုးအမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဒေသ၊ ပေးပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဝဂီသဆို၏၊ မယံ၊ ငါ၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ အပဗ္ဗဇိတဿ၊
 ရဟန်းမပြုသောသူအား၊ ဒါတု၊ ပေးခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဝဂီသသည်၊ အန္တောဝိ
 ကော၊ အနီးနေတပည့်တို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ တိုင်ပင်အလိုဆို၏၊ တာတ၊
 အမောင်တို့၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ အတိရေက
 သိပ္ပံ၊ လွန်သော အတတ်ကို၊ ဇာနည်သိ၊ သိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမဿ၊
 ဤရဟန်းဂေါတမ၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သိပ္ပံ၊
 အတတ်၊ ဝဏ္ဏာမိ၊ သင်ယူဦးအံ့၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ သကလဓမ္မဒီပေ၊
 ဓမ္မဒီပံ၊ ကျွန်းအလုံး၌၊ အေမှဟိ၊ ငါတို့ထက်၊ ဗဟုတရံ၊ များသောအတတ်
 ကို၊ ဇာနည်သိ၊ သိသောသူတို့မည်သည်၊ နဘာဝိသန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့
 တုဌေ၊ အမောင်တို့သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အာန္တောဝိ၊ လာအံ့၊ တာဝ၊ ထိုငါလာသည်တိုင်အောင်၊ အနုက္ကဏ္ဍိတွာ၊
 မဆန့်ကျင်ကုန်မူ၍၊ စရေသ၊ သွားကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့တိုင်ပင်၍၊ တေ၊
 ထိုအနီးနေတပည့်ငါးရာတို့ကို၊ ဥယျာဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍၊ မံ၊ အက္ခန္တိ
 ကို၊ ပဗ္ဗာဇေသ၊ ရဟန်းပြုတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်၏၊
 သက္ကာ၊ တရားသင်သည်၊ နိဂြောဓကပ္ပဿ၊ နိဂြောဓကပ္ပမထေရ်အား၊
 ပဋိပါဒေသိ၊ အပ်နှင်းတော်မူ၏၊ ထေရော၊ နိဂြောဓကပ္ပ မထေရ်သည်၊
 တံ၊ ထိုဝဂီသကို၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ နေတွာ၊
 ရောက်၍၊ ပဗ္ဗာဇေသ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဝဂီသသည်၊ ပဗ္ဗ

၂၂၄ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ သတ္တု၊ ဘုရားသခင်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အာ
 ဝဗ္ဗ၊ ရောက်၍၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ဒေ
 ထသံတိ၊ ပေးတော်မူပါကုန်ဟု၊ ယသိ၊ တောင်းပန်၏၊ ဝဂီသ၊ ဝဂီသ၊ တုဋ္ဌေ၊
 သင်တို့သည်၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ သင်ယူသည်ရှိသော်၊ အလောဏာဘောဇနတဏှိ
 လသေယျာဒိဟိ၊ သားမရှိသော အစာကိုစားခြင်း အခင်းမရှိသော နေရာ
 ကိုအိပ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိကမ္မံ၊ မန္တန်၏ဥပစာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂဏ္ဍထ၊
 ယူကုန်လော၊ ဣမသပိသိပ္ပဿ၊ ဤငါ၏မန္တန်အတတ်အားလည်း၊ ပရိ
 ကမ္မံဥပစာသည်၊ အတ္တိ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုမန္တန်ဥပစာကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တန္တေ၊ ဘုရားသခင်
 သာဓကောင်းလှပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္နိန္ဒြိယံ၊ ဝန်ခံ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 အဿ၊ ထိုဝဂီသအား၊ နတ္ထိံ သာကာရကမ္မဋ္ဌာနံ၊ နတ္ထိံ သာကာရကမ္မဋ္ဌာနံ
 ကိုးအာပိက္ခိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဝဂီသသည်၊ တံ၊ ထိုနတ္ထိံ သာကာ
 ရကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ အနုလောမ ပဋိလောမံ၊ အနုလုံပဋိလုံကို၊ ကရောန္တော၊
 ပြုလျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်
 အားဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏။ ။

ဝိရုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိတိ၊ ဝိရုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိ ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပဝ္ဋော၊ ရောက်၍၊ ဝိရုတ္တိသုခံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိသံဝေဒေန္တော၊ ခံစားလျက်၊ ကာဝေယျမတ္တာ
 တိ၊ ကာဝေယျမတ္တာဟူသည်ကား၊ ကာဝေယျေန ကပ္ပကရဏေန၊ စိန္တာ
 သုတအတ္တကဝိပညာရှိ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မတ္တာ၊ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ခန္ဓေဓာတုအာယတနာနိဓာတုယောစာတိ၊ ခန္ဓေဓာတုအာယတနာ
 နိဓာတုယောစဟူသည်ကား၊ ဣမာနိခန္ဓာဒိနိ၊ ဤခန္ဓာအစရှိသည်တို့ကို၊
 ပကာသေန္တော၊ ပြုတော်မူလျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်
 မူ၏၊ ယေနိယာမဂတဒ္ဓသတိ၊ ယေနိယာမဂတဒ္ဓသဟူသည်ကား၊ ယေ၊
 အကြင် အရိယာဖြစ်သော ဘုရားတပည့်တို့သည်၊ နိယာမဂတာ စေဝ၊
 ဖိုလ်၌တည်သည်အဖြစ်ဖြင့်၊ သမ္ပတ္တိနိယာမတရားသို့လည်းရောက်ကုန်၏
 နိယာမဒသာစ၊ မဂ်၌ တည်သည် အဖြစ်ဖြင့် သမ္ပတ္တိ နိယာမ တရားကို
 လည်းသိမြင်ကုန်၏၊ သွာဂတန္တိ၊ သွာဂတံဟူသည်ကား၊ သုအာဂမနံ၊
 ကောင်းသောလာခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒ္ဓိပ္ပတ္တောဋီတိ
 ဣမိနာ၊ ဣဒ္ဓိပ္ပတ္တောဋီဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏ်ကို၊
 ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ စေတောပရိယာယကောဝိဒေါတိဣမိနာ၊ စေတောပရိ

ယာယကောဝိဒေါဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ စေတောပရိယဉာဏံ၊ စေတော
 ပရိယဉာဏံကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဒိဗ္ဗသောတံပန၊ ဒိဗ္ဗသောတဉာဏံကို
 မူကား၊ အဝုတ္တံပိ၊ အဘိဓမ္မာသိအပ်သော်လည်း၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်သည်
 သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ယူသဖြင့်၊ ဆအဘိညာ ပစ္စေက၊
 အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးသို့ရောက်သော၊ မဟာသာဝကော၊ မဟာသာဝ
 ကတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ န္ဒါဒသမံ၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြော်
 သောသုတ်တည်း။ ၈-ဝဏ္ဏသံယုတ္တဝတ္ထနာ၊ ၈-ဝဏ္ဏသံယုတ်အဖွင့်သည်၊
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၉-ဝနသံယုတ်-၁-ဝနဝဂ်။

၁ ဝနသံယုတ္တဿ၊ ဝနသံယုတ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ကောသ
 လေသုပိဟရတိတိ၊ ကောသလေသုပိဟရတိဟူသည်ကား၊ ဘဠု၊ ခြိတ်
 စွာတုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေဇ္ဇော၊
 ယူ၍၊ တဿဇနပဒဿ၊ ထိုဇနပုဒ်၏၊ သုလဘပိဏ္ဍတဘပ၊ ရလွယ်သော
 ဆွမ်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဇနပုဒ်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ ပိဟရ
 တိ၊ နေ၏။ သံဝေဇေတုကာမာတိ၊ သံဝေဇေတုကာမာဟူသည်ကား၊ ပိဝေ
 ကံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောပိဝေကကို၊ ပဗ္ဗိပန္နာပေတုကာမာ၊ ရောက်စေခြင်း
 ဌါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပိဝေကကာမောတိ၊ ပိဝေကကာမောဟူသည်ကား၊
 တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပိဝေကေ၊ ကာယစိတ္တ ဥပဓိပိဝေကတို့ကို၊
 ပတ္ထယန္တော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ နိန္ဒရတိဗဟိန္ဒါတိ၊ နိန္ဒရတိဗဟိန္ဒါ
 ဟူသည်ကား၊ ဗဟိရေသု၊ ဂေါစရေတ္ထတ္တမ္ပ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဝုထုတ္တာရမ္ပဏေသု၊ ရူပါရုံအစရှိသောအထူးထူးသောအာရုံတို့၌၊ ဝရတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဇနောဇနသိန္တိ၊ ဇနောဇနသိဟူသည်ကား၊ ဇနော၊ လှဖြစ်သော၊
 တံ၊ ရှင်မုဟန်းသည်၊ အညသိ၊ ဇနောတပါးသောသို့၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂ
 ကို၊ ဝိနယသု၊ ပျောက်လော၊ ပဇဟာသိတိ၊ ပဇဟာသိဟူသည်ကား၊ ပဇ
 ဟာ၊ ပယ်စွန့်သော၊ ဘဝသိတိ၊ ဘဝသိဟူသည်ကား၊ ဘဝ၊ ဖြစ်လော၊ သတံ
 တံသာရယမသေတိ၊ သတံတံသာရယမသေဟူသည်ကား၊ သတိမံ၊ သတိ
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောရှင်မုဟန်းကို၊ မယံဝိ၊ ငါတို့သည်
 လည်း၊ သာရယာမ၊ အောက်မေ့စေပါကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သတံ၊ သူ
 ကော်ကောင်းတို့၏၊ ဓမ္မံ၊ ကိလေသာ ကင်းကြောင်းဖြစ်သော ကရုဏာကို၊

၂၂၆ သာဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တံ၊ ရှင်ရဟန်းကို၊ သာရယာမ၊ အောက်မေ့စေပါကုန်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပါတာလရဇောတိ၊ ပါ
 တာလရဇောဟူသည်ကား၊ အပတိဋ္ဌဋ္ဌေန၊ တည်ရာမရှိသော သဘော
 အနက်ကြောင့်၊ ပါတာလသင်္ခါ၊ တော၊ ပါတာလဟုဆိုအပ်သော၊ ကိလေ
 သရဇော၊ ကိလေသာဟူသောမြို့သည်၊ မာတံကာမရဇောတိ၊ မာတံကာမ
 ရဇောဟူသည်ကား၊ အယံကာမရဇော၊ ဤကာမရာဂဟူသော မြို့သည်၊
 တံ၊ ရှင်ရဟန်းကို၊ မာအဝဟရိ၊ မမျောစေလင့်၊ အပါယမေဝ၊ အပါယ်သို့
 သာလျှင်၊ မာနေတု၊ မဆောင်စေလင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း၊ ပံသုကုန္တိတောတိ၊ ပံသုကုန္တိတောဟူသည်ကား၊ ပံသုမက္ခိ
 တော၊ မြေမှုန့်လိမ်းကပ်သော၊ ဝိရနန္တိ၊ ဝိရနံဟူသည်ကား၊ ဝိရနန္တော၊ ခေါ
 တွက်သည်ဖြစ်၍၊ သိတံရဇန္တိ၊ သိတံရဇံဟူသည်ကား၊ သရိရလဂ္ဂံ၊ ကိုယ်
 ဌိဋ္ဌိကပ်သော၊ ရဇံ၊ မြို့ကို၊ သံဝေဂမာပါဒိတိ၊ သံဝေဂမာပါဒိဟူသည်ကား၊
 ဒေဝကသပိနာမ၊ နတ်တို့သည်လျက်လည်း၊ မံ၊ ငါကို၊ သာဝေတိ၊ ကြားလာ
 ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝေကံ၊ ကိလေသာ၏ငြိမ်းကြောင်း၊ သမထဝိပဿနာ
 ဘာဝနာသို့၊ အာပန္နော၊ ရောက်လေ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥတ္တမဝိရိယံ၊ ကဲ
 လွန်သောဝီရိယကို၊ ပဂ္ဂယ၊ ငြိုးမြှောက်၍၊ ပရမဝိဝေကံ၊ လွန်မြတ်သော
 သမုန္တဒဝိဝေကဟုဆိုအပ်သော၊ မဂ္ဂမေဝ၊ မဂ်သို့သာလျှင်၊ ပဋိပန္နော၊
 ရောက်လေ၏၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သုပတိတိ၊ သုပတိဟူသည်ကား၊ အယံ၊
 ဤရဟန်းသည်၊ ဝိတာသင်္ခါ၊ ကိရ၊ ရဟန္တာဖြစ်သတတ်သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ န္ဒုရ၊ အဝေး၌၊ ဘိက္ခာစာရဂါမံ၊ တည်သောဆွမ်းခံရွာသို့၊ ဂစ္စာ၊
 သွား၍၊ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်၊ ပဏ္ဏသာလယ၊ ကျောင်းသင်္ခင်း
 ၌၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ပဋိသမေတွာ၊ သိမှီး၍၊ အပိနုရေ၊
 မဝေးလွန်းသောအရပ်၌၊ ဇာတဿရံ၊ ဇာတဿရအိုင်သို့၊ ဩတရိတွာ၊
 သက်၍၊ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို၊ ဥတု၊ ချမ်းသော ဥတုကို၊ ဂါဟာပေ
 တွာ၊ ယူစေ၍၊ ဒိဝါဌာနံ၊ နေ့သန့်ရာကို၊ သဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ တံမြက်လှည်း၍၊
 တတ္ထ၊ ထိုနေ့သန့်ရာ အရပ်၌၊ နိစံ၊ နိဗ္ဗံသော၊ မဇ္ဇကံ၊ ညောင်စောင်း
 ငယ်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ အနာက္ကမန္တောဝ၊
 မရောက်ဘဲ သာလျှင်၊ နိသိန္နော၊ နေ၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ဝိတာသဝဿဝါ၊
 ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ကာယဗရဏော၊ ကိုယ်၏ ပူပန်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထို

ကိုယ်၏ပူပန်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ဖျောက်ခြင်းအကျိုး၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေ
သတည်း၊ တံ၊ ထိုသို့နေခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သုပတိတိ၊ သုပတိဟူ၍၊
ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဇ္ဈဘာသိတံ၊ အဇ္ဈဘာသိဟူသည်ကား၊
အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည် သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်၏။ သန္တိကော၊ အထုံတော်
၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒိဝါ၊ နေ၌၊ သုပတိ၊ အိပ်ပျော်၏။
ဧတံဒိဝါ၊ သာယံနာမ၊ ဤသို့နေအိပ်ပျော်ခြင်းမည်သည်လည်း၊ ဝဇိတံ၊ ပွား
စေအပ်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကံ၊ မျက်မှောက်တမလွန်နှစ်တန်သော
ဘဝ၌ဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ အစီးအပွားကို၊ နာသေတံ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ မညမာနာ၊ အောက်မေ့လျက်၊ နံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ စော၊ ဒဿာမိ၊
စောဒနာအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဓုတွာ၊ ကြံ၍၊ အဘာသိ၊ တောစောင့်နတ်ဆို
သတည်း။ အာတုရဿာတိ၊ အာတုရဿဟူသည်ကား၊ ဇရာတုရော၊
ဇရာနှိပ်စက်သဖြင့် ကျင်နာခြင်း၊ ရောဂါတုရော၊ ရောဂါနှိပ်စက်သဖြင့်
ကျင်နာခြင်း၊ ကိလေသာတုရော၊ ကိလေသာနှိပ်စက်သဖြင့် ကျင်နာခြင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အာတုရ၊ ကျင်နာခြင်းတို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသုံးပါးသော ကျင်နာခြင်းတို့တွင်၊ ကိလေ
သာတုရံ၊ ကိလေသာ နှိပ်စက်သဖြင့် ကျင်နာ ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်
၍၊ ဧံ၊ ဤသို့အာတုရဿဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ သလ္လဝိဒ္ဓဿာ
တိ၊ သလ္လဝိဒ္ဓဿဟူသည်ကား၊ သဝိသေန၊ အဆိပ်နှင့်တကွသော၊ သတ္တိ
သလ္လေန၊ မြှားမဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓဿဝိယ၊ ပစ်အပ်သကဲ့သို့၊ အဝိဇ္ဇာဝိသဝိဇ္ဇေန၊
အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အဆိပ်ဖြင့်လူးအပ်သော၊ တဏှာသလ္လေန၊ တဏှာ
ဟုဆိုအပ်သောမြှားမဖြင့်၊ ဟဒယေ၊ ရင်၌၊ ဝိဒ္ဓဿ၊ ပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
ရုပ္ပတေတိ၊ ရုပ္ပတေဟူသည်ကား၊ စာဠိယမာနဿ၊ တောက်ပြန်ခြင်းသို့
ရောက်စေသောအားဖြင့်ထိပါးနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ အဿ၊ ထိုတောစောင့်နတ်အား၊ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်
ကို၊ ကထယန္တိ၊ ဆိုလျက်၊ အနိစ္စာတိအာဒိ၊ အနိစ္စဤသို့အစရှိသောစကား
ကို၊ အာဟ၊ မထေရ်ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝါထာတို့၌၊ အသိတုန္တိ၊ အသိတုံဟူ
သည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ နိဿယေန၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသော မှီရာအားဖြင့်၊
အနိသိတံ၊ မမှီသော၊ ကသ္မာပဗ္ဗဇိတံတပေတိ၊ ကသ္မာပဗ္ဗဇိတံတပေဟူ
သည်ကား၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ခိဏာသဝံ၊ ငါသို့ရဟန္တာကို၊
ဒိဝါသောပ္ပ၊ နေ၌အိပ်ပွေ့ခြင်းသည်၊ နတပ္ပတိ၊ မပူပန်စေ၊ တာဒိသံပန၊ ထို
သို့ကုန်ပြီးသော အာလဝေါရှိသည်သဘောရှိသောရဟန်းကိုကား၊ ကသ္မာ၊

၂၂၀ သင်္ဂါယနပစ္စသီယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

အဘယံကြောင့်၊ တပေ၊ ပူပန်စေနိုင်အံ့နည်း၊ နတပေသတိ၊ မပူပန်စေနိုင်
 အံ့သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ခဏ်၏၊ ဧတံ၊ ဤကသ္မာပဗ္ဗဇိတံတပေဟူ
 သောစကားသည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏သာလျှင်၊ ဝစနံ၊ စကားတည်း၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗန္ဓေသု၊ ကာမဂုဏ်ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့တို့၌၊
 မုတ္တံ၊ ကင်းလွတ်သော၊ အသိတံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကိုမမြီသော၊ မာဒိသံ၊ ငါသို့
 သော၊ ခီဏာသဝပဗ္ဗဇိတံ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါ ဤသောရဟန္တာကို၊
 ကသ္မာ၊ အဘယံကြောင့်၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ သောပ္ပံ၊ အိပ်ချင်းသည်၊ တပေ၊
 ပူပန်စေရမည်နည်း၊ နတပေသတိ၊ မပူပန်စေရအံ့သည်သာတည်း၊ သောသ
 ဂါထာသုဝိ၊ ကြွင်းသောဂါထာတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်
 နည်းရှိ၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြုအံ့၊ ဧဝတာယ၊ နတ်၏၊ ဝစနပက္ခေ၊ စကားအတို့၌၊
 ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ခီဏာသဝပဗ္ဗဇိတံ၊ ခီဏာသဝရဟန်းကို၊
 ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ သောပ္ပံ၊ အိပ်ချင်းသည်၊ နတပတိ၊ မပူပန်စေ၊ တာဒိသံပန၊ သင်ကွဲ
 သို့သဘောရှိသောရဟန်းကိုကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယံကြောင့်၊ နတပိသတိ၊
 မပူပန်စေနိုင်လိမ့်နည်း၊ တပိသတိယေဝ၊ ပူပန်စေသည်သာလျှင်တည်း၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊
 ဝစနပက္ခေ၊ စကားအတို့၌၊ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ မာဒိသံ၊ ငါသို့
 သော၊ ခီဏာသဝပဗ္ဗဇိတံ၊ ခီဏာသဝရဟန်းကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယံကြောင့်၊
 ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ သောပ္ပံ၊ အိပ်ချင်းသည်၊ တပေ၊ ပူပန်စေနိုင်မည်နည်း၊ နတပတိ
 ယေဝ၊ မပူပန်စေနိုင်သည်သာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤကြွင်းသောဂါ
 ထာ၌၊ အနုတ္တာနပဒဝတ္ထုနာ၊ မပေါ်သောပုဒ်အဖွင့်တည်း၊ ဝိနယာတိ၊ ဝိန
 ယာဟူသည်ကား၊ ဝိနယေန၊ ဆန္ဒရာဂကိုပျောက်ခြင်းကြောင့်၊ သမတိက္က
 မာတိ၊ သမတိက္ကမာဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋမူလိကာယ၊ ဝဋ်၏ မူလဖြစ်သော၊
 အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ သမတိက္ကမေန၊ လွန်ခြင်းကြောင့်၊ တံညာဏန္တိ၊ တံ
 ဉာဏ်ဟူသည်ကား၊ တံစတုသစ္စဉာဏံ၊ ထိုစတုသစ္စဉာဏ်ကို၊ ပရမော
 ဒါနန္တိ၊ ပရမောဒါနံဟူသည်ကား၊ ပရမပရိသုဒ္ဓိ၊ မဖော်မပြန်မြတ်သောစင်
 ကြယ်ခြင်းရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိတန္တိ၊ ပဗ္ဗဇိတံဟူသည်ကား၊ ဧဝရူပေန၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဉာဏေန၊ စတုသစ္စဉာဏ်နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊
 ဝိဇ္ဇာယာတိ၊ ဝိဇ္ဇာယဟူသည်ကား၊ စတုမဂ္ဂဝိဇ္ဇာယ၊ လေးပါးသော မဂ်
 ဉာဏ်ဟူသောဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ အာရဒ္ဓဝိရိယန္တိ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယံဟူသည်ကား၊ ပဂ္ဂ

ဟိတဝိရိယံ။ အာရုဏ်အဝိသောဝိရိယရှိသော၊ ပရိပုဏ္ဏဝိရိယံ။ ပြည့်စုံသောဝိရိယရှိသော။ ။ နုတ်ယံ။ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ခေတန္တိ၊ ခေတံဟူသည်ကား၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ မိဂလုဒ္ဒကံ၊ သားမူဆိုးတည်း။ ဩဝဒတိတိ၊ ဩဝဒတိဟူသည်ကား။ ကိရု၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ သောမိဂလုဒ္ဒကော၊ ထိုသားမူဆိုးသည်၊ ပါတောဝ၊ နံနက်ကလျှင်၊ ဘုဂ္ဂိတွာ၊ တမင်းစား၍၊ မိဂေ၊ သားတို့ကို၊ ဝဓိဿာဇိတိ၊ သတ်အံ့ဟု။ အရညံ၊ တောသို့၊ ပပိဋ္ဌော၊ ဝင်လေသော်၊ ဧကံ၊ တကောင်သော၊ ရောဟိတမိဂံ၊ ရောဟိတမည်သောသားကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ နံ၊ ထိုသားကို၊ သတ္တိယာ၊ ထွ်ဖြင့်၊ ပဟာရိဿာဇိတိ၊ ထိုးပစ်အံ့ဟူ၍၊ အနုဗန္ဓမာနေဝ၊ အစဉ်လိုက်လတ်သော်၊ ပဌမသုတ္တေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဝုတ္တနပေနေဝ၊ မိန့်ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဗိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်ခြင်းကို၊ နိဝိန္နဿ၊ နေသော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ အဝိဒူရေန၊ အနီးဖြင့်၊ ပက္ကမတိ၊ ပြေးသွား၏၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုမူဆိုးကို၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ ဧသပါဏာတိပါတောနာမ၊ ဤသူတပါးအသက်ကိုနှိပ်စက်၍ချခြင်းမည်သည်၊ အပါယသံဝတ္တနိကော၊ အပါယ်၌ ဖြစ်စေတတ်၏၊ အပ္ပါယကသံဝတ္တနိကော၊ အသက်တို့ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ အညေနဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကထိဝါဏိဇ္ဇာဒိကဗ္ဗေန၊ လတ်လုပ်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းစသောအမှုဖြင့်၊ ဒါရတာရုဏံ၊ မယားသားမွေးမှုကို၊ ကာဝရံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သတ္တာ၊ တတ်နိုင်ကောင်း၏၊ ဧဇ္ဈဝံ၊ ဤသို့သတောရှိသော၊ ကက္ခန္ဓကဇ္ဈံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကို၊ မာကရောဟိ၊ မပြုနှင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သောဝိ၊ ထိုမူဆိုးသည်လည်း၊ မဟာပံသုကူလိကတ္တေရောကလေတိတိ၊ မဟာပံသုကူဆောင်သောမထေရ်ကြီးသည်ဆိုပေတာကားဟု၊ ဂါရုဗေန၊ ရှိသေသဖြင့်၊ ဌတွာ၊ ရင်၍၊ သောတံ၊ နာခြင်းငှါ၊ အာရုဒ္ဓေါ၊ အာရုဏ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုမူဆိုးအား၊ သောတုကာမတံ၊ တရားနာခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဇနေဿာဇိတိ၊ ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အဂ္ဂိဋ္ဌကံ၊ လက်မကို၊ ဇလောပေထိ၊ ဆီးမီးအတူထွန်းညှိပူဇော်၏၊ သော၊ ထိုမူဆိုးသည်၊ အက္ခိဟိဝိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်လည်း၊ ပဿတိ၊ ထွန်းတောက်ပသော လက်မကို မြင်၏၊ ကဗ္ဗာဟိဝိ၊ နားတို့ဖြင့်လည်း၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြားမိ၏၊ အဿ၊ ထိုမူဆိုး၏၊ ဗိတ္တံပန၊ စိတ်သည်မူကား၊ အသုကဋ္ဌာနံ၊ ဤမည်သောအရပ်သို့၊ မိဂေါ၊ သားကောင်သည်၊ ဝတော၊ ပြေးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အသုကတိတ္ထံ၊ ဤမည်သော နေအိပ်သို့၊

၃

၂၃၀ သင်္ဂါယာဓဝ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာမှီသု-ဒုတိယတွဲ။

ဩတိဗ္ဗော၊ သင်္ဂါယသညံ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လေအံ၊ တတ္ထံ၊ ထိုအရင်သို့၊
 ဝဇ္ဇာ၊ လိုက်သွား၍၊ နံ၊ ထိုသားကောင်ကို၊ စာတေတွာ၊ သတ်၍၊ ယာဝ
 ဒိန္တကံ၊ စားချင်သမျှသော၊ ခံသံ၊ အသားကို၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ သသံ၊ ကြွင်း
 သမျှကို၊ ကာဇေန၊ ထမ်းပိုးဖြင့်၊ အာဒါယ၊ ထမ်းလျက်၊ ဝဇ္ဇာ၊ သွား၍၊ ပုတ္တ
 ကေ၊ သားသွီးအပေါင်းတို့ကို၊ တောသေသသမိ၊ နှစ်သက်ရှင်ပြုစေအံ့၊
 ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ မိဂဿဝ၊ သားကောင်၏သာယျာ၊ အနုပ၊ မြေ၊ အဗြ
 သို့၊ ခာဝတိ၊ ပြေးသွား၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝိက္ခတ္တမိတ္တဿ၊ လွင့်ပျံ၊ သာမိတ်ရှိ
 သောမူဆိုးအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တံ၊ ဟောသော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဩဝဒတိတိ၊ ဩဝဒတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 အဇ္ဈာဘာသိတိ၊ အဇ္ဈာဘာသိဟူသည်ကား၊ အယံထေရော၊ ဤမထေရ်ကား၊
 အဒါရုံ၊ သစ်မဟုတ်သည်ကို၊ တတ္ထန္တေ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ရွှေချောသောတစည်းသမား
 ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အခေတ္တေ၊ လယ်မြေမဟုတ်သည်နှင့်၊ ဝပ္ပန္တေ၊ နိဗ္ဗာန်၊
 ပိုက်ပျိုးသော သူကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အတ္တနောပိ၊ မိမိ၏လည်း၊ ကမ္မံ၊
 အားထုတ်သင့်သောအမှုကို၊ နာသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ဇေသသပိ၊ ထိုမူဆိုး
 အားလည်းကောင်း၊ နံ၊ ထိုမထေရ်ကိုလည်းကောင်း၊ စောဒေသသမိ၊ အပြစ်
 တင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ အဘာသိ၊ တောစောင့်နတ်ဆိုင်သတည်း၊
 အပ္ပပညန္တိ၊ အပ္ပပညံဟူသည်ကား၊ နိပညံ၊ ပညာမရှိသော၊ အစေတသန္တိ၊
 အစေတသံဟူသည်ကား၊ ကာရုဏာဇာနနသမတ္တေန၊ သုခဒုက္ခ၏အကြောင်း
 ကိုသိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောကမ္မသကတဉာဏ်နှင့်သွဉ်သောမိတ်မှ၊ မဟိတံ
 ကင်းသော၊ မန္ဓောဝါတိ၊ မန္ဓောဝဟူသည်ကား၊ အန္ဓဗါလောပိယ၊ မိုက်ကန်း
 ထူးသောသူကဲ့သို့၊ ခံ၊ ငါ့အား၊ ပဋိဘါတိ၊ ဉာဏ်၌ထင်၏၊ သုဏ္ဍါတိတိ၊ သုဏ္ဍာ
 တိဟူသည်ကား၊ တဝ၊ ရှင်ရဟန်း၏၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ သုဏ္ဍာတိ
 ကြားခါမတ္တဖြင့်နာ၏၊ နဝိဇာနာတိတိ၊ နဝိဇာနာတိဟူသည်ကား၊ အဿ၊
 ထိုတရား၏၊ အတ္တံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ အာလောကောတိ
 တိ၊ အာလောကောသိဟူသည်ကား၊ တဝ၊ ရှင်ရဟန်း၏၊ ပုထုဇ္ဇနိကဗ္ဗုဒ္ဓိယာ၊
 ပုထုဇဉ်တို့ဥစ္စာဖြစ်သော တန်ခိုးဗ္ဗုဒ္ဓိဖြင့်၊ ဇလန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပသော၊
 အင်္ဂုလိကံ၊ လက်ချောင်းကို၊ အာလောကောတိ၊ ကြည့်၏၊ နပဿတိတိ၊
 နပဿတိဟူသည်ကား၊ ဇတ္ထံ၊ ဤထွန်းလင်းတောက်ပရာ၌၊ နေဝတေလံ၊
 ဆီးလည်းမရှိ၊ နဝဠု၊ ဆီမီးစာလည်းမရှိ၊ နဒီပကပလ္လိကာ၊ ဆီမီးခွက်လည်း
 မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်၊
 အသံ၊ ဤအရောင်အဝါသည်၊ ဇလတိ၊ ထွန်းတောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံ

ကသရဏံ။ ဤအကြောင်းကို၊ နောပဿတိ၊ မမြင်၊ ဒသပဇ္ဇောတေတိ၊ ဒသ
 ပဇ္ဇောတေဟူသည်ကား၊ ဒသသုအင်္ဂုလီသု၊ လက်ဆယ်ချောင်းတို့၌၊ ဒသ
 ဒီပေ၊ ဆယ်ခုသောဆီမီးတို့ကို၊ ရူပါနိတိ၊ ရူပါနိဟူသည်ကား၊ ကသရဏ
 ရူပါနိ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ရူပါရုံတို့ကို၊ စက္ခုတိ၊ စက္ခုဟူသည်ကား၊
 ပညာစက္ခု၊ ပညာ မျက်စိသည်၊ သံဝေဂမာပါဒီတိ၊ သံဝေဂမာပါဒီဟူ
 သည်ကား၊ မေ၊ ငါအား၊ ဣမိနာ၊ ဤလူမှုဆိုးဖြင့်၊ ကိံ၊ အတယ် အကျိုး
 ရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့၍၊ ဝီရိယံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော သမ္ပပု
 ဓာနဝီရိယကို၊ ပပ္ဖပ္ပာ၊ ခြီးမြှောက်၍၊ ပရမဝိဝေကံ၊ လွန်မြတ်သောသမုန္တ
 ဒဝိဝေကဟုဆိုအပ်သော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇိ၊ ရောက်
 လေ၏၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ သမ္ပဟုဿတိ၊ သမ္ပဟုဿဟူသည်ကား
 ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ သုတ္တန္တိ၊ ကာစ၊ သုတ္တန္တိဆောင်လည်းဖြစ်ကုန်သော
 အဘိဓမ္မိကာစ၊ အဘိဓမ္မာ ဆောင်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိနယဓရာစ၊
 ဝိနည်းရိရိလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဟရန္တိတိ၊ ဝိဟရန္တိ ဟူသည်ကား၊
 သတ္တု၊ ဘုရားသခင်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ပက္ကမိံသုတိ၊ ပက္ကမိံ သုဟူသည်
 ကား၊ ကိရု၊ ထင်စေဦးအံ့၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ တသ္မိံ၊ ဇနပဒေ၊ ထိုဇနပုဒ်၌
 အညတရဂါမံ၊ မထင်ရှားသောရွာသို့၊ ဥပသင်္ကမန္တေ၊ ကပ်သည်တို့ကို၊
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ပသန္နမိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ အာသနဿာလာယ၊ ဆွမ်းစားစေရန်၌၊ ကောဇဝတ္ထရုဏာဒီနိ၊
 ကော်ဇေါအခင်းစသည်တို့ကို၊ ပညါပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ယါဂုဇ္ဇကာနိ၊ ယါဂုဇ
 ဘွယ်တို့ကို၊ ဒေတွာ၊ ကပ်လျှ၍၊ ဥပနိသိဒိံ သု၊ အနီး၌နေကုန်၏၊ မဟာထေရော
 မထေရ်ကြီးသည်၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဓမ္မကထိကံ၊ ဓမ္မကထိကရဟန်းကို၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေတိ၊ ဟောဘိလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊
 ထိုဓမ္မကထိက ရဟန်းသည်၊ မိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်စွာသော၊ ဓမ္မကထံ၊ တရား
 စကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟော၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ပသိဒိသွာ၊ ကြည်ညို
 ကုန်၍၊ ဘောဇနဝေဿယံ၊ ဆွမ်းစားသောအခါ၌၊ ပဏီတဝေဿာနံ၊ ပွန်
 မြတ်သောဘောဇဉ်ကို၊ အဒံသု၊ ပေးလှူကုန်၏၊ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီး
 သည်၊ မနုညံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော၊ ဘတ္တာနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းအနုမောဒနာ
 ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဘိယျာသောမတ္တာယ၊ အတိုင်း
 ထက်အလွန်၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။

၂၃၂ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာသနိသု-ဒုတိယတွဲ၊

ဆူဝေဝ။ ဤအရပ်၌သာလျှင် တောမာသံ၊ သုံးလတို့ပတ်လုံး၊ ဝသထးဝါဆို
 ပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဂမနာ
 ဂမနသမ္ပန္န၊ အသားအသေ ပြည့်စုံစွာသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ သေနာ
 သနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟိ သု၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏၊ မဟာဝေထရော၊
 မထေရ်ကြီးသည်၊ ဝဿုပနာဟိကမ္ပိဝသေ၊ ဝါဆိုသော နေ၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့ကို၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တုမေဟိ၊ ငါ့ရှင်
 တို့သည်၊ ဂရုကဿ၊ ရှိသေလေးမြတ်ပြုအပ်သော၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏
 ဗုဒ္ဓပါတုသာဝေါနာမ၊ ဘုရားတို့၏ ထင်ရှား ဖြစ်တော်မူခြင်း မည်သည်၊
 ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏၊ မာသဿ၊ လ၏၊ အဋ္ဌမိဝသေ၊ ရှစ်ခုကပ်တို့ပတ်လုံး၊ ဓမ္မ
 သဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ ဂဏသင်္ဂဏိကံ၊ ဂိုဏ်းဟူသော
 အပေါင်းအဘော်ရှိသည်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့ မလျော့
 ကုန်လျက်၊ ဝိဟရေ၊ နေကြကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊
 တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တတော၊ ထိုဝါဆိုသော နေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
 ယုဒ္ဓန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ ဗာဇ္ဇန္တိ၊ ဝိပဿနာကို အားထုတ်သောအခါမှ
 စ၍ကာမဝိဘက်စသည်တို့ကိုချစ်အပ်သောအားဖြင့်စေ့ စပ်အပ်ကုန်၏
 ကဒါမိ၊ ရံခါ၊ သဗ္ဗေတ္တိကံ၊ ညဉ့်သုံးယာဝပ်ပတ်လုံး၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်း
 ကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ကဒါမိ၊ ရံခါ၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တေန္တိ၊ ဖြေ
 ကုန်၏၊ ကဒါမိ၊ ရံခါ၊ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊
 တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဓမ္မသဝန ဗိသေဝေ၊ တရားနာသော နေ့၌၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ ဒေသန္တန္တံ၊ နှာနံယေဝ၊ ဟောကုန်စဉ်သာလျှင်၊ အရုဏော၊ အရုဏ်
 သည်၊ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ တက်၏၊ ပညာဝိဿန္တန ဗိသေဝေ၊ အမေးဝုန္တော၊ ပြဿနာကို
 ဖြေဆိုသောနေ့၌၊ ဗျတ္တော၊ လိမ္မာသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာ
 ကို၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသောရဟန်းသည်၊ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ န ဝိဿန္တနံ၊ မေးခြင်းဖြေခြင်းကို၊ ကရေန္တိ၊ နှာနံယေဝ၊ ပြုကုန်
 စဉ်လျှင်၊ အရုဏော၊ အရုဏ်သည်၊ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ တက်၏၊ ပဓာန ဗိသေဝေ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောနေ့၌၊ သုရိယတ္တင်္ဂမနေ၊ နေဝင်သည်ရှိသော်၊ ဂဏှိံ၊
 ကျောက်စည်ကို၊ ပဟရိတွာ၊ ခတ်၍သာလျှင်၊ စက်မံ၊ စကြိုသို့၊ ဩတရိတွာ
 သက်၍၊ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကို၊ ကရေန္တိ၊ နှာနံယေဝ၊ ပြုကုန်စဉ်
 လျှင်၊ အရုဏော၊ အရုဏ်သည်၊ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ တက်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့

သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝဿံဝသိတွာ။ ဝါဆို၍၊ ပဝါ
 ရေတွာ၊ ပဝါရေတာပြု၍၊ ပတ္တမိံ သု၊ ဗေသွာ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပရိဒေဝမာနာတိ၊
 ပရိဒေဝမာနာ ဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ မရူရံ၊ သာယာသော၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပညာကဏ္ဍနံ၊ ပြဿနာကိုဖြေဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကုတေသ၊
 အဘယ်မှာ၊ လဘိဿာမ၊ ရပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော
 စကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ရောဓမာနာ၊ ဝိမြည်တမ်းလျက်၊ ခါယတိတိ၊
 ခါယတိဟူသည်ကား၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ရှေးရှုပြစ်၍ထင်၏။
 ကာမေတိ၊ ကာမေဟူသည်ကား၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဣမေ၊ ဤရဟန်း
 တို့သည်၊ ဂတာ၊ သွားကြလေကုန်သနည်း၊ ဝဇ္ဇိဘူမိယာတိ၊ ဝဇ္ဇိဘူမိယာ
 ဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇိ ရုဠာဘိ မုခါ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းနိုင်ငံသို့ ရှေးရှု ကုန်လျက်၊
 ဂတာ၊ သွားကုန်၏။ မဂါဝိယာတိ၊ မဂါဝိယဟူသောပုဒ်၌၊ ယထာ၊ ဥပမာ
 ကား၊ မဂါ၊ သားတို့သည်၊ တသ္မိံ တသ္မိံ ပဗ္ဗတပါဒေဝါ၊ ထိုထိုတောင်ခြေ၌
 လည်းကောင်း၊ တသ္မိံ တသ္မိံ ဝနသဗ္ဗေဝါ၊ ထိုထိုတောအုပ်၌ လည်း
 ကောင်း၊ ဝိစရန္တာ၊ ကျက်စားသွားလာကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံ၊ ဤအရပ်
 သည်၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ မာတုသန္တကံ၊ အမိဥဇ္ဈာဖြစ်သောနေရာတည်း၊
 ဝိတုသန္တကံ၊ အဘဥဇ္ဈာဖြစ်သောနေရာတည်း၊ ပ၊ ဝဏီအာဂတံ၊ ဒ၊ နွယ်
 အဆက်မှလာသောနေရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊
 ယတ္ထေဝ၊ အကြင်အရပ်၌သာလျှင်၊ နေသံ၊ ထိုသားတို့အား၊ ဂေါစရေဗာသု
 တာစ၊ ကျက်စားရာအစာရလွယ်သည် အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ပရိ
 ပန္နာတာဝေါစ၊ တေးနေမရှိခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝိစရန္တ သွားလာကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အနိကေတာ၊
 အမြဲနေရာဌာနမရှိဘုန်သော၊ အဂေဟာ၊ အိမ်မရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခဝေါဝိ၊
 ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အယံ၊ ဤနေရာအရပ်သည်၊
 အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ အာစရိယု ပဏ္ဍာယာနံ၊ ဆရာဥပဏ္ဍာယ်တို့၏၊ သန္တ
 ကော၊ ဥဇ္ဈာဖြစ်သောနေရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊
 ယတ္ထေဝ၊ အကြင်အရပ်၌သာလျှင်၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဥတုသပ္ပါ
 ယံစ၊ ဥတုသပ္ပါယကိုလည်းကောင်း၊ သောဇနသပ္ပါယံစ၊ သောဇနသပ္ပါယ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဂုဂ္ဂလသပ္ပါယံစ၊ ဂုဂ္ဂလသပ္ပါယကိုလည်းကောင်း၊ သေ
 နာသနသပ္ပါယံစ၊ သေနာသနသပ္ပါယကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မသနေသပ္ပါ

၂၃၄ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ယံစတရားနာခြင်းဟူသော သပ္ပာယ်ကိုလည်းကောင်း၊ သုလဘံ၊ လေ့လာ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေထိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
မှတ်အပ်၏၊ စတုတ္ထ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အာနန္ဒောတိ၊ အာနန္ဒောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မ
တဏှာဂါရိကဗျောရော၊ တရားတဏှာစိုးဖြစ်သောအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်
တည်း၊ အတိဝေလန္တိ၊ အတိဝေလံဟူသည်ကား၊ အတိတ္တန္တဝေလံ၊ အလွန်
မြင့်ကြာ ကာလ ညောင်းအောင်၊ ဂိဟိပညတ္တိဗဟုလောတိ၊ ဂိဟိပညတ္တိ
ဗဟုလောဟူသည်ကား၊ ရတ္တိဝ္ဗုည၌ လည်းကောင်း၊ ဒိဝါစ၊ နေ့၌၎င်း၊
ဗဟုကလံ၊ များစွာ ကာလပတ်လုံး၊ ဂိဟိ၊ လူတို့ကို၊ သညာပယန္တော၊
ကောင်းစွာမှတ်စေချက်၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြုအံ့၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော် မူပြီးသော်၊ မဟာကသ ပစ္စေကော၊
အရှင်မဟာကသပ မထေရ်သည်၊ ထေရံ၊ အရှင် အာနန္ဒာ မထေရ်ကို၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ အာရာသာ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ရာဇဂေဟေ၊
ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ ပဿံ၊ ဝါသို့၊ ဥပဂတိံ၊ ကင်၍၊ ဓမ္မံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကို၊ သင်္ဂါ
ယိဿာမ၊ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်အံ့၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့၊ တံ၊ သင်သည်၊ အရ
ညံ၊ တောသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဥပရိ၊ ခုတ္တယဉ္ဇာယ၊ အထက်မင်သုံးပါး
အကျိုး၌၊ ဝါယာမံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရေဟိ၊ ပြုလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းတော်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ကောသလေဋ္ဌံ၊
ကောသလတိုင်းနိုင်ငံသို့၊ ဂတိံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ဧကတ္ထိ၊ တခုသော၊ အရညာ
ဝါသေ၊ တောကျောင်း၌၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ ပုနိဝေသ၊ နက်ဖြန်နေ၌၊ ဧကံ၊
တခုသော၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပါရိသိ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ထေ
ရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ ဒိယွာ၊ မြင်၍၊ ဘန္တေအာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရားအာ
နန္ဒာ၊ ထုမှ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ သတ္ထာရာ၊ ဘုရား
သခင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အာဂစ္ဆယ၊ ကြွလာတော်မူကုန်၏၊ အဇ္ဇ၊ ယခု၊
ဧကိကာဝ၊ တပါးထည်းသာလျှင်၊ အာဂတာ၊ ကြွလာတော်မူ၏၊ ကဟံ၊
အဘယ်အရပ်၌၊ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍၊ အာဂ
တတ္ထ၊ ကြွလာကုန်သနည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ပတ္တဝီဝရံ၊
သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိစရထ၊ သွားလော့ ကုန်သနည်း၊
ကဿ၊ အဘယ်သူအား၊ မုခေါဒကံ၊ မျက်နှာသစ်ရေကို၊ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ဒန်ပူကို၊
ဒေထ၊ ပေးကုန်သနည်း၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်ကို၊ သမ္မ

ဇ္ဇဝ။တံမြက်ထွဉ်းကုန်သနည်း။ ကဿ။အဘယံသုအာ။ ဝတ္တပဒိဝတ္တံ။
ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ကရာထ။ပြုကုန်သနည်း။ဣတိ။ဤသို့။ဗဟု။များစွာ။
ဝတွာ။ဆို၍။ ပရိဒေဝိ။သူငိုကြွေးကုန်၏။ ထေရာ။အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်
သည်။အာရုဿာ။ဒါယကာတို့။ မာသောဗိတ္တ။မစိုးရိမ်ကြကုန်လင့်။ မာ
ပရိဒေဝိတ္တ။မငိုကြွေးကြကုန်လင့်။သင်္ခါရာ။သင်္ခါရတို့သည်။အနိစ္စ။အနိစ္စ
တို့ချည်းတည်း။ ဣတိအာဒိနိ။ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို။ ဝတွာ။ဆို၍။
တေ။ထိုလူများတို့ကို။ သညာပေတွာ။ကောင်းစွာမှတ်စေ၍။ကတဘတ္တကိ
ဇ္ဇေ။ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စပြီးလတ်သော်။ဝသနဠါနမေဝ။နေရာကျင်း
သို့သာလျှင်။ဂစ္ဆတိ။ကြွတော်မူ၏။မနုဿာ။လူတို့သည်။သာယံပိ။ညချမ်း
အခါ၌လည်း။တတ္ထ။ထိုတာကျောင်းသို့။ဂစ္ဆာ။သွား၍။ တထေဝ။ထိုရွာ
မှာအတူလျှင်။ပရိဒေဝိန္တိ။ငိုကြွေးကုန်၏။ထေရာပိ။အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်
သည်လည်း။ တထေဝ။ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ ဩဝဒတိ။ဆုံးမ၏။တံ ထို
ဆုံးမခြင်းကို။သန္ဓာယ။ရည်၍။ဧတံ။ဤအတံဝေလံပညတ္တိဟူသောစကား
ကို။ဝတ္တံ။ဆိုအပ်၏။ အဇ္ဈဘာဝတိတိ။အဇ္ဈဘာဝသိဟူသည်ကား။ အယံထေ
ရာ။ဤအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘိက္ခုသံဃဿ။ရဟန်းအပေါင်း၏။
ကထံ။စကားကို။သုတွာ။နာ၍။ သမဏဓမ္မံ။ရဟန်းတရားကို။ ကရိဿာမိ
တိ။ပြုအံ့ဟူ၍။ အရည်။တောသို့။ပဝိသိတွာ။ဝင်လျက်။ ဣဒါနိ။ယခု။ဂိဟိ။
လူများတို့ကို။ သညာပေန္တော။ကောင်းစွာမှတ်စေလျက်။ဝိဟရတိ။နေ၏။
သတ္ထုဿသနံ။ဘုရားအဆုံးအမတော်ဟူသောပိဋကတ်သုံးပုံသည်။ အ
သင်္ဂဟိတပုပ္ဖရာသိဝိယ။မသိကူးအပ်သောပန်းပွင့်ရကဲ့သို့။ဌိတံ။တည်၏။
ဓမ္မသင်္ဂဟံ။တရားအားထေဝံ။ခြင်းကို။ နကရောတိ။မပြု။ နံ။ထိုအရှင်အာ
နန္ဒာကို။စောဒေဿာမိ။စောဒနာအံ့။ဣတိ။ဤသို့။ ဝိန္တောတွာ။ကြံ၍။အဘာ
သိ။ဆိုသတည်း။ ပသက္ကိယာတိ။ ပသက္ကိယဟူသည်ကား။ ပဝိသိတွာ။
သက်ဝင်၍။ ဟဒယသ္မိ။ဩဝိယာတိ။ ဟဒယသ္မိ။ဩဝိယ ဟူသည်ကား။
ကိစ္စတောစ။ကိစ္စအားဖြင့်လည်းကောင်း။အာရမ္မဏတောစ။အာရုံအားဖြင့်
လည်းကောင်း။ ဟဒယမ္ပိ။နှလုံး၌။ပက္ခိဝိတွာ။ထည့်၍။နိဗ္ဗာနံ။နိဗ္ဗာန်သို့။ပါဝ
ဏိဿာမိတိ။ ရောက်အံ့ဟု။ ဝိရိယံ။လုံ့လကို။ ကရောန္တော။ ပြုသောသူ
သည်။နိဗ္ဗာနံ။နိဗ္ဗာန်ကို။ကိစ္စတော။ကိစ္စအားဖြင့်။ ဟဒယမ္ပိ။နှလုံး၌။ဩပေ
တိနာမ။တည်သည်မည်၏။ တဒုဘယံပိ။ထိုနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ သန္ဓာယ။
ရည်၍။သော။ဤတောစောင့်နတ်သည်။ဘာသတိ။ဆို၏။ဈာယာတိ။ဈာယ
ဟူသည်ကား။ဇွိဟိ။နှစ်ပါးကုန်သော။ဈာနေဟိ။ဈာန်တို့ဖြင့်။ ဈာယိကော။

၂၃၆ သင်္ဂါယံပဌသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဈာန်၌ယှဉ်သည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်လော၊ ဖိဋ္ဌိဖိဋ္ဌိကတိ၊ ဖိဋ္ဌိဖိဋ္ဌိကာဟူသည်ကား၊
ဂိတိဟိ၊ လူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ အယံ ဖိဋ္ဌိဖိဋ္ဌိကတော၊ ဤအလွန်နှိပ်စက်သကဲ့
သို့ပြုခြင်းသည်။ ကိံကရိသတိ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခု
မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ပုရာဏဒုတိယိကာတိ၊ ပုရာဏ ဒုတိယိကာ
ဟူသည်ကား၊ အနန္တရေ၊ အခြားမဲ့သော၊ အတ္တဘာဝေ၊ နတ်ဖြစ်သောကံ့ယံ
၏အဖြစ်၌၊ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားမြတ်သည်။ သောဘတိတိ၊ သောဘတိ
ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကာလ၌လည်း၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဣဒါနိ
ပိ၊ သခုဘဝ၌လည်း၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဒုဂ္ဂတာတိ၊ ဒုဂ္ဂတာဟူ
သည်ကား၊ ပဗ္ဗိပတ္တိဒုဂ္ဂတိယာ၊ အကျင့် ချွတ်လွှဲ ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက်
သောအားဖြင့်၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ တာ၊ ထို
နတ်သမီးတို့သည်၊ သုဂတိယံ၊ သုဂတိတုံ၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်လျက်၊ သဗ္ဗ
တ္ထိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားကုန်၏၊ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်လျက်၊
ပဗ္ဗိပတ္တိဒုဂ္ဂတိယာ၊ အကျင့်ချွတ်လွှဲဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော အားဖြင့်၊
ဒုဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တာ၊ ထိုနတ်
သမီးတို့သည်၊ တတော၊ ထိုနတ်အဖြစ်မှ၊ စုတာ၊ စုတေကုန်သည်ရှိသော်၊
နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့ရောက်
ကုန်၏၊ ပတိဌိတာတိ၊ ပတိဌိတာဟူသည်ကား၊ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သက္ကာ
ယသိ၊ သက္ကာယဒိဌိသည်၊ ပတိဌဟန္တေ၊ သက်ဝင်တည်သည်ရှိသော်၊ အဋ္ဌ
ဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပတိဌာတိ၊ သက်
ဝင်၍တည်၏၊ ရေတ္တာ၊ တပ်မက်မောသောသူသည်၊ ရာဂဝသေန၊ ရာဂ၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပတိဌာတိ၊ သက်ဝင်၍တည်၏၊ ဒုဋ္ဌော၊ နှိပ်စက်ဖျက်ဆီး
အပ်သောစိတ်ရှိသောသူသည်၊ ဒေါသဝသေန၊ ဒေါသ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
မုဋ္ဌော၊ တွေဝေသောသူသည်၊ မောဟဝသေန၊ မောဟ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
ပိနိဗန္ဓော၊ ငါ့ဟူသောအခြင်းအရာဖြင့်မာန်တကြွားကြွားထောင်းလွှားပွား
တတ်သောသူသည်၊ မာနဝသေန၊ မာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရာမာသော၊
မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်သောသူသည်၊ ဗိဋ္ဌိဝသေန၊ ဗိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ယာမဂတော၊ အားအစွမ်းသို့ရောက်သောသူသည်၊ အနုသယဝသေ
န၊ အနုသယ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနိဋ္ဌင်္ဂတော၊ ဆုံးဖြတ်မဲ့ငြားယုံမှားတွေး
တောခြင်းသို့ ရောက်သောသူသည်၊ ဝိဝိကိန္တော ဝသေန၊ ဝိဝိကိန္တော၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိက္ခေပဝိက္ခော၊ ပျံ့လွင့်သော အဖြစ်သို့ရောက်သောသူ

သညံ၊ ဥဒ္ဓစ္စဝသေန၊ ဥဒ္ဓစ္စဇ္ဇါဒ၊ စွမ်းအားဖြင့်၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ သက်ဝင်၍ တည်
 ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပတိဋ္ဌိတာဝံ၊ သက်၍ တည်သည်
 သာလျှင်တည်း။ နရုဒေဝါနန္တိ၊ နရုဒေဝါနံဟူသည်ကား၊ ဒေဝနရုနံ၊ နတ်
 လူတို့၏၊ နတ္ထိဒါနိတိ၊ နတ္ထိဒါနိဟူသည်ကား၊ သာဒေဝမိတာ၊ ထိုဇာလိနိ
 နတ်သို့သည်၊ ထေရော၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၌၊ ဗလဝသိနေဟာ၊ အား
 ကြီးသောအချစ်မေတ္တာသည်၊ အဟောသိတိ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ပဋိဂန္တိ၊
 ရှေးရှုသွားခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊
 ပရိဝေတံ၊ ပရိပုဏ် ဘိ၊ သမ္ပန္နတိ၊ တံမြက်ထွည်း၏၊ မုခါဒကံ၊ မျက်နှာသစ်
 ရောသို့၊ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ဒန်ပူသို့၊ ဝါနိယပရိဘောဇနိယံ၊ သောက်ရေသုံးဆောင်
 ရေကို၊ ဥပဋ္ဌပေတိ၊ တည်ထား၏၊ ထေရော၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊
 အနာဝဇ္ဇနေန၊ မစူးစမ်းသောအားဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ ဧကသ္မိံ၊ ဒီ
 ဝသေ၊ တပါးသောနေ၌၊ ဖိဏ္ဍဝိဝရဿ၊ ရိန္ဒမ်းသောသင်္ကန်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 စောဠက ဘိက္ခံ၊ ပုဆိုး ဆွမ်းကို၊ စရေတာ၊ ရှာသွားသော၊ ထေရဿ၊
 အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သို့၊ သင်္ကံရကုဋေ၊ တံမြက်ချေးရုဋေ၊ ဒဗ္ဗဒသံ၊
 နတ်၌ဖြစ်သောပုဆိုးကို၊ ဥပတွာ၊ ထား၍၊ ပတ္တာမိ၊ ဖဲလေ၏၊ ထေရော၊
 အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုပုဆိုးကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချို
 ၍၊ ဩလောကေန္တော၊ ဩညံသည်ရှိသော်၊ ဒုဿန္တံ၊ ပုဆိုးစွန်းကု၊ ဒိသွာ၊
 မြင်၍၊ ဒုဿမေတန္တိ၊ ဤကားပုဆိုးတည်းဟု၊ ဥတွာ၊ ထံ၍၊ ဧတ္တာဝတာ၊
 ဤပုဆိုးဖြင့်၊ အလံ၊ သင့်လျော်ပြီး၏၊ ဤသို့သုံးပိုက်၍၊ အဂ္ဂဟေသံ၊ ယူ
 ၏၊ တေနဝံ၊ ထိုပုဆိုးဖြင့်သာလျှင်၊ တိစိဝရံ၊ သင်္ကန်း သုံးထည်သည်၊
 နိဋ္ဌာသိ၊ ပြီး၏၊ အထံ၊ ထိုအခါ၌၊ နေအဂ္ဂသာဝကာစ၊ နှစ်ပါးသောအဂ္ဂသာ
 ဝကတို့လည်းကောင်း၊ အနုရုဒ္ဓါစ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တယောဇနာ၊ ရဟန္တာသုံးဦးတို့သည်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကရိံသု၊
 ပြုကုန်၏၊ သတ္တာ၊ တုရားလခင်သည်၊ သူမိယောဇေတွာ၊ ချုပ်ချည်နှင့်အပ်
 ကိုယှဉ်၍၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ နိဋ္ဌိတစိဝရဿ၊ ပြီးပြီးသောသင်္ကန်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို ငှါ၊ စရေတာ၊ သွားသော ရှင်အနုရုဒ္ဓါ
 ထေရ်အား၊ ဒေဝတာ၊ ဇာလိနိနတ်သို့သည်၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ သမာဒ
 ပေတိ၊ ကောင်းစွာပြီးစေ၏၊ သာ၊ ထိုဇာလိနိနတ်သို့သည်၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊
 ဧကိကာ၊ တကိုယ်ချင်း၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ အတ္တဒူတိယိကာ၊ မိမိလျှင်နှစ်
 ယောဝံ၊ မြင်ရှိသော နေဝံလိုက်တစ်ဖြင့်၊ ထေရဿ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်
 ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂတိ၊ လာ၏၊ တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား၊ အတ္တ

၂၃၀ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတိယတွဲ။

တတိယကာ၊ မိမိသျှင်သုံးယောက်မြောက်ရှိသော နောက်လိုက် နှစ်နှစ်၊ အာဂက္ခိယ၊ လာ၍၊ ဒိဝါဠာန၊ နေ့သန့်ရာ၌၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဥပသက်မိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ မနာပကာယိကာနာ၊ မ၊ မနာပကာယိကမည်ကုန်၏၊ မနုဿာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ နှိပ်စက်ရုံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ အလိုရှိတိုင်းသော အဆင်းသဏ္ဌာန်ကို၊ မာပေမ၊ ဘန်ဆင်းကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ထေရော၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ တော၊ ဤနတ်သွီးတို့သည် ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝိမံယိဿာ၊ မိ၊ စူးစမ်းအံ့၊ သဗ္ဗနိလကာ၊ အလုံးစုံညီသော အဆင်းသဏ္ဌာန်တို့သည်၊ ဟောန္တု၊ ဟိ၊ ဖြစ်စေကုန်ဟု၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ တာ၊ ထိုနတ်သွီးတို့သည်၊ ထေရဿ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏၊ မနံ၊ စိတ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သဗ္ဗာဝ၊ အလုံးစုံတို့သည်လျှင်၊ နိလဝဏ္ဏာ၊ ညိုသော အဆင်းရှိကုန်သည်၊ အဟ၊ သုံးမြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝိတလောဟိတဩဒါတဝဏ္ဏာတိ၊ ရွှေသော အဆင်းနီသော အဆင်းဖြူသော အဆင်းရှိစေသားဟု၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဝိန္တယိံ၊ သု၊ ကြံကုန်၏၊ ကိ၊ ဝိန္တယိံ၊ သု၊ အသတ်သို့ကြံကုန်သနည်း၊ ထေရော၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဒေသနံ၊ ကြည့်ခြင်းကို၊ အဿာဒေတိ၊ သာယာနှစ်လို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆင်မှတ်၍၊ တာ၊ ထိုနတ်သွီးတို့သည်၊ သမဇ္ဇံ၊ ကသိခြင်းကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာရုဒ္ဓါ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ ဧကောပိ၊ နတ်သွီးတစ်ယောက်သည်လည်း၊ ဂါယိ၊ သိ၏၊ ဧကောပိ၊ လွယ်ကိုယ်သျှသျှတယောက်ကလည်း၊ နုတ္တိ၊ က၏၊ ဧကောပိ၊ ပြင်လျှာတစ်ယောက်ကလည်း၊ အတ္တရံ၊ လက်ချက်ကို၊ ပဟရိ၊ တီး၏၊ ထေရော၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြိယတို့ကို၊ ဩက္ခိပိ၊ ချ၏၊ တတော၊ ထိုပြီးနောက်မှ၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဒေသနံ၊ ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းကို၊ ထေရော၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ နအဿာ၊ ဒင်္ဂါ၊ သာယာနှစ်သက်မရံမက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သိနေဟံ၊ ငါချစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သန္တဝံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အလတမာနာ၊ မရေတုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိတု၊ ပြီးငွေ့နေပျင်း၍လျှင်၊ ဝန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ အာရုဒ္ဓါ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ ထေရော၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ တာသံ၊ ထိုနတ်သွီးတို့၏၊ ဝမနဘာဝံ၊ သွားခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ မာအာဂန္တိံ၊ သူတိ၊ မလာစေကုန်သတည်းဟု၊ အရဟန္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ကြားလိုကောင်း၊ ဣမံဂါထံ၊ နတ္ထိဒံ၊ နိစသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်သတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိက္ခိဏောစာ

တိသံသာရောတိ၊ ဝိက္ခိဏောဇာတိသံသာရောဟူသည်ကား၊ တတ္ထတတ္ထ
ထိုထိုဘဝသည်တို့၌၊ ဇာတိသင်္ခါတော၊ ဇာတိဟုဆိုအပ်သော၊ သံသာ
ရော၊ သံသာရာသည်၊ ဝိက္ခိဏော ပြတ်သည်အစွမ်းအားဖြင့် ကုန်ပြီ၊
ဆဋ္ဌိ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အတိကာလေနာတိ၊ အတိကာလေနဟူ
သည်ကား၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယောင်ပတ်လုံး၊ နိဒ္ဒါယိတွာ၊ အိပ်၍၊ ဗလဝ
ပဇ္ဇာသေ၊ မျှော်ပြချိန်နီး အားကြီးသော မိသားသောကကာလ၌၊ ကောဓို့
သမုဇ္ဇနိယာ၊ တံမြက်အစွန်အမြှိတ်တစ်တစ်အသေဖြင့်၊ ထောက်၊ အနည်း
ငယ်၊ သဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ တံမြက်ထွည်း၍၊ မုခံ၊ ခေါ်တွာ၊ မျက်နှာသစ်၍၊ ယာဂု
ဘိက္ခယ၊ ယာဂုဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်၊ ပရိ
သဘိ၊ ရွာသို့ဝင်၏၊ အတိဒိဝါတိ၊ အတိဒိဝါဟူသည်ကား၊ ယာဂု၊ ယာ
ဂုကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အာသနသ၊ လံ၊ ဆွမ်းစားစင်သို့၊ ငတိာ၊ သွား၍၊
ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ကေသ္မိံ၊ တခုသော၊ ပဉ္စေန၊ အရပ်၌၊ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်း
လျက်၊ နိဒ္ဒါယိတွာ၊ အိပ်၍၊ မနုဿ၊ နံ၊ လူတို့၏၊ ဘောဇန၊ ဝလာယ၊ လမ်း
စားအုံ၊ သာအခါ၌၊ ပဏိဝံ၊ ကောင်းမွန်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ လဘိဿာ
မာတိ၊ ရကုန်အံ့ဟု၊ မဇ္ဈိကေ၊ နေမွန်းတည့်ကာလသည်၊ ဥပကာဠေ၊ နီး
လတ်သော်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထပြန်၍၊ ဓမ္မကရဏေန၊ ဓမ္မကရိုက်ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေ
ကို၊ ဝဟေတွာ ယူ၍၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ပဇ္ဇိတွာ၊ ပွတ်သင်၍၊ ဝိဏ္ဏာ
ယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွာ၊ ထည့်လည်၍၊ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဘုဒ္ဓိ
တွာ၊ စား၍၊ မဇ္ဈိကေ၊ နေမွန်းတည့်ကာလသည်၊ ဝိဝိဝတ္ထေ၊ လွန်၍ကြာ
ညောင်းမှ၊ ပက္ကမတိ၊ ရွာမှ ဖဲ့ခဲ့၏၊ ဒိဝါစအာ၊ တို့တိ၊ ဒိဝါစအာဝတို့ဟူ
သည်ကား၊ အတိကာလေ၊ အလွန်၊ စာလွန်းစွာက၊ ပရိဇ္ဈေနနာမ၊ ရွာသို့ဝင်
သောသူမည်သည်၊ အညေဟံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့မှ၊
ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးအလျှင်၊ အာဂန္တုဗ္ဗံ၊ ပြန်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တွံပန၊
ရှင်ရဟန်းမူကား၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒိဝါ၊ နေမြင့်မှ၊ အာဂတိာ၊ လာ၍၊
ဂတာ၊ သွားသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထာ၊ အ
နက်တည်း၊ ဘာယာမိနာဂဒတ္တန္တိ၊ ဘာယာမိနာဂဒတ္တံဟူသည်ကား၊ တံ
နာဂဒတ္တံ၊ သင်နာဂဒတ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘာယာမိ၊ ကြောက်ရွံ့ချေ၏၊
သုပ္ပဂန္တန္တိ၊ သုပ္ပဂန္တံဟူသည်ကား၊ သုဠု၊ လွန်စွာ၊ ပဝတ္တံ၊ ခက်ထန်ကြမ်း
ကြုတ်သော၊ ကုသလေသုတိ၊ ကုသလေသုဟူသည်ကား၊ ခုတ္တိယကုသလဒိ

၂၄၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာသို့သု-ဒုတိယတွဲ၊

ဥပဋ္ဌာကကုလေသု၊မင်းမျိုးအစရှိသောအလုပ်အကျွေးခါယကာတို့၌၊
သတ္တမံ၊ရန်စံရံမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈ အဋ္ဌမေ၊အဋ္ဌမသုတ်၌၊အဇ္ဈာဂါဠုပ္ပတ္တောတိ၊အဇ္ဈာဂါဠုပ္ပတ္တော
ဟူသည်ကား၊ ဩဂါဟပ္ပတ္တော၊အကျင်းဝင်သောအားဖြင့် နှလုံးသက်
ဝင်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ကိရ၊ထင်စေဦးအံ့၊ သော၊ထိုဟောင်းသည်၊သတ္တ၊
ဘုရားသခင်၏၊သန္တိကေ၊အထံထောင်၌၊ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဂဟေတွာ
ယူ၍၊တံဝနသဏ္ဌာ၊ထိုတောအုပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊
နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌၊ ပါသာဒိကေဟိ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ကို လောင်
တတ်ကုန်သော၊ အတိတ္တန္တဒိဟိ၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
ဂါမံ၊ရွာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ ပါဝိသိ၊ဝင်လေ၏၊ အညတရံ၊
တဦးသော၊ကုလံ၊လင်မယားသည်၊တဿ၊ထိုဟောင်း၏၊ ဣရိယာပထေ၊
ဣရိယာပုတ်၌၊ ပဝိသိတွာ၊ကြည်ညို၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတနု၊ငါးပါးသောထိ
ခြင်းဖြင့်၊ဝန္တိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ပိဏ္ဍာပါတံ၊ဆွမ်းကို၊အဒါယိ၊လှူ၏၊ ဘတ္တဝနုမေ၊
အံ့၊ဆွမ်းအနုမေ၊အနာကို၊ ဝုန၊တဘန်၊ သုတွာ၊ကြားနာ၍၊ အတိရေက
တရံ၊အတိုင်းထက်အလွန်၊ပဝိသိတွာ၊ကြည်ညို၍၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊
နိစ္စကာလံ၊အခါမပြတ်၊ ဣဓေဝ၊ ဤအကျွန်ုပ်တို့ အိမ်၌သာလျှင်၊ ဘိက္ခံ
ဂဏ္ဌာထာတိ၊ ဆွမ်းခံပါကုန်ဟု၊ နိမန္တေ၊ထိ၊ဖိတ်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်
သည်၊အဓိဝါသေတွာ၊သည်းခံ၍၊တေသံ၊ထိုလင်မယားတို့၏၊အဟာရံ၊
ဆွမ်းခဲဘွယ်စသော အာဟာရကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိယမာနေ၊သုံးဆောင်လျက်၊
ဝိရိယံ၊လုံ့လကို၊ပဂ္ဂယျ၊ချိုးမြှောက်လျက်၊ စာဇ္ဇန္တေ၊စေ့စပ်သည်ဖြစ်၍၊
အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတွာ၊ရောက်၍၊ ဗိန္တေ၊ထြီအောက်မေ့
၏၊တေံ၊ ဤအမျိုးသည်၊ မေ၊ငါအား၊ ဗဟုကသရံ၊ များစွာကျေးဇူးရှိ၏၊
အညတ္တံ၊တပါးသောအရပ်သို့၊ဝန္တံ၊သွား၍၊ ကိ၊ကရိဿတိ၊အဘယ်မူ
စအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ကြံအောက်မေ့၍၊ ဖလသမာပတ္တိသုခံ၊ ဖလသမာ
ပတ်ချမ်းသာကို၊အနုဘဝန္တေ၊ခံစားလျက်၊ တဠေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာ
လျှင်၊ဝယိ၊နေ၏၊အဇ္ဈာဘာသိတိ၊အဇ္ဈာဘာသိဟူသည်ကား၊သာဒေဝတာ၊
ထိုတောစောင့်နတ်သည်၊ထေရဿ၊မထေရ်၏၊နိကာသဝဘာဝံ၊ရဟန္တာ
အဖြစ်ကို၊အဇာနန္တိ၊မထိသည်ဖြစ်၍၊ ဗိန္တေ၊ထိ၊ကိရ၊အကြံဖြစ်သတတ်၊
ထေရော၊မထေရ်သည်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဂါမံ၊ရွာသို့၊ နေဝဂစ္ဆတိ၊
မသွား၊အညံ၊တပါးသော၊စာရံ၊အိမ်သို့၊ နဂစ္ဆတိ၊မသွား၊ ရုက္ခမူလအာ
သနဿ၊လာဒိသု၊သစ်ပင်ရင်းဆွမ်းစားစရပ်အစရှိသည်တို့၌၊နနိသိဒေတိ

မနေ၊ နိစ္စကာလံ၊ အခါမပြတ်၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဥဘောပိ၊
နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတ၊ ထိုမထေရ်အိမ်ရှင်မတို့သည်၊
ဩဂါဓပ္ပတ္တာ၊ နှလုံးကျွမ်းဝင်ချစ်ခင်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ ပဋိဂါဓပ္ပတ္တာ၊
တယောက်သည်တယောက်၌ချစ်ကျိုက်ကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊
ကဒါမိ၊ တရံတသစ်၊ ဇေသ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဣမံကုလံ၊ ဤအိမ်ရှင်မတို့၊
နုသေယျ၊ ပြစ်မှားရာ၏၊ နံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ စောဒေဿာမိ၊ စောဒနာအံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဘာသိ၊ ဆိုသတည်း၊ သဏ္ဌာ
နေတိ၊ သဏ္ဌာနေဟူသည်ကား၊ နဂရန္တိရသေ၊ မြို့တံခါး၏၊ အာသန္တေ၊ အနီး
၌၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဘဏ္ဍကံ၊ ဘဏ္ဍာဝန်ကို၊ ဩကာရေတွာ၊ ချပစ်သော
ကြောင့်၊ ဝိဿမနဋ္ဌာနေ၊ ပင်ပန်းဖြေရာအရပ်၌၊ သင်္ဂဗ္ဗတိ၊ သင်္ဂဗ္ဗဟူသည်
ကား၊ သမာဂတံ၊ အညီအညွတ်ရောက်၍၊ မန္တေန္တိ၊ မဉ္ဇတဉ္ဇာသိ၊ မန္တေန္တိ
မဉ္ဇတဉ္ဇဟူသည်ကား၊ မဉ္ဇ၊ ငါ့ကိုလည်း၊ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ တဉ္ဇ၊
သင့်ကိုလည်း၊ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ကိမန္တေန္တိ၊ ကိမန္တရံဟူသည်
ကား၊ ကိံ၊ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဗဟူဟိသဒ္ဓါ၊ ပစ္စုဟာတိ
ဗဟူဟိသဒ္ဓါ၊ ပစ္စုဟာ ဟူသည်ကား၊ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ ဇေတပဋိ
လောမသဒ္ဓါ၊ ထိုဆန့်ကျင်သောစကားသံတို့သည်၊ ဗဟူကာ၊ များကုန်၏၊
နတေနာတိ၊ နတေနဟူသည်ကား၊ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်း
ကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေနတပသိနာ၊ ထိုမြူးခြံသောအကျင့်ရှိသော
သူသည်၊ မတု၊ မျက်နှာမသာယာသည်၊ နဟောတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ၊ နဟိတေနာ
တိ၊ နဟိတေနဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ တေနဝုတ္တဝစ
နေန၊ ထိုသို့ယုတ်မာယွင်းပါဆိုအပ်သောစကားကြောင့်၊ သတ္တော၊ သတ္တ
ဝါသည်၊ နဟိကိလိဿတိ၊ မညစ်နွမ်းလေအံ့သည်သာတည်း၊ ပန၊ စင်စစ်၊
အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတေန၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပကဓမ္မနေဝ၊ မကောင်းမှုကံ
ကြောင့်သာလျှင်၊ ကိလိဿတိ၊ ညစ်နွမ်းလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကိုးဒေသ
တိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဝါတမိဂေါယထာတိ၊ ဝါတမိဂေါယထာဟူသောပုဒ်၌၊
ယထာ၊ ဥပမာကား၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဝါတမိဂေါ၊ ဝါတမိဂမည်သောသား
သည်၊ ဝါတေရိတာနံ၊ လေခတ်ဟုတ်ကုန်သော၊ ပဏ္ဏာဒီနံ၊ သစ်ရွက်စ
သည်တို့၏၊ သဒ္ဓေန၊ အသံဖြင့်၊ ပရိတဿတိ၊ လန့်၏၊ ဧဝံ၊ ဤနှင့်တူစွာ၊
ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သဒ္ဓပရိတ္တာသိ၊ သူတပါးတို့သည်ဆိုအပ်သော
ယုတ်မာယွင်းပါးသည့် စကားသံမျှဖြင့် ကြောက်သော သဘောရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ နုဿ

၂၄၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သမ္ပန္နတေ ဝတန္တိ။ နဿသမ္ပန္နတေဝတံ ဟူသည်ကား၊ တဿလဟု
မိတ္တဿ၊ ထိုလျှင်မြန်သောစိတ်ရှိသော သူအား၊ ဝတံ၊ ဆောက်တည်အပ်
သောကျင့်ဝတ်သည်၊ နသမ္ပန္နတိ၊ မပြည့်စုံ၊ ထေရောပန၊ မထေရ်သည်ကား
ဝိဇ္ဇာသဝတ္ထာ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ပန္န
ဝတော၊ ပြည့်စုံသောအကျင့်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။
အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တကောတိ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တကော ဟူသည်
ကား၊ ဝဇ္ဇိရဋ္ဌေ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်း၌၊ ရာဇပုတ္တော၊ မင်းသားသည်၊ သတ္တံ၊ တီးဖြူကို၊
ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသောသူတည်း။ သဗ္ဗရတ္တိံ စာရောတိ၊
သဗ္ဗရတ္တိံ စာရောဟူသည်ကား၊ ကတ္တိကနက္ခတ္တံ၊ ကြတ္တိကာနက္ခတ်သဘင်
ကို၊ စောသသေတွာ၊ ကြွေးကြော်၍၊ သကလနဂဇေ၊ မြို့အလုံး၌၊ ဓဇပဇ္ဇာကာ
ဒိဟိ၊ တံခွန်ကုက္ကားအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပဋိမဏ္ဍိတွာ၊ တန်ဆာဆင်ရင်၍၊
ပဝတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ သဗ္ဗရတ္တိံစာရော၊ ထိုမှဤမှ ကြည့်ရှုသွား
လာမှုဖြင့်ကြည့်ရှုခံစားအပ်သောနက္ခတ်ပူဇော်ပွဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဒံနက္ခတ္တံ၊ ဤနက္ခတ်သဘင်သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်
ရွှေလောက်၊ စာတုမဟာရာဇိကေဟိ၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့နှင့်၊ ကော
ဗဒ္ဓံ၊ တစ်စပ်ထည်းစပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘူရိယ တာဠိတ ဝါဒိတ
နိဋ္ဌောသ သဒ္ဓန္တိ၊ ဘူရိယ တာဠိတ ဝါဒိတ နိဋ္ဌောသ သဒ္ဓံ ဟူသည်
ကား၊ ဘောရိအာဒိဘူရိယာနံ၊ စည်ကြီးမုဒိန်စသော ဘူရိယာတို့၏လည်း
ကောင်း၊ တာဠိတာနံ၊ မောင်းကြေးနင်းစသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာ
ဒိနဉ္စ၊ စောင်းညှင်းစသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဝါဒိတာနံ၊ တီးခတ်အပ်
သောပတ္တရား စသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ နိဋ္ဌောသသဒ္ဓံ၊ ရှစ်ရပ်မျက်နှာ
ကြော်ငြာသည့်အသံကို၊ အဘာသိတိ၊ အဘာသိဟူသည်ကား၊ ဝေသာလိ
ယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ သတ္တရာဇသဟာဿာနိစ၊ ခုနစ်ထောင်သောမင်းတို့
သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တသတာနိစ၊ ခုနစ်ရာသော မင်းတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ သတ္တရာဇာနောစ၊ ခုနစ်ယေခံသောမင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
တတ္တကာဝ၊ ထိုမျှလောက်အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊
တေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏၊ ဥပရာဇသေနာပတိအာဇယော၊ အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာ
စစ်သူကြီး အစရှိကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ အလင်္ကာတပဋိ
ယတ္ထေသု၊ တန်ဆာဆင်ရင်ခြင်းနှင့်စပ်ကုန်သော၊ တေသု၊ ထိုအိမ်ရှေ့မင်း
စစ်သူကြီးအစရှိသော သူတို့သည်။ နက္ခတ္တကိဋ္ဌနက္ခာယ၊ နက္ခတ်သဘင်

ပျော် ရွှင်သွားလာကစားမြူးတူးခြင်းငှါ။ ငိယိံ၊ ခရီးလမ်းသို့။ ဩတိဇ္ဈော
သု၊ သက်လတ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗိဟဇ္ဈေ၊ အတောင်ခြောက်ဆယ်
ရှိသော၊ မဟာစက်မေ၊ စကြိုမဋ္ဌ၊ စက်မမာနေ၊ စကြိုသွားလျက်။ နာဿ၊
ကောင်းကင်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ စန္ဒံ၊ လဝန်းကိုး
ဒိသွားမြင်၍၊ စက်မနကောဋိယံ၊ စကြိုစွန်း၌။ ဗလကံ၊ တကဲ့ပျဉ်ကို၊ နိဿာ
ယ၊ ဖြို၍၊ ဌိတောံ၊ တည်လျက်။ အဘာသိကိရ၊ ဆိုလေသတတ်။ ပရိဋ္ဌံ ဝန
သ္မိံ၊ ဒါရုဏန္တိ။ ပရိဋ္ဌံ ဝနသ္မိံ၊ ဒါရုဏံ ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထဝေဋ္ဌနာ လက်ခံရ
ရဟိတတ္တာ၊ ပုဆိုးဦးရစ်တန်ဆာပလာကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝနေ
တောဋ္ဌ၊ ဆဋ္ဌိတဒါရုဏံ ဝိယ၊ စွန့်ပစ်အပ်သောအသုံးမကျသောထင်းမီးစ
ကဲ့သို့၊ ဇောတံ၊ ငါဖြစ်၏၊ ပါဝိယောတိ၊ ပါဝိယောဟူသည်ကား။ အဓေဟိ၊ ငါ
တို့ထက်၊ လာမကတရော၊ ယုတ်မာဟုစွာသော၊ အညော၊ တပါးသော၊
ကောမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါဦးမည်လော၊ ဝိဟယန္တိ
တိ၊ ဝိဟယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အာရုညိကော၊ တော
ကျောင်း၌နေ၏၊ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကိုဆောင်၏၊ ဝိဇ္ဇာပါတိ
ကော၊ ဝိဇ္ဇာပါတ်ရတင်ကိုဆောင်၏၊ သပဒါနစာရိကော၊ သပဒါနစာရိကရ
တင်ကိုဆောင်၏။ အပ္ပိန္နော၊ ပါပိန္န တရားမရှိ၊ သန္တု၊ သန္တာ၊ သန္တာသ
တရားနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်
သောသူတို့သည်၊ တုပ္ပံ၊ ရှင်ရဟန်းအား၊ ပတ္တယန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဝ္ဋဂါမိနန္တိ၊ သဝ္ဋဂါမိနံဟူ
သည်ကား၊ သဝ္ဋံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂန္ထန္တိ၊ သွားကုန်သောသူတို့အားလည်း
ကောင်း၊ ဂတာနံပိ၊ နတ်ပြည်သို့ ရောက် ကုန်သော သူတို့အား လည်း
ကောင်း၊ နဝဓံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ယံသုဒန္တိ၊ ယံသုဒံဟူသောဝုဒံသည်၊ နိပါ
တမတ္တံ၊ အနက်မရှိနိပါတ်မျှသာတည်း။ သဏ္ဌာယဗဟုလောတိ၊ သဏ္ဌာယ
ဗဟုလောဟူသည်ကား၊ နိဿရဏပရိယတ္တိဝသေန၊ ပရိယတ်ကိုဖြိုဝင်
မှထွက်မြောက်၏ဟူသောနိဿရဏပရိယတ္တိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဏ္ဌာ
ယနုတော၊ သရဏ္ဌာယံသောအားဖြင့်၊ ဗဟုတရံကာလံ၊ များစွာသောကာ
လပတ်လုံး၊ သဏ္ဌာယန္တော၊ သရဏ္ဌာယံသည်ဖြစ်၍၊ ကိရ၊ ထင်စွာပြဦးအံ၊
သောတိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏၊ ဒိဝါဌာနံ၊ နေသန့်ရာ
ကို၊ သမ္မုဇ္ဇိက္ခာ၊ တံမြက်ထွည်း၍၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊ ဥဒိက္ခန္တော၊ ကြည့်
မျှော်လျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌နံ၊ ထိုဆရာကို၊ အာ

၂၄၄ သင်္ဂါယနပတ္တသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-မုတိပေတု။

ဝန္တိတံ။ လာသညကိ။ ဒိသ္မာဝ။ မြင်၍လျှင်။ ပစ္စုပ္ပန်တော။ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ စိဝရံ
သင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ။ ထွင်းယူ၍။ ပညတ္တာသနေ။ ခင်ထားအပ်သောနေ
ရာ၌။ နံသိန္နံ။ သေ။ နေသော။ အာစရိယံ။ သာ။ ဆရာအား။ တာလေ။ ဇာတိ။ တံ။ ရင်
လေကို။ ဒတွာ။ ပေး၍။ ပါနိယံ။ သေခံရကို။ အာပုစ္ဆိတွာ။ ပန်၍။ ပါဒေ။ ခြေ
တို့ကို။ ခေဝိတွာ။ ဆေး၍။ တေလံ။ နယ်ဆီကို။ မက္ခေတွာ။ သုတ်လိင်း၍။ ဝန္တိ
တွာ။ ရှိခိုး၍။ ဌိတော။ တည်လျက်။ ဥဒ္ဓေသံ။ ပါဠိကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ယာဝ
သုရိယတ္တိမာ။ နေဝင်သည်တိုင်အောင်။ သဏ္ဌာယံ။ သရဏ္ဌာယံခြင်းကို။ က
ရောတိ။ ပြု၏။ သေ။ ထိုရဟန်းသည်။ နာနကောဋ္ဌကေ။ ရေချိုးအုံ၌။ ဥဒကံ။
ချိုးရေကို။ ဌပေတွာ။ တည်ထား၍။ အင်္ဂံ။ ရကပလ္လေ။ မီးမယ်ပျူးအိုးကင်း၌။
အဂ္ဂိံ။ မီးကို။ ကရောတိ။ ညှိ၏။ နှတွာ။ ရေချိုး၍။ အာဂတဿ။ လာသော။ အာ
စရိယံ။ သာ။ ဆရာ၏။ ပါဒေသု။ ခြေတို့၌။ ဥဒကံ။ ရေကို။ ပုဋ္ဌိတွာ။ သုတ်၍။ ပိဋ္ဌိ
ပရိကမ္ဘံ။ ကျောပြင်လည်ရုပ်ဆုပ်နယ်ခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဝန္တိတွာ။ ရှိခိုး၍။
ဥဒ္ဓေသံ။ ပါဠိကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ပဌမယာမေ။ ပဌမယာဝံ၌။ သဏ္ဌာယံ။
သရဏ္ဌာယံခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ မဇ္ဈိမယာမေ။ မဇ္ဈိမယာဝံ၌။ သရိရံ။ ကိုယ်
ကို။ သမဿာသေတွာ။ သက်သာရာရစေ၍။ ပစ္ဆိမယာမေ။ ပစ္ဆိမယာဝံ၌။
ဥဒ္ဓေသံ။ ပါဠိကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ယာဝအရုဏုပ္ပမနာ။ အရုဏ်တက်သည်
တိုင်အောင်။ သဏ္ဌာယံ။ သရဏ္ဌာယံခြင်းကို။ ကရောတိ။ ပြု၏။ သဏ္ဌာယံ။
သရဏ္ဌာယံခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဥဒယဝယတော။ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းအား
ဖြင့်။ သမ္ပသတိ။ သုံးသပ်၏။ တတော။ ထိုနောက်မှ။ သေသံ။ တွင်းသော။
ဥပါဒါယရူပံ။ ဥပါဒါယရုပ်ကို။ ဘူတရူပံ။ ဘူတရုပ်ကို။ နာမရူပံ။ နာမ်ရုပ်ကို။
ဣတိ။ ဤသို့စသည်ဖြင့်။ ပဉ္စသု။ ငါးပါးကုန်သော။ ခန္ဓေသု။ ခန္ဓာတို့၌။ ဝိပဿ
နံ။ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတွာ။ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါဝု
ဏိ။ ရောက်လေ၏။ အပ္ပေါသုက္ကောတိ။ အပ္ပေါသုက္ကောဟူသည်ကား။
ဥဒ္ဓေသဂ္ဂဟဏေနစ။ ပါဠိကိုသင်ယူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သဏ္ဌာယကရ
ဏိယေနစ။ သရဏ္ဌာယံခြင်းကိုပြုခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ နိရုသုက္ကော။
အားသစ်လုံ့လကြောင့်ကြမဲ့လျက်။ သင်္ကံသာယတိတိ။ သင်္ကံသာယတိ
ဟူသည်ကား။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ယဿ။ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာ
ယ။ အကျိုးငှါ။ အဟံ။ ငါသည်။ သဏ္ဌာယံ။ သရဏ္ဌာယံခြင်းကို။ ကရေယျံ။
ပြုအံ့။ သောအတ္ထော။ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောအကျိုးသည်။ မေ။ ငါအား။

မတ္ထကံ။ အပြီးသို့။ ပတ္ထော။ ရောက်ပြီး။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ သဏ္ဌာယေန။ သရ
ဏ္ဌာယံခြင်းဖြင့်။ မေ။ ငါအား။ ကိံ။ အဘယ်မူစအံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့လုံးဝိုက်

၍၊ ဖလသမာပတ္တိသုခေ၊ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ကာလံ၊ အခါကို၊
အတိဝတ္ထေတိ၊ လွန်စေ၏၊ အဇ္ဈတာသတိတိ၊ အဇ္ဈတာသတိဟူသည်ကား၊ ကိ၊
အသို့နည်း၊ အသေဝေရဿ၊ ထိုသရဏ္ဍာတ်ခြင်းကိုပြုသောမထေရ်အား၊
အဗာသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဇာတံနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော၊ ဥဒါဟု၊
ပင်းသို့မဟုတ်မူ၊ အဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ အာစရိပါသံ၊ ဆရာ၏၊ အဗာသုကံ
မချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဇာတံနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော၊ ကေနနုခေါကာရေထေ
န၊ အာဝင်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဗိယ၊ ရှေးကလေ၍ကဲ့သို့၊ မရရဿ
ရေန၊ သာယာစွာသောအသံဖြင့်၊ နသဇ္ဈာယတိ၊ မသရဏ္ဍာတ်လေတိသနည်း
ဣတိ၊ ဤသို့ကြံအောက်မေ့၍၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ ဌိတာ၊
ရပ်လျက်၊ အဘာသိ၊ ခိုသတည်း၊ ဓမ္မပဒါနိတိ၊ ဓမ္မပဒါနိဟူသည်ကား၊
ဣဓ၊ ဤပဋိအရာ၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကား
တော်ကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ နာမိယျသိတိ၊ နာမိယျသိဟူသည်ကား၊
နသဇ္ဈာယသိ၊ မသရဏ္ဍာတ်သနည်း၊ နာဗယျသိတိဝါ၊ တတိယက္ခရာ၌နာ
မိယျသိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ နဂဏ္ဍာသိ၊ ဥဒ္ဒေသကိုမယူသနည်း၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ ဓမ္မဘဝကကော၊ ဘုရား
စကားတော်ကို သရဏ္ဍာတ်သောရဟန်းသည်၊ ပသံသံ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းကို၊
လဘတိ၊ ရ၏၊ အာသိဓမ္မိကော၊ အာသိဓမ္မာကိုဆောင်သောရဟန်း၊ သုတ္တန္တိ
ကော၊ သုတ္တန်ကိုဆောင်သောရဟန်း၊ ဝိနယဓရော၊ ဝိနည်းကိုဆောင်သော
ရဟန်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပသံသိတာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်
သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိရာဂေနာတိ၊ ဝိရာဂေနဟူသည်ကား၊ အရိယ
မဂ္ဂေန၊ တပ်ခြင်းကင်းကြောင်းဖြစ်သောအရိယမဂ်ဖြင့်၊ အညာယသတိ၊
အညာယဟူသည်ကား၊ ဇာနိတွာ၊ ပရိညာဘိသမယ၏ အစွမ်းဖြင့်ထိုး
ထွင်းလျက်သိ၍၊ နက္ခေပနန္တိ၊ နိက္ခေပနံဟူသည်ကား၊ တဿဗုဒ္ဓသုတာဒိ
နော၊ ထိုအကြားအမြင်ရှိသည်ကို၊ ဝိဿန္တနံ၊ ပယ်စွန့်ခြင်းကို၊ သန္တော၊ သူ
တော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒီပဝတံ၊ ပြု၏၊
ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို၊ ဝိဿန္တနံ၊ ပယ်စွန့်ခြင်းကို၊ န၊ ပြသည်
မဟုတ်၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ထေ
ရော၊ မထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို၊ နဝိဿန္တာပေတိ၊ မ
ပယ်မစွန့်ပေ၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗကာလံ၊ ကာလမြင့်မြဲစွာ၊ သဇ္ဈာယန္တေ
နေဝ၊ သရဏ္ဍာတ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ နာပိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်အပ်၊ သဇ္ဈာယိတွာ
ပန၊ သရဏ္ဍာတ်ပြီး၍ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတ္တကဿ၊ ဤမျှသော၊ အတ္တ

၂၄၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ။

သင်္ဂါ။ အနက်၏လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသင်္ဂါ။ ပါဠိ၏လည်းကောင်း၊ အာဓာ
ရော။ တည်ရာသည်။ တဝိတုံ။ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထော။ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဥတုဒဝ။ သိ၍လျှင်။ နုက္ခဿ။ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တက်ရိယဒယ။ အဆုံးကိုပြု
ခြင်းငှါ။ ပဋိပဗ္ဗိတဗ္ဗံ။ ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ။ ဤအနက်ကို။ ဒဿတိ။ ပြတော်
မူ၏။ ။ ဒသမံ။ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၁ ကောဒသမေ။ ကောဒသမသုတ်၌။ အကုသလေဝိတက္ကေတိ။ အကု
သလေဝိတက္ကေဟူသည်ကား။ ကာမဝိတက္ကဒယော။ ကာမဝိတက်အစ
ရှိကုန်သော။ တယော။ သုံးပါးကုန်သော။ မဟာဝိတက္ကေ။ မိစ္ဆာဝိတက်ကြီး
တို့ကို။ အယောနိသောမနသိကာရာတိ။ အယောနိသောမနသိကာရာဟူ
သည်ကား။ အနုပါယမနသိကာရေန။ အသုဘစသည်၌သုဘစသောအ
ခြင်းအရာအားဖြင့်အကြောင်းမဟုတ်သည်၌လုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ သောတိ။
သောဟူသည်ကား။ သောတုံ။ ထိုသင်ရဟန်းသည်။ အယောနိသောပဋိ
နိဿန္နာတိ။ အယောနိသောပဋိနိဿန္နဟူသည်ကား။ ဧတံအနုပါယမန
သိကာရံ။ ထိုအကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့်လုံးသွင်းခြင်းကို။ ဝဇ္ဇေဟိ။
ကြဉ်ရှောင်သော။ သတ္တာရန္တိ။ သတ္တာရီဟူသော။ ဣမာယသင်္ဂါထာယ။ ဤဂါ
ထာဖြင့်။ ပါသာဒိကကမ္မဋ္ဌာနံ။ ကြည်ညိုတွယ်ကိုဆောင်တတ်သောဗုဒ္ဓါ
နုဿတိအစရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေတိ။ တောစောင့်နတ်ဆို၏။ ပီတိ
သုခမသံသယန္တိ။ ပီတိသုခမသံသယံဟူသည်ကား။ ဧကံသေနဝ။ ဧကန်
စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဗလဝပီတိဉ္စ။ အားရှိသောဥပစာရချာန်နှင့်တကွ
ဖြစ်သောပီတိကိုလည်းကောင်း။ သုခဉ္စ။ သုခကိုလည်းကောင်း။ အမိဂမိဿ
တိ။ ရလတ္တံ့။ ။ ကောဒသမံ။ တဆဲ့တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၂ ခုဒ္ဒါဒသမေ။ ခုဒ္ဒါဒသမသုတ်၌။ ယံ။ အကြင်စကားကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ဆိုအပ်၏။
တံ။ ထိုစကားကို။ ဒေဝတာသံယုတ္တေ။ ဒေဝတာသံယုတ်၌။ နန္ဒနဝဂ္ဂေ။ နန္ဒန
ဝဂ်၌။ ဝုတ္တမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ ။ ခုဒ္ဒါဒသမံ။ တဆဲ့နှစ်ခု
မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၃ တေရသမေ။ တေရသမသုတ်၌။ ဒေဝပုတ္တသံယုတ္တေ။ ဒေဝပုတ္တ
သံယုတ်၌။ ဇန္တုဒေဝပုတ္တသုတ္တေ။ ဇန္တုဒေဝပုတ္တသုတ်၌။ ဝိတ္တာရိတမေဝ။
ချွဲအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ။ တေရသမံ။ တဆဲ့သုံးခုမြောက်သော
သုတ်တည်း။ ။

၁၄ ရုဒ္ဓသမေ၊ ရုဒ္ဓသမသုတ်၌၊ အဇ္ဈဘာသိတိ၊ အဇ္ဈဘာသိ ဟူသည်
 ကား၊ နာဠေ၊ ကြာရိုးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပဒုဓံ၊ ပဒုတ္တကကို၊ သိဉ်
 မာနံ၊ နမ်းသော၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဗိသွာဝ၊ မြင်၍လျှင်၊ အပံဘိက္ခု၊
 ဤရဟန်းသည်၊ သတ္တု၊ သုရားသခင်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သမဿေဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကာထံ၊ ပြု
 မြင်းငှါ၊ အရည်၊ တောသို့၊ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်သည်ဖြစ်လျက်၊ ဂန္ဓာရမ္မဏံ၊ ဂန္ဓာရုံ
 ကို၊ ဥပနိဇ္ဈာယတိ၊ ကပ်၍ရှု၏၊ သွာယံသော၊ အပံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ ဥပသိဃိ၊ တဏှာ၏အစွမ်းအားဖြင့်နမ်း၏၊ သွေပိ၊ နက်ဖြန်နေ့၌
 လည်း၊ ပုနဗိဝသေပိ၊ သဘက်နေ့၌လည်း၊ ဥပသိဃိသတိ၊ တဏှာ၏
 အစွမ်းဖြင့်နမ်းလတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊
 သာဂန္ဓတဏှာ၊ ထိုဂန္ဓတဏှာသည်၊ ဝဇိတွာ၊ ပွားတက်၍၊ ဗိဠေမ္ဗိကသမ္ပ
 ရာယိကံ၊ ချက်ငြောက်တမလွန်နှစ်တန်သောတဝ၌ဖြစ်သော၊ အတ္တံ၊ အစီး
 အပွားကို၊ နာသေသတိ၊ ဖျက်ဆီးလတ္တံ့၊ မယိ၊ ငါသည်၊ ပဿန္တိယာ၊ မြင်
 စဉ်၊ မာနုဿတု၊ မပျက်စေသတည်း၊ နံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ စောဒေဿာမိတိ၊
 စောဒနာအံ့ဟု၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ အနီးသို့ကပ်၍၊ အဘာသိ၊ ဆိုသတည်း၊
 ကေင်္ဂမေတံထေယျနန္တိ၊ ကေင်္ဂမေတံထေယျနံဟူသည်ကား၊ ထေဒိတဗ္ဗာ
 နံ၊ ခိုးဝှက်အပ်ကုန်သော၊ ရူပါရမ္မဏာဒိနံ၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စကော
 ဋ္ဌာသာနံ၊ ငါးပါးသောအရတို့တွင်၊ ဣဒံ၊ ဤဂန္ဓာရုံသည်၊ ကေင်္ဂံ၊ တခုသော
 အတို့၊ ကေကောဋ္ဌာသော၊ တခုသောအရ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော
 အနက်တည်း၊ နဟရာမိတိ၊ နဟရာမိဟူသည်ကား၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နဂန္တိ
 မိ၊ ငါမသွား၊ အာရာတိ၊ အာရာဟူသည်ကား၊ ဒုရေ၊ အဝေးကား၊ နာဠေ၊ ကြား
 ရိုး၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ နါမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍၊ ဒုရေ၊ အဝေးကား၊ ဝိတေ၊ တည်
 လျက်၊ ဥပသိဉ်သမိ၊ နမ်းရိုးသာနမ်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဝဇ္ဈေနာတိ
 ဝဇ္ဈေနဟူသည်ကား၊ ကာရုဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ယွာယန္တိ၊ ပဒဿ၊
 ယွာယံဟူသော ပုဒ်အား၊ ယောအယန္တိ၊ ပဒေန္တဒေါ၊ ယောအယံဟု ပုဒ်
 ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒေဝတာယ၊
 နတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကထယန္တေယေဝ၊ စကားဆိုစဉ်လျှင်၊ ဧကော၊
 တယောက်သော၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ဩတရိတွာ၊ ရေသို့ဆင်း
 ၍၊ ဘိသဓဏနာဒိနိ၊ ကြာစွယ်ကိုတူးခြင်းစသည်တို့ကို၊ ကာထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊
 အာရုဇ္ဈေ၊ အားထုတ်၏၊ တံ၊ ထိုရသေ့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 သံစသောစကားကို၊ အာဟု၊ ရဟန်းဆို၏၊ အာကိဏ္ဏကမ္မန္တောတိ၊ အာ

၂၄၈ သင်္ဂါထံဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ကိဏ္ဍကမ္ပန္တော ဟူသည်ကား။ ဧဝံ။ ဤသို့ ချိုးနှုတ် သဖြင့်၊ အပရိသုဒ္ဓ
 ကမ္ပန္တော၊ မစင်ကြည်သော အမှုရှိသော၊ အနိဏကမ္ပန္တောတိ၊ အနိဏ
 ကမ္ပန္တောဟူ၍လည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ ကက္ခန္ဓကမ္ပန္တော၊ ကြမ်းကြုတ်
 သောအမှုရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ နုရစ္စ
 တိတိ၊ နုရစ္စတိဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓစောရောတိဝါ၊ အနံ့ခိုးဟူ၍လည်းကောင်း၊
 ပုပ္ဖစောရောတိဝါ၊ အပွင့်ခိုးဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊
 နုရစ္စတိ၊ မဆိုသနည်း၊ အာကိဏ္ဍလုဒ္ဓါတိ၊ အာကိဏ္ဍလုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊
 ဗဟုပါပေါ၊ အလွန်ကြမ်းကြုတ်သောအားဖြင့် များသော မကောင်းမှုရှိ၏။
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂဠုပါပေါ၊ မြဲမြံသော မကောင်းမှုရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ နုရစ္စတိ၊ မဆိုသတည်း။ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ဝေတိတောတိ၊ ဧတိ
 စေလံဝ မက္ခိတောဟူသည်ကား၊ ဧတိယာ၊ နို့ ထိန်းမိန်းမ၏၊ နိဝတ္ထံ ကိ
 လိဗ္ဗဝတ္ထံ၊ ညစ်နွမ်းသောဝတ်သောပုဆိုးသည်၊ ဥဠာရေပဿာဝပံသုမံသိ
 ကဒ္ဓမာဒိတိ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် မြေမှုန့် မီးသွေး ညွှန် စသည်တို့ဖြင့်၊ မက္ခိ
 တံယထာ၊ လိမ်းကပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဧဝမေဝ၊ ဧဝ
 ဒိတိ၊ ဧဝမေဝအတူရှိသောအညစ်အကြေးတို့ဖြင့်၊ မက္ခိတော၊ လိမ်းကပ်
 အပ်၏။ အရဟာမိဝတ္ထဝေတိ၊ အရဟာမိဝတ္ထဝေဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထု၊ ဆို
 ဖြင်းငှါ၊ အရဟာမိ၊ ထိုက်၏။ ဒေဝတာယ၊ နတ်၏၊ စောဒနာ၊ စောဒနာသည်၊
 သုဂတာနုသိဗ္ဗိသဒိသာ၊ သုရား၏အဆုံးအမတော်နှင့်တူသည်၊ ပောတိ
 ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တံ၊ ထိုသို့သော အဆုံးအမကို၊ လာမကာ၊ ယုတ်ကုန်
 သော၊ ဟိနာမိမုတ္တိကာမိစ္ဆာပဋိပန္နကပုဂ္ဂလာ၊ ဟိနအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း
 ရှိသောမိစ္ဆာပဋိပန္နကပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နလဘန္တိ၊ မရကုန်၊ ပန၊ စစ်စစ်၊
 တသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မဂ္ဂဗလာနံ၊ မဂ်ဗိုလ်တို့အား၊
 ဘဗ္ဗုပါ၊ ထိုက်သောသဘော ရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 လဘန္တိ၊ ရကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့လွန်၍တည်သောကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တဉ္စ
 ရဟာမိဝတ္ထဝေဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ တောစေင့်နတ်ဆိုသတည်း၊
 သုစိဂဝေသိနောတိ၊ သုစိဂဝေသိနောဟူသည်ကား၊ သုစိနံ၊ စင်ကြယ်ကုန်
 သော၊ သီလသမာဓိဉာဏာနိ၊ သီလသမာဓိပညာတို့ကို၊ ဂဝေသန္တဿ၊
 မိမိသတ္တာနံဖြစ်သောအားဖြင့်ရှာဖွေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တာမတ္တံဝါတိ၊
 အတ္တာမတ္တံဟူသည်ကား၊ ဝလာဟကကုဋေတ္တံဝိယ၊ တိမ်တိုက် မိနင်း
 ထွန်ပမာဏရှိသကဲ့သို့၊ ဇာနာသိတိ၊ ဇာနာသိဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓေါပိ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်လည်း၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ သီလေန၊ သီလအားဖြင့်၊

ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ဝင်ကြယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာသိ၊ သိတော်မူ၏။ ဝဇ္ဇာဝိတိ၊ ဝဇ္ဇာသိဟူသည်ကား။ ဝဒေယျာသိ၊ သင်နတ်ဆိုသုံးမပါထွဉ်းဦး။ နေဝတံ ဥပဇီဝါမာတိ၊ နေဝတံဥပဇီဝါမဟူသည်ကား၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်၊ ဗိန္တိ သိကိရ၊ အကြံဖြစ်သတတ်။ အယံတိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါအား။ ဟိတကာမာ၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ စောဒေသတိ၊ ထိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပိဋ်မည်မညွတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့၍။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကိုလည်း။ အနုယုဇ္ဈယ၊ မပြတ် အားထုတ်ရာ၏။ အာသ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ နသမ္ပ ခုန့်သ္မိသာမိ၊ ငါဝန်မခံအံ့ဟူ၍။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့နေဝတံ ဥပ ဇီဝါမဟူသောစကားကို။ အာဟ၊ ဆိုသတည်း။ တွမေဝါတိ၊ တွမေဝဟူ သည်ကား၊ တွံယေဝ၊ ရှင်ရဟန်းသည်သာလျှင်၊ ဇာနေယျာသိ၊ သိပါလေ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ပြီးခြင်းကိုသိအပ်၏။ ။ ဂုဒ္ဒသမံ၊ တဆဲ့လေးခုမြောက် သောသုတ်တည်း။ ။ ဝနသံယုတ္တ ဝဏ္ဏနာ၊ ဝနသံယုတ် အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၀-ယက္ခသံယုတ်-၁-ဣန္ဒကဝဂ်

၁ ယက္ခသံယုတ္တဿ၊ ယက္ခသံယုတ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမတ်သု၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣန္ဒ ကဿာတိ၊ ဣန္ဒကဿဟူသည်ကား။ ဣန္ဒကူဇုနဝါသိနော၊ ဣန္ဒကူဇုမည် သောတောင်၌နေသော။ ယက္ခဿ၊ ဘီလူး၏။ ဟိ၊ နာမလာတင်ဆိုလိုက် အံ့၊ ယက္ခတော၊ ဘီလူးနာမအားဖြင့်။ ကူဇေန၊ တောင်ထွဉ်သည်။ နာမံ၊ ဣန္ဒကူဇုဟူသောအမည်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ ကူဇုတောစ၊ တောင်ထွဉ် နာမအားဖြင့်လည်း။ ယက္ခန၊ ဘီလူးသည်။ နာမံ၊ ဣန္ဒကဘီလူးဟူသောအ မည်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ နဇိဝန္တိ ဝဒန္တိတိ၊ နဇိဝန္တိ ဝဒန္တိဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သုရားမြတ်တို့သည်။ ယံရှုပံ၊ အကြင်ရှုပက္ခန္ဓာကို။ ဇိဝန္တိ၊ ဇိဝဟူ၍၊ နဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကုန်၊ ရှုပံ၊ ရှုပ်သည်။ သတ္တော၊ သတ္တဝါ၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ယဒိနဝဒန္တိ၊ အကယ်၍ မဆိုကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကထံနွယန္တိ ပဒဿ၊ ကထံနွယံဟူသောပုဒ်အား၊ ကထံနွအယန္တိ ပဒေန္တ ဧဝံ၊ ကထံနွအယံဟူပုဒ် ဖြစ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်း

၂၅၀ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ဖြင့်၊ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ဣမံသရိရံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဝိဒ္ဓတိနု၊ ရလေသ
နည်း၊ ကုတဿအတ္ထိယကပိဏ္ဏမေတိတိ၊ ကုတဿအတ္ထိယကပိဏ္ဏမေတိ
ဟူသည်ကား၊ အဿသတ္တဿ၊ ထိုသတ္တဝါအား၊ အဋ္ဌိစ၊ အရိုးသည်
လည်းကောင်း၊ ယကပိဏ္ဏန္တု၊ အသည်းစိုင့်သည်လည်းကောင်း၊ ကုတော၊
အဘယ်မှ၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာရောက်သနည်း၊ စ၊ ခက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊
အဋ္ဌိဂ္ဂဟဏေန၊ အဋ္ဌိသဒ္ဓါဖြင့်၊ တိဏိအဋ္ဌိသတာနိ၊ သုံးရာသောအရိုးတို့
ကို၊ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ယကပိဏ္ဏဂ္ဂဟဏေန၊ ယကပိဏ္ဏသဒ္ဓါဖြင့်၊
နဝဓံသပေသိသတာနိ၊ ကိုးရာသောအသားတစ်တို့ကို၊ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်
ကုန်၏၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ ယဒိနဇီဝေါ၊ တကယ်ဇီဝမဖြစ်တုံအံ့၊ အထ၊ ယင်း
သို့မဖြစ်ခဲ့သော်၊ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါအား၊ ဣမာနိစအဋ္ဌိနိ၊ ဤအရိုးတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဣမာစမံသပေသိယော၊ ဤအသားစိုင့်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ကုတော၊ အဘယ်က၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ကထံန္တယံသဇ္ဇတိဂစ္ဆရသ္မိန္တိ၊ ကထံန္တယံသဇ္ဇတိဂစ္ဆရသ္မိ
ဟူသည်ကား၊ ကေနကါရဏေန၊ အဘယ်သို့သောကြောင်းကြောင့်၊ အယံ
သတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ မါတုကုန္တိသ္မိံ၊ အမိဝမ်း၌၊ သဇ္ဇတိလဂ္ဂတိ၊ ကပ်
ငြိသနည်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သေယက္ခော၊
ဤနတ်ဘိလူးသည်၊ ပုဂ္ဂလဝါဒီတိရ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆိုလေ့ရှိသတတ်၊ ဧကပ္ပဟာ
ရေနော၊ တပြိုင်နက်သောခဏ၌သာလျှင်၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ မာတု
ကုန္တိသ္မိံ၊ အမိဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆ
သေယျကသတ္တဿ၊ ဂစ္ဆသေယျကသတ္တဝါ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ မစ္ဆ
မံသာဒိနိ၊ ငါးအမဲ့စသည်တို့ကို၊ ခါဒတိ၊ စား၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော
အစာအဟာရတို့သည်၊ ဧကရုတ္တိဝါသေန၊ တညဉ့်သာနေသဖြင့်၊ ပစိတွာ၊
ကျက်၍၊ ဖေဏံဝိယ၊ အမြုတ်စိုက်ကဲ့သို့၊ ဝိလိယန္တိ၊ ကြေကျက်ကုန်၏၊ ရူပံ၊
ရုပ်သည်၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ ယဒိနဘဝယျ၊ အကယ်၍မဖြစ်တုံအံ့၊
ဝေမေ၊ ဤခဲဘွယ်စားဘွယ်အတူသာလျှင်၊ ဝိလိယယျ၊ ကြေကျက်ရာ၏
ဣတိလဒ္ဓိယာ၊ ဤသို့သောအယူဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုသတည်း၊ အထ၊
ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဣန္ဒြေကနတ်ဘိလူးအား၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊
မာတုကုန္တိသ္မိံ၊ အမိဝမ်း၌၊ ဧကပ္ပဟာရေနော၊ တပြိုင်နက်သောခဏဖြင့်
သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်ကား၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်
အားဖြင့်၊ ဝဗုတိ၊ ကြီးပွား၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုရကား၊
ပဋ္ဌမံကလုလံဟောတီတိအာဒိ၊ ပဋ္ဌမံကလုလံဟောတိဤသို့အစရှိသောစ

ကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားဟောဖော်ပါဦးတော်မူ၍၊ ပဌ
မန္တိ၊ ပဌမံဟူသည်ကား၊ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ပဋိသန္တိဝိညာဏေန၊ ပဋိ
သန္တဝိညာဉ်နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ တိသောတိဝါ၊ တိသဟူ၍လည်းကောင်း၊
ဇယသောတိဝါ၊ ဇယသဟူ၍လည်းကောင်း၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
အသခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တိဟိ၊ သုံးမြှင်ကုန်သော၊ ဇာတိဥဏ္ဏံ၊ သူဟိ၊
ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့၏အမွှေးတို့ဖြင့်၊ ကတသုတ္တဂ္ဂေ၊ ပြုအပ်သော
ချည်မြှင်ဖျား၌၊ သဗ္ဗိတတေလဗိန္နုပ္ပမာဏံ၊ တည်သောသီပေါ၊ ပမာဏရှိ
သော၊ ကလလံ၊ ရေကြည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံ၊ အကြင်ကလလရုပ်ကို
သန္တာယ၊ ချည်၍၊ တိလတေလသယထာဗိန္နု၊ သပ္ပိမဏ္ဍောအနာဝိလောဇံ
ဝဏ္ဏပ္ပဋိဘာဂံ၊ ကလလံသမ္ပုဓုတိတိ၊ တိလတေလသယထာဗိန္နု၊ သပ္ပိ
မဏ္ဍောအနာဝိလောဇံဝဏ္ဏပ္ပဋိဘာဂံကလလံသမ္ပုဓုတိဟူ၍၊ အဋ္ဌကထာ
စရိယေဟိ၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တိလတေလသ၊
နှင်းသီ၏၊ ဗိန္နုယထာ၊ အပေါက်ကဲ့သို့၊ အနာဝိလော၊ မနေ့ကျသော၊ သပ္ပိ
မဏ္ဍောဗိန္နုယထာ၊ ကြည်လှစွာသောထောပတ်အပေါက်ကဲ့သို့၊ ဇေံ၊ ဤသို့
ဝဏ္ဏပ္ပဋိဘာဂံ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသောရုပ်ကို၊ ကလလံ၊ ကလလရုပ်ဟူ
၍၊ သမ္ပုဓုတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကလလဟောတိအဗ္ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ကလလဟောတိ
အဗ္ဗုဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ တသ္မာကလလာ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောကလလရုပ်ဟူ
သောအကြောင်းကြောင့်၊ သတ္တာဟတ္ထယေန၊ သတ္တာဟာကိုလွန်သဖြင့်၊ မံ
သဓောဝနဥဒကဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းအားဖြင့်သားဆေးရေနှင့်တူသော၊ အဗ္ဗုဒ္ဓံ
နာမ၊ အမြှုပ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကလလန္တိနာမံ၊ ရေကြည်ဟူ
သောအမည်သည်၊ အန္တရုဓယတိ၊ ကွပ်ပျောက်၏၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗာ
ဟံကလလံဟောတိပရိပက္ခံသမူဟာတံ၊ ဝိဝဇ္ဇမာနံတတ္ထာဝံအဗ္ဗုဒ္ဓံနာမဇာ
ယတိတိ၊ သတ္တာဟံကလလံဟောတိပရိပက္ခံသမူဟာတံဝိဝဇ္ဇမာနံတတ္ထာဝံ
အဗ္ဗုဒ္ဓံနာမဇာယတိဟူ၍၊ ဇေံ၊ ဤစကားကို၊ အာစရိယေဟိ၊ အဋ္ဌကထာ
ဆရာတို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလည်းဆိုအပ်၏၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်သုံး
ကလလံ၊ ကလလရုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိပက္ခံ၊ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်
သော၊ သမူဟာတံ၊ အပေါင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော ကလလရုပ်သည်၊ တတ္ထာဝံ
တတ္ထာဝေန၊ ထိုအဗ္ဗုဒ္ဓ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိဝဇ္ဇမာနံ၊ တောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍၊
အဗ္ဗုဒ္ဓံနာမ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓမည်သည်၊ ဇယတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗ္ဗုဒါဇယတေပေသိ
တိ၊ အဗ္ဗုဒါဇယတေပေသိဟူသည်ကား၊ တသ္မာအဗ္ဗုဒါ၊ ထိုအဗ္ဗုဒ္ဓဟူ
သောအကြောင်းကြောင့်၊ သတ္တာဟတ္ထယေန၊ သတ္တာဟာကို လွန်သဖြင့်၊

၂၆၂ သင်္ဂါထာဝပဋ္ဌသီယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဝိလိနတိယုသဒိသာ၊ သဗ္ဗာနိအားဖြင့်ကြသောသလွဲစင်နှင့်တူသော၊ ပေ
သိနာမ၊ ပေသိမည်သည်၊ သဗ္ဗာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုပေသိကံ၊ မရိယောဏိ
တေန၊ ငြုတ်မှည့်တင်လဲဖြင့်၊ ဒီပေတဗ္ဗာ၊ ပြအပ်၏၊ ဟိ၊ အတတ်သို့ပြအပ်
သနည်း၊ ဂါမဒါရိကာ၊ ရှာနေသူငယ်မတို့သည်၊ သုပက္ကာနိ၊ ကောင်းစွာမှည့်
ကုန်သော၊ မရိစာနိ၊ ငြုတ်သီးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သာစူကန္တေ၊ ဂုဆိုး
ပဝါတွင်း၌၊ ဘဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပိဋေတွာ၊ ညွှတ်၍၊ မဏ္ဍံ၊ ငြုတ်
မှည့်ရည်အကြည်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ကပါလေ၊ အိုးခင်း၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊
ထည့်၍၊ အာတပေ၊ နေပူ၌၊ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏၊ တံ၊ ထိုငြုတ်မှည့်ရည်သည်
သုက္ခမာနံ၊ ခြောက်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗဘာဂေဟိ၊ အိုးအုံ၌မည်ကပ်သည်
ဖြစ်၍ခပ်သိမ်းသောအတို့တို့မှ၊ မုစ္ဆတိ၊ လွတ်၏၊ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သည်မည်သော၊ ပေသိ၊ သားတစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗ္ဗုဒ္ဓန္တိနာမံ၊
အဗ္ဗုဒ္ဓဟူသောအမည်သည်၊ အန္တရုဓာယတိ၊ ကွယ်ပျောက်၏၊ စ၊ ဆိုသင့်
စ၊ သတ္တာဟံအဗ္ဗုဒ္ဓဟောတိ၊ ပရိပက္ခံသမူဟတံဝိဝဇ္ဇမာနံ၊ တတ္ထာဝံပေသိ
နာမပဇာယတိတိ၊ သတ္တာဟံအဗ္ဗုဒ္ဓဟောတိပရိပက္ခံသမူဟတံဝိဝဇ္ဇမာနံ
တတ္ထာဝံပေသိနာမပဇာယတိဟူ၍၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အာစရိယေဟိ၊
အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ ဂုတ္တံပိ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ သတ္တာ
ဟံ၊ သတ္တာဟပတ်လုံး၊ အဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ အမြှုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိပက္ခံ၊ ရင့်
ခြင်းသို့ရောက်သော၊ သမူဟတံ၊ အပေါင်းဖြစ်၍၊ တတ္ထာဝံတတ္ထာဝတော၊
ထိုအဗ္ဗုဒ္ဓ၏အဖြစ်မှ၊ ဝိဝဇ္ဇမာနံ၊ ဖောက်ပြန်သည်ရှိသော်၊ ပေသိနာမ၊ သား
တစ်မည်သည်၊ ပဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပေသိနိဗ္ဗတ္တတိစာနောတိ၊ ပေသိနိဗ္ဗတ္တ
တိစာနောဟူသည်ကား၊ တတောပေသိဝေသ၊ ထိုသားတစ်မှ၊ သတ္တာဟစူ
ယေန၊ သတ္တာဟကိုလွန်သဖြင့်၊ ကုက္ကုဋ္ဌဏ္ဍသဗ္ဗာနော၊ ကြက်ဥသဗ္ဗာနိ
ရှိသော၊ စာနောနာမ၊ စာနမည်သော၊ မိသင်ဧဏ္ဍာ၊ အသားစိုက်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တ
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပေသိတိနာမံ၊ ပေသိဟူသောအမည်သည်၊ အန္တရုဓာယတိ၊
ကွယ်ပျောက်၏၊ စ၊ ဆိုသင့်၏၊ သတ္တာဟံပေသိဘဝတိပရိပက္ခံသမူဟတံ
ဝိဝဇ္ဇမာနံတတ္ထာဝံစာနောတိနာမဇာယတိတိစ၊ သတ္တာဟံပေသိ ဘဝတိ
ပရိပက္ခံသမူဟတံ ဝိဝဇ္ဇမာနံတတ္ထာဝံစာနောတိနာမဇာယတိဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ယထာကုက္ကုဋ္ဌိယာအဏ္ဍံ၊ သမန္တာ ပရိမဏ္ဍလံ၊ ဧဝံစာနုဿ
သဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗတ္တံကမ္မပစ္စယာတိစ၊ ယထာကုက္ကုဋ္ဌိယာအဏ္ဍံ၊ သမန္တာပရိ
မဏ္ဍလံ၊ ဧဝံစာနုဿသဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗတ္တံကမ္မပစ္စယာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧတံ
ပိ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ အာစရိယေဟိ၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ ဂုတ္တံ၊

ဆိုအပ်၏။ သတ္တဝါဟံ။ သတ္တဝါဟပတ်လုံးပေသိ။ သားတစ်သည်။ တဝတိ။
ဖြစ်၏။ ပရိပတ္တိ။ ရင့်ကျက်ခြင်းသို့ရောက်သော။ သမူဟတံ။ ပေါင်းအပ်
သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထာဝံတတ္ထာဝတော။ ထိုသားတစ်၏အဖြစ်မှ။ ဝိဝဇ္ဇမာနံ။
ဖောက်ပြန်သည်ရှိသော်။ စာနောတိနာမ။ စာနဟူသောအမည်သည်။ ဧ
ယတိ။ ဖြစ်၏။ ယထာ။ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ကုက္ကုဒ္ဓိယာ။ ကြက်မ၏။ အဗ္ဗူ။
အဥသည်။ သမန္တော။ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ပရိမဿူလံ။ လုံးဝန်းသည်။ ဟော
တိ။ ဖြစ်၏။ ဧ။ ထိုအခြင်းဖြင့်။ စာနဿ။ အခဲဟူသောစာန၏။ သဗ္ဗာနံ။
ကြက်ဥလုံးမှ။ သဗ္ဗာနံရှိသော ရုပ်သည်။ ကမ္မပစ္စယာ။ ကံဟူသော အ
ကြောင်းကြောင့်။ နဗ္ဗတ္တံ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုဒ္ဓတံ။ ဆိုအပ်၏။ စာနာပဿ
ခါဇာယန္တိတိ။ စာနာပဿခါဇာယန္တိဟူသည်ကား။ ပဉ္စမသတ္တဝါဟော။
ပဉ္စမသတ္တဝါဟ၌။ ဒိန္နိဟတ္ထပါဒါနံ။ လက်နှစ်ဘက်ချေနှစ်ဘက်တို့၏လည်း
ကောင်း။ သီသဿစ။ ဦးခေါင်း၏လည်းကောင်း။ အတ္ထာယ။ အလိုငှါ။ ပဉ္စ။
ငါးခုကုန်သော။ ပိဋ္ဌကာ။ အိုင်းအမာနှင့်တူသောအသားရ အဖုတို့သည်။
ဇာယန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ယံ။ အကြင်အိုင်းအမာအလားအသားငါးခု အဖုတို့
သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ပဉ္စမေတိက္ခဝေသတ္တဝါဟောပဉ္စပိဋ္ဌကာ သဗ္ဗဟန္တိကမ္မ
တောတိ။ ပဉ္စမေတိက္ခဝေသတ္တဝါဟောပဉ္စပိဋ္ဌကာသဗ္ဗဟန္တိကမ္မတောဟူ
၍။ ဧတံ။ ဤစကားကို။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ။ ပဟာတော။ မူ
အပ်၏။ ဣတော။ ဤပဉ္စမသတ္တဝါဟမှ။ ပရံ။ နောက်၌။ ဆဋ္ဌသတ္တမာဒိနိ။ ဆဋ္ဌ
သတ္တမအစရှိကုန်သော။ သတ္တဝါဟာနိ။ သတ္တဝါဟတို့ကို။ အဝိက္ကမ္မ။ လွန်၍။
ဒေသနံ။ ဒေသနာတော်ကို။ သံဝိတော။ ချုံး၍။ ခွါစတ္တာလီသေ။ လေးဆဲ့နှစ်ခု
မြောက်သော။ သတ္တဝါဟော။ သတ္တဝါဟ၌။ ပရိဏာတကာလံ။ ကိုယ်ဝန်၏ရင့်
မာသောကာလကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ဒေသန္တော။ ပြလိုကောင်း။ ကေသာ
တိအာဒိ။ ကေသာ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။
တတ္ထ။ ထိုပါဠိ၌။ ကေသာလောမာနာ။ ပိစာတိ။ ကေသာလောမာနာခါပိစဟူ
သည်ကား။ ခွါစတ္တာလီသေသတ္တဝါဟော။ လေးဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သောသတ္တ
ဝါဟ၌။ ဧတေနံ။ ထိုအမွေးခြေသီးလက်သီးတို့သည်။ ဇာယန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။
တေနသောတတ္ထယာပေတိတိ။ တေနသောတတ္ထယာပေတိဟူသည်ကား
ဟိ။ အကြင်ကြောင့်။ တဿ။ ထိုအမိဝမ်း၌ကိန်းသောသတ္တဝါ၏။ နာဟိ
တော။ ချက်မှ။ ဥဗ္ဗိတော။ တက်သော။ နာဇ္ဇော။ ချက်ကြိုးတံသည်။ မာတု
ဥဒရပဋ္ဌလေန။ အမိဝမ်းရေအပြင်၌။ ကောဗန္ဓော။ တစပ်တည်း ဖွဲ့စပ်
သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သော။ ထိုချက်ကြိုးတံသည်။ ဥပ္ပလဇ္ဈေကောပိ

၂၆၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ယ၊ ကြားရိုးတံကဲ့သို့၊ ဆီဋ္ဌေး၊ အတွင်း၌ အခေါင်းရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအခေါင်း
 ဖြင့်၊ အဟာရရသော၊ အမိစားအပ်သော အဟာရအရည်သည်။ သံသရိ
 တွာ၊ ရွှေ့ရှား၍၊ အဟာရသမုဋ္ဌာနရူပံ၊ အဟာရရုပ်ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်
 စေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ သော၊ ထိုအမိဝမ်း၌ ကိန်းသောသူ
 ငယ်သည်၊ ဒသမာသေ၊ ဆယ်လတို့ပတ်လုံး၊ ယာပေတိ၊ မျှတနိုင်၏၊ မာတု
 ကုန္တိ၊ ဂတောနရောတိ၊ မာတုကုန္တိ၊ ဂတော နရောဟူသည်ကား၊ မာတု
 ယာ၊ အမိ၏၊ ကုန္တိ၊ ဂတော၊ ဝမ်း၌ ဖြစ်သော၊ ကုန္တိယာ၊ ဝမ်း၏၊ အဗ္ဘန္တရဂ
 တော၊ အတွင်း၌ ဖြစ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ တရားသခင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော
 အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယံသတ္တော၊ ဤ
 သတ္တဝါသည်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ ဝဇှတိ၊ ကြီးပွား
 ၏၊ ဧကပ္ပဟာရေနော၊ တပြိုင်နက်သော ခဏဖြင့်သာလျှင်၊ နနိဗ္ဗတ္တတိ၊
 မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ပဌမံ၊ ရှေး
 ဦးစွာသောသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သက္ကနာမကောတိ၊ သက္ကနာမကောဟူ
 သည်ကား၊ ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့သက္ကဟူ၍ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊
 ဧကော၊ တယောက်သော၊ ယက္ခော၊ နတ်ဘီလူးသည်၊ သော၊ ထိုသက္ကနတ်
 ဘီလူးသည်၊ မာရပက္ခိကယက္ခောကိရ၊ မာရ်နတ်၏အပင်း၌ ဖြစ်သောနတ်
 ဘီလူးဖြစ်သတတ်၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿာတိ၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿဟူသည်ကား၊ တိဟိဘ
 ဝေဟိ၊ ဘာသုံးပါးတို့မှ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ ကင်းလွတ်သော၊ ယဒညန္တိပဒဿ၊
 ယဒညံဟူသောပုဒ်အား၊ ယံအညန္တိပဒန္တေဒေါ၊ ယံအညံဟုပုဒ်ဖြတ်ခြင်း
 ကိုးကားတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ပဇ္ဇေန္တနာတိ၊ ပဇ္ဇေန္တနဟူသည်ကား၊ ကာရဏေ
 န၊ အကြောင်းဖြင့်၊ သံဝါသောတိ၊ သံဝါသောဟူသည်ကား၊ ဧကတော၊
 အတူတကွ၊ ဝါသော၊ နေခြင်းသည်၊ သက္ခိဓမ္မောတိ၊ သက္ခိဓမ္မောဟူသည်
 ကား၊ မိတ္တဓမ္မော၊ အဆွေခင်ပွန်းသဘောတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ သပ္ပညောတိ၊ သပ္ပညောဟူသည်ကား၊ သုပညော၊
 ကောင်းသောပညာရှိတော်မူသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ ။
 ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဂယာယန္တိ၊ ဂယာယံဟူသည်ကား၊
 ဂယာဂါမေ၊ ဂယာမည်သော ရွာ၌၊ ဂယာယ၊ ဂယာမည်သော တော၏၊
 အဝိဒ္ဓာရေ၊ မဝေးလွန်းစွာ၌၊ နဝိဋ္ဌဂါမံ၊ တည်နေသောရွာကို၊ ဥပနိဿာယ၊

ဆွမ်းခံအဖို့ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇုကီ
 တမဉ္ဇေတိ၊ ဇုကီတမဉ္ဇေ ဟူသည်ကား၊ ဒိဃမဉ္ဇေ၊ ရှည်သော ညောင်
 စောင်း၌၊ ပါဒမဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်းခြေ၏ အလယ်၌၊ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထွင်း၍၊
 အဇ္ဈနိယော၊ အပေါင်တို့ကို၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍၊ ကတမဉ္ဇေ၊ ပြုအပ်သော
 ညောင်စောင်း၌၊ တဿ၊ ထိုညောင်စောင်းအား၊ ဣဒံ၊ ဤသည်၊ ဥပရိ၊ အ
 ထက်၊ ဣဒံ၊ ဤသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အမှတ်သည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ အောက်အထက်ပြန်၍၊ အတ္ထတောဝိ၊ ခင်းအပ်
 သော်လည်း၊ တာဒိသောဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုညောင်စောင်းကို၊ ဒေဝဋ္ဌာနေ၊ နတ်ကွန်းနေရာ၌၊ ဌပဇ္ဇိ၊
 ထားကုန်၏၊ စတုန္တံပါသာဏာနံ၊ ကျောက်လေးချပ်တို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
 အတ္ထရိတွာ၊ ခင်း၍၊ ကတဂေဟံဝိ၊ ပြုအပ်သော အိမ်ကိုလည်း၊ ဇုကီတ
 မဉ္ဇေတိ၊ ဇုကီတမဉ္ဇေဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သူမိလောမဿာတိ၊ သူမိ
 လောမဿာဟူသည်ကား၊ ကထိနသုမိသဒိသလောမဿ၊ ကထိနသက်န်း
 ချုပ်အပ်နှင့်တူသော အမွှေးရှိသော၊ ကိရ၊ အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ သော၊
 ထိုသူမိလောမာတိလူးသည်၊ ကဿပဘဂဝတော၊ ကဿပဘုရားသခင်၏
 သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဒုရဋ္ဌာနတော၊ ဝေး
 သောအရပ်မှ၊ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်၊ သေဒမလဂ္ဂဟိတေန၊ ချွေး
 အညစ်အကျေး လိမ်းကပ်သော၊ ဂတ္တေန၊ ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်လျက်၊ သု
 ပညတ္တံ၊ ကောင်းစွာခင်းအပ်သော၊ သံဃိကမဉ္ဇံ၊ သံဃိကညောင်စောင်း
 ကို၊ အနာဒေရေန၊ ရှိသေခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အပစ္စတ္တရိတွာ၊ ပစ္စတ္တရဏမခင်းဘဲ
 နိဗ္ဗဇ္ဇိ၊ အိပ်၏၊ ပရိသုဒ္ဓဝီလဿ၊ စင်ကြယ်သောသီလရှိသော၊ တဿ၊ ထို
 ရဟန်း၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံသည်၊ သုဒ္ဓဂတ္တေ၊ စင်ကြယ်သော
 ကိုယ်၌၊ ကာလကံဝိယ၊ မှည့်မည်းချေးကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ တသ္မိံ၊ အတ္တဘာဝေ၊ ထိုအတ္တဘော၌၊ ဝိသေသံ၊ တရား
 အထူးကို၊ နိဗ္ဗဇ္ဇတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောဇ္ဈော၊ မတတ်နိုင်သည်
 ဖြစ်၍၊ ကာလံကတွာ၊ သေ၍၊ ဂယာဂါမဒ္ဓါရေ၊ ဂယာရွာတံခါးဝ၌၊ သံကာ
 ရဋ္ဌာနေ၊ တံမြက်ချေးစွန့်ရာဌာန၌၊ ယက္ခော၊ တိလူးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗတ္တမတ္တသောဝစ၊ ဖြစ်ခါမျှသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထို
 တိလူးအား၊ သကလသရိရံ၊ တကိုယ်လုံးသည်၊ ကထိနသုမိတိ၊ ကထိန
 သက်န်းချုပ်အပ်တို့ဖြင့်၊ ဂဝိန္တိ ဝိဇ္ဈိတံဝိယ၊ နွားမျက်မိ သန္တာန် ခွဲရှက်
 သောရှက်ရက်နှင့်အတူ၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊

၂၆၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာသိသု-ဒုတိယတွဲ

တနေသောနေ၌။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋ္ဌ။ သ သမယေး။ မိဃ်း
သောက်သောအခါ၌။ လောကံ။ ဝေနေယျဖြစ်သောလောကကို။ ဝေါလော
ကေန္တော။ ကြည့်ရှုတော် မူလတ်သော်။ တံယက္ခံ။ ထိုသူမိလောမဘိလူး
ကို။ ပဌမာဝဇ္ဇန္တသေဝ။ ရှေးဦးအလျှင် ဆင်ခြင်ဆဲသာလျှင်။ အာပါတံ။
ထင်ခြင်သို့။ အာဂတံ။ ရောက်သည်ကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်တော်မူ၍။ အယံ။ ဤဘိလူး
သည်။ ဧကဗ္ဗန္တရံ။ ရှစ်ဆူသောဘုရားတို့၏ တခုသောအကြားပတ်လုံး။
မဟာဒုက္ခံ။ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို။ အနုဘဝိ။ ခံစားရ၏။ မံ။ ငါ့ကို။ အာဂမ္မ
စွလမ်း၍။ အဿ။ ထိုဘိလူးအား။ သောတ္ထိကာရေတံ။ ချမ်းသာခြင်းအ
ကြောင်းသည်။ ဘဝေယျကိံနုခေါ။ ဖြစ်ရာမည်လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာ
ဝဇ္ဇန္တော။ ဆင်ခြင်တော်မူ လတ်သော်။ ပဌမမဂ္ဂဿ။ သောတာပတ္တိမဂ်၏။
ဥပနိဿယံ။ အားကြီးသောဥပနိသျည်းကို။ အဒ္ဓဿ။ မြင်တော်မူ၏။ အထ။
ထိုနောက်မှ။ အဿ။ ထိုဘိလူးအား။ သင်္ဂဟံ။ မြီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကာတု
ကာမော။ ပြုလို၍။ ရတ္တံဒုပတ္တံ။ နိမြန်းသော ဒုပတ်သင်းပိုင်းတော်ကို။ နိဝါ
သေတွာ။ ဝတ်တော်မူ၍။ သုဂတမဟာဝီရိယံ။ မြတ်သောဘုရားသက်န်း
တော်ကို။ ပါရုပိတွာ။ ရုံတော်မူ၍။ ဒေဝဝိမာနကပ္ပံ။ နတ်၏ဗိမာန်နှင့်တူ
သော။ ဂန္ဓကုဋံ။ ဂန္ဓကုဋ်ကို။ ပဟာယ။ စွန့်ထားတော်မူခဲ့၍။ ဟတ္ထိဂဝဿ
မနုဿကုတ္တုရာဒိကုဏပဒုဂ္ဂန္တံ။ ဆင် နွား မြင်း လူ ခွေးအစရှိသောသတ္တ
ဝါတို့၏ အညစ်အကြေးတို့ဖြင့် မကောင်းသောအနံ့ရှိသော။ သင်္ကာရဋ္ဌာ
နံ။ တံမြက်ချေး စွန့်ရာဌာနသို့။ ဂစ္ဆာ။ ကြွတော်မူ၍။ တတ္ထ။ ထိုအရပ်၌။
မဟာဂန္ဓကုဋံယံဝိယ။ မြတ်သော ဂန္ဓကုဋ်၌ နေတော်မူသကဲ့သို့။ နိဝေဒိဒိ။
နေတော်မူ၏။ တံ။ ထိုသို့နေတော်မူခြင်းကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ သူပိလောမ
ယက္ခဿဘဝနေတိ။ သူပိလောမယက္ခဿဘဝနေဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ပေါ်တော်
မူအပ်၏။ ခရောတိ။ ခရောဟူသည်ကား။ သုံသုမာရုပိဗ္ဗိဝိယ။ မိကျောင်း
ကျောပြင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဆဒနိဋ္ဌကာယိ။ မိုးသောအုပ်ကြွပ်တို့ဖြင့်။
ဝိသမတ္ထဒနုပိဗ္ဗိဝိယစ။ မညီမညွတ်ရိုးသော ခေါင်အမိုးပြင်ကဲ့သို့ လည်း
ကောင်း။ ခရသရိရော။ ကြမ်းသောကိုယ်ရှိသော။ ကိရ။ အကြောင်းကိုထင်
စွာပြဦးအံ့။ သော။ ထိုခရမည်သောဘိလူးသည်။ ကဿပဿမ္မာသမ္ပုဒ္ဓကာ
လေ။ ကဿပဘုရားသခင်လက်ထက်တော်၌။ သီလသမ္ပန္နော။ သီလနှင့်
ပြည့်စုံသော။ ဥပါသကော။ ရုတ်နာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောဥပါသကာဖြစ်၍
ဧကဒိဝသေ။ တနေ့သ၌။ ဝိဟာရေ။ ကျောင်း၌။ ဝိဝိတ္ထရဏာဒိတိ။ ဆန်းကြယ်
သောအခင်းနှိုးအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အတ္တတာယ။ ခင်းအပ်သော။ ဘူမိယံ။

မြေ၌သံဃိကော၊သံဃာ၏ဥတ္တုဖြစ်သော။အတ္တရုဏော၊အခင်းထက်၌။အတ္တ
နော၊မိမိ၏။ဥတ္တုရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်စုလျားကို။ အပစ္စတ္တရိတွာ၊ မလွှမ်း
မခင်းဘဲ၊နိဗ္ဗဇ္ဇိ၊အိပ်၏။ သံဃိကံ၊သံဃာ၏ဥတ္တုဖြစ်သော။ တေလံ၊ဆီကို။
အဘာဇေတွာ၊မဝေတန်မူ၍။အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်
သရီရံ၊မိမိကိုယ်ကို။ မက္ခေသိ၊လိမ်းသပ်၏။ဣတိစ၊ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊
ဆိုကြကုန်၏။သော၊ထိုဥပါသကာသည်။တေနကဗ္ဗေန၊ထိုမကောင်းမှုကံ
ကြောင့်။ သက္ခေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အသက္ခောန္တော၊
မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။တသေဝဂါမဿ၊ထိုဂယောဇ္ဈာ၏သလျှင်၊ဒွါရေ၊
တံခါး၌။ သံကာရဋ္ဌာနေ၊ တံမြက်ငြိုက်စွန့်ပစ်ရာဌာန၌။ ယက္ခော၊ ဘိလူး
သည်။ဟုတွာ၊ဖြစ်၍။နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏။နိဗ္ဗတ္တမတ္တဿစ၊ဖြစ်ခါမျှသာလျှင်
လည်းဖြစ်သော။ အဿ၊ ထိုဘိလူးအား။ သကာလသရီရံ၊ တကိုယ်လုံး
သည်။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
တေဥဘောဝိ၊ ထိုဘိလူးနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ သဟာယာ၊အဆွေ
ခင်ပွန်းတို့သည်။ဇာတာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုပြီးသောအခြင်းအရာ
အားဖြင့်။ရောဘာဝေါ၊ကြမ်းသည်အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ထိအပ်၏။ ။

အဝိဒ္ဓုရေအတိက္ကမန္တိတိ၊ အဝိဒ္ဓုရေအတိက္ကမန္တိဟူသည်ကား။ ဂေါစ
ရံ၊ကျွက်စားရာအစာကို။ပရိယေသန္တော၊ရှာကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊တနည်း
တုံ။သမာဂမဋ္ဌာနံ၊ ဘိလူးတို့၏စည်းဝေးရာဌာနသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်
သည်ဖြစ်၍။ အသန္နဋ္ဌာနေ၊ နီးသောအရပ်၌။ဂစ္ဆန္တိ၊သွားကုန်၏။တေ
သု၊ထိုဘိလူးနှစ်ယောက်တို့တွင်၊သုဗိလောမော၊သုဗိလောမဘိလူးသည်။
သတ္ထာရံ၊တရားသခင်ကို။ နပဿသိ၊မမြင်။ ခရေလောမော၊ခရေလောမဘိ
လူးသည်။ ပဋ္ဌမတရံ၊ရှေးဦးစွာ။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။သုဗိလောမံ၊ သုဗိလောမ
အမည်ရှိသော။ယက္ခံ၊ဘိလူးကို။ဧတံ၊ဤသောသမဏောဟူသောစကား
ကို။အဝေါစ၊ ဆိုသတည်း။ ဧသောသမဏောတိ၊ ဧသောသမဏောဟူ
သည်ကား။သမ္မာ၊အဆွေ။တဝဘဝနံ၊သင်ဗိမာန်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍။ဧသ
ဧကောသမဏော၊ဤတယောက်သောရဟန်းသည်။နိသိန္နော၊နေ၏။ဣတိ၊
ဤသို့။အဝေါစ၊ဆို၏။နေသောသမဏောသမဏကော၊ဧသောတိ၊နေသော
သမဏော သမဏကောဧသော ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုသုဗိလောမ
ဘိလူးသည်။ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်။မံ၊ငါ့ကို။ပဿိတွာ၊မြင်သည်ရှိ
သော်။ဘိတော၊ကြောက်လန့်၍။ပလ္လာယတိ၊ပြေး၏။ တံ၊ထိုကြောက်လန့်
၍ပြေးသောရဟန်းကို။သမဏကောတိ၊သမဏကောဟူ၍။ ဝဒတိ၊ဆို၍။

၂၅၈ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ နာသာယာတိ၊ မကြောက်လန့်၊ တံ၊ ထိုမကြောက်
လန့်သောရဟန်းကို၊ သမဏောတိ၊ သမဏောဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘိတော၊ ကြောက်
သောကြောင့်၊ ပလ္လာယိသတိ၊ ပြေးလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊
အောင်မေ့လျက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နေသောစသောစကားကို၊ အာဟာကိရ၊ ဆိုလေသ
တတ်၊ ကာယံဥပနာမေသိတိ၊ ကာယံဥပနာမေသိဟူသည်ကား၊ ဘောရဝ
ရူပံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအဆင်းကို၊ နိဗ္ဗိနိတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ မဟာမု
ခံ၊ ကျယ်သောခံတွင်းကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ သကလသရီရေ၊ တကိုယ်လုံး
၌၊ လောမာနိ၊ အမွေးတို့ကို၊ ဥဠာပေတွာ၊ ထောင်စေ၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊
ဥပနာမေသိ၊ အနီးသို့ညွတ်စေ၏၊ အပနာမေသိတိ၊ အပနာမေသိဟူသည်
ကား၊ ရတနသတိကံ၊ အတောင်တရာရှိသော၊ သုဝဏ္ဏဋ္ဌနကံဝိယ၊ ရွှေတုံး
ကဲ့သို့၊ ထောက်၊ အတံငယ်၊ အပနာမေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ ပါပကောတိ၊ ပါ
ပကောဟူသည်ကား၊ လာမကော၊ ယုတ်မာ၏၊ အမနုဉ္ဇော၊ နှစ်သက်ဘွယ်
မရှိသော၊ ထိုသင်၏အတွေ့ကို၊ ဂူယံဝိယ၊ မစင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိဝိ
ယ၊ မီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍသပ္ပေသဝိယ၊ စမြွေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
ပရိဝဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ ကြဉ်အပ်၏၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏန၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအ
ဆင်းရှိသော၊ ဣမိနာသရီရေန၊ ဤငါ၏ကိုယ်တော်ဖြင့်၊ နသမ္ပုနိန္ဒိတဗ္ဗော၊
မခံအပ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တပန၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်ကား၊ သူမိလောမော၊
သူမိလောမာဘိလူးသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သမ္ပယော၊ ကိုယ်အတွေ့သည်၊ ပါပ
ကောကိရ၊ ယုတ်မာသတံ၊ ကုဒ္ဓေါ၊ နေသအမျက်ချောင်းချောင်းထွက်၍၊
ပဉ္စတံသမဏာတိအာဒိ၊ ပဉ္စတံသမဏာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာ
ဟ၊ ဆို၏၊ ဗိတ္တံဝါတေဝိဝိဿာမိတိ၊ ဗိတ္တံဝါတေဝိဝိဿာမိဟူသောဝုဒ်၌၊
ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အမနုဉ္ဇော၊ ဘိလူးသည်၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား
ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဝိဝိတုကာမော၊ လွင့်ယုံ၊ စေလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ
သံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ သေတမုခံ၊ ဖြူသောမျက်နှာရှိသော၊ နိလောဒရံ၊
မည်းသောဝမ်းပိုက်ရှိသော၊ သုရတ္တဟတ္တပါဒံ၊ အလွန်နီသောလက်ခြေရှိ
သော၊ မဟာသိသံ၊ ကြီးသောဦးခေါင်းရှိသော၊ ပဇ္ဇလိတနေတ္တံ၊ ပြောင်
ပြောင်ထွက်သောမျက်စိရှိသော၊ ဘောရဝံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအရာ
တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်ကြောက်မက်ဘွယ်ကိုဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်
သော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ နိဗ္ဗိနိတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ ဒေသန္တိ၊ ပြုကုန်
၏၊ ဘောရဝံ၊ သတ္တဝါတို့၏ဘယသန္တိတတ္တကို ဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်

သည့်လည်းဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါ၊ အသံကို၊ သာဝေန္တိ၊ ကြားကုန်၏၊ ကထေန္တာ
နံယေဝဝါ၊ စကားဆိုကုန်သောသူတို့၏သာလျှင်လည်းကောင်း၊ မုခေ၊ ခံ
တွင်း၌၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထိ၍၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသားကို၊ မဒ္ဒန္တိ၊ ဆုပ်
နယ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဥဒ္ဓတ္တ
ကာ၊ ရူးသွပ်ကုန်သည်၊ ဝိတ္တမိတ္တာ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟော
န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုရူးသွပ်ခြင်းပျံ့လွင့်ခြင်း စိတ်ရှိသောသူကို၊ သန္ဓာယ၊
ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မိတ္တံဝါတေဝိဝိဿာမိစသောစကားကို၊ အာဟ၊ သူမိလော
မာဘိလူးဆို၏၊ ပါရံဂံ၊ ယထာ၊ ပါရံဂံ၊ ယဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ သူပါဒေသု၊
ခြေနှစ်ချောင်းတို့၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ တံ၊ ရှင်ရဟန်းကို၊ အာဝိဉ္ဇိတွာ၊ ဆွဲ
ငင်၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့် ပစ်သည်မှီသော်၊ ဝုန၊ နောက်ပြီး
တဖန်၊ နဂန္တိ၊ မသွားလာနိုင်၊ ဧဝံ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ တေ၊ ရှင်ရဟန်း
အား၊ ဂံ၊ ယ၊ ဂံ၊ ၊ ၊ ပါရံဝါ၊ တဖက်ကမ်းသို့မူလည်း၊ ဝိဝိဿာမိ၊ ငါပစ်
အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ သဒေဝကေတိအာဒိ၊ သဒေဝကေဤသို့အစ
ရှိသောစကားသည်၊ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်
တည်း၊ ဝုတ္တယဒါကင်္ခယိတိ၊ ဝုတ္တယဒါကင်္ခယိဟူသည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊
အကြင်အမှတ်မရှိအလုံးစုံကို၊ အာကင်္ခယိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံ
ကို၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ တေ၊ သင်အား၊ ဗျာကရိဿာမိ၊ ငါကြားတော်
မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗညုပဝါရဏံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့၏ဒိတ်ခြင်းကို၊
ပဝါရေတိ၊ ဖိတ်တော်မူ၏။ ။

ကုတော နိဒါနာနိတိ။ ကုတော နိဒါနာနိ ဟူသည်ကား။ ကိံ နိဒါနံ၊ အဘယံတရားလျှင် အကြောင်းရှိသနည်း။ ကိံ ပစ္စယာ၊ အဘယံတရားလျှင်အထောက်အပံ့ရှိသနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကုမာရကာဓကံမိဝေါဿဇန္တိ၊ ကုမာရကာဓကံမိဝေါဿဇန္တိဟူသည်ကား။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကုမာရကာ၊ သူငယ်တို့သည်၊ ကာကံ၊ ကျိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ ဩဿဇန္တိ၊ လွှတ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပါပဝိတက္ကာ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့သည်၊ ကုတောသမုဋ္ဌာယ၊ အဘယံတရားမှ အကြောင်းရှိသောကြောင့်၊ ဖိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို၊ ဩဿဇန္တိ၊ လွှတ်ကုန်သနည်း။ ဣတောနိဒါနိတိ၊ ဣတောနိဒါနာဟူသည်ကား။ အယံအတ္တဘာဝေါ၊ ဤအတ္တဘောသည်၊ ဧတေသံ၊ ထိုရာဂစသည်တို့၏၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတောနိဒါနာ၊ ဣတောနိဒါနမည်၏။ ဣတောဇာတိ၊ ဣတောဇာဟူသည်ကား။

၂၆၀ သင်္ကါတဝင်ဝိသုဒ္ဓိ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဣတော အတ္တဘာဝတော၊ ဤအတ္တဘောကြောင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတော သမုဋ္ဌာယမနောဓိတက္ကာတိ။ ဣတော သမုဋ္ဌာယမနောဓိတက္ကာဟူသည် ကား။ ယတော၊ ဥပမာကား။ ဒီဃသုတ္တကေန၊ ကြိုးရှည်ဖြင့်၊ ပါဒေ၊ ခြေ၌၊ ဗန္ဓံ၊ ဖွဲ့သော၊ ကာကံ၊ ကျိုးကို၊ ကုမာရကော၊ သူငယ်တို့သည်၊ တဿ၊ ထိုကျိုး၏၊ သုတ္တပရိယန္တံ၊ ကြိုးစွန်းကို၊ အင်္ဂုလိယံ၊ လက်ချောင်း၌၊ ဝေဠုတော၊ ရေ၌၊ ဩဿဇန္တိ၊ လွှတ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုကျိုးသည်၊ ဒုရံ၊ အဝေးသို့၊ ဂန္တံ၊ ပိရောက်၍လည်း၊ ဝုနံ၊ တဖန်၊ တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏၊ ပါဒမူလေယေဝ၊ ခြေရင်း၌သာလျှင်၊ ပတကိ၊ ကျ၏။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဣတော အတ္တဘာဝတော၊ ဤအတ္တဘောမှ၊ သမုဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်၍၊ ပါပဝိတက္ကာ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့သည်၊ မိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို၊ ဩဿဇန္တိ၊ လွှတ်ကုန်၏။ သေဟဇာတိ၊ သေဟဇာဟူသည်ကား၊ တဗျာသိနောဟတော၊ တဗျာတည်းဟူသော အစေးကြောင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အတ္တသမ္ဘုတာတိ၊ အတ္တသမ္ဘုတာဟူသည်ကား၊ အတ္တနိ၊ အတ္တဘော၌၊ သမ္ဘုတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နိဂြောဓသောဝ ခန္ဓဇာတိ၊ နိဂြောဓသောဝခန္ဓဇာဟူသည်ကား၊ နိဂြောဓ ခန္ဓေ၊ ပညောင်ပင်၏ပင်စည်၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါရောဟါဝိယ၊ ပါးပျဉ်းတို့ကဲ့သို့၊ ဝုထုတိ၊ ဝုထုဟူသည်ကား၊ ဗဟုအနေကပ္ပကာရာ၊ များသောအပြားရှိကုန်သော၊ ပါပဝိတက္ကာ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တံသမ္ပယုတ္တကိလေသာစ၊ ထိုမိစ္ဆာဝိတက်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိသတ္တာတိ၊ ဝိသတ္တာဟူသည်ကား၊ လဂ္ဂါလဂ္ဂိတာ၊ ကပ်ငြိကုန်၏။ ကာမေသုတိ၊ ကာမေသုဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမေသု၊ ရူပါရုံအစရှိသောဝတ္ထုကာမတို့၌၊ မာလုဝါဝိတတာဝနေတိ၊ မာလုဝါဝိတတာဝနေဟူသည်ကား၊ ဝနေတော၌၊ မာလုဝါလတာ၊ မာလောနွယ်သည်၊ ယံရက္ခံ၊ အကြင်သစ်ပင်ကို၊ နိဿယယ၊ မှီ၍၊ ဇာယတိ၊ ပေါက်ရောက်၏။ တံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို၊ မူလတော၊ အရင်းမှ၊ ယာဝအဂ္ဂါ၊ အပျားတိုင်အောင်၊ အဂ္ဂတော၊ အပျားမှ၊ ယာဝမူလံ၊ အရင်းတိုင်အောင်၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အပြန်ပြန်၊ သံသိဗ္ဗိတွာ၊ ချုပ်စပ်လျက် ၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဩတတာဝိတတာ၊ ဝန်းကျင်ဆို ပိတ်လျက်၊ ထိဗ္ဗတိယတော၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝတ္ထုကာမေသု၊ ရူပါရုံအစရှိသောဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ကိလေသကာမာ၊ ကာမတဗျာအစရှိသော ကိလေသာကာမတို့သည်၊ ဝိသတ္တာ၊ ကပ်ငြိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုထုဝါသတ္တာ၊ များစွာငြိတွယ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ တေဟိကိလေသကာမေဟိ၊ ထိုကိလေသာကာမတို့ဖြင့်၊ ဝတ္ထုကာမေသု၊

ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ဝိသတ္တဝါ၊ ငြိကပ်ကုန်၏။ ယေနံပဇာနန္တိတိ။ ယေနံပဇာနန္တိ
ဟူသည်ကား။ ယေ။ အကြင်သူတို့သည်။ အတ္တသန္တတတိတ္ထေ။ အတ္တ
သန္တတတဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်အပ်သော။ အတ္တဘာဝံ။ အတ္တဘောဟူ
သောခန္ဓာပစ္စုပ္ပန်ကို၊ ဇာနန္တိ။ သိကုန်၏။ ယတောနိဒါနန္တိ။ ယတောနိဒါနံဟူ
သည်ကား။ ယံနိဒါနံ၊ အကြင်အတ္တဘောလျှင်အကြောင်းရှိသောတဏှာကို
လည်းကောင်း၊ မနုဿအတ္တဘာဝဿတဏှ။ လူ၏အတ္တဘော၏အဖြစ်ဟူ
သောဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနန္တိ။ သိကုန်၏။ တေနဝိနောဒေန္တိတိ။
တေနဝိနောဒေန္တိဟူသည်ကား။ တေ။ ထိုသူတို့သည်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အတ္တ
ဘာဝသင်္ခါတဿ။ အတ္တဘောဟုဆိုအပ်သော။ ဒုက္ခသစ္စဿ။ ဒုက္ခ
သစ္စာ၏။ နိဒါနဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယ
သစ္စာကို၊ မဂ္ဂသစ္စေန၊ မဂ္ဂသစ္စာဖြင့်၊ ဝိနောဒေန္တိ။ အကြောင်းမဲ့ပတ်ပျော်ကုန်၏
သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာကို၊ နိဟရန္တော၊ အကြောင်းမဲ့ပတ်ပျောက်ကုန်
သော။ တေ။ ထိုသူတို့သည်။ ဒုတ္တရံ၊ ကူးခပ်နှိုင်းသော။ ဣဒံကိလေသောစံ၊
ဤကိလေသာဟူသောဩဇာကို၊ တရန္တိ၊ ကူးခပ်ကုန်၏။ အတိဏ္ဏပုဗ္ဗန္တိ။
အတိဏ္ဏပုဗ္ဗံ ဟူသည်ကား။ အနမတဏှေ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။
သံသာရေ၊ သံသာရာ၌၊ သုဝိနန္တေပိ။ အိပ်မက်၌မူလည်း။ နတိဏ္ဏပုဗ္ဗံ၊ ကူး
မြောက်ရသည်မမြင်မမက်ဘူးသော။ အပုနုတ္တဝါယာတိ။ အပုနုတ္တဝါယ
ဟူသည်ကား။ အပုနုတ္တဝသင်္ခါတဿ။ တဝအသစ် မဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်
သော။ နိရောဓသစ္စဿ။ နိရောဓသစ္စာ၏။ အတ္ထာယ။ အကျိုးငှါ၊ ဣတိ။
ဤသို့။ ဣမာယဂါထာယ။ ယေနပဇာနန္တိစသော ဤဂါထာဖြင့်။ ဝတ္ထုရိ
သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူလျက်။ အရ
ဟတ္တနိက္ခဋေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အထွဋ်ဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာ
တော်ကို၊ နဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးစေတော်မူ၏။ ဒေသနာ ဝဿာနေ၊ ဒေသနာ
တော် အဆုံး၌၊ သူဝိလောမော၊ သူဝိလောမ ဘိလူးသည်။ တသ္မိံယေဝ
ပဒေသေ၊ ထိုပြဿနာမေးရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ဒေသ
နာနုဿာရေန၊ ဒေသနာတော်ကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဥာဏံ၊ ဝိပဿနာ
အစဉ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုထိုးထွင်းလျက်သိသောဥာဏ်ကို၊ ပေသေတွာ၊ လွှတ်
၍၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ စ၊
ဆက်ဦးအံ့။ သောတာပန္နာစနာမ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်သည်လည်း
ကိလိဋ္ဌတ္တဘာဝေ၊ ညစ်ညူးသောအတ္တဘော၌၊ နတိဋ္ဌန္တိ၊ မတည်ကုန်၊
ဣတိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ သဟာဖလပဋိလာဘေန၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်

၂၆၂ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကိုရသည့်နှင့်တကွ၊ အသေ၊ ထိုသူမိလောမဘိလူး၏၊ သရိဇေ၊ ကိုယ်၌၊ သေ
တကဏ္ဍ၊ ပိဋကသုစိယော၊ ဖြူသောအဖြစ်သို့ရောက်၍ ယင်းနာ ဝဲနာ အမာ
ကဲ့သို့သောအမွေးအပ်တို့သည်၊ သဗ္ဗာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပတိ
တာ၊ ကျကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူမိလောမ ဘိလူးသည်၊ ဒိဗ္ဗဝတ္ထုနိဝဋ္ဌော၊
နတ်၌ဖြစ်သောဝုခဗိုးကိုဝတ်လျက်၊ ဒိဗ္ဗဝရဒုက္ခလုတ္တရာသင်္ဂေ ၂၊ နတ်တို့၏
မြတ်သောဘွဲ့ဖြူ စုလျားကို ဝတ်ရုံလျက်၊ ဒိဗ္ဗဝေဋ္ဌနဝေဋ္ဌိတော၊ နတ်၌ဖြစ်
သောဦးရစ်ပေါင်းဖြင့်ဆင်ဝတ်လျက်၊ ဒိဗ္ဗဘာရုဏဂန္ဓမာလာခရော၊ နတ်
တို့၏ တန်ဆာ နံ့သာ ပန်း ပန်ဆင် လိမ်းသပ်လျက်၊ သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏောဝ၊
ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဘုမ္မ
ဒေဝတာပရိဟာရံ၊ ဘုမ္မဝိုးနတ်အဆောင်အရောင်ကို၊ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ၊
တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ သုခမေဓတိတိ၊ သုခမေဓတိဟူသည်
ကား၊ သုခံ၊ ဒိဗ္ဗဓမ္မိကအစရှိသော ချမ်းသာကို၊ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ သုဝေ
သေယျောတိ၊ သုဝေသေယျော ဟူသည်ကား၊ သုဝေ၊ အမြဲ၊ သေယျော၊
မြတ်၏၊ နိစ္စမေဝ၊ အမြဲသာလျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝေရာစနပရိမုစ္စတိတိ၊ ဝေရာစနပရိမုစ္စတိ
ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတိမာတိ၊ သတိရှိသော သူတကားဟု၊
တ္ထေကေန၊ ဤသို့သတိရှိကာမျှ တည်းဖြင့်၊ ဝေရတော၊ ရန်မှ၊ နမုစ္စတိ၊
မလွတ်ချေသေး၊ ယသ္မာတိ၊ ယသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာအရဟတော၊
အကြင်ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဟိံသာယာတိ၊ အဟိံသာယဟူသည်
ကား၊ ကရုဏာယစေတ၊ အပ္ပနာသို့ ရောက်သော အပ္ပနာချာန်၌ လည်း
ကောင်း၊ ကရုဏာပုဗ္ဗဘာဂေဝ၊ ကရုဏာ ဘာဝနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်
စေအပ်သောပဌမချာန်၏ ရှေ့အသို့ဖြစ်သော ဥပစာရ၌ လည်းကောင်း၊
မေတ္တံသောတိ၊ မေတ္တံသောဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုကရုဏာဘာဝနာကို
ပွားစေသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေတ္တုဉ္ဇေဝ၊ အပ္ပနာသို့ရောက်သောမေတ္တာချာန်
ကိုလည်းကောင်း၊ မေတ္တာပုဗ္ဗဘာဂဉ္ဇေ၊ မေတ္တာဘာဝနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်
ဖြစ်စေ အပ်သော ပဌမချာန်၏ ရှေ့အသို့ ဖြစ်သော ဥပစာရကို လည်း
ကောင်း၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့၊ အံသောတိ၊
အံသောဟူ၍၊ ကောဋ္ဌာသော၊ အသို့ကို၊ ပုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတဿ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာစိတ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ အံသော၊ အသို့သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မေတ္တံသော၊ မေတ္တံသ မည်၏၊ ဣဒံ၊ ဤ

အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယက္ခ၊ နတ်ဘီလူး၊ သဗ္ဗ
ကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အဟိံ သာယ၊ သတ္တဝါကိုမညှဉ်းဆဲခြင်း၌၊ ရတော
မနော၊ မွေ့လျော်သောစိတ်ရှိသော၊ ယဿအရဟတော၊ အကြင်ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း၊ ယဿစ၊ အကြင် သူအားလည်း၊ သဗ္ဗဘူ
တေသု၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌၊ မေတ္တာကောဋ္ဌာသော၊ မေတ္တာစိတ်
ဟူသောတရသော ကုသိုလ်အရသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုသူအား
လည်းကောင်း၊ ကေနပိဝုဂ္ဂလေန၊ တရံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
တက္ခ၊ ဝေရီနာမ၊ ရန်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော
သုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ယက္ခေနဂဟိတောဟောတိတိ၊ ယက္ခေနဂဟိ
တောဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ကိရ၊ ထင်စွာပြဉ်းအံ့၊ သော၊ ထိုသာနုမည်
သောသာမဏေသည်။ တဿဥပါသိကာယ၊ ထိုဒါယိကာမကြီး၏၊ ကေ
ဝုတ္တကော၊ တယောဝံလည်းသောသားဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသာနု
သာမဏေကို၊ သာ၊ ထိုဒါယိကာမကြီးသည်။ ဒဟရ ကာလေ ယေဝ၊ ယေ
သောအခါကပင်လျှင်၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြု၏။ သော၊ ထိုမောင်ရင်သာနုသည်
ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရှင်ပြုသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ သီလဝါ၊ သီလရှိ
သည်။ ဝတ္တသမ္ပန္နော၊ ဝတ်အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
အာစရိယုပဏ္ဍာယအာဂန္တုကာဒိနံ၊ ဆရာဥပဏ္ဍာယ် အာဂန္တုက ရဟန်း
အစရှိသည်တို့အား၊ ဝတ္တံ၊ ပြုရာသောဝတ်ကို၊ ကတမေဝ၊ ပြုသည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာသဿ၊ လ၏။ အဠုမိဒိဝသေ၊ အဠုမိနေ၌၊ ပါတော
ဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ဥဒကမာဠကေ၊ ရေအိုးစင်၌၊ ဥဒကံ၊
ရေကို၊ ဥပဠာပေတွာ၊ တည်ထား၍၊ ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊ တရားနာရာစင်ကို၊
သမ္ပန္နိတွာ၊ တံမြက်ထွည်း၍၊ ဒိဝံ၊ ဆီမီးကို၊ ဇါလေတွာ၊ ညှိထွန်း၍၊ မရေသ
ရေန၊ သာယာစွာသောအသံဖြင့်၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို၊ စောသေ
တိ၊ ကြွေးကြော်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုသာနုသာမဏေ၏၊
ထာမံ၊ အားအစွမ်းကို၊ ဥ တွာ၊ သိ၍၊ သာမဏေရ၊ သာမဏေ၊ သရဘာဏံ၊
ပြည့်စုံသောအသံဖြင့်ရှုတ်အပ်သော တရားကို၊ ဘဏ၊ ရှုတ်လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဇ္ဈေသန္တိ၊ တိုက်တွန်းကုန်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်၊ မယှံး
ငါ့အား၊ ဟဒယဝါတောရုဇတိ၊ ရင်လေနာထွေးသေး၏၊ ကာသောဝါဗာဓတိ၊
ချောင်းဆိုးထွေးသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိဉ္စိ၊ တရံတရမျှ၊ ပဏ္ဍာဟာရံ၊ နောက်မှ

၂၆၄ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဆောင်ခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဓမ္မသန္တံ၊ တရားဟောနေရာသို့၊ အဘိ
ရဟိတွာ၊ တက်၍၊ အာကာသဂဏ်၊ ရေတံခွန်ကို၊ ဩတာရေန္တောပိယ၊ ယို
စီးကျစေသကဲ့သို့၊ သရတာဏံ၊ ဟောအပ်သောတရားကို၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍
ဩသရန္တော၊ တရားဟောနေရာမှသက်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ သရတညေ
ဤငါ၏တရားဟောခြင်း၌၊ ပတ္တိံ၊ ပတ္တိဒါနကို၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ မာတာပိတုနံ၊
အမိအဘတို့အား၊ ခန္ဓိ၊ ပေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ တဿ၊ ထိုသာမ
ဏေ၏၊ မနုဿာ၊ လူဖြစ်ကုန်သော၊ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်၊ ပတ္တိ
ယာ၊ ပတ္တိဒါန၏၊ ဗိန္ဒတာဝံ၊ ပေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊
ပန၊ စင်စစ်၊ အနန္တရုတ္တတာဝေ၊ အခြားမဲ့သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ အဿ၊
ထိုသာမဏေ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ယက္ခိနိ၊ ဘီလူးမသည်၊ ဇာတော၊
ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုဘီလူးမသည်၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့နှင့်၊ သန္တိံ၊ အတူတကွ၊
အာဂတာ၊ လာလျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ နာ၍၊ သာမဏေရေန၊
သာမဏေသည်၊ ဗိန္ဒပတ္တိံ၊ ပေးအပ်သောပတ္တိဒါနကို၊ တာတ၊ ချစ်သား၊
အနုမောဒါမိ၊ အမေအနုမောဒနာ ခေါ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊
စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဘိလသမ္ပန္နာ၊ ဘိလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဘိက္ခုစ နာမ၊
ရဟန်းမည်သည်တို့ ကိုလည်း၊ သဒေ ဝကဿ၊ နတ်နှင့် တကွသော၊
လောကဿ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ တသ္မိံ သာမဏေရေ၊ ထိုသာမဏေ၌
ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ သလန္တာ၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း ဟိရိဩတ္တပ္ပရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ သင်္ဂါရဝါ၊ ရိုသေတုတ်ဝတ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဗြဟ္မံ
ပိယ၊ ဗြဟ္မာကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ ပိယ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ နံ၊ ထိုသာမဏေကို၊ မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏၊ သာမဏေရေ၊
သာမဏေ၌၊ ဂါရဝေ န၊ ရိုသေသဖြင့်၊ တံယက္ခိနိံ၊ ထိုဘီလူးမကို၊ ဂရုံကတွာ
အလေးအမြတ်ပြု၍၊ ပဿန္တိ၊ ရှုကြည့်ကုန်၏၊ ဓမ္မသဝနယက္ခသမာဓမာ
ဒိယ၊ တရားနာရာ ဘီလူးတို့အညီအညွတ် စည်းဝေးရာအစရှိသည်တို့၌၊
သာနုမာတာ သာနုမာတာတိ၊ မောင်ရင်သာနု အမေ မောင်ရင် သာနု
အမေဟူ၍၊ ယက္ခိနိယာ၊ ဘီလူးမအား၊ အဂ္ဂါသန္တံ၊ နေရာဦးကို၊ အဂ္ဂါဒကံ၊
ခရီးကို၊ အဂ္ဂပိဏ္ဍု၊ ထမင်းဦးကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏၊ မဟေသက္ခာ၊ တန်ခိုး
ကြီးကုန်သော၊ ယက္ခာ၊ နတ်ဘီလူးတို့သည်၊ တံ၊ ထိုသာနုမယံ ဘီလူးမကို
ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်သည်ရှိသော်၊ မဂ္ဂါဩတ္တမန္တိ၊ ခရီးရှောင်လွှဲကုန်၏၊ အာသ
နာ၊ နေရာမှ၊ ဝုဠဟန္တိ၊ ထကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သာမဏေရေ၊ သာ

နုဿမဏေသညံ၊ ဂုဗိမန္တဝယံ။ အဇ္ဈယံသို့ရောက်သဖြင့် အင်္ဂါကြီးငယ်တို့
၏ပြည့်စုံခြင်းကိုစွဲ၍ ပရိပတ္တိန္ဒြိယော။ ရင့်သောပညိဋ္ဌေရှိသူဖြစ်လျက်၊ အန
တိရုတိဝိဇ္ဇိတော။ သာသနာတော်၌မပျော်မွေ့ခြင်းနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ အန
တိရုတိ။ သာသနာတော်၌မပျော်လျော်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေဝံ၊ ဖျေခံခြင်းငှါ။
အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သောကြောင့်။ ပရုဠကေသနခေါ၊ ဝှိုးရှည်
တက်သောဆံလက်သည်းခြေသည်းရှိလျက်၊ ကိလိဋ္ဌနိဝါသနပါရူပနော၊
ညစ်ညူးသောသင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်ကိုရှုံ့ဝတ်လျက်။ ကာသမိ၊ တစ်ခုတယော
သောဆရာဥပဇ္ဈာယ်စသည်ကို၊ အနာရောစေတွာ၊ မပန်ကြားခဲ့ဘဲ၊ ပတ္တဝိ
ဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဧကကောဝ၊ တပါးချင်းသာလျှင်၊
မာတု၊ အမိ၏၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ ဂတော၊ သွား၏၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီး
သည်။ ဂုတ္တံ၊ သားမောင်ရင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တာတာ၊ ချစ်
သားတွံ၊ သင်ချစ်သားသည်။ ဂုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ အာရဂိယုပဇ္ဈာယေဟိ
ဝါ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဒဟရသမဏေဟိဝါ၊ ပဉ္စင်းငယ်
မောင်ရင်ငယ်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ဣမေ၊ ဤအမေအိမ်
သို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွရောက်လာ၏။ ကသ္မာ၊ အသတ်ကြောင့်၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊
ဧကကောဝ၊ တပါးလည်းသာလျှင်၊ အာဂတော၊ ကြွခဲ့သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသားမောင်ရင်သာနဲ့သည်။ ဥက္ကဋ္ဌံ၊ တဘဝံ၊ သာ
သနာတော်၌မပျော်လျော်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ သန္ဓါ၊
သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသိကာ၊ အမိဒါယိကာမကြီးသည်။ နာနုဗ္ဗ
ကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ စာရ၊ ဝါသေးလူ
ဘောင်၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြု၍၊ ဂုတ္တံ၊ သားမောင်ရင်ကို၊
ဩဝဓမာနာဝိ၊ ဆုံးမပါသော်လည်း၊ တံ၊ ထိုသားကို၊ သညာပေတံ၊ ဖွတ်စေ
ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ရကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယဝိ၊ သ
ဘောအားဖြင့်လည်း၊ အပ္ပေဝနာမသလ္လက္ခိယတိ၊ ဖွတ်နိုင်လိမ့်မည်လည်း
မသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့၍၊ အနုယောစေတွာဝ၊ စွင့်လွှတ်၍သာလျှင်၊
တာတာ၊ ချစ်သား၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလေခံ၊ တိဋ္ဌံ၊ တည်ပါဦးတော၊ သင်ချစ်
သားတို့၊ ယာဂုဘတ္တံ၊ ယာဂုဆွမ်းကို၊ သဗ္ဗာဒေမိ၊ ပြည့်စုံစေအံ့၊ ယာဂု၊
ယာဂုကို၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ကတာဘတ္တကိစ္စဿ၊ ဆွမ်းစားကိစ္စငြိုးငြိုး
သောတော၊ သင်ချစ်သားအား၊ မနာပါနိဝတ္ထာနိ၊ မိတ်ကျိုက်သည်ပုဆိုးတို့
ကို၊ နိဟရေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဒဿာမိ၊ အမေးပေးပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
ဆို၍၊ အါသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ သါမဏေရော

၂၆၆ သဂါထာဝံဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သာမဏေသည်။ နိဿိဒိ၊ နေ၏။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်။ မုဟုတ္တေ
 နေဝ၊ တမဟုတ်ခြင်းဖြင့်လျှင်၊ ယာဂုဓဇ္ဇကံ၊ ယာဂုဓဲဘွယ်ကို၊ သမ္ပာဒေ
 တွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊
 သမ္ပာဒေဿာမိတိ၊ ပြီးစေအံ့ဟု၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ အနီး၌၊ နိဿိန္ဒာ၊ နေလျက်၊ တဏှာ၊
 လေ၊ ဆန်တို့ကို၊ ခေဝတိ၊ ဆေး၏၊ တတ္ထိံ၊ သမယော၊ ထိုအခါ၌၊ သာယက္ခိ
 နိ၊ ထိုဘီလူးမသည်။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ကဟံနုခေါ၊ အဘယ်
 သို့သွားလေမည်နည်း၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဘိက္ခာဟာရံ၊ ဆွမ်းအဟာရ
 ကို၊ လာတိ၊ ရပါလေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ နုလတတိ၊ မရလေ
 သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇမာနာ၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်၊ တဿ၊ ထိုသာ
 မဏေ၏၊ ဝိတ္တမိတုကာမတာယ၊ လူထွက်လိုသည်အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဿိန္ဒာဘ
 ဝံ၊ နေသောအဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ အန္တ
 ရေ၊ အလယ်၌၊ လန္တံ၊ အရှက်ရခြင်းကို၊ မာဟေဝခေါဥပ္ပာဒေယျ၊ မဖြစ်စေ
 အံ့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ငါသွားချေအံ့၊ အဿ၊ ထိုငါ့သား၏၊ ဝိတ္တမနေ၊ လူထွက်ခြင်း၌၊
 အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကရောမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ အာဂတိံ၊
 လာ၍၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ အဓိမုဗ္ဗိတွာ၊ စွဲကပ်၍၊ ဂိဝံ၊ လည်ကို၊ ပရိဝတ္တ
 တွာ၊ လိန်၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပါတေသိ၊ လည်းစေ၏၊ သော၊ ထိုသာမဏေ
 သည်၊ ဝိပရိဝတ္တေဟိ၊ ခြာခြာလည်ကုန်သော၊ အက္ခိယံ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်၊ ပဉ္စ
 ရန္တေန၊ ဟိုစီးသော၊ ခေဋ္ဌေန၊ တံထွေးဖြင့်၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ဝိပ္ပန္နတိ၊ တကွန်
 တွန့်လှုပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယက္ခေန ဂဟိတောဟောတိတိ၊ ယက္ခေန
 ဂဟိတောဟောတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သတည်း။ ။

အဘာသိတိ၊ အဘာသိဟူသည်ကား၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီး
 သည်၊ ဝုတ္တဿ၊ သား၏၊ တံဝိပ္ပကာရံ၊ ထိုဖောက်ပြန်ခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ဝေဝေန၊ အဟုန်ဖြင့်၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ အာလိင်္ဂေတွာ၊ လည်ကို
 ဖက်ယမ်း၍၊ ဥိဉ္စသု၊ ပေါင်တို့၌၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေသိ၊ အိပ်စေ၏၊ သကလဂါမဝါသိ
 နော၊ ရွာ၌နေသောလူအလုံးတို့သည်၊ အာဂတိံ၊ လာကုန်၍၊ ဗလိကဗ္ဗာဒီနိ၊
 ဗာလိနတ်စာပြုခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဥပါသိကာ၊
 ဒါယိကာမကြီးသည်၊ ပရိဒေဝမာနာ၊ ငိုကြွေးလျက်၊ ဣမာဂါထာယော၊
 ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆိုလေ၏၊ ပါဒိဟာရိယပက္ခဏာတိ၊ ပါဒိဟာရိယ
 ပက္ခဏဟူသည်ကား၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အဋ္ဌမိဥပေါသထဿ၊ အဋ္ဌမိ
 ဥပုသ်၏၊ ပဉ္စုပ္ပမနဉ္စ၊ အကြံဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုပ္ပမနဉ္စ၊ အပိုဥပုသ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ကရိဿာမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟု၊ သတ္တမိယာ၊ သတ္တမိနေ၌

လည်းကောင်း၊ နဝမိယာ၊ နဝမိနေန္တလည်းကောင်း၊ ဥပပါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်
အင်္ဂါတို့ကို၊ သမာဒိယန္တိ၊ ဆောက်တည်ကုန်၏။ စာတုဒ္ဒသိပန္နရသီနံ၊
စာတုဒ္ဒသိပန္နရသီဥပုသ်တို့၏။ ပစ္စုပ္ပန်မနာနုပ္ပမနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်မနဥပုသ်အနုပ္ပမန
ဥပုသ်ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သောသူတို့သည်။ တေရသိယာပိ၊ တဆွဲသုံး
ရက်မြောက်သော နေ့၌လည်းကောင်း၊ ပါဠိပဒေဝိ၊ အထွက်တရက်နေ့၌
လည်းကောင်း၊ သမာဒိယန္တိ၊ ဆောက်တည်ကုန်၏။ ဝဿာဝါသဿ၊ ဝါ
ဆိုဥပုသ်၏၊ အနုပ္ပမနံ၊ အနုပ္ပမနဥပုသ်ကို၊ ကမိဿာမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟူ၍၊
မ္ဗန္တိပဝါရဏာနံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သောပဝါရဏာတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ အစု
မာသံ၊ လခွဲတို့ပတ်သုံး၊ နိဗန္ဓုပေါသထိကာ၊ မပြတ်သောဥပုသ် ဆောက်
တည်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဆောက်တည်သော
ဥပုသ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပါဠိဟာရိယပက္ခဉ္စာတိ၊ ပါဠိဟာရိယပက္ခဉ္စဟူ
၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အဋ္ဌင်္ဂီသုဿမာဂတန္တိ၊ အဋ္ဌင်္ဂီသုဿမာဂတံဟူသည်
ကား၊ အဋ္ဌင်္ဂီဟိ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့ဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊ စင်ကြယ်စွာ၊ သမာဂတံ၊ ပြည့်
စုံသော၊ သဗ္ဗယုတ္တံ၊ မိမိမိတ်နှင့်အညီအညွတ်အပြားအားဖြင့်ယှဉ်သော၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိ
ယံဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ နတေဟိယက္ခာကီ
ဇ္ဇန္တိတိ၊ နတေဟိယက္ခာကီဇ္ဇန္တိဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထိုသီလနှင့်ပြည့်စုံ
သောသူတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ နကိလမေန္တိ၊
မပင်ပန်းစေကုန်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ စာတုဒ္ဒသိန္တိ၊ စာတုဒ္ဒသိဟူသော၊ ဣမာ
ယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ သာမဏောရဿ၊ သာမဏော၏၊ ကာယေ၊ ကိုယ်
၌၊ အဓိမုတ္တာ၊ စွဲကပ်ငြိသော၊ ယက္ခိနိ၊ ဘီလူးမသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အာဝိဝါ
ယဒိဝါရဟောတိ၊ အာဝိဝါယဒိဝါရဟောဟူသည်ကား၊ ကာသမိ၊ တစုံ
တယောက်သောသူ၏၊ သမ္ဗုဓေဝါ၊ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း၊ ပရမ္ပုဓေ
ဝါ၊ မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း၊ ပမုဗျတ္တိတိ၊ ပမုဗျတ္တိ ဟူသည်ကား၊
ပမုတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥပ္ပစ္စာပီတိ၊ ဥပ္ပစ္စာပိ ဟူသည်ကား၊
ဥပ္ပတိတွာပိ၊ ကောင်းကင်သို့ပျံတက်၍သော်လည်း၊ သကုဏော ဝိယ၊
ဌက်ကဲ့သို့၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍၊ သစေပိပလာယသိ၊ အကယ်၍ပြေးနိုင်
သောသူမူလည်းဖြစ်စေ၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်မူလည်း၊ တေ၊ သင်အား၊
မောက္ခော၊ ဆင်းရဲမှလွတ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊
ဇေဝဉ္စပန၊ ဤသို့သောစကားကိုကား၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သာမဏောရံ၊ သာမဏော
ကို၊ မုဉ္ဇိ၊ ယွတ်၏၊ သာမဏောရော၊ သာမဏောသည်၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊

၂၆၈ သင်္ဂါယနဝိဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာသိသနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ဥဗ္ဗိလေထိ၊ ဖွင့်၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ပကိရိယ၊ ဖြန့်ကြဲ၍။ အဿသန္တိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေလျက်။ ပဿသန္တိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေလျက်။ ရောဒတိ၊ ငို၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ အမနုဿေန၊ တိလူးသည်။ ဂဟိတော၊ ဖမ်းအပ်သည်။ အဋ္ဌိတိ၊ ဖြစ်၏ဟု။ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဩလောကေန္တောပန၊ ကြည့်သည်ရှိသော်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပီဠေ၊ အင်းပျဉ်၌။ နိသိန္နော၊ နေ၏။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ နိသိဒိတွာ၊ နေ၍။ တဏှာလေ၊ ဆန်တို့ကို၊ ခေဝတိ၊ ဆေး၏။ ဣဒါနိပန၊ ယခုမူကား။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ အဿသန္တိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေလျက်။ ပဿသန္တိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေလျက်။ ရောဒတိ၊ ငို၏။ သကလဂါမဝါသိနောပိ၊ ရွာ၌နေသော လူအလုံးတို့သည်လည်း။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ ဝေံ၊ ဤအကြောင်းကား။ ကိံနူခေါ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ နိဗ္ဗန္တကောဝံ၊ လျောင်းလျက်သာလျှင်။ မတံဝါအဗ္ဗာဟံဂါထံ၊ မတံဝါအဗ္ဗဤသို့အစရှိသောဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

ကောမေဓဇိတွာနာတိ၊ ကောမေဓဇိတွာနဟူသည်ကား။ ဒုပိဓေပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်ပြီးလျက်။ ပုနရာဂန္တတေတိ၊ ပုနရာဂန္တတေဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တမနဝသေန၊ လူထွက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ အာဂန္တတိ၊ လာပြန်၏။ ပုနဇိဝံမတောဟိသေဟိ၊ ပုနဇိဝံမတောဟိသော ဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတွာ၊ လူထွက်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဇိဝန္တော၊ အသက်ရှင်၏။ သော၊ ထိုဟောင်းလူထွက်သည်။ မတကောဝေ၊ သူသေမည်သည် သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဗ္ဗိ၊ ထိုသူသေဟူသောလူထွက်ကိုလည်း။ ရောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသားမောင်ရင်သားနဲ့အား။ စာရာဝါသေ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတောင်၌။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒသေသန္တိ၊ ပြုလျက်။ ကုက္ကုဠာတိအာဒိ၊ ကုက္ကုဠာဤသို့အစရှိသောဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကုက္ကုဠာတိ၊ ကုက္ကုဠာဟူသည်ကား။ စာရာဝါသေ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတောင်သည်။ ဥဏှတ္ထေန၊ ပူပန်ခြင်းရှိသော အနက်သဘောဖြင့်။ ကုက္ကုဠာနာမ၊ ပြာပူမည်သည်။ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကံသဉ္ဇန္တာပယာမသေတိ၊ ကံသဉ္ဇန္တာပယာမသေဟူသည်ကား၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ တုဓမ္မ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်။ အဘိဓာဝထ၊ ဤလူတောင်မှာနေလိုသောကိစ္စ၌ ပြေးသွားကုန်၏။ တေ၊ သင်ချစ်

သားအား၊ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ ဟောထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိဇံ၊
 ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ ယံတွံ၊ အကြင်ချစ်သားကို၊ ဝိတ္တမိတုကာမေါ၊ လူထွက်လို
 သည်ဖြစ်၍၊ ယက္ခေန၊ ဘီလူးသည်၊ ပါပိကော၊ ယုတ်မာစေအပ်၏။ တဿ၊
 ထိုဘီလူး၏။ ဣမံဝိပ္ပကာရံ၊ ဤသို့ဘောက်ပြန်သောအမှုကို။ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ ဥဇ္ဈာပယာမအာရောစေယျာမ၊ ကြားပါလှန့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊
 ဆို၏။ ဝုနုဗုပ္ပိတုမိတ္တံ၊ ဘီတိ၊ ဝုနုဗုပ္ပိတုမိတ္တံ၊ သိဟူသည်ကား။ အာဒိတ္တဗာ
 ရတော၊ မီးလောင်သောအိမ်မှ၊ နိဟတာတာဏ္ဍဝိယ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သော
 ဥစ္စာတဏ္ဍာကဲ့သို့၊ ဗာရာ၊ အိမ်မှ၊ နိဟရိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဗုဒ္ဓဿသနော၊ ဘုရား
 သခင်ဿသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပြီးလျက်။ ဝုနု၊ တဖန်၊ မဟာ
 ဗုပ္ပဿဒိသေ၊ ကြီးစွာသောမီးလောင်သောအိမ်နှင့်တူသော၊ ဗာရာဝါသေ
 လူဘောင်၌၊ ဗုပ္ပိတု၊ လောင်ပြန်စေခြင်းငှါ၊ ဣတ္ထံ၊ သိ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိအသံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သော၊ ထိုသာနုဿာမဏေသည်။ မာ
 တရိ၊ အမိသည်၊ ကဏန္တိယာ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗက္ခတွာ၊ ရဟန်းလူ
 ဖြစ်၍ကျိုးပြစ်နှစ်ရပ်ကိုမှတ်မိ၍၊ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ ဟိရောတ္တပ္ပကု၊ ပဋိလင်္ဂ
 တွာ၊ ရ၍၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဝိဟိတာဝေန၊ လူ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အလို
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုသာ
 မဏေအား၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ သာရတာတာတိ၊ ကောင်းလှပြီငါ့သားဟု၊
 တုဗ္ဗာ၊ ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်၍၊ ပဏိတဘောဇနံ၊ ကောင်းမွန်သောဘော
 ဇဉ်ကို၊ ဘောဇေတွာ၊ ကျွေး၍၊ တာတ၊ ငါ့သား၊ ကတိဝေသော၊ ဘဝန်နှစ်နှစ်
 ရှိပြီနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မေး၏။ ဥပါယိကော၊ ဒေါယိကာမကြီး၊ ပရိပုဏ္ဏဝ
 သော၊ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကြား၏။ တာ
 တ၊ ငါ့သား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ ကရော
 ဟိ၊ ပြုပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ စိဝရဿာဓုကော၊ သင်္ကန်းလျှာဝု
 ဆိုးတို့ကို၊ အဒါယိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုသာနုဿာမဏေသည်၊ တိစိဝရံ၊
 သင်္ကန်းသုံးထည်ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းခံပြီးသော်၊
 ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဗ္ဗန္တော၊ သင်လျက်၊ တေပိဓုကော၊
 ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံကိုဆောင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘိလသဒီနံ၊ ဘိလအစရှိသည်
 တို့၏၊ အာဂတာဠာနေ၊ လာသောအရာ၌၊ တံ၊ ထိုဘိလအစရှိသည်ကို၊ ပူဇ
 န္တော၊ ဖြည့်လျက်၊ နမိရဿဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရောတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ မဟာဓမ္မကထိကော၊ ဓမ္မကထိကကြီးသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိသဝဿသတံ၊ အသက်တရာနှစ်ဆယ်၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊

၂၂၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သကထဓမ္မဒိဝံ၊ဓမ္မဒိဝံကျွန်းကို၊ခေါတေတွာ၊ချောက်ချားစေ၍၊ ပရိနိဗ္ဗာ
ယိ၊ပရိနိဗ္ဗာနိပြု၏။ ပဉ္စမံ၊ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဇေတဝနေတိ၊ ဇေတဝနေ ဟူသည်ကား၊
ဇေတဝနဿ၊ ဇေတဝနံကျောင်းတော်၏။ ပစ္စန္တေ၊ အစွန်၌၊ ကောသမ္မ
ကကုမ္ပိနာမ၊ ကောသမ္မက ကုမ္ပိမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကော
သမ္မကကုမ္ပိ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဓမ္မပဒါနိတိ၊ ဓမ္မပဒါနိ ဟူသည်ကား၊
ဣဒေ၊ဤအရာ၌၊ ပါဠိယေက္ကံ၊ အသီးအခြား၊ သင်္ဂဟံ၊သင်္ဂါယနာသို့၊အာ
ရဠာ၊တင်အပ်သော၊ဆဋ္ဌိသတိဝဂ္ဂါ၊ယမကဝင်အစ ဖြာဟူသကဝင်အစုံး
အားဖြင့် နှစ်ဆဲ့မြောက်ဝင်အရေအတွက်ရှိသော၊ တန္တိ၊ပါဠိကို၊အဓိဓ္ဓေ
တာ၊အလိုရှိအပ်၏၊တတြိတထိံ၊သမယေ၊ထိုအခါ၌၊ထေရော၊အရှင်အနု
ရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ အန္တောဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၏ အတွင်း၌၊ နိသိန္နော၊
နေလျက်၊မရုဓဿရေန၊ သာယာဝ္ဋာသောအသံဖြင့်၊ သရဘညံ၊ပြည့်စုံ
သောအသံဖြင့်ရှုတ်အပ်သောပါဠိကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ အပ္ပမာဒဝဂ္ဂံ၊အပ္ပမာဒ
ဝင်ကို၊ဘာသတိ၊ရှုတ်၏။ ဇေတောသေတိတိ၊ ဇေတောသေတိဟူသည်
ကား၊ကော်ရ၊ထင်စေဦးအံ့၊ဿ၊ထိုဝိယကံရ၏အဓိဖြစ်သောတိလူးမသည်၊
ပုတ္တံဝိယကံရံ၊ သာ၊ငယ်ဖြစ်သော ဝိယကံရကို၊ အကော်နံ၊ခါးစောင်ဖြင့်၊
အာဒါယ၊ယူ၍၊ ဇေတဝနဿ၊ ဇေတဝနံကျောင်းတော်၏။ ပန္နိမတာ
ဂတော၊နောက်မျက်နှာအတို့မှ၊ပဉ္စာယ၊စ၍၊ ဂေါစရံ၊ကျက်စားရာအစာ
ကို၊ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာလျက်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ နဂရာဘိမုခိ၊
မြို့သို့ရှေးရှု၊ဘုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဥဠာရ ပဿာဝ ခေဋ္ဌ သိဗ်သနိကဒုဏ္ဏောဇနာနိ၊
ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် တံထွေး နှစ် စက်ဆုပ်အပ်သောအစာတို့ကို၊ပရိယေ
သမာနာ၊ရှာလျက်၊ထေရဿ၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏၊ဝသနဋ္ဌာနံ၊နေရာ
အရပ်သို့၊ပတွာ၊ချောက်၍၊မရုဓဿရံ၊သာယာသောအသံကို၊ အသော
သိ၊ကြား၏၊သောသဒ္ဓေါ၊ ထိုတရားသံသည်၊ တဿ၊ထိုဘိလူးမအား၊
ဆဝိအာဒိနိ၊အရေစသည်တို့ကို၊ဆေတွာ၊ဖြတ်၍၊အဗ္ဗိမိဉ္ဇံ၊ရိုးတွင်းခြင်ဆီ
ကို၊အာဟာရံ၊ထိ၍၊ဟဒယာဂံမနိယေ၊နှလုံးသို့သက်ဝင်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်
၍၊အဋ္ဌာသိ၊တည်၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊အဿ၊ထိုဘိလူးမအား၊ဂေါစရပရိ
ယေသနေ၊အစားအစာရှာဖွ်ခြင်း၌၊ ဝိတ္တံဝိ၊စိတ်သည်မျှသည်၊ နဥပ္ပန္နတိ၊
မဖြစ်၊ဩတိတသောတာ၊ထောင်သောနားရှိသည်ဖြစ်၍၊ဓမ္မမေဝ၊တရား
ကိုသာလျှင်၊သုဏန္တိ၊နာလျက်၊ဌိတာ၊တည်၏၊ယက္ခဒါရကဿပန၊သား
ငယ်ဘိလူးကလေး အားကား၊ ဗဟရတာယ၊ သူငယ်ဖြစ်သောကြောင့်၊

၆

ဓမ္မသဝနေတရားနာခြင်း၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုပိယကံရ သားငယ်သည်၊ ဖိဗ္ဗန္တယ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိတတ္ထာ၊ နှိပ်စက်အပ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓ္မ၊ အမိ၊ ကသ္မာ၊ အတပင်ကြောင့်၊ ဂတဂတဌာ နေ၊ ရောက်ရာရောက်ရာဌာန၌၊ ခါဏုကောပိယ၊ သစ်ငုတ်ကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်သနည်း၊ မယျံ၊ ငါ့သို့၊ ခါဒနိယံဝါ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ သောဓနိ ယံဝါ၊ တောဓဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ နပရိယေသတိ၊ မရှာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဂုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ စောဒေတိ၊ တိုက်တွန်း၏။ သာ၊ ထိုဘီလူးမသည်၊ မေ၊ ငါ၏။ ဓမ္မသဝနဿ၊ တရားနာခြင်း၏။ အန္တရပယံ၊ အန္တရာပပ်ကို၊ ကရောတိတိ၊ ပြုတော့သည်ဟူ၍၊ ဂုတ္တကံ၊ သားငယ်ကို၊ ပိယဇာရံ၊ ငါသား ပိယကံရ၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ မာကရိ၊ မပြောနှင့်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ တောသေတိ၊ နှိပ်သက်စေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မာသဒ္ဓံကရိတိ၊ မာသဒ္ဓံကရိဟူသည် ကား၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ မာကရိ၊ မပြောနှင့်၊ ပါဏေသုစာတိဂါထာယ၊ ပါဏေ သုစဟူသောဂါထာဖြင့်၊ သာ၊ ထိုဘီလူးမသည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ဓမ္မ တာယ၊ သဘောအားဖြင့်၊ သမာဒိန္နံ၊ ဆောက်တည်အပ်သော၊ ပဉ္စသီလံ၊ ပဉ္စသီလကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ သံယမာမသေတိ၊ သံယ မာမသေ ဟူသည်ကား၊ သံယမာမ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်အံ့၊ သံယတာ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သည်။ ဟောမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣမိနာ၊ ပါဏေသုစ သံယ မာမသေဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာ ချခြင်းမှ၊ ဝိရတိ၊ ကြဉ်ခြင်းကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏။ ဒုတိယပဒေန၊ သမ္ပ ဇာနုရသနန္တဏာမသေဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ မုသာဝါဒဝိရတိ၊ မုသာဝါဒမှ ကြဉ်ခြင်းကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏။ တတိယပဒေန၊ သိက္ခမသုသီလံဟူ သောပါဌ်ဖြင့်၊ သေသာ၊ ဆိုပြီးသည်မှကြွင်းကုန်သော၊ တိသေသာ၊ သုံးပါး ကုန်သော၊ ဝိရတိယော၊ ဝိရတိတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ အပိမုဉ္ဇေမ ဝိသာစ ယောနိယာတိ၊ အပိမုဉ္ဇေမ ဝိသာစ ယောနိယာ ဟူသည်ကား၊ တာတ၊ ချစ်သားပိယကံရ၊ ယက္ခလောကေ၊ တိလူးပြည်၌၊ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ် ကုန်သော၊ ဣမာနိပဉ္စဝေရာနိ၊ ဤငါးပါးသောရန်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ယယ်၍၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ဣမာယ၊ ဤသို့သ တောရှိသော၊ သာတကနုပ္ပိက္ခာယ၊ သာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းများသော၊ ဝိသာစယက္ခယောနိယာ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးမျိုးမှ၊ အပိနာမမုဉ္ဇေမ၊ လွတ်ပါ ကုန်မည်လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေတိ၊ ဆို၏။ ။ ဆန္တံ၊ မြောက်ခုမြောက် သောသုတ်တည်း။ ။

၂၂၂ သင်္ဂါထာဝရသံဃုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

၂ သတ္တမေသတ္တမသုတ်၌။ တေနခေါပနသမယေနာတိ။ တေနခေါ
ပနသမယေနဟူသည့်ကား။ ကတရသမယေန။ အဘယ်မည်သောသမယ
၌။ နိဗ္ဗာနပဋိသံဃုတ္တံ။ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်ယှဉ်သော။ ဓမ္မကထံ။ တရားစကားကို။
ကထေသိ။ ဟောသနည်း။ သူရိယဿ။ နေ၏။ အတ္တင်္ဂိမနသမယေန။ ဝင်ခြင်း
သို့ရောက်သော သမယ၌။ နိဗ္ဗာနပဋိသံဃုတ္တံ။ နိဗ္ဗာန်နှင့်ယှဉ်သော။ ဓမ္မ
ကထံ။ တရားစကားကို။ ကထေသိ။ ဟော၏။ ကိရု။ ထင်စွာပြဋ္ဌာန်းအံ့။ တဒါ။
ထိုအခါ၌။ တဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပစ္စာဘာတ္တေ။ ပစ္စာဘာတ်ကာလ၌
မဟာဇနဿ။ လူများအား။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ ဒေသတွာ။ ဖောတော်မူ၍။
ဇနံ။ လူများကို။ ဥပယျာဇေတွာ။ ယွတ်တော်မူ၍။ နှာနကောဋ္ဌကေ။ ချိုးရေ
တော်အိမ်၌။ နှတွာ။ ရေချိုးတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုမ္ပိပရိဝေဏေ။ ဂန္ဓကုမ္ပိပရိဝုဏ်
၌။ ပညတ္တဝရ ဗုဒ္ဓါသနေ။ ခင်းအပ်သောမြတ်သောဘုရား နေရာတော်၌။
ပုရုတ္တိမ လောက ဓာတု။ မျက်နှာရှေ့ရပ် လောက ဓာတ်ကို။ ဝေါလော
ကယမာနာ။ ကြည့်ရှုတော်မူလျက်။ နိသိဒ္ဓိ။ နေတော်မူ၏။ အထ။ ထိုသို့နေ
တော်မူသောအခါ၌။ ဧကစာရိကု ဗ္ဗိစာရိကာဒယော။ တယောက်ထည်း
သွားခြင်းရှိသောရဟန်း နှစ်ယောက်သာ သွားခြင်းရှိသောရဟန်း အစရှိ
ကုန်သော။ ပံသုကူလိကဝိဇ္ဇာပါတိကဘိက္ခု။ ပံသုကူရတင်ဆောင်သော
ရဟန်း ဝိဇ္ဇာပါတ်ရတင်ဆောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။
ဒိဝါဠာနသဝနဠာနေဟိ။ နေ့သန့်ရာနေရာ ညဉ့်သန့်ရာနေရာဌာနတို့မှ။ နိက္ခ
မိတွာ။ ထွက်၍။ အာဂမ္မ။ လာလတ်၍။ ဒသဗလံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝဇ္ဇိတွာ။
ရှိခိုး၍။ ရတ္တသဏိယာ။ နိမြန်းသော တင်းတိမ်ဖြင့်။ ပရိက္ခိပ မာနာဝိယံ။
ရံဘိသကဲ့သို့။ နိသိဒ္ဓိ သု။ နေကုန်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ နေသံ။ ထိုရဟန်းတို့၏
အဇ္ဈာသယံ။ အလိုကို။ ဝိဒိတွာ။ သိတော်မူ၍။ သတ္တံ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။
နိဗ္ဗာနပဋိသံဃုတ္တံ။ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်ယှဉ်သော။ ဓမ္မကထံ။ တရားစကားကို။
ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံတောသေသိတိ။ ဧဝံတောသေသိဟူသည်
ကား။ ကိရု။ ချဲ့ဦးအံ့။ သာ။ ထိုပုနပ္ပာသု၏ အမိဖြစ်သော ဘီလူးမသည်။
မိတရံ။ ငွီးငယ်ကို။ အကော်နု။ ခါးစောင်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ပုတ္တံ။ သား
ငယ်ကို။ အင်္ဂုလိယာ။ လက်ချောင်း၌။ ဂဟေတွာ။ ကိုင်၍။ ဇေတဝနဝိဇ္ဇိယံ။
ဇေတဝန ကျောင်းတော် နောက်အဖို့၌။ ပါကာရ ပရိက္ခေပ သမိပေ။
တံတိုင်းအရံ၏ အနီး၌။ ဥစ္စာရပဿာဝ ခေဋ္ဌသိဗာသနိကံ။ ကျင်ကြီး ကျင်
ငယ် သလိပ် တံထွေး နှပ်ကို။ ပရိယေသမာနာ။ ရှာလျှပ်။ အနုပုဗ္ဗေန။ အ
စဉ်သဖြင့်။ ဇေတဝနန္ဒါရကောဋ္ဌကံ။ ဇေတဝနကျောင်းတော် တံခါးမုတ်

ဝသို၊သမ္ပတ္တာ၊ရောက်လေ၏၊စ၊ဆက်ပြီးအံ့၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒ၊ပတ္တိ၊သဝိတ်
ကို၊အာဟရ၊ဆောင်ခဲ့၊စိဝရံ၊သင်္ကန်းကို၊ အာဟရ၊ဆောင်ခဲ့၊ဝိစာသော
ဒါနံ၊စားကြွင်းစားတို့အား၊ ဒါနံ၊ပေးအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ ဒေဟိ၊ပေးလေ၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ ကထေန္တဿ၊ဆိုတော်မူသော၊ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊သဒ္ဓေါ၊အသံတော်သည်၊သမန္တ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ခွါသမာတ္တမတ္တ
မေဝ၊တဆွဲနှစ်တောင်ရှိသော အရပ်မျှကိုသာလျှင်၊ ဂဗ္ဘာတိ၊ယူ၏၊ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ ဒေသန္တဿ၊ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဒ္ဓေါ၊
အသံတော်သည်၊ စက္ကဝါဠပရိယန္တံ၊စကြာဝဠာအဆုံးကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊
ပရိသာ၊ပရိသတ်သည်၊သစေပိနိဝိဒတိ၊အကပ်နေမူလည်း၊ ယထာပရိ
သံ၊ပရိသတ်အားလျောက်ပတ်စွာ၊ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏၊ ဗဟိပရိသာယ၊ပရိ
သတ်၏အပယှိုကား၊ ကေဂုံလမတ္တံပိ၊သက်တဆစ်မျှလည်း၊ နနိဂစ္ဆတိ၊
မထွက်၊အကာရဏာ၊အကြောင်းမရှိဘဲ၊မရုရသဒ္ဓေါ၊သာယာသောအသံ
သည်၊မာနသမိတိ၊မပျက်စေသတည်းဟု၊ နနိဂစ္ဆတိ၊ မထွက်ဘဲ တည်း၊
တကြ၊ထိုသို့ဟောတော်မူရာ၌၊အယံယက္ခံ၊ဤဘိလူးမသည်၊ပရိသာယ
ပရိသတ်၏၊ဗဟိ၊အပ၌၊ဥတာ၊တည်လျက်၊သဒ္ဓံ၊အသံတော်ကို၊သုဏာ
တိ၊နာ၏၊ခွါရကောဋ္ဌကေ၊တံခါးမှတ်ဝဋ်၊ဥတာယပန၊ရပ်၍ကား၊ အဿ၊
ထိုဘိလူးမအား၊ မဟတာယ၊ ကျယ်စွာသော၊ ဗုဒ္ဓဝိဝိယာ၊ ဘုရားတို့
တွင်းလတ် မြဲတင်း ခရီးလမ်းဖြင့်၊ အဘိမုခေ၊ ရှေ့တူရှု၌၊ဥတာ၊ တည်
သော၊ဂန္ဓကုဋံ၊ဂန္ဓကုဋံသည်၊ပညာယတိ၊ထင်၏၊သာ၊ထိုဘိလူးမသည်၊
နိဝါတေ၊လေတိတ်ရာ၌၊ဒိပသိခါဝိယ၊ဆီမီးလျှံကဲ့သို့၊ဗုဒ္ဓဝါရေဝန၊တရား
ကိုရှိသေခြင်းဖြင့်၊ ပာတ္တ ကုတ္တုစ္စာဒိ ရဟိတံ၊ လက်၏ ဆောက်ပြန်ခြင်း
စသည်တို့မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗလံ၊တုန့်လျှပ်ခြင်းမရှိသော၊ ပရိသံ၊ပရိ
သတ်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊နန္၊စင်စစ်၊ ဧတ္တ၊ဤပရိသတ်၌၊ကိပ္ပိ၊ရိုးစဉ်းသော၊
ဘာဇနိယဘဏ္ဍာံ၊ဝေဘနိအပ်သော ဘဏ္ဍာသည်၊ တပိဿတိ၊ရှိသည်
ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယတော၊အကြင်ဝေဘနိအပ်သောဘဏ္ဍာမှ၊ အဟံ၊ငါသည်၊
သပ္ပိတေလ မရ ဗာဏိတာဒိသု၊ ထောပတ် ဆီ ပျား တင်လဲစသည်တို့
တွင်၊ကိပ္ပိဒေဝ၊ တရိုးတစ်သာလျှင်၊ ပတ္တတောဝါ၊ ခွက်ငှလည်း၊ ပဉ္စ
ရန္တံ၊ ယိုမီးသည်ကို၊ ဘူမိပင်ဝါ၊ မြေ၌လည်း၊ ပတိတံ၊ ကျသည်ကို၊
လဘိဿာမိတိ၊ရလိမ့်သတည်းဟု၊အန္တောပိဟာရံ၊ကျောင်းတော်တွင်း
သို့၊ပါဝိသိ၊ဝင်လေ၏၊ ခွါရကောဋ္ဌကေ၊ကျောင်းတော်တံခါးမှတ်၌၊ အဝ
ရုန္တကာနံ၊ဝိတ်စည်းသောသူတို့အား၊ နိဝါရဏတ္ထာယ၊ တားမြစ်ခြင်း၍၊

၂၂၄ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဌိတာ၊ တည်သော၊ အာရက္ခဒေဝတာ၊ တံခါးစောင့်နတ်သည်၊ ယက္ခိနိယာ၊
ဘိလူးမ၏၊ ဥပနိဿယံ၊ အနုမာနဖြင့်ပြီးသော ဥပနိဿည်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
သောကြောင့်၊ နနိဝါရေသိ၊ မမြစ်တား၊ တဿာ၊ ထိုဘိလူးမ၏၊ သဟပရိ
သာယ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ ဧကိဘာဝဂမနေန၊ ရောနှောသော အဖြစ်သို့
ရောက်ခြင်းဖြင့်၊ မရရသာရော၊ သာယာစွာသော အသံတော်သည်၊ ဆဝိ
အာဒိနိ၊ အရေစသည်တို့ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အဗ္ဗိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီကို၊
အာဟတ္တ၊ ထိ၍၊ အဋ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းငှါ၊
နိစ္စလံ၊ မလွှပ်မရှား၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ တံ၊ ထိုအမိဘိလူးမကို၊ ဝုရိမနယေ
နေဝ၊ ရှေးသုတ်၌ ဆိုအပ်သည် နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုတ္တကာ၊ သားငယ်
သွီးငယ်တို့သည်၊ စောဒယိံသု၊ တိုက်တွန်းကုန်၏၊ သာ၊ ထိုဘိလူးမသည်၊
မေ၊ ငါ့အား၊ ဓမ္မသဝနဿ၊ တရားနာခြင်း၏၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊
ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်တိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့၍၊ ဝုတ္တကေ၊ သားချစ်
မောင်ဝုနပ္ပသု၊ ဝုတ္တရိကေ၊ သွီးချစ်သွ ညီမဥတ္တရာ၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊
ဟောဟိ၊ ဖြစ်ကြလော၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ တောသေတိ၊ နှစ်သိမ့်စေ၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယာဝါတိ၊ ယာဝဟူသည်ကား၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့
လောက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏာမိ၊ နာ၏၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ တုဏှိ၊
ဆိတ်ဆိတ်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ သဗ္ဗဂန္ထပမောစနန္တိ၊ သဗ္ဗဂန္ထပမောစနံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊
နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဝဓ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ သဗ္ဗဂန္ထာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောဂန္ထတို့
သည်၊ ပရုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗဂန္ထပမောစနန္တိ၊
သဗ္ဗဂန္ထပမောစနံဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အတိဝေလသတိ၊ အတိဝေလသ
ဟူသည်ကား၊ ဝေလသတိက္ကန္တာ၊ အပိုင်းအခြားကိုလွန်သည်၊ ပမာဏာ
တိက္ကန္တာ၊ ပမာဏကိုလွန်သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိယာယ
နာတိ၊ ဝိယာယနာဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂနာ၊ ရှာခြင်းသည်၊ ပတ္ထနာ၊ တောင့်တ
ခြင်းသည်၊ ယတောဝိယတရန္တိ၊ ယတောဝိယတရံဟူသည်ကား၊ အဿ
ဓမ္မဿ၊ ထိုတရားကို၊ ယာမဂ္ဂနာပတ္ထနာ၊ အကြင်ရှာကြံ တောင့်တခြင်း
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့တရားကို ရှာကြံတောင့်တခြင်းသည်၊ မယံ၊
ငါ့အား၊ တဟော၊ ထိုချစ်စွာသော သားသွီးစသော သူထက်၊ ဝိယတရံ၊
ချစ်မြတ်စွာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိယ
တရာတိဝါ၊ ဝိယတရာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်ရှိ၏၊ ပါဏိနန္တိ၊ ပါဏိနံ
ဟူသည်ကား၊ ယဿ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဒုက္ခာ၊

ဆင်းရဲခြင်းမှ၊မောစေတိ၊လွတ်စေ၏။ ကော၊အဘပဿူတို့ကို၊ မောစေတိ၊
 လွတ်စေသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေးခြားအံ့။ ပါဏိန၊သတ္တဝါတို့ကို၊မောစေ
 တိ၊လွတ်စေ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာရိတွာ၊ဝိဘတ်ပြန်သောအားဖြင့် ပါဏိ
 နဟုဆောင်၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယံဓမ္မံအဘိသမ္ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ယံဓမ္မံအဘိ
 သမ္ဗုဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ယံဓမ္မံ၊အကြင်တရားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုံးထွင်းလျက် သိတော်မူ၏။ တုဏှိတုတာယ
 မုတ္တရာတိ၊တုဏှိတုတာယမုတ္တရာဟူသည်ကား၊ကေဝလံ၊သက်သက်၊
 အဟမေဝ၊ငါသည်သာလျှင်၊နတုဏှိတုတာ၊ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်သည်မဟုတ်
 မေ၊ငါ၏၊ဘဂိနိ၊သွီးချစ်ထွ ညီမဖြစ်သော၊အယံဥတ္တရာပိ၊ဤဥတ္တရာသည်
 လည်း၊တုဏှိတုတာ၊ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊သဒ္ဓမ္မဿ
 အနညာယာတိ၊ သဒ္ဓမ္မဿအနညာယ ဟူသည်ကား၊ အဓ္မ၊ မိခင်၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ရှေးဖြစ်သော ကာလကာလည်း၊ဣဓံသဒ္ဓမ္မမေဝ၊ဤသူ
 တော်ကောင်းတရားကိုလျှင်၊အဇာနိတွာ၊မသိသောကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ယခု
 တဝ၌၊ ဣဒံပုပ္ပါသာဒိဒုက္ခံ၊အလွန်ပွတ်သိပ်ခြင်းစသော ဤဒုက္ခကို၊အနု
 သဝန္တော၊ ခံစားရကုန်လျက်၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ၊ စရာမဝိဟရာမ၊
 နေရကုန်၏။ စက္ခုမာတိ၊စက္ခုမာဟူသည်ကား၊ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 စက္ခုဟိ၊စက္ခုတို့ဖြင့်၊စက္ခုမာ၊မျက်စိနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဓမ္မံ၊တရား
 ကို၊ဒေသေန္တောယေဝ၊ဟောတော်မူစဉ်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ဘုရားသခင်
 သည်၊ပရိသံ၊ပရိသတ်ကို။ သဗ္ဗက္ခယမာနေ၊ကောင်းစွာမှတ်စေသည်ရှိ
 သော်၊ တဿယက္ခိနိယာစေဝ၊ ထိုဘိလူးမ၏လည်းကောင်း၊ ယက္ခဒါရ
 ကဿစ၊သားငယ်ဘိလူးကလေး၏လည်းကောင်း၊သောတာပတ္တိဖလဿ
 သောတာပတ္တိဖိုလ်၏၊ဥပနိဿယံ၊ဥပနိသျည်းကို၊ ဒိသွာ၊မြင်တော်မူ၍၊
 ဒေသနံ၊ဒေသနာတော်ကို၊ ဝိနိဝတ္တေတွာ၊ နပ်ပြန်စေ၍၊ စတုသစ္စကထံ၊
 စတုသစ္စကထာကို၊ဒီပေတိ၊ပြတော်မူ၏၊တံ၊ထိုတရားတော်ကို၊ သုတွာ၊
 နာ၍၊ တသ္မိံယေဝဒေသေ၊ထိုတရားနာရာအရပ်၌သာလျှင်၊ဌိတာ၊တည်
 လျက်၊ယက္ခိနိ၊ဘိလူးမသည်၊ ပုတ္တေန၊သားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တက္ခ၊ သောတာ
 ပတ္တိဖလေ၊သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌိတာ၊တည်၏။ အဿာ၊ထိုဘိလူးမ
 ၏၊မိဘုယာပိပန၊သွီးငယ်အားလည်း၊ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိသျည်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ရှိ၏။ အတိဒဟရတ္တာပန၊ အလွန်ငယ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 ကား၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိတုံ၊ ဝန်ခံခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊
 မတတ်နှိုင်း၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ သာယက္ခိနိ၊ထိုဘိလူးမသည်၊ ပုတ္တဿ၊

၂၇၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သားဖြစ်သောပုနပ္ပသု၏။ အနုမောဒနံ၊ ပဋိပတ်ကို ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊
ကရာ န္တိ၊ ပြုလျက်၊ သာရခေါပဏ္ဍိတောနာမာတိအာဒိ၊ သာရခေါပဏ္ဍိ
တောနာမဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုသတည်း၊ အဇ္ဈာသယမိ
သမုဂ္ဂတာတိ၊ အဇ္ဈာသယမိသမုဂ္ဂတာ ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ ဝန္တုတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဟူသော ညွှန်ပျောင်းမှ၊ ဥဂ္ဂတာ၊ ပညာ
ဦးခေါင်းကိုချီလျက်ပေါ်တက်ပြီးသမုဂ္ဂတာ၊ ပိနိပါတအဖြစ်မှကောင်းစွာ
ထွက်ရပြီး၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သာသနေ၊ ဘုရားသခင် သာသနာတော်၌၊
ဥဂ္ဂတာ၊ ကျော်စော်ခြင်းဖြစ်ပြီး၊ သမုဂ္ဂတာ၊ ကောင်းစွာ ကျော်စော်ခြင်း
ဖြစ်ပြီးတုံ၊ သင်သည်လည်း၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်လော၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒိဋ္ဌာ
နိတိ၊ ဒိဋ္ဌာနိ ဟူသည်ကား၊ မယာစ၊ ငါသည်လည်းကောင်း၊ တယာစ၊
ငါသားသည်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌာနိ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီး၊ ဥတ္တရာပိသုဏာတုမေ
တိ၊ ဥတ္တရာပိသုဏာတုမေ ဟူသည်ကား၊ အမှတ်၊ ငါတို့သားအမိ နှစ်
ယောက်တို့၏၊ စတုသစ္စပဋိဝေဓာဝံ၊ စတုသစ္စပဋိဝေဓဉာဏ်ရှိသည်
အဖြစ်ကို၊ မိတာ၊ သွီးထွဖြစ်သော၊ ဥတ္တရာပိ၊ ဥတ္တရာသည်လည်း၊ သုဏာ
တု၊ နာထောင်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သဟသစ္စပဋိဝေဓေနော၊
သစ္စာကိုထိုးထွင်းလျက် သိခြင်းနှင့် တကွသာလျှင်၊ သာပိ၊ ထိုဘီလူးမ
သည်လည်း၊ သုခိလောမောပိယ၊ သုခိလောမာတိလူးကဲ့သို့၊ သဗ္ဗံ၊ အကြွင်း
မဲ့၊ သေတ ကဏ္ဍ၊ ကဏ္ဍ၊ အာဒိဘာဝံ၊ ဖြူသော ယားနာ ဝဲနာ အစရှိသော
အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏ စည်းစိမ် ချမ်းသာကို၊
ပုတ္တနံ၊ သားနှင့်၊ သဗ္ဗံ၊ တကွ၊ ပဋိလတတိ၊ ရ၏။ အဿာ ထိုဘီလူးမ၏၊
မိတာပန၊ သွီး ဥတ္တရာ သည်ကား၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား၊
လောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ မာတာပိတုဟိ၊ မိတာတို့သည်၊ ဣဿရိယေ၊ အစိုးရ
သော စည်းစိမ်ကို၊ လဒ္ဓေ၊ ရသည်ရှိသော်၊ ပုတ္တာနံပိ၊ သားသွီးတို့အား
လည်း၊ တံ၊ ထိုစည်းစိမ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
မာတု၊ အမိ၏၊ အာနုဘာဝေနော၊ အာနုဘော်ဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်း
စိမ်ကို၊ လတတိ၊ ရ၏။ တတောပိဋ္ဌာယစ၊ ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုရသော
အခါမှစ၍လည်း၊ သာ၊ ထိုဘီလူးမသည်၊ ပုတ္တကေဟိ၊ သားငယ် သွီးငယ်
တို့နှင့်၊ သဗ္ဗံ၊ တကွ၊ ဝန္တု ကုဋိ သဒိပေ ရက္ခယေဝ၊ ဝန္တုကုဋိ၏ အနီးဖြစ်
သောသစ်ပင်၌သာလျှင်၊ နိဝါသရက္ခံ၊ အမြဲနေရာသစ်ပင်ကို၊ လဘိတွာ၊
ရ၍၊ သာယံပါတံ၊ ညဉ့်နံနက်အခါ၌၊ ဗုဒ္ဓဒဿနံ၊ ဘုရားအားဖူးမြင်ခြင်းကို၊

လဘမာနာ၊ ရေသုဂ်၊ ခမ္ဘံ၊ တရားကို၊ သုဏမာနာ၊ ကြားနာလျက်၊ ဒိဗ္ဗာရတ္တံ၊
ကြာမြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဂန္ဓကုဋိအနီး၌သာလျှင်၊
ဝယိ၊ နေလေ၏။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ကေနပိဒေဝကရဏီ၊ ယနာတိ၊ ကေနပိဒေဝ
ကရဏီယေနဟူသည်ကား၊ ဝါဏီဇကမ္ဘံ၊ ကုန်သွယ်သောအမှုကို၊ အဓိပ္ပေ
တံ၊ လိုအပ်၏။ အနာထ ပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ္ဍိ သူဌေးသည်လည်း
ကောင်း၊ ရာဇဂဟသေဋ္ဌိ၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးသည်လည်းကောင်း၊ အည
မညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဘဂိနိပတိကာ၊ မောင်လှယ်နှစ်လှယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ရာဇဂဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဥဋ္ဌာနဘဏ္ဍာ
ကံ၊ ပေါ်ထွက်သော ဘဏ္ဍာသည်၊ မဟန္တံ၊ အတိုးများ ထိုက်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟသေဋ္ဌိ၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးသည်၊
တံ၊ ထိုအတိုးများထိုက်သောဘဏ္ဍာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဉ္စသကဋသ
တေဟိ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂစ္စာ၊ သွား၍၊
ယောဇန မတ္တကေ၊ ယူဇနာ မျှသော အရပ်၌၊ ဌိတာ၊ ရပ်ဆိုင်းလျက်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာဂတဘာဝံ၊ လာသောအဖြစ်ကို၊ ဇာနာပေယိ၊ သိစေ
၏။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ္ဍိသူဌေးသည်၊ ပစ္စုပ္ပန္တံ၊ ခရီးဦးကြိုဆို
၍၊ တဿ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်သူဌေးအား၊ မဟာသက္ကာရံ၊ များမြတ်သောပူဇော်
ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ယာနံ၊ ယာဉ်သို့၊ အာရောပေတွာ၊
တင်၍၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့၊ ပဓိသတိ၊ သွင်း၏။ သော၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်
သူဌေးသည်၊ ဘဏ္ဍာ၊ ရောင်းအပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ လဟူကံ၊ အဆောင်တ
လျှင် သစေပိက္ကံ၊ ယတိ၊ အကယ်၍ ဝယ်လိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ပိက္ကံဏာတိ၊ ရောင်း
၏။ နောစေ၊ အကယ်၍ ဝယ်လိုသေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ဘဂိနိဗ္ဗာရေန၊ မအိပ်၌၊
ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍၊ ပက္ကမတိ၊ ဖဲ့ခဲ့၏။ အနာထပိဏ္ဍိကောပိ၊ အနာထပိဏ္ဍိသူ
ဌေးသည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သွာယံ၊ ထို
အနာထပိဏ္ဍိသူဌေးသည်၊ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ တေနေဝကရဏီယေ
န၊ ထိုကုန်စည်ရောင်းဝယ် ခြင်းအမှုဖြင့်သာလျှင်၊ အဂမာသိ၊ သွား၏။ တံ၊
ထိုသွားခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤကေနပိဒေဝကရဏီယေနဟူ
သောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံဒိဝသံပန၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့အနာထ
ပိဏ္ဍိသူဌေးဆိုက်ရောက်သောနေ့၌ကား၊ ရာဇဂဟသေဋ္ဌိ၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး
သည်၊ ယောဇနမတ္တေ၊ ယူဇနာမျှအရပ်၌၊ ဌိတာန၊ ရပ်ဆိုင်းလျက်၊ အနာထ
ပိဏ္ဍိကေန၊ အနာထပိဏ္ဍိသူဌေးသည်၊ အာဂတဘာဝံဇာနနတ္ထံ၊ လာသော

၂၇၀ သင်္ဂါယံဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

အဖြစ်ကိုသိစေခြင်းငှါ၊ ပေသိတပဏ္ဏံ၊ စေအပ်သော သဝန်မှစာကို၊ နသု
 ကိ၊ နားမထောင်၊ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာအံ့သောငှါ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
 တော်သို့၊ အဂမာယိ၊ သွား၏၊ သော၊ ထိုသူ၌၊ ဓမ္မကထံ၊ တရား
 စကားကို၊ သုတွာ၊ နာ၍၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်အလို၊ ငှါ၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓမုခံ၊ ဘုရား
 အမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ထိတ်၍၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဗဟရေ၊ အိမ်၌၊ ဥဒ္ဓနဓဏာ၊ ပနဒါရုဗာလနာဒိနိ၊ ခုံလောက်တူးစေ
 ခြင်းထင်းခွဲစေခြင်းအစရှိသောအမှုတို့ကို၊ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏၊ အနာထ
 ဝိတ္တိကောဝိ၊ အနာထဝိဏ်သူ၌၊ သည်လည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ မုယံ၊ ငါ့အား၊
 ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ ကရိ
 သတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံအောက်မေ့လျက်၊ စာရန္တိ၊ ရေဝိ၊ အိမ်တံခါး
 ဝမျှ၍လည်း၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊ အလတိတွာ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊
 အန္တော၊ စာရံ၊ အိမ်၏အတွင်းသို့၊ ပရိဇ္ဈော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ပဋိသန္ဓာရံဝိ၊
 အစေ့အစပ်ကိုလည်း၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ နအလတ္တံ့၊ မရချေ၊ မဟာသေဋ္ဌိ၊
 သူ၌၊ ကြီး၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ ဒါရုကဏ္ဍပါနံ၊ သူငယ်တို့အား၊ ကုသလံ၊ အနာ
 ကင်းပါ၏လော၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ နာဝိကိလန္တော၊ မပင်ပန်းရှိပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဧတ္တကောဝိ၊ ဤမျှသာဖြစ်သော၊ ပဋိသန္ဓာရော၊ အစေ့အစပ်သည်၊
 အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအနာထဝိဏ်သူ၌၊ တဿ၊ ထိုရာဇ
 ဂြိုဟ်သူ၌၊ မဟာဗျာပါရံ၊ ကြီးစွာအားထုတ်ခြင်းဗျာပါရကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်
 ၍၊ ဂဟပတိ၊ သူ၌၊ တေ၊ သင်အား၊ အာဝါဟောဝါ၊ သမီးပေးခြင်းမင်္ဂလာ
 မှုသည်လည်း၊ ဘဝိဿတိကိ၊ နှံ၊ ဖြစ်လေအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်၊ ခန္ဓကေ၊ သေနာသနက္ခန္ဓကန္ဓံ၊ အာဂတနယေနဝ၊ လာသောနည်းဖြင့်
 လျှင်၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်ပေ၍၊ တဿ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်သူ၌၊
 ၍၊ ခုခတော၊ နှုတ်မှ၊ ဗုဒ္ဓသန္ဓံ၊ ဘုရားဟူသောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပဉ္စ
 ဝဏ္ဏံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ဝီတိ၊ ဝီတိကို၊ ပဋိလဘတိ၊ ရေ၏၊ သာ၊ ထိုငါး
 ပါးအပြားရှိသောဝီတိသည်၊ တဿ၊ ထိုအနာထဝိဏ်သူ၌၊ သိသေန၊
 ဦးခေါင်း၌၊ ဥဠာယ၊ ထလတ်၍၊ ယာဝပါဒဝိဋ္ဌိယာ၊ ခြေဖမ်းပြင် တိုင်
 အောင်၊ ပါဒဝိဋ္ဌိယာ၊ ခြေဖမ်းအပြင်၌၊ ဥဠာယ၊ ထလတ်၍၊ ယာဝသိသာ၊ ဦး
 ခေါင်းတိုင်အောင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဥဘတော၊ ဦးခေါင်းခြေဖမ်းပြင်နှစ်
 ရပ်မှ၊ ဥဠာယ၊ ထလတ်၍၊ မဇ္ဈေ၊ ကိုယ်၏အလယ်၌၊ ဩသရတိ၊ ရင်း၏၊
 မဇ္ဈေ၊ ကိုယ်၏အလယ်၌၊ ဥဠာယ၊ ထလတ်၍၊ ဥဘတော၊ အောက်ထက်နှံ၊
 စပ်ကိုယ်နှစ်ရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုအနာထဝိဏ်သူ၌၊ သည်။

ပီတိယသ၊ ငါးပါးအပြားရှိသောပီတိဖြင့်။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ဗုဒ္ဓော၊ တွေအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး၊ တံ၊ သင်သည်။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ သူရားဟူ၍၊ ဝ
 ဒေသိ၊ ဆိုသလော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ သူရား
 ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊
 လောကသ္မိံ၊ လူ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သူရားဟူ၍၊ ယဒိဒံ၊ အကြင်သို့သောအသံသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧသေဝံစောသောပိ၊ ဤသူရားဟူသော အသံသည်လည်း၊
 တေ၊ သင်အား၊ နုလ္လသော၊ ရှေ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ကြား
 ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အသောသိခေါအနာထ ပိဏ္ဍိကောဂဟပတိ
 ဗုဒ္ဓေါကိရလောကေဥပ္ပန္နောတိ၊ အသောသိခေါအနာထ ပိဏ္ဍိကောဂဟ
 ပတိဗုဒ္ဓေါကိရလောကေဥပ္ပန္နောဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ဧတဒဟောသိအကာလောခေါအဇ္ဇာတိ၊ ဧတဒဟောသိအကာလောခေါ
 အဇ္ဇဟူသည်ကား၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ သော၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိသုဌေးသည်၊
 တံသေဌိံ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်သုဌေးကို၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်
 ဌာ၊ သတ္ထာ၊ သူရားသခင်သည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိသုဌေးအား၊ သော၊ ထို
 ရာဇဂြိုဟ်သုဌေးသည်၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ သူရားတို့မည်သည်၊ နုရာသဒါ၊ ချဉ်းကပ်
 နှိုင်းကုန်၏။ အာသိဝိသသဒိသာ၊ လျှင်သောအဆိတ်ရှိသောမြေနှင့်တူကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သူရားသခင်သည်၊ သိဝလိကာယ၊
 သုသာနီ၏အနီး၌၊ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသူရားသခင်နေတော်
 မူရာဌာနသို့၊ တုဌာဒိသေဟိ၊ သင်ကဲ့သို့သဘောရှိသောသူတို့သည်၊ ဣမာ
 ယဝေလာယ၊ ဤညဉ့်ကာလ၌၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်စ
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရိက္ခိ၊ ကြား၏။ အထ၊ ထိုသို့ကြားသော အခါ၌၊
 အဿ၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိသုဌေးအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓဂတာယသတိယာနိပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဗုဒ္ဓဂတာယသတိယာနိပ္ပဇ္ဇ
 တိဟူသည်ကား၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌၊ အဿ၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိသုဌေးအား၊
 ဘဏ္ဍာသကဇ္ဇေသုဝါ၊ ဘဏ္ဍာထွန်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာကေသုဝါ၊
 အလုပ်အကျွေးတို့၌လည်းကောင်း၊ ပိတ္တံပိ၊ ပိတ်အကြံသည်မျှလည်း၊ နဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ မပြတ်၊ သာယမေသံပိ၊ ညစာထမင်းစားခြင်းကိုမူလည်း၊ နအကာသိ၊ မပြု
 သတ္တဘူမိကံ၊ ဘုံချနစ်ဆင့်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါသာဒံပန၊ ပြဿာန်သို့
 ကား၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ သုပညတ္တာလင်္ကာတဝရသယနေ၊ ကောင်းစွာခင်း
 အပ်သောတန်ဆာဆင်သောမြတ်သောအိပ်ရာ၌၊ ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓေါတိ၊ သူရားသူ

၂၈၀ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-ဧဠကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ရားဟူ၍၊ သဏ္ဌာယံ၊ သရဏ္ဌာယံ၊ ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်သာလျှင်၊
နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ လျောင်း၍၊ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဂတာယ သတိယာ နိပ္ပဇ္ဇိတိ၊ ဗုဒ္ဓဂတာယ သတိယာ နိပ္ပဇ္ဇိဟူ
၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ရတ္တိယာ သုဒ္ဓတိက္ခတ္တံ၊ ဥဋ္ဌာသိပတာတန္တိ မညမာနော
တိ၊ ရတ္တိယာ သုဒ္ဓတိက္ခတ္တံ၊ ဥဋ္ဌာသိပတာတန္တိ မညမာနော ဟူသည်ကား၊
တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဌမယာမေ၊ ပဌမယာဝ်သည်၊ ဝီတိဝတ္တေ၊ လွန်လတ်
သော်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အနုဿရတိ၊ အဖန်ဖန်
အောက်မေ့၏၊ အထ၊ ထိုသို့အောက်မေ့သော အခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအနာ
ထဝိဏ် သူဌေးအား၊ ဗလဝပ္ပသာဒေါ၊ ဘုရားလျှင် အာရုံရှိသော အား
ကြီးသောသဒ္ဓါသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဝီတိအာလောကော၊ မြတ်
သော ဝီတိသည်ဖြစ်စေအပ်သော လွန်ကဲသောအရောင် အလင်းသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗတမံ၊ ညဉ့်ရက်မှောင်အလုံးသည်၊ ဝိဂန္တိ၊ ကင်း
ပျောက်၏၊ ဒီပသဟ သုဇ္ဈလံဝိယ၊ ဆီမီးတထောင် ညှိထွန်းပြောင်သည်၊
အတူလည်းကောင်း၊ စန္ဒုဋ္ဌာနံဝိယ၊ လဝန်းထွက်ပေါ်သည်၊ အတူလည်း
ကောင်း၊ သူရိယုဋ္ဌာနံဝိယ၊ နေဝန်းထွက်ပေါ်သည်၊ အတူလည်းကောင်း၊
ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအနာထဝိဏ်သူဌေးသည်၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်း
ဝံ့သို့၊ အာပန္နော၊ ရောက်သည်၊ ဝတမ္ပိ၊ ဖြစ်ခဲ့တကား၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ ဥဂ္ဂ
တောတိ၊ ထွက်ပြီးတကားဟု၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထလတ်၍၊ အာကာသ တလေ၊
ကောင်းကင်ပြင်၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ စန္ဒံ၊ လကို၊ ဥလ္လောကေတွာ၊ ကြည့်
မျှော်၍၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ယာမော၊ ယာဝ်သည်၊ ဝတော၊ ထွက်ပြီး၊
အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ဧန္တု၊ နှစ်ယာဝ်တို့သည်၊ အတ္တိတိ၊ ရှိကုန်သေး၏
ဟု၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏၊ ဧတေနုပါယေန၊ ဤသို့သော
နည်းဖြင့်၊ မဇ္ဈိမယာမာဝသာနေဝိ၊ မဇ္ဈိမယာဝ်အဆုံး၌လည်း၊ ပဇ္ဈိမယာမာ
ဝသာနေဝိ၊ ပဇ္ဈိမယာဝ်အဆုံး၌လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊
ဥဋ္ဌာသိ၊ ထ၏၊ ပဇ္ဈိမယာမာဝသာနေပန၊ ပဇ္ဈိမယာဝ်အဆုံး၌ကား၊ ဗလ
ဝပစ္စုသေယေဝ၊ လင်းရောင် အားကြီး ရိပ်စားသောက်နီး ကာလ၌လျှင်၊
ဥဋ္ဌာယံ၊ ထလတ်၍၊ အာကာသတလံ၊ အစီးအကာ ကင်းသောဟင်း
လင်းအပြင်သို့၊ အာဝတ္တံ၊ ရောက်၍၊ မဟာဒွါရာဘိမုခေါဝ၊ တံခါးမသို့ရှေ့
ရှုသာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တဘူမိကန္ဒါရံ၊ ဘုံရန်ဆင့်ရှိသောတံ
ခါးသည်၊ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်၊ ဝိဝဋံ၊ ပွင့်နှင့်သည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအနာထဝိဏ်သူဌေးသည်၊ ပါသာဒါ၊ ပြသန်မှ၊ ဩရုယံ၊

၃

သက်ခဲ့၍။ အန္တရဓိတိံ။ ခရီးမလယ်သို့။ ပဋိပဋ္ဌိ။ ရောက်၏။ ဝိဝရိံ သူတိ၊ ဝိဝရိံ သုဟုသည်ကား။ အယံ မဟာသေဋ္ဌိ၊ ဤ အနာတဝိဇ္ဇာသုဋ္ဌေးကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓ၊ ပဋ္ဌာနံ။ ထုရားအားစားသည်။ ကပ်ခြင်းသို့။ ဂမိဿ၊ မိတိ၊ ရောက်အံ့ဟူ၍။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်လာ၏။ ပဌမဒဿနေနဝ၊ ရှေးဦးစွာဖူးမြင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ သောတာပတ္တိဖလော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ဝိဇ္ဇန္တံ၊ ရတနာနံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏။ အဂ္ဂ၊ ပဋ္ဌာကော၊ မြတ်သောအထုပ်အကျွေးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အသဒိသံ၊ အတုမရှိသောသံဃာရာမံ၊ သံဃာအရံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ စာတုဗ္ဗိသဿ၊ လေးပါးသော အရပ်မျက်နှာ ရှိသော။ အရိယဂဏဿ၊ အရိယသံဃာအပေါင်းအား။ အနာဝဇ္ဇန္တိ၊ ရော၊ မပိတ်သောတံခါးရှိသည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အဿ၊ ထိုအနာတဝိဇ္ဇာသုဋ္ဌေးကြီးအား။ န္ဒါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဒဟိတုံ၊ ပိတ်ခြင်းငှါ။ နယုတ္တံ၊ မသင့်လျော်။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အမနုဿဒ၊ ခုအပ်သောတရားထူးရှိလှန့်သောနတ်တို့သည်။ ဝိဝရိံ သု၊ တံခါးကိုဖွင့်ကုန်၏။ အန္တရဓေယိတိ၊ အန္တရဓေယိဟူသည်ကား။ ကိရ၊ ထင်စွာပြုအံ့။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်။ အာကိဏ္ဏမနုဿံ၊ ရောပြင်းသောလူရှိ၏။ အန္တောနဂဓေ၊ မြို့တွင်း၌။ နဝကောဋီယော၊ ကိုးကုဋေ၊ ဗဟိနဂဓေ၊ မြို့ပြင်၌။ နဝ၊ ကိုးကုဋေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မြဲ၍။ အဋ္ဌာရသမနုဿကောဋီယော၊ တဆဲ့နှစ်ကုဋေသောလူတို့သည်။ ဝဿန္တိ၊ နေကုန်၏။ အဝေလ္လာယ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ မတမနုဿ၊ သေသောသူတို့ကို။ ဗဟိနိဟရိတုံ၊ မြို့ပြင်ပသို့ထွက်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အန္တရဓေယိတိ၊ ပြဒရိုးတံဆောင်း၌။ ဋ္ဌတွာ၊ တည်၍။ ဗဟိန္ဒါရေ၊ တံခါးအပ၌။ ဝိပန္တိ၊ ပပ်ချကုန်၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သုဋ္ဌေးကြီးသည်။ နဂရတော၊ မြို့မှ။ ဗဟိ၊ ပြင်ပသို့။ နိက္ခန္တမက္ကော၊ ထွက်ခါမျှဖြစ်၍သာလျှင်။ အလ္လသရိရံ၊ စိမ်းသောသူကောင်ကို။ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်။ အက္ကမိ၊ နင်းမိ၏။ အပရီဝိ၊ ကျိုက်ကျိုက် ဆူသည့်သူကောင်ကိုလည်း။ ဝိဋ္ဌိပါဒေန၊ ခြေဖမ်းစောင်းဖြင့်။ ပဟရိ၊ ခတ်မိ၏။ မက္ခိကော၊ ယင်ကောင်တို့သည်။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ဖျက်ကုန်၍။ ပရိကိရိသု၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဝဲဖျက်ကုန်၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ စက်ဆုပ်သောအနံ့သည်။ နာသပုဋ္ဌေ၊ နှာခေါင်းဖု၌။ အဘိဟနိ၊ ရှေးရှုထိပါး၏။ ဗုဒ္ဓပ္ပဿဒေါ၊ ထုရား၌ကြည်ညိုခြင်းပဿဒသည်။ တနုကံ၊ နည်းပါးခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊ ထိုသုဋ္ဌေးကြီးအား။ အာလောကော၊ လွန်ကဲသောအရောင်အလင်း

၂၀၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွပ်ပျောက်၏။ အန္တကာရော၊ အရိုက်အတိသည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားမြင်၏။ ၊

သဒ္ဓမနုဿာဝေတိတိ၊ သဒ္ဓမနုဿာဝေတိဟူသည်ကား။ သေဋ္ဌိဿ၊ သုခဌးကြီးအား၊ ဥဿာဟံ၊ အားသစ်ခြင်းကို၊ ဇနေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ သုဝဏ္ဏကိကံဏိကံ၊ ရွှေချိုကို၊ စာနေန္တောပိယ၊ ခတ်မိ၏သို့၊ မရဿရေန၊ သာယာစွာသောအသံဖြင့်၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ အနုဿာဝေတိ၊ ကြွေးကြော်၏။ သတံကညာသဟဿာနိတိ၊ သတံကညာ သဟဿာနိ ဟူသည်ကား။ ဝုရိမပဒါနိဗံ၊ သတံဟတ္ထိ အစရှိသော ရှေ့သုံးဝုဒ် တို့ကိုလည်း။ ဣမိနာဝသဟဿပဒေန၊ ဤသဟဿဟူသော ဝုဒ်နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ ကကွ၊ သမ္ပန္နနိယာနိ၊ စပ်အပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ခိုသင့်၏။ သတံကညာ သဟဿာနိ၊ ပတ္တမြားနားရောင်းဆင် ဇမ္ဗုဒိပ်ပြင်မင်းသွီးတသိန်းတို့ကို၊ လတာတိ ယထေဝ၊ ရသကဲ့သို့သာလျှင်၊ သတံသဟဿာနိဟတ္ထိ၊ ဆင်ပေါက်တသိန်းတို့ကိုလည်း။ သတံသဟဿာနိအဿာ၊ အာဇာနည်မြင်းတသိန်းတို့ကိုလည်း။ သတံသဟဿာနိရထာ၊ အဿတိုရမြင်းကသည် ရထားတသိန်းတို့ကိုလည်း။ လတာတိ၊ ရ၏။ ဣတိအလံ၊ ဤသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကေက သတသဟဿမေဝ၊ တပါးတပါးတသိန်းစီကိုသာလျှင်၊ ဒိပိတံ၊ ပြအပ်၏။ ပဒဝိတိ ဟာရေသာတိ၊ ပဒဝိတိဟာရဿ ဟူသည်ကား။ ပဒဝိတိဟာရောနာမ၊ ဗဝါး၏ဖြစ်ရာမည်သည်၊ သမဂမနေ၊ မနေ့မလျှင်အပြင်ညီစွာသွားရာမှာ၌၊ ဒိန္နံပါဒါနံ၊ ခြေဖဝါနှစ်ခုတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ မုဋ္ဌိရတနမတ္တံ၊ တောင်ဆုပ်မျှသောအရပ်သည်။ ပဒဝိတိဟာရောနာမ၊ ပဒဝိတိဟာရမည်၏။ ကလံနုပ္ပန္တိ သောဠသိန္တိ၊ ကလံနုပ္ပန္တိ သောဠသိ ဟူသည်ကား။ တံဧကံပဒဝိတိဟာရံ၊ ထိုဗဝါး၏ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ သောဠသဘာဝေ၊ တဆွဲခြောက်တို့တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုတဆွဲခြောက်တို့မှ၊ ဧကောကောဋ္ဌာသော၊ တတို့တရကို၊ ဝုနသောဠသဘော၊ တဖန်တဆွဲခြောက်တို့ပြုပြန်၍၊ တတော၊ ထိုနောက်အရမှ၊ ဧကော၊ တတို့တရကို၊ သောဠသဘော၊ တဆွဲခြောက်ရပြုပြန်၍၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသဖြင့်၊ သောဠသဝါရေ၊ တဆွဲခြောက် ကြိမ်အလှည့်၌၊ သောဠသဘော၊ တဆွဲခြောက်ဖြာစိတ်သဖြင့်၊ ဘိန္နဿ၊ ခွဲစိတ်အပ်သောအရပ်၌၊ ဧကောကောဋ္ဌာသော၊ တတို့တရသည်။ သောဠသိကလာနာမ၊ သောဠသိကလမည်၏။ တံသောဠသိကလံ၊ ထိုနှစ်ရာငါးဆွဲခြောက်တွင်တစိတ်မျှကို၊ ဧတာနိဝတ္ထာရိ သတသဟဿာနိ၊ ထိုလေးသိန်းကုန်

သောဆင်မြင်း ရထားမိဖုရားလျှာ ကညာမင်းသိမ်းတို့သည်။ နအန္တနိ။
မထိုက်တန်ကုန်မတူနိုင်ကုန်၊ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတံ၊ ဟတ္ထိသဟဿာနိ၊ မာတင်မုနိသောကံဆင်ပေါက်
တသိန်း၊ သတံအဿသဟဿာနိ၊ အာဇာနေယျမြင်းဗျဗ္ဗေကျော်တသိန်း၊
သတံကညာသဟဿာနိ၊ သိမ်းကညာမိဖုရားလျှာတသိန်း၊ တာနိစ၊ ထိုသိမ်း
ကညာမိဖုရားလျှာတသိန်းတို့သည်ကား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာမုတ္တမဏိကုဏ္ဍ
လာ၊ ဝုလဲအနိသားပတ္တမြားနားခောင်းဆင်ဝတ်ကုန်သော၊ သကလဓမ္မ၊
ဒီပရာဇမိတရောစ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မ၊ ဒိပ်မြေပြင်၌ဝိုးအုပ်သောမင်းတို့၏
သိမ်းတော်တို့ချည်းသာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မာတ္တေကာ၊ ဤမျှရှေ့တွက်
လေးသိန်းနက်ကို၊ လာတာ၊ ရသည်ထက်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ
ဿ၊ သွားသောသူ၏၊ သောဠုယိသင်္ခါတေ၊ သောဠုယိကဟုဆိုအပ်သော၊
တာသ္မိံ၊ ပဒေသေ၊ ထိုတပဝါး၏ဖြန့်ရာဒေသ၌၊ ပဝတ္တစေတနာဝ၊ ခြေချိုခြင်း
ကြွခြင်းကိုဖြစ်စေသောစေတနာသည်သာလျှင်၊ ဥတ္တရိတရာ၊ လွန်မြတ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံဝိဟာရဂမနံ၊ ဤကျောင်းသို့သွားခြင်းကို၊ ကဿ၊
အဘပတ်သူ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို
ငြားအံ့၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်၍၊ အနန္တရာယေန၊ အန္တရာယ်
မရှိသဖြင့်၊ သောတာပတ္တိပလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တဿ၊
တည်သောသူ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဂန္ဓမာလာဒိဟိ၊
နံ၊ သာပန်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဓမ္မံ၊ တရား
ကို၊ သောဿာမိ၊ နာအံ့၊ ဒီပပူဇံ၊ ဆီမီးပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊
သံဃံ၊ သင်္ဃာကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့၊
သိက္ခာပဒေသုဝါ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း၊ သရဏေသုဝါ၊ သရဏဂု်တို့၌
လည်း၊ ပတိဋ္ဌဟိဿာမိ၊ တည်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ဂစ္ဆတောမိ၊
သွားသောသူ၏လည်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝတ္တတိယေဝ၊ ဖြစ်သင့်သည်
သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ အနန္တကာရောအန္တရဓာယိတိ၊ အနန္တ
ကာရောအန္တရဓာယိဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည်၊
မိန္တေသိကိရ၊ အကြံဖြစ်သတတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧကောတိသည်၊ တ
ယောံလည်းသာဟုအမှတ်ကို၊ ကရောမိ၊ ပြု၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အနုယုတ္တာပိ၊
နောက်မှလိုက်သောအဖော်တို့သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ကသ္မာတာယာ
မိ၊ ဘယ်မှာကြောက်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၍၊ သူရော၊ ရဲသည်၊ အ

၂၀၄ သင်္ဂါထင်ဝံဝုသီယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအနာထဝိဏ်သူဌေးအား၊ ဗလဝါ၊ အားရှိမြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသာဒေါ၊ ဘုရား၌ကြည်ညိုခြင်းပဿဒသည်၊ ဥဒပါဒ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အန္ဓကာရော၊ အဓိကံမှောင်အရသည်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ သေသဝါရေသုပ္ပိ၊ ကြွင်းသောဒုတိယတတိယဝါရတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းအတိုင်းသာတည်း၊ အပိစ၊ စဉ်းငယ်ဆိုတွယ်ရှိသေး၏၊ ဝုရတောဝုရတော၊ ရှေ့မှရှေ့မှ၊ ဂစ္ဆတော၊ သွားသောအနာထဝိဏ်သူဌေးအား၊ ဘိံသနကော၊ ကြောက်မက်တွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သုဿာနမဂ္ဂေ၊ သန့်သန့်ခရီး၌၊ အတ္ထိကသင်္ခလိသမံသလောဟိတန္တိ အာဒိနံ၊ အရိုးရအသား အသွေးနှင့်တကွဖြစ်ခြင်း ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အနေကဝိဓေန၊ များသောအပြားရှိကုန်သော၊ ကုဏာပါနိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်တို့ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏၊ သောဏသိင်္ဂါလာဒိနံ၊ အိမ်ခွေး တောခွေးစသည်တို့၏၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ အသောသိ၊ ကြား၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံပရိဿယံ၊ ထိုဘေးဘျင်းကို၊ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ ဗုဒ္ဓဝတံ၊ ဘုရား၌ဖြစ်သော၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းသဒ္ဓါကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ မဒ္ဓန္တော၊ နင်းကျော်လျက်၊ အဂမာသယေဝ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း။ ။

ဧဟိသုဒတ္တာတိ၊ ဧဟိသုဒတ္တဟူသည်ကား၊ သောသေဋ္ဌိ၊ ထိုအနာထဝိဏ်သူဌေးသည်၊ ဂစ္ဆမာနောဝ၊ သွားရင်းသာလျှင်၊ စိန္တေသိကိရ၊ အကြံဖြစ်သတတ်၊ ကိံစိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့အကြံဖြစ်သနည်း၊ ဣမသ္မိံလောကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ပူရဏကဿပါဒယော၊ ပူရဏကဿပအစရှိကုန်သော၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ မယံဗုဒ္ဓါမယံဗုဒ္ဓါတိ၊ ငါတို့ကားဘုရားငါတို့ကားဘုရားဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို၊ ဇာနေယျံ၊ သိရမည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုအနာထဝိဏ်သူဌေးအား၊ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏၊ ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ မပ္ပံ၊ ငါအား၊ ဂုဏဝသေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံနာမံ၊ ဖြစ်သောအမည်သညာကို၊ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ ဇာနာတိ၊ သိကြ၏၊ ကုလဒတ္တိယံ၊ မိဘဆွေမျိုးတို့သည်ပေးအပ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ နာမံပန၊ အမည်နာမကိုမူကား၊ မယာ၊ ငါ့ကို၊ အညတြ၊ ထား၍၊ ကောပိ၊ တစုံတယောက်မျှ၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ သဘောပိဿာကိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ကုလဒတ္တိ

ကာနာမေန၊ သိတာဆွေမျိုးတို့ပေးသောအမည်ဖြင့်။ ခံ၊ ငါ့ကို။ အာလပိဿာကိ
ခေါ်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့အကြံဖြစ်၏။ သတ္တဝါတရားသခင်သည်။ တဿ။
ထိုသူဌေး၏။ ဗိတ္တံ၊ မိတ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပေးသုဒတ္တဟူ၍။ အာဟာ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ပရိ၊ ဗျူတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗူတောဟူသည်ကား။ ကိလေသပရိ
နိဗ္ဗာနန၊ ရာဂစသောကိလေသာငြိမ်းသဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗူတော၊ ကိလေသာ
တို့၏ငြိမ်းခြင်းကို ရောက်ပြီးရကား။ အာသတ္တိဟောတိ၊ အာသတ္တိယော
ဟူသည်ကား။ တဗျာယော၊ တဝရိန္ဒကပ်ဉာဏ်သော တဗျာတို့ကို။
သန္တိန္တိ၊ သန္တိန္တိဟူသည်ကား။ ကိလေသဂူပသမံ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်း
ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ ပဗ္ဗုယျာတိ၊ ပဗ္ဗုယျဟူသည်ကား။ ပတု၊ ရောက်၍။
ဣဒန္တပန၊ ဤသို့သောစကားတော်ကိုကား။ ဝတု၊ မိန့်တော်မူ၍။ သတ္တဝါ
တရားမြတ်သည်။ တဿ။ ထိုအနာထဝိဏ်သူဌေးအား။ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊
အစဉ်ဖြစ်သောတရားစကားကို။ ကလေတု၊ ဆိုတော်မူ၍။ မတ္တကေ၊
အပြီးအဆုံး၌။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ပကာသေ
သိ၊ ပြတော်မူ၏။ သေဗ္ဗိ၊ အနာထဝိဏ်သူဌေးသည်။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဓေ
သနာကို။ သုတု၊ ကြား၍။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိ
ဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပရခံ၊ တရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာ
ကို။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ ပုနဒိဝသတော၊ နက်ဖြန်နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။
မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒါတု၊ ပေးလှူခြင်းငှါ။ အာရတိ၊ အားထုတ်၏။ ဗိမ္ဗိ
သာရာဒယော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းစသောသူတို့သည်။ သေဗ္ဗိသ၊ အနာထဝိဏ်
သူဌေးအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေန္တိ၊ စေကုန်၏။ ဟံ၊ ရှင်သူ
ဌေးသည်။ အာဂန္တုကော၊ ဧည့်သည်ဖြစ်၏။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်။ နပ္ပ
ဟောတိ၊ မလောက်တံ။ ထိုဝတ္ထုကို။ ဣတော၊ ဤငါတို့ထံမှ။ အာဟာရာပေ
ဟိ၊ ဆောင်ယူစေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေန္တိ၊ စေကုန်၏။ သော၊ ထိုအနာ
ထဝိဏ်သူဌေးသည်။ အလံ၊ သင့်ပြီ။ တုမှ၊ အရှင်တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များ
သောကိစ္စရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေ၊ စေလွှတ်သူအလုံးတို့ကို။ ပဋိက္ခိပိ
တွ၊ ပယ်၍။ ပဉ္စဟိသကဋသတေဟိ၊ ငါးရာသော့တွင်းတို့ဖြင့်။ အနိတဝိတ
ဝေန၊ ဆောင်အပ်သောဥစ္စာဖြင့်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊
အလှူကြီးကို။ အဒါယိ၊ ပေး၏။ ဒါနပရိယောသသနေစ၊ အလှူကြီးပေးပြီးသည်
အဆုံး၌လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ တရားသခင်ကို။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။
ဝဿာဝါသံ၊ ဝါဆိုခြင်းကို။ ပဋိဇာနာပေတွာ၊ ဝန်ခံစေ၍။ ရာဇဂဟဿာစ၊
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ လည်းကောင်း။ သာဝတ္ထိယာစ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏လည်း

၂၀၆ သင်္ဂါထာဝံဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ကောင်း၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ယောဇနယောဇန၊ တယုဇနတယုဇန၊
ကွာသောအရပ်၌၊ သတသံဟသံ၊ တသိန်းသောဥစ္စာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊
ပဉ္စစတ္တာလီသဝိဟာရေ၊ လေးဆဲ့ငါးကျောင်းတို့ကို၊ ကရောန္တ၊ ပြုလျက်၊
သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂင်္ဂီ၊ ရောက်၍၊ ဇေတဝန မဟာဝိဟာရံ၊
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဗုဒ္ဓပုရသော၊ ဘုရား
အမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ နိဿယဒေသိ၊ ဆောင်
နှင်း၍လှူ၏။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ၊

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ရုဝိကာယရုဝိကန္တိ၊ ရုဝိကံယရုဝိကံ
ဟူသည်ကား၊ ကံရုဝိကံ၊ ခရီးမ တကြောင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
တဒတာ၊ ထိုခရီးမမှ၊ အပရံ၊ တပါးသောခရီးမသို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်
ဖြစ်၍၊ ရုဝိကာယ၊ ခရီးမမှ၊ ရုဝိကံ၊ ခရီးမသို့၊ ဥပသင်္ကမန္တောနာမ၊ သွား
သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိဗ်ာဓူကေပိ၊ ခရီးဆုံ၌လည်း၊ ဇေသ
ဝနယော၊ ဤနည်းပင်တည်း၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ ရုဝိကာတိ၊
ရုဝိကံ ဟူသည်ကား၊ ရန္တော၊ ခရီးမတည်း၊ သိဗ်ာဓူကန္တိ၊ သိဗ်ာ
ဓူကံဟူသည်ကား၊ စတုက္ကံ၊ ခရီးလမ်းဆုံတည်း၊ ကိံ၊ မေကတာတိ၊ ကိံ၊ မေ
ကတာဟူသည်ကား၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို၊ ကရောန္တိ
ပြုကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မရပီတာ
ဝသေယရေတိ၊ မရပီတာဝသေယရေဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓမရပါနံ၊ ဂန္ဓမရ
မည်သောအဖျော်ကို၊ ပီတာ၊ သောက်ကုန်သော သူတို့သည်၊ ရုဝိယံ၊
ခရီးမ၌၊ သယန္တိ၊ ရိယ၊ အိပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ၊ ဂန္ဓမရပါနံ၊
ဂန္ဓမရမည်သောအဖျော်ကို၊ ပီတာ၊ သောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ သိသံ၊
ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ကိဝိတံ၊ ချိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ အသညိ၊ မိန်း
မောသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သယတေဝ၊ အိပ်သည်သာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မရပီတာဝသေယရေဟူသော စကားကို၊ အာဟ၊
ဘိသူးဆို၏၊ တဉ္စအပ္ပဒိုဝါနိယန္တိ၊ တဉ္စအပ္ပဒိုဝါနိယံဟူသည်ကား၊ အပ္ပဒို
ဝါနိယံ၊ မပယ်အပ်သော၊ တဉ္စပနဓမ္မံ၊ ထိုတရားကိုလည်း၊ ဒေသေတိ၊
ဟော၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ သမရရစ္စိ၊ ကောင်းမွန်ချိုမြိန်သော်လည်း၊ ဗာဟိရကံ
ဗာဟိရဖြစ်၏၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အထပ်ထပ်၊ ဘုရားသော၊ စား
ရသောသူအား၊ နရုတ္တတိ၊ မနှစ်သက်နိုး၊ အပနေထ၊ ပယ်ကုန်လော၊ ဣမိနာ၊
ဤဘောဇဉ်ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်မူစားရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒိုဝါနေတဗ္ဗံ၊
မြှုပ်အပ်သည်၊ အပနေတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံဓမ္မော၊

ဤအမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရားသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤဗာဟိရကဖြစ်သော မရေတော
 ဇဉ်ကဲ့သို့၊ န၊ ပယ်အပ်သည်မဖြစ်၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ ဣဓံဓမ္မံ၊ ဤတရားကို၊ ပဏ္ဍိ
 တာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဝဿသတံပိ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံးလည်း၊ ဝဿ
 သဟသံပိ၊ အနှစ်တထောင်ပတ်လုံးလည်း၊ သုဏန္ဒာ၊ ကြားနာကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ တိတ္ထိံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 အပ္ပဋ္ဌိဝါနိယန္တိ၊ အပ္ပဋ္ဌိဝါနိယံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အသေစနကမောဇဝန္တိ
 အသေစနကမောဇံ ဟူသည်ကား၊ အနာသိတ္တကံ၊ မသွန်းလောင်းအပ်
 သော၊ ဩဇဝန္တံ၊ ဩဇာရှိသော၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြပြီးအံ့၊ ဗာဟိရနိ၊ ဗာဟိရ
 ဖြစ်ကုန်သောတောဇဉ်တို့သည်၊ အသန္တိန္ဒပါယာသာဒီနိပိ၊ ရှေ့နှင့်မစပ်
 သော ပါယာသကတ် စသည်ဖြစ်ကုန်လျှင် မူလည်း၊ သပ္ပိဓေသက္ခရာဟိ၊
 ထောပတ် ပျားသကောတို့ဖြင့်၊ အာသိတ္တာနိ၊ လောင်းအပ်ကုန်သော်သာ
 လျှင်၊ ယောဇိတာနေဝ၊ ယှဉ်စေအပ်ကုန်သော်သာလျှင်၊ မရရာနိ၊ ချိုမြိန်
 ကုန်သည်၊ ဩဇဝန္တာနိ၊ ဩဇာရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အယံ
 ဓမ္မော၊ ဤတရားသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဗာဟိရကဖြစ်သော မရေတောဇဉ်
 ကဲ့သို့၊ န၊ သွန်းလောင်းအပ် ယှဉ်စေအပ်သည်မဖြစ်၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ အယံ၊ ဤ
 တရားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘာဝအားဖြင့်၊ မရရာဇေဝ
 ချိုလည်းချိုမြိန်၏၊ ဩဇဝါစ၊ ဩဇာလည်းရှိ၏၊ အညေန၊ အရသာတပါး
 ဖြင့်၊ နဥပသိတ္တော၊ မသွန်းလောင်းအပ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသေစန
 ကမောဇဝန္တိ၊ အသေစန ကမောဇံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပိဝန္တိမညေ
 သပ္ပညာတိ၊ ပိဝန္တိ မညေသပ္ပညာဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတပုရိသာ၊ ပညာရှိ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပိဝန္တိပိယ၊ သောက်ကုန်သည်နှင့်တူကုန်၏၊ ဝလ္လာဟက
 မိဝပန္တဂူတိ၊ ဝလ္လာဟကမိဝပန္တဂူဟူသည်ကား၊ ဝလ္လာဟ ကန္တရေတာ၊
 တိမ်တိုက်တွင်းမှ၊ နိက္ခန္တဥဒကံ၊ ထွက်သောရေကို၊ စာမ္ဗာဘိတက္ကော၊
 အပူဖြင့်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ပထိကာ၊ ခရီးသွားတို့သည်၊ ပိဝန္တိပိယ၊
 သောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ နဝဓံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ပုညံဝတပသဝိဗဟုန္တိ၊ ပုညံဝတပသဝိ
 ဗဟုဟူသည်ကား၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ ပသဝတိဝတ၊
 ပွားလေစွတကား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား အပြီးတည်း။ ဒသမံ၊
 ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၁ ကောဒသမံ၊ ကောဒသမသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ ကောဒသမံ၊ တဆဲ့တခုမြောက်သော သုတ်တည်း။ ။

၂၀၈ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတိယတွဲ၊

၁၂ နှိဒသမေ၊နှိဒသမသုတ်၌၊အာဠာရိယန္တိ၊အာဠာရိယံဟူသောပုဒ်၌၊
အာဠာရိတိ၊ အာဠာရိဟူသည်ကား၊ ရဋ္ဌန္တိ၊တိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ နဂရံပိ၊
ပြည်ကိုလည်းကောင်း၊အာဠာရိ၊အာဠာရိဟူ၍၊ဝုစ္ဆတိ၊ဆိုအပ်၏၊တဉ္စတဝနံ၊
ထိုအာဠာဝကဘီလူး၏ ဗိမာန်သည်လည်း၊ နဂရဿ၊အာဠာရိမြို့၏၊ အဝိ
နုရေ၊မဝေးလွန်းသော၊ ဂါဝုတမတ္တေ၊ တဂါဝုတ်မျှသော အရပ်၌၊ဗြိတံ၊
တည်၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအာဠာဝကဘီလူး၏
ဗိမာန်၌၊ ဝိဟရန္တော၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ တံနဂရံ၊ထိုအာဠာရိမြို့ကို၊
ဥပနိဿာယ၊အကြောင်းပြု၍၊ အာဠာရိရဋ္ဌေ၊အာဠာရိတိုင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊နေ
တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ဟောတော် မူအပ်၏၊ အာဠာဝကဿ
ယက္ခဿဘဝနေတိ၊ အာဠာဝကဿယက္ခဿ ဘဝနေဟူသော၊ ဧတ္ထ၊ဤ
ပါဠိအရာ၌၊အယံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗိကတာ၊ အစဉ်အား
ဖြင့်လာသောစကားတည်း၊ ကိရ၊ထင်စွာပြဦးအံ့၊အာဠာဝကောရေ၊ဇာ၊အာ
ဠာရိပြည်ကိုအစိုးရသောမင်းသည်၊ဝိဝိနော၊သူကူပတောဝံ၊ခံစားအပ်သော
အထူးထူးအပြားပြားရှိသော မင်း မောင်းမ ကချေ သဘင်ကို၊ခန္ဓေတွာ
စွန့်၍၊စောရပဗ္ဗိဗဟာနတ္ထံစ၊ခိုးသူတို့ကို တားမြစ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊
ပဗ္ဗိရာဇိနိသေခနတ္ထံစ၊ဥဿာဟသတ္တိကိုပြုသောအားဖြင့်မင်းတပါးတို့၏
လုပ်ရည်ကြံရည်ကိုတားမြစ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဗျာယာမကရဏတ္ထုစ္ဆ၊
မိမိ၏အချ်အလွှား အားသစ်လုံ့ လမှုကို ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊သတ္တမေ
သတ္တမေဒိဝသေ။ ခုနစ်ရက် ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌၊ မိဂဝံ၊သမင်
တောသို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သော နေ့၌၊
ဗလကာယေန၊ဒိုလ်ထုနွင်းသဒ္ဓိံ၊တက္ခ၊ ယဿ၊အကြင်သူ၏၊ ပဿေန၊
နံပါးဖြင့်၊ မိဂေါ၊ သမင်သည်၊ ပလ္လာယတိ၊ ပြေးလေ၏၊ သော၊ထိုသမင်
သည်၊တဿေဝ၊ထိုသူ၏သာလျှင်၊ဘာရော၊ဝန်ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ကတိကံ၊အချက်လားကြ ကတိကကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊ အထ၊ထိုအ
ခါ၌၊တဿေဝ၊ ထိုမင်း၏သာလျှင်၊ ပဿေန၊နံပါးဖြင့်၊ မိဂေါ၊ဧကိမည်
သောသားသည်၊ပလ္လာယတိ၊ပြေးလေ၏၊ဇဝသမ္ပန္နော၊လျှင်မြန်ခွန်အားစွမ်း
ပုကားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ခနုံ၊လေးကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊
ပတ္တိကောဝ၊ခြေချင်သာလျှင်၊ တိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာတိုင်တိုင်၊ တံမိဂံ၊
ထိုဧကိသားကို၊အနုဗန္ဓိ၊အစဉ်လိုက်၏၊ ဧကိမိဂါစ၊ ဧကိသားတို့မည်
သည်လည်း၊တိယောဇနဝေါ၊ သုံးယူဇနာအရပ်တိုင် ပြေးနှိုက်ကုန်သည်
သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုနေ့ကော်မှ၊ ပရိက္ခိဏဇဝံ၊ကုန်ပြီး

သောလျှင်မြန် ခွန်အားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒကံ၊ ချေသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဌိတံ၊
မပြု၊ နှိုင်းဘဲကုန်တံ၊ ရပ်တည်သော၊ တံ၊ ထိုဇဏီသားကို၊ ဝေဝေတွာ၊ သတ်
၍၊ ခွိခါဆေတွာ၊ နှစ်ပိုင်းပိုင်း၍၊ မံသေန၊ အသားဖြင့်၊ အနတ္တိကောဝိ၊ အလို
မရှိသူက်လည်း၊ မိဝံ၊ သားကို၊ ဂဟေဝံ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှါ၊ နာသက္ခံ၊ မတတ်
နှိုင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပဝါဒမောစနတ္ထံ၊ သူတပါးတို့ ကဲ့ရဲ့စကားမှ လွတ်စေ
ခြင်းငှါ၊ ကာဇေန၊ ထမ်းပိုးဖြင့်၊ အာဒါယ၊ ဆောင်ယူ၍၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာ
ခဲ့သော်၊ နဂရော၊ မြို့၏၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ မဝေးလွန်းသော အရပ်၌၊ ဗဟလပတ္တ
ပလာသံ၊ မဟာနိ၊ ဩဓံ၊ ထူထပ်သော ရွက်နဲ့ ရွက်ရင့်ရှိသောပင်ညောင်ပင်
ကြီးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပရိဿမဝိ၊ နာဒနတ္ထံ၊ အပင် အပန်းဖြေရုံ နားနေ
ခြင်းငှါ၊ တဿ၊ ထိုပညောင်ပင်၏၊ မူလံ၊ အရင်းသို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်လေ၏၊
တတ္ထိ၊ စနိ၊ ဩဓေ၊ ထိုပညောင်ပင်၌လည်း၊ အာဠဝကော၊ အာဠဝကအ
မည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ မဟာရ၊ ဇသန္တိကော၊ စတုမဟာရ၊ ဇ
နတ်မင်းကြီးတို့အထံမှ၊ ဘဝနံ၊ နေရာမိမာန်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဧတ္တိဂ္ဂ၊ သ
မယေ၊ နေမွန်းတည့်အခါ၌၊ တဿရက္ခဿ၊ ထိုပညောင်ပင်၏၊ ဆောဗာယ
အရိပ်၏၊ ဗုဒ္ဓောကာသံ၊ ထိရာအရပ်သို့၊ ပဝိဇ္ဇေ၊ ဝင်ကုန်သော၊ ပါဏိနော၊
သတ္တဝါတို့ကို၊ ခါဒန္တော၊ စားလျက်၊ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုအာဠ
ဝကဘီလူးသည်၊ တံ၊ ထိုမင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှါ၊ ဥပဂ
တော၊ အနိ သို့ကပ်လေသတည်း၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တေန၊ ထိုအာဠဝက
ဘီလူးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ကတိကံ၊ ကတိကကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ မုဗ္ဗေ၊
သင်လွှတ်ဦးလော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ သင်ဘီလူးအား၊ ဖိဝသေ၊ ဖိဝသေ၊
နေတိုင်းနေတိုင်း၊ မနုဿဗ္ဗ၊ လူတပေတံကိုလည်းကောင်း၊ ထာဝရိပါကန္တေ၊
ထမင်းချက် တအိုးထမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပေသေသာမံ၊ ပို့လာစေအံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏၊ ယက္ခော၊ အာဠဝကဘီလူးက၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊
ရာဇုပဘောဂေန၊ မင်း၏စည်းစိမ်ကို ခံစားသဖြင့်၊ ပမတ္တော၊ မေ့လေ့သည်
ဖြစ်၍၊ နသရိဿသိ၊ မအောက်မေ့လေအံ့၊ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ ဘဝနံ၊
နေရာမိမာန်သို့၊ အနုပဂတဗ္ဗ၊ မကပ်ရောက်သောသူကိုလည်းကောင်း၊ အန
နုညာတဗ္ဗ၊ အလျှင်ခွင့်မပြုသောသူကိုလည်းကောင်း၊ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှါ၊
နလဘာမိ၊ မရေသွာဟံ၊ ထိုငါ့ကို၊ ဘဝန္တိပိ၊ ရှင်မင်းကြီးသည်လည်း၊ ဖိယ
ယျံ၊ အောင်လေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ နမုဗ္ဗိ၊ မလွှတ်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ယံ
ဖိဝသံ၊ အကြင်နန္ဒ၊ နပေသမိ၊ မစေမိအံ့၊ တံဖိဝသံ၊ ထိုမစေမိသောနန္ဒ၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ခါဒ၊ စားလေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တဝနံ၊ မိမိ

၂၉၀ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကိုယ်ကို၊ အနု ဇာနိတွာ၊ ခွင့်ပြု၍၊ တေန၊ ထိုအာဠဝက ဘိလူးသည်၊
မုက္ခော၊ လွှတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နဂရာဘိမုခေါ၊ မြို့သို့ရှေ့ရှု၊ အဂမာသိ၊
သွား၏။ ဗလကာယော၊ ဗိုလ်ရသည်၊ မဂ္ဂ၊ ခရီး၌၊ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်တပ်
ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ပြီးတော၊ တည်လတ်သော်၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်
၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ အယသမတ္တဘယာ၊ ကျော်စောမဲ့ ရံမျှဖြစ်သော
တေးကြောင့်၊ ဇေကိလန္တော၊ ဤသို့ပင်ပန်းစေသည်၊ အသိကိံ၊ ဖြစ်သ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်၊ ပစ္စုပ္ပန္တော၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍၊ ပဒိုဂ္ဂ
ဟေသိ၊ ခံလင့်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အနာရော
စေတွာ၊ တရံတယောကံသော၊ သူအားမသိကြားစေဘဲ၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ဂန္တော၊
သွား၍၊ ကတပါတရာသော၊ နံနက်စားတော်ခေါ်ပြီးသော်၊ နဂရဂုတ္တိကံ၊
မြို့စောင့်အမတ်ကို၊ အာမန္တတွာ၊ ခေါ်၍၊ ဇေမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာ
ရောစေသိ၊ ကြား၏၊ နဂရဂုတ္တိကော၊ မြို့ဝန်အမတ်သည်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်း
ကြီးကိံ၊ အသို့နည်း၊ ကာလပရိစ္ဆေဒေါ၊ ကာလအပိုင်း အခြားကို၊ က
တော၊ ပြုခဲ့ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏၊ ဘဏော၊ အမတ်၊ နကတော၊ ငါမပြု
မိချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မင်းကဆိုသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တယာ၊ ရှင်မင်း
ကြီးသည်၊ ဒုဗ္ဗုကတံ၊ မလျော်မသင့်ပြုခဲ့၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
အမနုဿာ၊ ဘိလူးတို့သည်၊ ပရိန္တိန္ဒမတ္တမေဝ၊ ပိုင်းခြားအပ်တိုင်းမျှကို
သာလျှင်၊ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏၊ အပရိန္တိန္ဒပန၊ အပိုင်းအခြားမရှိခဲ့သော်ကား
ဇနုပဒဿ၊ ဇနုပုဒ်ကို၊ အာပာဓော၊ နှိပ်စက်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကာလကိုမပိုင်းခြားဘဲ၊ ကိဉ္ဇာဝိ
အကာသိ၊ အကယ်၍ပြုခဲ့မိအံ့၊ ဟောတု၊ ထိုသို့ပြုခဲ့မိသည်ဖြစ်စေ၊ အပ္ပော
ဿုက္ကာ၊ ကြောင့်ကြမဲ့၊ တံ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်၊ ရဇ္ဇသုခံ၊ မင်း၏ချမ်းသာ
ကို၊ အနုဘောဟိ၊ ခံစားတော်မူလော၊ ဇေတ္ထု၊ ဤအမှု၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သင့်သည်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံခဲ့၍၊
သော၊ ထိုမြို့ဝန်မင်းသည်၊ ကာလသေဝ၊ စောစောကသာလျှင်၊ ဝုဠာယ၊ ထ
၍၊ ဗန္ဓနာဝါရန္တ၊ ရှေ့ဆောင်အိမ်တံခါးဝ၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ယေယေ၊ အကြင်အ
ကြင်သူတို့သည်၊ ဝဇ္ဇာ၊ သတ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေတေ
ထိုထိုသတ်သင့်သောသူတို့ကို၊ သန္ဓါယ၊ ရည်၍၊ ယေယေ၊ အကြင်အကြင်
သူသည်၊ ဇိဝိကတ္တိကော၊ အသက်ရှင်ခြင်းကိုအလိုရှိ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
နိက္ခမတူတိ၊ ထွက်စေဟု၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပဌမံ၊
ရှေးဦးစွာ၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဂေဟံနေတွာ၊ အိမ်သို့ဆောင်

ချီးနှာပေတွာစ၊ ရေမျိုးစေ့၍လည်းကောင်း၊ တောစေတွာစ၊ ထမင်းစားစေ
 ၍လည်းကောင်း၊ ဣမံသာလိပါကံ၊ ဤထမင်း ချက်ခိုးကို၊ ယက္ခဿ၊
 ဘီလူးအား၊ ဒေတိတိ၊ ပေးချေဟု၊ ပေသေတိ၊ စေ၏။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်း
 သို့၊ ပရိဋ္ဌမတ္တံယေဝ၊ ဝင်မိရုံမျှသော မင်းစေလျှက်ကိုလျှင်၊ ယက္ခော၊ ဘီလူး
 သည်၊ တောရဝံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ နိဇ္ဈိ
 နိတွာ၊ တန်ဆင်း၍၊ မူလကန္တံ၊ ပိယ၊ အမြစ်အဖျက်သို့၊ ခါဒိ၊ စား၏၊ ယက္ခာနု
 ဘာဝေန၊ ဘီလူး၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ကေသာဒိနိ၊
 ဆံအစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ သကလသရိရံ၊ တက်ယံလုံး
 သည်၊ နဝနိတပိဏ္ဍိပိယ၊ ဆီဦးဆိုင်ကဲ့သို့၊ ဟောတိဏိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊
 ယက္ခဿ၊ ဘီလူး၏၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ ဂါဟာပေတံ၊ ယူစေခြင်းငှါ၊ ဂတပုရိ
 သ၊ လိုက်ကုန်သောမင်းချင်းတို့သည်၊ တံ၊ ထိုအမူအရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ဘိဘာ၊ ကြောံ၊ ကုန်ရကား၊ ယထာမိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်သည်
 အားလျော်စွာ၊ အာရောစေသံ၊ ကြားကုန်၏၊ တတောပတုတိ၊ ထိုအခါမှစ၍၊
 ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ ယက္ခဿ၊ ဘီလူး
 အား၊ ဒေတိတိ၊ ပေးသတည်းဟု၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ စောရကမ္မတော၊
 ခိုးဝှက်မှုမှ၊ ပဇ္ဇိပိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ အပရေနသမ
 ယေန၊ နောက်ကာလ၌၊ နဝစောရာနံ၊ အသစ် ခိုးသူတို့၏၊ အဘာဝေန၊
 မရှိခြင်းကြောင့်၊ ပုရာဏစောရာနန္တံ၊ ခိုးသူဟောင်းတို့၏လည်း၊ ပရိက္ခ
 ယေန၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဗန္ဓနာဂါရာနိ၊ နှောင်အိမ်တို့သည်၊ သုညာနိ၊
 အချည်းနှီးတို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နဝရဂုတ္တိ
 ကော၊ မြို့ဝန်သည်၊ ရညော၊ မင်းအား၊ အာရောစေသိ၊ တင်လျှောက်၏၊ ရာ
 ဇာ၊ မင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ နဝရေစ္ဆာသု၊ မြို့ခရီးမတို့၌၊
 ကောပိ၊ တစ်တယောက်သောသူသည်၊ လောတေန၊ ဥစ္စာလောဘဖြင့်၊
 အပ္ပေဝနာမဂဏ္ဍေယျ၊ ကောက်ယူလိမ့်မည်လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊
 ဆန္ဒာပေသိ၊ ချစေ၏၊ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို၊ ပါဒေနပိ၊ ခြေဖြင့်လည်း၊ ကောပိ၊ တစ်
 တယောက်သောသူသည်၊ နန္တု၊ ပိ၊ မတို့ဝံ၊ ကြံသော၊ ထိုမင်းသည်၊ စောရေ၊
 ခိုးသူတို့ကို၊ အလတာန္တော၊ မရသည်ရှိသော်၊ အမစ္စာနံ၊ အမတ်တို့အား၊ အာ
 ရောစေသိ၊ ကြား၍၊ အမစ္စ၊ အမတ်တို့သည်၊ ကုလပဇ္ဇိပါနိယ၊ အမျိုးအစဉ်
 အားဖြင့်၊ ဧကမေကံ၊ တယောက်တယောက်ပီ၊ ဇိဏ္ဏကံ၊ အိုမင်းသောသူကို၊
 ပေသေမ၊ စေကုန်အံ့သော၊ ထိုသူအိုသည်၊ ပကတိယာပိ၊ ပြကတေ၊ အား
 ဖြင့်လည်း၊ မစ္စုပထေ၊ သေမင်းလမ်း၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ

၂၉၂ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-နုတိယတွဲ၊

သုဆိုကုန်၏။ ရာဇာ၊ ငါတို့မင်းကား။ အမှောက်ပိတရုံ၊ ငါတို့အတက်ကို။ အမှောက်ပိတာမဟံ၊ ငါတို့အဘိုးကို။ ပေသေဝံ၊ ဘီလူးထံသို့ပို့စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ခေါတံ၊ ချောက်ချားခြင်းကို။ ကရိသန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဝေါ၊ သင်အမတ်များတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သုဆိုကိုစေမည်အကြံကို။ မာရုတ္တိ၊ မနှစ်သက်ကြလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါရေသိ၊ တားမြစ်၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေနယိ၊ ထိုသို့တပြားကား။ ဥတ္တာနသေယျကံ၊ ပက်လက်သာအိပ်ရာ၌နေရသေးသော။ ဒါရက်၊ သူငယ်ကလေးကို။ ပေသေမ္မ၊ စေကုန်အံ့ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ တထာဝိဓဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သူငယ်ကလေးအား။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာတိ၊ အမိဟူ၍လည်းကောင်း။ မေ၊ ငါ၏။ ပိတာတိ၊ အဘဟူ၍လည်းကောင်း။ သိနေဟော၊ ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသေး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသုဆိုကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြု၏။ တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်။ တထာ၊ ထိုမင်းအာဏာအတိုင်း။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဒါရကမာတရောစ၊ သူငယ်အမိတို့သည်လည်း။ ဒါရကေ၊ သားငယ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂန္တိနိယောစ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမတို့သည်လည်း။ ပလာယိတွာ၊ ထွက်ပြေး၍။ ပရေဇနပဒေ၊ တပါးနှိုင်ငံဇနပုန်၌။ ဒါရကေ၊ သားငယ်တို့ကို။ သံဝဗ္ဗိတွာ၊ ကြီးပြင်းစေ၍။ အာနေန္တိ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဇ္ဈာဒသဝဿာနိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့သည်။ ဂတာနိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သကလနဂရံ၊ တမြို့လုံးကို။ ပိစိနိတွာ၊ ရှာ၍။ ဧကံပိဒါရက်၊ တယောက်သော သူငယ်မျှကိုလည်း။ အလဘိတွာ၊ မရသောကြောင့်။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ ရေညော၊ မင်အား။ အာရောစေသံ၊ ကြားကုန်၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အန္တေပုရေ၊ နန်းတော်တွင်း၌။ တဝ၊ ရှင်မင်းကြီး၏။ ဝုတ္တံ၊ သားတော်ဖြစ်သော။ အာဇ္ဇဝကကုမာရံ၊ အာဇ္ဇဝကမင်းသားကို။ ဥပေတွာ၊ ထား၍။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ နဂရေ၊ မြို့တော်၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်လျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားကို။ ပိယောယထာ၊ ချစ်အပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သဗ္ဗလောကဿ၊ ခပ်သိမ်းသောလူအပေါင်းကို။ ပိယော၊ ချစ်၏။ ပန၊ သို့သော်လည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိကိုယ်ထက်။ ပိယတရံ၊ သာ၍ချစ်အပ်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဂန္တိ၊ သွားချေ။ တံပိ၊ ထိုငါ့သား။ အာဇ္ဇဝကကိုလည်း။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ မမဇိပိတံ၊ ငါ့အသက်ကို။ ရက္ခထာ၊ စောင့်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်တော်ပြန်၏။

တေနစ သမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း။ အာဇ္ဇကဿ၊ အာဇ္ဇကမင်း
သား၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်မိဖုရားသည်။ ဂုတ္တံ၊ သားကိုးရှာပေတွာ၊ ရေချိုး
၍၊ မေဏ္ဍတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ နုကူလရမ္မဋ္ဌကေ၊ ခွဲဖြူပုဆိုးခွဲ အရတိုကိုး၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ အင်္ဂေ၊ ရင်ခွင်ထက်၌၊ သယာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ နိသိန္ဒာ၊ ထိုင်
နေသည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ခာဇ ဝုရိသာမင်၊ ချင်းတို့သည်။ ရညောမင်း၏၊
အာဏာယ၊ အာဏာဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုမင်းသားရှိရာသို့၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊
တဿာစ၊ ထိုမယ်တော်မိဖုရား၏လည်းကောင်း၊ သောဇ္ဇသန္တုဗေဝိသဟ
ဿာနံ၊ တသောင်းခြောက်ထောင်သော မိဖုရားတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝိလ
ပန္နိယာ၊ ဟစ်ကြော်မြည်တမ်းကုန်စဉ်။ တံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ ဓာတိယာ၊
အထိန်းနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သွေးနက်ဖြန်၊ ယက္ခာက္ခော၊ တိသူးအစာသည်၊
ဘဝိဿတိတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟု၊ အာဒါယ၊ ပူ၍၊ ပက္ခမိ' သု၊ ဖဲခွဲကုန်၏၊ တံဒိ
ဝသဉ္စ၊ ထိုနေ၌လည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပစ္စ၊ သသမပံ၊ ချီစင်း
သောက်သုံးပစ္စုဋ္ဌာယ၊ နေရာမှထတော်မူ၍၊ ဇေတဝနဝိဟာရေ၊ ဇေတ
ဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌၊ မဟာကရုဏာ သမာပတ္တိံ၊
မဟာကရုဏာသမာပတ် ဟု၊ သမာပတ္တိတွာ၊ ဝင်စားတော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု
နာ၊ အာသယာနုသယဇ္ဈန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်ဟူသောဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊
လောကံ၊ ဝေနေယျသတ္တလောကကို၊ ဝေ၊ လောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူ
လတ်သော်၊ အာဇ္ဇကဿကုမာရဿ၊ အာဇ္ဇကမင်းသား၏၊ အနာဂါမိဖ
လုပ္ပတ္တိယာ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏၊ ဥပနိဿယံစ၊ ဥပနိသျည်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ယက္ခဿ၊ တိသူး၏၊ သောတာပတ္တိဖလပတ္တိယာ၊ သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏၊ ဥပနိဿယံစ၊ ဥပနိသျည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသနာပရိ
ယောသာနေစ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌လည်း။ စတုရသီတိပါဏသဟ
ဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မစက္ခုပဋိလာ
ဘဿ၊ ဓမ္မစက္ခုကိုရခြင်း၏၊ ဥပနိဿယံစ၊ ဥပနိသျည်းကိုလည်းကောင်း၊
အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကို မြင်တော်မူ၍၊ သော၊ ထို
ဘုရားသခင်သည်။ ရတ္တံယာ၊ ညဉ့်သည်။ ဝိဘာတာယ၊ လင်၊ စင်လတ်
သော် ဝုရိမာတ္တကိစ္စံ၊ ဝုရေတ္တကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ သုနုဋ္ဌိတ
ပစ္စာဘတ္တကိစ္စော၊ ကောင်းစွာပြီးပြီးသောပစ္စာဘတ္တကိစ္စသည်ဖြစ်၍၊
ကာလပက္ခု၊ ပါသထဒိဝသေ၊ လက္ခယံပက္ခဉာသ်နေသည်။ ဂတ္တမာနေ၊
ဖြစ်လတ်သော်၊ သူရိယေ၊ နေသည်။ ဩဂတေ၊ ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်
သော်၊ ဇေကာအနုတိယော၊ နောက်တော်လိုက်ရဟန်းမခေါ် ကိုယ်တော်

၂၉၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ထည်း၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပါဒမဂ္ဂေနဝ၊ ခြေ
တော်ခရီးလမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိမြို့၌၊ ကိံ သယောဇ
နာနိ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ကွာသော ခရီးတို့ကို၊ ဂန္တိ၊ ကြွတော်မူ၍၊ တဿ
ယက္ခဿ၊ ထိုအာဠဝကဘီလူး၏၊ ဘဝနံ၊ နေရာဗိမာန်သို့၊ ပါရိသိ၊ ဝင်တော်
မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာဠဝကဿယက္ခဿဘဝနေတိ၊ အာဠဝကဿ
ယက္ခဿဘဝနေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

ကိံပန၊ အသို့နည်း၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထိ၊ နိဗြာဓေ၊
အကြင်ပညောင်ပင်၌၊ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကဘီလူး၏၊ ဘဝနံ၊ ဗိမာန်
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုပညောင်ပင်၏၊ မူလေ၊ အရင်း၌၊ ပါဟာသိ၊
နေတော်မူသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ဘဝနေယေဝ၊ နေရာ
ဗိမာန်၌သာလျှင်၊ ပါဟာသိ၊ နေတော်မူသလော၊ ဣတိ၊ ဤကားအမေးတည်း
ဘဝနေယေဝ၊ နေရာဗိမာန်၌သာလျှင်၊ ပါဟာသိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွ
ယက္ခဿဘီလူးတို့သည်၊ အတ္တေနာ၊ မိမိ၏၊ ဘဝနံ၊ ဗိမာန်ကို၊ ပဿန္တိယထေ
ဝ၊ မြင်ကုန်သကဲ့သို့၊ တဿ၊ ထိုအတူ၊ တဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
လည်း၊ ပဿတိ၊ ပကတိမျက်စိတော်ဖြင့်မြင်၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဗိမာန်သို့၊ ဂန္တိ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ ဘဝနန္ဒါရေ၊
ဗိမာန်တံခါးဝ၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဠဝကော၊
အာဠဝကဘီလူးသည်၊ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ ယက္ခဿမာဂမံ၊ ဘီလူး
တို့အစည်းအဝေးသို့၊ ဂတော၊ သွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထို
ကြောင့်၊ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကဘီလူး၏၊ န္ဒါရပါလော၊ တံခါးစောင့်
ဖြစ်သော၊ ဂန္ဒိဘောနာမယက္ခဿ၊ ဂန္ဒိဘမည်သောဘီလူးမေသည်၊ တဂ
ဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တဂဝါ၊
ဘုရားမြတ်၊ ပိကာလေ၊ အခါမဟုတ်မီဗန်းချုပ်ကာလ၌၊ အာဂတောကိံ၊
ကြွတော်မူလာသလော၊ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏၊ ဂန္ဒိဘ၊ ဂန္ဒိဘ၊
အာမအာဂတော၊ ဩဝါဒဗိဗန်းချုပ်မှလာသည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ သင့်
အား၊ သစေအဂရ၊ အကပ်၍ဝန်မလေးမူကား၊ ဧကရတ္တံ၊ တညဉ့်မျှ၊ အာ
ဠဝကဿ၊ အာဠဝကဘီလူး၏၊ ဘဝနေ၊ ဗိမာန်၌၊ ပါရေယျာမ၊ နေပါ
ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်၊ မေ၊ ငါ့အား၊
နဂရ၊ ဝန်မရှိသလျှင်ကတည်း၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သောယက္ခဿ
ထိုဘီလူးသည်၊ ကက္ခန္ဓော၊ ခက်ထန်၏၊ ဗရသော၊ ကြမ်းကြုတ်၏၊ မာတာ
ပိတုနံပိ မိဘတို့အားသော်လည်း၊ အဘိဝါဒနာဒီနိ၊ ရှိခိုးခြင်းစသည်တို့ကို၊

နကရောတိ၊ မဋ္ဌိ၊ ဘဂဝတော၊ ကိုယ်တော်မြတ်အား၊ ဣမ၊ ဤမိမာန်၌၊
ဝါသော၊ နေခြင်းကို၊ မာရုတ္တိ၊ နှစ်သက်တော်မမူပါနှင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဒြိဘ
လျှောက်၏၊ ဂဒြိဘ၊ ဂဒြိဘ၊ တဿ၊ ထိုအာဠဝကဘီလူး၏၊ သဘာဝံ၊
သဘောကို၊ ဇာနာမိ၊ ငါလည်းသိတော်မူ၏၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ကောမိအန္တရာ
ယော၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအန္တရာယ်သည်၊ နဘဝိသတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ တေ၊
သင့်အား၊ သစေအဂရု၊ အကယ်၍ဝန်မလေးမူကား၊ ဧကေရတ္တိ၊ တညဉ့်
မျှ၊ ဝိဟာရေယျာမ၊ နေပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဒုတိယတ္တိ၊ နှစ်
ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဂဒြိဘောယက္ခော၊ ဂဒြိဘဘီလူးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံအဝေါစ၊
အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်၊ အာဠဝကော၊
အာဠဝက ဘီလူးသည်၊ အဂ္ဂိတတ္ထ ကပါလသဒိသော၊ မီးဖြင့် လောင်ပူ
ပြင်းသော အိုးခင်းနှင့်တူ၏၊ မာတာ ပိတရောတိဝါ၊ မိဘတို့ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ သမဏ ဗြာဟ္မဏာတိဝါ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
နဇာနာသိ၊ သိသူမဟုတ်၊ ဣမ၊ ဤမိမာန်သို့၊ အာဂတာနံပန၊ ရောက်လာ
ကုန်သော သူတို့အားကား၊ ဝိတ္တက္ခေပံဝိ၊ စိတ်၏ ပျံ့လွင့် ရှေးသွင်ခြင်းကို
လည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဟဒယံဝိ၊ ရင်ကိုလည်း၊ ဖာလေတိ၊ ခွဲ၏၊ ပါဒေဝိ၊
ခြေတို့ကိုလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပရသမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာ တဖက်သို့၊
ပရစက္ကဝါဠံ၊ စကြာဝဠာတဖက်သို့၊ ဝိပတိ၊ ပစ်လွှင့်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဂဒြိဘလျှောက်၏၊ ဒုတိယတ္တိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်
က၊ ဂဒြိဘ၊ ဂဒြိဘ၊ ဇာနာမိ၊ ငါလည်းသိတော်မူ၏၊ တေ၊ သင့်အား၊ သစေဝိ
အဂရု၊ အကယ်၍ဝန်မလေးမူကား၊ ဧကေရတ္တိ၊ တညဉ့်မျှ၊ ဝိဟာရေယျာမ၊
နေပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်၊
မေ၊ ငါ့အား၊ နဂရု၊ ဝန်မရှိပါ၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သောယက္ခော၊
ထိုဘီလူးသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိကို၊ အနာရောစေတွာ၊ မသိကြားစေဘဲ၊ အနု
ဇာနန္တံ၊ ခွင့်ပြုသော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ၊ ဝေါရောပေယျ၊ ချရာချ
၏၊ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်၊ တဿ၊ ထိုဘီလူးအား၊ အာရောစေမိ ကြား
ပ၊ ချေဦးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဂဒြိဘကလျှောက်၏၊ ဂဒြိဘ၊ ဂဒြိဘ၊ ယသေသုခံ၊
ချမ်းသာစွာ၊ အာရောစေဟိ၊ သင်ကြားလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊
ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်၊ တေနယိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ တွမေဝ၊ ကိုယ်တော်
ဘုရားသည်သာလျှင်၊ ဇာနာဟိ၊ သိတော်မူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍၊
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခဲ့၍၊ ဟိမဝန္တာ

၂၆၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

တိမုခေါ၊ ဟိမဝန္တာသို့ရှေးရှု၊ ပက္ခာမိ၊ သွားလေ၏။ ထဝနန္ဒါရုံဝိ၊ ဗိမာန်
တံခါးသည်လည်း။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရား
သခင်အား၊ ဝိဝရီ၊ ဟင်းလင်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အန္တောဘဝနံ၊ ဗိမာန်တွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ယတ္ထ၊ အ
ကြင်ပလ္လင်၌၊ အဘိလက္ခိတေသု၊ အလွန် အသရေ ရှိကုန်သော၊ မင်္ဂလ
ဒီဝသာဒိသု၊ မင်္ဂလာနေအစရှိသည်တို့၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ အာဠဝ
ကော၊ အာဠဝကာဘိလူးသည်၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ အနုတောတိ၊ ခံစား၏၊ ဒိဗ္ဗ
ရတနမယေန၊ နတ်တို့၏ရတနာဖြင့်ပြီးသော၊ တတ္ထိယေဝ ပိလ္လကေ၊ ထို
ပလ္လင်၌သာလျှင်၊ နိသိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ သုဝဏ္ဏာဘံ၊ ရွှေသောရောင်
ခြည်တော်ကို၊ မုဉ္ဇိ၊ လွှတ်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုရောင်ခြည်တော်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ ယက္ခဿ၊ အာဠဝကာဘိလူး၏၊ ဣတ္ထိယေဝ၊ မယားဘိလူးမတို့သည်၊
အာဂတ္တံ၊ လာကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ သံပရိ
ဝါရေတွာ၊ ကောင်းစွာခြံရံ၍၊ နိသိဒိသု၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရား
မြတ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဘုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ဒါနံဒတွာ၊ အလှူပေးဘူး
သောကြောင့်၊ သီလံ သမာဒိ ယိတွာ၊ သီလ ဆောက်တည် ဘူးသော
ကြောင့်၊ ပူဇေနယျံ၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်ထိုက်သောသူကို ပူဇော်ဘူးသော
ကြောင့်၊ ဣမံသမ္ပတ္တိံ၊ ဤစည်းစိမ်သို့၊ သမ္ပတ္တံ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣဒါနိဝိ၊
ယခုအခါ၌လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ ကရောဓ၊ ပြုကုန်လော
အညမည်၊ အချင်းချင်း၊ ဣဿာမန္တ ဓိယာတိဘူတာ၊ ပြုစုခြင်း ဝန်တိုခြင်း
ဣဿာမန္တ ဓိယတို့ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မာဝိဟရထ၊ မနေ
ကြကုန်လင့်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ တာသံ၊
ထိုဘိလူးမတို့အား၊ ပကိဏ္ဍကဓမ္မကထံ၊ ပကိဏ္ဍကဖြစ်သော ဓမ္မကထာ
ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တာ၊ ထိုဘိလူးမတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊
ဘုရားသခင်၏၊ မရရန်ငြွေ့သံ၊ သာယာသော အသံတော်ကို၊ သုတွာ၊
ကြားကုန်၍၊ သာရကာရသဟဿာနိ၊ တထေဝင် မကသော ကောင်းခြီး
တို့ ဘိုးဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သံပရိဝါရေတွာ၊ ကောင်း
စွာခြံရံ၍၊ နိသိဒိသုယေဝ၊ နေကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဂဒြိဘောပိ၊
ဂဒြိဘဘိလူးသည်လည်း၊ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာသို့၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ အာဠ
ဝကဿ၊ အာဠဝကာဘိလူးအား၊ မာရိသ၊ သခင်အာဠဝက၊ ယဉ္ဇေဇာနေ
ယူသိ၊ သိတော်မူလော၊ တေ၊ အရှင်၏၊ ဝိမာနေ၊ ဗိမာန်၌၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရား
သည်၊ နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ သော၊

ထိုအာဇ္ဇဝကသီလူးသည်၊ ဂန္ဒိဝသဿ၊ ဂန္ဒိဝအသး။ တုဏ္ဏိတုတော၊ ဆိတ်
ဆိတ်နေကျက်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သော၊ ဂန္တိဝ၊ သွား၍၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်ကို၊
ကရိဿာမိ၊ ပြုအုံးဣတိ၊ ဤသို့၊ သည်။ အမှတ်ကို၊ အဒါဝိ၊ ပေး၏။ သေ။
ထိုအာဇ္ဇဝကသည်၊ ပုရိသမာနေန၊ ပုရိသမာန်ဖြင့်။ သဗ္ဗိတော၊ ရှက်နိုး
သည်၊ အဟောထိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ကောမိ၊ တစုံ
တယောက်သေသမျှ၊ ပရိသမေတ္တေ၊ ပရိသတ်အလုပ်၌၊ မာသုဏေယျာတိ၊
မကြားစေလင့်ဟု၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာသိ၊ ပြုသတည်း။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
သာတာဂိရဟေမဝတာ၊ သာတာဂိရနတ် ဟေမဝတနတ်ဘိလူးတို့သည်
တဂဝန္တံ၊ ယုရားသခင်ကို။ ဇေတဝနေယေဝ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌
သာယျင်၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ယက္ခသမာဂမံ၊ ဘိလူးတို့ အစည်းအဝေးသို့၊
ဂမိဿာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့ဟု။ သပရိဝါရာ၊ အခြံအရံတို့နှင့်တကွ၊ နာနာ
ယာနေဟိ၊ အထူးထူးသော ယဉ်တို့ဖြင့်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီး
ဖြင့်၊ ဂန္တန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အာကာသေမ၊ ကောင်းကင်၌လည်း၊ ယက္ခာနံ၊
ဘိလူးတို့အား။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အခါခပ်သိမ်း၌၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အာ
ကာသဋ္ဌာနံ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော၊ ဝိမာနာနံ၊ ဗိမာန်တို့ကို၊ ပရိ
ဟရိတွာ၊ ရှောင်လွှဲ၍၊ မဂ္ဂဋ္ဌာနေယေဝ၊ ခရီးလမ်းဖြစ်ရာ ဌာနဖြင့် သာယျင်၊
မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဇ္ဇဝကဿ၊ အာဇ္ဇဝက ဘိလူး၏။
ဝိမာနံပန၊ ဗိမာန်သည်ကား၊ ဘုမ္မဋ္ဌံ၊ မြင့်တည်၏၊ သုဂုဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာထုံ၏၊
ပါကာပရိက္ခိတ္တံ၊ တံတိုင်းတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်၏။ သုသံဝိဟိတ၊ ခွါနေလွှာလ
ကဂေါပရံ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သောတံခါး၊ ပြအိုး၊ တန်ဆောင်း၊ ကေတုယွန်း
တံခါးရတ်နှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ကံသဇာသယန္တံ၊ ကြေး
ဖြူသည် ကွန်ယက်တို့နှင့် ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ မဇ္ဈသ သဒိဝံ၊ တံ
တင်းနှင့်အတူဖြစ်၍၊ ဥဗ္ဗေနေ၊ အစောက်အားဖြင့်၊ ဝိယောဇနံ၊ သုံးယူ
နေရာရှိ၏။ တဿ၊ ထိုအာဇ္ဇဝကဗိမာန်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုသာတာဂိရနတ်ဟေမဝတနတ်ဘိလူးတို့သည်၊
တံပဒေသံ၊ ထိုအချပ်သို့၊ အာဂဗ္ဗ၊ ရောက်၍၊ ဂန္တိ၊ သွားခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ
သု၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ယုရားသခင်တို့ ၊ နိဗ္ဗိန္ဒာ
ကာသဿ၊ နေတော်မူသောအချပ်၏၊ ဥပရိသာဂေန၊ အထက်အမြို့ဖြင့်၊
ယာဝဘဂ္ဂေါ၊ ဘဝဂ်တိုင်အောင်၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သေသမျှသည်၊
ဂန္တိ၊ သွားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ တေ၊ ထိုသာတာဂိရနတ်
ဟေမဝတနတ် ဘိလူးတို့သည်၊ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကား၊ ကိံ၊ အဘယ်

၂၆၈ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊
ဒိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ခိတ္တလေဒ္ဓုပိယ၊ ပစ်လိုက်အပ်
သောခဲကဲ့သို့၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်လတ်၍၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
သုတွာ၊ နာ၍၊ ပဒက္ခိဏံကတွာ၊ လကျာရစ်လှည့်၍၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်၊
ယက္ခသမာဂမံ၊ တိလူးတို့အစည်းအဝေးကို၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့လျှောက်၍၊ တိဏိဝတ္ထုနိ၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကို၊ ပသံသန္တာ၊ ခြီးမွမ်း
ကုန်လျက်၊ ယက္ခသမာဂမံ၊ တိလူးတို့အစည်းအဝေးသို့၊ အဂမံသု၊ သွား
ကုန်၏၊ အာဠဝကော၊ အာဠဝကသည်၊ တေ၊ ထိုသာတာဝိရိနတ်ဟေမဝတ
နတ်တိလူးတို့ကို၊ ဒိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ ဣဓ၊ ဤနေရာ၌၊ နိသိဒထ၊ နေတော်မူကြကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိက္ခမ၊ ရွှေရှား၍၊ ဩကာသံ၊ နေရာကို၊ အဒါယိ၊ ပေး၏၊ တေ၊
ထိုသာတာဝိရိနတ် ဟေမဝတနတ်တိလူးတို့သည်၊ အာဠဝကဿ၊ အာ
ဠဝကအား၊ နိဝေဒေသုံ၊ ကြားစေကုန်၏၊ အာဠဝက၊ အချင်းအာဠဝ
က၊ တေ၊ သင့်အား၊ လာဘာ၊ ရတော်ပေစွ၊ ယဿတေ၊ အကြင်သင်၏
ဘဝနေ၊ ဗိမာန်၌၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ပိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အာရ
သော၊ အချင်းအာဠဝက၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို၊ ဗယိ
ရပါသဿ၊ ဆည်းကပ်လေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြားကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ဘဝနေယေဝ၊ ဗိမာန်၌သာ
လျှင်၊ ပိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ယသ္မိံ၊ နိဂြိုဟစေ၊ အကြင်ပညောင်ပင်၌၊ အာ
ဠဝကဿ၊ အာဠဝကတိလူး၏၊ ဘဝနံ၊ ဗိမာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထို
ပညောင်ပင်၏၊ မူလေ၊ အရင်း၌၊ နပိဟာသိ၊ နေတော်မူသည်မဟုတ်၊ ဣတိ၊
ဤသို့ဖြေအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကံသမယံဘဂဝါ၊ အာဠဝပိယံပိဟရတိ
အာဠဝကဿယက္ခဿဘဝနေတိ၊ ဧကံသမယံဘဂဝါ၊ အာဠဝပိယံပိဟရ
တိအာဠဝကဿယက္ခဿဘဝနေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သတည်း။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဠဝကော၊ အာဠဝကသည်၊ (လ)၊ ဧတဒဝေါစ
နိက္ခမ သမဏာတိ၊ ဧတဒဝေါစ နိက္ခမ သမဏဟူ၍၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ အယံ၊ ဤအာဠဝကသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစပန၊ ဆိုလေ
သနည်း၊ ရောသေတုကာမတာယ၊ ချုတ်ချယ်လိုသောကြောင့်၊ အဝေါစ၊
ဆိုသတည်း။ တတြ၊ ထိုချုတ်ချယ်လိုသည် အဖြစ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဒိ
တော၊ အစမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ သမ္ပန္နော၊ ပါဠိပဒသမ္ပန္နကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒုသ္မိသဒိနံ၊ သိတင်းသိလမရှိသောသူစ

သည်တို့အား၊ သီလသဒ္ဓါကထာ၊ သီတင်းသင်သည့်နှင့်စပ်သောစကား
သည်၊ နုတ္တထာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သောစကားသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အသဒ္ဓဿ၊ သဒ္ဓါမရှိသောသူအား၊ သဒ္ဓါကထာ၊ သဒ္ဓါနှင့်စပ်
သောစကားသည်၊ နုတ္တထာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သောစကားသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အယတ္တိ၊ ဤသဒ္ဓါသီတင်းသင်သည်
မရှိသောအာဇ္ဇဝကသည်လည်း၊ တေသံယက္ခာနံ၊ ထိုသာတာဂီရိနတ်ဟေ
မဝတနတ်ဘီလူးတို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်အား
ပသံသံ၊ မြီးမွင်းခြင်းကို၊ သုတ္တယယေဝ၊ ကြား၍သိလျှင်၊ အဂ္ဂိမ္မိ၊ မီးကင်းတွင်း
၌၊ ပက္ခိတ္တလောကသက္ခရာဝိယ၊ ထည့်အပ်သောသားခဲကဲ့သို့၊ အတ္တန္တရေ၊
ကိုယ်တွင်း၌၊ ကောပေန၊ ခြောင်းခြောင်းထွက်သော အမျက်ဒေါသဖြင့်၊
တဇ္ဇတဇ္ဇယမာနဟဒယော၊ ဖျစ်ဖျစ်မြည်သောနှလုံးရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်
၍၊ ယော၊ အကြင်ဘုရားသည်၊ မမဘဝနံ၊ ငါဒိမာန်ကို၊ ပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်၍နေ၏၊
သောဘဂဝါ၊ ထိုဘုရားသည်၊ ကေါနိမ၊ အဘယ်သို့သောသူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ အာဟ၊ အာဇ္ဇဝကဘီလူးကဆို၏၊ တေ၊ ထိုသာတာဂီရိနတ်ဟေမဝတ
နတ်ဘီလူးတို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ အာရုဿော၊ အချင်းအာဇ္ဇဝ
က၊ တံ၊ သင်သည်၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္ထာရံ၊ ရောရာဖြစ်သော၊ ဘဂဝန္တံ၊
ဘုရားသခင်ကို၊ နဇာနာသိ၊ မသိသလော၊ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်ငါတို့
သခင်ဘုရားရှင်သည်၊ တုသိတာဘဝနေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌၊ ဌိတော၊
တည်လျက်၊ ပဉ္စမဟာဝိလောကီတံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသောကြည့်ခြင်းကို၊
ဝိလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊
နည်းဖြင့်၊ ယာဝဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနာ၊ ဓမ္မစကြာတရားကိုဟောတော်မူသည်
တိုင်အောင်၊ ကထေန္တာ၊ ဆိုကုန်လျက်၊ ပဋိသန္ဓိအာဒိသု၊ မယ်တော်ဝမ်း၌
ပဋိသန္ဓိနေတော်မူသောကာလအစရှိသည်တို့၌၊ နိတ္တိံသုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ သုံး
ဆဲ့နှစ်ပါးသောသုဗ္ဗနိမိတ်တို့ကို၊ ဝတ္တာ၊ ခို၍၊ အာရုဿော၊ အချင်းအာဇ္ဇဝက
တံ၊ သင်သည်၊ ဣမေနိပိအတ္တရိယာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအံ့ဘွယ်သရဲ
တို့ကိုလည်း၊ နာဒ္ဒဿ၊ မမြင်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒေသံ၊ တိုက်
တွန်းကုန်၏၊ သေ၊ ထိုအာဇ္ဇဝကသည်၊ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်လိုက်လျက်လည်း၊ ကော
ဝေသေန၊ ခြောင်းခြောင်းထွက်သော အမျက်ဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့်၊ နာဒ္ဒ
ဿန္တိ၊ ငါမမြင်ဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အာရုဿောအာဇ္ဇဝက၊ အချင်းအာဇ္ဇဝက၊
တံ၊ သင်သည်၊ ပဿယျာသိဝါ၊ မြင်လိုလျှင်လည်းမြင်လေ၊ နဝါ၊ မမြင်လို
လျှင်လည်းနေ၊ တယာ၊ သင်သို့သောသူသည်၊ ပဿတာဝါ၊ မြင်သဖြင့်

၃၀၀ သင်္ဂါယာပဝ္ဗသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

လည်းကောင်း၊ အပဿတာဝါ၊ မမြင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကောအတ္ထာ၊ အဘယံမှာအကျိုးရှိမည်နည်း။ တံ၊ သင်သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္တ၊ နော၊ ဆရာဖြစ်သောဘုရားရှင်အား။ ကိံကရိဿသိ၊ အဘယ်သို့ပြုနိုင်အံ့နည်း။ ယောတံ၊ အကြင်သင်နှုတ်မျှသူသည်။ တံ၊ ထိုငါတို့သခင်ဘုရားရှင်ကို။ ဥပနိဿယ၊ နှိုင်းဆထောက်၍။ ပလကကုမမဟာဥသဘာသမိပေ၊ အိန္ဒိအိန္ဒိ၊ ယှဉ်ရှား၊ လုံးလျား၊ ကြီးထွားလှ၊ ထသော ဥသဘာ နွားကြီးအနီး၌၊ တဒဟုဇာတဝတ္ထကောဝိယ၊ ထိုနေ့ဖွားသောနွားကလေးအတူလည်းကောင်း၊ တိဓာပဘိန္ဒမတ္တဝါရသမိပေ၊ သံမှာအပြားမုန့်ပန်းသွင်သွင်ယိုးသော ဆင်ပြောင်ကြီး၏အနီး၌၊ သိကံပေါတကောဝိယ၊ မွေးစသောဖြစ်သောဆင်ရွှေကလေးအတူလည်းကောင်း၊ ဘာသုရိလမ္ဗိတကေသရသောဘိတက္ခန္ဓဿ၊ ပြုံးပြုံးပြက်သော အရောင်ဖြင့်ဖားဖားကျသော လည်ဆံအမှင်ဖြင့် တင့်တယ်သော ကျောက်ကုန်းလက်ပြင်ပခုံးရှိသော၊ မိဂရညော၊ သားတို့၏မင်းဖြစ်သောကေသရာဇာမြို့သို့၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဇေယျသိက္ခိလောဝိယ၊ မြေခွေးအိုအတူလည်းကောင်း၊ ဒိယဇုယောဇနသတပ္ပဝဋ္ဌကာယသုဗန္ဓရာဇဿ၊ ယူဇနာတရံငါးဆယ်များသောပွားမြောက်သောကုလ်ရှိသောဂဠုန်မင်း၏။ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ခိန္နပတ္တကာကပေါတကောဝိယ၊ အတောင်ကျိုးသောကျိုးကန်းငယ်အတူလည်းကောင်း၊ ခါယသိ၊ ထင်၏။ ဝတ္ထ၊ သွားလေး၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ တေ၊ သင်သည်။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ တံ၊ ထိုပြုလိုသောအမှုကို။ ကရာဟိ၊ သင်ပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့သာတာဝိရိဟေမဝတနတ်မင်းတို့ကနှိပ်နင်း၍ဆိုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တ၊ သာတာဝိရိဟေမဝတနတ်မင်းတို့နှိပ်နင်း၍ဆိုသည်ရှိသော်။ ဒုဠော၊ ဒေါသအမျက်ဖြင့်ပျက်စီးသော၊ အာဠဝကော၊ အာဠဝကသည်၊ ဥဠဟိတွာ၊ ထ၍။ မနောသိလသတလေ၊ ဆေးဒန်း ဖြင်းသိလသအပြင်၌၊ ဝါမပါဒေန၊ လက်ဝဲခြေဖြင့်၊ ဥတွာ၊ ရပ်၍၊ ဒါနိ၊ ယခုပဿထ၊ ရှုကြည့်ကြကုန်၊ တုမှာကံ၊ သင်နတ်မင်းတို့၏၊ သတ္ထာဝါ၊ ဆရာဖြစ်သောဘုရားသည်လည်း။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိမည်လော၊ အဟံဝါ၊ ငါသည်မူလည်း။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဒက္ခိဏံ ပါဒေန၊ လက်ျာခြေဖြင့်၊ သမ္ဗိယောဇနမတ္တံ၊ ယူဇနာမြောက်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကေလသသပဗ္ဗတကူဉ်၊ ကေလသသဠေတောင်ထွန်ကို။ အတ္တမိ၊ နင်းလေသတည်း။ တံ၊ ထိုကေလသသ တောင်ထွန်သည်။ နန္ဒန္တအယောဝိဇ္ဇော၊ ရဲရဲဉာဉ်သောသံတွေခဲကို၊ အယောကူဉ်ပဟတောဝိယ၊ သံတူဖြင့်

ရိုက်ခတ်၏သို့။ ပပဒိကာယော၊ အချပ်ချပ်အလွှာလွှာတို့ကို၊ မုဉ္ဇိလ္လတ်၏၊
တကြီး၊ ထိုကောလသုတောင်တိပ်၌၊ ဌတွာ၊ မျပ်၍၊ အဟံအာဇ္ဇဝကောဝတိ၊
ငါအာဇ္ဇဝကဟူ၍၊ ဥဋ္ဌောသေသိ၊ ကြွေးကြော်၏။ သကလဓမ္မဒီပံ၊ ဓမ္မ၊
ဗိဝံကျန်းအသုံးကို၊ သုဋ္ဌေါ၊ အာဇ္ဇဝကဘိလူး၏၊ ကြွေးကြော်သော အသံ
သည်၊ ဖရိုပြန့်နှံ့လေ၏။ ။

ကိဗျ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဝုတ္တကော၊ ဝုတ္တကအမည်ရှိ၊ သားယက္ခသေနာ
ပတ်၊ ဘိလူးစစ်သူကြီးသည်။ ခနဉ္စပာကော၊ ရေဗျရာဇာနံ၊ ခနဉ္စပာကော၊ ရေဗျ
မင်းကြီးကို၊ ဇုတ်ဖိနံတွာ၊ ကြွေအနံ့နင်း၍၊ အပ္ပေါဇ္ဇေတွာ၊ လက်ပန်းပေါက်
ခတ်လျက်၊ အဟံဇိဘန္တိ၊ ငါနိုင်ပြီဟူ၍၊ ဥဋ္ဌောသေသိ၊ ဟစ်၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြွင်း
ငါနိုင်ပြီဟု ဟစ်သော ဝုတ္တကဘိလူးစစ်သူကြီးအသံသည်လည်းကောင်း၊ အေ
ဝါနမိန္ဒော၊ နတ်ကျွဲကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ကလပ
တဂဝတော၊ ကဿပဘုရားသခင်၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်သည်၊
ဩသတ္တိတ၊ ဆုတ်ယုတ်သည်ရှိသော်၊ ဝိသုကမ္မဒေဝဝုတ္တံ၊ ဝိသကြိုနတ်
သားကို၊ သုနက္ခံကရိတွာ၊ ခွေးနက်ကြီးအဟန်ဖန်ဆင်းစေ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်
ပါပတိက္ခုစ၊ မကောင်းသော ရဟန်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပါပတိက္ခုနံ
ယောစ၊ မကောင်းသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါသကေစ၊
မကောင်းသော ဥပါသကာယောကျ်ားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာ
ယောစ၊ မကောင်းသော ဥပါသိကာမိန်းမတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေဝစ၊
အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ အဓမ္မဝါဒီနော၊ အဓမ္မဝါဒီဖြစ်သောသူတို့
ကို၊ ခါဒါမိ ဘိ၊ စားအံ့ဟူ၍၊ ဥဋ္ဌောသေသိ၊ ဟစ်အော်စေ၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြွင်း
ခွေးနက်ကြီးအဟန်ဖန်ဆင်း၍ ပေါင်စေသော အသံသည်လည်းကောင်း၊
ကုသဇာတကေ၊ ကုသဇာတ်၌၊ ပတာဝတိယောတု၊ ပတာဝတိ မင်းသို့ပူ
သော၊ အကြောင်းကြောင့်၊ သတ္တဟိရာဇူဟိ၊ ပြည်ထောင်မင်းချနစ်ဦးတို့သည်
နဂရေ၊ မြို့ကို၊ ဥပရုဋ္ဌေ၊ ရုံလတ်သော်၊ ပတာဝတိ၊ ပတာဝတိမင်းသို့ကို၊
အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓေ၊ ဆင်ကုန်းအလယ်၌၊ အာ
ရောပေတွာ၊ တင်၍၊ နဂရာ၊ မြို့၌၊ နိက္ခမ္မံ၊ ထွက်၍၊ အဟံသိ၊ ဟဿရေမဟာ
ကုသရာဇေတိ၊ ငါသို့သောသိဟဿရေမဟာကုသရာဇ်၊ မင်းကားဟူ၍၊
မဟာဝုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သောဘုရားလောင်းသည်၊ ဥဋ္ဌောသေ
သိ၊ ဟစ်၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြွင်းစစ်မြေအရပ်၌သိဟဿရေကုသမင်းကြီးကြွင်းပ
သည်အသံသည်လည်းကောင်း၊ ကေလာသမုဒ္ဒနံ၊ ကေလာသတောင်လျှင်
၌၊ ဌတွာ၊ တည်မျပ်၍၊ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝကဘိလူးသည်၊ ဥဋ္ဌောသေသိ၊

၃၀၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ငါအာဇ္ဇကဘိလူးကိုကားဟုဟင်၏။ယဉ္ဇ၊အကြင်ဘိလူးအာဇ္ဇကကြိမ်း
ပသောအသံသည်လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ စတ္တာရောသဒ္ဓါ၊အသံကြီး
လေးပါးတို့သည်၊ သကလဓမ္မဒီပေသု၊ဓမ္မုဒိပ်ကျွန်းအလုံးတို့၌၊ ဖရိသု၊
ကြားနံ့၊ကုန်၏၊ဟိ၊ဆိုသင့်စွ၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ သကလဓမ္မဒီပေ၊ဓမ္မုဒိပ်
ကျွန်းအလုံး၌၊ခွါရေးအိမ်တံခါးဝ၌၊ ဌတွာ၊ရပ်၍၊ ဇောသိတသဒိသံ၊ဟင်
ကြွေးကြော်လာသည်နှင့်အတူ၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တိယောဇနသဟာသ
ဝိတ္ထတော၊ ယူဇနာသုံးထောင်အပြန်ကျယ်သော၊ ဟိမဝါရိစ၊ဟိမဝန္တာ
တောကြီးသည်လည်း၊ ယက္ခသာနုဘာဝေန၊ အာဇ္ဇကဘိလူး၏ အာနု
ဘော်အားဖြင့်၊ သံကမ္ပိ၊ ဝန်းကျင်ပတ်ချုပ် သိန့်သိန့်ရုပ်မျှတုန်လှုပ်လတ်
သတည်း၊သော၊ထိုအာဇ္ဇကဘိလူးသည်၊ဇေတနေဝ၊ဤလေဇေမုန်တိုင်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ သမဏံ၊ရှင်ရဟန်းကို၊ပလာပေသာသိတိ၊ ပြေးစေအံ့ဟူ၍၊
ဝါတမဏ္ဍလံ၊မုန်တိုင်းလေဇောကို၊သမုဋ္ဌာပေသိ၊ဖြစ်စေ၏၊ပုရေတ္ထိမာဒိတော
ဒါ၊ရှေ့ရပ်မျက်နှာမှလာသောလေစသည်အပြားရှိကုန်သော၊တေဝါတာ၊
ထိုလေပြင်းမုန်တိုင်းတို့သည်၊ သမုဋ္ဌဟိတွာ၊ထ၍၊အစုယောဇနတိယော
ဇနပ္ပမာဏာနံ၊ ယူဇနာခွဲ တယူဇနာ နှစ်ယူဇနာ သုံးယူဇနာ အတိုင်းအ
ရှည်ရှိကုန်သော၊ ပဗ္ဗေကုဋ္ဌာနိ၊ တောင်ထွဋ်တို့ကို၊ ပဒါလတွာ၊ ပြိုချခွဲ
ဖြတ်၍၊ ဝနဝန္တရက္ခာဒိနိ၊တောချုံသစ်ပင်စသည်တို့ကို၊ ဥဗ္ဗူလံကတွာ၊
အမြစ်ဖိုးမိုးစောင့်ထိုးပြောင်းပြန်လွင့်စေလျက်၊အာဇ္ဇဝိနဝရံ၊အာဇ္ဇဝိမြို့ကို၊
ပက္ခန္ဓာ၊ ပြေးရောက်လာကုန်သော၊ ဖိဗ္ဗဟတ္ထိသာလာဒိနိ၊ ဟောင်းနွမ်း
သောဆင်တင်းကုတ်စသည်တို့ကို၊ရုဏ္ဏန္တာ၊မုန့်မုန့်ညက်ညက်ကြေစေ
ကုန်လျက်၊ဆဒနိဋ္ဌကာ၊ပျဉ်ကျောက်အမိုးအုပ်ကြွပ်တို့ကို၊ အာကာသေ၊
ကောင်းကင်၌၊ဓမ္မန္တိ၊လွင့်ကုန်၏၊တဂဝါ၊တရားသခင်သည်၊ ကဿဝိ၊
တရံသရဝတ္ထုမျှ၊ဥပရောဓော၊ကျဉ်းမြောင်းဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊မာဟော
တုဘိ၊မဖြစ်စေသားဟု၊အဓိဋ္ဌာသိ၊ဆောက်တည်တော်မူ၏၊တေဝါတာ၊
ထိုလေပြင်းမုန်တိုင်းတို့သည်၊ဒသဗလံ၊တရားသခင်သို့၊ပတွာ၊ရောက်၍၊
စိဝရကဏ္ဍမတ္တဝိ၊သင်္ကန်းတော်အနားစွန်းကိုမျှလည်း၊စာလေတု၊လှုပ်စေ
ခြင်းငှါ၊နာသက္ခိံသု၊မတတ်နှိုင်းကုန်၊တတော၊ထိုနောက်မှ၊ ဥဒကေန၊ရေ
ဖြင့်၊ အဏ္ဍောတ္တရိတွာ၊လွှမ်း၍၊ သမဏံ၊ရှင်ရဟန်းကို၊ မာမေသာသိတိ၊
သေစေအံ့ဟူ၍၊မဟာဝသံ၊ကြီးစွာသေမိနားကို၊ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ဖြစ်စေ
၏၊တဿာနုဘာဝေန၊ ထိုအာဇ္ဇကဘိလူး၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ဥပရူ
ပရိ၊အဆင့်ဆင့်၊ သတပရူလသဟာသ ပရူလာဒိတောဒါ၊ တိပ်ထပ်အရာ

တိမ်ထင်အထောင်စသည်အပြားရှိကုန်သော၊ ဝလာဟကား၊ တိမ်တိုက်တို့
သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ တက်သတ်၍၊ ပဝသိံ သု၊ ရွာကုန်၏၊ ဝုဋ္ဌိဓာရာဝေဂေန၊
မိဗ္ဗာနုဉ်အယဉ်အဟုန်ဖြင့်၊ ပထဝီဆိဒ္ဓါ၊ မြေကြီးကွဲပြတ်စရာတွင်းသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝနရုက္ခာဒိနံ၊ တောသစ်ပင်တို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
မဟောစော၊ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်သည်၊ အာဂတ္တံ၊ စီးလာလတ်၍၊
ဒသဗလဿ၊ ဘုရားသခင်၏၊ စိဝဇ္ဇေသင်္ကန်းတော်၌၊ ဥဿာဝဓိန္ဒု၊ မတ္တံ
ဝိ၊ ဆီးနှင်းပေါက်မျှလောက်ရုံလည်း၊ တေမေတုံ၊ စွတ်စေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊
မတတ်နိုင်၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ပါသာဏဝသံ၊ ကျောက်ခဲမိဗ္ဗာနုဉ်၊
သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ရွာစေ၏၊ မဟန္တာနိ၊ ကြီးစွာကုန်သော၊ ပဗ္ဗတကုဋ္ဌာနိ၊
တောင်ထွန်ထွန်ရှိသောကျောက်ခဲပိုင်တို့သည်၊ ဓမ္မာယန္တာနိ၊ အခိုးလွှတ်
ကုန်လျက်၊ ပဇ္ဇလန္တာနိ၊ အလျှံလွှတ်ကုန်လျက်၊ အာကာသေန၊ ကောင်း
ကင်ဖြင့်၊ အာဂတ္တံ၊ လာလတ်၍၊ ဒသဗလံ၊ ဘုရားသခင်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်
၍၊ ဒိဗ္ဗမာလာဂုဋ္ဌာနိ၊ နတ်ပန်းကုန်းအတိတို့သည်၊ သမုဋ္ဌိံ သု၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊
တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ပဟရဏဝသံ၊ ထားလှံ စသောမိဗ္ဗာနုဉ်၊ သမုဋ္ဌာ
ပေသိ၊ ရွာစေ၏၊ ဧကတောဓာရဉ္စာတောဓာရာ၊ တဖက်အသွားနှစ်ဖက်အ
သွားရှိသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ အသိသတ္တိရုရပ္ပာဒယော၊ သန်လျက်လှံထားစ
သောသက်နက်တို့သည်၊ ဓမ္မာယန္တာ၊ အခိုးလွှတ်ကုန်လျက်၊ ပဇ္ဇလန္တာ၊ အ
လျှံလွှတ်ကုန်လျက်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတ္တံ၊ လာလတ်
၍၊ ဒသဗလံ၊ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖာနိ၊ အဆင်း
ငါးပါးရှိသောနတ်ပန်းတို့သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊
အင်္ဂါရဝသံ၊ မီးကျိုးမိဗ္ဗာနုဉ်၊ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ရွာစေ၏၊ ကိံသုကံဝဏ္ဏာ၊
ပေါက်ပွင့်အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ အင်္ဂါရု၊ ရေရေညှိသော
မီးကျိုးတို့သည်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတ္တံ၊ လာလတ်၍၊
ဒသဗလဿ၊ ဘုရားသခင်၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖာနိ၊ နတ်ပန်း
အတိတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိပတိံ သု၊ ကျကုန်၏၊ တတော၊ ထို
နောက်မှ၊ ကုက္ကုလဝသံ၊ ပြာပူမိဗ္ဗာနုဉ်၊ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ရွာစေ၏၊ အဇ္ဈ
ဏှာ၊ အလွန်ပူကုန်သော၊ ကုက္ကုလာ၊ အလျှံပြောင်သော ပြာပူတို့သည်၊
အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတ္တံ၊ လာလတ်၍၊ ဒသဗလဿ၊
ဘုရားသခင်၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ စန္ဒနရုဏ္ဏံ၊ စန္ဒကူးမှန်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိပတိံ သု၊ ကျကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဝါလိကဝသံ၊
သရဲမိဗ္ဗာနုဉ်၊ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ရွာစေ၏၊ အတိသုရမဝါလိကာ၊ အလွန်သေး

၃၀၄ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဗွေသောသလဲရိဗ်းတို့သည်။ ခူမာယန္တံ၊ အရိုးလွှတ်ကုန်လျက်၊ ပစ္ဆလန္တံ၊ အလျှံလွှတ်ကုန်လျက်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာလတ်၍၊ ဒသဗလသ၊ ဘုရားသခင်၏၊ ပါဒမူလ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ ဗိဗ္ဗုပ္ပာနိ၊ နတ်ပန်းအတိတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိပတိ၊ သုကျကုန်၍၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ကလလဝသံ၊ ညွှန်ပျောင်းရိဗ်းကို၊ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ရွာစေ၏၊ တံကလလဝသံ၊ ထိုညွှန်ပျောင်းရိဗ်းသည်၊ ခူမာယန္တံ၊ အရိုးလွှတ်လျက်၊ ပစ္ဆလန္တံ၊ အလျှံလွှတ်လျက်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာလတ်၍၊ ဒသဗလသ၊ ဘုရားသခင်၏၊ ပါဒမူလ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ ဗိဗ္ဗုပ္ပာနိ၊ နတ်၏နံ့သာပျောင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိပတိ၊ ကျ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဘိသေတွာ၊ ကြောက်ထိတ်လန့်၍၊ သမဏံ၊ ရှင်ရဟန်းကို၊ ပလ္လာပေသာပိတိ၊ ပြေးလေစေအံ့ဟူ၍၊ အန္ဓကာရံ၊ သည်းစွာသောအရိက်မှောင်ကို၊ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အန္ဓကာရသဒိသံ၊ အရိက်မှောင်နှင့်တူသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒသဗလံ၊ ဘုရားသခင်အထံတော်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သုရိယပ္ပဘာပိဟတမိဝ၊ နေရောင်ဖြင့်လွှမ်းသကဲ့သို့၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်လေ၏။

ဝေ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း၊ ယက္ခော၊ အာဇ္ဇဝကဘိလူးသည်၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဣမာဟိဝါတဿပါသာဏပဟရဏံ၊ ရကုက္ကုလဝါလိကာကလလအန္ဓကာရဓုဋ္ဌိဟိ၊ ဤသို့သောရန်တိုင်း ရိဗ်း သဲ ကျောက်ခဲ သန်လျက် လှံ ထား မီးကျိုး ပြာပူ သလဲပူ ညွှန်ပူ အရိက်မှောင် ဟူသော လက်နက် ရိဗ်းရှာခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပလ္လာပေတုံ၊ ပြေးစေခြင်းငှါ၊ အသက္ခောန္တော၊ မတတ်နှိုင်းရကား၊ နာနာပိပေဟရဏံ ဟတ္ထာယ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသောလက်နက်ကိုကိုင်ကုန်လျက်၊ အနေကပ္ပကာရေ၊ ပဘူတဂဏသမာကုလာယ၊ အထွေအပြားများစွာဖန်ဆင်းသောအဆင်းသဏ္ဌာန်ရုပ်ရှိသော ဘုတ်ပြိတ္တာအပေါင်းဖြင့် ရှောရှက်သော၊ စတုရင်္ဂနိယာသေနာယ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသောစစ်ဘုတ်ရဲမက်နှင့်တကွ၊ သယမေဝကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ အဘိဂတော၊ ရှေးရှုစစ်ကပ်လေသတည်း၊ တေဘူတဂဏာ၊ ထိုစစ်ကပ်လာကုန်သောဘုတ်ပြိတ္တာအပေါင်းတို့သည်။ အနေကပ္ပကာရေပိကာရေ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသောကြောက်မက်စွယ်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ ငဏှထ၊ ဖမ်းလေကုန်၊ ဟနထ၊ သတ်လေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့မြှင်းချောက်ကုန်လျက်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်တော်သို့၊ အာဂန္တန္တာပိယ၊ မီးနှင်းလာကုန်

သက္ကတံ၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိစခေါ၊ ယင်းသို့ လာကုန်သော်လည်း။
 နိန္ဒန္တိ၊ သောဟဝိဇ္ဇာ၊ ရဲရဲညီသောသံထွေခဲသို့၊ မက္ခိကာ၊ လားတစ်မှတ်ထင်
 သောယင်မိုက်တို့သည်။ အလ္လိယိဝံ၊ နားခြင်းငှါ၊ အသမတ္တာဝိယ၊ မစွမ်း
 နှိုင်းကုန်သက္ကတံ၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်သို့၊ အလ္လိယိဝံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ၊
 အသမတ္တာဝ၊ မစွမ်းနှိုင်းကုန်သည်သာလျှင်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ
 သန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဗောဓိ
 မဇ္ဈော၊ ဗောဓိမဇ္ဈိ၊ ငြိမ်းမာရော၊ မာရ်နတ်မင်းသည်။ အာဂတဝေလယမေ
 ဝ၊ စစ်ကပ်လာသောအခါ၌သာလျှင်၊ နိဝတ္တော၊ ဆုတ်နစ်၏။ တထာ၊ ထို
 အခြင်းဖြင့်၊ အနိဝတ္တေတွာ၊ မဆုတ်နစ်မူ၍၊ ဥပဗ္ဗုတ္တိမတ္တံ၊ ထက်ဝက်သော
 ညဉ့်သန်းခေါင်မျှလောက်အောင်လျှင်၊ ဗျာကုလံ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းကို၊ အကံ
 သု၊ ပြုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပဗ္ဗုတ္တိမတ္တံ၊ ထက်ဝက်သောသန်းခေါင်ညဉ့်မှ
 ကာလပတ်လုံး၊ အနေကပ္ပကာရဝိတိ၊ သကဒဿနေနပိ၊ များသောအပြားရှိ
 သောကြောက်မက်ဖွယ်ကိုပြုသဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ စာ
 လေဝံ၊ လှုပ်ချောက်ချားအံ့သောငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နှိုင်းရကား၊
 အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝကာဘိလူးသည်၊ အဟံ၊ ငါကား၊ ကေနစိ၊ တစုံတယခု
 သောသူမျှ၊ အဇေယျံ၊ မအောင်အပ် မအောင်နှိုင်းသော၊ ဒုဿာဝုဓံ၊ ပုဆိုး
 လက်နက်ကို၊ ယံနုနုမုဉ္ဇေယျံ၊ လွှတ်ရသော်ကောင်းပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ
 ကြိယတံသတည်း၊ ကိရ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ဝဇိရာ
 ဝုဓံ၊ ဝရဇိနိလက်နက် လည်းကောင်း၊ ဝေဿဝဏဿ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်
 မင်း၏၊ ဝဒါဝုဓံ၊ သံထွေချောင်း လက်နက် ထား လှံကန် လက်နက်လည်း
 ကောင်း၊ ယမဿ၊ ယမနတ်မင်း၏၊ နယနာဝုဓံ၊ မျက်စောင်း လက်နက်
 လည်းကောင်း၊ အာဇ္ဇဝကဿ၊ အာဇ္ဇဝကာဘိလူး၏၊ ဒုဿာဝုဓံ၊ ပုဆိုးလက်
 နက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိအာဝုဓာနိ၊ လက်နက်ကြီးလေးပါး
 တို့သည်၊ လောကေ၊ လူ့ ရပ်ဘောင်၌၊ သေဋ္ဌာနိ၊ ခံနိုင်သူမရှိသည်ဖြစ်၍ အပ္ပ
 တိဟတ အဖြစ်ဖြင့် မြတ်သော လက်နက် တို့တည်း၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။
 သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဇိရာဝုဓံ၊
 ဝရဇိနိလက်နက်ကို၊ သိနေရမတ္တကေ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ထိပ်၌၊ ယဒိပဟရေ
 ယျ၊ အကပ်၍ ပစ်ချသိအံ့၊ အဋ္ဌ သဋ္ဌိ သဟဿာမိက ယောဇန သတ
 သဟဿံ၊ ယူဇနာ တသိန်း ခြောက်သောင်း ရှစ်ထောင် အစောက် မြင့်
 သောမြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်ချင်းထွင်း၍၊ ဟေဋ္ဌတော၊
 အောက်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏၊ ဝေဿဝဏေန၊ ဝေဿဝဏ်နတ်

၃၀၆ သဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

မင်းသည်၊ ကုဏ္ဍနကာလေ၊ အမျက်ထွက်သောအခါ၌၊ ဝိဿန္တိတဂဒါဝဓံ၊
ပစ်လွှတ်အပ်သော သံတွေချောင်း လက်နက်သည်။ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်
သော၊ ယက္ခသဟဿာနံ၊ အထောင်မကသောဘိလူးတို့၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်း
ကို၊ ပါတေတွာ၊ ထောင်းရရောင်းဖြတ်ချ၍၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဟတ္ထပါသံ၊ ဟတ္ထ
ပါသံသို့၊ အာဂတံ၊ ရောက်လာပြန်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ယမေန၊ ယမ
နတ်မင်းသည်၊ ဒုဋ္ဌေန၊ အမျက်ထွက်သည် ဖြစ်၍၊ နယနာဝုဓေန၊ မျက်
စောင်းလက်နက်ဖြင့်၊ ဩလောကိတမတ္တေ၊ စေ့စေ့ကြည့်ကာမျှ၌၊ အနေ
ကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ကုမ္ဘဏ္ဍသဟဿာနိ၊ အထောင်မကကုန်သော
ကုမ္ဘာန် ဘိလူးတို့သည်။ တတ္ထကပါလေ၊ လောလောပူသော အိုးကင်း၌၊
တိယာဝိသ၊ နှင်းတို့ကဲ့သို့၊ ဗရန္တာနိ၊ ဖျစ်ဖျစ်မည်ကုန်လျက်၊ ဝိနဿန္တိ၊
ကြေပျောက်ကုန်၏၊ အာဠဝကော၊ အာဠဝကဘိလူးသည်၊ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်
ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဒုဿာဝဓံ၊ ကိုရုံအပေါ်
တင်ဝတ်ဆင်သော စုလျားပုဆိုး လက်နက်ကို၊ သစေမုဉ္ဇေယျ၊ အကယ်၍
ပစ်လွှတ်ငြားအံ့၊ ခွါဒသဝဿာနိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝေါ၊ ချီး
သည်၊ နဝဿယျ၊ မရှာသည်ဖြစ်ရာ၏၊ ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ သစေမုဉ္ဇေယျ၊
အကယ်၍ ပစ်လွှတ်ငြားအံ့၊ သဗ္ဗရက္ခတိဏာဒိနိ၊ ခပ်သိမ်းသော သစ်ပင်
မြက်စသည်ဟူသမျှတို့သည်၊ သုဿိတွာ၊ ခြောက်တတ်၏၊ ခွါဒသဝဿန္တ
ရေန၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်လွန်မှ၊ ဝုန၊ အသစ်တဖန်၊ ဝိဇ္ဇဟေယျ၊ အညွန့်အရွက်
ပေါက်ထွက်နှိုင်းကုန်ရာ၏၊ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌၊ သစေမုဉ္ဇေယျ၊ အကယ်၍
ပစ်လွှတ်ငြားအံ့၊ တတ္ထကပါလေ၊ အိုးကင်းပူ၌၊ ဥဒကဗိန္ဒုရိယ၊ ရေပေါက်
ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗမုဒကံ၊ ခပ်သိမ်းသော သမုဒ္ဒရာရေဟူသမျှသည်၊ သုဿယျ၊
ခြေတတ်ရာ၏၊ သိနေရသဒိသေဝိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်တရှိလည်းဖြစ်သော၊
ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌၊ သစေမုဉ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ပစ်လွှတ်ငြားအံ့၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍာ၊
အထူးထူးအပိုင်ပိုင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိကိရေယျ၊ ဖရိုဖရဲပြိုရာ၏၊ သော၊ ထို
အာဠဝကဘိလူးသည်၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာနုဘာဝံ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနု
ဘောဝိရှိသော၊ ဒုဿာဝဓံ၊ ပုဆိုးလက်နက်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဥတ္တရိသာစူကံ၊
အပေါ်တင်ဝတ်ဆင်သော စုလျားပုဆိုးကို၊ မုဉ္ဇိတွာ၊ ဖြေ၍၊ အဂ္ဂဟေသိ၊
ပစ်လွှတ်အံ့ဟု ကိုင်လျက် လာလတ်သတည်း၊ ယေဘုယျေန၊ များသော
အားဖြင့်၊ ဒသသဟဿိ လောကဓာတု ဒေဝတာ၊ လောကဓာတ်ပေါင်း
တို့က်တသောင်း၌နေကုန်သော နတ်တို့သည်၊ ဝေဂေန၊ အဆောတလျှင်
တောက်တပို့သာလျှင်၊ အဇ္ဈယနေ၊ ဘဂဝါ၊ ထုရားသခင်သည်၊ အာဠ

ဝကံ၊ အာဇ္ဇဝကဘိလူးကို၊ ဒမေဿတိ၊ ဆုံးမတော်မူလတ္တံ့၊ ကတ္ထ၊ ထိုသို့ ဆုံးမတော်မူရာ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သေသဿာမ၊ နာရကုန်အံ့သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံကုန်၍၊ သန္နိပတိံ သု၊ စည်းဝေးကုန်၏၊ ယုဇ္ဈဒဿနကာမာပိ၊ စစ်သဘင်မျှကြည့်ရှုလိုကုန်၍လည်း၊ ဧဝတော၊ နတ်တို့သည်၊ သန္နိပတိံ သု၊ စည်းဝေးကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သကလံပိ၊ အာကာသကောင်းကင်ပြင် အလုံးသည်လည်း၊ ဧဝတောဟိ၊ နတ်များတို့ဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အတိပြည့်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝကဘိလူးသည်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဥပရူပရိ၊ အထက်ညာရွက်ဆန်ကပ်လျက် ဝိစရိတွာ၊ ထွဉ်လည်၍၊ ဝတ္ထာဝုခံ၊ ဂုဏျားပုဆိုးလက်နက်ကို၊ မုဗ္ဗိ၊ လွှတ်၏၊ တံ၊ ထိုဂုဏျားပုဆိုးသည်၊ အသန္နိဝိစက္ကံပိယ၊ မိဗန်းကြိုး စက်ဝန်းကဲ့သို့၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဘေရဝသဒ္ဓံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော အသံကို၊ ကရောန္တံ၊ မြည်လျက်၊ ဂူမာယန္တံ၊ အခိုးလွှတ်လျက်၊ ပစ္ဆလန္တံ၊ အလျှံလွှတ်လျက်၊ ပတ္တု၊ ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ရောက်၍၊ ယက္ခမာနမဒ္ဓ နုတ္တံ၊ အာဇ္ဇဝက ဘိလူးမာန်ကို နှိပ်နင်းခြင်းငှါ၊ ပဒါပုဉ္စန စောဠံ ဟုတွာ၊ ခြေသုတ်ပုဆိုးကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ နိပတိ၊ ကျလေ၏၊ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝက ဘိလူးသည်၊ တံ၊ ထိုအခြင်း အရာကို၊ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ ဆိန္ဒုပိသာဏော၊ ဦးချိုကျိုးသော၊ ဥသဘောပိယ၊ နွားလားဥသဘကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓတဒါဠော၊ နှုတ်အပ်သော အစွယ်ရှိသော၊ သဠောပိယ၊ မြွေကဲ့သို့၊ နိတ္တေဇော၊ အရှိန်အစော်မဲ့သည်၊ နိမ္မဒေါ၊ ပုရိသမာန်ဖြင့် မပာဇ်သည်၊ နိပတိတမာနဇော၊ ဖြတ်ပိုင်းလည်းကျသော မာနတံခွန်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိန္ဒေတိ၊ ကြံဆင်ခြင်၏၊ ကိံ၊ ဝိန္ဒေတိ၊ အဘယ်သို့ကြံဆင်ခြင်သနည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဒုဿာဝုဓမ္မိ၊ ဂုဏျား ပုဆိုး လက်နက်ကဲ့လည်း၊ သမဏံ၊ ရှင်ရဟန်းကို၊ နာတိဘောသိ၊ မနှိပ်စက်နိုင်ခဲ့၊ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံ၊ ခုခေါ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့စူးစင်းဆင်ခြင်လတ်သော်၊ သမဏော၊ ရှင်ရဟန်းသည်၊ မေတ္တာပိဟာရယုတ္တော၊ မေတ္တာဖြင့် နေခြင်းငှါ၊ အားသစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤမေတ္တာဖြင့် နေခြင်းသည်လျှင်၊ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ပာဗ္ဗံ၊ ယခု၊ နံ၊ ထိုရှင်ရဟန်းကို၊ ရောသေတွာ၊ ချုတ်ချယ်၍၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာဖြင့်၊ ဝိယောဇေမိ၊ ကင်းကွာပေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းပိုက်၍၊ ဣဝိနာသမ္ပန္နနု၊ ဤသို့သောပါဠိပဒသမ္ပန္နဖြင့်၊ အထခေါ၊ အာဇ္ဇဝကော ယက္ခော ယေန ဘဂဝါ(လ)နိက္ခမ

၃၀၈ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သမဏာတိ၊ အထခေါ အာဠ ဝကော ယက္ခော ယေန ဘဂဝါ(လ) နိက္ခမသမဏဟူ၍၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည့်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အာဠကဘိလူး အလိုတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အနန္တညာတော၊ ငါခွင့်မပြုဘဲ၊ မမဘ ဝနံ၊ ငါ့မိမိမာန်တွင်းသို့၊ ပဓိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ စာရသမိကောပိယ၊ အိမ်သခင် အယောင်ကဲ့သို့၊ ဣတ္ထာဂါရသမဇ္ဈေ၊ မောင်းမ မိသံ မိန်းမများအလယ်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးဘဲကို၊ ယဒိဒံ ပရိတောဂေါ၊ အကြင် သူ့နေရာကို သုံးဆောင်သော အမှု သည်လည်း ကောင်း၊ ယဒိဒံဣတ္ထိသံသ၊ ဝဂ္ဂါစ၊ အကြင်မောင်းမမိသံ ဝန်းကျင်ရံလျက် အရောအရှက်နေသောအမှုသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤအမှု အကျင့်သည်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ အနန္တယုတ္တံ၊ မလျှောက်ပတ် တကား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ရှင်ရဟန်းသည်၊ သမဏဓမ္မေ၊ ရဟန်း တရား၌၊ ယဒိဋ္ဌိတော၊ အကယ်၍တည်သည်ဖြစ်မှုကား၊ သမဏ၊ ရဟန်း၊ နိက္ခမ၊ ထွက်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဧကေပန၊ အချို့ဆရာတို့ သည်ကား၊ ဧတေနိစ၊ ဤစကားတို့ကို လည်း ကောင်း၊ အညာနိ၊ တပါးကုန်သော၊ ဗရသဝစနာနိစ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတွာဝေ၊ ဆိုပြီး၍လျှင်၊ အယံ၊ ဤအာဠဝက ဘိလူးသည်၊ ဧတံ၊ ဤအထခေါစသော စကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆိုသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ သူရားသခင်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယဒ္ဓေါ၊ ခက်ထန်သောသူကို၊ ပဒိုထဒ္ဓတာဝေန၊ ခက်ထန်တုံ ခက်ထန်သ ဖြင့်၊ ပိနေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာသော၊ ထိုအာဠဝကဘိလူးသည်၊ ပဒိုထဒ္ဓတာဝေ၊ ခက်ထန်တုံ မူသည့်အဖြစ်ကို၊ ကရိယမာနေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား၊ စဏ္ဍာယကုက္ကုရဿ၊ ကြမ်းသော ကိုက်တတ်သောခွေး၏၊ နာသာယ၊ နှာခေါင်း၌၊ ပိတ္တံ၊ မြွေသည်းခြေကို၊ ဘိန္ဒေယျ၊ သွန်းလောင်းမှုကား၊ သော၊ ထိုကိုက်တတ်သောခွေးသည်၊ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်၊ ဘိယျော သော၊ လွန်စွာလျှင်၊ စဏ္ဍာတရော၊ အကိုက်တတ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ထဒ္ဓတာရော၊ အလွန်ခက်ထန်လေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့ အံ့သ တည်း၊ မုဒုနာဝန၊ နူးညံ့သဖြင့်ကား၊ သော၊ ထိုအာဠဝကဘိလူးကို၊ ပိနေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊

သာဓာရသောတိ၊ ကောင်းပြီတကာ အာဠဝကဟု၊ ဝိယဝစနံ၊ ချစ်ဖွယ်
သောစကားဖြင့်၊ သမ္ပဒိန္တိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူသတည်း၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓာရသောတိဘဂဝါနိက္ခမိတိ၊ သာဓာရသောတိ
ဘဂဝါနိက္ခမိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ အာဠဝကော
အာဠဝကဘိလူးသည်၊ အယံသမဏော၊ ဤရှင်ရဟန်းသည်၊ သုဗ္ဗစောတ
ဆိုလွယ်ပေစွ၊ ကေဝစနေနေဝ၊ တခွန်းသောစကားဖြင့်ပင်လျှင်၊ နိက္ခန္တော၊
ထွက်ပါလေ၏၊ ဧဝံနာမ၊ ဤသို့သူမည်သော၊ နိက္ခမေတုံ၊ ထွက်စေခြင်းငှါ၊
သုခံ၊ ပြုလွယ်သော၊ သမဏံ၊ ရှင်ရဟန်းကို၊ အကာရဏေနဝ၊ အကြောင်း
မဲ့ဖြင့်သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သကလရတ္တိံ၊ အလုံးစုံညဉ်ပတ်လုံး၊ ပုရုဇ္ဈန၊
ထိုးပစ်သဖြင့်၊ အတ္တုယျာသိန္တိ၊ ငါစစ်မက်ပြုမိချေ၏တကားဟု၊ မုဒုပိတ္တော
နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စိန္တေသိ၊ တဖန်တွေးတောပြန်၏၊
ကိံစိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ဣဒါနိဝိယေတု၊ ကြိမ်တခါဆိုကာမျှ၌
လည်း၊ စာနိတုံ၊ သုဗ္ဗစအဖြစ်ကိုသိခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသေး၊
ကိံနုခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ သုဗ္ဗစတာယ၊ ဆိုလွယ်သောစကားရှိသော
ကြောင့်၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်လေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ယင်းသို့မဟုတ်မူ၊ ကေါဓေန၊
စောင်းမန်အမျက်ငါထွက်၍တည်း၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်လေသလော၊ ဟန္တု၊ ယ
ခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိမံသာမိ၊ စူးစမ်းကောင်းသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့တဖန်တွေး
တောကြံ၏၊ တတော၊ ထိုကြံပြီးနောက်မှ၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ပဝိသ၊ ဝင်ဦး
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုပြန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သုဗ္ဗစောတိ၊ ဆိုလွယ်သောစကားရှိပေ၏ဟု၊ မုဒုဘူတပိတ္တ
ဝဝတ္ထာနကရဏတ္ထံ၊ အနူးအညံ့ဖြစ်လေပြီးသော အာဠဝက၏ စိတ်၌ဆုံး
ဖြတ်ခြင်းကိုပြုတော်မူခြင်းငှါ၊ ပုန၊ ပြန်ခေါက်တဖန်၊ ဝိယဝစနံ၊ ချစ်ဖွယ်
သောစကားကို၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုတော်မူလျက်၊ သာဓာရသောတိ၊ ကောင်းပြီ

တကာအာဠဝကဟု၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြန်သတည်း၊ အာဠဝကော၊ အာ
ဠဝကဘိလူးသည်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ တမေဝသုဗ္ဗစတာဝံ၊ ထိုဆိုလွယ်
သောစကားရှိသည်အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိမံသန္တော၊ စူးစမ်းလိုလျက်၊ ဒုတိ
ယတ္ထိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ တတိယတ္ထိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ နိက္ခမပဝိ
သတိ၊ ထွက်လျှင်းလေရှင်ရဟန်းဝင်လျှင်းတော့ရှင်ရဟန်းဟူ၍၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ ဘဂဝါဝိ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ တထာ၊ ထိုအာဠဝကဘိလူးဆို
တိုင်း၊ အကာသိ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်လျှင်ထွက်ဝင်တော်မူပေ၏၊ ယဒိနကရေ
ယျ၊ အကယ်၍အာဠဝကဘိလူးဆိုတိုင်းမနာယူသည်ဖြစ်မူကား၊ ပကတိ

၃၁၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ယာဝိ၊ ပြကတေ အားဖြင့်လည်း၊ ထဒ္ဓယက္ခဿ၊ ခက်ထန်လျှင်းသောဘီလူး
၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်နှလုံးသည်၊ ထဒ္ဓတရံဟုတွာ၊ အလွန်လျှင် ခက်ထန်စွာဖြစ်၍၊
ဓမ္မကထာယ၊ တရားစကား၏၊ ဘာဇနံ၊ တည်ရာသည်၊ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်
ရာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မာတာ၊ မိခင်
သည်၊ ရောဒန္တံ၊ ငိုတတ်သော၊ ပုတ္တကံ၊ သားငယ်ကို၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို၊
သော၊ ထိုသားငယ်သည်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထိုလိုချင်ရာရာကို၊ ဒေတွာဝါ
ပေး၍လည်းကောင်း၊ ကတွာဝါ၊ ပြု၍လည်းကောင်း၊ သညာပေသံ၊ သိစေ၏၊
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိလေသံ၊ ရောဒနေန၊
ကိလေသာဟူသောကျင်နာခြင်းဖြင့်၊ ရောဒန္တံ၊ ငိုတတ်သည့် သူငယ်နှင့်
တူသော၊ ယက္ခံ၊ အာဇ္ဇဝကဘီလူးကို၊ သညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ ယံ၊
အကြင်စကားကို၊ သော၊ ထိုအာဇ္ဇဝက ဘီလူးသည်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊
တံ၊ ထိုဘီလူး အာဇ္ဇဝက ဆိုသမျှကို၊ အကာသိ၊ လိုက်နာတော် မူ၏၊
ယထာစ၊ ဥပမာတကြောင်းလည်း၊ ဓာတိ၊ နို့ထိန်းသည်၊ ထညံအပိဝန္တံ၊
နို့မစို့လိုသော၊ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ ကိဉ္စိဒတွာ၊ စိုးစဉ်း ပေးကမ်းဘွယ်
ပေးကမ်းချက်၊ ဥပလာပေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍၊ ပါယေတိ၊ နို့စို့စေ၏၊
တထာ၊ ထိုကဲ့သို့၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ယက္ခံ၊ အာဇ္ဇဝကဘီလူးကို၊
လောကုတ္တရ ဓမ္မဒီရံ၊ လောကုတ္တရာ တရားတည်းဟူသော နို့ရည်ကို၊
ပါယေတုံ၊ သောက်စေခြင်းငှါ၊ တဿ၊ ထိုဘီလူး၏၊ ပတ္တိတဝစနကရဏေ
န၊ ဆိုသည့်စကားကို နားထောင်တော်မူသဖြင့်၊ ဥပလာ ဓမ္မေန္တော၊ ဖြား
ယောင်းတော်မူချက်၊ ဝေမကာသိ၊ ဤသို့ပြုတော်မူသတည်း၊ ယထာစ၊
ဥပမာတနည်းလည်း၊ လာဗုမ္ပိ၊ ဗူးတောင်း၌၊ စတုမရရံ၊ စတုမရအရသာကို
ပူရေတု ကာမော၊ အပြည့်သွတ်လိုသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊
တဿ ဣန္ဒြိယံ၊ ထိုဗူးတောင်း၏အတွင်းကို၊ သောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏၊
ဝေ၊ ဤနှင့်ခြင်းရာတူစွာ၊ ယက္ခဿ၊ အာဇ္ဇဝကဘီလူး၏၊ မိတ္တေ၊ မိတ်၌၊ လော
ကုတ္တရစတုမရရံ၊ လောကုတ္တရာတရားတည်းဟူသော စတုမရအရသာ
ကို၊ ပူရေတုကာမော၊ အပြည့်သွတ်တော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်
သည်၊ တဿ ဣန္ဒြိယံ၊ ထိုဘီလူး၏နှလုံးတွင်း၌၊ ကောဓမလံ၊ အမျက်မန်
စောင်းဟူသောအညစ်အကြေးကို၊ သောဓေတုံ၊ သုတ်သင်တော်မူခြင်း
ငှါ၊ ယဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊ နိက္ခမနပဝေသနံ၊ ထွက်လေ
ဟူတိုင်း ထွက်တော်မူခြင်း ဝင်လေဟူတိုင်း ဝင်တော်မူခြင်းကို၊ အကာ
သိ၊ ပြုတော်မူသတည်း။ ။

အထ။ထိုနောက်မှ။ အာဇ္ဇဝကော။အာဇ္ဇဝကာဘီလူးသည်။ အယံသမ
ဏော။ဤရှင်ရဟန်းကား။သုဗ္ဗစော။ဆိုလွယ်သော စကားရှိပေစွ။ နိက္ခမာ
တိ။ထွက်လေဟူ၍။ ဝုတ္တော။ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ နိက္ခမတိ။ထွက်၏။ပဓိ
သာတိ။ဝင်လေဟူ၍။ဝုတ္တော။ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပဓိသာတိ။ဝင်လေ၏။
အဟံ။ငါသည်။ဣမံသမဏံ။ဤရှင်ရဟန်းကို။ဇဝမေဝ။ဤသို့နှင်နှင်။ သက
လရတ္တံ။တညဉ့်လုံးကို။ကိလမေတွာ။အထွက်အဝင်ဖြင့်ပင်ပန်းစေပြီးမှ။
ပါဒေ။ခြေတို့ကို။ဂဟေတွာ။မှိုင်း၍။ ပါရဂဝံ။ယ။ဂဝံ။မြစ်၏ထိုမာဘက်
သို့။ယံနုနိပေယျံ။ပစ်လိုက်ရသော်ကောင်း၏။ ဣတိ။ဤသို့။ ပါပကံဗိတ္တံ။
မကောင်းသောအကြံအစည်ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ။ဖြစ်စေ၍။ စတုတ္ထငါရံ။လေး
ကြိမ်ခြောက်သျှင်။နိက္ခမသမဏောတိ။ရှင်ရဟန်းထွက်သွင်းလေဟု။အာဟာ
ဆို၏။ဘဂဝါ။မြတ်စွာဘုရားသည်။တံ။ထိုသို့အကြံဆိုးကို ကြံသောဘီလူး
စိတ်နှလုံးကို။ဥ တွာ။သိတော်မူ၍။ နစ္ခါဟန္တန္တိ။နစ္ခါဟန္တံဟူ၍။ အာဟာ။
မိန့်တော်မူ၏။ဝါ။တနည်းကား။ဧဝံ။ဤသို့။ဝုတ္တော။နစ္ခါဟန္တံဟုငါဆိုတော်
မူသည်ဖြစ်မူ။တဒုတ္တရိ။ထိုထက်အလွန်။ ကရုဏီယံ။ပြုသွယ်ကိစ္စကို။ ပရိ
ယေသမာနော။ရှာသည်ဖြစ်၍။ပဉ္စံ။ပြဿနာကို။ပုန္တိတဗ္ဗံ။မေးအပ်ကောင်း
သည်ကို။မညိယာတိ။အောက်မေ့လတ္တံ့။ဣတိဥ တွာ။ဤသို့သိတော်မူ၍။
နစ္ခါဟန္တန္တိ။နစ္ခါဟန္တံဟူ၍။ အာဟာ။မိန့်တော်မူသတည်း။ တံ။ထိုသို့မေး
အပ်သော ပြဿနာ စကားသည်။ ဓမ္မကထာယ။ တရားဟောရအံ့သော
စကားဖြင့်။သုခံ။ပြုလွယ်သည်။ဘဝိသာတိ။ဖြစ်လတ္တံ့။ဣတိ။ဤသို့။ဥ တွာ
သိတော်မူ၍။နစ္ခါဟန္တန္တိ။ နစ္ခါဟန္တံဟူသောစကားကို။အာဟာ။မိန့်တော်
မူ၏။ တတ္ထ။ထိုပါဠိ၌။ နဣတိ။နဟူသော ပုဒ်သည်။ ပဋိက္ခေပေါ။ နိက္ခမန
ကြိယာကို ပယ်ကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း။ ခေါတိ။ခေါဟူသောပုဒ်
သည်။ အဝခေရဏော။ သဒ္ဓိဋ္ဌာနအဝခေရဏံဖြစ်၏။ အဟန္တိ။အဟံဟူ
သောသဒ္ဓါသည်။ အတ္တနိဒဿနံ။ ကိုယ်တော်ကိုညွှန်သော သဒ္ဓါတည်း။
တန္တိ။တံဟူသော သဒ္ဓါသည်။ ဟေတုဝစနံ။ အကြောင်းကို ဟောသော
သဒ္ဓါတည်း။ တေနေဝ။ထိုကြောင့်လျှင်။ ဧတ္ထ။ဤနစ္ခါဟန္တံစသော ပါဠိ၌။
အာရုသော။ တကာအာဇ္ဇဝကား ထုံးသင်သည်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။
ဧဝံဗိန္တေတိ။ ဤသို့မကောင်းသောအကြံအစည်ကိုကြံ၏။ တသ္မာ။ထိုသို့
မကောင်းသော အကြံအစည်ကိုကြံသောကြောင့်။ အဟံ။ငါသည်။ နေဝ
နိက္ခမိယာမိ။ထွက်တော်မမူအံ့။ယံ။အကြင်ပြောင်းပြာလွယ်ကို။ တေ။သင်
သည်။ ကရုဏီယံ။ ပြုအပ်၏။ တံ။ ထိုပြုလိုသရွေ့ အမှုကို။ ကရေ။တိ။

၃၀၂ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ပြုလော၊ ဣတိဇေဝံအဋ္ဌော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ခဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တ
တော၊ ထိုနောက်မှ၊ အာဠဝကော၊ အာဠဝကဘိလူးသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ ယုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးမဆွကလည်း၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂမန
ဝေလယ၊ သွားသောအခါ၌၊ ဇေတံ၊ ဤဗိမာန်သည်ကား၊ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်
ဖြင့်ပြီးလေသနည်း၊ သုဝဏ္ဏဝိမာနံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ဗိမာန်လော၊ ဥဒါဟု၊
ယင်းသို့မဟုတ်မူ၊ ရုတမဏိဝိမာနာနံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော ဗိမာန်ပတ္တမြား
ဖြင့်ပြီးသောဗိမာန်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသောဗိမာန်လော၊ ဟန္တ
ယရ၊ နံ၊ ထိုဗိမာန်ကို၊ ပဿိဿာမ၊ ကြည့်ရှုကုန်အံ့၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့ကြည့်ရှု
ပါလို၍၊ အတ္တနောဝိမာနံ၊ မိမိဗိမာန်သို့၊ အာဂတေ၊ ရောက်လာကုန်သော၊
ဣဒ္ဓိမန္တေ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊ တာပသ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ ရသေ့ပရိဗိုဇ်
ရဟန်းတို့ကို၊ ပဉ္စဝုတ္တိတွာ၊ ပြဿနာ မေး၍၊ ဝိဿဇ္ဇေတုံ၊ ဖြေခြင်း ဌ၊
အသက္ကောန္တေ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိတ္တက္ခေပါဒီတိ၊ စိတ်၏မျှ
လွင့်ရှူးသွပ်ခြင်း စသည်တို့ကို ပြုခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဟေဠေတိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကိုလည်း၊ တထာ၊ ထိုရသေ့
ပရိဗိုဇ်ရဟန်းတို့ကဲ့သို့၊ ဝိဟေဠေဿာမိ၊ ညှဉ်းဆဲအံ့ဟူ၍၊ မညမာနော၊
အောက်ခေလျက်၊ ပဉ္စတန္တိအာဒိ၊ ပဉ္စတံဤသို့စသောစကားကို၊ အာဟ၊
ဘိလူးဆို၏။ ။

အဿ၊ ထိုအာဠဝကဘိလူးအား၊ ပဉ္စာ၊ ပြဿနာသည်၊ ကုတောပန၊
အဘယ်မှ အမွန်ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ ကိရ၊ ထင်စွာပြအံ့၊
တတ္ထ၊ ထိုအာဠဝက ဘိလူး၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘ တို့သည်၊
ကဿပဘဂဝန္တံ၊ ကဿပဘုရားရှင်ကို၊ ပယိရုပါသိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊
အဋ္ဌပဉ္ဈေ၊ အမေးရှစ်ပါးတို့ကို၊ သဟဝိဿန္တနေန၊ အဖြေနှင့်တကွ၊ ဥဂ္ဂဟေ
သုံ၊ သင်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအမိအဘတို့သည်၊ အာဠဝကံ၊ သားဖြစ်သောအာ
ဠဝကဘိလူးကို၊ ဒဟရကာလေ၊ ငယ်သောအခါ၌၊ ပရိယာသုဏာပေသုံ၊
သင်စေကုန်၏၊ သော၊ ထိုအာဠဝကဘိလူးသည်၊ ကာလစ္စယေန၊ ကာလ
ရှည်ကြာညောင်းသဖြင့်၊ ဝိဿန္တနံ၊ အဖြေကို၊ သမ္ပုဿိ၊ မေ့ခဲ့၏၊ တတော၊
ထိုသို့အဖြေကို မေ့ခဲ့လေသောကြောင့်၊ ဣမေပဉ္စာပိ၊ ဤအမေးတို့သည်
လည်း၊ မာဝိနဿန္တူတိ၊ မပျောက်စေကုန်သတည်းဟု၊ သုဝဏ္ဏပတ္တေ၊ ရွှေ
ပျား၌၊ ဇာတိဟိဂုံလကေန၊ ဟံသံပြဒါးနှင့်၊ လေခါပေတွာ၊ ရေးစေ၍၊ ဝိမာ
နေ၊ ဗိမာန်၌၊ နိက္ခိဝိ၊ ထား၏၊ ဇေဝံ၊ ဤအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဇေတုဋ္ဌပဉ္စာ၊ ဤ
သဗ္ဗညုတ ဘုရားတို့ မေးအပ်သော ပြဿနာတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဝိသယာဝ၊

သဗ္ဗညုတုရားတို့၏အရာတို့သည်သာလျှင်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တဂဝါ၊
တုရားသခင်သည်။ တံ၊ထိုပဋိတံစသောစကားကို၊ သုတ္တံ၊ကြားတော်မူ
၍၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဗုဒ္ဓါနံ၊မြတ်စွာတုရားတို့အား၊ပရိစ္ဆတ္တံ၊သတန္တ
ရာယောဝါ၊ စွန့်အပ်လေပြီးသောသတင်တော်၏၊ အန္တရုယံ၊လှို လည်း
ကောင်း၊ ဇိပိတန္တရယောဝါ၊ အသံကင်တော်၏၊ အန္တရုယံ၊လှို လည်း
ကောင်း၊သဗ္ဗညုတညာဏဗျာမပ္ပဘာဒိပဒိုဗာသတောဝါ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်
တော်တလံ၊သောသရာဇ်ခြည်တော်တို့အားထိပါးပျက်စီးခြင်း ဝိသည်း
ကောင်း၊ ကေနမိ၊တရံတယောကံသောယုသည်၊ ကာဝရံ၊ ဖြိုခြင်းငှါ၊ န
သက္ကာ၊မတတ်စကောင်း၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ နံ၊ထိုအာဇ္ဇဝကဘီလူးကို၊
လောကော၊သတ္တလောက၌၊ အသာခရဏံဗုဒ္ဓါနုသာဝံ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝ
ကစသောယူတို့၌မဆက်ဆံသောတုရားသခင်တို့အနုတော်ကို၊ဒေသ
န္တော၊ပြုတော်မူလျက်၊ နန္ဒါဟံတံအာဝုသော ပဿာမိသဒေဝကေလော
ကေတိအာဒိံ၊ နန္ဒါဟံတံအာဝုသောပဿာမိသဒေဝကေလောကေတိသို့
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူသတည်း၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ တဂဝါ၊
တုရားသခင်သည်။ တဿ၊ထိုအာဇ္ဇဝကဘီလူး၏၊ ဗာဓနာဗိတ္တံ၊ညည်းဝဲ
လိုသောမိတ်အကြံကို၊ ပဋိသေဝေတွာ၊စကားတော်ဖြင့်မတတ်စကောင်း
သောအဖြစ်ကိုပြသော အားဖြင့်တားမြစ်၍၊ ပဗ္ဗုဒ္ဓန္တရော၊ပြကောနုကိမ္မေ
ခြင်း၌၊ ဥဿာဟံ၊အားသစ်ခြင်းကို၊ဇနေန္တော၊ဖြစ်စေတော်မူလိုရကား၊
အဝိစတွံအာဝုသော ဝုစ္ဆယဒါကင်္ခဝီတိ၊ အဝိစတွံအာဝုသောဝုစ္ဆယဒါ
ကင်္ခဝီဟူ၍၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တဿတ္ထော၊ထိုပါဠိ၏အနက်ကို၊ဧဝံ၊
ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ပာမိအာကင်္ခဝီ၊အ
ကင်္ခဝီမေးလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ဝုစ္ဆယမေးလော၊မေးငါ့အား၊ ပဗ္ဗုဒ္ဓပိဿန္တရော၊အ
မေးကိုဖြေခြင်း၌၊ဘာဓရာ၊ဝန်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊အထဝါ၊တနည်းကား၊ဝုစ္ဆယ
မေးမူကား၊ ဟံ၊အာကင်္ခဝီ၊အကြင်အလိုရှိ၏၊ သဗ္ဗံ၊ခပ်သိမ်းစုံအကြွင်းမဲ့၊
တေ၊သင့်အား၊ ပိဿန္တောသာဝီတိ၊ငါဖြေအံ့ဟု၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓအဂ္ဂသာဝက
မဟာ သာဝကေတိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အဂ္ဂ သာဝက မဟာ သာဝကတို့၌၊
အာသာခရဏံ၊ မဆက်ဆံ ကောင်းသော၊ သဗ္ဗညုပဝါရဏံ၊ သဗ္ဗညု
တုရားတို့၏ဖိတ်ခြင်းကို၊ပဝါရေတိ၊ဖိတ်တော်မူ၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊တဂဝတာ၊
မြတ်စွာတုရားသည်၊ သဗ္ဗညုပဝါရဏာယ၊ သဗ္ဗညုတုရားတို့၏ဖိတ်ခြင်း
ဖြင့်၊ပဝါရိတဿ၊ဖိတ်တော်မူသည်ရှိသော်၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊အာဇ္ဇဝ
ကောယက္ခော၊အာဇ္ဇဝကဘီလူးသည်၊ တဂဝန္တိ၊တုရားသခင်ကို၊ဂါသာ

၃၁၄ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ယ။ဂါထာဖြင့်၊အဏ္ဏဘာသိ၊ရွတ်ပေလတ်သတည်း။ ကိံသုခဝိတ္တန္တိ၊
ကိံသုခဝိတ္တံဟူသောပုဒ်ကို၊ကိံသုဇ္ဈဝိတ္တန္တိ ပဒေစ္ဆဒေါ၊ကိံသုဇ္ဈဝိတ္တံ
ဟူပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ကာထဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ဝိတ္တန္တိ၊ဝိတ္တံဟူသည်ကား၊ ခနံ၊
ဥစ္စာတည်း။ဟိ၊အကြင်ကြောင့်၊ တံ၊ထိုဥစ္စာသည်၊ ပီတိသင်္ခါတံ၊ပီတိဟု
ဆိုအပ်သော၊ ဝိတ္တိံ၊နှစ်လိုခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ဝိတ္တန္တိ၊ဝိတ္တံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ သုခိဏ္ဍန္တိ၊သုခိဏ္ဍံဟူသည်
ကား၊ သုကတံ၊ကောင်းမွန်ရှိသောစွာပြုအပ်သော၊ သုခန္တိ၊သုခံဟူသည်
ကား၊ကာယိကစေတသိကံ၊ကိုယ်စိတ်၌ဖြစ်သော၊ သာတံ၊ချမ်းသာခြင်း
ကို၊ အာဝဟာတိတိ၊ အာဝဟာတိ ဟူသည်ကား၊ အာဝဟာတိ အာနေ
တိ၊ရွက်ဆောင်နိုင်သနည်း၊ဒေတိ၊ပေးစွမ်းနိုင်သနည်း၊ အပ္ပေတိ၊ရောက်
စေနိုင်သနည်း၊ ဟဝေဇ္ဇတိ၊ဟဝေဟူသောပုဒ်သည်၊ ဒဋ္ဌေတ္ထ၊မြဲမြံခြင်း
အနက်၌၊နိပါတော၊နိပါတ်တည်း၊သာဓုတရန္တိ၊သာဓုတရံဟူသည်ကား
အကိသယေန၊ အလွန်အကဲသော အားဖြင့်၊ သာဓု၊ ကောင်းမွန်သနည်း၊
သာဓုတရန္တိပိ၊သာဓုတရံဟူ၍လည်း၊ပါဠော၊ပါဌ်ရှိ၏၊ ရသာနန္တိ၊ရသာ
နံဟူသည်ကား၊ရသသည်တန်၊အရသာဟုသိမှတ်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ
နံ၊ရာဂစသော တရားတို့တွင်၊ ကထန္တိ၊ ကထံ ဟူသည်ကား၊ ကေန၊
အဘယ်မည်သော၊ပကာရေန၊အပြားအားဖြင့်၊ ကထံ၊အဘယ်မည်သော
အပြားဖြင့်၊ဇီဝိနော၊ အသက်ရှင်သောသူ၏၊ ဇီဝိတံ၊အသက်မွေးခြင်းကို၊
ကထံဇီဝိတံ၊အဘယ်မည်သောအပြားဖြင့်အသက်ရှင်သောသူ၏အသက်
မွေးခြင်းကို၊ပန၊ယင်းသို့သမာသ်ဖြစ်လျက်၊ ဂါထာဗန္ဓသုခတ္ထံ၊ဂါထာဗန္ဓ
၏ရွတ်လွယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သာနုနာသိကံ၊နိဂ္ဂဟိတံနှင့်တကွ၊ဝုစ္စတိ၊ဆို
အပ်၏၊ကထံဇီဝိံဇီဝတန္တိ၊ကထံဇီဝိံဇီဝတံဟူ၍လည်း၊ပါဠော၊ပါဌ်ရှိ၏
တဿ၊ထိုပါဠိ၏၊ ဇီဝန္တနံ၊ အသက်ရှင်ကုန်သော သူတို့အား၊ ကထံ၊
အဘယ်မည်သောအပြားအားဖြင့်၊ဇီဝံ၊အသက်မွေးခြင်းကို၊ဣတိ၊အတ္ထော၊
ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာ
ယ၊ကိံသုခဝိတ္တံစသောဤပဌမဂါထာဖြင့်၊ သမဏ၊ရှင်ရဟန်း၊ဣသေသ
ကေ၊ဤလူ၊ပြည်၌၊ဝုရိသဿ၊ယောက်ျား၏၊ သေဋ္ဌံ၊မြတ်သော၊ဝိတ္တံ၊ဥစ္စာ
သည်၊ကိံသု၊အဘယ်နည်း၊ကိံ၊အဘယ်မည်သောအကျင့်သည်၊သုခိဏ္ဍံ၊
ကောင်းစွာကျင့်အပ်သည်ဖြစ်၍၊သုခံ၊ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်းစိတ်နှစ်လုံး၏
ချမ်းသာခြင်းကို၊အာဝဟာတိ၊ဆောင်သနည်း၊ကိံ၊အဘယ်မည်သောအ
ရသာသည်၊ရသာနံ၊အရသာဟူသမျှတို့တွင်၊သာဓုတရံ၊အလွန်ကောင်း

မွန်သနည်းကထံ၊ အဘယံသိသောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်
ရှင်ခြင်းကို၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သောအသက်ရှင်ခြင်းဟူ၍၊ အာဟု၊ ပညာရှိတို့
ဆိုကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေတတ္တာရောပဉ္စေ၊ ဤအမေးလေးပါးတို့ကို၊
ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအာဠဝကတိလူးအား၊ ဘဂဝါ
ငါတို့ဘုရားမြတ်သည်၊ ကဿပဒသဗလေန၊ ကဿပဘုရားသခင်သည်၊
ဝိဿဇ္ဇိတနယေနေဝ၊ ဖြေတော်မူတိုင်းသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဿဇ္ဇ
န္တော၊ ဖြေတော်မူလိုရကား၊ သဒ္ဓိဓိတ္တန္တိ၊ သဒ္ဓိဓိတ္တံဟူသော၊ ဣမံဂါ
ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယထာ၊ အကြင်
အကြောင်းဖြင့်၊ ဟိရုညသုဝဏ္ဏာဒိဝိတ္တံ၊ ရွှေငွေအစရှိသောဥစ္စာသည်၊ ဥပ
တောဂသုခံ၊ သုံးဆောင်ခံစားခြင်းချမ်းသာကို၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်
၏၊ ခုပ္ပိပါသာဒိဒုက္ခံ၊ မွတ်ထိပ်ခေါင်းပါးခြင်းဆင်းရဲကို၊ ပဋိဗာဟတိ၊ တား
မြစ်၏၊ ဒေါလိန္ဒိယံ၊ သူဆင်းရဲ၏အဖြစ်ကို၊ ဂူပသမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ မုတ္တာဒိ
ရတနပဋိလသဘဟေတု၊ ဂုလံအစရှိသောရတနာတို့ကိုရခြင်း၏အကြောင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လောကသန္တတိဉ္စ၊ လောက၏ အစဉ်ကိုလည်း၊
အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ ဧဝံ၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ လောကီလောကုတ္တရာ၊
လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါဝိ၊ သဒ္ဓါတရားသည်လည်း၊ လော
ကီယလောကုတ္တရံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာလောကီ လောကုတ္တရာ
ဖြစ်သော၊ ဝိပါကသုခံ၊ ဝိပါကချမ်းသာကို၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊
သဒ္ဓါရုရေန၊ သဒ္ဓါတရားကိုအဦးအမှူးပြုသဖြင့်၊ ပဋိပန္နာနံ၊ ကျင့်ကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဇာတိဇရာဒိဒုက္ခံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဆိုခြင်း အစရှိသော
ဆင်းရဲကို၊ ပဋိဗာဟတိ၊ တားမြစ်၏၊ ဂုဏဒေါလိန္ဒိယံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနည်း
သောအားဖြင့်ဆင်းရဲသောအဖြစ်ကိုလည်း၊ ဂူပသမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ သတိ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါဒိရတနပဋိလသဘဟေတု၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂသောရတနာ
ကိုရခြင်း၏အကြောင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုး
ကောင်းသားသည်၊ သဒ္ဓေါ၊ လောကီလောကုတ္တရာသဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ
သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သီလေန၊ အဂါရိယဖြစ်သော သီလနှင့်၊
သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသောဝေဒာဂသမပ္ပိတော၊
အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းရွှေငွေစသော ဥစ္စာသဒ္ဓါစသောအရိယာတို့၏သုံး
ဆောင်ခံစားအပ်သောဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊
ပေါ၊ ဤသဘောရှိသော အမျိုးကောင်း သားသည်၊ ယံယံ ပဒေသံ၊
အကြင်အကြင်အရပ်သို့၊ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထို

၃၀၆ သင်္ဂါယာဓဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ချောက်လေရာအရပ်၌လျှင်။ လာတာသက္ကာရေနေဝ။ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရ
ဖြင့်လျှင်။ ပူဇော်တော။ ပူဇော်အပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိဝစနတော။
ဤသို့ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ လောကသန္တတိ။ လောက အစဉ်ကို
လည်း။ အာဝဟတိ။ ရွက်ဆောင်၏။ ဣတိကတွာ။ ဤသို့သော အကြောင်း
ကြောင့်။ ဗိတ္တန္တိန္နစ်လိုအပ်သောဥစ္စာဟူ၍။ ဝုတ္တာ။ ဆိုအပ်၏။ ပန။ ဆက်ဦး
အံ့။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ တေသံ။ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့အား။ သဒ္ဓါ
ဝိတ္တံ။ သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသောဥစ္စာသည်။ အနုဂါမိကံ။ တလွန်လော
ကကိုသွားသော သူတို့အစဉ်တစိုက်လိုက်တတ်သည်။ အနိညသာဓာရ
ဏံ။ လက်နက်ဦးသို့စသောရန်သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံသည်။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ
ဟေတု။ သိလ၏ပြည့်စုံခြင်းစသော ခပ်သိမ်းသောလောကီလောကုတ္တရာ
ချမ်းသာပြည့်စုံခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ လောကိယဿ။
လောကီဖြစ်သော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိဝိတ္တဿပိ။ ရွှေငွေအစရှိသောဥစ္စာ၏
လည်း။ နိ ဒါနံ။ ချမ်း၏အကြောင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိ။ ဆိုသင့်၏။
သဒ္ဓေါယေဝ။ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော သူသည်သာလျှင်။ ဒါနာဒိနိ။
အဇ္ဈအစရှိကုန်သော။ ဝုညာနိ။ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဝိတ္တံ။ ရွှေငွေရ
တနာစသောဥစ္စာကို။ အဓိဂစ္ဆတိ။ ရ၏။ အသဒ္ဓဿပန။ သဒ္ဓါမရှိသောသူ
အားကား။ ဝိတ္တံ။ ရွှေငွေစသောဥစ္စာသည်။ ယာဝအနတ္တာယ။ အလွန်အကဲ
အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုသို့အနုဂါမိက၏အဖြစ်
စသောအကြောင်းကြောင့်။ သဒ္ဓါဝိတ္တမေဝ။ သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသော
ဥစ္စာကိုသာလျှင်။ သေဋ္ဌန္တိ။ အမြတ်ဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဟောအပ်၏။ ပုရိသဿာ
တိ။ ပုရိသဿဟူသော ဒေသနာတော်သည်။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒ ဒေသနာ။
မြတ်သောသတ္တဝါကိုပိုင်းခြားသောဒေသနာတော်တည်း။ တသ္မာ။ ထိုသို့
ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒ ဒေသနာဖြစ်သော ကြောင့်။ ကေဝလံ။ သက်သက်။ ပုရိ
သဿ။ ယောကျ်ားအား။ သဒ္ဓါဝိတ္တမေဝ။ သဒ္ဓါတရားဥစ္စာကို သာလျှင်။
သေဋ္ဌန္တိ။ အမြတ်ဟူ၍။ နဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်သည်မဟုတ်။ ဣတ္ထိအာဒိနိပိ။
မိန်းမစသောသူတို့အားလည်း။ သဒ္ဓါဝိတ္တမေဝ။ သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသော
ဥစ္စာကိုသာလျှင်။ သေဋ္ဌန္တိ။ သေဋ္ဌ်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ဓမ္မောတိ။
ဓမ္မောဟူသည်ကား။ ဒသကုသလဓမ္မော။ ဆယ်ပါးသော ကုသိုလ်တရား
တည်း။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဒါနသီလတာဝနာဓမ္မော။ ဒါနသီလတာဝနာ
တရားတည်း။ သုပိဏ္ဏောတိ။ သုပိဏ္ဏောဟူသည်ကား။ သုကတော။ ကောင်း
မွန်ရှိသောစွာပြုအပ်သော။ သုစရိတော။ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော။ သုမာ

ဝဟာတီတိ၊ သုခမာဝဟာတီဟူသည့်ကား၊ သောဏသေဋ္ဌိ ဝုတ္တရုဋ္ဌပါ
လာဒိနိဝိယ၊ သောဏသုဋ္ဌေးသားရုဋ္ဌပါလသုတ္တုတ်သားအစရှိသောသူတို့
ကဲ့သို့၊ မနုဿသုခဉ္စ၊ လူ၏ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကာဒိနိဝိယ၊ သံ
ကြားအစရှိသောသူတို့ကဲ့သို့၊ ဗိဗ္ဗသုခဉ္စ၊ နတ်၏ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊
ပရိယောသာနော၊ အဆုံး၌၊ မဟာပရမာဒိနိဝိယ၊ မဟာပရမမင်းသားအစရှိ
သောသူတို့ကဲ့သို့၊ ဗိဗ္ဗာနသုခဉ္စ၊ ဗိဗ္ဗာနချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ အာဝဟ
တိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ သစ္စန္တိ၊ သစ္စံဟူသောပုဒ်၌၊ အယံသစ္စသဒ္ဓေါ၊ ဤသစ္စ
သဒ္ဓါကို၊ အနေကသု၊ များစွာကုန်သော၊ အတ္ထေသု၊ အနက်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊
ရှုအပ်၏၊ သေယျဝိဒံ၊ သစ္စသဒ္ဓါ၏များစွာသောအနက်ဟူသည့်အတတ်
နည်း၊ သစ္စံဘဏေနကုဏ္ဍေယျာတိအာဒိသု၊ သစ္စံဘဏေနကုဏ္ဍေယျဤသို့
အစရှိသောဓမ္မပဒပါဠိတို့၌၊ ဝါစာသစ္စေ၊ အဟုတ်အမှန်ဆိုသောဝစိသစ္စာ
၌၊ အယံသစ္စသဒ္ဓေါ၊ ဤသစ္စသဒ္ဓါသည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ သဇ္ဇေဋ္ဌတာသမ
ဏဗြာဟ္မဏာစာတိအာဒိသု၊ သဇ္ဇေဋ္ဌတာသမဏဗြာဟ္မဏာစဤသို့အစရှိ
သောမဟာသုတသောမဇာတ်ပါဠိတို့၌၊ ဝိရတိသစ္စေ၊ မဟုတ်မမှန်သည်ကို
မဆိုရှောင်ကြဉ်ခြင်းဟူသောဝိရတိသစ္စာ၌၊ အယံသစ္စသဒ္ဓေါ၊ ဤသစ္စသဒ္ဓါ
သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ကသ္မာနုသစ္စာနိဝဒန္တိ နာနာပဝါဒိယာသေကုသ
လာဒါနာတိ၊ ကသ္မာနုသစ္စာနိဝဒန္တိ နာနာပဝါဒိယာသေကုသလာဒါနာ
ဤသို့အစရှိသော သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတို့၌၊ ဒိဋ္ဌိသစ္စေ၊ မှားသော အယူဟူ
သောဒိဋ္ဌိသစ္စာ၌၊ အယံသစ္စသဒ္ဓေါ၊ ဤသစ္စသဒ္ဓါသည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊
နာနာပဝါဒိယာ၊ အထူးထူးသောအယူကိုသိတတ်ကုန်သော၊ ကုသလာဝ
ဒါနာ၊ အပြစ်မဲ့ကို ဆိုတတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
သစ္စာနိ၊ ငါ၏အယူသာမှန်သည်တို့ကို၊ ဝဒန္တိ နုနု၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်ကြောင့်၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ နာနာ၊ အဘိုးအဘိုး၊
ဝဒန္တိ နုနု၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ စတ္တာရိမာနိဘိက္ခဝေဗြာဟ္မဏသစ္စာနိတိအာဒိ
သု၊ စတ္တာရိမာနိဘိက္ခဝေဗြာဟ္မဏသစ္စာနိဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဗြာဟ္မ
ဏသစ္စေ၊ ပရမတ္ထဗြာဟ္မဏတို့၏သစ္စာ၌၊ အယံသစ္စသဒ္ဓေါ၊ ဤသစ္စသဒ္ဓါ
သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဧကဋ္ဌိသစ္စံနုရတိယမတ္တိတိအာဒိသု၊ ဧကဋ္ဌိသစ္စံနု
ရတိယမတ္တိဤသို့အစရှိသောသုတ္တနိပါတ်ပါဠိတို့၌၊ ပရမတ္ထသစ္စေ၊ ပရမတ္ထ
ဖြစ်သောသစ္စာဟုဆိုအပ်သော ဗိဗ္ဗာန၌၊ အယံသစ္စသဒ္ဓေါ၊ ဤသစ္စသဒ္ဓါ
သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ သစ္စံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သောနိရောဓသစ္စာသည်၊
ဧကံတိ၊ တပါးသာလျှင်တည်း၊ ဒုတိယံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သည်၊ နအတ္ထံ၊

၃၁၈ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

မရှိ၊ စတုန္တံ သစ္စာနံ ကတိကုသလာတိ အာဒိယ၊ စတုန္တံ သစ္စာနံ ကတိကုသ
လာဤသို့အစရှိသော ဝိဘင်း ပါဠိတို့၌။ အရိယသစ္စေ၊ အရိယ သစ္စာ၌၊
အံပံသစ္စ သဒ္ဓေါ၊ ဤသစ္စသဒ္ဓါသည် ၊ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဣပေန၊ သစ္စံ
ဟဝေဟူသော ဤပါဠိအရာ၌ကား၊ ပရမတ္ထသစ္စံ၊ ပရမတ္ထ သစ္စာဟုဆို
အပ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိရတိသစ္စန္တံ၊ ဝိရတိသစ္စာ
ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တန္တရံကတွာ၊ အတွင်း၌ထားသည်ကို ပြု၍၊ ဝါစာ
သစ္စံ၊ အဟုတ်အမှန်ဆိုသောဝစီသစ္စာကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ လိုအပ်၏၊ ယဿ၊
အကြင်အဟုတ်အမှန်ဆို သောဝစီသစ္စာ၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်
ဖြင့်၊ ဥဒကာဒိနိ၊ မြစ်ရေစသည်တို့ကို၊ ဝသေ၊ မိမိအလို၌၊ ဝတ္တန္တိ၊ လိုက်
စေကုန်၏၊ ဇာတိဇရာမရဏပါရံ၊ ဇာတိဇရာမရဏ၏ ကမ်းတဘက်ဟူ
သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ တရန္တိ၊ ကူးကုန်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအတတ်သို့ဟော
တော်မူသနည်း၊ သစ္စေနဝါဒေနဒကံ(ပ)ပတ္ထယန္တိ၊ သစ္စေနဝါဒေနဒကံ(ပ)
ပတ္ထယံဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယေကေစိမေ(ပ)ပါရန္တိ၊ ယေကေစိမေ(ပ)ပါရံ
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊
သစ္စေနဝါဒေန၊ အဟုတ်အမှန်ဆိုသောသစ္စာစကားဖြင့်၊ ဥဒကံပိ၊ အယဉ်
လွန်စွာစီးသောမြစ်ကြီးရေ၏ အပြင်သို့လည်း၊ ဓာဝတိ၊ မကွဲမမျက်တခဲ
နက်မြေပြင်အလားနင်းသွားနိုင်၏၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သစ္စေန၊
သစ္စာစကားဖြင့်၊ ဝိသံပိ၊ ဖုတ်မြိုက်သေစေတတ်သောမြွေဆိတ်မြွေးဆိတ်
ကိုလည်း၊ ဟနန္တိ၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်ကုန်၏၊ သစ္စေန၊ ဘုရားလောင်းငါးမင်း
၏သစ္စာစကားဖြင့်၊ ဒေဝေါ၊ မိန့်သည့်၊ ထနယံ၊ ထစ်ကြိုးလျက်၊ ပဝဿ
တိ၊ ထန်စွာရှာ၏၊ သစ္စေ၊ ဝိရတိသစ္စာဝစီသစ္စာနှစ်ပါးတို့၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်
သောဘုရားလောင်းတို့သည်၊ နိဗ္ဗုတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္ထယန္တိ၊ တောင့်တ
ကုန်၏၊ ပဏဗျာ၊ မြေအပြင်၌၊ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဣမေရသာ၊
ဤအရသာတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံရသာနံ၊ ထိုအရသာတို့တွင်၊
သစ္စံ၊ သစ္စာဟူသောအရသာသည်၊ သာရတရံ၊ အလွန်အကဲအားဖြင့်
ကောင်းမွန်၏၊ သစ္စေ၊ သစ္စာတရား၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ သမဏာစ၊
ရဟန်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာစ၊ ဗုဒ္ဓဘုရားတို့ သည်လည်း
ကောင်း၊ ဇာတိ မရဏဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သေခြင်း၏၊ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်
ဟူသောထိုမှတစ်ကမ်းသို့၊ တရန္တိ၊ ကူးခတ်နိုင်ကုန်၏၊ သာဒုတရန္တိ၊
သာဒုတရံ ဟူသည်ကား၊ မရတရံ၊ အထူးသဖြင့် ချိုမြိန်စွာ၏၊ ပဏီ
တရံ၊ အထူးသဖြင့်မွန်မြတ်စွာ၏၊ ရသနန္တိ၊ ရသာနံဟူသည်ကား၊ မူလ

ရသောခန္ဓရသောတိအာဒိနာ၊ မူလရသောခန္ဓရသော ဤသို့အစရှိသော၊
 နယေန၊ အာယတန ဝိဘင်း ပါဠိနည်းဖြင့်၊ သာယနိယဓမ္မာ၊ လျက်အပ်
 သောသဘော ရှိကုန်သော၊ ယေဇ္ဇမေ၊ အကြင် အရသာတို့သည်၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဗလရသံ၊ သစ်သီး၏အရည်ကို၊ အနု
 ဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ဘဝံ၊ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ အရသ
 ရူပါ၊ ကြီးသောသူတို့အားပြုရာသောအကျင့်အာစာရကင်းသောသဘော
 ရှိ၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယေရူပရသော၊ အကြင်ရူပါရုံကို သာယာသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော သုခဓမ္မဟူသော ရူပရသောတို့သည် လည်းကောင်း၊
 ယေသဒ္ဓရသော၊ အကြင်သဒ္ဓါရုံကို သာယာသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော
 သုခဓမ္မဟူသောသဒ္ဓါရသောတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိရသရသော၊
 ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်ခြင်း ကိစ္စရှိသော အရသာတို့ကို လည်းကောင်း၊
 အယံဓမ္မဝိနယော၊ ဤဓမ္မဝိနယသည်၊ ဧကေသော၊ တခုသောရသာရှိ၏၊
 ဝိရတ္တိရသော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော ပြည့်စုံခြင်းရှိ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အတ္တရသသ၊ အကျိုး၏ပြည့်စုံခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အတ္တ
 ရသ၏၊ ဓမ္မရသသ၊ အကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဓမ္မရသ၏၊
 ဝိရတ္တိရသသ၊ ဗလသမာပတ်ဟုဆိုအပ်သောဝိရတ္တိရသ၏၊ ဘာဝါ၊ အတို့
 ရှိတော်မူ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ရူပါစရ
 ရသုပဇ္ဇော၊ ဗလရသဟုဆိုအပ်သော ရူပရသ သာမင်္ဂီရသ၏အကြောင်း
 ဖြစ်သောအာစာရ ရသတို့သည် ကြည်အပ်ကုန်သော၊ အဝသေသာဗျန္တ
 နာယော၊ ကြွင်းသောအက္ခရာ ပုဒ်ဝါကျ အစရှိကုန်သော၊ ယေဝိမေ၊ အ
 ကြင်အရသာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မရသာတိ၊ ဓမ္မရသတို့၏ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဇန္တိ
 ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေသံရသာနဉ္စ၊ ထိုအရသာတို့တွင်လည်းကောင်း၊ ဟဝေ
 စင်စစ်အားဖြင့်၊ သာဓုတရံ၊ ချိုမြိန်မွန်မြတ်၏၊ သစ္စမေဝ၊ သစ္စာအရသာ
 သည်သာလျှင်၊ သာဓုတရံ၊ အလွန်အကဲအားဖြင့်ကောင်းမွန်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ သာဓုတရံ၊ အထူးသဖြင့်ကောင်းမွန်၏၊ သေဠတရံ၊ အထူးသဖြင့်
 မြီးမွမ်းအပ်၏၊ ဥတ္တမတရံ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ မူလရသာ
 ဖယော၊ မူလအရသာအစရှိသောအရသာတို့သည်၊ သရိရံ၊ ဟိုဟိုနေကိုယ်
 သားကို၊ ဥပဖြူဟေန္တိ၊ ပွားတက်စေတတ်ကုန်၏၊ သံကိလေသိကံ၊ သုခံ၊
 ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာကို ချခြင်းငှါ ထိုက်သော
 ချမ်းသာကိုလည်း၊ အာဝဟန္တိ၊ ရှက်ဆောင်ကုန်၏၊ သစ္စရသေ၊ သစ္စရသန္တိ
 ဝိရတိသစ္စဝါစာသစ္စရသော၊ ဝိရတိသစ္စဝါစာသစ္စာအရသာနှစ်ပါးသည်

၃၂၀ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

သမထဝိပဿနာဒီဟိ။ သမထဝိပဿနာ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်
ကို၊ ဥပဗြူဟေတိ၊ ပွားစေတတ်၏။ အသံကိလေသိကဉ္စသုခံ၊ ပူပန်စေတတ်
နှိပ်စက်တတ်သောကိလေသာကိုရခြင်းငှါမထိုက်သောချမ်းသာကိုရင်း၊
အာဝဟတိ၊ ရွာဇ်ဆောင်၏။ ဝိမုတ္တိရသော၊ ဝိမုတ္တိရသဟူသော ဖလသုခ
သည်။ ပရမတ္ထသစ္စရသပရိဘာဝိတတ္ထာ၊ ပရမတ္ထဖြစ်သော သစ္စာဟုဆို
အပ်သော နိဗ္ဗာနသုခဖြင့် အဖန်ဖန်ထု အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာဒု။
ကောင်းမွန်၏။ အတ္ထရသဓမ္မရသာစ၊ အတ္ထရသဓမ္မရသတို့သည်လည်း၊ တ
ဒမိဂမူပါယဘူတံ၊ ထိုပရမတ္ထဖြစ်သော သစ္စာဟုဆိုအပ်သောနိဗ္ဗာနသုခ
ကိုရခြင်း အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အတ္ထဗ္ဗ။ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊
ဓမ္မဗ္ဗ။ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိဿယ၊ ငြိ၍။ ပဝတ္ထိတော၊ ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်။ သာဒု၊ ကောင်းမွန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ ပညာဇိဝိ၊ ဇိဝိတန္တိ
တ္ထေပန၊ ပညာဇိဝိ၊ ဇိဝိတံဟူသောဤပါဠိ၌ကား၊ အန္ဓေကဓက္ခ၊ နိစ္စက္ခ၊ ကေ
သု၊ အန္ဓပုဂ္ဂိုလ် ကေကန္တုပုဂ္ဂိုလ် နိစ္စက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ယွာယံ၊ အကြင်
ပညာဇိဝိသဘောရှိသော၊ နိစ္စက္ခပုဂ္ဂလော၊ လောကုတ္တရာ လောကီ ယတ္ထ
ပရဟိတ အတ္တဟိတ နှစ်ပါးကိုသိသော နိစ္စက္ခပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဂဟဇ္ဈောဝါ
အိမ်ရာထောင်သောလူဖြစ်၍လည်း၊ ကမ္မန္တာနုဗ္ဗာန သရဏဂမန ဒါနသံဝိ
ဘာဂ ဝီရိယသမာဒါန ဥပပါသထ ကမ္မာဒိဂဟဋ္ဌ ပဋိပဒံ၊ လယ်လုပ် ကုန်
လွယ်ခြင်းစသောအမှုကိုအားသစ်လုံ့လပြုခြင်း သရဏဂုံဆောက်တည်
ခြင်း အလှူကို ခွဲချမ်းတော်မူခြင်း ဝီရိယ ဆောက်တည်ခြင်း ဥပုသ်သုံး
ခြင်းအမှုအစရှိသောလူတို့၏ကျင့်ဝတ်ပဋိပဒ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတောဝါ၊ ရဟန်း
ဖြစ်၍ဖြစ်သော်လည်း၊ အဝိပ္ပဋိသာရကဝီရိယသင်္ခါတံ၊ နှလုံးသာယာ ရှင်
လမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော စတုပါရိသုဒ္ဓိဝီရိယဟုဆိုအပ်သော၊ တ
ဒုတ္တရိ၊ ထိုဝီရိယထက်အလွန်၊ ဗိတ္တဝိသုဒ္ဓိအာဒိဘေဒံ၊ ဗိတ္တဝိသုဒ္ဓိစသည်
အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗဇိတပဋိပဒံ၊ ရဟန်းတို့၏ကျင့်ဝတ်ပဋိ
ပဒ်ကို၊ ပညာယံ၊ ပညာဖြင့်၊ အာရာဓေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဇိဝတိ၊ အသက်မွေး၏
ပညာယံ၊ ပညာဖြင့်၊ ဇိဝိနေ၊ အသက်မွေးခြင်းရှိသော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို၊ သေဋ္ဌံ၊ အမြတ်ဟူ၍။ အာဟု၊ ပညာရှိတို့ဆို
ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထေ၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဿန္တိတေ၊ ဖြေတော်မူအပ်ကုန်သော၊
စတ္တာရောပိပဉ္ဈေ၊ လေးပါးသော ပညာတို့ကိုလည်း၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊
အတ္တမနေ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသောပိတ်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ အသုဇ္ဈကတိလူး

၂၀

သည်းအဝသေသောပိ။ အကြွင်းသည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝတ္ထုတရားပစ္စုပ္ပန်လေး
ပါးသောအမေးတို့ကိုပုစ္ဆုန္တေ။ မေးလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ ကထံသုတ
ရတိဩဇာန္တိ ဂါထံ။ ကထံသုတရတိဩဇာသော။ ဂါထာကို။ အာဟာ
မေးလျှောက်၍။ အထေးသို့ အခါ၌။ အသားထို အာဇ္ဇတကတိသုးအသားတဝဂါ
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓိမနုဿနနဝံးရှေးဖြစ်သောကသပပဗျရားသေခင်
ဖြေတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဿဇ္ဇန္တေ။ ဖြေတော်မူလိုရ
ကား။ သဒ္ဓါယတနတိတိဂါထံ။ သဒ္ဓါယတနရတိအစရှိသော ဂါထာကို။
အာဟာမိန္ဒတော်မူ၍။

တတ္ထ။ ထိုဂါထာ၌။ ယောအကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓမ္မဋ္ဌိမံ လေးပါးအ
ပြားရှိသောဩဇာ။ ဩဇာကို။ တရတိ။ ကူးမြောက်နှိုင်း၍။ သော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ သံသာဇ္ဈန္တံ။ ဝိသုတရတည်းဟူသော သမုဒ္ဓရာကိုလည်း။ ကိညာ
ဝိတရတိ။ အကပတ်၍ကူးမြောက်နှိုင်း၍ရှင်းစေရကွပ်။ ဝဋ်ဆင်းရဲကိုလည်း။
ကိညာဝိအဇ္ဈတိ။ အကပတ်၍လွန်မြော်နှိုင်း၍ရှင်း။ ကိလေသမသောဝိ။ ကိလေ
သာဟူသောအညစ်အကြေးတို့သည်လည်း။ ကိညာဝိပရိသုဇ္ဈတိ။ အကပတ်
၍စင်ကြယ်နှိုင်း၍ရှင်းစေသန္တေ။ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ပနပသွေ။ အကြင်
ကြောင့်။ အသဒ္ဓေါ။ သဒ္ဓါတရားမရှိသောသူသည်။ ဩဇာကထံ။ ဩဇာ
ကိုကူးမြောက်ကြောင်းကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ကို။ အသဒ္ဓဟန္တော။ မယုံကြည်
သည်ဖြစ်၍။ နပက္ခန္တတိ။ မပြေးသွား။ ပဉ္စသုကမဂုဏေသု။ ကမဂုဏ်ငါး
ပါးတို့၌။ ဝိတ္တဝေ။ သာဓုနု။ အလိုအတိုင်းစိတ်ကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းဖြင့်။ ပမတ္တော
မောလျာခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ။ ထိုကမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌
သာလျှင်။ ဝိသတ္တတ္တာ။ ပြကပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သံသာဇ္ဈန္တံ။ သံသာ
ရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဓရာကို။ နတရတိ။ မကူးမြောက်နှိုင်း။ ကုသိတော။
ပျင်းရိသောသူသည်။ အကုသလေဟိ။ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ။
တရားတို့၌။ ဝေါကိဇ္ဈော။ ရောပြွင်းဆက်ဆံသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခံဆင်းရဲ
စွာ။ ဝိဟရတိ။ နေရ၏။ အပ္ပညော။ ပညာမရှိသောသူသည်။ သုဒ္ဓိမ္မံ။ စင်
ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအရိယမဂ်ကို။ အဇာနန္တော။ မသိသည်
ဖြစ်၍။ နပရိသုဇ္ဈတိ။ မစင်ကြယ်နှိုင်း။ တသ္မာ။ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်း
ကြောင့်။ တပ္ပဗ္ဗိပက္ခံ။ မသဒ္ဓါခြင်းစသည်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
သဒ္ဓါစသောတရားကို။ အသန္တနု။ ပြတော်မူသော။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ အသံဂါထာ။ သဒ္ဓါယတနရတိအစရှိသောဂါထာကို။ ဝုတ္တော
ဟောတော်မူအပ်၍။ စ။ ဆက်ဦးအုံးဝေ။ ဤသို့။ ဝုတ္တောယ။ ဟောတော်မူအပ်

၃၂၂ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သော။တောယ။သဒ္ဓါယတရတိအဝရှိသောဤဂါထာဖြင့်။ယသ္မာ။အကြင်
ကြောင့်။သဒ္ဓိန္ဒြိယံ။သဒ္ဓိ နှိသည်။ သောတာပတ္တိယင်္ဂပဒဋ္ဌာနံ။ သောတာ
ပတ္တိမဂ်ကိုရခြင်းအင်္ဂါ၏ နိးစွာသောအကြောင်းသည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။
တသ္မာ။ ထိုသို့သဒ္ဓိန္ဒြိယသောတာပတ္တိမဂ်ကို ရခြင်းအင်္ဂါ၏နိးစွာသော
အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။သဒ္ဓါယတရတိဩဇာန္တိ။ဣဒိနာပဒေန။သဒ္ဓါ
ယတရတိ ဩဇာဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်။ ဗိဠောဗာတရဏံ။ဗိဠောဗာကိုကူး
မြောက်နိုင် ကြောင်းဖြစ်သော။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ။ သောတာပတ္တိမဂ်ကို
လည်းကောင်း။သောတာပန္နုဉ္စကူးမြောက်ပြီးသည့်သောတာပန်ကိုလည်း
ကောင်း။ဘဂဝါ။မြတ်စွာဘုရားသည်။ပကာသေတိ။ပြတော်မူ၏။ ယသ္မာ
ပန။အကြင်ကြောင့်ကား။ သောတာပန္နော။ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ကုသလာနံ။ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ။တရားတို့၏။ ဘာဝနာယ။ပွား
ခြင်းငှါ။ သာတစ္ဆကိရိယသင်္ခါတေန။မပြတ်အားသစ်မှုပြုခြင်းဟုဆိုအပ်
သော အပ္ပမာဒေန။အပ္ပမာဒတရားနှင့်။သမန္နာဝတော။ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။
သောတာပန္နော။သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။သကိံဧဝ။တကြိမ်သာလျှင်။
ဣမံလောကံ။ ဤလူ့ဘုံသို့။ အာဂမနမဂ္ဂံ။ ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
သော။ဒုတိယမဂ္ဂံ။သကဒါဂါမိမဂ်ကို။ အာရာဓေတွာ။ပြီးစေ၍။ အဝသေ
သံ။ အကြွင်းဖြစ်သော။ သောတာ ပတ္တိမဂ္ဂေန။ သောတာပတ္တိ မဂ်ဖြင့်။
အတိဏ္ဏံ။မကူးမြောက်နိုင်သေးသော။ဘဝေါဗာဝတ္ထု။ဘဝေါဗာ၏တည်
ရာဖြစ်သော။သံသာရဏ္ဏံ။သံသာရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာကို။တရတိ။
ကူးမြောက်နိုင်၏။ တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ အပ္ပမာဒေနအဏ္ဏဝန္တိ။ဣဒိနာပဒေ
န။အပ္ပမာဒေနအဏ္ဏဝံဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်။ ဘဝေါဗာတရဏံ။ဘဝေါဗာကို
ကူးမြော်နိုင်ကြောင်းဖြစ်သော။သကဒါဂါမိမဂ္ဂံ။သကဒါဂါမိမဂ်ကိုလည်း
ကောင်း။သကဒါဂါမိဉ္စ။သကဒါဂံပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘဂဝါ။မြတ်
စွာဘုရားသည်။ပကာသေတိ။ပြတော်မူ၏။ယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်။ သက
ဒါဂါမိ။သကဒါဂံပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝီရိယေန။ဝီရိယဖြင့်။တတိယမဂ္ဂံ။ အနာ
ဂါမိမဂ်ကို။အာရာဓေတွာ။ပြီးစေ၍။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေန။ သကဒါဂါမိမဂ်
ဖြင့်။အနုတိတံ။မလွန်မြောက်သေးသော။ကာမောဗာဝတ္ထု။ ကာမောဗာ၏
တည်ရာဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့်တကွ ကာမဘဝအလုံးကိုလည်း
ကောင်း။ကာမောဗာသညိတံ။ ကာမောဗာဟုသိမှတ်ရေတွက်အပ်သော။
ကာမဒုက္ခံ။ ကာမရာဂဟုဆိုအပ်သောဒုက္ခကိုလည်းကောင်း။ အစွေတိ။
လွန်မြောက်နိုင်၏။ တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ဝီရိယေနဒုက္ခမစွေတိတိ ဣဒိနာပိ

ပဒေန၊ ဝိရိယေနုက္ခမက္ခေတိဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ ကာမောဃာတရ
ဏံ၊ ကာမောဃာကိုကူးမြောက်နိုင်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အနာဂါမိမဂ္ဂံ၊ အနာ
ဂါမိမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနာဂါမိဗ္ဗ၊ အနာဂံပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်းကောင်း၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပကာ သေတိ၊ ပြီးတော်မူ၏၊ ယသ္မာ
ပန၊ အကြင် ကြောင့်ကား၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိဂတကာမ
သညာယ၊ ကင်းသောကာမသညာရှိသော၊ ပရိသုဒ္ဓါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်
စင်ကြယ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဧကန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်မြှောက်သန်
ရှင်းသော၊ စတုတ္ထမဂ္ဂပညံ၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာကို၊ အာရာဇေတွာ၊ ငြီးစေ
၍၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ အပ္ပဟိနံ၊ မပယ်အပ်သေးသော၊
အဝိဇ္ဇာသင်္ခါတံ၊ အဝိဇ္ဇာဟုဆိုအပ်သော၊ ပရမမလံ၊ လွန်ကဲသော အဖြစ်
သို့ရောက်သောအညစ်အကြေးဟူသောအဝိဇ္ဇာကို၊ ပဗဟတိ၊ ပယ်ဖျော့
နိုင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာယပရိသုတ္တတိတိဗ္ဗမိနာဝိပဒေန၊ ပညာယ
ပရိသုတ္တတိဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာဃာတရဏံ၊ အဝိဇ္ဇာဃာကို
ကူးမြောက်နိုင်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂစ္ဆ၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အရဟတ္တဗ္ဗ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို
လည်းကောင်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပကာသေတိ၊ ပြီးတော်မူ၏၊
ဝ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ အရဟတ္တ နိက္ခဓေန၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဟူသော အထွေရှိ
သဖြင့်၊ ကထိတာယ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣမာယဂါထာယ၊ သဒ္ဓါယ
တရတိအစရှိသောဤဂါထာ၏၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ ယက္ခော၊ အာဇ္ဇ
ဝကဘိသူးသည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊
တည်လေ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပညာယပရိသုတ္တတိတိဗ္ဗေ၊ ပညာယပရိ
သုတ္တတိဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တမေဝပညာပဒံ၊
ထိုပညာပုဒ်ကိုပင်လျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ နှလုံး၌ထားသောအားဖြင့်ယူ၍၊ အတ္တ
နေ၊ မိမိ၏၊ ပဋိဘာနေန၊ ပညာဥာဏ်ပဋိဘာန်ဖြင့်၊ လောကီယလောကုတ္တ
ရမိဿကံ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ အရော ဖြစ်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊
ပုစ္ဆန္တေ၊ မေးလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကထံသုလဘတေပညန္တိ၊ ကထံသု
လဘတေ ပညံဟူသော၊ ဣမံသမဒေါတံ၊ ဤသမဒဂါထာကို၊ အာဟ၊
လျှောက်၏။ ၊

တတ္ထ ထိုဂါထာ၌၊ ကထန္တိ၊ ကထံဟူသောပုဒ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထဝ၊
အလုံးစုံအမေးငါးပါးအရာတို့၌သာလျှင်၊ အတ္ထယုတ္တိပုစ္ဆာ၊ ပညာစသော
အနက်ကိုရခြင်း၏ အကြောင်းကိုမေးသောပုစ္ဆာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊

၃၂၄ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဟိသစ္စံ၊ ဖုန်၏။ အယံ၊ ဤ။ အာဠဝကဘိလူးသည်။ ပညာဒိအတ္ထံ၊ ပညာအစရှိ
သောအနက်ကို။ ဥက္ခာ၊ သစ္စပဋိဝေဓကို ပြီးစေသော ဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊
တံဿ၊ ထိုပညာစသောအနက်၏။ ယုတ္တိံ၊ ရဲခြင်းအကြောင်းကို။ ဝုစ္ဆတိ၊
မေး၏။ ကထံကယ ယုတ္တိယာ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ် မည်သော
အကြောင်းကြောင့်။ ပညံ၊ ပညာကို။ လဘတိ၊ ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား
အနက်။ ခနာဒိဿ၊ ခနဝုစ္ဆာစသည်တို့၌လည်း။ ဇေသနယော၊ ဤနည်းအတူ
ပင်တည်း။ အထ၊ ထိုရောအခါ၌။ အဿ၊ ထိုအာဠဝကဘိလူးအား။ တဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ကာရဏဟိ၊ အကြောင်း
တို့ကြောင့်။ ပညာလဘတံ၊ ပညာ၏ရဲခြင်းကို။ ဒသေန္တော၊ ပြီးတော်မူလိုရ
ကား။ သဒ္ဓဟာနောဟိအာဒိ၊ သဒ္ဓဟာနောဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာ
ဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဇေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝုပ္ပဘာဂေ၊ ရှေးအတို့၌။ ကယသု
စရိတာဒိဘောဒေန၊ ကာယသုစရိတ်စသည်အပြားရှိသော။ ယေနဓမ္မေနစ၊
အကြင်တရားဖြင့်လည်းကောင်း။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို့၌။ သတ္တတိံ
သဗ္ဗေါပက္ခိယဘောဒေန၊ သုံးဆွဲရန်ပါးသောဗျာပါပက္ခိယအပြားရှိသော
ယေနဓမ္မေနစ၊ အကြင်တရားဖြင့်လည်းကောင်း။ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာ
ဖြစ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကာ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါအဂ္ဂသာဝက
မဟာသာဝကတို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်တော်မူကုန်၏။
အရဟတံ၊ ရဟန္တာဖြစ်တော်မူကုန်သောဘုရားတို့၏။ တံဓမ္မံ၊ ထိုပဋိပတ်
တရားကို။ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းအလို့ငှါ။ သဒ္ဓဟမာနော၊
ယုံကြည်သောဝုပ္ပါလ်သည်။ လောကီယလောကုတ္တရံ၊ လောကီလောကုတ္တ
ရဖြစ်သော။ ပညံ၊ ပညာကို။ သဒ္ဓဟမာနော၊ ယုံကြည်သောဝုပ္ပါလ်သည်။
လောကီယလောကုတ္တရပညံ၊ လောကီလောကုတ္တရဖြစ်သော ပညာကို။
လဘတိ၊ ရ၏။ တဉ္စ၊ ထိုလောကီလောကုတ္တရပညာကိုလည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။
သဒ္ဓါမတ္တကနေဝ၊ သဒ္ဓါမျှတည်းဖြင့်သာလျှင်။ နလဘတံ၊ မရချေသေး။
ပန၊ ယင်းသို့မရသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သဒ္ဓါဇာတော၊ သဒ္ဓါ
သဘောရှိသောသူတော်ကောင်းသည်။ ဥပသင်္ကမိ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏
အနီးသို့လာရောက်၏။ ဥပသင်္ကမန္တော၊ အနီးသို့လာရောက်သောသူတော်
ကောင်းသည်။ ပယိရူပါသတိ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏အထံသို့ဆည်းကပ်၏။
ပယိရူပါသန္တော၊ ဆည်းကပ်သောသူတော်ကောင်းသည်။ သေဝတံဩဒ
ဟတိ၊ ကောင်းစွာ နားထောင်၏။ ဩဟိတသောတော၊ ကောင်းစွာနား

ထောင်သောသူတော်ကောင်းသည်။ ခမ္မံ၊ ပဋိပတ်တရားကို။ သုဏ္ဍတိ။ နာ
၏။ တသ္မာ။ ထို့ကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမတော။ အနီးသို့ရောက်သည်မှ။ ပဉ္စတိ။
စံ၍။ ယသဝ။ အကြင်ရှေ့လောက်။ ဓမ္မသဝနေန၊ တရားကိုကြားနာခြင်းဖြင့်။
သုဿူသံ။ ကောင်းစွာနားထောင်ခြင်းကို။ လတတိ။ ရှေ့။ ကံ။ အဘယ်သို့
သောအနက်ကို။ ဂုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်သနည်း။ တံခမ္မံ၊ ထိုပဋိ
ပတ်တရားကို။ သံဒ္ဓဟိက္ခာပိ။ သဒ္ဓါပုံကြည်လျှင်မူလည်း။ အာစရိယုပဏ္ဍာ
ယေ။ ဆရာဥပဏ္ဍာပတ်တို့။ ဘိ။ ကာလေန၊ ရံခါ။ ဥပသင်္ကမိတွာ။ အနီးသို့ရောက်
၍။ ဝတ္ထုကာရေ၊ ကေန၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကိုပြုသဖြင့်၊ ပဟိရုပါသိတွာ။ စည်း
ကပ်စည်း၍။ ယဒါ။ အကြင်အခါ၌။ ပဟိရုပါသနာယ။ စည်းကပ်စည်း
သဖြင့်။ အာနုမိတမိတ္တာ။ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သော ဆရာဥပဏ္ဍာပတ်
တို့သည်။ ကိဉ္စိ။ တစုံတခုသောခန္ဓာသတ်အာယတနသန္တာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့်
စပ်သောတရားကို။ ဝတ္ထုကာမာ။ ပြောဆိုလိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်
၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဓိဂတာယ။ ရအပ်သောတရားစကား၌။ သေဝတု
ကာမတာယ။ ကြားနာခြင်းငှါ အလိုရှိသည် အဖြစ်ဖြင့်၊ သေဝံ ဩဇ
ဟိတွာ။ နားထောင်၍၊ သုဏ္ဍန္တော၊ နာခံသောဝုတ္တုလ်သည်။ လတတိ။ လော
ကီလောကုတ္တရာ၊ ပညာကိုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ စ၊ ဆိုတွပ်ရှိသေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုဿူသံ။ ကောင်း
စွာနားထောင်လျှင်မူလည်း။ သတိအဓိပ္ပဝါသေန၊ သတိမကင်းသောအား
ဖြင့်၊ အပ္ပမက္ခော၊ အပ္ပမာဒနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုဿတိတဒုန္တာသိတ
ညတာယ။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည့်စကား မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သည့်
စကားကိုသိကြားလိမ္မာသောအဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိစက္ခဏောဝေ၊ စူးစမ်းဝေဖန်
ပညာဉာဏ်ရှိသော သူတော်ကောင်းသည်သာလျှင်၊ လတတိ။ လောကီ
လောကုတ္တရာပညာကိုရ၏။ ဣတရော၊ စူးစမ်းဝေဖန်ပညာဉာဏ်မရှိသော
သူသည်။ နလတတိ။ လောကီကုတ္တရာ ပညာကိုမရ၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊
အပ္ပမက္ခောဝိစက္ခဏောတိ။ အပ္ပမက္ခောဝိစက္ခဏောဟူ၍၊ အာဟ၊ သူရား
ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောအပြားအားဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါဖြင့်၊ ပညာလာဘသံဝတ္ထုနိကံ။ လောကီလောကုတ္တ
ရာပညာရအံ့သည်ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကုသိုလ်ကို။ ပဋိပစ္စတံ၊
ကျင့်၏။ သုဿူသယ။ ကောင်းစွာကြားနာလိုသည်အဖြစ်ဖြင့်၊ သက္ကပ္ပံ၊ ရှိ
သောစွာ၊ ပညာမဂ္ဂမူပါယ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မကိုရခြင်းအကြောင်းကို၊ သုဏ္ဍတိ။
ကြားနာ၏။ အပ္ပမာဒေန၊ အပ္ပမာဒတရားဖြင့်၊ ဂဟိတံ၊ နှလုံး၌ထားအပ်သော

၃၂၆ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

အားဖြင့်ယူအပ်သောတရားသည်။ နပမု သတိ၊မေဓေ၊ ဝိစက္ခဏတာယ။
စူးစမ်းဆင်ခြင်သောပညာရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အနုနာမိကံ၊ မယုတ်မလွန်
သောအနက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝိပရိတဉ္စ၊ မဖောက်မပြန်သောအနက်ကို
လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိတ္ထာရိတံ၊ ပြန်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။
ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုဿုသာယ၊ ကောင်းစွာနာကြားလိုသည် အဖြစ်ဖြင့်။
ဩဟိတသောတော၊ လောင်အပ်သောနားရှိသောသူတော်ကောင်းသည်။
ပညာပဋိလာဘဟေတု၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ပညာကိုရခြင်း၏ အ
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏ္ဍာတိ၊ နာ၏။ အပ္ပမာဒေန၊ အပ္ပ
မာဒတရားဖြင့်၊ သုတဓမ္မံ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော တရားကို၊ ဓာရေတိ၊
ဆောင်၏။ ဝိစက္ခဏတာယ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သောပညာရှိသည်၏ အဖြစ်
ဖြင့်၊ ဉာတာနံ၊ ကြားနာဆောင်ရှက်သောအားဖြင့်သိအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
တရားတို့၏။ အတ္ထံ၊ မဖောက်မပြန်သောအနက်ကို၊ ဥပပရိက္ခတိ၊ အနိစ္စစ
သောသာမည လက္ခဏာနမနုရုပ္ပနစသော သာမညဝိသေသ လက္ခဏာ
ကက္ခဋ္ဌဗုဒ္ဓသနစသော ဝိသေသလက္ခဏာအားဖြင့်စူးစမ်းနိုင်၏။ အထ၊ ထို
နောက်မှ၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ မဂ်အစဉ်အားဖြင့်၊ ပရမတ္ထသစ္စံ၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်၍
ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထံသုလသာတေပညန္တိ၊ ကထံသု
လသာတေပညံဟု၊ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သော၊ အဿ၊ ထိုအာဠာကဘီလူးအား၊
ဣမာနိစက္ကာရိကာရဏာနိ၊ ဤသဒ္ဓါအစရှိသောလေးပါးသောအကြောင်း
တို့ကို၊ ဒေသန္တော၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်စေသဖြင့်ပြတော်မူလျက်၊ ဣမံ
ဂါထံ၊ သဒ္ဓဟာနောအရဟံဓမ္မံစသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
ဣဒါနိယေသုအခါ၌၊ တတော၊ ထိုပုစ္ဆာမှ၊ ပရေ၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စေ၊
ပြဿနာတို့ကို၊ ဝိသန္တေန္တော၊ ဖြေတော်မူလိုရကား၊ ပတိရူပကာရီတိဣမံ
ဂါထံ၊ ပတိရူပကာရီဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

၀၀

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌လော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒေသကာလာဒီနံ၊ သင့်
တင့်သောအရပ် သင့်တင့်သောကာလ စသည်တို့ကို၊ အဟာပေတွာ၊ မ
ယုတ်စေမူ၍၊ လောကီယဿ၊ လောကီဖြစ်သော၊ နေဿဝါ၊ ရွှေငွေဆင်
ခြင်းစသောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရဿ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်
သော၊ နေဿဝါ၊ မဂ်ဒါလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ပတိရူပံ၊
လျောက်ပတ်စွာ၊ အမိဂမူပါယံ၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းဥပါယ်တမည်ကို၊
ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်လော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။

ပတိရူပကာရီ၊ ပတိရူပကာရီမည်၏။ ခုရဝါတိ၊ ခုရဝါဟူသည်ကား။ စေတ
သိကဝီရိယဝသေန၊ စိတ်၌ဖြစ်သောဝီရိယ၏အစွမ်းဖြင့်။ အနိက္ခိတ္တရုဓာ၊
မချအပ်သောဝန်ရှိ၏။ ဥဋ္ဌာတာတိ၊ ဥဋ္ဌာတာဟူသည်ကား။ ယောစသိတဉ္စ
ဥဏ္ဍုတိကာသိယေယျာနမညကိဘိအာဒိနာ၊ ယောစသိတဉ္စဥဏ္ဍုတိကာ
သိယေယျာနမညဘိဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ ကာယိကဝီရိယဝ
သေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောဝီရိယ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥဋ္ဌာနသမ္ပန္နော၊ ထကြွလုံ့လ
နှင့်ပြည့်စုံ၏။ အသိဝိလပရက္ကမော၊ မလျော့သောအားသစ်ခြင်းရှိ၏။ ဝိန္ဒ
တေဓနန္တံ၊ ဝိန္ဒတေဓနံဟူသည်ကား။ ဧကမူသိကာယ၊ ကြွက်သေတခုမျှ
တည်းဖြင့်၊ နမိရသေဝ၊ မကြာထင်လင်းလေးလအတွင်း၌သာလျှင်၊ စတု
သတသဟဿသင်္ခံ၊ လေးသိန်းမျှလောက် အရေအတွက်ရှိသော၊ ဓနံ၊
ဥစ္စာကို၊ စူဠန္တေဝါသိ၊ စူဠသုဋ္ဌေး၏အန္တေဝါသိကဖြစ်သော စူဠကသုဋ္ဌေး
သည်။ ဝိန္ဒတေဝိယ၊ ရသကဲ့သို့၊ ပတိရူပကာရီ၊ သင့်တင့်သောဒေသကာ
လစသည်တို့ကိုမယုတ်စေမူ၍ လျောက်ပတ်စွာသောလောကီလောကုတ္တ
ရာဥစ္စာရကြောင်းကိုပြုလေ့ရှိသော၊ ခုရဝါ၊ ဝီရိယတည်းဟူသောဝန်ကိုအ
ကဲအလွန်အားဖြင့်ရွက်ဆောင်ခြင်းရှိသော၊ ဥဋ္ဌာနသမ္ပန္နော၊ ထကြွလုံ့လ
နှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်။ လောကီယဓနန္တံ၊ လောကီဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊
လဘတိ၊ ရ၏။ မလ္လက မဟာတိဿာလ္လေရောဝိယ၊ လ္လက မဟာတိဿာ
ထေရ်ကဲ့သို့၊ လောကုတ္တရဓနန္တံ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော ဥစ္စာကိုလည်း
လဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုမလ္လကမဟာတိဿာထေရ်သည်၊ ဝိဟိယေဝ
ဣရိယာပထေဟိ၊ သုံးပါးသော ဣရိယာပုတ်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဟရိသော
ဝိဘိ၊ နေအံ့ဟု၊ ဝတ္တံ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ထိနမိဒ္ဓကမနဝေလယ၊
အိပ်မွေ့ငိုက်မြည်းခြင်းသို့ရောက်သောအခါ၌၊ ပလ္လာလဓမ္မဇူကံ၊ ကောက်
ရိုးခေါင်းချကို၊ တေမေတွာ၊ ရေဆွတ်၍၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား
သည်ကိုပြု၍၊ ဂလပ္ပမာဏံ၊ လည်ပင်း ရွှေ့လောက် နက်သော၊ ဥဒကံ၊
ဓရေသို့၊ ပဗိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ငိုက်မြည်းခြင်းကို၊ ပရိဗာလာန္တော၊
တားမြက်လျက်၊ ဒသဟိဝသေဟိ၊ ဆယ်နှစ်တို့ဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ သစ္စေနာတိ၊ သစ္စေနဟူသည်ကား၊ ဝစီ
သစ္စေန၊ အဟုတ်အမှန်ကိုဆိုသော ဝစီသစ္စာဖြင့်၊ သစ္စဝါဒီဘူတဝါဒီတိ၊
အဟုတ်အမှန်ကိုသာဆိုသောသူဟူ၍၊ ကိတ္တိံ၊ ကျော်စောခြင်းသို့၊ ပဌေါတိ
ရောက်၏။ ပရမတ္ထသစ္စေနာပိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောပရမတ္ထသစ္စာအား
ဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုရား၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါ၊ အရိယသေဝကော၊

၃၂၈ သင်္ဂါယနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ဘုရားမြတ်၏တပည့်သားတော်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ကိတ္တိ၊ ကျော်စောခြင်း
သို့၊ ပပေါတိ၊ ရောက်၏။ ဒေန္တိ၊ ဒေဟူသည်ကား၊ ယံကိစ္ဆိ၊ အကြင်အမှတ်
မရှိသော၊ ဣတ္ထိတပတ္ထိတံ၊ အလိုရှိအပ်တောင့်တအပ်သော ပေးကမ်းဘွယ်
ဥစ္စာကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးသောသူသည်၊ မိတ္တာနိမိတ္တာဘာဝံ၊ အဆွေခင်ပွန်း
အဖြစ်ကို၊ ဂန္တတိ၊ စပ်၏။ သမ္ပါဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒုဒ္ဒသံ၊
မရက်မစက်ပေးခဲ့ သောဥစ္စာကို၊ ဒေ၊ ပေးသောသူသည်။ တံ၊ ထိုအဆွေ
ခင်ပွန်းအဖြစ်ကို၊ ဂန္တတိ၊ စပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒါနရခန၊ ဒါနကိုဒေးဦး
ပြုသဖြင့်၊ စတ္တာရိ ပိသင်္ဂဟ ဝတ္ထုနိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထု လေးပါးတို့ကိုလည်း၊
ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ တေဟိ
ထိုသင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ မိတ္တာနိ၊ မိတ်ခင်ပွန်းတို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာနံ၊
လူရဟန်းတို့အား၊ သာဓာရဏေန၊ ဆက်ဆံသောအားဖြင့်၊ လောကံယ
လောကုတ္တရမိဿကေန၊ လောကီလောကုတ္တရာအရောဖြစ်သော၊ နယေန၊
နည်းဖြင့်၊ စတ္တာရောပဉ္စေ၊ လေးပါးသော အမေးတို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ဖြေ
တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိယရအခါ၌၊ ကထံပေစ္စနသောစတိတိ၊ ကထံပေစ္စန
သောစတိဟူသော၊ ဣမံပဉ္စမပဉ္စ၊ ဤပဉ္စမအမေးကို၊ ဂဟဋ္ဌဝေသေန၊ အိမ်
ရာထောင်သောလူ၏ အတွင်းဖြင့်၊ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ ဖြေတော် မူလိုရကား၊
ယသောတေတိအာဒိ၊ ယသောတေဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။ တသ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သော
နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ သဒ္ဓဟာနောအရဟတ န္တိဇ္ဈေ၊ သဒ္ဓဟာ
နောအရဟတံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝုတ္တယ၊ မိန့်အပ်ပြီးသော၊ သဗ္ဗကလျာဏ
ဓမ္မုပ္ပါဒိကာယ၊ အလုံးစုံကောင်းခြင်းရှိသောပဋိပန်တရားကိုစွဲ၍ဖြစ်သော
သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
သဒ္ဓဿ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ စာရမေသိနောတိ၊ စာရမေသိနော
ဟူသည်ကား၊ စာရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းကိုမြဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
စာရဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ ကာမဂုဏော၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့ကို၊
သေန္တဿဂဝေသန္တဿ၊ ရှာသော၊ ကာမဘောဂိနော၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစား
သော၊ ဂဟဋ္ဌဿ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူအား၊ သစ္စေနကိတ္တိ၊ ပပေါတိတိ
ဧတ္ထ၊ သစ္စေနကိတ္တိ၊ ပပေါတိဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံသစ္စံ၊ မိန့်အပ်
သောအပြားရှိသော သစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ သုဿူသံသတုတေပညန္တိ

ဧတ္ထံသုဿူသံလသာတေပညံဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ပညာနာမေန၊ ပညာဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ဝုတ္တောဝ၊ မိန့်အပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ သုဿူသံ၊ သုဿူသဟူသော၊ ဓမ္မော၊ သဘောအားလျော်စွာမှတ်နှိုင်းဆောင်နှိုင်းသော ပညာ၎င်း၊ ခုရဝါဥဋ္ဌာတာဝိဇ္ဇော၊ ခုရဝါဥဋ္ဌာတာဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ခုရနာမေနစ၊ ခုရဟူသော အမည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဋ္ဌာနနာမေနစ၊ ဥဋ္ဌာနဟူသောအမည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်သော၊ ဝိတိ၊ ကုသိုလ်သန္တာန် ဘုံတည်စေတတ်သောဝိရိယ လည်းကောင်း၊ ဒဒံမိတ္တာနိဂန္ထတိတိဇ္ဈော၊ ဒဒံမိတ္တာနိဂန္ထတိဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရော၊ မိန့်အပ်သော အပြားရှိသော၊ စာဂေါစ၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းဟူသောစာဂလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေစတုရောဓမ္မော၊ ဤလေးပါးသောတရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဝေပေစ္စနသောစတိတိ၊ သဝေပေစ္စနသောစတိဟူသည်ကား၊ ဣဓလောကော၊ ဤလောကမှ၊ ပရေလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့၊ ဂတိံ၊ ရောက်၍သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

☞ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စမံဝိပဉ္စံ၊ ပဉ္စမအမေးကိုလည်း၊ ဝိသာဇ္ဇေတွာ၊ ဖြေတော်မူ၍၊ တံယက္ခံ၊ ထိုအာဇ္ဇဝကဘိလူးကို၊ စောဒေန္တော၊ တိုက်တွန်းတော် မူလိုရကား၊ ဣဗံအညေပီတိ အာဒိ၊ ဣဗံအညေပီဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဣဗံသတိ၊ ဣဗံဟူသောပုဒ်သည်၊ စောဒနဇ္ဈော၊ တိုက်တွန်းခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း၊ အညေပီတိ၊ အညေပီဟူသည်ကား၊ အညေပိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားအရမှ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ ယဒိသန္တိ၊ အကယ်၍ရှိလေနှိုးကုန်မူကား၊ တေဓမ္မော၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ပုသုသမဏ၊ ဖြာဟ္မဏေ၊ များစွာသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝုန္တိ သု၊ မေးမြန်းဦးလော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သစ္စေနကိတ္တိံ ပပေါတိတိဇ္ဈော၊ သစ္စေနကိတ္တိံ ပပေါတိဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရော၊ ဟောတော်မူအပ်သောအပြားရှိသော၊ သစ္စာ၊ သစ္စာတရား၌၊ သိယျော၊ အလွန်၊ ကိတ္တိပုတ္တိကာရဏံဝါ၊ ကျော်စောခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း အကြောင်းသည် လည်းကောင်း၊ သုဿူသံလသာတေပညန္တိ ဧတ္ထံ၊ သုဿူသံလသာတေပညံဟူသောဤပုဒ်၌ သုဿူကိ၊ သုဿူဟူ၍၊ ပညာပဒေသေန၊ ပညာကို ညွှန်းသဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မာပိ၊ ပညာရခြင်းအကြောင်းမှလည်း၊ သိလျော အလွန်၊ လောကီယလောကုတ္တရပညာလသာကာရဏံဝါ၊ လောကီလော

၃၃၀ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ကုတ္တရာပညာရခြင်းအကြောင်းသည်လည်းကောင်း၊ အံမိတ္တာနိဂန္ထတိတိ
ဧတ္ထ၊ အံမိတ္တာနိဂန္ထတိဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဂုတ္တပ္ပကာရာ၊ ဟောတော်မူအပ်
သောအပြားရှိသော၊ စာဂါ၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲကြောင်းစာဂတရားမှလည်း၊
ဘိယျော၊ အလွန်၊ မိတ္တဂန္ထကာရဏံဝါ၊ မိတ်ခင်ပွန်းစပ်ခြင်း အကြောင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ခုရဝါဥဋ္ဌာတာတိဧတ္ထ၊ ခုရဝါဥဋ္ဌာတာဟူသောဤ
ပုဒ်၌၊ တံတံအတ္ထဝသံ၊ ထိုထိုအကြောင်းထူးကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ခုရနာ၊ မေနစ၊ ခုရ
ဟူသောအမည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဋ္ဌာနနာ၊ မေနစ၊ ဥဋ္ဌာနဟူသောအမည်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂုတ္တယ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ မဟာဘိဝံသဟ
နတ္ထေန၊ ကြီးစွာသောဝန်ကိုသည်းခံတတ်သောသဘောကြောင့်၊ ဥဿော
ဋ္ဌိတာဝပ္ပတ္တယ၊ လွန်စွာအားသစ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဝီရိယသင်္ခါ
တာယ၊ ဝီရိယဟု ဆိုအပ်သော၊ ခန္တိ၊ ခန္တိတရားမှ၊ ဘိယျော၊ အလွန်၊
လောကီယလောကုတ္တရဓနဝိဇ္ဇနကာရဏံဝါ၊ လောကီလောကုတ္တရာဥစ္စာ
ရခြင်းအကြောင်းသည်လည်းကောင်း၊ သစ္စံဓမ္မေါမိတိစာဂေါတိ၊ သစ္စံဓမ္မေါ
မိတိစာဂေါဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဣမေ
ဟေဝစတုဟိဓမ္မဟိ၊ ဤလေးပါးသော တရားတို့မှသာလျှင်၊ ဘိယျော၊
အလွန်၊ အဿာလောကာ၊ ဤလောကမှ၊ ပရိလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့၊
ပေတ္တ၊ ရောက်၍၊ အသောစနကာရဏံဝါ၊ မစိုးရိမ်ရခြင်းအကြောင်းသည်
လည်းကောင်း၊ ဣမေ၊ ဤလောက၌၊ ယမိဝိဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ရှိလေးနိုးမှုကား၊
တေဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပူရဏာဒိ
သဗ္ဗညုပဋိညေ၊ ပူရဏအစရှိသောငါတို့သဗ္ဗညုဘုရားဟုဝန်ခံကုန်သော၊
ဂုဏသမထာဗြာဟ္မဏေစ၊ များစွာသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
ဂုစ္ဆသျှ၊ မေးမြန်းပြီးလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
ဂုစ္ဆသျှသင်္ခေပယောဇနာယ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောယောဇနာခြင်း၌၊ သဒ္ဓိံ၊
တက္က၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်အဖွင့်တည်း၊ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကျယ်အား
ဖြင့်ကား၊ ဧကမေကံပဒံ၊ ပညာအစရှိသော တခုခုသော ပုဒ်ကို၊ အတ္ထုဒ္ဓါရ
ပဒုဒ္ဓါရ ပဒဝဏ္ဏနာ နယေဟိ၊ ပညာစသော အနက်ကိုထုတ်ခြင်း ပညာစ
သောအနက်၏ဝေဝုတ်ပရိယာယံပုဒ်ကိုထုတ်ခြင်းပုဒ်ကိုဝိဂြိုဟ်ဆိုခြင်းပဒ
ဝဏ္ဏနာနည်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဘဇ္ဇိတွာ၊ ဝေသာန၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ယက္ခော၊ အာဇ္ဇဝကာဘိလူး
သည်၊ ယေနသံသယေန၊ အကြင်သို့သော ယုံမှားသင်္ကာခြင်းဖြင့်၊ အညေ၊
တပါးသော ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးရာ၏၊ တဿ၊ ထိုယုံ

မှားသံသယ၏။ ပဟိနတ္တာ။ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒါနိယေချ။
ကထံ။ အဘယ်မည်သောအကြောင်းဖြင့်။ ဂုဏသမဏာပြာဟ္မဏေ။ များစွာ
သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဂုဏ္ဍိယျံ။ မေးလှည့်တုံ့အံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဝတ္တာ။ နားတော်လျှောက်၍။ ယေဝိ။ အကြင်သူခပ်သိမ်းတို့သည်လည်း။
အဿ။ ထိုအာဇ္ဇကဘီလူး၏။ အဂုဏ္ဍနကာရဏံ။ မမေးခြင်း၏အကြောင်း
ကို။ နဇာနန္တိ။ မံသိမတင်ကုန်သေး။ တေဝိ။ သူခပ်သိမ်းတို့ကိုလည်း။ ဇာနာ
ပေန္တော။ သိထင်စေချက်။ သွာဟံအဇ္ဇပဇာနာမိယောအတ္ထောသမ္ပရာယိ
ကောတိ။ သွာဟံအဇ္ဇပဇာနာမိယောအတ္ထောသမ္ပရာယိကောဟူ၍။ အာ
ဟ။ နားတော်လျှောက်ပြန်၏။ တတ္ထ။ ထိုစကား၌။ အဇ္ဇာတိ။ အဇ္ဇဟူသည်
ကား။ အဇ္ဇအာဒိကတ္တာ။ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။
အဓိပ္ပါယော။ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ပဇာနာမိတိ။ ပဇာနာမိ ဟူသည်ကား။
ယထာဂုတ္တန။ သဒ္ဓဟာနောအရဟတံစသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ခဲ့တိုင်းသော။
ပကာရေန။ အပြားဖြင့်။ ဇာနာသိ။ သိရေပါ၏။ ယော အတ္ထောတိ။ ယော
အတ္ထောဟူသည်ကား။ ဣတ္တာဝတာ။ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သုဿူ
သံလဘာတေပညန္တိ အာဒိနာ။ သုဿူသံလဘာတေပညံ ဤသို့အစရှိသော။
နယေနနည်းဖြင့်။ ဂုတ္တံ။ မိန့်အပ်သော။ ဗုဒ္ဓဓမ္မိကံ။ မျက်မှောက်၌ ပြုအပ်
သော အကြောင်းကိုလည်း။ ဒဿတိ။ ပြု၏။ သမ္ပရာယိကောတိဣဒိနာ။
သမ္ပရာယိကောဟူသောဤဝုန်ဖြင့်။ ယသောတေစတုရောဓမ္မာတိ။ ယသော
တေစတုရောဓမ္မာဟူ၍။ ဂုတ္တံ။ မိန့်အပ်သော။ ပေစ္စသောကာဘာဝကာရဏံ
တမလွန် လောကသို့ရောက်၍ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမရှိရခြင်း၏ အကြောင်း
ဖြစ်သော။ သမ္ပရာယိကံ။ တမလွန် လောက၌ ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းကို။
ဒဿတိ။ ပြု၏။ စ။ ဆက်ဦးအံ့။ အတ္ထောတိတေ။ အတ္ထောဟူသောဤသဒ္ဓါ
သည်။ ကာရဏဿ။ အကြောင်း၏။ အဓိဝစနံ။ အမည်တည်း။ ဟိသန္တံ။
မှန်၏။ အယံအဿ္မသဒ္ဓေါ။ ဤအတ္ထသဒ္ဓါသည်။ သာတ္ထံသဗျဉ္ဇနန္တိ ဝေမာဒိသု
သာတ္ထံသဗျဉ္ဇနံ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌။ ပါဠိတ္ထေ။ ပါဠိ၏အနက်၌။ ဝတ္တ
တိ။ ဖြစ်၏။ အတ္ထောမေဂဟပတိဟိရညသုဝဇ္ဈောနာတိအာဒိသု။ အတ္ထောမေ
ဂဟပတိဟိရညသုဝဇ္ဈောနဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌။ ဝိစက္ခဏေ။ ဟဉ်စေ
ခြင်းတိုက်တွန်းခြင်းအနက်၌။ ဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ ဟောတိသိလဝတံအတ္ထောတိ
အာဒိသု။ ဟောတိသိလဝတံအတ္ထောဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌။ ဝုဇ်ဌိပွားစီး
ခြင်းအနက်၌။ ဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ ဗဟုဇနောဘာဇတေအတ္ထဟေတုတိအာဒိသု
ဗဟုဇနောဘာဇတေအတ္ထဟေတုဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌။ ဓမ္မေ။ ဓမ္မဟူ

၃၃၂ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယတွဲ

သောအနက်၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥတိန္ဒမတ္ထံစရတိတိအာဒိသု၊ ဥတိန္ဒမတ္ထံစရ
 တိဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဟံတေ၊ အစီးအပွားဟူသောအနက်၌၊ ဝတ္တတိ
 ဖြစ်၏။ အတ္ထေဇာတေစပဏ္ဍိတန္တိ အာဒိသု၊ အတ္ထေဇာတေစပဏ္ဍိတံဤသို့
 အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ကာရဏေ၊ အကြောင်းဟူသောအနက်၌၊ ဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣပေန၊ ဤပါဠိအရာ၌ကား၊ ကာရဏေ၊ အကြောင်းဟူသောအနက်၌
 ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာယ၊ ပညာ၏။ သာဘာဒိနံ၊ ရခြင်း
 အစရှိသည်တို့၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော၊ ပံကာရဏံ၊ အကြင်
 စီးပွားအကြောင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်လောက်၌၊ သော
 ကာဘာဝဿ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမရှိခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော
 ယဉ္ဇသမ္ပရာယိကံ၊ အကြင်တမလွန်လောက်၌ဖြစ်သော အကြောင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိက အကြောင်းကို၊
 ယောအဟံ၊ အကြင်အကျွန်ုပ်သည်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်၊ သာမံယေဝ၊ ကိုယ်
 တိုင်သာလျှင်၊ ပဇာနာမိ၊ အပြားအားဖြင့်သိပါ၏။ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ ကထံ၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်းကြောင့်၊ ပုထုသမ
 ကဗြာဟ္မဏေ၊ များစွာသော ရဟန်းဝုတ္တားတို့ကို၊ ပုစ္ဆေယျံနု၊ မေးတွည့်
 တုံအံ့နည်း၊ ဣတိဧဝံဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကထံဒါနိစသောဂါယာ၌၊ သင်္ခေပ
 တော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
 ဧဝံဤသို့၊ ယက္ခော၊ အာဠဝကတိလူးသည်၊ ပဇာနာမိယောအတ္ထောသမ္ပ
 ရာယိကောတိ၊ ပဇာနာမိယောအတ္ထောသမ္ပရာယိကောဟူသောစကားကို၊
 ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ တဿဉာဏဿ၊ ထိုဉာဏ်၏၊ ဘဂဝံမူလကတ္တံ၊ တရား
 မင်းသာအကြောင်းရင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလျက်၊ အတ္ထာ
 ယဝတမေဗုဒ္ဓေါတိ၊ အတ္ထာယဝတမေဗုဒ္ဓေါစသော စကားကို၊ အာဟ၊
 နားတော်လျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ အတ္ထာယာတိ၊ အတ္ထာယဟူသည်
 ကား၊ ဟိတာယစ၊ စီးပွားခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဝုဇ္ဈိယာစ၊ ပွားစီးခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း၊ ယတ္ထဒိန္နံ မဟပ္ပလန္တံ၊ ယတ္ထဒိန္နံ မဟပ္ပလံဟူသည်ကား၊
 ယသောတေစတုရောဓမ္မာတိတ္ထေ၊ ယသောတေစတုရောဓမ္မာဟူသောဤ
 ဝုန်၌၊ ဝုတ္တဘာဝေန၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
 အရပ်၌၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ များသောအကျိုးရှိ၏၊ တံ
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ အဝုဒ္ဓကန္တိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်
 သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားမြတ်စွာသာလျှင်တကားဟု၊ ပဇာနာမိ၊ ကွဲပြား၍သိရပါ

သညကကား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသညကကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကေမိ
 ပန၊ ဆရာအချို့တို့သညကကား၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ အာဇ္ဇဝကတိလူးဆိုသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တ၊ ဆို
 ကြကုန်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာယ၊ အတ္ထာယဝတမေဗုဒ္ဓေါအစရှိ
 သောဤဂါထာဖြင့်၊ အတ္ထဇနာ၊ မိမိ၏၊ ဟိတာမိဂမံ၊ အစီးအပွီးကုန်ခြင်း
 ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ သဟိတပဋိပတ္တံ၊ ပညာဖြင့်
 ကောင်းစွာယူအပ်သောမိမိ၏ပဋိပတ်ဝတ်အကျင့်ကို၊ ဒီပေန္တော၊ ပြုလျက်
 သောအဟံဝိစရိဿာမိဘိအာဒိ၊ သောအဟံဝိစရိဿာမိဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဂါမဂါမန္တိ၊
 ဂါမဂါမံဟူသညကကား၊ ဒေဝဂါမ၊ နတ်ရွာတရွာမှ၊ ဒေဝဂါမံ၊ နတ်ရွာ
 တရွာသို့၊ ဗုရာဗုရန္တိ၊ ဗုရာဗုရံဟူသညကကား၊ ဒေဝနဝရတော၊ နတ်ပြည်
 တပြည်မှ၊ ဒေဝနဝရံ၊ နတ်ပြည်တပြည်သို့၊ နမဿမာနောသမ္ပုဇ္ဈံ၊ ဓမ္မဿစ
 သုဓမ္မတန္တိ၊ နမဿမာနောသမ္ပုဇ္ဈံ၊ ဓမ္မဿစသုဓမ္မတံဟူသညကကား၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာသမ္ပုဇ္ဈေါဝတ၊ သမ္မာသမ္ပုဇ္ဈလျှင်စင်စစ်မှန်
 ၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မော၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရား
 သည်၊ သွာက္ခာတောဝတ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သောသွာက္ခာတလျှင်စင်
 စစ်မှန်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓသုမောမိ
 တည၊ ဘုရားသခင်၏ကောင်းမြတ်သောသမ္ပည၊ တညာဏံတောံကုလည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မသုဓမ္မတည၊ တရားတော်၏ ကောင်းစွာဟောအပ်သောတရား
 ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ စသဒ္ဓေန၊ စသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဘရဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်၊ သုပ္ပဗ္ဗုပန္နော၊
 ကောင်းစွာကျင့်တော်မူ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သံဃာသုပ္ပ
 ဗ္ဗုပတ္တိံ၊ သံဃာတော်၏ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဘိတ္ထ
 ဝိတွာ၊ ပြီးပွန်း၍၊ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်၊ ဓမ္မဗောသကော၊ တရားအနှီး
 အဆင်ဖြစ်သောဓမ္မဗောသကသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစရိဿာမံ၊ ထည့်
 လည်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့
 ဣမာယဂါထာယ၊ သောအဟံဝိစရိဿာမိအစရှိသော ဤဂါထာ၏၊ ပရိ
 ဟောသာနည၊ ပြီးဆုံးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ရတ္တိဝိဘာယနည၊ ညဉ့်၏
 လင်းစင်မိနင်းသောကံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သာဓုကာရသဒ္ဓုဋ္ဌာနည၊
 တရားနာအံ့သောဌာတည်းဝေးသောနတ်တို့၏ပြီးပွန်းအပ်သောကောင်းပြီး
 သံ၏ ဝံ၊ တင်ထပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အာဇ္ဇဝကကုမာရဿ၊ အာဇ္ဇ

၃၃၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယတွဲ။

ဝကမင်းသားကို၊ ယက္ခဘဝနံ၊ ဘိလူးနေရောဗိမာန်သို့။ အာနယနန္တပို့၊ လာ
ဆောင်ယူခဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဧကက္ခဏေယေဝ၊ တပြိုင်နက်သော
ခံစာဉ်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇပုရိသ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့
သည်၊ သာဓုကာရသဒ္ဓံ၊ ကောင်းခြီးပေးသည့်အသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်
၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သာဓုကာရသဒ္ဓေါ၊ ကောင်းခြီးသံ
သည်။ ဓုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသခင်တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညေသံ၊ သူတပါး
တို့အား၊ နအတ္တ၊ ဤတို့၊ ပြန့်နှံ့၍မတက်၊ ဘဝေါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊
အာဂတာနုခေါ၊ ကြွလာတော်မူသည် ဖြစ်သော တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့
အောက်မေ့၍၊ အာဝဇ္ဇန္တ၊ ဆင်ခြင် ကြည့်ရှု ကုန်လတ်သော်၊ ဘဝ
တော၊ ဘုရားသခင်၏၊ သရီရဗ္ဗဘံ၊ ဝင်းဝင်း ဖြည့်သော ကိုယ်တော်၏
အရောင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်ကြသောကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေဝိယ၊ ရှေးအခါကဲ့သို့၊
ဗဟိအဋ္ဌတွာ၊ ညောင်ပင်၏ ပြင်အပဉ္စမရပ်မဆိုင်းကြတဲ့၊ နိရာသင်္ကာ၊
ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းကုန်လျက်၊ အဇ္ဈာယေဝ၊ ပညောင်ပင်၏အရင်း၌
သာလျှင်၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍၊ ယက္ခဿ၊ ဘိလူး၏၊ ဘဝနေ၊ ဗိမာန်၌၊
နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသော၊ ဘဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကိုလည်းကောင်း၊ အဉ္ဇလိ၊
လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီလျက်၊ ပြိဟံ၊ တည်သော၊ ယက္ခဉ္စ၊ အဋ္ဌဝက
ဘိလူးကို လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်လေကုန်၏။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ကုန်၍၊
ယက္ခံ၊ အဋ္ဌဝကဘိလူးကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ မဟာယက္ခ၊ ဘိလူးကြီး၊
တေ၊ သင်ဘိလူးကြီးတို့၊ အယံရာဇကုမာရော၊ ဤမင်းသားကို၊ အာနိတော၊
ငါတို့ပို့ ဆောင်လာသ တည်း၊ ယက္ခ၊ ဘိလူး၊ နံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ ခါဒဝါ၊ ခဲမှု
လည်းခဲ၊ သုဉ္ဇဝါ၊ စားလိုလည်းစား၊ ယထာပစ္စယံဝါ၊ သုံးစွဲလိုရာ ရာကို
လည်း၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုအာ
ဋ္ဌဝကဘိလူးသည်၊ သောတာပန္နတ္ထာ၊ သောတာပန်ဖြစ်ပြီးသောကြောင့်၊
ဘဝတော၊ ဘုရားသခင်၏၊ ပုရေတော၊ ရှေ့တော်မှောက်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စ
မာနော၊ မင်းချင်းတို့ဆိုလတ်ခဲ့၍၊ ဝိသေသနစ၊ အထူးအားဖြင့်လည်း၊
လဇ္ဇိတော၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တံကုမာရံ၊
ထိုမင်းသားငယ်ကို၊ ဥဘောဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့
ဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံလင့်၍၊ ဘဝတော၊ ဘုရားသခင်အား၊ ဥပနာမေသိ၊
ကပ်လျှပ်ပေ၏။ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်၊ အယံကုမာရော၊ ဤမင်းသားငယ်
ကို၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၊ ပေသိတော၊ ပို့သလာ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ဣဓံ၊ ဤမင်းသားငယ်ကို၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒမ္မိ၊ လှူပါ၏။

၀၀၀

ဟိတာနုကမ္ပကော၊ သတ္တဝါတို့၏အစီးအပွားကိုအစဉ်သနားတော်မူတတ်
သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားမြတ်ဖြစ်တော်မူသောကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဣမဿ၊ ဤမင်းသားငယ်၏၊ ဟိတတ္ထာယ၊ အစီးအပွား အလိုငှါ၊
သုခတ္ထာယ၊ ချမ်းသာအလိုငှါ၊ ဣမံဒါရကံ၊ ဤမင်းသားငယ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏ္ဌ
တု၊ ခံတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဣမဉ္ဇဂါထံ၊ ဣမံကုမာ
ရံစသော ဤဂါထာ ကိုလည်း၊ အာဟ၊ ရွတ်ဆို သတည်း၊ ကိံ အာဟ၊
အဘယံသို့ရွတ်ဆိုသနည်း၊ တန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်၊ သတဝုညလက္ခဏံ၊
များစွာသော ဘုန်းပါရမီသမ္ဘာကြောင့်ဖြစ်သော လက္ခဏာလည်းရှိထ
သော၊ သဗ္ဗင်္ဂိပေတံ၊ ခပ်သိမ်းသောကိုယ်အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့်လည်းပြည့်စုံ
ထသော၊ ပရိပုဏ္ဏဗျုပ္ပန်၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်သော လက္ခဏာအင်္ဂါကြီး
ငယ်လည်းရှိထသော၊ ဣမံကုမာရံ၊ ဤမင်းသားငယ်ကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဥဒ္ဓုမိတ္တော၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှစ်
လိုသောစိတ်ရှိသျှက်၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ ဒဇာမိ၊ ရှုပါ၏၊ စက္ခုမာ၊
စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကဟိတာ
ယ၊ သတ္တလောက၏အစီးအပွားကိုပြုတော်မူခြင်းငှါ၊ ပဋိဂ္ဂဟ၊ ခံတော်မူပါ
လော၊ ဣတိ ဣမဉ္ဇဂါထံ၊ ဤဂါထာကိုလည်း၊ အာဟ၊ ပြန်လျှောက်သ
တည်း၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟသိ၊ ခံ
တော်မူ၏၊ ပဋိဂ္ဂဟန္တောစ၊ ခံတော်မူပြီးမှလျှင်၊ ယက္ခဿစ၊ ဘီလူးအား
၎င်း၊ ကုမာရဿစ၊ မင်းသားအားလည်းကောင်း၊ မင်္ဂလကရဏတ္ထံ၊ မင်္ဂ
လာရှိသော စကားကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ပါဒုနဂါထံ၊ တပါဒယုတ်သောဂါ
ထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုတပါဒ ယုတ်သောဂါထာကို၊
ယက္ခော၊ အာဇ္ဇဝကဘီလူးသည်၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ သရဏံ၊ သရဏဂုံ
ဆောက်တည်ခြင်းသို့၊ ဂမေန္တော၊ ရောက်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟိက္ခတ္တံ၊
သုံးကြိမ်၊ စတုတ္ထပါဒေန၊ စတုတ္ထပါဒဖြင့်၊ ပူဇေသိ၊ ပြည့်စေ၏၊ သေယုတ်ခံ၊
ဘုရားရှင်ဘီလူးနှစ်ဦးတို့ရွတ်သောဂါထာဟူသည်အဘယံနည်း၊ ယက္ခ၊
ဒါယကာအာဇ္ဇဝကဘီလူး၊ အယံကုမာရော၊ ဤမင်းသားသည်၊ ဒီဃာယု
ကော၊ အသက်ရှည်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ တုဝဗ္ဗံ၊ သင်ဘီလူး
သည်လည်း၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာရသည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စေလော၊ အဗျာဓိ
တာ၊ အနာရာဂါမရှိလိုသည်ဖြစ်၍၊ လောကဟိတာယ၊ လူတို့၏အစီး
အပွားအလိုငှါ၊ ဟိဋ္ဌထ၊ တည်စေကုန်သတည်း၊ တန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်
ရှင်၊ အယံကုမာရော၊ ဤမင်းသားသည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊

၃၃၆ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်၊ အယံ
ကုမာရော၊ ဤမင်းသားသည်ကား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
ရာဟူ၍၊ ဥပေတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်၊ အယံကုမာရော၊
ဤမင်းသားသည်။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊
ဥပေတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့နားတော်လျှောက်ပြီးမှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဣမံ၊ ဤမင်းသားကို၊ ဝဇေတွာ၊ ကြီးပြင်းစေ၍၊ ဝုဒ္ဓဇေဝေ၊ ငါသို့
တဖန်လျှင်၊ ဒေဏာတိ၊ ပို့ပြန်လှည့်ကုန်ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ ရာဇပုရိသာနံ၊
မင်းချင်းတို့အား၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူလေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤ
သို့ဆိုပြီးသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဘောကုမာရော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ ရာဇပုရိ
သာနံ၊ မင်းချင်းတို့၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ ယက္ခဿ၊ ဘီလူး၏၊ ဟတ္ထံ၊
လက်သို့၊ ဂတတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နာမတော၊ အမည်အား
ဖြင့်၊ ဟတ္ထကောအာဠဝကောတိ၊ ဟတ္ထကအာဠဝကဟူသောအမည်သည်
သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ အာဒါယ၊ ယူခဲ့၍၊ ပဋိနိဝတ္တေ၊
ပြန်နစ်ကုန်သော၊ ရာဇပုရိသေ၊ မင်းချင်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကဿကဝန
ကမ္မိကာဒယော၊ လယ်ထွန်တော ခုတ်ပြုလုပ်သည်အစရှိကုန်သောလူတို့
သည်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ယက္ခော၊ အာဠဝကဘီလူးသည်၊ ကုမာရံ၊ မင်းသား
ကို၊ အတိဒဟရတ္တာ၊ အလွန်ငယ်လွန်းသောကြောင့်၊ နန္တုတ္တ တိတိ၊ မစားလို
သလောဟု၊ ဘိတာ၊ ကြောက်လန့်စွာကုန်လျက်၊ ဝုတ္တိံ သုမေ၊ ကုန်၏၊ ရာဇ
ပုရိသာ၊ မင်းချင်းတို့သည်။ မာဘာယထ၊ မကြောက်ကြကုန်နှင့်၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ခေမံ၊ ဘေးဘျင်း မရှိအောင်၊ ကတဉ္စာပိ၊ ပြု
တော်မူလေပြီဟု၊ သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံကို၊ အာရောစေသံ၊ ပြောကြားကုန်၏၊ တ
တော၊ ထိုသို့ဆိုသည်ကိုကြားကုန်သောကြောင့်၊ သာရဿာရူတိ၊ သာရ
ဿာရဟူ၍၊ သကလအာဠဝိနဂရံ၊ အာဠဝိပြည်အလုံးကောင်းပြီးပေးသော
အသံသည်၊ ဧကကောလသဟလေန၊ တပြိုင်နက်အုပ်အုပ်ကျက်ကျက်ဖြင့်၊
ယက္ခဘိရုခံ၊ အာဠဝကဘီလူးသို့ရှေးရှုသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယက္ခော
ပိ၊ အာဠဝက ဘီလူးသည်လည်း၊ တိက္ခာစာရကာလေ၊ ဆွမ်းခံအံ့သော
အခါသည်။ အနုပ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏၊
ပိတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းတော်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ယူလျက်၊ ဥပဗ္ဗမဂ္ဂံ၊
ထက်ထက်သောခရီးသို့၊ အနုဂစ္ဆာ၊ နောက်တော်တစိုက်ပို့ သလိုက်၍၊ နိ
ဝတ္တိ၊ ပြန်နစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဂဇေ၊ အာ
ဠဝိမြို့၌၊ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ စရိတွာ၊ လှည့်လည်တော်မူ၍၊ ကတ

သတ္တကိစ္စော၊ ဆွင်းသုဉ်းပေးတော်မူသည့်ကိစ္စပြီးဆုံးသည်ရှိသော်၊ နဂရ
ရွာ၊ ရှေ့တံခါးအနီး၌၊ အညတရသို့၊ အမှတ် မရှိသော၊ ဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်
ငြိမ်သော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ပညတ္တဝရေဗုဒ္ဓါသနေးခင်းအပ်သော
မြတ်သောဘုရားနေရာတော်၌၊ နိဿိဒ္ဓိ၊ နေတော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊
မဟာဇနကာယေန၊ များစွာသောဗိုလ်ပါအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကရာဇာ
စ၊ အာဇ္ဇဝက၊ မင်းကြီးသည် လည်းကောင်း၊ နဂရာစ၊ ပြည်သူတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ သမ္ဗုဇ္ဈိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊
ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်သို့၊ ဥပသင်္ကမ္ပ၊ ဆည်းကပ်ကုန်လျက်၊ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုး
ကုန်၍၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံကုန်လျက်၊ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်၊ ကထံ၊
အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဧဝံဒါရူဏံ၊ ဤသို့ကြမ်း ကြုတ်သော
သဘောရှိသော၊ ယက္ခံ၊ တိရူးကို၊ ဓမ္မပိတ္ထ၊ ဆုံးမတော် မူကုန်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆိံ၊ သုမေးလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ တေ
သံ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သောပရိသတ်တို့အား၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ စစ်ထိုးအံ့သောဌာနများ
စွာအားထုတ်ခြင်းကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နဝရိဇံ၊ ကိုးပါး
အပြားရှိသော၊ ဝဿံ၊ ချိတ်ကို၊ ဝထိတွာ၊ ရွာစေလျက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိတိံ
သနက်၊ အထူးထူးအထွေထွေကြောက်မက်စွယ်ဖြစ်စေခြင်းကို၊ အကာ
သိ၊ ပြု၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုစ္ဆိံ၊ မေး၏၊ တဿ၊ ထိုတိရူးအား၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တေဝိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တမေဝ
အာဇ္ဇဝကသုတ္တံ၊ ထိုအာဇ္ဇဝကသုတ်ကိုပင်လျှင်၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ
၏၊ ကသာပရိယယသနော၊ ဒေသနာတော်၏ပြီးဆုံးခြင်း၌၊ စတုရာသိတိ
ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာ
တိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုထိုးထွင်းလျက် သိမြင်ခြင်းသည်၊
အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတောစ၊ ထိုနောက်မှလည်း၊ ရာဇာပေဝ၊ အာဇ္ဇဝက
မင်းကြီးသည်လည်းကောင်း၊ နဂရာစ၊ ပြည်သူတို့သည် လည်းကောင်း၊
ဝေဿဝဏ၊ မဟာရာဇဿ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏၊ ဘဂဝနသမိပေ၊
ကွန်းနန်းအနီး၌၊ ယက္ခဿ၊ အာဇ္ဇဝကဘိလူး၏၊ ဘဂနံ၊ ကွန်းနန်းကို၊ ကတွာ၊
ဆောက်၍၊ ဝုပ္ပဂန္ဓာဒိတိသက္ကာရူပေတံ၊ ပန်းနံ၊ သာအစရှိသည်ဖြင့်ပူဇော်
သက္ကာရပြုခြင်း၌ယှဉ်သော၊ နိဗ္ဗဗလိံ၊ အမြဲဗလိနတ်စာကို၊ ပဝတ္ထေသုံ၊ ဖြစ်
စေကုန်၏၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသောအဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်ပြီးသော၊
တမ္မကုမာရံ၊ ထိုဘတ္တကအာဇ္ဇဝကမင်းသားကိုလည်း၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ရှစ်မင်းသား
သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဖိဝိတံ၊ အသက်ကို၊

၃၃၈ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

လဘိ၊ရဏိ၊ ဂစ္ဆ၊တြေတေသ်မူ၊ဘဂဝန္တယေဝ၊ ဘုရားသခင်သို့ သာသျှင်၊
ပယိရုပါသဿ၊ဆည်းကပ်တော်မူလော၊ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ရဟန်းအပေါင်း
ကိုလည်း၊ ပယိရုပါသဿ၊ဆည်းကပ်တော်မူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊
ဝိဿန္တသံ၊ လွှတ်ကုန်၏၊ သော၊ထိုဟတ္ထကအာဠဝက မင်းသားသည်၊
ဘဂဝန္တဉ္စ၊ဘုရားသခင်ကိုလည်းကောင်း၊ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ရဟန်းအပေါင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ပယိရုပါသမာနော၊ဆည်းကပ်သည်ရှိသော်၊နိဗ္ဗေသေ
ဝ၊မကြာမြင့်မီလျှင်၊ အနာဂါမိပလေ၊အနာဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်
ထူက်၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ဘုရားစကားတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊
သင်၍၊ပဉ္စသတဥပါသကပရိဝါရော၊ ရတနာသုံးပါးသို့ဆည်းကပ်သော
ဥပါသကာငါးရာအရံရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဘဂဝါစ၊ဘုရားသခင်
သည်လည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ စတူဟိဝတ္ထုဟိ၊လေးပါးသောသင်္ဂဟ
ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ပရိသံ၊မိမိပရိသတ်ကို၊သင်္ဂဗ္ဗန္တနံ၊ကောင်းစွာပြီးမြောက်
တတ်ကုန်သော၊မမသာဝကာနံ၊ ငါ၏တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော၊ဥပါသ
ကာနံ၊ဥပါသကာတို့တွင်၊ယဒိဒ်ဟတ္ထကောအာဠဝကော၊အကြင်ဟတ္ထက
အာဠဝကသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဧတံဇေသော၊ ဤဟတ္ထကအာဠဝကသည်၊
အဂ္ဂံ၊အဂ္ဂေါ၊မြတ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧတဒဂ္ဂ၊ဧတဒဂ်အရာ၌၊နိဇ္ဈိသိ၊ ညှိန်း
တော်မူ၏၊ ဧဒိဒသမံ၊တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း၊ ယက္ခသံ
ယုတ္တံ၊ယက္ခသံယုတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၁၁-သက္ကသံယုတ်-၁-ပဌမဝဂ်၊

၁ သက္ကသံယုတ္တဿ၊သက္ကသံယုတ်၏၊ပဌမေ၊ပဌမသုတ်၌၊အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ဧဝံ၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ အဘိ
ယံ၊သူတို့၊အဘိယံ၊သုဟူသည်ကား၊ကဒါ၊အဘယ်အခါ၌၊အဘိယံ၊သု၊စစ်
ပွဲသဘင်စီရင်လျက်ရှေးရှုတက်လတ်ကုန်သနည်း၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊
ဗလဝန္တော၊ အသုရာတို့အာဇာနည်ကပ်သဖြင့်အားရှိကုန်သည်၊ အဟေ
သံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အဘိယံ၊သု၊ စစ်ပွဲသဘင်စီရင်လျက်ရှေးရှု
တက်လတ်ကုန်၏၊ တတြ၊ထိုအသုရာတို့စစ်ပွဲသဘင် စီရင်လျက်ရှေးရှု
တက်လတ်ရာ၌၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သည်ကား၊အနုပုဗ္ဗိကထာ၊အစဉ်အား
ဖြင့်သာသောဗုဒ္ဓကားတည်း၊ ကိရ၊ထင်စွာပြအံ့၊ သတ္ထော၊ ထိကြားမင်း

သည်။မဂဓရဋ္ဌေ၊မဂဓရာဇ်တိုင်း၌၊ မစလဂါမေ၊မစလရွာ၌၊ မာစောနာ
မ၊မာစာအမည်ရှိသော၊ မာဏဝေါ၊လူလင်သည်။ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ တေတ္ထိ
သပုရိသေ၊ ကောင်းမှုပြုဘက်ဖြစ်သော သုံးကျိပ်သုံးယောက်သောသူတို့
ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ကလျာဏကမ္မံ၊ကောင်းမှုကို၊ကရာဇန္တော၊ပြုလျက်၊
သတ္တဝတ္ထပဒါနိ၊ဆောက်တည်အပ်သောခုနစ်ပါးသောကျင့်ဝတ်အရတို့
ကို၊ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ တတ္ထ၊ထိုမစလရွာ၌၊ ကာလကံတော၊စုတေခဲ့
သော်၊ဒေဝလောကေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ နဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊ တံ၊
ထိုအသစ်ဖြစ်လတ်မာစာနတ်ကို၊ ဗလဝကမ္မာနုဘာဝေန၊အားကြီးသော
ကောင်းမှုကံ၏အာနုဘော်ကြောင့်၊သပရိသံ၊အခြံအရံပရိသတ်နှင့်တကွ၊
သေသဒေဝတာ၊ကြွင်းကုန်သောနတ်တို့ကို၊ ဒသဟိ၊ဆယ်ပါးကုန်သော၊
ဌာနေဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊အဓိဂဏ္ဌန္တံ၊လွှမ်းမိုးနိုင်စက်သည်ကို၊ဝိသွာ၊
မြင်၍၊အာဂန္တု၊ကဒေဝပုတ္တော၊ဧည့်သည်မည်လစ်နတ်သားသစ်တို့သည်၊
အာဂတာတိ၊ရောက်လာကုန်ကြသတည်းဟု၊နေဝါသိကာ၊တာဝတိံသာ
တွင်စည်းစိမ်ကြာညောင်း နတ်သားဟောင်းတို့သည်၊ ဂန္ဓပါနံ၊ ဂန္ဓမည်
သောသုရာအပျော်ကို၊ သန္ဓုယိံသု၊စီရင်ကုန်၏၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
သည်၊ သကပရိသာယ၊ မိမိနတ်ပရိသတ်အား၊မာရိသာ၊ အမောင်နတ်
သားတို့၊ဂန္ဓပါနံ၊ဂန္ဓမည်သောသုရာအပျော်ကို၊မာပိဝိတ္ထံ၊မသောက်ကုန်
နှင့်၊ ပိဝနာကာရမတ္ထမေဝ၊သေဝံသည်အဟန်မျှကိုသာလျှင်၊ဒဿထာ
တိ၊ပြကြကုန်ဟု၊သညံ၊အမှတ်ကို၊ အဒါသိ၊ပေး၏၊ တေ၊ထိုသုံးကျိပ်သုံး
ယောက်သော နတ်သားတို့သည်၊ တထာ၊ထိုသိကြားမင်းအမှတ်သညာပြု
တိုင်း၊အကံသု၊ပြုကုန်၏၊နေဝါသိကဒေဝတာ၊တာဝတိံသာတွင်စည်းစိမ်
ကြာညောင်း နတ်သားဟောင်းတို့သည်၊ သုဝဏ္ဏသရကေဟိ၊ရွှေခွက်တို့
ဖြင့်၊ဥပနိတံ၊အပါးသို့ဆောင်အပ်သော၊ဂန္ဓပါနံ၊ ဂန္ဓသုရာအပျော်ကို၊ယာ
ဝဒတ္တံ၊ သောက်နိုင်သရွေ့၊ ပိဝိတွာ၊သောက်ကုန်သောကြောင့်၊ မတ္တာ၊
ယစ်မူးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ သုဝဏ္ဏပထဝီသံ၊ ထိုထိုရွှေမြေ၌၊
ပတိတွာ၊လည်းကုန်လျက်၊ သယန္တိ၊အိပ်ပျော်ကုန်၏၊ သက္ကော၊သိကြား
မင်းသည်၊တာတာ၊အမောင်တို့၊သုတ္တသာတာယ၊ယစ်မူး၍အိပ်ပျော်ခြင်း
၌သာယာသဖြင့်၊ သုတ္တ၊လည်းလျက်အိပ်ပျော်ကုန်သော သိကြားအိုတို့
ကို၊ဂဏ္ဌသ၊ဖမ်းကြကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ တေ၊ထိုအသုရာတို့ကို၊ပါဒေ
သု၊ခြေတို့၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ သိနေရပါဒေ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ခြေရင်း
သမုဒ္ဒရာ၌၊နပါပေသိ၊ပစ်ချစေ၏၊ သက္ကဿ၊ သိကြားသစ်၏၊ ပုညတေ

၉၄၀ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဇေန၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြောင့်၊ တဒန္တဝတ္တကါဝိ၊ ထိုသိကြားမင်း၏အလိုသို့လိုက်
ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သောအသုရာတို့သည်၊ ဟေတ္ထ
ဝ၊ ထိုမြင့်မိုရ် တောင်ခြေရင်း သမုဒ္ဒရာ၌သာလျှင်၊ ပတိံသု၊ ဂျမ်းဖြန့်ဦး
စောက် အောက်သို့ဦး ခေါင်းစိုက်သဖြင့် ကျကုန်၏၊ တာ၊ ထိုတာဝတ်
သာ အသုရာတို့သည်၊ သိနေရ ဝေမဏ္ဍိကာလေ၊ မြင့်မိုရ် တောင်အောက်
ခနောက် သုံးလုံးတို့၏အလယ်ပြင် နေဝင်ပြည်မှတ် ရောက်တုံလတ်သော
အခါ၌၊ သညံ၊ အမှတ်သည်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊
သုရံ၊ သေကိုးနိဝိမ္ဗ၊ မသောက်ရကုန်ပြီ၊ သုရံ၊ သေကိုး နိဝိမ္ဗ၊ မသောက်ရ
ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ တထော၊ ထိုသို့သုရံဟုဆို
သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယံ၊ စ၍၊ အသုရာနာမ၊ အသုရာမည်ကုန်သည်၊ ဇာတာ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုအသုရာတို့အား၊ ကမ္မပစ္စယဥတု
သမုဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာန်ဖြစ်သော၊ သိနေရသ၊ မြင့်မိုရ်တောင်
၏၊ ဟေဋ္ဌမတလေ၊ အောက်အပြင်၌၊ ဒသယောဇနသဟသံ၊ အပြန့်ယူ
ဇနာတသောင်းရှိသော၊ အသုရာတဝနံ၊ အသုရာပြည်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊
သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုအသုရာတို့၏၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်
နစ်၍၊ အနာဂတတ္ထာယ၊ မလာစေခြင်းငှါ၊ အာရေတွံ၊ အစောင့်ကို၊ ဌပေသိ၊
ထား၏၊ ယံ၊ အကြင်အသုရာတို့၏ ပြန်နစ်၍ မလာစေခြင်းငှါထားသောအ
စောင့်အရှောက်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အန္တရာစ္ဆန္ဒအယုတ္တပုရာနံ၊ ပဉ္စဝိခာဌ
ဝိတာအဘိရက္ခာ၊ ဥရဂကရောဋိပယသဟာရီ၊ မဒနယုတာစတုရောစ
မဟတ္တာတိ၊ အန္တရာစ္ဆန္ဒအယုတ္တပုရာနံပဉ္စဝိခာဌဝိတာအဘိရက္ခာဥရဂက
ရောဋိပယသဟာရီမဒနယုတာစတုရောစမဟတ္တာဟူ၍၊ အစရိယေ
ဟိ၊ သရာတို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သက္ကန၊ သိကြားမင်းသည်၊ နိန္ဒအယု
တ္တပုရာနံ၊ စစ်ထိုးသဖြင့်ယူခြင်းငှါမတတ်ကောင်းရာဖြစ်၍အယုတ္တပုရမည်
သောပြည်ကြီးနှစ်ပြည်တို့၏၊ အန္တရာ၊ အကြားဖြစ်သော ငါးထင်သော
အာလိနံ၊ ဥရဂါ၊ နဂါး၊ ကရောဋိ၊ ဝဇ္ဇုန်၊ ပယသဟာရီ၊ ဂုမ္ဘဏ်ရက္ခိယံ၊
မဒနယုတာ၊ ဘီလူး၊ စတုရောစမဟတ္တာ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေး
ယောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိခာ၊ ငါးပါးအပြားရှိကုန်သော၊ အဘိရက္ခာ၊ သူ
တပါးရန်နှိပ်နွှဲစွမ်းမြောက် စောင့်ရှောက် မိလ်ထုသူရဲရဲတို့ကို၊ ဌဝိတာ၊
ထားအပ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြုအံ့၊ ဒေဝနဂရဉ္စ၊ တာဝတ်သာနတ်ပြည်
လည်းကောင်း၊ အသုရာနဂရဉ္စ၊ အသုရာပြည်လည်းကောင်း၊ နွေနဂရာနံ၊
ပြည်ကြီးနှစ်ပြည်တို့သည်၊ ယုဒ္ဓေန၊ စစ်ထိုးသဖြင့်၊ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊

အသက္က၊ ဣယျတာယ၊ မတတ်နိုင် ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
အယုတ္တုပုရာနနာမ၊ အယုတ္တုပုရမည်ကုန်သည်၊ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟံ၊ ဆို
သင့် နှူးယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်၊ ဗလဝန္တော၊ အသ
ဏာစွဲကပ်သောအားဖြင့်အားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထို
အခါ၌၊ ဒေဝယံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်၊ ပလယိတွာ၊ ပြေးကုန်ခဲ့၍၊
ဒေဝနဂရံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ပရိသံတွာ၊ ဝင်၍၊ နှုရံ၊ တံခါးကို၊ ပိဇ
ဟိတေ၊ ဝတ်သည်ရှိသော်၊ အသုဉ္စနံ၊ အသုရာတို့၏၊ သတသဟသံပိ၊
တသိန်းတို့သည်လည်း၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခု ဥပါဒိအန္တရာဟံကို၊ ကာတံ၊ ပြု
ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့
သည်၊ ဗလဝန္တော၊ အာဏာစွဲကပ်သောအားဖြင့်အားရှိကုန်သည်၊ ဟော
န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသုရေဟိ၊ အသုရာတို့သည်၊ ပလယိ
တွာ၊ ပြေးခဲ့၍၊ အသုရနဂရဿ၊ အသုရမြို့၏၊ နှုရံ၊ တံခါးကို၊ ပိဇဟိတေ၊
ဝတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ သက္ကနံ၊ သိကြားတို့၏၊ သတသဟသံပိ၊ တသိန်း
သည်လည်း၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခု ဥပါဒိအန္တရာဟံကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ န
သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနန္ဒေနဂရေနိ၊ ဤနတ်ပြည်နှစ်ပြည်
တို့သည်၊ အယုတ္တုပုရာနနာမ၊ အယုတ္တုပုရမည်ကုန်သည်၊ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုအယုတ္တုပုရမည်သောပြည်ကြီးနှစ်ပြည်တို့၏၊ အန္တရာ၊
အကြားဖြစ်သော ငါးထပ်အာလိန်၌၊ ဥရဂဒိသု၊ နဂါးတို့နေရာအစရှိကုန်
သော၊ ဒေတသုပဉ္စသုဌာနေသု၊ ထိုငါးပါးသောဌာနတို့၌၊ သက္ကနံ၊ သိကြား
မင်းသည်၊ အေရက္ခာ၊ အစောင့်တို့ကို၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
ဂါယာစကား၌၊ ဥရဂသန္ဒေန၊ ဥရဂသဒ္ဓါဖြင့်၊ နဂါ၊ နဂါတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊
ယူအပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုနဂါးတို့သည်၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဗလဝန္တော၊ အားရှိ
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿသိနေရဿ၊ ထိုမြင့်မိုရ်တောင်၏၊
ပဌမာလိန္ဒေ၊ ရှေးဦးစွာသောအာလိန်၌၊ တေသံ၊ ထိုနဂါးတို့အား၊ အေ
ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်တို့ကို၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်၏၊ ကရောဋ္ဌိသန္ဒေ
န၊ ကရောဋ္ဌိသဒ္ဓါဖြင့်၊ သုပဉ္စာ၊ ဝဠုန်တို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ တေ
သံ၊ ထိုဝဠုန်တို့အား၊ ကရောဋ္ဌိနာမပါနဘောဇနံ၊ ကရောဋ္ဌိမည်သောအဇေယျ
ဘောဇဉ်သည်၊ အဟောသိဟိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နာမံ၊
ကရောဋ္ဌဟူသော အမည်ကို၊ သတိံသု၊ ရကုန်၏၊ ဒုတိယာလိန္ဒေ၊ နှစ်ခု
မြောက်သောအာလိန်၌၊ တေသံ၊ ထိုကရောဋ္ဌိမည်သောဝဠုန်တို့အား၊ အေ
ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်တို့ကို၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်၏၊ ပယသဟာသိ

၃၄၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သဒ္ဓေန၊ ပယသယဟာရိ သဒ္ဓါဖြင့်၊ ကုမ္ဘဏ္ဍာ၊ ကုမ္ဘဏ်တို့ကို၊ ဂဟိတာ၊
ယူအပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုကုမ္ဘဏ်တို့သည်၊ ဒါနဝရက္ခသင်္ဂဟိန၊ ဒါနော
ရက္ခိသံဖြစ်သတတ်၊ တတိယသလိန္ဒေ၊ သုံးခုမြော်သောအလိန်၌၊ တေသံ၊
ထိုဒါနောရက္ခိသံဖြစ်သောကုမ္ဘဏ်တို့အား၊ အာရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်
တို့ကို၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်၏။ မဒနယုတ္တသဒ္ဓေန၊ မဒနယုတ္တသဒ္ဓါဖြင့်၊
ယက္ခာ၊ တီးသူတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတီးလူးတို့သည်၊
ယုဒ္ဓသောဏ္ဍာ၊ စစ်ထိုးကြူးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသမစာရိနေ၊ ကိရ၊ မညီ
မညွတ်ကျင့်လေ့ရှိကုန်သတတ်၊ စတုတ္ထသလိန္ဒေ၊ လေးခုမြော်သောအလိန်
၌၊ တေသံ၊ ထိုတီးလူးတို့အား၊ အာရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်တို့ကို၊ ဌပိတာ၊
ထားအပ်ကုန်၏။ စတုရောစမဟတ္ထာတိ စတုရောစမဟတ္ထာဟူသောသဒ္ဓါ
ဖြင့်၊ စတ္တာရောမဟာရာဇာနေ၊ စတ္တာရဌစသောနတ်ကြီးလေးယောက်တို့ကို၊
ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ပဉ္စမသလိန္ဒေ၊ ငါးခုမြောက်သောအလိန်၌၊ တေသံ၊
ထိုစတုရမဟာရာဇာနတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့အား၊ အာရက္ခာ၊ အစောင့်
အရှောက်တို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသုရာ၊
အသုရာတို့သည်၊ ကုပိတာဝိသမိတ္တာ၊ ခြောင်းခြောင်းထွက်သောဒေါသ
အမျက်ဖြင့်နှောင့်နှေးသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ ဒေ
ဝဗုရံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဥပယန္တိ၊ လေးပါးစစ်အင် စီရင်ကင်းပ
လျက် ရှေးရှု တက်ကုန်အံ့၊ ဝိရိနေ၊ မြင့်မိုရ် တောင်၏၊ ပဌမံ၊ အစဖြစ်
သော၊ သံပရိဘဏ္ဍံ၊ ကျယ်ပြန့်ထူထပ်စွာယူစနာတထောင်ရှိသောအကြွင်
အလိန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုကျယ်ပြန့်ထူထပ်သောပဌမအလိန်ကို၊
ယုဒ္ဓေသိ၊ သူ့ရန်စစ်ကို ဆီးကြိုးရငှါ ရှာသည်အလေ့ သဘောရှိကုန်သော
ဥရု၊ နဂါးစစ်သည်တို့သည်၊ ပုပ္ဖိဗဟန္တိ၊ မြစ်တားကုန်၏။ သေသေသု၊
ကြွင်းသောဒုတိယ အလိန်စသည်တို့၌၊ သေသေ၊ ကြွင်းကုန်သော ဂဠုန်
အစရှိသောစစ်သည်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ထိုကဲ့သို့လိုက်လန်တားမြစ်ကြကုန်၏။
တေပန အသုရာ၊ ထိုအသုရာတို့သည်ကား၊ အာယုဝဏ္ဏယသန္တသမိယ
သမ္ပတ္တိဟိ၊ အသက်ရှည်ခြင်း အဆင်းငွေ့ခြင်း အခြံအရံများခြင်း အစိုးရ
ခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းတို့ဖြင့်၊ တာဝတိံသသဒိသာဝ၊ တာဝတိံသာနတ်၏
အတူသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊
အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ အဇာနိတွင်၊ မသိဘဲ၊ ပါဝုလိယာ၊ သခွတ်ပင်သည်၊
ပုပ္ဖိဘာယ၊ ပွင့်လတ်ခါမှ၊ ဣဒံ၊ ဤပြည်သည်၊ နဒေဝနဂရံ၊ နတ်ပြည်မဟုတ်၊
တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ပါရိစ္ဆတ္တကော၊ ပင်လယ်ကသစ်ပန်း

သညံ။ ဂုဗ္ဗတိ၊ ပွင့်၏။ ဣဝပန၊ ဤပြည်၌မူကား၊ စိတ္တပါဒုလိ၊ သခွတ်ပွင့်သည်
 ဂုဗ္ဗသိ၊ ပွင့်၏။ ဇရသက္ကေန၊ သိကြားအိုသည်။ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့ကို၊ ပါယေတွာ
 ဂန္ဓအ၊ ဟုသောသုရာကိုတိုက်၍၊ ဝဗ္ဗိတာ၊ ထည့်ပတ်လေသေး၏။ နေ၊
 ငါတို့၏။ ဒေဝနဂဓမ္မ၊ နတ်ပြည်ကိုလည်း၊ ဂဟိတံ၊ ယူလေသေး၏။ ဂစ္ဆာမ၊
 သွားကုန်အံ၊ တေန၊ ထိုသိကြားအို၌၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ယုတ္တိဿာမာတံ၊ စစ်
 ထိုးကုန်အံဟု၊ ဟတ္ထိ အဿ ခုထေး၊ ဆင် ခြင်း ရထားတို့ကို၊ အာရုယ၊
 တက်စီး၍၊ သုဝဏ္ဏ ခုတေ မဏိ ဗလကာနိ၊ ရွှေကော ငွေကော ပတ္တမြားကော
 တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယုဒ္ဓသန္ဓာ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှါစီရင်အပ်သည်၊ ဟုတွာ
 ဖြစ်၍၊ အသုရတေရိယော၊ အသုရာတို့၏တိုက်စည်တို့ကို၊ ဝါဒေန္တော၊ တီး
 ကုန်သူက်၊ မဟာသမုဒ္ဓ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာ၌၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဗ္ဗိဓာတေတွာ၊
 နှစ်ဖြာခွဲလတ်၍၊ ဥဗ္ဗဟန္တိ၊ ပေါ်တက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအသုရာတို့သည်၊
 ဒေဝေ၊ မိဗင်းသည်၊ ဂုဗ္ဗေ၊ ရွာလတ်သော်၊ ဝဗ္ဗိကမက္ခိကာ၊ ယင်ကောင်နှင့်
 တကွချတို့သည်၊ ဝဗ္ဗိကံ၊ တောင်ပိုကို၊ အဘိရူဟိတံ၊ တက်ခြင်းငှါ၊ အာ
 ရန္တန္တိ ဝိယ၊ အားထုတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ သိနေရုံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို၊ အဘိ
 ရူဟိတံ၊ တက်ခြင်းငှါ၊ အာရတန္တိ၊ အားသစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊
 နေသံ၊ ထိုအသုရာတို့ အား၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နာဂဂဟိ၊ နဂါးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊
 တကွ၊ ပုဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ၊ ခေါ်ပနယုဒ္ဓံ၊ ထိုသို့၊
 စစ်ထိုးရာ၌၊ ကဿမိ၊ တစ်တယောက်သောသူအား၊ ဆဝိဝါ၊ အပေါ်ရေ
 သည်လည်းကောင်း၊ စမ္ပဝါ၊ အတွင်းရေသည်လည်းကောင်း၊ လောဟံ၊ တံ၊
 သွေးသည်၊ နဥပ္ပန္တတိ၊ မပိုထွက်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ကုမာရေကာနံ၊
 သူငယ်တို့၏။ ဒါရုမေဏ္ဍကယုဒ္ဓံ ဝိယ၊ တိုက်၍ကစားသော သစ်သားရုပ်
 ကဲ့သို့၊ ဥညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သန္တာသနမတ္တမေဝ၊ ထိပ်လန်ခြင်းဖြစ်ရုံမျှ
 သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကောဓိုသတာဝိနာဂါ၊ ကုဇ္ဇေအရာမကသော
 နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကောဓိုသဟဿာဝိနာဂါ၊ ကုဇ္ဇေ အထောင်
 မကသောနဂါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ တေဟိ၊ ထိုအသုရာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊
 တကွ၊ ယုတ္တိတွာ၊ စစ်ထိုး၍၊ တေ၊ ထိုအသုရာတို့ကို၊ အသုရပုရံ၊ ယဝ၊ အသု
 ရာပြည်သို့သာလျှင်၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍၊ နိဝတ္တန္တိ၊ ပြန်လည်ကုန်၏။
 ပန၊ ယင်းသို့မဟုတ်၊ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်၊ ဗလဝန္တော၊ အာဏာစွဲကပ်
 သောအားဖြင့် အားရှိကုန်သည်၊ သစေဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ၊
 အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောအခါ၌၊ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်၊ ဩသတ္တိတွာ၊ ဆုတ်နစ်
 သောအားရှားခဲ့၍၊ ဒုတိယေအာလိန္နေ၊ ဒုတိယ အာလိန်၌၊ သုပဏ္ဍေဟိ၊ ဂဇ္ဈုန်

၃၄၄ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသု-ဒုတိယတွဲ၊

တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဧကတောဝ၊ တပေါင်းတည်းသာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
ကုန်၍၊ ပုသန္တိန္တိ၊ စစ်ထိုးကုန်၏၊ သုပဏ္ဏာဒိသုပိ၊ ဂဠုန် အစရှိသည်တို့၌
လည်း၊ သေဝနယော၊ ဤနည်းအတူပင်တည်း၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌
ကား၊ တာနိ၊ ထိုနဂါးစသည်တို့၏နေရာဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဝိဋ္ဌာနာနိ၊ ငါးပါး
သောအရပ်တို့ကိုလည်း၊ အသုရာ၊ အသုရေတို့သည်၊ မဒ္ဒန္တိ၊ နှိပ်နင်းကုန်၏၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကတောသဒ္ဓိန္တိ၊ တာနိပိ၊ တပေါင်းတည်းရုံးလျက်ခံကုန်
သော်လည်း၊ တာနိပဉ္စ ဗလ္လာနိ၊ ထိုငါးသွယ်စိုလ်ထု သူရဲရတို့သည်၊ ဩ
သက္ကန္တိ၊ မတန်ရပ်နှိုင်းသောအားဖြင့်ဆုတ်နစ်ချေကုန်၏၊ အထိ၊ ထိုအခါ၌၊
စက္ကာရောမဟာရာဇာနော၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့
သည်၊ ဝတ္တံ၊ သွားကုန်၍၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းအား၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအ
ကြောင်းကို၊ အာရောစေန္တိ၊ တင်လျှောက်ကုန်၏၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
သည်၊ တေသံ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
ဒိယာဓုယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာ တရာငါးဆယ် ကျယ်ပြန့်သော၊ ဝေဇ
ယန္တရထံ၊ ဝေဇယန္တာရထားကို၊ အာရုဗ္ဗ၊ တက်စီး၍၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊
နိက္ခမတိ၊ ထွက်သည့်ခါထွက်၏၊ ဧကံဝါပုတ္တံ၊ တယောက်သော သား
တော်ကိုလည်း၊ ပေသေသိ၊ စေသည့်အခါစေ၏၊ ဣမသ္မိံပနကာလေ၊ ဤ
အခါ၌ကား၊ ပုတ္တံ၊ သားတော်ကို၊ ပေသေတုကာမော၊ စေလိုသည်ဖြစ်၍၊
တာတာသုပိရာဒိအာဒိံ၊ တာတာသုပိရဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊
မိန့်၏၊ ဧဝံဘဒ္ဒန္တဝါတိခေါတိ၊ ဧဝံဘဒ္ဒန္တဝါတိခေါ ဟူသည်ကား၊ တာ၊
အရှင်သိကြားမင်းအား၊ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဟောတု၊ ဖြစ်
စေလော၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပမာဒံအာပါဒေသိတိ၊ ပမာဒံအာပါဒေသိ
ဟူသည်ကား၊ ပမာဒံ၊ သိကြားမင်းအာဏာ၌ ပမာဒမူခြင်းကို၊ အကာသိ၊
ပြုသေ၏၊ အန္တရာသုသိပရိဝုတော၊ နတ်သွီးအပေါင်းဝန်းရံလျက်၊ ဝိဇ္ဇာ
ရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗိယာဇနံ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော၊ သုဝဏ္ဏ
မဟာဝီရိယံ၊ ရွှေမြေခရီး မင်းလမ်းကြီးသို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ နက္ခတ္တံ၊
နက္ခတ်သတင်ကို၊ ကိဠန္တော၊ ကစားလျက်၊ နန္ဒနဝနာဒိသု၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်
အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိမရတိ၊ ထည့်ပတ်သွားလာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အနုဠဟန္တိ၊ အနုဠဟံဟူသည်ကား၊ အနုဠဟန္တော
ကိုယ်ထု ကိုယ်ထ လုံ့လမှုကိုမပြုဘဲ၊ အဝါယမန္တိ၊ အဝါယမံဟူသည်
ကား၊ အဝါယမန္တော၊ အားသစ်ကြိုးပန်းမှုကိုမပြုဘဲ၊ အလသ္မသ္မာတိ၊
အလသ္မသ္မဟူသောသုဒ္ဓိကို၊ အလသ္မသ္မာသ္မာတိပဒန္တေဒေါ၊ အလသ္မသ္မာ

အဿဟုပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗောပြုအပ်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အလောသ၊ ယှဉ်းရိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်အံ့။ နုကိစ္စာနိကာရယောတိ၊ နုကိစ္စာ နိကာရယောဟူသည်ကား။ ကိပ္ပိကိစ္စနာမ၊ လယ်လုပ်ငြင်း ကုန်လွယ်ခြင်း စသည်အပြားရှိသော တပါးပါးသော ကိစ္စအမှုကိုပြုဘွယ်မည်သည်ကို။ နုကရေယျ၊ မပြုရာ။ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓဿာတိ၊ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓဿဟူသည် ကား။ သဗ္ဗကာမမဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော အလိုဆန္ဒတို့ဖြင့်၊ သမိဒ္ဓေါ၊ ပြည့်စုံ သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံမေသက္ကဝရံဒိဿန္တိ၊ တံမေသက္ကဝရံဒိဿံ ဟူသည်ကား။ ဧဝသေဋ္ဌ၊ နတ်တကာတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ သက္က၊ အရှင်သိကြား၊ ဝရံဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ တံ၊ ထိုသို့လယ်လုပ်ငြင်းစသောအမှု ကိုမပြုဘဲသဗ္ဗကာမ၏ပြည့်စုံခြင်းသဘောရှိသော၊ ဌာနံတြိကာသံ၊ ရင်နေ ရာကို၊ အာရ်က္ခကထေဟိ၊ ငိန့်တော်မူဘိလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ခပြု၏။ နိဗ္ဗာနဿဟိသောမဂ္ဂေါတိ၊ နိဗ္ဗာနဿဟိသောမဂ္ဂေါဟူသည်ကား။ ကမ္မံ၊ တစ်ခုတခုသော အသက်မွေးမှု၏အကြောင်းဖြစ်သော ပြုဘွယ်ကိစ္စကို၊ အ ကတွာ၊ မပြုဘဲ၊ ဇီဝိတံနာမ၊ အသက်မွေးခြင်း အကြောင်းမည်သည်၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ မဂ္ဂေါ၊ ရခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောအရိယဂေါတမံ၊ ပဌမံရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။ ။

၂ ခုတိယော၊ ခုတိယသုတ်၌၊ သုသိမန္တိ၊ သုသိမံဟူသည်ကား။ အတ္တ နော၊ မိမိဟူသောသိကြားမင်း၏၊ ပုတ္တသဟဿဿ၊ အထောင်မကသော သားတော်၏၊ အန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ဇေနာမကံ၊ ဤသို့သုသိမဟုအမည်ရှိ သော၊ ဧကံပုတ္တမေဝ၊ သားတော်တယောက်သာလျှင်တည်း။ ခုတိ ယံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယော၊ တတိယသုတ်၌၊ သမုပ္ပဗျူဠောတိ၊ သမုပ္ပဗျူဠောဟူ သည်ကား။ သမ္ဘိဏ္ဍိ၊ သော၊ စစ်နှစ်ဦးတို့၏၊ အညီရေ၊ ကံ၍ပေါင်းအပ်သည်၊ ရာထိဘူတော၊ စစ်နှစ်ဦးတို့၏ အရဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတုဥဇ္ဈောကေယျထာတိ၊ ဇေတုဥဇ္ဈောကေယျထဟူသည်ကား။ ကိရ ချေဦးအံ့။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ရထော၊ ရထားသည်။ ဒိယဇယောဇန သတာယာမော၊ အလျားယူဇနာတရာငါးဆယ်ရှိ၏။ ဟိ၊ သင့်စွားတသား ထိုဝေဇယန္တရထား၏၊ ပန္နိမန္တော၊ နောက်အတိုသည်။ ပဏ္ဏာသယော ဇနော၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိ၏။ မန္တေ၊ အလယ်၌၊ ရထပဉ္စရော၊ ရထား၏မင်း နေလေသွန်နန်းချိုင့်သည်။ ပညာသယောဇနံ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိ၏။ ရထ

၃၄၆ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သန္တိတော။ ရုတား၏မင်းနေလေသွန်နန်းချိုင့်၏ဝက်စွယ်နှင့်တကွဝပ်ရာဌာ
 နှမှ။ ယာဝရုထသီသာ။ ရုတားဦးတိုင်အောင်၊ ပဏ္ဏာသယောဇနာနိ၊ ယူဇနာ
 ငါးဆယ်ရှိကုန်၏။ တမေဝပမာဏံ၊ ထိုတရာငါးဆယ်ယူဇနာပမာဏကို
 ပင်လျှင်၊ မိဂုဏံ၊ နှစ်ထပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တိယောဇနသတာယာမော၊
 အလျားယူဇနာသုံးရာရှိ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိယေဝ၊ ဆရာတို့ဆို
 ကြကုန်သလျှင်ကတည်း၊ တသ္မိံ၊ ထိုဝေဇယန္တော ရုတား၌၊ ယောဇနိက
 ပလ္လကော၊ တယူဇနာရှိသောရတနာပလ္လင်ကို၊ အဏ္ဏတော၊ ခင်းအပ်၏၊ တိ
 ယောဇနိကံ၊ သုံးယူဇနာရှိသော၊ သေတစ္ဆတ္ထံ၊ တီးမြို့ကို၊ မတ္တကေ၊ အထက်
 ၌၊ ဌဝံ၊ ဆောင်းအပ်၏၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသောထမ်းပိုး၌လျှင်၊ ဟဿအာသ
 ဇညာ၊ တထောင်သောအာဇာနည်မြင်းတို့ကို၊ ယုတ္တာ၊ ကအပ်ကုန်၏၊ သေ
 သာလင်္ကာရဿ၊ ကြွင်းသောတန်ဆာ၏၊ ပမာဏံ၊ နှိုင်းယှဉ်ရာပမာဏ
 သည်၊ နိတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဿ၊ ထိုဝေဇယန္တောရုတား၏၊ ဓဇောပန၊ တံခွန်သည်
 ကား၊ အဗ္ဘုတိယာနိယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာနှစ်ရာ ငါးဆယ်တို့သည်၊
 ဥဂ္ဂတော၊ တက်၏၊ ဝါတာဟတဿ၊ လေခပ်အပ်သော၊ ယဿ၊ အကြင်
 တံခွန်၏၊ ပဉ္စဂီကတုရိယသေဝ၊ တုရိယငါးပါး၏သာလျှင်၊ သဒ္ဓေါ၊ သာ
 ယာစွာသောအသံသည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ ထွက်၏၊ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောတံ
 ခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လာကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်တံခွန်ဖျားကိုကြည့်ကြဟူ၍ဆိုသနည်း၊ ဟိယသ္မာ
 အကြင်ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုတံခွန်ဖျားကို၊ ပဿန္တာနံ၊ မြင်ကုန်သောနတ်တို့အား
 နော၊ ငါတို့၏၊ ရာဇာ၊ နတ်မြတ်ဖြစ်သောသိကြားမင်းသည်၊ အာဂတ္တံ၊ လာ၍
 ပရိသပရိယန္တေ၊ စစ်သည်ပရိသတ် ဗိုလ်စုတင်၏အဆုံး၌၊ နိခါတထေဇ္ဈာ
 ဝိသ၊ မြို့စွာစိုက်အပ်သောတိုင်ကဲ့သို့၊ ဌိတော၊ တည်ရပ်၏၊ ကဿ၊ အဘယ်
 သူကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သာယာမ၊ ကြောက်လန့်ကုန်ရမည်နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့် တံ
 ခွန်ဖျားကိုကြည့်ကြဟူ၍ဆိုသတည်း၊ ပဇာပတိဿာတိ၊ ပဇာပတိဿဟူ
 သည်ကား၊ သော၊ ထိုပဇာပတိနတ်မင်းသည်၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းနှင့်၊
 သမာနပ္ပမာဏဝဇ္ဇော၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အားဖြင့် တူမျှသောပမာဏရှိ၏၊
 သမာနာယုကော၊ တူမျှသောအသက်ရှိ၏၊ ဒုတိယံအာသနံ၊ သိကြားမင်း
 နေရာ၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သောနှစ်ခုမြောက်သောနေရာကို၊ လဘာတိကိရ၊ ရ
 သောသူဖြစ်သတတ်၊ ဝရုဏောစ၊ ဝရုဏနတ်မင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဤ
 သာနောစ၊ ဤသာနနတ်မင်းသည်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ပဇာပတိနတ်

မင်းနှင့်တူကြသည်ချည်းတည်း။ ဝရုဏောပန၊ ဝရုဏနတ်မင်းသည်ကား၊
တဘိယံ အာသနံ။ ပဇာပတိနတ်မင်းနေရာ၏အခြားမဲ့ဖြစ်သောသုံးခုမြော်
သောနေရာကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ဤသာနော။ ဤသာနနတ်မင်းသည်၊ စတုတ္ထံ။
ဝရုဏနတ်မင်းနေရာ၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သောလေးခုမြောက်သော နေရာကို၊
လဘတိ၊ ရ၏။ ပလ္လာယိကိ၊ ပလ္လာယိဟူသည်ကား။ အသုရေဟိ၊ အသုရာ
တို့သည်။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးခြင်းသို့ ရောက်စေအပ်သည်ရှိသော်၊ တသ္မိ
ရထေ။ ထိုယူဇနာနှစ်ရာငါးဆယ်မြင့်ကျယ် ကြူးလွန်အောင်တံခွန်စိုက်
ထားသောရထားယာဉ်ပျံဝေဇယာန်ထက်၌၊ ဦးတာ၊ တည်လျက်၊ အပ္ပ
မတ္တကံ၊ နည်းငယ်ခွန်အား မလောက်လားသည်သာ ဖြစ်သော၊ ရုဇတ
ဇဇိဝိ၊ အနီးသို့ရောက်သော ရဲမက်သူရဲတို့သည် စိုက်ထူ ထားအပ်သော
ငွေသားအတူ တံခွန်ဖြူမျှရှိသည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပလ္လာယနဓမ္မော၊ ပြေး
တတ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိဝိ သောဘဂဝါတိ အာဒိနိ၊ ဣတိဝိ သော
ဘဂဝါဤသို့အစရှိသော ဝုန်တို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝိတ္ထာရိတ
မေ၊ ချွေအပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ ဣဒမ ဝေါစာတိ၊ ဣဒမဝေါစဟူ
သည်ကား။ ဣဒမဇေဂ္ဂပရိတ္တံနာမ၊ ဤဇေဂ္ဂပရိတ်တော်သည်သည်ကို၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာဏာဓေတ္တေ၊ အာ
ဏာဓေတ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ကောဗ္ဗိသတသဟဿစက္ကဝါဇ္ဇေ၊ ကုဇ္ဇေတ
သိန်းသောစကြာဝဠာတို့ကို၌၊ ယဿ၊ အကြင်ဇေဂ်သုတ်ပရိတ်တော်၏၊
အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်သည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ အာနုဘော်ကိုဆို
လိုက်အံ့။ ဣဒံ၊ ဤဇေဂ်သုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊
ယက္ခဘယ စောရဘယာဒိဟိ၊ ဘိလူးဘေးခိုးသူဘေး အစရှိကုန်သော၊
ဒုက္ခဟိ၊ ဆင်းရဲတို့မှ၊ မုတ္တာနံ၊ လွတ်ကုန်သောသူတို့၏၊ အန္တော၊ အပိုင်း
အခြားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အညဒုက္ခဂူပဿမေ၊ တပါးသောဘိလူးခိုးသူဘေး
ဘျင်းစသော ဒုက္ခ၏ငြိမ်းခြင်းသည်၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦး၊ ဣဒံ၊ ဤဇေဂ်
သုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ ပဿန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာ
ဝဇ္ဇမာနော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ အာကာသေဝိ၊ ကောင်းကင်၌လည်း၊
ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ ။

တကြ၊ ထိုစကား၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝတ္ထု၊ တည်ရာရ
ကြောင်းသက်သေတည်း။ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ဒီဃဝါပိစေတိယမ္ပိ၊ ဒီဃဝါ
ပိမည်သောရှာ၌တည်သောစေတီ၌၊ သုခာကဓမ္မေ၊ အင်းကတေမှုကို၊ ကရိ
ယမာနေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဇကော၊ တဦးသော၊ ဒဟာရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်၊

၃၄၀ သင်္ဂါယာမဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-မုတိယတွဲ

မုဒ္ဒဝေဒိကာပါရတော၊ ဦးပြည်းပြည်းသန်ပစ္စယံ၌ရံအပ်သောမရိုင်းတိုင်
 ပြင်ပမှ၊ ပတ်တွာ၊ လည်း၍၊ စေတိယကုန္တိယာ၊ စေတိဝမ်းမှ၊ တဿတိ၊
 လျောကျ၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ ဘိက္ခု၊ သံဃာ၊
 ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဓဇ္ဈပရိတ္တံ၊ ဇော်သုတ်ပရိတ်
 တော်ကို၊ အာဝဇ္ဇာဟိတိ၊ ဆင်ခြင်လောဟု၊ အာဟ၊ ဆင့်၏၊ သော၊ ထိုပမ္ဗင်း
 ပေါ်သည်၊ မရုဏဘယေန၊ သေဘေးမှ၊ တဗ္ဗိ၊ တာ၊ ကြောက်လန့်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဓဇ္ဈပရိတ္တံမိရက္ခတူတိ၊ ဓဇ္ဈပရိတ္တံမိရက္ခတုဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆင့်၏၊
 တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်၊ အဿ၊ ထိုဇော်သုတ်ပရိတ်တော်၏၊ အာနုဘာ
 ဝေန၊ အာနုတော်တော်အားဖြင့်၊ စေတိယကုန္တိတော၊ စေတိဝမ်းမှ၊ နွေ၊
 နှစ်ချပ်ကုန်သော၊ ဣဋ္ဌကာ၊ အုတ်တို့သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ သောပါ
 တံ၊ ဝောင်းတန်းသဖွယ်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏၊ ဥပရိ၊
 အထက်၌၊ ဌိတာ၊ တည်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဝလ္လိနိသေဝံ၊ နွယ်ထွ
 ခါးတို့ကို၊ သြတာရေသုံးချကုန်၏၊ တတ္ထိ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ နိသေဝံ၊
 ထွေးခါး၌၊ ဌိတော၊ ရပ်တည်မိသည်ရှိသော်၊ ဣဋ္ဌကာ၊ အုတ်ချပ်တို့သည်၊
 ယထာဋ္ဌာနေယေဝ၊ တည်မြဲတိုင်းသောနေရာ၌သာလျှင်၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်
 ကုန်၏၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဝေပမိတ္တိတိ၊ ဝေပမိတ္တိ ဟူသည်ကား၊
 သော၊ ထိုဝေပမိတ္တိအသုရာသည်၊ အသုရာနံ၊ အသုရာတို့တွင်၊ သဗ္ဗဇေဋ္ဌ
 ကောကိရ၊ သူခပ်သိမ်းတို့၏အကြီးဖြစ်သတတ်၊ ယေနာတိ၊ ယေနဟူသော
 ပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ကဗ္ဗေပဉ္စမဟိတိ၊ ကဗ္ဗေပဉ္စ
 မဟိဟူသည်ကား၊ ဋီသုဟတ္ထေသုစ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့၌လည်းကောင်း၊
 ကဗ္ဗေစ၊ လည်၌လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဗန္ဓနေဟိ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့ဖြင့်၊ တာနိပန၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့တို့သည်ကား၊
 နဋိနုသုတ္တံဝိယ၊ ထောင်းလောင်းရိုးများအလယ်သားမှများလျားထွက်ကွက်
 ကြာချည်မျှင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မက္ကဋုသုတ္တံဝိယစ၊ ပင့်ကူချည်မျှင်ကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ စက္ခုဿ၊ မျက်မိအား၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တိ၊
 ရောက်ကုန်၏၊ ဣရိယာပထံ၊ ဣရိယာပုတ်ကို၊ ရုဇ္ဈန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏၊ တေဟိ
 ပန၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့တို့သည်ကား၊ ဝိတ္တေနဝ၊ ဤသူကို နှောင်ဖွဲ့ဟုဖြစ်
 သောမိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဗဇ္ဈတိ၊ ဖွဲ့နှောင်သည်ဖြစ်၏၊ ဝိတ္တေနဝ၊ ဤသူကို
 လွှတ်အံ့ဟုဖြစ်သော မိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ မုစ္ဆတိ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်၏၊
 အက္ကောသတိတိ၊ အက္ကောသတိဟူသည်ကား၊ စောရော၊ ခိုးသူသည်၊

အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗာဏော၊ မိက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မူဠော၊ တွေဝေသောသူ
 သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေရနာ၊ ဝှက်တတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဩဇ္ဈော၊
 ကုလားအုပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂေါဏော၊ နွားသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဒြ
 ဘော၊ မြည်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ နရယိကော၊ ငရဲသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏၊
 တိရုန္တာနဂတော၊ တိရုန္တာနံသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘုပတ္တံ၊ သင်အား၊ သုဂ
 ထိ၊ ကောင်းသောအလားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘုပတ္တံ၊ သင်အား။ ဒုဂ္ဂတိပေဝ၊
 မကောင်းသောအလားကိုသာလျှင်။ ပါဠိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဣမေဟိဒသဟိ အက္ခောသ ဝတ္ထုတိ၊ ဤသဟိပါးသော ဆဲရေးခြင်းအ
 ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အက္ခောသတိ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသတိတိ၊ ပရိဘာသ
 တိဟူသည်ကား။ ဇရသက္က၊ သိကြားအို။ တံ၊ နင်သည်။ သဗ္ဗကာလံ၊ အ
 ခါခပ်သိမ်း။ နိဇိနိဿတိ၊ အောင်မည်၊ မဟုတ်။ ယဒါ၊ အကြင် အခါ၌။
 အသုရာနံ၊ အသုရာတို့၏။ ဇယော၊ အောင်မြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လိမ့်သတည်း။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တံ၊ နင်ကိုလည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗဒ္ဓိတွာ၊
 နှောင်ဖွဲ့လျက်။ အသုရာဘဝနဿ၊ အသုရာပြည်၏။ ခွါရေးတံခါး၌။ နဗ္ဗန္ဓာ
 ပေတွာ၊ အိပ်စေ၍။ ဌပေဿာမိ၊ ထားအံ့။ ဣတိအာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိသောစ
 ကားတို့ကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တဇ္ဇေတိ၊ ခြိမ်း၏။ ဝိဇိတဝိဇယော၊ အောင်အပ်
 သောစစ်ပွဲသဘင်ရှိသော၊ သက္ခော၊ သိကြားမင်းသည်။ တံ၊ ထိုအသုရာ၏
 ဆဲရေးခြိမ်းမောင်းခြင်းကို။ နမနသိကာရာတိ၊ နှလုံးမသွင်း၊ ပန၊ စင်စစ်၊
 မဟာပဋိဂ္ဂဟနံ၊ မြတ်သောအပေါ်ရုံရလျားကို။ အဿ၊ ထိုဝေပစ်၌ အသု
 ရာ၏။ မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ ပိရုနန္ဒော၊ ခါလျက်။ သုဓမ္မဒေဝသဘံ၊
 သုဓမ္မာနတ်သဘင်သို့။ ပဝိသတိစေဝ၊ ဝင်လည်းဝင်၏။ နိက္ခမတိစ၊ ထွက်
 လည်းထွက်၏။ အဇ္ဇဘာသိတိ၊ အဇ္ဇဘာသိ ဟူသည်ကား။ ကိံနုခေါ၊
 အကြောင်းအသို့နည်း။ ဇေသသက္ခော၊ ဤသိကြားမင်းသည်။ ဣမာနံပရသ
 ဝစနာနိ၊ ဤအသုရာ၏ယုတ်မာကြမ်းကြုတ်သောစကားတို့ကို။ ဘပေစန၊
 ကြောက်သောကြောင့်။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံသလော၊ ဥဒါဟု၊ ယင်းသို့
 မဟုတ်၊ အဓိဝါသနန္တိ ယာ၊ အဓိဝါသနန္တိ ကျေးဇူးရှင်၊ သမန္တာဂတတ္ထာ၊
 ပြည့်စုံသောကြောင့်။ ကိတိက္ခတိ၊ သည်းခံသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇိမ်
 သန္တော၊ စူးစမ်းလိုသည်ဖြစ်၍။ အဘာသံ၊ လျှောက်ဆိုသတည်း။

ဒုဗ္ဗလျာနောတိ။ ဒုဗ္ဗလျာနောဟူသည်ကား။ ဒုဗ္ဗလဘာဝေန ခွန်အား
 နည်းသောကြောင့်။ တိတိက္ခတိနု၊ သည်းခံသလော။ ပဋိသံယုဇေတံ၊ ပဋိသံ
 ယုဇေဟူသည်ကား။ ပဋိသံယုဇေယျ၊ ရန်သူပြု၍အတုယှဉ်ဘက်မူအံ့နည်း။

၃၅၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ပဋိပဇ္ဇေယျ။ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်တုဘက်မူအနုနည်း။ ပတိဇ္ဇေယျန္တိ၊ ပတိဇ္ဇေယျံဟူသည်ကား။ ဝိရဇ္ဇေယျံ။ ချွတ်ယွင်းကုန်ရာ၏။ ပကုဇ္ဇေယျန္တိပိ၊ ပကုဇ္ဇေယျံဟူ၍လည်း။ ပါဠောပ ဌိရှိ၏။ မရန္တိ၊ ပရိဟူသည်ကား။ ပစ္စတ္ထိကံ၊ ရန်သူကို။ ယောသတောဥပသမ္ပတိတိ၊ ယောသတောဥပသမ္ပတိဟူသည်ကား။ ယော။ အကြင်ပညာရှိသည်။ သတိမေ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။ တဿ၊ ထိုသတိနှင့်ပြည့်စုံသောပညာရှိ၏။ ဥပသမံယောဝ၊ ငြိမ်းခြင်းကိုသာလျှင်။ ဗာလဿ၊ သူရိက်ကို။ ပဋိသေခနံ၊ တားမြစ်နိုင်ကြောင်းဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်။ မညော၊ အောက်မေ့၏။ အဇ္ဈာရဟတိတိ၊ အဇ္ဈာရဟတိဟူသည်ကား။ အဇ္ဈာတ္ထရတိ၊ လွှမ်းမိုးဘိစီး၏။ ဂေါဝတိယျောပလသယိနန္တိ။ ဂေါဝတိယျောပလသယိနံဟူသောပုဒ်၌၊ ယထာ၊ ဥပမာကား။ ဂေါယုဒ္ဓန္တုဒ္ဓား၌ ရှာ၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ ဧဝါဝေါ၊ နွားနှစ်ကောင်တို့သည်၊ ယုတ္တန္တု၌၊ ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂေါဝဏော၊ နွားအပေါင်းသည်၊ ဩယောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ယဒ၊ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ ဧကော၊ တကောင်သောနွားသည်။ ပလသယတိ၊ ပြေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပလသယန္တု၊ ပြေးသောနံ၊ ထိုနွားကို၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ ဂေါဏော၊ နွားသည်။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ အဇ္ဈာတ္ထရတိယထာ၊ လွှမ်းမိုးဘိစီးကြသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဒုဗ္ဗေခေ၊ ပညာနည်းသောသူသည်။ ခမန္တု၊ သည်းခံသောသူကို၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ အဇ္ဈာတ္ထရတိ၊ လွှမ်းမိုးဘိစီး၏။ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား။ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း။ သဒတ္ထပရမာတိ၊ သဒတ္ထပရမာဟူသည်ကား။ သကတ္ထပရမာ၊ မိမိအကျိုးတွင်လွန်မြတ်သော၊ ခန္တု၊ ဘိယောနုရိဇ္ဇတိတိ၊ ခန္တု၊ ဘိယျောနုရိဇ္ဇတိဟူသည်ကား။ တေသုသကအတ္ထပရမေသု၊ ထိုသို့မိမိ၏လွန်မြတ်သောအကျိုးဖြစ်ကုန်သော၊ အဇ္ဈေသု၊ အကျိုးတို့တွင်၊ ခန္တိတော၊ သည် ခံခြင်းထက်၊ ဥတ္တရိတရော၊ လွန်မြတ်သော၊ အညော၊ တပါးသော၊ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်၊ နုရိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တမာဟုပရမန္တိ၊ တမာဟုပရမံဟူသည်ကား။ ဗလဝါ၊ ခွန်အားရှိသော၊ ယော၊ အကြင်သူတော်ကောင်းသည်။ တိတိက္ခတိ၊ ခွန်အားနည်းသော သူကိုသည်းခံ၏။ တဿ၊ ထိုခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံသောပညာရှိသူတော်ကောင်း၏။ တံခန္တိ၊ ထိုသို့သည်းခံခြင်းကို။ ပရမံ၊ မြတ်သောအားဟူ၍၊ အာဟု၊ ဘုရားစံသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ဆိုကုန်၏။ ဗာလဗလံနာမ၊ သူရိက်တို့အားမည်သည်။ အညာဏဗလံ၊ ဉာဏ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောအားတည်း။ ယဿ၊ အကြင်ပညာရှိသူတော်ကောင်းအား။

တံဗလံ။ ထိုအညာဏဗလသည်။ အဗလမေဝ။ ခွန်အားမမည်သည်သာ
တည်း။ တံဗလံ။ ထိုပညာရှိတို့ခွန်အားမဟုတ်သော အညာဏဗလကို။ ဗလန္တိ။
ခွန်အားဟူ၍။ အာဟုကဿန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ။ ဤအနက်ကို။ ဒီပတိ။ ပြစ်
ပဋိဝတ္တတိ။ ပဋိဝတ္တာဟူသည်ကား။ ပဋိပုရိတွာ။ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်လျက်။
ဗာလောတိ။ သူမိုက်ဟူ၍။ ဝဒေယျာသိ။ ဆိုမှုကားဆိုရာ၏။ ဓမ္မဋ္ဌိပန။ တရား
၌တည်သော သူကိုမူကား။ စာလဝဉ်။ ရွှေ့ရှား တုန်ထွပ် စေခြင်းငှါ။
သမက္ခောနာမ။ ဝှမ်းနှိုင်းသောသူမည်သည်။ နတ္ထိမရှိ။ တသေဝတေနပါဝိ
ယောတိ။ တသေဝတေနပါဝိယောဟူသည်ကား။ ယော။ အကြင်သူမိုက်
သည်။ ကုဒ္ဒံ။ အမျက်ထွက်သောသူကို။ ပဋိကုဏ္ဍတိ။ အမျက်တုံ့မူ၏။ ပါပံ။
မကောင်းမှုကို။ ကတဿ။ ပြုသော။ တသေဝဝုပ္ပလဿ။ ထိုတဖန်အမျက်
ထွက်သောပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်။ တေနကောဓေန။ ထိုအမျက်တုံ့မူခြင်း
ကြောင့်။ ပါဝိယော။ အထူးသဖြင့် ယုတ်မာ၏။ တိကိစ္ဆန္တံ နန္တံ။ တိ
ကိစ္ဆန္တံနံဟူသော ပုဒ်သည်။ ဧကဝစနေ။ ဧကဝစ် အရာ၌။ ဗဟုဝစနံ။
ဗဟုဝစ်ရှိသောပုဒ်တည်း။ တိကိစ္ဆန္တံ။ ဆေးကုမသောသူတော်ကောင်းကို
ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္တော။ အနက်တည်း။ ဇနာမညန္တိတိ။ ဇနာ
မညန္တိဟူသည်ကား။ အတ္တနောစ။ မိမိ၏လည်းကောင်း။ ပရေသာစ။ သူတ
ပါး၏လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဥဘိန္တံ။ နှစ်ယောက်သော သူတို့အား။
အတ္တံ။ အကျိုးစီးပွားကို။ တိကိစ္ဆန္တံ။ ဆေးကုမခြင်းကို။ နိဗ္ဗာဒေန္တံ။ ငြိမ်းစေ
သော။ ဧဝဉ္စပံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလံ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အန္ဓဗာလော
အယန္တိ။ ဤသူအလွန်မိုက်သည်ဟု။ အန္ဓဗာလပုထုဇ္ဇနာဝ။ ပုထုဇဉ်မိုက်
ကန်းတို့သည်သာလျှင်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ မညန္တိ။ အောက်မေ့ကုန်၏။ ဓမ္မဿ
အကောဝိဒတိ။ ဓမ္မဿအကောဝိဒဟူသည်ကား။ စတုသဋ္ဌဓမ္မေ။ သဋ္ဌာ
လေးပါးတရား၌။ အဆေကာ။ မလိမ္မာကုန်။ ဣမာတိ။ ဣမာဟူသည်ကား။
ဣမသ္မိံသာသနေ။ ဤသာသနာတော်၌။ ခေါတိ။ ခေါဟူသော ပုဒ်သည်။
နိပါတမတ္တံ။ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဝေတုတ္ထံ။ လေးခုမြောက်သောသုတ်
တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ။ ပဉ္စမသုတ်၌။ အသုရိန္ဒံ တေဒဝေါစာတိ။ အသုရိန္ဒံတေ
ဒဝေါစဟူသည်ကား။ ဆေကတာယ။ အရေးအရာ၌လိမ္မာသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ တေံ။ ဤတုဗ္ဗတ္ထစသော စကားကို။ အဝေါစ။ သိကြားဆိုသ
တည်း။ ကိရေ။ ထင်စွာပြဦးအံ့။ အဿ။ ထိုသိကြားမင်းအား။ ဧဝံ။ ဤသို့သော
စိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ကိံအဟောသိ။ အတယ်သို့ဖြစ်သ

၃၅၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာဒိသု-ဒုတိယတွဲ၊

နည်း။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ နာမဂါဟံ၊ ယူအပ်သော အမည်ကို။ မောစေတွာ
လွှတ်၍၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ဂရ၊ ဝန်လေး၏။ ပရဿ၊ သူတ
ပါး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အနုဂစ္ဆာ၊ အစဉ်လျှောက်၍။ ပစ္ဆာပန၊ နောက်၌
မူကား။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ သုခံ၊ ပြုလွယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝုဗ္ဗဒေဝတာတိ၊ ဝုဗ္ဗဒေဝတာဟူသည်ကား။ ဒေဝ
လောကေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ဗိရုနိဝါသိနော၊ ကြာမြင့်စွာနေခြင်းရှိ
ကုန်သော။ ဝုဗ္ဗသာမိကာ၊ ရှေးဖြစ်သော စိုးမင်းဖြစ်ကုန်၏။ ဝုဗ္ဗာကံ၊ သင်
အထုရာနတ်တို့၏။ ပဝေဏိအာဂတံ၊ အဆက် အနွယ်မှလာ၏။ တာဝ၊
ရှေးဦးစွာ၊ ကာလထ၊ ရွတ်ကုန်သော။ ဣတိ၊ ဤသို့သိကြားမင်းဆို၏။ အဒဏ္ဍာ
ဝေရာတိ၊ အဒဏ္ဍာဝေရာ ဟူသည်ကား။ ဒဏ္ဍာဝေရာဟိတာ၊ ဥစ္စာသိမ်း
ယုတ်ခြင်းစသောဒဏ်ဖြင့်တားမြစ်ခြင်းကင်းကုန်၏။ ဒဏ္ဍံ၊ ဝါ၊ ဥစ္စာသိမ်း
ယုတ်ခြင်းစသောဒဏ်ကိုလည်းကောင်း။ သတ္တံ၊ ဝါ၊ ထား ထွံစသောလက်
နက်ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတဗ္ဗန္တိ၊ ယူအပ်၏ဟု။ ဧတ္ထ၊ ဤသုဘာသိတ
အရာ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ အဏ္ဍဘာသိတိ၊ အဏ္ဍဘာသိဟူသည်ကား။
သိဗ္ဗလိ ဝနာသိ မုခဿ၊ လက်ပန်တောသို့ရှေးရှု၊ ဇာတဿ၊ ဖြစ်သော။
တဿ၊ ထိုသိကြားမင်း၏။ ရထသဒ္ဓေါစ၊ ရထား၏တန်ဆာဖြစ်သောစွေချူ။
ကွန်ယက် စသည်တို့၏အသံသည် လည်းကောင်း။ အာဇာနိယသဒ္ဓေါစ၊
တထောင်သော အာဇာနည်မြင်းတို့၏ အသံသည် လည်းကောင်း။ ဇေ
သဒ္ဓေါစ၊ ယူဇနာ နှစ်ရာ ငါးဆယ် မြင့်သွယ် အလွန် အောင်တံခွန် အသံ
သည်လည်းကောင်း။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အသနိပါတသဒ္ဓေါဝိယ၊
အထောင်မက မိဗန်းကြိုးကျသောအသံကဲ့သို့။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သ
တတ်တံ၊ ထိုသို့ကြောက်မက်ရွယ်သော အသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သိဗ္ဗ
လိဝနေ၊ လက်ပန်တော၌။ ပလဝသုပဏ္ဏာ၊ အားကြီးသောဂဠုန်တို့သည်။
ပလဝ ယိံသု၊ ပျံပြေးကုန်၏။ ဇရာဇိဏ္ဏာစေဝ၊ ဂဠုန်ငှက်အို တို့သည်
လည်းကောင်း။ ရောဂဒုဗ္ဗလသစ၊ အနာ နှိပ်စက် သဖြင့် ခွန်အားမဲ့သော
ဂဠုန်ငှက်တို့သည်လည်းကောင်း။ အသဉ္ဇာတပက္ခပပါတကာစ၊ ပေါက်
စသောဖြစ်သောအတောင်မရှိသောဂဠုန်ငှက်ငယ်တို့သည်လည်းကောင်း။
ပလဝယိသု၊ ပျံထွက်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊
မရဏာဘယေန၊ သေဘေးမှ၊ တဇ္ဇိတာ၊ ထိတ်လန့်ကုန်ရကား။ ဧကပ္ပဟာရေ

နေဝ၊ တပြိုင်နက်သောစောဖြင့်သာလျှင်၊ မဟာဝိရဝံ၊ သည်းထန်စွာသော
မြည်တမ်းခြင်းကို၊ ဝိရဝံ၊ သု၊ မြည်တမ်းကုန်၏၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊
တံ၊ ထိုဂဠုန်ငှက်တို့၏မည်သံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တာတာ၊ အမောင်၊ အသံ
ဤအသံသည်၊ ကိဿ၊ အသံပင်သတ္တဝါ၏၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
မာတလိ၊ မာတလိနတ်ကို၊ ဝုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သက္က၊ သိကြားမင်း၊ တော၊ ရှင်
သိကြားမင်း၏၊ ရုထသဒ္ဓံ၊ ရုထာသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားသောကြောင့်၊ သု
ပဏ္ဏော၊ ဂဠုန်ငှက်တို့သည်၊ ပဿာယိတံ၊ ပြေးထွက်ခြင်း၊ အသက္ကောန္တာ၊
မတတ်နှိုင်းကုန်ရကား၊ ဝိရဝန္တိ၊ မြည်တမ်းကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့နားတော်
လျှောက်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဂရုဏာယ၊ သတ္တဝါတို့
အားသနားခြင်းကရုဏာဖြင့်၊ သမာဝဇ္ဇိတဟဒယော၊ ကောင်းစွာနှလုံးသွင်း
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အကာသိ၊ ကုလသဝကာမာတလိဝသောစကားကို
သိကြားမင်းဆိုသတည်း၊ ဤသာမုခေနာတိ၊ ဤသာမုခေနဟူသည်ကား၊
ရုထသ၊ ရုထာ၏၊ ဤသာမုခေန၊ ရုထာထည်းသန်ဦးပွတ်သည်၊ ယထာ၊
အကြင် အခြင်းဖြင့် နှင်သည် ရှိသော်၊ ကုလသ ဝကော၊ ဂဠုန် ငှက်တို့၏
အသိုက်သည်၊ ဤသာမုခေ၊ ရုထာထည်းသန် ဦးပွတ်၍၊ နသံရုဠေတိ၊
မှန်မှန်ညက်ညက်မကြေ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အခြင်းဖြင့်၊ ဣမိနာဤသာမုခေန၊ ဤ
ရုထာထည်းသန်ဦးပွတ်သည်၊ တော၊ ထိုလက်ပန်တောတို့ကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယ၊
ကြဉ်စေလော၊ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗုညပစ္စယ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြတ်သောပြန်
ပြောသောကောင်းမှုကံကိုအကြောင်းပြု၍ဖြစ်သော၊ သောရုထော၊ ထိုစေ
ယန္တာ ရုထာသည်း၊ စက္ကဝါဠ ပဗ္ဗတေဝိ၊ စကြာဝဠာ တောင်မင်းသည်
လည်း၊ သိနေရုမ္ပိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်သည်လည်း၊ သဗ္ဗုဒ္ဓိဘူတေ၊ ရှေးရှင်ဖြစ်
သည်ရှိသော်၊ ဝိနိဝိန္နိတွာဝ၊ ထုတ်ခြင်းထွင်း၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊
နသဇ္ဇတိ၊ မပြီတွယ်၊ အာကာသဝတသဒိသေနဝ၊ ကောင်းကင်သို့သွား
သည်နှင့်အတူသာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တေန၊ ထိုသို့သောသို့ရှိသော၊
သိဗ္ဗလိဝနေန၊ လက်ပန်တော အလယ်ဖြင့်၊ ဂတော၊ သွားသည်၊ သဝစ
ဘဝယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ယထာ၊ ဥပမာကား၊ မဟာသကာရေ၊ သည်း
ကြီးသည်၊ ကဒလိဝနမဇ္ဈေနဝ၊ ငှက်ပျောတောအလယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဧရဏ္ဍဝနမဇ္ဈေနဝ၊ ကြက်ဆူတောအလယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆန္တိ၊
သွားသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗဝနံ၊ ကြက်ဆူ ငှက်ပျောတောလုံးသည်၊ ပိတဂ္ဂံ၊
ထိုမှ ဤမှ ကျိုးပဲ့ သည်၊ နိဗ္ဗတိတံ၊ အပြစ်မရှိသော အားဖြင့် ပစ်ခတ်ကြ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ထိုကဲ့သို့၊ တမ္ဘိသိဗ္ဗလိဝနံ၊ ထိုလက်ပန်တော

၃၅၄ သဂါသာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သညံလည်း၊ ဘဝယျဖြစ်ရာ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော သုတ်
တည်း။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဥပသင်္ကမီတိ၊ ဥပသင်္ကမီဟူသည်ကား၊
အယံသက္ကဋ္ဌ၊ ဤသိကြားမင်းသည်၊ ယောဝိ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ မေ၊
ငါ၏၊ သုပစ္စတ္တိကော၊ အကဲအလွန်ရန်သူသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿာဝိ၊
ထိုအကဲအလွန်ဖြစ်သောရန်သူအားလည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဒုန္တယုန္တိ၊
မပြစ်မှားအံ့ဟူ၍၊ ဗိန္တေသိ၊ အကြံဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသိကြားမင်းအား၊
မယာ၊ ငါထက်၊ ပစ္စတ္တိကတရောနာမေ၊ ကဲလွန်သောရန်သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိနံ၊ ထိုသိကြားမင်းကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝိဇီသိသာမိ၊ စူးစမ်းအံ့၊ ကိံနု
ခေါ၊ အသို့နည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပသယိတွာ၊ မြင်၍၊ ဒုန္တတိ၊ ပြစ်မှားအံ့လော၊ နဒုန္တ
တိ၊ မပြစ်မှားအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဥပသင်္ကမီ၊ ကင်လတ်
သတည်း၊ တိဋ္ဌဝေပမိတ္တိဂဟိတောသိတိ၊ တိဋ္ဌဝေပမိတ္တိဂဟိတောသိဟူ
သည်ကား၊ ဝေပမိတ္တိ၊ ဝေပမိတ္တိအသုရာနတ်၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်၊
တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂဟိတော၊ နတ်၏ကျော့ကွင်း
ဖြင့်၊ ဖွဲ့၍ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ သိကြားဆို၏၊ အဿ၊ ထိုသိကြား
မင်း၏၊ သဟဝစနေနေဝ၊ ဆိုသောစကားနှင့် တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ သော၊ ထိုဝေပမိတ္တိအသုရာသည်၊ ကဏ္ဍပဉ္စမေဟိ၊ လည်လျှင်ငါးခု
မြောက်ရှိကုန်သော၊ ဗန္ဓနေဟိ၊ နောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓာ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သပသုစမေတိ၊ သပသုစမေဟူသည်ကား၊
မယိ၊ ငါ၌၊ အဒြုန္တတ္ထာယ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းစိမ့်သောဌာ၊ သပထံ၊ ကျိပ်ဆဲ
ခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ သိကြားဆို၏၊ ယံမုသာဘ
ဏတောပါပန္တိ၊ ယံမုသာဘဏတောပါပံဟူသောပုဒ်ကို၊ ဣမသ္မိံကဋ္ဌေ၊
ဤကဏ္ဍ၌၊ ပဋ္ဌမကပ္ပိကေသု၊ ကပ်ဦး၌ဖြစ်ကုန်သောသူတို့တွင်၊ စေတိယ
ရဉ္စော၊ စေတိယမင်း၏၊ ပါပံ၊ တစုံတယောက်သောသူမဆိုဘူးသေးသည့်
မုသာဝါဒမကောင်းမှုကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အရိယူပဝါဒိ
နောတိ၊ အရိယူပဝါဒိနာဟူသောပုဒ်ကို၊ ကောကာလိကဿ၊ ကောကာ
လိကရဟန်း၏၊ ပါပံပိယ၊ မကောင်းမှုနှင့်တူသော၊ ပါပံ၊ တစုံတယောက်
သောသူမဆိုဘူးသေးသည့်မုသာဝါဒမကောင်းမှုကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ ဝိတ္တဒ္ဓုနောစယံပါပန္တိ၊ ဝိတ္တဒ္ဓုနောစယံပါပံဟူသောပုဒ်ကို၊
မဟာကပိဇာတကေ၊ မဟာကပိဇာတ်၌၊ မဟာသတ္တေ၊ ထုရားလောင်း
မျောက်မင်း၌၊ ဒုဋ္ဌမိတ္တဿ၊ ပြစ်မှားသောစိတ်ရှိသော ဒေဝဒတ်လောင်း

မြောက်၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အကတည နေတိ၊ အကတညနေဟူသောပုဒ်ကို၊ ဧဝံဧတ္တသဒိသဿ၊ ဧဝံဧတံနှင့် တူသော၊ အကတညနေ၊ သူကျေးဇူးကိုမသိသောသူ၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှု ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣမသ္မိံ ကဗ္ဗေ ဤကပ်၌၊ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးသောမကောင်းမှုတို့သည်၊ မဟာပါပါနိကိရ၊ အလွန်ဝန်လေး သောမကောင်းမှုကြီးတို့ဖြစ်သတတ်၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အဋ္ဌသုတိ၊ အဋ္ဌသုဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ရှုပကာနိဝိယ၊ တံခါးစောင့်ဟန်ထုလုပ်သော အရှင်တို့ကဲ့သို့၊ ဋီတားတည် ကုန်၏။ နိပ္ပဒါတိ၊ နိပ္ပဒါဟူသည်ကား၊ နိပ္ပတ္တိ၊ ပြီးစီးခြင်းသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ အတ္ထော၊ ပြာတွယ်ကိစ္စသည်၊ နိပ္ပန္နတံ၊ ပြီး၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ဝါယမေယဝ၊ လုံ့လပြုကုန်ရာသလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဝေရောစနအသုရိန်နတ်ဆို၏။ ဒုတိယဂါထာ၊ နှစ်ခုမြောက် သောဂါထာသည်၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏ဂါထာတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါ ထာ၌၊ ခန္တျာဘိယျောတိ၊ ခန္တျာဘိယျောဟူသည်ကား၊ နိပ္ပန္နသောတာဏေ သု၊ ပြီးသည်၏အဖြစ်၌ တင့်တယ်ကောင်းမွန်ကုန်သော၊ အတ္ထေသု၊ ကိစ္စတို့ ထွင်းခန္တိတော၊ သည်းခံခြင်းထက်၊ ဥတ္တရိတရော၊ လွန်မြတ်သော၊ အတ္ထော နာမ၊ ကိစ္စမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အတ္ထဇာတာတိ၊ အတ္ထဇာတာဟူသည် ကား၊ ကိစ္စဇာတာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောကိစ္စရှိကုန်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ သော ဏသိင်္ဂါလဒယောဝိ၊ အိမ်ခွေးတောခွေးအစရှိသောသတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ အကိစ္စဇာတော၊ ကိစ္စကင်းလွတ်သော၊ သတ္ထောနာမ၊ သတ္တဝါမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ၊ ဧတ္ထော၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂမနမတ္တံပိ၊ သွားရုံမျှသည်လည်း၊ ကိစ္စမေဝ၊ ကိစ္စသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံယောဂပရမာတွေဝသန္တောဂါသဗ္ဗပါဏိနန္တိ၊ သံယောဂပရမာ တွေဝသန္တောဂါသဗ္ဗပါဏိနံဟူသည်ကား၊ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပါရိဝါ သိက၊ ဩဒနာဒိနိ၊ သိုးပြီးသော ထမင်း အစရှိသော ဝတ္ထုတို့သည်၊ အ သန္တောဂါရဟာနိ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါမထိုက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုသို့သိုးပြီးသော ထမင်းအစရှိသောဝတ္ထုတို့ကို၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဥဏ္ဍာပေတွာ၊ နေပူထွမ်း၍၊ ဘဇ္ဇိတွာ၊ ထောင်၍၊ သပ္ပိ၊ ခုရဟာဏိတာ ဒိဟိ၊ ထောပတ်ပျားတင်လဲအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သံယောဂိတာနိ၊ ပေါင်း ယှဉ်ရောနှောအပ်သည်ရှိသော်၊ သန္တောဂါရဟာနိ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ

၄၅၆ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဗ္ဗကထာနိဿယ-နုတိယတွဲ၊

ထိုက်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊သံယောဂပရမာ
 ၈ တွေဝသန္တောဂါသဗ္ဗပါဏိနန္တိ၊ သံယောဂပရမာတွေဝသန္တောဂါသဗ္ဗ
 ပါဏိနိဟူ၍၊ အာဟ၊မိန့်၏၊ နိပ္ပန္နသောတာဏော၊အတ္ထောတိ၊နိပ္ပန္နသောတာ
 ဏော အတ္ထောဟူသည်ကား၊ ဣမေအတ္တာနာမ၊ ဤကိစ္စတို့ မည်သည်၊
 နိပ္ပန္နာဝ၊ ပြီးကုန်သော်သာလျှင်၊ သောဘဏန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဝုန၊
 တဖန်၊ စတုတ္ထ ဂါထာ၊ လေးခုမြောက်သော ဂါထာသည်၊ သက္ကဿ၊
 လိကြားမင်း၏ဂါထာတည်း၊ တတ္ထာပိ၊ထိုဂါထာ၌လည်း၊ ဝုတ္တနယေနော၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိ
 အပ်၏၊ အဗ္ဗမံ၊ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း၊ ၊

၆ နဝမေ၊နဝမသုတ်၌၊ ပဏ္ဏကုဒိသုသမန္တိတိ၊ ပဏ္ဏကုဒိသုသမန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ဟိမဝန္တပဒေသ၊ဟိမဝန္တာအရပ်၌၊ရမဏီယေ၊နှလုံးမွေ့
 လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ အရညာယတနေ၊ တောအရပ်၌၊ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာန
 စက်မနာဒီတိ၊ညဉ့်သန့်ရာနေ၊သန့်ရာစင်္ကြံအစရှိသည်တို့၌၊ သမ္ပန္နာသု၊
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ပဏ္ဏသာယာသု၊သစ်ရွက်ရိုးသောကျောင်းတို့၌၊ဝသန္တိ၊
 နေကုန်၏၊သက္ကောဒေဝါနမိန္ဒောဝေပမိတ္တိစာတိ၊သက္ကောဒေဝါနမိန္ဒောဝေ
 ပမိတ္တိစဟူသည်ကား၊ဇာမာတိကသသုရာ၊သမက်ယောက္ခမဖြစ်ကြကုန်
 သော၊ဣမေန္တေနာ၊ ဤသူနှစ်ယောက်တို့သည်၊ကာလေန၊ရံခါ၊ ကာလဟံ၊
 ငြင်းခုံခြင်းကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊ကာလေန၊ရံခါ၊ဧကတော၊အတူတကွ၊
 စရန္တိ၊သွားကုန်၏၊ ဣမသ္မိံပနကာလေ၊ဤအခါ၌ကား၊ ဧကတော၊အတူ
 တကွ၊စရန္တိ၊သွားကုန်၏၊အာရုလိယောတိ၊အာရုလိယောဟူသည်ကား၊
 ဂဏင်္ဂဏုပါဟနာ၊အထပ်ထပ်သောဘိနပ်တို့ကို၊ခဂ္ဂံဩလဂ္ဂေတွာတိ၊ခဂ္ဂံ
 ဩလဂ္ဂေတွာဟူသည်ကား၊ ခဂ္ဂံ၊သန့်လျက်ကို၊အံသေ၊ပခုံး၌၊ ဩလဂ္ဂေ
 တွာ၊လွှပ်၍၊ ဆတ္တေနာတိ၊ဆတ္တေနဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗသေတန္တိတ္တေန၊
 နတ်၏ထီးဖြူကို၊မတ္တကေ၊ဦးခေါင်းထက်၌၊ဓာရယမါနေန၊ဆောင်းလျက်၊
 အဗျာမတောကရိတွာတိ၊အဗျာမတောကရိတွာဟူသည်ကား၊ဗျာမတော
 ကရိတွာ၊ မညွတ်မရိုင်မပိုင်နိုင်ပြီ၍၊ ဗိရဒက္ခိတာနန္တိ၊ဗိရဒက္ခိတာနံဟူ
 သည်ကား၊ဗိရသမာဒိဏ္ဏဝတာနံ၊ရသေ့ရဟန်းပြု၍ကြာမြင့်စွာကာလပတ်
 လုံးဆောက်တည်အပ်သော အကျင့်ရှိကုန်သော၊ ဣတော ပဒိုက္ကမာတိ၊
 ဣတောပဒိုက္ကမဟူသည်ကား၊ ဣတော၊ဤတည်မြဲသော ငါတို့တတွေ၏
 လေကြေအရပ်မှ၊ပဒိုက္ကမ၊ဖဲလော၊ပရိဝဇ္ဇယ၊ရှောင်လွှဲလော၊ဥပရိဝါတေ၊

လေညာအရပ်က။ တိဋ္ဌ၊ရပ်လော၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ရသေ့တို့ဆိုကုန်၏။
 နပောတ္ထဒေဝါတိ၊နပောတ္ထဒေဝါဟူသည်ကား။ သိယာန္တနံ၊သိသ၍ကုန်
 သောသု၊သို့၏။ တေသ္မိံ၊ဂဇ္ဇေ။ ဤကိုယ်မှလွင့်ပြန်ချွေးညှိမိန့်၌။ ဒေဝါ၊နတ်တို့
 သည်။ နပဗ္ဗိကူလသညိနော။ ရှုံရှာကောင်းအပ်သည်ဟု အမှတ်မရှိပါကုန်။
 ဣဋ္ဌကန္တမနာပသညိနောလော၊ ရှာဖွီးအပ်တောင့်ကအပ်နှစ်သက်အပ်၏။
 ဟူ၍ အမှတ်သညာရှိပါကုန်သလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ဤ အနက်ကို။ ဒိပေတိ၊
 ပြ၏။ နဝမံ၊ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ဒသမသုတ်၌။ သမုဒ္ဒတိ၊ရေပဏ္ဏကုဋီသုတ်။ သမုဒ္ဒတိ၊ရေ
 ပဏ္ဏကုဋီသုဟူသည်ကား။ စက္ကဝါဠမဟာသမုဒ္ဒပိဋ္ဌိယံ၊စကြာဝဠာတောင်
 ခြေအနီးဖြစ်သော သမုဒ္ဒရာကမ်းနားအပြင်၌။ ရဇတပဋ္ဌဝဇ္ဇော၊ ဇေပြား
 အဆင်းနှင့်တူသော။ ဝါလုကပုလိနော။ သဲရ၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရာသု၊ အခြားမဲ့
 သုတ်၌ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိကုန်သော။ ပဏ္ဏသဝလသု။ သစ်ရွက်မိုး
 သောသင်္ခမ်းကျောင်းတို့၌။ ဝသန္တိ၊နေကုန်၏။ သိယာပိနောတိ၊သိယာပိ
 နောဟူသည်ကား။ အဋ္ဌာကံ၊ငါတို့အား။ သိယာပိ၊အသုရာမှတေးဘျင်းဖြစ်
 လည်ရာချေ၏။ အဘယံဒက္ခိဏံယာစေယျာမေတိ၊ အဘယံဒက္ခိဏံယာစေ
 ယျာမဟူသည်ကား။ အဘယဒါနံ၊တေးမဲ့အလှူကို။ ယာစေယျာမ၊တောင်း
 ကုန်အံ့၊ကိုရ။ ထင်စေဦးအံ့။ ဝေဗတုပေယျန၊များသောအားဖြင့်။ ဒေဝါသုရ
 သင်္ဂါမော၊တာဝတိံသာနတ်အသုရာနတ်စစ်သည်တို့၏ ပေါင်းစည်းခြင်း
 သည်။ မဟာသမုဒ္ဒပိဋ္ဌေ။ မဟာသမုဒ္ဒရာအပြင်၌။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အသု
 ရာနံ၊အသုရာတို့အား။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဇယော၊ အောင်ခြင်း
 သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ဗဟုဝါရေ၊ကြိမ်ဖန်များစွာ။ ပရေဇယောဝ၊ရှုံး
 ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တေ၊ထိုအသုရာတို့သည်။ ဒေဝေဟံ၊
 တာဝတိံသာနတ်တို့သည်။ ပရာဇိတာ၊ရှုံးစေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တေ၊
 ထိုအသုရာတို့သည်။ ပလ္လာယန္တာ၊ပြေးခဲ့ကုန်ကြသော။ ဣသိနံ၊ရေသေ့တို့
 ၏။ အဿမပဒေန၊သင်ခမ်းအလယ်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တာ၊သွားကုန်လျက်။ သက္ကော
 သိကြားအိုသည်။ ဣမေဟိ၊ ဤရေသေ့သူပျက်တို့နှင့်။ သမ္ဘိံ၊တကွ။ မန္တ
 ကွာ၊တိုင်ပင်၍။ အဓမ္မ၊ငါတို့ကိုနာသေတိ၊ပျက်ဆီး၏။ သုတ္တသဝတာယ၊
 အိပ်မွေ့ခြင်း၌သာယာသဖြင့်။ သုက္ကေ၊အိပ်ပျော်ကုန်သော သူပျက်ရေသေ့
 တို့ကို။ ဂဗ္ဘယ၊ဖမ်းဆီးကြကုန်။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍။ ကုပိတာ၊အမျက်ထွက်
 ကုန်လျက်။ အဿမပဒေ၊ သင်ခမ်း၌။ ပါနိယဗာရူစကံ၊မနသာယာဒိနိ၊သေဝံ

၃၅၈ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ရေဒိုဓိစကြိုကုဋိအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိဒ္ဓံသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်၊ အရညတော၊ တောမှ၊ ဗလောဗလံ၊ သစ်သီးကြီးငယ်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အာဂတာနံ၊ လာကုန်လတ်သော်၊ ဒိသ္မာ၊ ဖျက်စီးသည်။ အရာကိုမြင်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဒုက္ခေန၊ ငြိငြင်သဖြင့်၊ ပဋိပါကတိကံ၊ အစားပြကတေ့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေဗ္ဗံ၊ ထိုအသုရာတို့သည်လည်း၊ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ တထေဝံ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ ဝိနာသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုနတ်စစ်သည်နှစ်ဦးတို့၏၊ သင်္ဂါယော၊ ဗိုလ်ရအဝေးသည်၊ ပဗ္ဗု၊ ပဋိတောတိ၊ ရှေးရှုတည်လတ်ပြီဟုသုတွာ၊ ကြား၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တယိံသု၊ ပဏိမယံစသည်ဖြင့်ကြံစည်တိုင်ပင်ကုန်၏။ ကာမံ၊ ကရောတိ၊ ကာမံကရောဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယကရော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုနိုင်၏၊ တယဿ၊ အဘယဿဝါတိ၊ တယဿ၊ အဘယဿဝါဟူသည်ကား၊ ဘယံဝါ၊ ဘေးချင်းရှိသည်ကို၎င်း၊ အဘယံဝါ၊ ဘေးမဲ့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ပရ၊ သမ္ပရမည်သောအသုရာမင်း၊ တံ၊ သင်အသုရာမင်းသည်၊ အဘယံဘေးမရှိသည်ကို၊ သစေဒါတု ကာမော၊ အကယ်၍ ပေးလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့ကို၊ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဘယံ၊ ဘေးချင်းကို၊ သစေဒါတုကာမော၊ အကယ်၍ ပေးလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဘယံ၊ ဘေးချင်းကို၊ ဒါတု၊ ပေးခြင်းငှါ၊ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ အဋ္ဌာကံပန၊ ငါတို့အားမူကား၊ အဘယဒါနံ၊ ဘေးမဲ့ အလှူကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဠာနန္တိ၊ ဒုဠာနံဟူသည်ကား၊ ဝိရုဒ္ဓါနံမကောင်းသဖြင့် ဆန့်ကျင် ကုန်သော၊ ပဝုတ္တန္တိ၊ ပဝုတ္တံဟူသည်ကား၊ ခေတ္တံ၊ လယ်၊ မြွေ၊ ပကိဋ္ဌပိတံ၊ ဖြုတ်ထားတည်စေအပ်သော၊ ဗိဇံ၊ မျိုးစေ့ကို၊ ဝပ္ပေတွာ၊ စိုက်ပျိုး၍၊ တိက္ခတ္ထံ၊ ဥဗ္ဗိဇ္ဇတိတိ၊ တိက္ခတ္ထံ၊ ဥဗ္ဗိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ သာယမာသဘတ္တံ၊ ဉာဏစားသော ထမင်းကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားတော်ခေါ်၍၊ သယနံ၊ အိပ်ရာသလွန်ကို၊ အဘိရုဿ၊ တက်လတ်၍၊ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်းလျက်၊ နိဒ္ဒါယ၊ အိပ်စက်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကန္တမတ္တာယ၊ ရောက်ခါမှဖြစ်လတ်သော်၊ သမန္တာ၊ ဘယ်ညာဝန်းကျင်မှ၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ သတ္တိသတေန၊ ဟုံအရာဖြင့်၊ ပဟတေဝိယ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဝိရဝန္တော၊ ဟစ်အော်မြည်တမ်းလျက်၊ ဥဋ္ဌဟတိ၊ ထရ၏။ ဒသ ယောဇန သဟသံ၊ ယူဇနာတသောင်းရှိသော၊ အသုရာဘဝနံ၊ အသုရာပြည်အလုံးသည်၊ ကိမိဒန္တိ၊ ဟစ်အော်ယောင်ယမ်းသည်ကား၊ အကြောင်းအသို့နည်းဟု၊ သင်္ခေါဘံ၊

ချောက်ချားတုန်ယှုပ်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူတို့အရှင် အသုရာမင်းဘိုး၊ အာဂဇ္ဈိ၊ အနီးသို့ကပ်လာတုန်ကြ၍၊ ကိမိဒန္တိ၊ ဟပ်အောင်ယောင်ယမ်းသည်ကား၊ အကြောင်းအသို့နည်းအရှင်မင်းကြီးဟု၊ ဝုတ္တိံ သု၊ မေးကုန်၏။ သေဝ၊ ထိုအသုရာမင်းသည်၊ နုကိဉ္ဇိတိ၊ ငါအကြောင်းမရှိဟု၊ ဝဒတိ၊ ခို၏။ ဒုတိယပဿမာဒိသုပိ၊ ဒုတိယယောင် အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ သေဝနယော၊ ဤနည်းအတူပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသုရာနံ၊ အသုရာတို့၏၊ မာဘာယိမဟာဧတေ၊ အရှင်မင်းကြီးကြောက်လန့်တတ်မူလင့်ဟု၊ တံ၊ ထိုသူတို့မင်းကို၊ အဿာသေန္တနံယေဝ၊ သက်သာရာရစေကုန်စဉ်လျှင်၊ အရုဏံ၊ အရုဏ်သည်၊ ဥဂ္ဂန္တိတိ၊ တက်၏။ ဧဝံ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုအသုရာနတ်မင်းအား၊ တေတော၊ ထိုရသေ့တို့ကျိန်စာသင့်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဂေလညံ ပြင်းစွာဖြစ်သောအနာသည်၊ ဧဘံ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်နှလုံးသည်၊ ဝေဓတိ၊ တုန်ယှုပ်၏။ တေနေဝစ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်ကား၊ အဿ၊ ထိုသမ္ပရအသုရာနတ်မင်းအား၊ ဝေပစိတ္တိတိ၊ ဝေပစိတ္တိဟူသော၊ အပရိနာမံ၊ အမည်တပါးသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း၊ ပဌမဝဂ္ဂေါ၊ ပဌမဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၁-သက္ကသံယုတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်။

၁ ဒုတိယဝဂ္ဂဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝတပဒါနိတိ၊ ဝတပဒါနိဟူသည်ကား၊ ဝတကောဋ္ဌာသာနံ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်အပ်သောတရားအစုတို့ကို၊ သမတ္တဝနိတိ၊ သမတ္တဝနိဟူသည်ကား၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ မကျိုးမပျက်ခြင်းစသောအဖြစ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ပြည့်စုံကုန်သော၊ သမာဒိန္နာနိတိ၊ သမာဒိန္နာနိ ဟူသည်ကား၊ ဂဟိတာနိ၊ အရိုအသေပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်၏။ ကုလေဇေဋ္ဌပဇေယိတိ၊ ကုလေဇေဋ္ဌပဇေယိဟူသည်ကား၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌကောနံ၊ အကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာဝိတာ၊ တကြီး၊ မဟာမတာ၊ မိကြီး၊ စူဠဝိတာ၊ ဘလွှား၊ စူဠမာတာ၊ မိလွှား၊ မာတုလ၊ မိခင်မောင်ကြီးဦးရီး၊ မာတုလဒိနိအာဒိနံ၊ အတန့်စီမအရီးမဤသို့အစရှိကုန်သောသူတို့အား၊ အပစိတိကာရကော၊ အရိုအသေ

၃၆၀ သင်္ဂါယနဝဂ္ဂသံယုတ်-ဧဠကထာနိသု-ဒုတိယတွဲ၊

ပြုတတ်သည်။ သဏ္ဌဝါစောတိ၊ သဏ္ဌဝါစောဟူသည်ကား၊ ပိယမုရမရရ ဝါစော၊ ချစ်ခွယ်နူးညံ့ ချိုသာစွာသောစကားရှိသည်။ မုတ္တစာဂေါတိ၊ မုတ္တ စာဂေါဟူသည်ကား၊ ပိယသဠစာဂေါ၊ ခွဲခြင်းကင်းသော ပေးစွန့်ခြင်းရှိ၏။ ပိယတပါဏီတိ၊ ပိယတပါဏီဟူသည်ကား၊ ဒေယျဓမ္မဒါနုတ္တယ၊ လှူဒါန ခွယ်ဝတ္ထုကိုပေးလှူခြင်း အကျိုး၌၊ သဒါဓောတဟုတ္တော၊ အခါမလပ် ဆေးကျောအပ်သောလက်ရှိ၏။ ဝေါဿဂ္ဂရတောတိ၊ ဝေါဿဂ္ဂရတော ဟူသည်ကား၊ ဝေါဿန္တနေ၊ လှူခွယ်ဝတ္ထုကိုပေးစွန့်ခြင်း၌၊ ရတော၊ အ လွန်မွေ့လျော်သောစိတ်ရှိ၏။ ယာစယောဂေါတိ၊ ယာစယောဂေါဟူသည် ကား၊ ပရေဟိ၊ ဘုန်းတောင်း ယာစကာတို့သည်၊ ယာစိ တဗ္ဗာရဟော၊ တောင်းစားခြင်း၌ထိုက်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယာစယောဂေါတိ၊ ယာစ ယောဂေါဟူသည်ကား၊ ယာစယောဂေနော၊ တောင်းစားခြင်း၌အား ထုတ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယုတ္တော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်၏။ ဒါနသံဝိဘာ ဂရတောတိ၊ ဒါနသံဝိဘာဂရတောဟူသည်ကား၊ ဒါနေစ၊ သူတပါး ပြည့် စုံစွာပြု၍ပေးစွန့်ခြင်းဟူသော အလှူ၌ လည်းကောင်း၊ သံဝိဘာဂေစ၊ မိမိ သုံးဆောင် အပ်သော ဝတ္ထုမှ မျှတ ခြင်းဟူသော ခွဲခြမ်း ဝေဖန်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်၏။ ။ ဖဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ် တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ မနုဿဘူတောတိ၊ မနုဿဘူတောဟူ သည်ကား၊ မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓရောဇ်တိုင်း၌၊ မစလဂါမေ၊ မစလရွာ၌၊ မနုဿ ဘူတော၊ လူ၏ဘဝကိုရစဉ်၊ အာဝသထံအဒါယိတိ၊ အာဝသထံအဒါယိ ဟူသည်ကား၊ စတုမဟာပထေ၊ လေးသွယ်လမ်းကြီးခရီးအဆုံ၌၊ မဟာ ဇနဿ၊ လူများ၏၊ အာဝသထံ၊ တည်းနေရာဌိရုံချာဌာနံကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ အဒါယိ၊ ပေးလှူဘူး၏၊ သဟဿမ္ပိအတ္ထာနန္တိ၊ သဟဿမ္ပိအတ္ထာ နံဟူသည်ကား၊ သဟဿမ္ပိကာရဏာနံ၊ တထောင်ကုန်သောအကြောင်း တို့ကိုလည်း၊ ဇနသဟဿေနဝါ၊ တထောင်သော လူသည်လည်း၊ ဝစန သဟဿေန၊ တထောင်သောစကားကိုသော်လည်း၊ ဩသာရိတေ၊ သွင်း အပ်သည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤအနက်သည်၊ ဣမဿ၊ ဤစကား၏၊ အတ္ထော၊ အနက်၊ အနက်၊ အယံ၊ ဤအနက်သည်၊ ဣမဿ၊ ဤစကား၏၊ အတ္ထော၊ အနက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကပဒေ၊ တခုသောပုဒ်၌၊ ဥတောဝ၊ တည်လျက်သာလျှင်၊ ဝိနန္တိနတိ၊ ဆုံးဖြတ် စွမ်းနိုင်၏။ ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ် တည်း။ ။

၃ တတိယေ။ တတိယသုတ်၌။ ဥပသင်္ကမိတိ။ ဥပသင်္ကမိဟူသည့်
ကား။ သက္ကသိယုတ်ရာဇာတိ။ သိကြားနတ်မင်းဟူ၍။ ကထေန္တိ။ ဆိုကြကုန်
၏။ ယေန။ အကြင်သူသည်။ သော။ ထိုသိကြားနတ်မင်းကို။ ဒိဋ္ဌဗုဗ္ဗော။ မြင်
တူး၏။ သောသက္ကသိယုတ်။ ထိုသိကြားနတ်မင်းသည်။ အတ္တိနုခေါ။ မှီရာမည်လော
ဣတိဣမံအတ္တံ။ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒသဗလံ။ ဘုရားသခင်ကို။ ပုန္နိဿာ
မိတိ။ မေးလျှောက်အံ့ဟု။ ဥပသင်္ကမိ။ ကပ်သတည်း။ တဉ္စပဇာနာမိတိ။
တဉ္စပဇာနာမိဟူသော ပုဒ်သည်။ ဗဟုဝစနေ။ ဗဟုဝတ်ဖြင့် ဆိုအင်ရာ၌။
ဧကဝစနံ။ ဧကဝတ်ဖြင့်ဆိုသောပုဒ်တည်း။ ဧတေဝမဓမ္မ။ ထိုသိကြားအဖြစ်
ကိုပြုတတ်သောတရားတို့ကိုလည်း။ ဇာနာသိ။ ငါသိ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်
ကား။ အက္ခရာ။ အနက်တည်း။ ကိရ။ ထင်ရှားပြဦးအံ့။ သက္ကသိယုတ်မင်း
သည်။ အနန္တရေ။ သိကြားအဖြစ်၏ အတိတာနန္တရ ဖြစ်သော။ အတ္တဘာ
ဝေ။ အတ္တဘောတွင်။ မဂဓရဓမ္မ။ မဂဓရာဇ်တိုင်း၌။ မစလဂါမေ။ မစလရွာ၌
ပဏ္ဍိတော။ ပညာရှိသော။ ဗျက္ခော။ လိမ္မာသော။ မာစောနာမ။ မာစာအမည်
ရှိသော။ မာဏဂေါ။ လူလင်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဗောဓိသတ္တစရိယာ
ဝိယစ။ ဘုရားလောင်းမာစာနှင့်တူသော အကျင့်စာရိတ်ရှိသကဲ့သို့။ တဿ
ထိုမာစာလူလင်၏။ စရိယာ။ အကျင့်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ သော။ ထိုမာ
စာလူလင်သည်။ တေတ္တိံ။ သပုရိသေ။ ကောင်းမှုပြုတက်ဖြစ်သောသုံးကျိပ်
သုံးယောက်သောလူတို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ကလျာဏံ။ ကောင်းမှုကုသိုလ်
ကို။ အကာသိ။ ပြု၏။ ဧကဒိဝသံ။ တနေ့သောနေ့၌။ အတ္တနောဝ။ မိမိ၏သာ
လျှင်။ ပညာယ။ ပညာဖြင့်။ ဥပပရိက္ခိတွာ။ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဂါမမဇ္ဈေ။ ရွာ
လယ်၌။ မဟာဇနဿ။ လူများ၏။ သန္နိပတိတဋ္ဌာနေ။ စည်းဝေးရာအရပ်၌။
ကစဝရံ။ အမှိုက်ကို။ ဥဘတောပဿေယ။ နှစ်ပါးသော ဝဲယာနံပါးတို့၌။
အပဗျူဟိတွာ။ ပပတ်ရှားယက်သဲ၍။ တံဌာနံ။ ထိုမိမိတည်ရာအရပ်ကို။ ရမ
ဏိယံ။ မွေ့လျော်တွယ်ရှိအောင်။ အကာသိ။ ပြု၏။ ပုန။ တဖန်။ တက္ကော။ ထို
စည်းဝေးရာအရပ်၌လျှင်။ မဏ္ဍပံ။ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေသိ။ ပြုစေ၏။ ပုန။ တဖန်။
ဂန္ထန္တိကာလေ။ ကာလဖြင့်ညောင်းလတ်သော်။ သာလံ။ စရပ်ကို။ ကာရေ
သိ။ ပြုစေ၏။ ဂါမတောစ။ ရွာမှလည်း။ နိက္ခမိတွာ။ ထွက်၍။ ဂါဝတံပိ။ တဂါ
ဝတ်တိုင်အောင်လည်း။ အဘယောဇနံပိ။ ယူဇနာခွဲတိုင်အောင်လည်း။ တိဂါ
ဝတံပိ။ သုံးဂါဝတ်တိုင်အောင်လည်း။ ယောဇနံပိ။ တယူဇနာတိုင်အောင်
လည်း။ စရိတွာ။ ဖြည့်ပတ်သွားလာ၍။ တေဟိသဟာယေဟိ။ ထိုသုံးကျိပ်
သုံးယာဝံသောအတော်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တက္ခ။ ဝိသမံ။ မညီညွတ်ရာအရပ်ကို။

၃၆၂ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သမံ၊ ညီညွတ်ချောမွတ်အောင်၊ အကာထိ၊ ပြု၏။ တေသဗ္ဗေဝ၊ ထိုသုံးကျိပ်
သုံးယောက်သုံးတို့သည်ပင်လျှင်၊ ဇေကန္တန္တံ၊ တူသောအလိုရှိကုန်၍၊ တတ္ထ
တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်ဌာနတွင်၊ သေတုယုတ္တဌာနေ၊ တံတားပြုလုပ်ခြင်းငှါ
သင့်လျော်သောနေရာ၌၊ သေတုံ၊ တံတားကို၊ မဏ္ဍပသီလပေါက္ခရဏိမာ
လာဝန္တရောပနာဒိနံ၊ မဏ္ဍပ်စရပ်ရေကန်ပန်းပင်မျိုးစိုက်ပျိုးခြင်းစသည်တို့
အား၊ ယုတ္တဌာနေသု၊ သင့်လျော်သောနေရာတို့၌၊ မဏ္ဍပသီလပေါက္ခရဏိမာ
လာဝန္တရောပနာဒိနံ၊ မဏ္ဍပ်စရပ်လေးထောင့်ကန်ပန်းပင်ငယ်စိုက်ပျိုးခြင်း
စသည်တို့ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်၊ ဗဟု' ဝုညံ၊ များစွာသောကောင်း
မှုကံကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ မာဗော၊ မာဗာလုလင်သည်၊ သတ္တဝတပဒါနိ၊
ကောင်းစွာယူအပ်ကျင့်အပ်သော တရားအရတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊
ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ဖျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သဒ္ဓိံ သဟာ
ယေတိ၊ ကောင်းမှုပြုတော်တို့နှင့်တကွ၊ တာဝတိံ သတာဝနေ၊ တာဝတိံ
သာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုသိကြား၏၊ မာဗာလုလင်ဖြစ်စဉ်
အခါ၌သမ္မာပနိပတ်ဖြင့်သိကြားအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းဟူသောအလုံးစုံကို၊
သဂဝါ၊ ခြတ်စွာတုရားသည်၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
ယေသဉ္စဓမ္မာနံ သမာဒိန္နတ္တာသက္ကောသက္ကတ္တံ အဇ္ဈဂါတဉ္စ ဇာနာမိတိ၊
ယေသဉ္စဓမ္မာနံ သမာဒိန္နတ္တာ သက္ကောသက္ကတ္တံ အဇ္ဈဂါတဉ္စ ဇာနာမိဟူ၍၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ သက္ကဿ၊ သိကြား
၏၊ သက္ကတ္တာမိဂမေ၊ သိကြားအဖြစ်ကိုရခြင်း၌၊ သင်္ခပကာထာ၊ အကျဉ်း
ဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဝိတ္တာရောပန၊ အကျယ်ကိုမူကား၊ သုမင်္ဂလဝိလာ
သိနယာ၊ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိမည်သော၊ ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယ၊ ဒီဃနိ
ကာယံ အဋ္ဌကထာ၌၊ သက္ကပဉ္စဝဏ္ဏနာယံ၊ သက္ကပဉ္စသုတ်အတွင်း၌၊ ဝုတ္တော၊
ငါဆိုအပ်ပြီ။ ၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ မနုဿဒလိဒ္ဓေါတိ၊ မနုဿဒလိဒ္ဓေါဟူ
သည်ကား၊ မနုဿအခေါ်၊ ဥစ္စာမဲ့သူလူဆင်းရဲသည်၊ မနုဿကပဏော
တိ၊ မနုဿကပဏောဟူသည်ကား၊ မနုဿကာမူညတံပတ္တော၊ ဤသူဝယ်
သနားဘွယ်အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ မနုဿာရာကောတိ၊ မနုဿဝရာကော
ဟူသည်ကား၊ မနုဿ လာမကော၊ လူတွင်ယုတ်မာလှသော သူသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတြာတိ၊ တတြဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ ဌာနေ၊ အသုရာ
နတ်သား၏နတ်ပြည်နတ်ရွာဖြစ်လာသောအခါ၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တသ္မိံ

အဘိရောစနေ၊ ထိုတပါးသောနတ်တို့ကိုလွန်၍ တင့်တယ်ခြင်း၌၊ ဥဏ္ဏာ
ယန္တိတိ၊ ဥဏ္ဏာယန္တိ ဟူသည်ကား၊ အဝဏ္ဏာယန္တိ၊ အယုတ်အားဖြင့်ရှု
ကြည့်ကုန်၏၊ လာမကတော၊ အယုတ်အားဖြင့်၊ မိန္တန္တိ၊ ကြံကုန်၏၊ မိ
ယန္တိတိ၊ မိယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ကထေန္တိ၊ အယုတ်ကိုသာဆိုကုန်၏၊ ပကာ
သေန္တိ၊ ယုတ်သည်အလားထင်ရှားပြကုန်၏၊ ဝိပါစေန္တိတိ၊ ဝိပါစေန္တိ ဟူ
သည်ကား၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရင်း၌၊ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဝိတ္ထာ
ရေန္တိ၊ ပြန်သည်ကိုပြုကုန်၏၊ သေသေခေါမာရိသာတိတ္ထေ၊ သေသေခေါမာရိ
သဟူသောဤပါဌ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်
အားဖြင့်လာသောစကားတည်း၊ ကိရု၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲ
ဖြစ်သောသူသည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ အနုပုဗ္ဗေ၊ ပွင့်တော်မမူမီ၊ ကာ
သိရေဓမ္မေ၊ ကာသိတိုင်း၌၊ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ ဗာရာဏသိမင်းသည်၊ ဟုတွား
ဖြစ်၍၊ သမုဿိတ ဓဇပဋ္ဌာကနာနာလင်္ကာရေန၊ ကောင်းစွာ စိုက်ထား
အပ်သော တံခွန်ကုက္ကားအထူးထူးအပြားပြားသောတန်ဆာဖြင့်၊ သုဗ္ဗ၊
ကောင်းစွာ၊ အလင်္ကာတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ သိရိသမ္ပတ္တိပာ၊ အသရေ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ သမာကမ္ပိတနေက္ကေန
ကောင်းစွာငင်အပ်သောမျက်စိရှိသဖြင့်၊ ဇနကာယေန၊ ပြည်သူအပေါင်း
ကို၊ သမုလ္လောကိယမာနော၊ ကောင်းစွာမော်ကြည့်စေလျက်၊ ပဒက္ခိဏံ၊
လင်္ကာရစ်လည်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တသ္မိံ၊ စကာလေ၊ ထိုမင်းပြည်
တွင်သာအခါ၌လည်း၊ ဧကော၊ တစ်ဆူသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ရှင်ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါသည်၊ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတာ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်မှ၊ အာဂမ္မ၊ ကြွရောက်တော်
မူလာ၍၊ သန္တိန္ဒြေယော၊ ငြိမ်သက်သောအူန္တေရှိတော်မူလျက်၊ သန္တမာန
သော၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်နှလုံးရှိတော်မူလျက်၊ ဥတ္တမဒမထ သမန္ဓာဂ
တော၊ လွန်မြတ်ယဉ်ကျေးသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူလျက်၊ တသ္မိံ
နဂရေ၊ ထိုဗာရာဏသိမြို့၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရေတိ၊ လှည့်လည်
တော်မူ၏၊ မဟာဇနောပိ၊ လူများသည်လည်း၊ ရာဇဂတံ၊ မင်း၌ဖြစ်သော၊
ဝိတ္ထိကာရံ၊ အရိအသေပြုခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓမေဝ၊ အရှင်
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို သာလျှင်၊ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဣ
ဒါနိ၊ ယခု၊ ဣမသ္မိံ၊ ဇနကာယေ၊ ဤလူအပေါင်း၌၊ ဧကောပိ၊ သူတယောက်
မျှသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နဩလောကေတိ၊ မရှုကြည့်၊ ဧဝံ၊ ဤအကြောင်းကား၊
ကိံနုခေါ၊ အသို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုလတ်သော်၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေသတည်း၊ သောပိပစ္စေက

၃၆၄ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗုဒ္ဓိယထွေ

ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်လည်း၊ မဟာလ္လကော၊ အရှုပင်တော်ကြီးသည်၊
ပန္နိမဝယော၊ ပန္နိမအရှုပင်၌၊ ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ အဿ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ စိဝရာနိဝိ၊ သင်္ကန်းတော်တို့သည်လည်း၊
ဇိတ္တောနိ၊ ဟောင်းခွမ်းကုန်၏၊ တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ သုတ္တာနိ၊
ချည်ချင်တို့သည်၊ ဂလန္တိ၊ တွဲလျားကြကုန်၏၊ ရေညော၊ မင်းအား၊ သတ
သဟဿာမိကာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိကုန်သော၊ နွေအသင်္ချေယျာနိ၊
နှစ်သင်္ချေတို့ပတ်လုံး၊ ပုရိတပါရမီ၊ ဖြည့်ဆည်းဘူးအပ်သောပါရမီတော်ရှိ
သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်လျက်၊ စိတ္တပ္ပဿာဒမတ္တံ
ဝါ၊ စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းမျှသည်လည်း၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ပဿာရေတွာ၊ ဖြန့်
၍၊ ဝဉ္စနမတ္တံဝါ၊ ရှိခိုးခြင်းမျှသည်လည်း၊ နာဟောသိ၊ မဖြစ်နိုင်လေ၊ သော၊
ထိုရဟန်းကား၊ ရာဇပဗ္ဗဇိတောမညေ၊ မင်းရဟန်းဖြစ်မည်ငါထင်၏၊ သေ၊
ဤရဟန်းသည်၊ ဥဿုယျာယ၊ အမျက်မန်မျှဖြူစူသောအားဖြင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊
နဩလောကောတိတိ၊ မကြည့်သတည်းဟု၊ ကုန္တိတွာ၊ မင်းမန်အမျက်ဟူး
ဟူးထွက်၍၊ ကုဗ္ဗိစိဝရာနိ၊ စက်ဆုပ်ဘွတ်ရှိသော သင်္ကန်းတို့ကို၊ ပါရု
တော၊ ဝတ်ရုံသော၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ကော၊ အတတ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆိုလျက်၊ နဋ္ဌုဟိတွာ၊ တံကွေးထွေး၍၊ ပဏ္ဏာမိ၊ ဖဲ့ခဲ့၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထို
မကောင်းမှုကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးကိုရသောအားဖြင့်၊ မဟာနိရယော၊
ဝေကြီး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်လေ၍၊ ဝိပါကာဝသေသေန၊ ကြွင်းသောအကျိုးရှိ
သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ မနုဿလောကံ၊ လူပြည်သို့၊ အာဂန္တိန္ဒြော၊ လာသည်
ရှိသော်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ပရမကပ္ပနာယ၊ လွန်စွာယုတ်ညံ့
သောအဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏၊ ကုန္တိမိ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိံ၊
ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိယူ၏၊ ဂဟိတကာလေ၊ ပဋိသန္ဓေစွဲသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာ
ယ၊ စ၍၊ သာဣတ္ထိ၊ ထိုသူဆင်းရဲမသည်၊ ကဗ္ဗိကမတ္တံပိ၊ ပအုန်းရည်ကိုမျှ
လည်း၊ ဥဒရပူရံ၊ ဝမ်းပြည့်အောင်၊ နာလတ္ထ၊ မရ၊ ကုန္တိ ဂတသေဝ၊ ဝမ်း၌
တည်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ ကဏ္ဏနာသာ၊ နားနှာ
ခေါင်းတို့သည်၊ ဝိသီနသင်္ခပလိတုကုဗ္ဗိ၊ တွန့်လိပ်သောခရုသင်းဖြူရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာတုကုန္တိတော၊ အမိဝမ်းမှ၊ နိက္ခန္ဒော၊ သွားမြင်၏၊ မာ
တာပိတရေနာမ၊ မိဘတို့မည်သည်၊ ဒုက္ကရကာရကာ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သည်အမှု
ကိုပြုစွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထို
သူငယ်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ ကပါလံ၊ ဇုန်း
စားခွက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ စံရိတုံ၊ သွားလာခြင်း၌၊ နသက္ကောတိ၊

မတတ်နိုင်သေး၊ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်၊ အသ၊ ထိုသူငယ်အား၊ ကဗြိကံ
ပိ၊ ပအုန်းရည်ကိုလည်း၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ဘိက္ခုယ
မရိတုံ၊ ထမင်းတောင်းစားသွားခြင်းငှါ။ သမတ္တကာလေပန၊ စွမ်းနိုင်သော
အခါ၌ကား၊ အသ၊ ထိုသူငယ်အား၊ ကပါလံ၊ ဖုန်းစားခွက်ကို၊ ပာတ္တေ၊
လက်၌၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ သကေနကမ္မေန၊ မိမိကောင်းမှုကံဖြင့်၊ ပညာယံသာ
တိ၊ ထင်ရှားရစ်လိမ့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ပတ္တာမံ၊ စွန့်ပစ်ခဲ့
လျက်ထွက်သွားလေ၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အသ၊ ထိုသူငယ်၏၊ တ
တော၊ ထိုအမိစွန့်ပစ်သည်မှ၊ ပဠာယ၊ စ၍၊ သရိရတော၊ ကိုယ်မှ၊ မံသာနံ၊
အသားဘို့သည်၊ ဆိဇ္ဇိတွာ၊ ဆိဇ္ဇိတွာ၊ ပြတ်၍ပြတ်၍၊ ပတန္တိ၊ ကျတုန်၏၊
ယူသံ၊ အစေးသည်၊ ပဉ္စရတိ၊ ပဋိစီး၏၊ မဟာဝေဒနာ၊ ကြီးစွာသောဝေဒ
နာဘို့သည်၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယံယံရန္တံ၊ အကြင်အကြင် ခရီးအဆုံ
ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ သယတိ၊ အိပ်၏၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာဝ်ပတ်လုံး၊
မဟာရုဝေဒ၊ ကြီးစွာသောအသံဖြင့်၊ ရဝတိ၊ မြည်တမ်း၏၊ တသ၊ ထို
ပြိတ္တာတမျှလူနက္ခ၏၊ ကာရုညပရိ၊ ဒဝိတသဒ္ဓေန၊ သနားတွယ်ငိုကြွေး
သောအသံဖြင့်၊ သကလဝိတိယံ၊ အလုံးစုံခရီးလမ်း၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့
သည်၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာဝ်ပတ်လုံး၊ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းကို၊ နုလဘန္တိ၊
မရကုန်၊ တသ၊ ထိုပြိတ္တာတမျှလူနက္ခအား၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဠာယ၊
စ၍၊ သုခသယိတေ၊ ချမ်းသာစွာအိပ်ရကုန်သောသူတို့ကို၊ ပဗောဇဇေတိ၊ နိုး
စေတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါတွေဝနာမံ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ
ဟူသောအမည်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြန်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အပ
ရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ သမ္ပတ္တေ၊ ကြွရောက်တော်မူသည်ရှိသော်၊
နဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်၊ သတ္တာရံ၊ တုရားသခင်ကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ခေါ်
၍၊ နဂရမတ္ထေ၊ မြို့အလယ်၌၊ မဟာမဏ္ဍပ်၊ ကြီးစွာသောမဏ္ဍပ်ကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါပိကုဋ္ဌိ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓဟူသောလူ
နုသည်လည်း၊ ဂန္တိ၊ သွား၍၊ ဒါနမဏ္ဍပဿ၊ အလှူမဏ္ဍပ်၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီး
၌၊ နိသိဒိ၊ နေ၏။ နဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓပ္ပရူပသံဃံ၊ တုရားအရှေ့ရှိသော
မဟာနန်းအပေါင်းကို၊ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနိယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်၊
ဘောဇနိယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ ပဋိဝိသန္တာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်လျက်၊ တသ၊
ပိ၊ ထိုလူနုအားလည်း၊ ယာဂုဘတ္တံ၊ ယာဂုထမင်းကို၊ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏၊
ပဏီတဘောဇနံ၊ မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ကို၊ ဘုတ္တဿ၊ စားသော၊ တသ၊

၃၆၆ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ထိုလူနဲ့အားမိတ္တံ့မိတ်သည်။ ကေဝုတည်ကြည်သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ သက္ကာသုရားသခင်သည်။ တတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းတော်တုဉ်းပေးပြီး သည့်ကိစ္စအဆုံး၌၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ သဗ္ဗါနိ၊ သဗ္ဗာတို့ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ နိသိန္နဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌၊ နိသိန္နဋ္ဌာဝ၊ နေလျက်သာလျှင်၊ ဒေသနာနုသာနေ၊ ဒေသနာတော်ကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဥာဏံ၊ ဘာဝနာဥာဏ်ကို၊ ပေသေတွာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှေးရှုဖြစ်စေ၍၊ သေဝံတာပတ္တိဖလေ၊ သေတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်၏။ သက္ကာ၊ မြတ်စွာသုရားသည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ နေရာမှထတော်မူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ သောဝိ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်လည်း၊ ခုပ္ပဋံ၊ ဝုဆိုးနွမ်းရခြေအရကို၊ အာရုပ္ပ၊ စီး၍၊ ကပါလံ၊ ဖုန်းစားခွက်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ခဏ္ဍမောလုတ္တံ၊ တောင်ငွေထောက်လျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနိဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဝိဟန္တယာဂါဝိယာ၊ ရန်ညှိုးမှုထားဖြင့်လည်လာသောနွားမသည်။ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိဘိန္တေ၊ ဝေါရောဝိတော၊ ချအပ်သည်ဖြစ်၍၊ မတ္တိကပါတိ၊ မြေခွက်ကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍၊ သုဝဏ္ဏပါတိ၊ ရွှေခွက်ကို၊ လတန္တောဝိယ၊ ရသေ့သူကဲ့သို့၊ ဒုတိယဝိတ္တဝါရေ၊ ရုတိမိတ်မှဒုတိယမိတ် အကြိမ်ဟူသောပဋိသန္ဓေဝိတ္တက္ခဏ၌၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ အညဒေဝေ၊ တပါးသောနတ်တို့ကို၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊ ဝိရောမိတ္တံ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုသော၊ သက္ကောဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသောသိကြားမင်းသည်၊ ဧသောမာရိသာတိအာဒိ၊ ဧသောမာရိသဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်၏၊ သဒ္ဓါတိ၊ သဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ အဝဂတသဒ္ဓေါ၊ လာသောသဒ္ဓါသည်၊ သီလဉ္စယသကလျာဏန္တံ၊ သီလဉ္စယသကလျာဏံဟူသောပုဒ်၌၊ ကလျာဏသီလံနာမကလျာဏသီလမည်သည်၊ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယသာဝကအား၊ အရိယကန္တသီလံ၊ အရိယာတို့၏နှစ်သက်မွေ့လျော်အပ်သောသီလကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အရိယ သာဝကဿ၊ အရိယာဖြစ်သောမြတ်စွာသုရား၏တပည့်အား၊ ကေဝိလံပိ၊ တပါးတည်းမျှဖြစ်သောသီလသည်လည်း၊ အကန္တနာမ၊ မနှစ်သက်အပ်သည်မည်သည်၊ ကိဗ္ဗာပိနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိ၏ရှင်၊ ပန၊ ယင်းသို့မရှိသော်လည်း၊ ဣမေသိ၊ အတ္တေ၊ ဤသောတာပန်ဘဝဟုဆိုအပ်သောအရာ၌၊ ဘဝန္တရေပိ၊ ဘဝတပါး၌လည်း

အပ္ပဟိနံ၊ မပယံ အပ်သော၊ ပဉ္စသီလံ၊ ပဉ္စသီလံကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်
၏။ ဝေတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အာရာမစေတနာတိ၊ အာရာမစေတနာဟူသည်
ကား၊ အာရာမစေတိယာနိ၊ အရိအသေပြုအပ်သောမွေ့လျော်ရာ အရံတို့
သည်၊ ဝနစေတနာတိ၊ ဝနပေတနာဟူသည်ကား၊ ဝနစေတိယာနိ၊ အရိအသေ
ပြုအပ်သောတောတို့သည်၊ ဥဘယတ္ထဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသောပုဒ်၌လည်း၊ စိတ္တိ
ကတဋ္ဌနံ၊ အရိအသေပြုအပ်သော အနက်သဘောဖြင့်၊ စေတျံ၊ စေတျ
သဒ္ဒါကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ မနုဿ ရာမဏေယျသာသတိ၊ မနုဿ ရာ
မဏေယျသာယဟူသည်ကား၊ မနုဿရမဏီယတာဝဿ၊ လူတို့၏မွေ့လျော်
အပ်သောအဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မနုဿရမဏီယကဝသေန၊ လူတို့
မွေ့လျော်အပ်သောအဖြစ်ရှိသည်အစွမ်းဖြင့်၊ ဘုမိရမဏီယကံ၊ တည်ရာ
မြေအရပ်၌မွေ့လျော်အပ်သောအဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုကောင်း
ဂါမေဝါတိအာဒိ၊ ဂါမေဝဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟာ၊ ဟော
တော်မူ၏။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ယဇမာနာနန္တိ၊ ယဇမာနာနံ ဟူသည်ကား၊
ယဇန္တနံ၊ ပေးလှူပူဇော်ကုန်သော၊ ကိရု၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကိုဆိုလိုက်အံ့၊ တဒါ၊
ထိုကာလ၌၊ အင်္ဂမဂေဝါသိကာ၊ အင်္ဂတိုင်း မဂေတိုင်း၌ နေကုန်သော၊
မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အနုသံဝန္တရံ၊ နှစ်တိုင်း နှစ်တိုင်း၊ သဗ္ဗိမရဗာဏံတာ
ဒီသု၊ ထောပတ် ပျား တင်လဲအစရှိသည်တို့တွင်၊ အဂ္ဂံ၊ ကောင်းမြတ်ရာကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဧကတ္ထိံ၊ ဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌၊ ဒါရုနံ၊ ထင်းတို့၏၊ သဗ္ဗိ
မဓတ္ထံ၊ မြောက်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ သကဇ္ဈတာဝေ၊ ထည်း
ဖြင့်တင်အပ်သောဝန်တို့ကို၊ ရာသိ၊ အရကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အဂ္ဂိံ၊ တွာ
မီးတိုက်၍၊ ပဇ္ဇလိတကာလေ၊ အလျှံစွဲသော ကာလ၌၊ မဟာဗြဟ္မဉ္စနော၊
မဟာဗြဟ္မာအား၊ ယဇမာတိ၊ ယဇပူဇော်ကုန်အံ့ဟု၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုထောပတ်
ပျား တင်လဲ အရအလုံးကို၊ ပက္ခိပန္တိ၊ ထည့်ကုန်၏၊ ဧကဝါရံ၊ တကြိမ်၊
ပက္ခိတ္တံ၊ ခပ်အပ်သော ထောပတ်စသောဝတ္ထုသည်၊ သဟသဂုဏာဖလံ၊
တထောင်မျှသောကျေးဇူးအကျိုးကို၊ ဒေတိတိ၊ ပေးသတည်းဟု၊ နေသံ၊
ထိုလူတို့၏၊ သဗ္ဗိ၊ အယူဖြစ်သတတ်၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ သဗ္ဗေ၊
အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ သဗ္ဗအဂ္ဂါနိ၊ အလုံးစုံ
အဦးအဖျားတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မဟာဗြဟ္မဉ္စနော၊ မဟာဗြဟ္မာအား၊
ယဇမာတိ၊ ပူဇော်ကုန်အံ့ဟု၊ အဂ္ဂိမ္မိ၊ မီး၌၊ ဖျာပေန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အယေလံ၊

၃၆၈ သင်္ဂါယာဝိဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသု-ဒုတိယတွဲ၊

အကျိုးမဲ့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ မယိ၊ ငါသည်။ ပဿန္တေ၊ မြင်စဉ်။
 မာနဿန္တ၊ မပျက်စေကုန်လင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဿစေတ၊
 ဘုရားအားလည်းကောင်း။ သံဃာဿစ၊ သံဃာတော်အားလည်းကောင်း။
 ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပဿန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏။
 ဧဝံ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု။ ဒါရုရာသိ၊ ထင်းပုံကို။ ဇလာ
 ပေတွာ၊ တောက်စေ၍။ မန္တဿေသု၊ လူတို့သည်။ ဩလောကေန္တေသု၊
 ကြည့်ကြကုန်စဉ်။ ပုနဒိဝသေ၊ နောက်နေ့၌၊ ဗြဟ္မတ္တဘာဝံ၊ ဗြဟ္မာအတ္တ
 ဘောကို။ မာပေတွာ၊ ပန်ဆင်း၍၊ မဟာဇနဿ၊ လူများ၏၊ ပဿန္တဿစ၊
 မြင်စဉ်သာလျှင်။ စန္ဒနမဏ္ဍလံ၊ လဝန်းကို။ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲ၍။ နိက္ခန္တောပိယ၊
 ထွက်သကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဇနော၊ လူများသည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။
 ဣမံယညံ၊ ဤယဇ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟတံ၊ ခံခြင်းငှါ။ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်
 အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဇဏ္ဍုကေဟိ၊ ပုဆစ်တို့ဖြင့်။ ဘုမိယံ၊
 မြေ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်လျက်။ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍။ နမဿ
 မာနော၊ ရှိခိုးလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တုဌေ၊
 သင်တို့သည်။ မယံတက္ကေန၊ ငါတို့အကြံအစည်မျှဖြင့်။ ကထေမာတိ၊ ဆို
 ကုန်၏ဟူ၍။ မညထ၊ ငါတို့အောက်မေ့ကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ပဿထ၊ မြင်
 ကြကုန်လော၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ယညံ၊ ယဇ်ကို။ အယံဗြဟ္မာ၊ ဤဟောဗြဟ္မာ
 သည်။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟတံ၊ ခံခြင်းငှါ။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အာဂစ္ဆာ၊
 လာ၍။ ဒါရုစိတကမတ္ထကေ၊ ထင်းပုံ၏အထက်၌။ အာကာသေ၊ ကောင်း
 ကင်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ အယံသက္ကာရော၊ ဤပူဇော်သက္ကာကို။ ကဿ၊ အဘယ်
 သူအားပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ သခင်ဗြဟ္မာ။ တုဌာကံ
 အရှင်ဗြဟ္မာတို့အားပြုပါကုန်၏။ နော၊ ငါတို့၏။ ယညံ၊ ယဇ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှ၊
 ခံတော်မူပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ငါကို
 အရိအသေပြုတပြိုးကား။ အာဂစ္ဆထ၊ သင်တို့လိုက်လာကြကုန်။ တုဌေ၊
 သင်တို့သည်။ မဟာတုလံ၊ ချိန်ကြီးကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ဟဇ္ဇေန၊ လက်
 ဖြင့်။ တုလယိတ္ထ၊ ချိန်ဆကုန်၏။ အယံသက္ကာ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ ခုရု
 ဝိဟာရေ၊ အပြီးပြဋ္ဌာန်းကျောင်းသင်ခန်း၌။ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏။ တံ၊ ထို
 ဘုရားသခင်ကို။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်။ မဟပ္ပလံ၊
 များမြတ်သောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟု။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေး
 လျှောက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥဘယရဋ္ဌဝါသိနော၊ နှစ်ဦးသော အင်္ဂတိုင်း

မဂ္ဂဓာတုသားတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ သွေးဆောင်ခေါ်၍၊ သက္က၊ မြစ်တွာ
 သုရား၏၊ သန္တကံ၊ အထုံတော်သို့၊ ဂတ္တံ၊ ရောက်၍၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလျှော်
 လိုကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ယမာနာနံစသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ယိတြားမင်း
 ဆို၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပုညပေက္ခာနန္တိ၊ ပုညပေက္ခာနံ ဟူသည်ကား၊
 ပုည၊ ကောင်းမှုကို၊ ဣစ္ဆန္တနံ၊ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုညတ္တိကနံ၊
 ကောင်းမှုဖြင့် အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဩပမိကံ ပုညန္တိ၊ ဩပမိကံပုည
 ဟူသည်ကား၊ ဥပမိဝိပါကံ၊ ဥပမိတို့၌အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပုညံ၊
 ကောင်းမှုသည်၊ သံဃာဒိန္နံ၊ မဟာဗ္ဗလန္တိ၊ သံဃာဒိန္နံမဟာဗ္ဗလံဟူသည်ကား၊
 အရိယသံဃာ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ ဗလဋ္ဌာနံဟုဆိုအပ်သော အရိယာသံဃာ၌၊ ဒိန္နံ၊
 ပေးအပ်သော အလှူသည်၊ ဗိဗ္ဗာရဝန္တံ၊ ပြန့်ပြာသော အကျိုးရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေသနာသံသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အပြီးအဆုံး၌၊ စတုရာ
 သီတိပါဏသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါပရိသတ်
 အပေါင်းတို့သည်၊ အမတပါနံ၊ အမြိုက်အဖျော်ကို၊ ဝိဝိသု၊ သောက်ကုန်
 ၍၊ တေတာ၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်
 သိမ်းကုန်သော၊ အဂ္ဂဒါနာနိ၊ အဦးအမြတ်အလှူတို့ကို၊ တိက္ခ၊ သံဃာသံ၊
 ရဟန်းအပေါင်းအား၊ အဒံသု၊ ပေးလှူကုန်၏၊ ဆဋ္ဌံ၊ မြောက်ရုံမြောက်
 သောသုတ်တည်း။

၂ သက္ကမေ၊ သက္ကမသုတ်၌၊ ဥဋ္ဌေတိတိ၊ ဥဋ္ဌေတိဟူသည်ကား၊ ဥဋ္ဌ
 ဟ၊ ထကြွတော်မူလော၊ စာဒူဝါယမေ၊ လုံ့လအားသစ်တော်မူလော၊ ဝိဇ္ဇိ
 တသင်္ဂါမာတိ၊ ဝိဇ္ဇိတသင်္ဂါမဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိနုဇ္ဈေဝ၊ ရာဂအစရှိ
 သော ကိလေသာတို့ကို လည်းကောင်း၊ န္ဒါဒယလောဇနိကသေ၊ အထု
 တဆွဲနှစ်ယူစနာအမြင့်ရှိသော၊ မာဇေလသေစ၊ အပြန့်အလျားအားဖြင့်
 ယူစနာတသိန်းမကပမာဏရှိသော စကြာဝဠာကထောင်ကို နှို၊ ဖျှံခြင်းဝ
 သောမာရ်မင်းစစ်သည်ဗိုလ်စုအားကိုလည်းကောင်း၊ ဇိတတ္တာ၊ အောင်
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ သုရားသခင်ကို၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အာလ
 ပတိ၊ ဝိဇ္ဇိတသင်္ဂါမဟုခေါ်သတည်း၊ ပန္နဘာရာတိ၊ ပန္နဘာရာဟူသည်
 ကား၊ ဩရာပိတခန္ဓကိလေသာဘိသင်္ခါရဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသောနွေ
 မာရ်ကိလေသာမာရ်အဘိသင်္ခါရမာရ်ဟူသောဝန်ရှိတော်မူ၏၊ ပန္နရေသာ
 ယရတ္တိန္တံ၊ ပန္နရေသာယရတ္တိဟူသည်ကား၊ ပန္နရေသာယ၊ တဆွဲငါးရက်
 မြောက်သော၊ ပုဏ္ဏမာယ၊ လပြည့်နေ့၏၊ ရတ္တိ၊ ည၌၊ သတ္တဝံ၊
 ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃၂၀ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ပုထုဒိသာဘိ၊ ပုထုဒိသာဟူသည်ကား၊ စတသေသာဒိသာ၊ လေးပါးသောအရပ်မျက်နှာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတသေသာအနုဒိသာ၊ လေးပါးသောထောင့်စင်ထက်အဝံအရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နမသသတိ၊ ရှိခိုး၏၊ ဘုမ္မာတိ၊ ဘုမ္မာဟူသည်ကား၊ ဘူမိဝါသိနော၊ သံအသီးရ၍နေကြသောနတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စိရုရတ္တသမာဟိတေတိ၊ စိရုရတ္တသမာဟိတဟူသည်ကား၊ ဥပစာပေ္ဍနာဟိ၊ ဥပစာရေချာန်အပွနာချာန်တို့ဖြင့်၊ စိရုရတ္တသမာဟိတစိရုတ္တ၊ ကြာမြင့်စွာကာလပတ်လုံးတည်ကြည်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေတိ၊ ဝဇ္ဇေဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိခိုး၏၊ ဗြဟ္မစရိယပရာယနောတိ၊ ဗြဟ္မစရိယပရာယနောဟူသည်ကား၊ ဒသပိဝဿာနိ၊ ဆယ်နှစ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဝိသတိပိဝဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ သဗ္ဗိပိဝဿာနိ အနှစ်ခြောက်ဆယ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အာပါဏကောနိကံ၊ အသက်ရှိသမျှကာလပတ်လုံး၊ ဧကသေယျံ၊ တယောက်လည်းသာ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ဧကသတ္တံ၊ တထပ်လည်းသာစားခြင်းကို၊ ဣတိအာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ သေဋ္ဌစရိယံ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရမာနေ၊ ကျင့်ကုန်သော၊ ဣတိအပမံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုညကရောတိ၊ ပုညကရေဟူသည်ကား၊ စတုပစ္စယဒါနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုပေးလှူခြင်း၊ ကုသုမ္ဘသုမနပူဇာ၊ ဝတ်ပန်းမြတ်လေး၊ စမ္ပယ်ပန်း၊ ပူဇော်ခြင်း၊ ဒီပသဟဿဇာလံ၊ ဆီမီးတထောင် ထွန်းညှိခြင်း၊ ဣတိဧဝမာဒိ ပုညကာရကာ၊ ဤသို့ အစရှိသောကောင်းမှုကုသိုလ်ကို ပြုကုန်၏၊ သီလဝဇ္ဇောတိ၊ သီလဝဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ဥပါသကတ္တေ၊ ဥပါသကာ၏အဖြစ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ပဉ္စဟိဝိသိ၊ လဟိ၊ နိစ္စသီလအားဖြင့် ငါးပါးပဉ္စသီတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဒသဟိဝိသိလဟိ၊ နိပမသီလအားဖြင့် ဒသသီတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတာပြည့်စုံကုန်၏၊ ဓမ္မေနဒါရံပေါသေန္တိတိ၊ ဓမ္မေနဒါရံပေါသေန္တိဟူသည်ကား၊ ဥဒင်္ဂတိန္ဒနာဒိနိ၊ ဥဒင်္ဂဗောက်ခြင်းတိုက်စပ်ဖြတ်မြင် စသောအမှုတို့ကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဓမ္မိကဟိ၊ တရားနှင့်လျော်ကန်သော၊ ကသိဂေါရက္ခဝါဏီဇာဒိဟိ၊ လယ်လုပ်ခြင်းနွားကျောင်းခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို၊ ပေါသေန္တိ၊ ကျွေးမွေးကုန်၏၊ ပမုခေါရေမာရဟိတိ၊ ပမုခေါရေမာရဟိဟူသည်ကား၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ပမုခေါသေဋ္ဌော၊ အဦးအမြတ်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည်၊ ရထံ၊ ဝေဇယန္တရထားထက်သို့၊ အာရဟိ၊ တက်တော်မူ၏၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြော်သောသုတ်တည်း။

၆ နဝမေ၊နဝမသုတ်၌၊ ဘဂဝန္တံနမဿတိတိ၊ ဘဂဝန္တံနမဿတိ ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တရိယံ၊ အပေါ် ၁၊ တင်ဝတ်ဆင်သော၊ ဒုက္ခလံ၊ ဆွဲမြဲ စုလျားကို၊ ဧကံသံဇကသ္မိံ အံသေ၊ လက်ဝဲတဘက်ပခုံးထက်၌၊ ကတွာ၊ စမ္ပယ်တင်၍၊ ဗြဟ္မဇာဏုကောဟုတွာ၊ တတောင်နှစ်ဘက်ကို၊ မြဝဟိ ထားချက်ဝပ်တွားရှိခိုးသည့်သူအသားတူဖြစ်၍၊ သိရေထိ၊ ဦးခေါင်း၌၊ အဇ္ဈ လိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏၊ သောယက္ခောတိ၊ သောယက္ခောဟူသည်ကား၊ သောသက္ခော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ အနော မနာမန္တိ၊ အနောမနာမံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဂုဏောဟံ၊ အလုံးစုံသောကျေးဇူးတော်ဘို့ဖြင့်၊ ဩမကဘာဝဿ၊ ယုတ်နိဗ္ဗံသောအဖြစ်၏၊ နတ္ထိတာယ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဂုဏာ၊ နမိတ္ထကောဟံ၊ အလုံးစုံသောကျေးဇူး အကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ နာမေဟိ၊ အမည်တော်ဘို့ဖြင့်၊ အနောမနာမံ၊ ပြည့်စုံသောဂုဏ်အမည်တော်ရှိ၏၊ အဝိဇ္ဇာသမတိက္ကမာတိ၊ အဝိဇ္ဇာသမ တိက္ကမဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စပဋိစ္ဆာဒိကာယ၊ သပ္ပာလေးပါးကိုဖူးလွှမ်း တတ်သော၊ ဝဇ္ဇမူလက အဝိဇ္ဇာယ၊ ဝဋ်၏အရင်းဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာကို၊ သမ တိက္ကမေန၊ လွန်၊ မြောက်သဖြင့်၊ သေခါတိ၊ သေခါဟူသည်ကား၊ သတ္တသေ ခါ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့သည်၊ အပစယာရာမာတိ၊ အပစယာ ရာမာဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇဝိဒ္ဓံ သနေ၊ သံသရာဝဋ်ကိုဖျက်ဆီးခြင်း၌၊ ရတော၊ ဓမ္မေလျော်ကုန်၏၊ သိက္ခဇေတိ၊ သိက္ခဇေဟူသည်ကား၊ သိက္ခန္တိ၊ သင်ခဲ ကျင့်ခဲဖြစ်ကုန်၏၊ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀ ဒသမေ၊ဒသမသုတ်၌၊ အဇ္ဈဘာသတိတိ၊ အဇ္ဈဘာဒသိဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သေ၊ ဤမာတလိနတ်သည်၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အထပ်ထပ်၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ ဘာသတိ၊ မေးလျှောက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ကိရေ၊ ထင်စေအံ့၊ သက္ကဿ၊ ဒဝေရညော၊ သိကြားနတ်မင်း၏၊ သဒ္ဓေ၊ အသံသည်၊ မရုဓော၊ ချိုသာယာ၏၊ ဒန္တဝရဏံ၊ နှုတ်ခမ်းသည်၊ သုဗ္ဗသိတံ၊ ကောင်း စွာစေ့၏၊ ကထနကာလေ၊ စကားဆိုသောကာလ၌၊ သုဝဏ္ဏကိကံဏိက သဒ္ဓေါဝိယ၊ ရွှေချိုသံကဲ့သို့၊ နိစ္ဆရတံ၊ ထွက်၏၊ တံ၊ ထိုသာယာစွာပြောဆို သောသိကြားမင်းစကားကို၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ သောတံ၊ ကြာနာခြင်းငှါ၊ လဘိဿာမီတိ၊ ရစေအံ့ဟုနှလုံးပိုက်၍၊ ဘာသတိ၊ အထပ်ထပ်မေးလျှော် ဆိုသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေအပ်၏၊ ပူတိဒေဟ သယာသတိ၊ ပူတိဒေဟ သယာဟူသည်ကား၊ ပူတိမ္ပိ၊ ပုပ်ညှိုးသော၊ မာတုသရီရေဝါ၊ အမိ၏ကိုယ် ၌သည်းကောင်း၊ အတ္တနောယေဝဝါသရီရံ၊ မိမိ၏ကိုယ်၌လည်းကောင်း။

၃၂၂ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

အဝတ္ထရိတွာ၊ ဖိရ်၊ သယနတော၊ အိပ်တတ်သောကြောင့်၊ ပူတိဒေဟ
သယာ၊ ပုပ်ညှိသောကိုယ်၌ ကိန်းတတ် အိပ်တတ်ကုန်၏။ နိမုဂ္ဂါကုဏ
ပဋ္ဌေတတိ၊ နိမုဂ္ဂါကုဏပဋ္ဌေတဟူသည်ကား၊ ဇေတထိုအလှူတို့သည်
မာတုကုန္တိသစ်၊ တေ၊ မစင်ကြယ်သောမကောင်းသောအနံ့ဖြင့်စက်ဆုပ်
ရှိ၍ဘွယ်ရှိသောအမိဝမ်းဟုဆိုအပ်သော၊ ကုဏပဋ္ဌိ၊ အကောင်ပုပ်၌၊
ဒသမာသေ၊ ဆယ်ယတို့ပတ်သုံး၊ နိမုဂ္ဂါ၊ နတ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသို့သော
လူတို့အား၊ ကိန္နု၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်၊ တံ ရှင်သံကြား
မင်းသည်၊ ဗိဟယာမိ၊ ချစ်မြတ်နိုးသနည်း၊ ဇေတေတသံဗိဟယံသိတိ၊ ဇေတ
တေသံဗိဟယာမိဟူသည်ကား၊ ဇေတသံ၊ ထိုအရိယသခင်အရှင်မြတ်
တို့၏၊ ဇေတံ၊ ဤသမ္မာပဋိပတ် အကျင့်မြတ်ကို၊ ဗိဟယာမိ၊ ငါချစ်မြတ်နိုး၏၊
ပတ္တယာမိ၊ တောင့်တ၏၊ နုတေသံကောဠေဩဇ္ဈိတိ၊ နုတေသံကောဠေ
ဩဇ္ဈိတိဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုအရိယသခင် အရှင်မြတ်တို့အား၊
သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ခေညံ၊ စပါးကို၊ ကောဠေ၊ ကျိုကျွန်း၊ နပက္ခိပန္နိ၊
မထည့်မသွင်းကုန်၊ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇေတသံ၊ ထိုအရှင်တို့အား၊ ခေညံ၊
ထိသွင်းထားအပ်သောစပါးသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း၊ နကုမ္ဘာတိ
နကုမ္ဘာဟူသည်ကား၊ နကုန္တိယံ၊ အိုး၌ မထည့်မလှောင်ကုန်၊ နကဠေ၊
ပိယန္တိ၊ နကဠေဗိသံဟူသည်ကား၊ နပန္တိယံ၊ ချင်းတောင်း၌ မထားမသို
ကုန်၊ ပရနိဋ္ဌိတမေသနာတိ၊ ပရနိဋ္ဌိတမေသနာဟူသည်ကား၊ ပရေသံ၊
သူတပါးတို့သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးစေအပ်သော၊ ပရဗ္ဗဓေ၊ သူတပါးတို့အိမ်၌၊
ပက္ကံ၊ ချက်သောထမင်းကို၊ ဘိက္ခာစာရဝတ္တေန၊ ဆွမ်းခံဝတ်ဖြင့်၊ ဇေယမာ
နာဂဝေသမာနာ၊ ရှာဖွီးကုန်လျက်၊ တေနာတံ၊ တေနဟူသည်ကား၊ ဇေပရိ
ယိဠေန၊ ဤတအိမ်တလုပ်သာဝင်းစာလည်ခြင်းဖြင့်၊ သုဗ္ဗတာတိ၊ သုဗ္ဗတာ
ဟူသည်ကား၊ ဒသပိ၊ ဆယ်နှစ်တို့ပတ်သုံးလည်း၊ (ပ)၊ သဗ္ဗိဝိဝဿာနိ၊
အနှစ်ခြောက်ဆယ်တို့ပတ်သုံးလည်း၊ သုသမာဓိန္နသုန္နရဝတာ၊ ကောင်းစွာ
ယူအပ် ဆောက်တည် အပ်သော တင့်တယ်သော အကျင့်ရှိကုန်သော
ရဟန်းတို့သည်၊ ယာပေန္တိ၊ မျှတကုန်၏၊ သုမန္တမန္တိနောတိ၊ သုမန္တမန္တိ
နောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သဏ္ဌာယိဿာမ၊ သရဏ္ဌာယိကုန်အံ့၊
ရတင်္ဂံ၊ ရတင်ကို၊ သမာဓိယိဿာမ၊ ဆောက်တည်ကုန်အံ့၊ အမတံ၊
အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိဘုပ္ပိဿာမ၊ သုံးဆောင်ကုန်အံ့၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း
တရားကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ သုတာသိတတာသိနော၊
ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကိုသာလျှင် ပြောဆိုတိုင်ပင်လေ့ရှိကုန်၏။

တုဏှိဘူတာသမဉ္ဇရာတိ၊ တုဏှိဘူတာသမဉ္ဇရာဟူသည်ကား၊ ဝိယာမ
ရက္ခိ၊ ညဉ့်သုံးယောင်ပတ်သုံး၊ အသနိဗောသဗောသိတာဝိယ၊ မိဗင်္ဂတြိုး
သံ၏ခဲ၊ ညဉ့်သောအသံကဲ့သို့၊ ဓမ္မံ တရားကို၊ ကထေန္တံပိ၊ ခဲမည်ရှုတ်အံ
ပြောဆိုကုန်ပြီးနောက်လည်း၊ တုဏှိဘူတာ၊ အရိယာဖြစ်သောတုဏှိတော
ဖြင့်မပြာသံချ ဆိတ်ဆိတ်နုကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သမရက္ခိ ယေဝနာမ၊
ညီညွတ်တူမျှသွားကုန်ကြသည်သာမည်ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ နိရုတ္တကဝစနသာဘာဝါ၊ ထိုအရှင်အားအကျိုးမဲ့စကား
မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ ဝုဘုမဉ္ဇာစာတိ၊ ဝုဓုမဉ္ဇာစ ဟူသည်ကား၊ ဗဟု
သတ္တာစ၊ ဈာနစွာသောသတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊
ဝိရုဒ္ဓါ၊ ဆန့်ကျင်ကြကုန်၏။ ဝိသုဠဒဏ္ဍ၊ ဝိဇ္ဇာလွှတ်အပ်သောထွ်တံရှိကုန်
သော၊ သာဒါ၊ နသုအနာဒါနာတ်၊ သာဒါ၊ နသုအနပဇ္ဈိနာဟူသည်ကား၊
သဂဟဏေသု၊ တဝစသည်ကိုယူခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တေသုစ၊ သတ္တဝါ
တို့၌လည်း၊ တဝယောနအာဒိနံ၊ တဝယောနအစရှိသည်တို့၏၊ ဧကကောပဋ္ဌာ
သယာပိ၊ တခုသောအရမျှလည်း၊ အဂဟိတတ္ထာ၊ မယူအပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အဂဟဏာ၊ တဝယောနအစရှိသည်တို့ကိုယူခြင်းကင်းကုန်၏။
ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၁ ဧကဒသမံ၊ ဧကဒသမသုတ်သည်၊ ဝုတ္တတ္ထမေဓ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဧကပဒသမံ၊ တဆဲ့တခုမြောက်သော
သုတ်တည်း။ ။

၁၂ ဇွဒသမေ၊ ဇွဒသမသုတ်၌၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဍောတိ၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဍောဟူသည်ကား၊
ဈာမခါဏုဝဏ္ဍော၊ မီးလောင်ဂုတ်နှင့်တူသော မည်းနက်သော ဒေဆင်းရှိ
သော၊ ဩကောဗ္ဗုမကောတိ၊ ဩကောဗ္ဗုမကော ဟူသည်ကား၊ လကုဏ္ဍ
ကော၊ ဝုက္ခအက်တိုသော၊ မဟောဒရေ၊ ဝမ်းပိုက်ကြီးသော၊ အာသနေ
တိ၊ အာသနေဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍုကမ္မလသိယာပံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလသေ၊ ကျပ်
ဖျာထက်၌၊ နိသိန္ဒော၊ နေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောဓာကောတိဇေတံ၊
ကောဓာကောဟူသော ဤအမည်သည်၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊
ဂဟိတနာမမေဓ၊ ယူအပ်သောအမည်သာတည်း။ သောပန၊ ထိုအညတြိ
နက်သည်ကား၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ရူပါဝစရဗြဟ္မာ၊ ရူပါဝစရ
ဗြဟ္မာတည်း။ ကိရ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသည် ဖြစ်၍ လာကြောင်းကား၊
သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဓန္တိဗလေန၊ သည်းခံခြင်းဟူသော သူတော်

၃၂၄ သင်္ဂါတာဝံသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အားနှင့်။ သမန္တာဂတောတိ။ ပြည့်စုံ၏ဟု။ သုတ္တာကြား၍။ ဝိသံသနတ္ထံ။
☐ စူးစမ်းခြင်းငှါ။ အာဂတော။ လာသတည်း။ ပန။ ဆိုသင့်စွာ။ အဝရုဇ္ဈကယက္ခာ
သိကြားနေရာ ဘုံတားခြစ်စွမ်းနိုင်သောသံသံနတ်တို့သည်။ ဇေဇ္ဈဝံ။ ဤသို့
သားတာရှိုးသာ။ သံဝိဟိတာရက္ခံ။ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော အစောင့်
အရှောက်ရှိသော။ ဌာနံ။ ပဏ္ဍုကမ္မလာကျောက်နေရာသို့။ ပဒိသိတုံ။ ဝင်
ခြင်းငှါ။ နသက္ကာန္တိ။ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဥပသင်္ကမိတိ။ ဥပသင်္ကမိဟူသည်
ကား။ ဒေဝါနံ။ နတ်ဘို့၏။ ဝစနံ။ စကားကို။ သုတ္တာကြား၍။ ဇေဇ္ဈံ။ ဤကော
တောက္ခနတ်ဘိုးဗရသေန။ ကြမ်းကြုတ်သော ကာယ ဝစိ သံသရာဖြင့်။
စာလေဘုံ။ ရှေးရှားစေခြင်းငှါ။ နသက္ကာ။ မတတ်စကောင်း။ ပန။ စင်စစ်။ နိစ
ရတ္တိနာ။ နှိပ်ချသောအကျင့်ဖြင့်။ ခန္တိယံ။ အဓိဝါသနခန္တိ၌ ဌာတန။ တည်
သဖြင့် ပလာပေဘုံ။ ပြေးစေခြင်းငှါ။ သက္ကာ။ တတ်ကောင်း၏။ ဣတိ။ ဤသို့
နှလုံးသွင်းသျက်။ တထာပလာပတုကာမော။ ထိုအခြင်းအရာဖြင့် ပြေးစေ
လိုသည်ဖြစ်၍။ ဥပသင်္ကမိ။ ကပ်သတည်း။ အန္တရေဝေယိတိ။ အန္တရေဝေယိ
ဟူသည်ကား။ ခန္တိယံ။ အဓိဝါသနခန္တိ၌ ဌာတွာ။ တည်၍။ ဗလဝဇိတ္တိကာရံ
အားကြီးသောအရိအသေပြုခြင်းကို။ ပစ္စုပဋ္ဌပေတွာ။ ရှေးရှုဖြစ်စေ၍။ နိစ
ရတ္တိယာ။ နှိပ်ချသောပရမနိပစ္စာကာရကို။ ဒေသိယမာနာယ။ ပြုအပ်သည်ရှိ
သော်။ သက္ကာသနေ။ သိကြားမင်းနေရာ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်ဖျာ၌။
ဌာတုံ။ တည်ခြင်းငှါ။ အသက္ကာန္တော။ မသံ့ရကား။ အန္တရေဝေယိ။ ကွယ်
ပျောက်။ နသုပဟတစိတ္တောဋ္ဌိတိတ္ထေ။ နသုပဟတစိတ္တောဋ္ဌိဟူသောဤပုဒ်၌
သုဘိ။ သုဟူသောပုဒ်သည်။ နိပါတမတ္တံ။ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဥပဟတ
စိတ္တော။ သူတပါး၌သိပါးအမျက်ထွက်သော စိတ်ရှိသည်။ နအမှီးငါမဖြစ်။
ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ သိကြားမင်းမိမိသဘောပြောဆို၏။ နာဝတ္ထေနသုဝါ
နယောတိ။ နာဝတ္ထေနသုဝါနယောဟူသည်ကား။ ကောဓာဝတ္ထေန။ အမျက်
နိုင်ငံသို့သိုက်သဖြင့်။ နသုအာနယော။ ရှေးရှုမဆောင်ယူ။ ကောဓဝသေန။
အမျက် အာဏာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝတ္ထေတုံ။ ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ။ သုကရော။
ပြုလွယ်သည်။ နအမှီးငါမဖြစ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒတိ။ သိကြားမင်းဆို၏။ နဝေါ
စိရာဟန္တိ။ နဝေါစိရာဟံဟူသောပုဒ်၌။ ဝေါတိ။ ဝေါဟူသော ပုဒ်သည်။
နိပါတမတ္တံ။ နိပါတ်မျှသာတည်း။ အဟံ။ ငါသည်။ စိရံ။ ကောဓအလိုသို့
လိုက်သျက်ကြွဖြင့်စွာ။ နကုဏ္ဍာမိ။ အမျက်မထွက်။ နဥပနဟာမိ။ ရန်ငြိုး
မထား။ ဣတိ ဤသို့။ ဝဒတိ။ သိကြားမင်းဆို၏။ နွါဒသမံ။ တသေ့နှစ်ခု
မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၃ တေရသမေ၊တေရသမသုတ်၌၊အာဗာဓိကောတိ၊အာဗာဓိကော
ဟူသည်ကား။ ဣသိဂဏေန၊ရသေ့ အပေါင်းသည်။ အဘိသပကာလေ။
ကျိန်ဆဲသောကာလ၌။ ဥပ္ပန္နာဗာဓေန၊ဖြစ်သောအနာဖြင့်။ အာဗာဓိကော၊
အနာရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဝါစေတိမန္တိ၊ဝါစေတိမံဟူသည်ကား။
မံ၊ငါ့ကို။ သမ္ပရိမာယံ၊သမ္ပရိမည်သောအသုရမာယာကို။ သစေဝါစေတိ၊
အကယ်၍သင်စေသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ဤသို့သမ္ပရိမည်သောအသုရမာယာ
ကိုသင်စေသည်ရှိသော်၊အဟံ၊ငါသည်၊တံ၊သင့်ကို၊တိကိန္တိ၊သမိ၊ဆေး
ကုမအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ သိကြားမင်းဆို၏။ မာခေါတံမာရိသဝါစေ
တိဘိ၊မာခေါသံမာရိသဝါစေတိဟူသည်ကား။ သမ္ပရိမာယံ၊ သမ္ပရိမည်
သောအသုရ မာယာကို။ ဝိနာဝိ၊ကြည့်ရှုလည်း။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
သည်၊အဓမ္မ၊ငါတို့ကို၊တာဝဗာဓတံ၊နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲသေး၏။ တံ၊ထိုမာ
ယာကို။ ယဒိပနဇာနိသတိ၊ အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်မူကား၊မယံ၊ငါတို့
သည်၊နုဋ္ဌာ၊ပျက်ခဲ၊ကုန်အံ့။ အတ္တနောကေသ၊မိမိကိုယ်တခု၏။ အတ္ထာ
ယ၊အကျိုးငှါ။ အဓမ္မ၊ငါတို့အများကို။ မာနဝံသဟိ၊ပျောက်ဆုံးပါလင့်၊ဣ
တိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ဆို၍၊နိဝါပေဟိ၊သု၊ ဖြစ်တားကုန်၏။ သမ္ပရေ၊ဝသတံသ
မန္တိ၊သမ္ပရေ၊ဝသတံသမံဟူသည်ကား။ မာယာဝိ၊ဥပါတ်မာယာတတ်
လိမ္မာသော၊ သမ္ပရောအသုရိန္ဒာ၊ သမ္ပရမည်သော အသုရာမင်းသည်။
မာယံ၊ဥပါတ်မာယာကို၊ပယောဇေတွာ၊ လှည့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝသ
သတံ၊အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ရေ၌၊ပက္ကောယထာ၊ ကျက်ပေးသ
ကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပစ္စတိ၊ သူတပါးလည်း ဤမာယာဖြင့်ကျက်ရော
ပချေ၏။ တု၊မှ၊သင်သိကြားနတ်တို့သည်၊ဓမ္မိကာဝ၊တရားအားလျော်ကန်
သည်သာလျှင်တည်း။ ဝေါ၊သင်သိကြားနတ်တို့အား၊ မာယာယ၊ သမ္ပရိ
ဥပါတ်မာယာဖြင့်။ အလံ၊မသင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ဝေ၊ဝိတ္ထိအသုရာ
မင်းဆို၏။ ပန၊ စေ၊အနာပရိဟာရဖြင့် ပြဦးအံ့။ သက္ကော၊ သိကြားသည်၊
တဿ၊ထိုအသုရာမင်း၏၊ကောဓံ၊အမျက်ဒေါသကို၊ တိကိန္တိ၊တု၊ကတား
ခြင်းငှါ၊သက္ကုဏေယျကိံ၊ တတ်ကောင်းမည်လော၊ ဣတိ၊ဤကား၊စာဒ
နာ၊အာမသက္ကုဏေယျ၊တတ်ကောင်းရာ၏။ ကထံ၊အသတ်သို့တတ်နှိုင်း
ရာကောင်းသနည်း။ ကိရေ၊ထင်စေဦးအံ့။ တထာ၊ ထိုအနာ ပျောက်ကင်း
သောအခြင်းအရ၊ဖြင့်။ သောဣသိဂဏေ၊ထိုရသေ့ အပေါင်းသည်။ ဝဒ
တိယေဝ၊ဆိုသလျှင်ကတည်း။ တဿ၊ထိုကြောင့်၊ နံ၊ထိုအသုရာမင်းကို၊
ဣသိနံ၊ရသေ့ တို့၏။ သန္တိကံ၊အထံသို့၊ နေတွာ၊ဆောင်၍၊ ဓမ္မာယေဝျ၊

၃၇၆ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသု-ဒုတိယတွဲ၊

သည်းခံစေခြားအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့သည်းခံစေသဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုအသုရာမင်း
အား၊ ဟာသု၊ ချမ်းသာစွာ၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပန၊ ယင်းသို့ပကတိချမ်းသာ
စွာဖြစ်ကောင်းရာထုက်၊ တေန၊ ထိုအသုရာမင်းသည်၊ ဝဉ္စိတတ္တဝ၊ ဥပါယ်
မာယာကို မပြောကြားသောအားဖြင့် လှည့်စားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
တထာအကတွာ၊ ရသေ့တို့ဘောင်သို့ ဆောင်ယူ ကန်တော့သည်အစွမ်း
ဖြင့်ပြုသင့်သောအမှုကိုမပြုဘဲ၊ ပတ္တန္တေ၊ ပဝ၊ ဖဲကဲ့သလျှင်ကတည်း။
တေရာမံ၊ တဆဲ့သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ၊

၁၄ ရုဒ္ဓသမေ၊ ရုဒ္ဓသမသုတ်၌၊ သမ္ပယောဇေသုန္တိ၊ သံပယောဇေသု
ဟူသည်ကား၊ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ အစ္စသရာ
တိ၊ အစ္စသရာဟူသည်ကား၊ အတိတ္တမိ၊ ဝစီသံဝရကို ကျူးလွန်၏၊ ဧကော
တိ၊ ဣ၊ ရဟန်းတဦးက၊ ဧကံ၊ တဦးသောရဟန်းကို၊ အတိတ္တမဝစနံ၊ ဝစီ
သံဝရကို ကျူးလွန်သည်စကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယထာဓမ္မံ နပဋိဂ္ဂဏှတိတိ၊ ယထာဓမ္မံ
နပဋိဂ္ဂဏှဘိဟူသည်ကား၊ နမတိ၊ သည်းမခံ၊ ကောဓောဝေါဝသမာယာ
တူ ဟိ၊ ကောဓောဝေါဝသမာယာတူ ဟူသည်ကား၊ ကောဓော၊ အမျက်
မာန်သည်၊ တုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဝသံ၊ အလိုနိုင်ငံသို့၊ အာဂစ္ဆတု၊ လိုက်
စေလော၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကောဓဝသံ၊ အမျက်မာန်၏အလိုနိုင်ငံသို့၊
မာဂမိတ္ထ၊ မလိုက်ကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊
မာစမိတ္တေဟိဝေါစရာတိတ္ထေ၊ မာစမိတ္တေဟိဝေါစရာဟူသော ဤပါဠိ၌၊
ဟိဘိ၊ ဟိဟူသောဝုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ တုဋ္ဌာကံ၊
သင်တို့အား၊ မိတ္တဓမ္မေ၊ အဆွခင်ပွန်းတရားသဘော၌၊ ဇရာနာမ၊ တပါး
သောအပြားအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းမည်သည်ကို၊ မာနိဗ္ဗတ္တိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမိအနက်၌၊ ကရုဏာဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိတတ်
တည်း၊ ဧဝါ၊ သင်တို့အား၊ မိတ္တသု၊ အဆွခင်ပွန်းတို့၌၊ ဇရာနေသုသ
ဘော ဟိ၊ မာနိဗ္ဗတ္တိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ မိတ္တဘာဝတော၊ အဆွခင်ပွန်းအဖြစ်မှ၊
အညဘာဘာဝေါ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ မာပောတု
မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဂရ
ဟိယံမာဂရဟိတ္ထာတိ၊ အဂရဟိယံမာဂရဟိတ္ထ ဟူသည်ကား၊ အဂါ
ရဗျံ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်ကောင်းထိုက်သော၊ ဝိဇာသဝပုပ္ဖလံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
ကို၊ မာဂရဟိတ္ထ၊ မကဲ့ရဲ့ကြကုန်လင့်။ ။ ရုဒ္ဓသမံ၊ တဆဲ့လေးခုမြောက်
သောသုတ်တည်း။ ၊

၁၅ ပန္နရသမေ၊ ပန္နရသမသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မာဝေါကောစော အဇ္ဈာဘဇိတိ၊
မာဝေါကောစောအဇ္ဈာဘဇိဟူသည်ကား၊ ကောစော၊ အမျက်ဒေါသသည်
တုမှေ၊ သင်နတ်များတို့ကို၊ မာဘဝိ၊ မလွှမ်းမိုး မနှိပ်စက်လင့်၊ တုမှေဝ၊
သင်တို့ကသာ၊ ကောဓံ၊ အမျက်ဒေါသကို၊ အဘိဘဝထ၊ နှိပ်စက် လွှမ်းမိုး
ကုန်လော၊ မာစံကုဇ္ဈိတ္တကုဇ္ဈိတန္တိ၊ မာစကုဇ္ဈိတ္တကုဇ္ဈိတံ ဟူသည်ကား၊
ကုဇ္ဈိတာနံ၊ စောင်းမာန်အမျက်ထွက်သောသူတို့အား၊ မာကုဇ္ဈိတ္တ၊ အမျက်
မထွက်ကုန်လင့်၊ အကောစောတိ၊ အကောစောဟူသည်ကား၊ မေတ္တာစ၊
အပ္ပနာသို့ရောက်သောမေတ္တာချာန်သည် လည်းကောင်း၊ မေတ္တာပုဗ္ဗတာ
ဂေါစ၊ ချာန်၏ဥပစာရဖြစ်သောမေတ္တာပုဗ္ဗတာဂသည်လည်းကောင်း၊ အဝိ
ဟိံ သာတိ၊ အဝိဟိံ သာဟူသည်ကား၊ ကရုဏာစ၊ အပ္ပနာသို့ရောက်သော
ကရုဏာချာန်သည်လည်းကောင်း၊ ကရုဏာပုဗ္ဗတာဂေါစ၊ ချာန်၏ဥပစာရ
ဖြစ်သောကရုဏာပုဗ္ဗတာဂသည်လည်းကောင်း၊ အထပါပဇနံကောစော
ပဗ္ဗတောဝါတိမဒ္ဒတိတိ၊ အထပါပဇနံကောစောပဗ္ဗတောဝါတိ မဒ္ဒတိဟူ
သည်ကား၊ လာမကဇနံ၊ ခန္တိမေတ္တာစသည်တို့၌ အသင့်နှလုံးလွင်းခြင်း
ကင်းသဖြင့် ကဲ့ရဲ့သင့်သော အာစာရနှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ ယုတ်နိမ့်သော
သူကို၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အဘိမဒ္ဒတိဝိယ၊ လွှမ်းမိုးဘိစီးသကဲ့သို့၊
ကောစော၊ ဟူးဟူးထွက်သောအမျက်ဒေါသသည်၊ အဘိမဒ္ဒတိ၊ လွှမ်းမိုး
နှိပ်စက်၏၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပန္နရသမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ၊ ပန္နရ
သမံ၊ တဆွဲငါးခုမြေခံသောသုတ်တည်း၊ ၊ ဒုတိယဝဂ္ဂေါ၊ ဒုတိယဝဂ်သည်၊
နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ သက္ကသံယုတ္တဝဇ္ဇနာ၊ သက္ကသံယုတ်
အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ ဣတိဧဝံယထာဝုတ္တက္ကမေန၊
ဤသို့မိန့်အပ်ခဲ့တိုင်းသောသဒ္ဓါအစဉ် အနက်အစဉ်ဖြင့်၊ သာရတ္ထပ္ပကာ
သနိယာ၊ မြတ်သောအနက်တို့ကို ပြတတ်သည်ဖြစ်၍ သာရတ္ထပ္ပကာသနိ
အမည်ရှိသော၊ သံယုတ္တနိကာယဋ္ဌကထာယ၊ သံယုတ္တနိကာယအဋ္ဌကထာ
၌၊ သဂါထာဝဂ္ဂဝဇ္ဇနာ၊ သဂါထာဝဂ်၏ အနက် အဖွင့် သံဝဇ္ဇနာသည်၊
နိဗ္ဗိတော၊ အပြီး အဆုံးသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

သဂါထာဝဂ္ဂသံသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယဖွဲ့ပြီး၏။ ၊